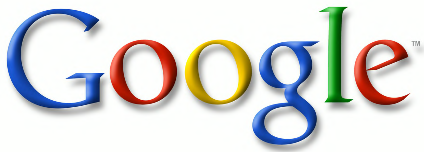

VE RI
TAS

HISTORICKÝ ARCHIV
ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
ČÍSLO 24.

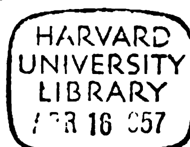
PŘÍSPĚVKY K DĚJINÁM SOUDU KOMORNÍHO KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

Z LET 1526—1627.

Z REGISTER TÉHOŽ SOUDU

PODÁVÁ

VÁCLAV SCHULZ.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1904.

Publikace od I. třídy České Akademie posud vydané:

V Rozpravách:

ROČNÍK I.

Číslo 1. Dr. František Laurin. Pokrevenství a švakrovství jakožto překážky manželství rozlučující . . . . Cena K 1·50
» 2. Ferdinand Tadra. Kanceláře a písaři v zemích českých za králů Jana, Karla IV. a Václava IV. z rodu Lucemburského . . . . . » 4·60
» 3. Frant. Dvorský. Albrecht z Valdštejna až na konec r. 1621. . » 3·40
» 4. JUDr. Karel Kadlec. Provozovací právo k dílům dramatickým a hudebním. . . . . » 1·80

ROČNÍK II.

Číslo 1. František Mareš. České sklo. . . . . » 4·50
» 2. Josef Konstantin Jireček. Poselství republiky dubrovnické k císařovně Kateřině II. V l. 1771 – 1775. . . . . » 2·—
» 3. Dr. František Laurin. Nařízení papežské kongregace »Auctis admodum«, ze dne 4. listopadu 1892 . . . . » —·40

ROČNÍK III.

Číslo 1. Josef Kalousek. O staročeském právě dědickém a královském právě odúmrtném na statcích svobodných v Čechách i v Moravě. . » —·90
» 2. Dr. Čeněk Zíbrt. Seznam pověr a zvyklostí pohanských z VIII. věku. . . . . » 2·80
» 3. Josef Smolík. Pražské groše a jejich díly . . . . » 2·60
» 4. Ferdinand Menčík. Volba Papeže Innocence X. . . . . » 1·—
» 5. František Čáda. Noetická záhada u Herbarta a Stuarta Milla. . » 2·80

ROČNÍK IV.

Číslo 1. Frh. von Helfert. Gregor XVI. und Pius IX. Ausgang und Aufgang ihrer Regierung October 1845—November 1846 . . . . . . » 3·20
» 2. Dr. Frant. Storch. Vyručení obviněného z vazby vyšetřovací. . » 2·20
» 3. Dr. Josef Pekař. Dějiny Valdštejnského spiknutí . . . . . . » 7·80
» 4. František Krejči. Element psychologický . . . . » 1·30

ROČNÍK V.

Číslo 1. O. Hostinský. Jan Blahoslav a Jan Josquin . . . . » 5·20
» 2. Josef Smolík. Denary údělných knížat na Moravě . . . . » 1·60
» 3. Cyrill Horáček. Počátky českého hnutí dělnického . . . . . . » 2·20

ROČNÍK VI.

Číslo 1. Dr. Karel V. Adámek. Příspěvky k dějinám selského lidu z okolí Hlinska v XVIII. věku. . . . . » 1·40
» 2. Dr. Frant. Krejčí. Zákon associační. (Pokus psychologický.) . . » 2·—
» 3. Josef Smolík. Nález denárů v Chrášťanech u Českého Brodu. . » 1·—

ROČNÍK VII.

Číslo 1. Dr. Lubor Niederle. Starověké zprávy o zeměpisu východní Evropy se zřetelem na země slovanské. . . . . » 2·—
» 2. Josef Smolík. Denary Boleslava I., Boleslava II., Boleslava III. a Vladivoje . . . . » 2·—

ROČNÍK VIII.

Číslo 1. Alfons Žák. Listy Oldřicha, probošta Steinfeldského, do Čech a na Moravu zaslané. . . . . » —·80
» 2. Frant. Mareš. Prokopa písaře Novoměstského česká »Ars dictandi«. . . . . » —·80

ROČNÍK IX.

Číslo 1. Dr. Miloslav Stieber. K vývoji správy. Vliv českých živlů na správu v Dolních a Horních Rakousích a její význam pro rakouský exekuční proces. . . . . » 3·80
» 2. Gustav Friedrich. O zakládací listině kapituly Litoměřické. . . » 1·—

ROČNÍK X.

Číslo 1. Dr. August Miřička. O formách trestné viny a jich úpravě zákonné. » 2·70
» 2. František Čáda. Hynovo dušesloví . . . . » 2·30
» 3. Dr. Karel Kadlec. Verbőczyovo Tripartitum . . . . » 5·30

ROČNÍK XI.

Číslo 1. Dr Jan Heller. Svépomocný prodej zboží dle práva obchodního na základě práva obecného . . . . » 2·20
» 2. Dr. Karel Chytil. O junkerech Pražských. . . . . » 2·—

Pokračování viz na třetí straně obálky.

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TŘÍDA ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PÉČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 24.

PŘÍSPĚVKY
K DĚJINÁM SOUDU KOMORNÍHO KRÁLOVSTVI ČESKÉHO
Z LET 1526—1627.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1904.

PŘÍSPĚVKY

K DĚJINÁM SOUDU KOMORNÍHO KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

Z LET 1526—1627.

Z REGISTER TÉHOŽ SOUDU

PODÁVÁ

VÁCLAV SCHULZ.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1904.

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE,
KNIHTISKAŘE ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY SLOVESNOST A UMĚNÍ.

ÚVOD.

Do register nálezových či vejpovědí soudu komorního království českého zapisovali písaři soudu toho vedle rozsudků i různé poznámky k zasedání soudu se vztahující: kdy »byl soud zaseden«, kdy »bylo soudu odloženo«, kdo předsedal, v přítomnosti kterých »pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, držán« byl apd. Domnívaje se, že zápisy tyto pro dějiny soudu komorního i pro doplnění seznamu vyšších úředníků zemských a pro rodopis šlechty české nejsou bez ceny, sebral jsem je a podávám je níže pod č. 1—260 doslovně v časovém pořadu a sice z doby od nastoupení krále Ferdinanda I. na trůn český až do vydání obnoveného zřízení zemského r. 1627.

Registra soudu komorního z doby starší, jagellonské, za krále Vladislava II. a Ludvíka I., uveřejňuje v plném znění prof. JUDr. Jaromír Čelakovský již od více let v Archivu českém a pojednal tam v díle VII., X., XIII. a XIX. i o soudu komorním té doby. Výsledky bádání svého shrnul ve velmi cenné studii »Soud komorní za krále Vladislava II.«, v níž přehledně vykládá o tom, jak soud komorní v letech 1471—1516 se vyvíjel a s velikou odbornou znalostí pojednává o jeho složení i příslušnosti.

Opíraje se o tento bezpečný základ chci zde dle níže položených zápisů jen stručně pojednati 1. o předsednictvu, 2. o přísedících radách královských, 3. o příslušnosti soudu komorního a 4. o době zasedání jeho v letech 1526—1627.

1. Předsedou soudu komorního byl sám král. Král Vladislav II. »až do roku 1479 předsedal osobně soudu komornímu a toliko byl-li zaneprázdněn, splnomocnil nejvyššího purkrabí pražského neb některého jiného z vyššího úřednictva, aby jej na soudě zastupoval.« [1]) Ale konečně

[1]) JUDr. Jaromír Čelakovský: Soud komorní za krále Vladislava II. str. 8.

»podařilo se slavnému pánu českému Vilému z Pernštejna, kterému král Vladislav udělil už majestatem d. na Budíně ze dne 27 září 1490 doživotně úřad nejvyššího hofmistrství v království českém, pro mnohé, ustavičné a pilné služby, které mu prokázal, vymoci sobě na králi nový majestat, v kterém král Vladislav jemu a jeho nástupcům v úřadě nejvyššího hofmistrství přiznal právo předsedati radě královské i soudu komornímu v nepřítomnosti krále v zemi, jak prý »od starodávna« nejvyšší hofmistři práva toho užívali.« [2])

V souhlase s tím ustanovují již Práva a zřízení zemská království českého z r. 1500 na listě G. 8, že »hofmistr najvyšší království českého nynější i budúcí podle úřadu svého —, tak jakž od starodávna bylo, item najprvé soud komorní držeti má na Hradě Pražském s raddami k tomu jemu přidanými, když by krále JMti v království českém nebylo« a práva z r. 1530 na listě A. 6: »hofmistr zemský — když soud komorní drží na místě krále JMti.« Totéž ustanovuje Ferdinand I. ve svém »Zřízení o komorním, hejtmanským a dvorským soudu« ze dne 13 května 1534: »Poněvadž soud komorní a ouřad i soud hejtmanský jsou JMKské věci zvláště náležité, — protož JKMt — takto jest zříditi ráčil: Prvotně, že soud komorní — ráčí poručiti souditi, řiditi a spravovati nejvyššímu hofmistru království českého —.« Práva a zřízení zemská království českého z r. 1549 v článku P. 37 a z r. 1564 v článku O. 3 praví o tom: »hofmistr najvyšší království českého nynější i budoucí podle úřadu svého — item najprvé soud komorní má držeti na Hradě Pražském s pány a vladykami, krále JMti radami k tomu přidanými.« A totéž nařizují i Obnovená práva a zřízení zemská království českého z r. 1627 v článku F. 40: »Soud komorní nejvyšší hofmistr dědičného našeho království českého nynější i budoucí podle úřadu svého tak, jako od starodávna bylo, spravovati a na práci míti bude.«

Nemohl-li nejvyšší hofmistr kr. č. pro jiné důležité zaneprázdnění nebo pro nemoc soudu komornímu předsedati, zastupoval jej v předsednictví některý z přísedících radů. Když Ferdinand I. dne 25 března 1527 jmenoval nejv. hofmistrem kr. č. pana Vojtěcha z Pernštejna a s ním brzy na to ze země vyjel, ustanovil sám, aby na jeho místě nejbližšímu soudu o Svátosti předsedal nejvyšší purkrabí pražský (číslo zápisu níže položeného 1). O Svátosti 1530 (č. 5) a 1532 (č. 7) předsedal nejvyšší komorník království českého; roku 1535, 1538, 1539 (č. 14), 1540 (č. 22) a 1555 (č. 71) nejvyšší sudí království českého Když dne 8 ledna 1541 tehdejší nejv. sudí kr. č. pan Jindřich Berka z Dubé zemřel, jmenoval král Ferdinand I. listem ze dne 18 ledna 1541 (č. 25) zástupcem nejv. hofmistra v předsednictví na soudě komorním nejvyššího sudí dvorského pana Jana staršího Popela z Lobkovic, ačkoliv ve svém

[2]) Čelakovský str. 11.

zřízení o soudu komorním ze dne 13 května 1534 výslovně ustanovil: »Item jestliže by se přitrefilo, že by nejvyšší hofmistr království českého od krále JMti v pilných potřebách kde poslán byl, anebo z zvláště pilných a hodných potřeb jiného ouřadu svého dojeti musel, nebo od Pána Boha nemocí byl obtížen, tehdy své místo bude moci poručiti osobě z spoluradních.«

Odtud nejvyšší sudí dvorský pravidelně zastupoval nejv. hofmistra v předsednictví, ačkoliv i dle zřízení zemského z r. 1549 mohl to činiti kterýkoli z přísedících radů soudu tohoto. Praví se tam v článku Q. 1 doslovně takto: »Jestliže by se kdy přitrefilo, že by najvyšší hofmistr království českého od krále Jeho Milosti v pilných potřebách kde poslán byl anebo od Pána Boha nemocí byl obtížen, tehdy své místo bude moci poručiti osobě spoluradní.« Totéž ustanovuje zřízení zemské z r. 1564 v čl. O. 7. A v obnoveném zřízení zemském z r. 1627 v čl. F. 43 nařizuje se týmiž téměř slovy: »Jestliže by se kdy přitrefilo, že by nejvyšší hofmistr království českého od nás nebo dědicův a budoucích našich, králův českých, v pilných potřebách kde poslán, nebo od Pána Boha nemocí navštíven byl, tehdy své místo bude moci poručiti osobě spoluradní, jenž by jeho při soudu zastoupila.«

Byl-li i nejvyšší sudí dvorský zaneprázdněn, předsedal soudu »z poručení JMCské« některý z vyšších úředníků zemských, tak o Svátosti 1569 (č. 112) maršálek dvoru královského a o sv. Bartoloměji 1576 (č. 136) purkrabí karlštejnský; jindy »na místě a z poručení nejv. pana hofmistra království českého« kterýkoli z přísedících radů: o Svátosti 1587 (č. 173), o sv. Pavlu 1588 (č. 176) a o Svátosti 1591 (č. 188) pan Václav z Říčan, o sv. Bartoloměji 1614 (č. 233), o sv. Pavlu, sv. Bartoloměji a sv. Martině 1617 (č. 243, 245, 246) pan Štěpán Jiří ze Šternberka, o Svátosti 1616 (č. 240) pan Kašpar Melichar z Žerotína, o sv. Martině 1616 (č. 242) pan Bohuchval Berka z Dubé a o sv. Pavlu a o Svátosti 1625 (č. 257, 258) pan Heralt Václav z Kolovrat. Kdo soudu předsedal, není udáno při soudech: o sv. Martině 1575 (č. 133), o sv. Martině 1586 (č. 171), o sv. Pavlu 1587 (č. 172) a o sv. Pavlu 1592 (č. 191); patrně také jen některý z přísedících radů.

Až do vydání obnoveného zřízení zemského r. 1627 bylo zvykem, že nejvyšší hofmistr kr. č. jako všickni ostatní nejvyšší úředníci zemští v úřadě svém tedy i co předseda soudu komorního »po všecken čas života svého až do smrti zůstával.« Obnoveným zřízením zemským byla tato ustálená zvyklost zrušena a v čl. A. 39 pro budoucí časy ustanoveno, »aby žádný z dotčených našich královských ouřadův (zemských) přes pět let déleji netrval, nýbrž kdyby napotom od toho času, jak jest někdo za úředníka anebo soudce zemského nařízen a dosazen byl, pět let jminulo, tedy dotčený úředník anebo soudce zemský úřad svůj nám anebo budoucím králům a dědicům v království zase odevzdati a to každého času při naší, budoucích našich a dědicův v království

milostivé libosti a vůli zůstávati má, zdaliž bychom my jeho v takovém ouřadu — déleji zanechati anebo jinou hodnou osobu k tomu nařiditi a dosaditi chtíti ráčili.«

2. Po pravé a levé ruce neb straně předsedy seděli ostatní přísedící radové soudu komorního. Zemské zřízení z r. 1530 praví o tom na listě A. 6: »A mají sedati po letech páni roduov starých; a pod nimi páni roduov nových sedati mají. A pak pod nimi páni rytířstvo z obou stranou; a páni rytířstvo mají se bráti do soudu roduov starých.« Dle zřízení zemského z r. 1549 čl. P. 38 a onoho z r. 1564 čl. O. 4 »mají v témž soudu sedati po letech páni roduov starých a pod nimi páni roduov nových též po letech tak, jakž řád stavu panského dskami zemskými zapsaný to v sobě šíře drží a zavírá. A pak pod nimi páni rytířstvo mají se bráti do soudu toho podle vuole Jeho Milosti Královské, a ti týmž spuosobem v soudu sedati mají, jakž nahoře o stavu panském dostaveno jest, podle starožitnosti roduov a let. A každý z těch obou stavuov, kdožkoli přisazen do toho soudu bude, aby jemu místo, tak jak již dotčeno, od pana hofmistra vedle let ukázáno bylo, kromě pánův úředníkův buď zemských, krále Jeho Milosti neb králové Její Milosti; ti před jinými let staršími sedati z obojího stavu mají.« Obnovené zřízení zemské z r. 1627 o tom, jak radové seděti mají, nic nepředpisuje.

O počtu radů na soudě snad teprvé na sněmě v listopadu 1509 »anebo už dříve na některém sněmě bylo ustanoveno, že sezením soudu komorního — má býti přítomno nejméně dvanácte radů královských. Skutečně bylo od té doby sezením soudním nejméně 12 radů přítomno, z nichž většina stavu vladyckému přináležela a kteří nejspíše za zástupce též krajů se považovali.« [3]) Zřízení zemské z r. 1530 na listě A. 6 praví o tom: »Počet pánuov i rytířstva, kteříž v soudu komorním sedají aneb sedati budú, ten počet má býti vedle Jeho Královské Milosti vuole větší neb menší, jakž se Jeho Královské Milosti zdáti bude přičiniti neb ujíti; a ti již mají býti rada královská.« Ferdinand I. ve svém zřízení o soudu komorním ze dne 13 května 1534 ustanovil: »protož JKMt — soud komorní — ráčí poručiti — řídíti — nejvyššímu hofmistru kr. č. a jemu ráčí přidávati z stavu panského i rytířského 12 osob, lidí hodných a zachovalých, rad svých, kteříž s ním souditi ty soudy mají i také jemu ke všem těm věcem a soudům raditi a pomáhati povinni budou, kteréž JKMt na svůj náklad držeti ráčí.« Zřízení zemské z r. 1549 doplňuje ustanovení z r. 1530 v čl. P. 39 v souhlase se zřízením z r. 1534: »počet větší neb menší, však méně dvanácti osob aby v témž soudu nesedalo« a v čl. Q. 2 »K nálezům a vejpověděm méně desíti osob v tom soudu z stavu panského a rytířského býti nemá.« Podobně zřízení zemské z r. 1564 čl. O. 5 přičiňuje ku konci dodavek »než pře — méně desíti osob uvažována a rozsuzována aby nebyla.« Obnovené zřízení

[3]) Čelakovský, str. 27—28.

zemské z r. 1627 ustanovuje v čl. F. 39: »A poněvadž při témž soudu žádný jistý počet se nevyměřuje, jak mnoho (vel kolik) by jich v něm sedati mělo, ale to Nám vlastně přináleží, však nicméně každého času nejvyšší náš hofmistr zemský na to bedlivý pozor dá a se přičiní, aby k tomu hodné osoby obírány a ten soud nejméně u přítomnosti čtrnácti osob držán byl.«

Ve skutečnosti bývalo však již ku konci panování krále Vladislava II. přísedících soudu komorního průměrně dvacet.[4]) A že tomu bylo tak i později, dosvědčuje poznámka v zápisu o soudě sv. Martinském 1543 (č. 30): »a tak jest ten počet podle sněmu o tom vyměřeného pánův soudcí,« kdy bylo soudců 20 a sice 10 pánů a 10 vladyk. Z nesprávného pochopení odvolává se písař patrně na artikule přijaté od stavů na sněmě dne 30 dubna 1543, které se vyslovují o soudu komorním,[5]) že »ovšem se zuostavuje při starobylých vajsadách a řádiech, a k vajpověděm a nálezuom méně desíti osob v soudu z stavuov panského a rytieřského býti nemá.« Avšak v odpovědi, kterou král Ferdinand I. stavům na artikule ty dal, praví se výslovně »a které osoby a v kterém počtu menším nebo větším v témž soudu sedati mají, to při JMKské zůstane.«[6])

Předce však musíme počet 20 radů považovati za normální. Týž plný počet **20** radů byl i na soudě sv. Martinském 1533 (i s předsedou 9 pánů a 11 vladyk), o Svátosti 1544 (8 + 12), o Svátosti 1545 (9 + 11), sv. Martinském 1553 (5 + 15), sv. Bartolomějském 1614 (11 + 9), o Svátosti 1618 (13 + 7) a Hromničním 1620 (7 + 13). Bylo však někdy radů i více než 20. Tak bylo jich **21** na soudě sv. Bartolomějském 1553 (5 + 16) a o Svátosti 1615 (12 + 9); **22** na sv. Bartolomějském 1544 (11 + 11), sv. Martinském 1547 (10 + 12), o Svátosti 1552 (10 + 12), sv. Bartolomějském 1552 (12 + 10), sv. Martinském 1552 (12 + 10) a sv. Bartolomějském 1554 (11 + 11); **23** o Svátosti 1551 (9 + 14) a Hromničním 1615 (15 + 8); **24** na Hromničním 1549 (10 + 14), sv. Martinském 1614 (14 + 10) a sv. Bartolomějském 1615 (16 + 8); **25** na sv. Martinském 1616 (17 + 8); **27** na sv. Martinském 1615 (17 + 10) a **28,** nejvyšší to počet vůbec, na sv. Bartolomějském 1550 (14 + 14) a sv. Bartolomějském 1611 (16 + 12)

Obyčejně však nebyl přítomen na soudě tak veliký počet radů. Tak byl soud Hromniční 1556 odložen »z příčiny té, že pánův rad s potaz se nesjelo.« A bylo jich předce **12.** Při tomto počtu radů byl jindy soud držán: o Svátosti 1533 (4 + 8), o Svátosti 1543 (6 + 6), o Svátosti 1553 (3 + 9), o Hromnicích 1556 (5 + 7), o Svátosti 1558 (4 + 8), o sv. Bartoloměji 1560 (4 + 8), o Hromnicích 1568 (5 + 7), o sv. Martině 1575 (6 + 6), o Svátosti 1576 (5 + 7), o Svátosti 1583 (7 + 5), o sv. Martině 1583 (6 + 6), o Svátosti 1586 (4 + 8), o Hromnicích 1588 (4 + 8), o sv. Bartoloměji 1588 (5 + 7), o sv. Martině 1588 (6 + 6), o Svátosti 1589

[4]) Čelakovský, str. 27 poznámka. — [5]) Sněmy české I, 564. — [6]) Sněmy I, 568.

(8 + 4), o sv. Bartoloměji 1589 (6 + 6), o sv. Martině 1589 (8 + 4), o Hromnicích 1591 (5 + 7), o Svátosti 1591 (6 + 6), o Hromnicích 1592 (5 + 7), o Svátosti 1592 (5 + 7), o sv. Bartoloměji 1593 (8 + 4), o Svátosti 1595 (6 + 6), o sv. Martině 1624 (6 + 6) a o sv. Bartoloměji 1626 (7 + 5).

Bývalo však někdy na soudě přítomno radů ještě méně. Tak jich bylo **11** na soudě o Svátosti 1530 (3 + 8), o Svátosti 1540 (6 + 5), sv. Bartolomějském 1556 (8 + 3), ačkoliv o tomto není zcela jisto, zdali na levé straně žádný z vladyk neseděl, sv. Martinském 1557 (4 + 7), sv. Bartolomějském 1558 (6 + 5), sv. Bartolomějském 1559 (5 + 6), Hromničním 1560 (5 + 6), Hromničním 1561 (7 + 4), sv. Bartolomějském 1562 (6 + 5), sv. Martinském 1565 (5 + 6), sv. Martinském 1569 (6 + 5), sv. Martinském 1570 (7 + 4), Hromničním 1572 (5 + 6), sv. Martinském 1572 (7 + 4), o Svátosti 1573 (7 + 4), Hromničním 1575 (7 + 4), sv. Bartolomějském 1577 (5 + 6), sv. Martinském 1578 (5 + 6), sv. Bartolomějském 1579 (6 + 5), Hromničním 1580 (5 + 6), Hromničním 1581 (4 + 7), Hromničním 1582 (5 + 6), sv. Martinském 1586 (6 + 5), Hromničním 1587 (2 + 9), sv. Martinském 1587 (6 + 5), Hromničním 1590 (6 + 5), sv. Bartolomějském 1591 (8 + 3), Hromničním 1594 (6 + 5), o Svátosti 1594 (6 + 5), sv. Martinském 1595 (7 + 4,) sv. Martinském 1596 (7 + 4), Hromničním 1597 (8 + 3), sv. Martinském 1597 (6 + 5), Hromničním 1598 (8 + 3,) o Svátosti 1598 (6 + 5), Hromničním 1625 (6 + 5) a o Svátosti 1625 (6 + 5).

Pouze **10** sešlo se radů o soudě Hromničním 1540 (6 + 4), sv. Bartolomějském 1540 (5 + 5), Hromničním 1557 (5 + 5), sv. Bartolomějském 1561 (7 + 3), sv. Martinském 1563 (4 + 6), Hromničním 1565 (7 + 3), o Svátosti 1565 (5 + 5), sv. Martinském 1571 (5 + 5), sv. Bartolomějském 1572 (5 + 5), o Svátosti 1580 (4 + 6), o Svátosti 1584 (6 + 4), Hromničním 1585 (7 + 3), sv. Martinském 1592 (4 + 6), o Svátosti 1593 (7 + 3), Hromničním 1596 (6 + 4), o Svátosti 1597 (7 + 3) a Hromničním 1624 (4 + 6).

K soudu sv. Martinskému 1540 (č. 24) dostavilo se dokonce jen soudců **5** (3 + 2); i musel býti tedy pro malý počet jich po vyhlášení půhonů odložen. Též o Svátosti 1590 (č. 184) soud »pro malý počet JMtí nebyl držán.« Z téže příčiny i soud o sv. Bartoloměji 1595 (č. 204), který ze dne na den byl odkládán, odložen konečně úplně až k sv. Martinu t. r.

Kdo byl jmenován členem soudu komorního, musel nejméně rok v úřadě tom setrvati. Zřízení zemské z r. 1530 praví o tom na listě A. 5—6: »Kdožkolivěk do soudu komorního vsazeni jsú, že nebude moci odpuštění z toho soudu vzíti než po roce, leč by kto do zemského soudu vzat byl. Pakli by se komu nezdálo sedati, má to oznámiti najvyššímu hofmistru po tom roce — a pan hofmistr zemský má jiného dosaditi z pánuov neb z vladyk místo toho.« Totéž přijato na sněmě zemském r. 1543: »Jeden každý z pánuov neb z rytieřstva, kdož by do týchž souduov [dvorského a komorního] povolán a vsazen byl, bude povinen podle zřízení zemského,

nechtěl-li by déle, do roka vyseděti.« [7]) Ustanovení to opakuje se v zřízení zemském z r. 1549 čl. P. 38, z r. 1564 čl. O. 4 i v obnoveném zřízení zemském z r. 1627 čl. F. 39.

Nově jmenovaní radové skládali přísahu, »učinili povinnost k soudu«, obyčejně na počátku nejbližšího terminu, ne vždy ve stejné dny (č. 49, 59, 62—65, 68, 79, 80, 85, 86, 91, 106, 108, 119, 120, 126, 129—131, 133—135, 141, 142, 145, 146, 153, 154, 167—169, 173, 174, 186, 189, 192, 201, 207, 212, 213, 219, 220, 227, 233, 247, 251, 252). »Přísahu do téhož soudu téměř všickni jednoho dne totiž v pondělí po sv. Martině učinili společně« r. 1543 (č. 30); podobně o Svátosti 1577 (č. 139). Často přísahali současně jakožto členové soudu dvorského a komorního, jako se stalo k. p. o Svátosti 1592 (č. 192), o soudu sv. Pavelském 1616 (č. 239) a r. 1627 (č. 260). Starší radové přísahu pouze »obnovili,« jak učinil k. p. o sv. Bartoloměji 1567 pan Petr Chotek z Vojnína (č. 106) a všickni o Svátosti 1577 (č. 139). Učinivše přísahu byli do soudu »dosazeni« (č. 234, 235, 237, 241, 242, 256, 260). O soudu Hromničním 1556 (č 73) byl pan Jan Bořita z Martinic dle čl. Q. 3 zřízení zemského z r. 1549 »přižádán«.

Nechtěl-li některý pán neb rytíř na soudě dále zasedati, »vzal od soudu odpuštění«, jak k. p. učinil na počátku roku 1616 (č. 239) pan Jindřich Otta z Losu.

3. O příslušnosti soudu komorního. »Případy, kdy strana hledala útočiště u krále, ač mohla se obrátiti též na soud zemský nebo na jiný soud řádný, k němuž náležela, a stížnosti, které proti rozsudkům jiných jakýchkoli soudů, vyjma veliký soud zemský, podávaly se ku králi, vyřizoval král v době předhusitské nejčastěji skrze svůj soud dvorský, ač mohl takové žaloby a appellace přikázati k vyšetření a rozeznání též jiným radám a úředníkům svým. Později po válce husitské zřízen k tomu cíli zvláštní soud královský, jenž slul soudem komorním. — Na sklonku XV. století soud komorní nabyl ustálenějších forem a stal se méně závislým na králi. — Obnoveno dávné pravidlo, že na něm nelze souditi se o statky svobodné ani zápisné, ježto náležejí na soud zemský, ani o statky manské, jež příslušejí k soudu dvorskému, ani vůbec o pozemky. Jinak příslušnost soudu komorního, ač o ni bývaly nejedny spory, nebyla nikdy přesně vytčena.« [8])

»Stavové vyšší spatřujíce v neodvislosti a rozsáhlé kompetenci zemského soudu záruku své osobní svobody, starali se o rozšíření příslušnosti jeho na úkor soudu komorního, a následkem toho už před r. 1500 soud komorní sám uznával, že, kdykoli jde o »velkou při«, zvláště jež se týká statku a hrdla zemana, má souditi soud zemský, a že toliko v případech rušení míru zemského a když jde o »menší pře«, náleží jemu soud konati. Napotom po roce 1500 tenčila se dále pů-

[7]) Sněmy I, 564, 568. — [8]) Dr. Josef Kalousek: České státní právo str. 110, 111 a 115.

sobnost jeho tím, že stranám bylo ponecháváno na vůli, zdali i v těch případech, jež posaváde příslušely před soud komorní, chtějí se poháněti k soudu zemskému, a že kromě toho vyšší stavové sami, držíce se zásady, že mohou práv svých přičiniti neb ujíti, ujímali soudu komornímu část jeho působnosti a přikazovali ji k soudu zemskému. Tak zřízení zemské z r. 1500 v čl. 35. ustanovovalo, že »z nářku cti každý vůli toho má pohnati buď před krále JMt, byl-li by v zemi; a pakli by JMti v zemi nebylo, tehdy před zemský aneb komorní soud.« — R. 1505 stalo se ale snesení sněmovní, že všecky pře o čest a vraždu mají se souditi toliko na soudě zemském. — Na sněmích 10 června 1509 a 16 října 1510 stala se další snesení, kteří »artykulové za moc mají počtěni býti«, a tu bylo ustanoveno, že ve všelikých těchto případech rušení zemského míru provinilec má k soudu zemskému býti obeslán a tam souzen. — Soudu komornímu zůstávaly potom jen ty případy rušení míru, pokud spadaly pod pojem pychu, na nějž menší tresty, zejmena peněžité pokuty se ukládaly, a pokud strany před tento soud o ně poháněly. Soud komorní byl pak nucen často sám ustanovovati hranice své kompetence v poměru k soudu zemskému a jiným soudům: k soudu dvorskému, k soudu purkrabskému, k menšímu soudu zemskému ͻc. Velmi sporna byla příslušnost soudu komorního v rozepřích obyvatelstva městského a tedy poměr soudu komorního k soudům městským.« Po mnohých rozbrojích shodli se konečně stavové i v této věci a uzavřeli přátelské narovnání na sněmě dne 15 června 1515, jež téměř do slova pojato bylo r. 1517 i do smlouvy Svatováclavské. »Pokud se soudův vrchnostenských neb obecních dotýče, uznával soud komorní napořáde zásadu, že lidi poddané má souditi vrchnost«. [9])

»Případy, v kterých soud komorní v době po narovnání mezi stavy smlouvou Svatováclavskou půhony na lidi svobodné i také nesvobodné, když je vrchnost byla postavila, přijímal a o nich nálezy vynášel, jsou tyto: 1. půhony z nevydání, nevrácení neb pobrání svrchků, nábytků (koní, klisen, krav, vozů, peřin, šatů, zbroje), obilí, peněz, klenotů, stříbra; 2. z rušení držby; 3. z nekladení statku ve dsky, z neoprávněného kladení do desk, z neočištění statku zavazeného; 4. z nezdržení smlouvy, z dosti neučinění smlouvě, pečeťmi neb řezanými cedulemi stvrzené; z nezdržení smlouvy nájemné; 5. ze rčení neb přirčení něco dáti, činiti neb nečiniti, z dosti neučinění rčení neb slibu; 6. z dluhu, ze summy peněz půjčené, nedodané neb nedoplacené; z dluhu po zemřelém zůstalého; z obstavení pro dluh; z ležení, z proleželého a nedoplatku jeho; 7. ze svěření, z nevrácení věci svěřené, půjčené, k věrné ruce schovati dané; ze svěření peněz, z nevydání peněz k věrné ruce svěřených, schovaných neb přijatých; ze svěření neb schování listu (majestátu, listu hlavního, trhového, zápisného, dobré vůle a j.),

[9]) Čelakovský, str. 32—35.

z nevydání listu k věrné ruce přijatého neb svěřeného, z položení listu; 8. z rukojemství, zejména za věno, z nevypravení rukojemství, z dosti neučinění slibu a rukojemství; 9. ze základu propadeného; 10. ze zajetí neb zájmu dobytka; 11. ze svazku manželského; 12. z věna a výpravy; 13. z poručenství; 14. z nedílnosti statků, z nevydání dílu po rozdělení statku nedílného, z položení dílčích cedulí; 15. z práva dědického, z dosti neučinění kšaftu a odkazu, z nevydání peněz a věcí na smrtedlné posteli poručených a odkázaných; 16. z nářku cti (do roku 1505), z řečí hanlivých a důtklivých, z nešlechetných cedulí; 17. z hanění soudu; 18. z pychu neb výstupku proti osobě svobodné, když pohnaní neb jich lidé původa honili v mírné a pokojné zemi, jímali, do věže vsadili, zranili, na zdraví mu uškodili, jej zbili, jej pomáhali bíti, chtěli zabíti, když pohnaný původu vyhrůžky činil, do jeho vsi zbrojně přijel, na silnici koně mu vypřáhal, manželku mu unesl atd.; 19. z pychu proti osobě nesvobodné (z pokuty 50 neb 10 kop), že pohnaný původu člověka jeho pohnaného neb služebníka zamordoval, pomáhal bíti neb mordovati, zloupil, zsekal, kázal stíti, zbil, zraněl, zchromil, jal, vězel, úklady strojil, na zdraví uškodil, naň zločince najímal, vyhrůžky činil, aneb že pychu takového poddaní pohnaného se dopustili; 20. z pychu proti majetku (z pokuty 50 neb 10 kop), ze vzatku, odjetí neb pobrání statku, svrchků, nábytků, peněz; ze spálení statku, z poroubání lesa, z posečení louky, z pobrání obilí neb sena, ze zabití zvířete; 21. ze zlodějství a z kupování věcí kradených; 22. z honu, shonu a lovu na cizích gruntech a 23. z nehonění a fedrování zločinců.« [10])

»Obyvatel městský mohl dle smlouvy Svatováclavské pohnán býti k soudu komornímu toliko z nezdržení smlouvy, z kšaftův a nápadů, pokud se týkaly »gruntuov a věcí zemských«, ze svěření majestátův, listů na peníze a svrchkův a po případě z pychu; rada městská pak mohla býti pohnána neb obeslána toliko z nedopomáhání právu, ač o tom srovnání nemá určitého ustanovení.« [11])

Konečně dle čl. 380 zřízení zemského byl každý povinen státi před soudem královským, koho král, jsa v zemi, listem obeslal, a podobně i komorní soud jménem královským mohl obesílati strany a vynášeti mezi nimi tak zvané »stranné nálezy«. Takovým způsobem mohl také vyřizovati stížnosti na soudy vchnostenské neb obecní pro nedopomáhání práva i nepořádné konání soudní moci, jakož i stížnosti poddaných neb jich zástupců na jich vrchnosti; avšak takovéto pře poddanské jsou v těchto letech na soudě komorním velkou řídkostí.« [12])

Král Ferdinand I. snaze své, aby lidem spravedlnosti v čas se dostalo, dal průchodu již v přednesení svém na sněmě dne 19 listopadu

---

[10]) Čelakovský, str. 35—36. — [11]) Čelakovský, str. 54—57. — [12]) Čelakovský, str. 36.

1527, v němž o soudu komorním takto se vyslovuje: »I toto by se JKMti za spravedlivé a lidem za veliké pohodlí zdálo býti, aby v soudu komorním bez přítomnosti JKMti v tomto království to všecko mohlo souzeno býti, což bývá a muož souzeno býti v JMKské přítomnosti; neb jest věc vědomá, že tím vším zpuosobem ten soud komorní se řídí a v něm souzeno bývá bez přítomnosti JKMti jako v přítomnosti, a poněvadž jest to i prvé tak se zachovávalo od starodávna a zvláště za hofmistrství pana Viléma z Pernštejna, jakož pak ty časy dobrá se lidem pohodlí tím zpuosobem dála, neb sú k spravedlnostem svým ty časy spěšněji přicházívali, nežli nyní tyto časy přicházeti mohou.« [13]) Stavové snesli se, aby osoby zvlášť k tomu vybrané o napravování práv se radily. [14])

Za téhož krále »soud komorní konkuroval též s právomocností komory královské, ježto poddaní na statcích zápisných (t. j. královských a duchovenských, ale od králů zastavených) mohli se k němu uchylovati se stížnostmi svými na zástavné jich držitele, a byli tam slyšáni a souzeni. [15]) — Za to mu ubylo stížností na jednání soudů městských, když r. 1548 zřízen na Hradě Pražském nový soud královský, rada nad appelacemi, tak aby k ní šlo odvolání od soudů městských ze všech zemí koruny české.« [16]) Kdo s rozsudkem tohoto soudu appellačního byl nespokojen, obracel se prosebně na krále o revisi pře své. Takovéto revise dával král k přesouzení někdy i německým rádcům svým z rady dvorské. Aby to překazili, vymohli stavové, že do zřízení zemského r. 1564 pojat byl článek O. 1, podle kterého v čas královy nepřítomnosti v zemi všecky takové pře měly se souditi jen na soudě komorním, ač-li vůbec náležely jemu a ne některému soudu jinému.

Doslovně zní článek ten takto: »Poněvadž osoba Jeho Milosti Královské v to zřízení o soudu komorním se nepotahuje, nébrž zřízením sněmovním mocnost Jeho Milosti a spravedlivost při témž soudu náležitá se vyhražuje, protož, kdož by koli před Jeho Milosti Královské osoby obsílati chtěl nebo chtěli, když by král Jeho Milost v zemi býti ráčil, to obeslání sám osobou svou slyšeti, anebo komu jinému poručiti ráčí, toho se při Jeho Milosti Královské mocnosti zuostavuje. Než jestliže by taková obeslání v přítomnosti Jeho Královské Milosti k slyšení nepřišla aneb místa a konce nevzala, tehdy aby pûvod z kanceláře Jeho Milosti Královské obeslání svého hodnověrný vajpis ukázal; a ten v registra soudu komorního vložen býti má; a soud komorní po odjezdu Jeho Milosti Královské, aby té při (ač náležela-li by tomu soudu) konec spravedlivý učinil. Pakli nic, aby ta pře zase na Jeho Milost Královskou k slyšení a k rozsudku odtažena a odložena byla.«

Jiná ustanovení o soudu komorním, jak se jmenovitě v tomto zřízení zemském z r. 1564 v článcích O. 8 a O. 16 uvádějí, vzata jsou doslovně ze zřízení zemského z r. 1549 čl. Q. 3 a Q. 12. Článek Q. 3 zní takto:

---

[13]) Sněmy I, 260. — [14]) Sněmy I. 266. — [15]) Kalousek, str. 115. — [16]) Kalousek, str. 116.

»Jakož jest Jeho Milost Královská pro pohodlí obyvatelův království tohoto zříditi tak ráčil, že soud hajtmanský království tohoto jest připojen k soudu komornímu, tak že soud komorní již psaný o všecky a všelijaké věci, kteréž soudu hajtmanskému náležely, souditi má, nic méně i o majestaty, toho se přitom na ten čas zuostavuje. Však JMKská, když by se JMKské koli líbilo, aby tu moc měl takovou věc zjinačiti a změniti podle vuole a libosti své. Než jestliže by se kdy přitrefil a do Prahy přijel který z pánuov úředníkuov aneb soudcí zemských a týž pan hofmistr s raddami krále JMti k němu přidanými že by měli jakou znamenitou při, bude moci požádati takového každého úředníka aneb soudcí zemského, aby v takové pilné a znamenité při raditi a souditi pomohl; a kterýž to bude moci a chtíti učiniti, zvláštní králi JMti na tom vděčnost učiní.«

V článku Q. 12 se ustanovuje: »Jakož se někdy lidé, kteříž před týmž [komorním] soudem činiti mají, neb poručníci slyšení pří, kteréž by v pořádku nebyly, dovolávají, aby jim jmenovány, kdy slyšány býti mají, byly: i poněvadž ten soud komorní s hajtmanským, jakž dotčeno, jest spojen a v jedno pojat, a některá věc brzkého a spěšného opatření potřebuje, protož aby takovou při neb pře o vejplaty hned v outerý nejprv příští po zasednutí soudu, v středu pak a ve čtvrtek pře vejtržné; a kdož prvé z vejplaty neb vejtržnosti obešle, aby také prvé a tak po pořádku slyšáni lidé byli. A jestli by se to kdy trefilo, že by ty pře o vejplaty a. vejtržnosti byly přesouzeny, tehdy mají před se v těch dnech půhonné pře po pořádku slyšeti.« K čemuž v zřízení z roku 1564 v čl. O. 16 ještě se dodává: »A když by se také trefilo soud komorní kterého toho dne, to jest v outerý, v středu neb ve čtvrtek zasednouti, tehdy [pře] puohonové toho dne napřed a potom obeslané, k tomu dni náležité, vyhlašovati se mají.«

Na sněmě, jenž byl zavřín dne 27 září 1575, bylo o přích před JMKskou sročených usneseno takto: »Která by pře před osobú vlastní JMCské sročena a ta že by toliko na díle slyšána aneb doslyšána byla a vejpověď na to před odjezdem JMCské z království tohoto státi se nemohla, anebo že by taková pře ještě k žádnému slyšení nepřišla, JMCská před odjezdem JMti takové pře k vyslyšení a rozsouzení ne jinam než na soud zemský neb komorní, kterému by oč toho náleželo, ukázati a také, jakž prvé bývalo, podávati ráčí; a což by tím kterým soudem stranám nalezeno bylo, při tom to zuostati má; a takové všecky pře bez přítomnosti JMCské ne jinde, než jak od starodávna bývalo, v zeleném pokoji na Hradě Pražském, jakožto v tom místě, kde soudové vlastní JMCské dvorský a komorní se drží, slyšány býti mají. Tolikéž také i ty pře, kteréž by JMCská mezi osobami z obyvatelův markrabství Moravského, knížetství Slezských a markrabství Lužických před osobou JMti sročiti k vyslyšení bez přítomnosti osoby JMCské poručiti ráčil, skrze nejvyšší ouředníky a soudce zemské, též rady JMCské soudu komorního ne jinde než v témž nadepsaném místě, jakž vždycky od starodávna bývalo, podle práv a po-

řádkův jedné každé té země, slyšány býti a výpovědi na takové pře činěny i také ty, jak mezi osobami stavů království tohoto, tak i mezi obyvateli zemí k tomuto království příslušejících, vedle starobylého pořádku v registra královská téhož soudu komorního vcházeti mají.« [17])

Obnovené zřízení zemské z r. 1627 ustanovuje o příslušnosti soudu komorního v čl. B. 10:

»Z strany pak těch žalob, které z hanlivých slov neb pychu — aneb že by jeden k druhému z ručnice směřil, pocházejí a na rozdílné v našem zřízení zemském vyměřené pokuty se vstahují, též kdož by pro nezdržení smlouvy aneb z věna aneb obvěnění (kteréž by dskami zemskými zapsáno nebylo a žádné vdovy tu se nedotýkalo) viniti chtěl: všecka taková obvinění buď na soudu zemském aneb komorním, podle původa svobodné vůle, před se vzata býti mohou.«

»Působnost soudu komorního vztahovala se od prvopočátku na všechny země krále českého, ježto králi všude náležela nejvyšší právomoc soudná, kterouž on vykonával buď s radou soudu komorního nebo prostě skrze něj. — Stavům však moravským nelíbíval se soud komorní — také proto, že osazen byl vždy jen pány a rytíři v Čechách usedlými.« Přáním jejich bylo konečně vyhověno »r. 1611 smlouvou mezi stavy českými a moravskými, podle které již žádná pře neměla z Moravy přicházeti na soud komorní.« [18])

4. Co se doby zasedání soudu komorního dotýče, v prvé polovici vlády krále Vladislava II. »zasedal soud komorní po celý rok, aniž byly v ten čas určité dny v roce nebo »roky« ustanoveny, kdy měl zasedati. — Král s radou vynášel tu [1497] nálezy po celý čas své přítomnosti v Čechách neohlížeje se na dřívější snesení sněmovní, že soud komorní na jaře toliko dvě neděle před sv. Duchem má zasedati. Odjížděje pak do Uher jmenoval Petra z Rosenberka nejvyšším hejtmanem zemským na svém místě, jenž dle jeho příkladu předsedal napořáde soudu komornímu.« [19]) Teprvé zřízení zemské z r. 1500 vrátilo se k dřívějším snesením sněmovním a ustanovuje na listě E. 18: »Což se komornieho soudu dotýče, ten se nynie držeti má dvakrát do roka, jeden na svatého Martina a druhý na Svátosti.« Také zřízení zemské z r. 1530 na listě A. 6 mluví jen o dvojím zasedání v roce: o Svátosti a o sv. Martině. Král Ferdinand I. ve svém zřízení o soudu komorním ze dne 13 května 1534 vrátil se k obyčeji před r. 1500 a ustanovil, »aby každý den soudili kromě středy a soboty, leč by se kdy hod a svátek znamenitý kterého dne trefil, tehdy na ten den souditi povinováni nebudou. — A tento soud komorní — má držán a začat býti ten pondělí po sv. Jakubu nejprv příštím [27 července]; a tak se bude před se na každý den souditi, jak se svrchu píše.«

Ustanovení toto zůstalo v platnosti až do konce r. 1538. Ale již mezi tím pomýšlelo se na změnu jeho. Tak na sněmě, který dne 5 března

[17]) Sněmy IV, 270—271. — [18]) Kalousek, str. 117—118. — [19]) Čelakovský, str. 8, 10.

1537 na Hradě Pražském byl zahájen, byl předložen mezi jinými i artikul »o soud komorní a dvorský, kdy by a na které časy držány býti měly[20].« Ale nedošlo na něj tehdy. Byl s jinými, kteří byli stejně »znamenitě potřební tomuto království«, odevzdán zvláštní komisi. Teprvé na sněmě r. 1543 dne 30 dubna usnesli se stavové mezi jiným: »Item což se souduov dvorského a komorního dotýče, ti soudové totiž předkem dvorský, potom hned komorní čtyrykrát do roka, první na zajtří svatého Bartoloměje najprvé přieštího, druhý na zajtří svatého Martina, třetí na zajtří Hromnic, čtvrtý při Svátosti a toho jednoho každého času aby po dvou nedělích souzeno a držáno bylo, nevyměšujíc ani středy ani soboty[21].«

Toto snesení sněmovní neschválil král Ferdinand I. v plném jeho znění, nýbrž v odpovědi své stavům takto je pozměnil: »Což se pak soudu dvorského a komorního dotýče, poněvadž ti soudové JMKské vlastní jsou, JMKská to při mocnosti své zůstavovati a na ten způsob k žádosti stavův povolovati ráčí: Předkem, aby soud dvorský a soud komorní čtyřikrát do roka držán byl, první při času svatého Pavla na víru obrácení, druhý při Svátosti, třetí při svatém Bartoloměji, čtvrtý při svatém Martině a toho jednoho každého času aby po třech nedělích byl držán, nevyměšujíc středy ani soboty, než v ty dni jako jiné, krom přitrefil-li by se který svátek, aby bylo souzeno.«[22]

V následujících letech jednal sněm opětně o soudu komorním. Tak na sněmě, jenž byl držán na počátku roku 1545, odložen s jinými i artikul »o soud komorní, aby tak držán byl a to k sobě přijímal, což témuž soudu súditi náleží[23].« A dne 17 srpna 1545 snesli se stavové: »Což se soudu komorního (kterýž JMKské vlastní jest) dotýče, ten při tom, jakž předešle o něm nařízeno jest, zuostaň.«[24]

V souhlase s tímto snesením sněmovním ustanovuje zřízení zemské z r. 1549 v čl. P. 37 a ono z r. 1564 v čl. O. 3: »Hofmistr najvyšší království českého soud komorní má držeti na Hradě Pražském s pány a vladykami, krále JMti radami, k tomu přidanými a to čtyřikráte do roka: první po nazejtří svatého Pavla na víru obrácení, druhý v pondělí po Svátosti, třetí po nazejtří svatého Bartoloměje a čtvrtý po nazejtří svatého Martina. A toho jednoho každého času aby ten soud po dvou nedělí souzen a držán byl každého dne, leč by se kdy hod a svátek znamenitý kterého dne trefil, tehdy na ten den souditi povinovati nebudou.« Dle čl. O. 1 má soud komorní zasednouti hned po soudu dvorském, na kterém se jen jeden den soudí.

Obnovené zřízení zemské z r. 1627 v čl. F. 40 podržuje uvedené právě čtyry »roky« i dvounedělní trvání každého zasedání soudu komorního.

Dle toho, co právě uvedeno, měl soud komorní, obmezíme-li se na dobu, o které zde pojednáváme, zasedati v letech 1526—1533 dvakrát do

[20]) Sněmy I, 412, 413. — [21]) Sněmy I, 564. — [22]) Sněmy I, 568. — [23]) Sněmy I, 618. — [24]) Sněmy I, 634.

roka a sice o Svátosti a o sv. Martině, v letech 1534—1543 měl zasedati nepřetržitě a v letech 1544—1627 čtyřikrát do roka a sice po sv. Pavlu na víru obrácení (soud hromniční), po Svátosti (roku 1618 jmenuje se »post dominicam Misericordias«, viz č. 248), po sv. Bartoloměji a po sv. Martině a měl zasedati v každém období plných čtrnácte dnů. Projdeme-li však níže položené zápisy z register nálezových, shledáme, že soud komorní nezasedal v žádné z těchto tří period tak pravidelně, jak zasedati měl. Příčiny toho byly různé; nejhlavnější: příliš dlouhé zasedání sněmu, mor a války s Turky.

Ferdinand byl zvolen za krále českého dne 24 října 1526. Hned nastávající soud sv. Martinský nebyl držán. Usneslit se stavové na sněmu shromáždění: »Item soudu komorního odložiti, kterýž by měl držán býti o svatém Martině a o sv. panně Kateřině až do Svátosti.« [25])

Roku 1527 usnesli se sice stavové hned na počátku ledna na sněmě shromáždění, nevědouce patrně určitě, kdy nově zvolený král do země přijede: »Item soudu komorního — se odkládá do šťastného příjezdu krále JMti a do dalšího zřízení JMti,« [26]) ale poněvadž Ferdinad I. již v únoru do Prahy přijel, 24 t. m. korunován byl a 25 března úřad nejv. hofmistra kr. č. panu Vojtěchovi z Pernštejna svěřil, mohl již soud komorní o Svátosti držán býti a byl držán potom i o sv. Martině.

R. 1528 soud komorní vůbec nebyl držán ani o Svátosti ani sv. Martinský; oba byly odloženy pro sněm. Dne 6 května t. r. píší poslové Kutnohorští na sněm do Prahy vyslaní domů: »i vězte, že soudu komorního jest odloženo do sv. Martina.« [27]) A na sněmě sv. Václavském téhož roku usnesli se stavové: »A poněvadž na tento čas sněm obecní dlouho se držal, — soudu komorního, který měl držán býti o svatém Martině, odkládá se do Svátosti nejprvé příští.« [28])

R. 1529 držán byl soud jen o Svátosti. Sv. Martinský byl odložen pro tažení proti Turku. Na sněmě při času sv. Františka t. r. usnesli se stavové: »Jakož král JMt — ráčil jest nám všem stavům oznámiti, co se císaře tureckého dotejče, abychom vojensky se vyzdvihli pro potřebu obrany svaté víry křesťanské a k retování Vídně, — takto sme — svolili: — Item co se soudův dotejče, — odkládá se — komorního až do Svátosti.« [29])

Též roku 1530 zasedal soud komorní jen o Svátosti; sv. Martinský byl odložen pro válečné tažení proti Turkům.

Roku 1531 nezasedal soud vůbec, ačkoliv v dubnu t. r. (č. 6) »byla naděje, že by měl držán býti,« pro mor, který tehdy v Čechách strašně řádil.

R. 1532—1533 byly držány oba soudy, o Svátosti i sv. Martinský.

V letech 1534—1538 zasedal soud komorní téměř po celý rok nepřetržitě tak, jak tomu bývalo za krále Vladislava II. před rokem 1500, aniž by se vázal na určité terminy. Stalo se tak dle svrchu uvedeného již »Zřízení o komorním, hejtmanským a dvorským soudu,« kteréž Ferdinand I.

[25]) Sněmy I, 46. — [26]) Sněmy I, 176. — [27]) Sněmy I, 275. — [28]) Sněmy I, 283. — [29]) Sněmy I, 308—309.

dne 13 května 1534 vydal a v němž nařídil: »aby každý den soudili kromě středy a soboty.« V registrech nálezových té doby jdou rozsudky nepřetržitě r. 1534 od 25 srpna do 3 prosince, r. 1535 od 8 ledna do 14 prosince, r. 1536 od 3 ledna do 27 listopadu, r. 1537 od 8 ledna do 23 listopadu a r. 1538 od 27 srpna do 22 listopadu. Na toto nepřetržité zasedání soudu komorního vztahují se patrně i slova v žádosti, kterou dne 28 března 1582 páni a vladyky při soudu zemském shromáždění podali císaři Rudolfovi II. proti komoře české naléhající na to, aby nejvyšší hofmistr kr. č. povinen byl skládati počty z taxy placené u soudu komorního. Praví tam do slova takto: »Neb o tom i od nynějšího pana hofmistra království českého i od jiných osob přísežných tu sme zprávu vzali, že sotva tolik té taxy se sbíhá, aby písaři při úřadě soudu komorního vychováni, placením jim služby jich dosti skrovné, býti mohli. Že pak v předešlých časích se jest něco více taxy sbíhalo, to jest tou příčinou bylo, že téměř každého dne ten soud královský jest se držíval a jiný pořádek v tom, než-li nyní jest, se zachovával.«[30]) A páni Ladislav starší a Jiří Popel z Lobkovic praví v žádosti své v téže věci dne 2 dubna 1582 císaři podané: »dieweil dann diese Jahr von solicher Tax wenig genug einkumbt, seitemal das Kammerrecht nit wie zuvor täglich, sondern nur viermal im Jahr auf unterschiedliche Zeit gehalten wird.«[31])

Roku 1539 a 1540 zasedal soud pětkráte; v prvém roce o Hromnicích, o Středopostí, o Svátosti, o sv. Bartoloměji a při čase sv. Martina, roku následujícího po sv. Třech králích, o Svátosti, po sv. Bonifáci, po sv. Bartoloměji a při čase sv. Martina; v tomto období byl však hned odložen (č. 24), poněvadž se dostavilo pouze pět z přísedících členů.

R. 1541 zasedal soud čtyřikráte: po sv. Třech králích, o Svátosti, po sv. Bartoloměji a po sv. Martinu; r. 1542 třikráte: po Hromnicích, o Středopostí a po Svátosti a r. 1543 též třikráte: o sv. Vincenci, o Svátosti a o sv. Martině.

Rokem 1544 počínaje měl soud komorní dle snesení sněmovního a ustanovení královského[32]) zasedati pravidelně čtyřikrát za rok, v určité dny a sice vždy plné dva týdny. Dálo se tak, ale ne bez výjimky. R. 1545 nebyl držán soud sv. Bartolomějský a 1546 o Svátosti. Dne 12 ledna 1547 oznámil král Ferdinand I. stavům:[33]) »A věděti vám také dáváme, že —, poněvadž to tažení [proti Janu Fridrichovi, kurfirstu saskému] osobní do pole býti má, aby se jeden každý tím dostatečněji a spěšněji vypraviti mohl, soudu našeho dvorského i komorního, kteříž o Hromnicích nyní příštích držáni býti měli, až do Svátosti najprv příští odkládati ráčíme.« Nastalé však bouře domácí nepřipustily, aby se soud toho roku dříve sešel než až po sv. Martině.

[30]) Sněmy VI, 212. — [31]) Sněmy VI, 216. — [32]) Sněmy I, 564, 568. — [33]) Sněmy II, 50. —

V následujících letech nebyly držány soudy, z nichž o některých nelze se dnes více dopátrati, proč se tak stalo:

1550 sv. Martinský pro nákažlivou »nemoc červenou«.

1554 Hromniční soud »téhož dne po vyhlášení půhonův z některých příčin jest vzdán« (č. 64).

1554 o Svátosti.

» sv. Bartolomějský druhý den odložen, patrně pro mor (č. 66).

» sv. Martinský pro mor (č. 67).

1555 Hromniční » »

1556 Hromniční: »soudu komorního s povolením JMti arciknížecí [čtvrtý den] odloženo z příčiny té, že pánův rad s potaz se nesjelo« (č. 74).

1556 o Svátosti.

1558 Hromniční: »Soudu komorního, dvorského —, kteříž držáni býti měli po svatém Pavlu na víru obrácení —, JMKská na žádost stavuov odkládá až do nejprv příštích časuov, při kterýchž tíž soudové se drživají.« [34])

1558 sv. Martinský.

1559 » »

1561 » » dle snesení sněmu, který položen byl na den 1 října t. r.: »A poněvadž toho času při tomto sněmu obecním ti všickni, kteří při soudech dvorském a komorním činiti mají, zde dlouho zdržáni pro týž sněm jsou —, protož s milostivým povolením JMCské soudu dvorského i také komorního se odkládá do nazejtří na víru sv. Pavla se obrácení nejprvé příštího.« [35])

1562 sv. Martinský pro mor.

1563 Hromniční » »

» sv. Bartolomějský.

1564 Hromniční.

1565 sv. Bartolomějský pro pohřeb krále Ferdinanda I.

1566 o Svátosti.

» sv. Bartolomějský dle mandatu císaře Maximiliána II. ze dne 3 června t. r.: »A poněvadž skrze takové osobní tažení [proti Turku] — přední osoby z stavu panského a rytířského při nás proti nepříteli v poli budou, ráčíme soudův — komorního i jiných — až do svatého Jeronyma nejprvé příštího — odkládati.« [36])

1566 sv. Martinský z téže příčiny.

1567 Hromniční dle mandatu císaře Maximiliana II. ze dne 14 ledna t. r., kterým sněm byl rozepsán: »Strany pak souduov nynějších totiž komorního, kteříž měli při času svatého Pavla na víru obrácení a zemského při Suchých dnech postních na Hradě Pražském držáni býti, ačkoliv bychom tomu nejraději býti ráčili, aby již dotčení soudové předce držáni byli, — tohoto soudu totiž komorního do Svátosti — odkládati ráčíme.« [37])

---

[34]) Sněmy III, 8, 12. — [35]) Sněmy III, 71. — [36]) Sněmy III, 282. — [37]) Sněmy III, 319.

1567 o Svátosti.
1568 sv. Bartolomějský pro mor (č. 111).
» sv. Martinský » »
1569 Hromniční » »
1570 Hromniční.
» o Svátosti.
1571 o Svátosti pro sněm (č. 118).
1572 sv. Bartolomějský; »po vyhlášení půhonův a obeslání jest soudu za příčinou obeslání od JMCské nemalého počtu osob z stavův i z pánův rad JMCské soudu tohoto do Uher, item do Polska odloženo« (č. 123).
1573 Hromniční pro sněm (č. 125).
1574 Hromniční.
1575 o Svátosti z usnesení sněmu.
» sv. Bartolomějský z usnesení sněmu.
1578 Hromniční.
1580 Hromniční pro sněm (č. 149).
» sv. Bartolomějský »soud odložen a to za příčinou nedostatku zdraví, který toho času jakž vuobec téměř na všecky lidi z dopuštění božího tak na některé z JMtí přišel, že s kým souditi nebylo. A tak z soudu toho sešlo« (č. 151). Byla to »nemoc španělská«, jakýsi druh chřipky.
1582 sv. Bartolomějský pro mor (č. 159).
» sv. Martinský » »
1583 Hromniční » »
1584 Hromniční.
1585 sv. Bartolomějský pro mor.
» sv. Martinský » »
1590 o Svátosti »pro malý počet JMtí« (č. 184).
1592 Hromniční »soud nebyl držán než dva dny a — k žádosti prokuratorův pro nastávající v Krátkých dnech soud zemský na povolení JMCské jest vzdán« (č. 191).
1593 sv. Martinský. »A poněvadž jsou se stavové tohoto království teď při minulém soudu zemském a při tomto nynějším předešlého sněmu dokonání nemalý čas zde zdržovali —, na tom jest se JMCská s stavy snésti ráčil, aby soudu dvorského a komorního sv. Martinského až do nazejtří sv. Pavla na víru křesťanskou obrácení nejprv příštího odloženo bylo.« [38])
1594 Hromniční »pro jiná JMCské zaneprázdnění« (č. 198).
» sv. Bartolomějský pro tažení proti Turkům do Uher (č. 200). »A poněvadž skrze takové osobní tažení nejvyšší úředníci a soudcové zemští na větším díle i všecky jiné přední osoby z stavu panského a rytířského proti nepříteli v poli budou, ráčíme souduov — dvorského [a] komorního do sv. Martina nejprvé příštího — pro takové znamenité a důležité příčiny bez ujmy jedné každé strany spravedlivosti odkládati.« [39])

[38]) Sněmy VIII, 387. — [39]) Sněmy VIII, 617.

1595 sv. Bartolomějský »pro malý počet JMtí« (č. 204).

1596 sv. Bartolomějský pro přípravy k tažení proti Turku (č. 208).

1597 Hromniční pro sněm (č. 210).

1598 Hromniční. »Tento soud toliko do soboty po zasednutí [5 dnů] byl držán a v sobotu pro masopust nastávající a soud zemský jest dokonce vzdán a odložen až do Svátosti nejprvé příští« (č. 214).

1598 sv. Bartolomějský pro mor (č. 216).

» sv. Martinský » »

1599 Hromniční » »

» sv. Bartolomějský » »

» sv. Martinský » »

1600 Hromniční.

1601 Hromniční?

1603 sv. Bartolomějský?

» sv. Martinský?

1605 o Svátosti?

» sv. Bartolomějský pro sněm.

1606 Hromniční pro sněm.

» o Svátosti?

» sv. Martinsky pro mor.

1607 Hromniční » »

1609 Hromniční pro sněm.

1610 sv. Bartolomějský pro mor.

» sv. Martinský » » a vpád pasovský.

1611 Hromniční » » » » »

» o Svátosti » » » » ». Dokazuje to patent ze dne 20 dubna 1611,[40]) jenž zní u výtahu takto: »My páni, rytířstvo, Pražané, Horníci a jiní vyslaní z měst, všickni tři stavové království českého nyní při obecním generálním sněmu na Hradě Pražském pospolu shromáždění — věděti dáváme: Jakož jsou — JMCské rady soudův dvorského a komorního — z poručení JMCské v známost uvedli, že za příčinou nebezpečenství vpádu do tohoto království od lidu pasovského — se nařizuje, aby — všeckna práva až do spokojení těchto neřestí — zatím odpočívaly, jakž též psaní, jehož jest datum na Hradě Pražském v pátek po sv. Diviši [15 října] 1610, v sobě to šíř obsahuje a zavírá, i poněvadž pak nyní sněm generální na Hradě Pražském se drží —, všickni tři stavové — na tom jsme se jednomyslně snesli, aby práva zase od datum tohoto listu šly.«

1612 sv. Martinský?

1613 Hromniční?

» sv. Bartolomějský pro mor.

» sv. Martinský » »

1614 Hromniční » »

---

[40]) V archivu Musea království českého.

1615 sv. Bartolomějský pro sněm (č. 237).
1618 sv. Bartolomějský — 1619 sv. Martinský.

V bouřlivých těch dobách všecka práva byla zastavena, jak dosvědčuje i artikul generálního sjezdu z r. 1619,[41]) jenž zní: »A poněvadž jsou stavové práva svého za příčinou války a zastavení práva po právě kráčeti a jeho následovati nemohli, protož, jestliže by mezi tím časem, to jest od nařízené nejprvnější defensí a zastavení práva až do nynějšího času kterékoliv věci k promlčení přišly aneb až do dosažení žádostivého pokoje ještě přicházely, to žádnému za promlčení též spravedlnosti počítáno býti nemá.« Teprvé když král Bedřich úřad nejvyššího hofmistra svěřil panu Janovi Vilémovi staršímu z Lobkovic na Týně Horšovském a týž dne 6 listopadu 1619 úřední přísahu vykonal (č. 250), mohl soud opět držán býti.

1620 sv. Bartolomějský — 1623 o Svátosti. V přípravách válečných soud se nesešel a po bitvě na Bílé Hoře byla veškerá práva zdvižena. Místodržitel kníže Karel z Lichtenštejna, který ovšem soudy za vlády Bedřichovy držané neuznával, praví o tom v patentu svém ze dne 8 července 1622:[42]) »Jakož všem obyvatelům ze všech tří stavův království českého to jest dobře vědomé, kterak pro vejtržné v zemi a království tomto českém proti JMCské králi a pánu, pánu nás všech nejmilostivějšímu, pozdvižení a těžké zavedení obecní pokoj, řád a právo v zemi již od čtyř let až posavad odpočívati musely, pročež soudové vyžší i nižší zemští zastaveni a spravedlnost potlačena byla . . .«

1623 sv. Martinský.
1624 o Svátosti.
» sv. Bartolomějský.
1625 » » pro mor.
» sv. Martinský » »
1626 Hromniční » »

1626 sv. Martinský — 1628 Hromniční. Snad i proto, že nebylo dosti radů, jichž počet novým jmenováním byl doplněn (č. 260).

O tom, jak dlouho soud zasedati má v jednotlivých »rocích«, bylo již na sněmě o Suchých dnech postních r. 1492 shromážděném usneseno, »aby na něm bylo při těch časech toliko dvě neděle seděno.« [43]) Ale usnesení to, jako mnohá jiná, nebylo zachováváno. Bylo proto obnoveno na sněmích r. 1543 a 1545[44]) a prohlášeno v zřízení zemském z r. 1549 čl. P. 37 a z r. 1564 čl. O. 3: »A toho jednoho každého času aby ten soud po dvou neděli souzen a držán byl; leč by se kdy hod a svátek znamenitý kterého dne trefil, tehdy na ten den souditi povinovati nebudou.«

---

[41]) Artikulové při generálním sjezdu, kterýž držán byl na Hradě Pražském v outerý po památce svaté Máří Magdalény a zavřín v sobotu po památce Stětí svatého Jana vše leta 1619 — vytištěné v Starém městě Pražském u Samuele Adama z Veleslavína X. dne měsíce září léta Páně MDCXIX. str. 186. — [42]) V archivu Musea kr. č. — [43]) Čelakovský, str. 8. — [44]) Sněmy I, 564, 568, 634.

Ustanovení to zůstalo v platnosti i dle čl. F. 40 obnoveného zřízení zemského z r. 1627.

Výjimečně byly na sněmě na počátku r. 1600 shromážděném přidány na dobu tří let ku každému období soudnímu ještě tři dni k vyřízení revisí, které se časem nahromadily. »A jakož také nemalé naříkání a stížnost veliká a zvláště od stavu třetího městského jest, že pořad práva ano i exekucí právní svého průchodu (a to skrze ta častá od mnohých stran skrze jich obmysly na revisí braní) míti nemohou, bezpečíc se na to, že takové revisí v mnoha letech k vyřízení svému nepřicházejí: i o tom jsou se s JMCskou stavové snesli a k soudu komornímu tři dni, počnouc hned od nejprv příštího soudu komorního až do tří let pořád zběhlých, v kterýchž takové revisí vyřizovány býti mají, přidávají; a úředníci a soudcové zemští též rady soudu komorního při těch třech dnech k soudu přidaných se nerozjíždějíc trvati povinni budou.« [45]) Na sněmě, který držán byl na Hradě Pražském po Hromnicích 1605, po uplynutí těchto tří let ustanoveno, aby z téže příčiny ještě po dvě následující leta ku každému soudnímu zasedání dva dni přidány byly.

Dle snesení sněmovních a zřízení zemského měl tedy soud komorní v každém období zasedati plných 14 dnů. Chceme-li zjistiti, zdali zasedání soudu skutečně také vždy 14 dnů trvalo, musíme znáti přesně den, kdy soud »byl zaseden« a kdy »soudu bylo odloženo.« Den, v kterém soud se počal, jest pravidlem v registrech zaznamenán; zřídka však jen den, kdy soud byl skončen. Výslovně i tento den udán jest v registrech, nepřihlížíme-li k svrchu uvedeným případům, kdy soud pro různé příčiny předčasně byl skončen, jen při některých soudech do polovice XVI. století. Po roce 1556 záznam takový již se nevyskytuje. Můžeme tedy jen u následujících soudů přesně určiti, kolik dnů zasedaly:

1529	o Svátosti (č. 4)	zasedal	soud	dnů	8.
1539	Hromniční (č. 15)	»	»	»	24.
»	sv. Martinský (č. 17)	»	»	»	16.
1540	» Bonifácský (č. 20)	»	»	»	15.
»	» Bartolomějský (č. 23)	»	»	»	8.
1541	Hromniční (č. 26)	»	»	»	37.
»	o Svátosti (č. 27)	»	»	»	16.
1544	Hromniční (č. 32)	»	»	»	11.
»	o Svátosti (č. 34)	»	»	»	13.
»	sv. Martinský (č. 37)	»	»	»	12.
1545	» » (č. 40)	»	»	»	14.
1547	» » (č. 43)	»	»	»	12.
1548	Hromniční (č. 45)	»	»	»	6.
1551	sv. Martinský (č. 53)	»	»	»	14.

[45]) Sněmy X, 45—46.

1552 Hromniční (č. 55) zasedal soud dnů 4.
» o Svátosti (č. 57) » » » 11.
1555 » (č. 69) » » » 13.
» sv. Martinský (č. 72) » » » 11.
1556 sv. Bartoloměјský (č. 75) » » » 13.
» sv. Martinský (č. 77) » » » 12.

Z přehledu tohoto jest patrno, že zasedání soudu komorního netrvalo vždy tak dlouho a tak pravidelně, jak dle zřízení zemského trvati mělo. Nesouhlas tento vynikne ještě více, vypočítáme-li si dobu zasedání i při soudech ostatních. Jak totiž ze soudů, u nichž počátek i konec přesně jsou zaznamenány, poznati lze, souhlasí den zahájení soudu s datem prvního (časově, ne místně, kde jest zapsán) rozsudku toho období a konec soudu s datem posledního (časově, ne místně, neboť byly zapisovány ve skupinách) rozsudku toho období. Pročteme-li podrobně registra nálezová, vypočítáme-li si takto dobu zasedání každého soudu a připojíme-li k tomu všecky údaje z níže položených záznamů, obdržíme o zasedání soudu komorního v době od zvolení Ferdinanda za krále českého až do vydání obnoveného zřízení zemského obraz následující:

Soud komorní království českého

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
1527	o svátosti	4 května	8 května	5	nejv. purkrabí praž.	9	8	18
	sv. martinský	12 listop.	20 listop.	9	nejv. hofmistr kr. č.	7	9	17
1529	o svátosti	10 dubna	17 dubna	8	» » »	8	10	19
1530	o svátosti	30 dubna	7 května	8	nejv. komorník kr. č.	2	8	11
1532	o svátosti	13 dubna	22 dubna	10	» » »	4	9	14
	sv. martinský	12 listop.	16 listop.	5	nejv. hofmistr kr. č.	4	10	15
1533	o svátosti	26 dubna	3 května	8	» » »	3	8	12
	sv. martinský	12 listop.	18 listop.	7	» » »	8	11	20
1534		25 srpna	3 pros.		» » »	6	6	13
1535		8 ledna	14 pros.		» » » a nejv. sudí kr. č. střídavě			
1536		3 ledna	27 listop.		nejv. hofmistr kr. č.			

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
1537		8 ledna	23 listop.		nejv. hofmistr kr. č.			
1538		27 srpna	22 listop.		nejv. sudí kr. č.			
	hromniční	13 ledna	5 února	24	» » »			
	o středopostí	17 března	24 března	8	» » »			
	o svátosti	21 dubna	29 dubna	9	» » »			
1539	sv. bartolomějský	11 srpna	16 září	37	» » »			
	sv. martinský	30 října	14 listop.	16	» » »			
	hromniční	8 ledna	20 ledna	13	nejv. hofmistr kr. č.	5	4	10
	o svátosti	12 dubna	30 dubna	19	» » »	5	5	11
	sv. bonifácský	7 června	21 června	15	» » »	?	?	?
1540	sv. bartolomějský	27 srpna	3 září	8	nejv. sudí kr. č.	4	5	10
	sv. martinský	4 listop.	5 listop.	2	» » »	2	2	5
	hromniční	3 ledna	8 února	37	nejv. hofmistr kr. č.			
	o svátosti	2 května	17 května	16	» » »			
1541	sv. bartolomějský	26 srpna	31 srpna	6	» » »			
	sv. martinský	17 listop.	21 listop.	5	» » »			
	hromniční	6 února	10 února	5	» » »			
1542	o středopostí	21 břez.?	?	?	» » »			
	o svátosti	24 dubna	3 května	10	» » »			
	hromniční	22 ledna	1 února	11	» » »			
	o svátosti	9 dubna	13 dubna	5	» » »	5	6	12
1543	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	13 listop.	24 listop.	12	» » «	9	10	20
	hromniční	6 února	16 února	11	» » »			
	o svátosti	28 dubna	10 května	13	» » »	7	12	20
1544	sv. bartolomějský	27 srpna	6 září	11	» » »	10	11	22
	sv. martinský	13 listop.	24 listop.	12	nejv. sudí dvorský	7	11	19
	hromniční	3 února?,						
	o svátosti	20 dubna	2 května	13	nejv. hofmistr kr. č.	8	11	20
1545	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	7	10	18
	hromniční	4 února	17 února	14	» » »			
	o svátosti	—						
1546	sv. bartolomějský	26 srpna	2 září	7	» » »			
	sv. martinský	15 listop.	27 listop.	13	» » »	6	8	15

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1547	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	15 listop.	26 listop	12	nejv. hofmistr kr. č.	9	12	22
	hromniční	4 února	9 února	6	» » »	6	10	17
	o svátosti	16 dubna	27 dubna	12	nejv. sudí dvorský			
1548	sv. bartolomějský	28 srpna	7 září	11	» » »			
	sv. martinský	15 listop.	26 listop.	12	nejv. hofmistr kr. č.			
	hromniční	6 února	13 února	8	nejv. sudí dvorský	9	14	24
	o svátosti	6 května	18 května	13	» » »			
1549	sv. bartolomějský	27 srpna	2 září	7	nejv. hofmistr kr. č.			
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	5	9	15
	hromniční	4 února	10 února	7	» » »			
	o svátosti	21 dubna	3 května	13	» » »	6	9	16
1550	sv. bartolomějský	26 srpna	6 září	12	» » »	13	14	28
	sv. martinský	—						
	hromniční	31 ledna?			nejv. sudí dvorský			
	o svátosti	13 dubna	25 dubna	13	» » »	8	14	23
1551	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	nejv. hofmistr kr. č.	8	10	19
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	5	10	16
	hromniční	27 ledna	30 ledna	4	nejv. sudí dvorský	7	9	17
	o svátosti	2 května	12 května	11	nejv. hofmistr kr. č	9	12	22
1552	sv. bartolomějský	26 srpna	5 září	11	» » »	11	10	22
	sv. martinský	14 listop.	26 listop.	13	nejv. sudí dvorský	11	10	22
	hromniční	27 ledna	3 února	8	» » »	6	10	17
	o svátosti	17 dubna	28 dubna	12	nejv. hofmistr kr. č.	2	9	12
1553	sv. bartolomějský	26 srpna	6 září	12	» » »	4	16	21
	sv. martinský	14 listop.	27 listop.	14	nejv. sudí dvorský	4	15	20
	hromniční	27 ledna	27 ledna	1	» » »	4	10	15
	o svátosti	—						
1554	sv. bartolomějský	27 srpna	28 srpna	2	» » »	10	11	22
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	29 dubna	11 května	13	nejv. hofmistr kr. č.	8	9	18
1555	sv. bartolomějský	27 srpna	6 září	11	» » »	8	8	17
	sv. martinský	13 listop.	23 listop.	11	nejv. sudí kr. č.	8	6	15
	hromniční	29 ledna	1 února	4	nejv. hofmistr kr. č.	4	7	12
	o svátosti	—						
1556	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	» » »	7	3?	11?
	sv. martinský	13 listop.	24 listop.	12	nejv. sudí dvor., ku konci nejv. hofmistr kr. č.			

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
1557	hromniční	27 ledna	3 února	8	nejv. hofmistr kr. č.	4	5	10
	o svátosti	4 května	10 května	7	» » »	5	13	19
	sv. bartolomějský	26 srpna	28 srpna	3	» » »	7	9	17
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	3	7	11
1558	hromniční	—						
	o svátosti	25 dubna	7 května	13	» » »	3	8	12
	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	» » »	5	5	11
	sv. martinský	—						
1559	hromniční	27 ledna	4 února	9	» » »	6	6	13
	o svátosti	10 dubna	22 dubna	13	» » »	6	7	14
	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	» » »	4	6	11
	sv. martinský	—						
1560	hromniční	27 ledna	9 února	14	» » »	4	6	11
	o svátosti	29 dubna	11 května	13	» » »	6	7	14
	sv. bartolomějský	27 srpna	7 září	12	» » »	3	8	12
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	7	7	15
1561	hromniční	28 ledna	7 února	11	» » »	6	4	11
	o svátosti	29 dubna	12 května	14	» » »	?	?	?
	sv. bartolomějský	26 srpna	9 září	15	» » »	6	3	10
	sv. martinský	—						
1562	hromniční	27 ledna	7 února	12	» » »	6	8	15
	o svátosti	13 dubna	25 dubna	13	?	?	?	?
	sv. bartolomějský	26 srpna	29 srpna	4	nejv. hofmistr kr. č.	5	5	11
	sv. martinský	—						
1563	hromniční	—						
	o svátosti	27 dubna	8 května	12	?	?	?	?
	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	nejv. hofmistr kr. č.	3	6	10
1564	hromniční	—						
	o svátosti	17 dubna	29 dubna	13	» » »	7	5	13
	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	12	» » »	5	7	13
	sv. martinský	14 listop.	25 listop.	12	» » »	7	5	13
1565	hromniční	27 ledna	9 února	14	» » »	6	3	10
	o svátosti	7 května	19 května	13	» » »	4	5	10
	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	14 listop.	26 listop.	13	» » »	4	6	11
1566	hromniční	28 ledna	9 února	13	» » »	6	6	13
	o svátosti	—						
	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1567	sv. bartolomějský	26 srpna	6 září	12	nejv. hofmistr kr. č.	10	8	19
	sv. martinský*	13 listop	25 listop.	13	nejv. sudí dvorský	5	8	14
	hromniční	27 ledna	9 února	14	» » »	4	7	12
	o svátosti	4 května	14 května	11	?	?	?	?
1568	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	25 dubna	7 května	13	maršálek dvoru král.	8	6	15
1569	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	nejv. sudí dvorský	6	7	14
	sv. martinský	14 listop.	26 listop.	13	» » »	5	5	11
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1570	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	nejv. hofmistr kr. č.	7	7	15
	sv. martinský	14 listop.	25 listop.	12	» » »	6	4	11
	hromniční	27 ledna	9 února	14	» » »	5	7	13
	o svátosti	—						
1571	sv. bartolomějský	28 srpna	14 září	18	» » »	6	6	13
	sv. martinský	13 listop.	23 listop.	11	» » »	4	5	10
	hromniční	28 ledna	7 února	11	» » »	4	6	11
	o svátosti	21 dubna	3 května	13	» » »	8	7	16
1572	sv. bartolomějský	27 srpna	27 srpna	1	» » »	4	5	10
	sv. martinský	13 listop.	25 listop.	13	» » »	6	4	11
	hromniční	—						
	o svátosti	6 dubna	18 dubna	13	nejv. sudí dvorský	6	4	11
1573	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	nejv. hofmistr kr. č.	5	8	14
	sv. martinský	13 listop.	23 listop.	11	» » »	7	5	13
	hromniční	—						
	o svátosti	26 dubna	8 května	13	» » »	5	7	13
1574	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	» » »	7	6	14
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	7	7	15
	hromniční	27 ledna	4 února	9	» » »	6	4	11
	o svátosti	—						
1575	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	15 listop.	23 listop.	9	—	6	6	12
	hromniční	27 ledna	7 února	12	nejv. hofmistr kr. č.	6	6	13
	o svátosti	8 května	11 května	4	» » »	4	7	12
1576	sv. bartolomějský	27 srpna	7 září	12	purkrabě Karlštejnský	?	?	?
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	?	?	?	?

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
	hromniční	28 ledna	30 ledna	3	nejv. hofmistr kr. č.	6	6	13
	o svátosti	22 dubna	30 dubna	9	» » »	9	9	19
1577	sv. bartolomějský	27 srpna	9 září	14	» » »	4	6	11
	sv. martinský	13 listop.	23 listop.	11	» » »	7	7	15
	hromniční	—						
	o svátosti	14 dubna	26 dubna	13	» » »	6	7	14
1578	sv. bartolomějský	26 srpna	2 září	8	» » »	6	6	13
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	4	6	11
	hromniční	27 ledna	7 února	12	» » »	5	8	14
	o svátosti	4 května	13 května	10	» » »	6	8	15
1579	sv. bartolomějský	26 srpna	3 září	9	» » »	5	5	11
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	5	8	14
	hromniční	27 ledna	27 ledna	1	» » »	4	6	11
	o svátosti	18 dubna	30 dubna	13	nejv. sudí dvorský	3	6	10
1580	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	14 listop.	26 listop.	13	nejv. hofmistr kr. č.	5	8	14
	hromniční	27 ledna	4 února	9	» » »	3	7	11
	o svátosti	10 dubna	29 dubna	20	» » »	5	7	13
1581	sv. bartolomějský	26 srpna	5 září	11	» » »	6	6	13
	sv. martinský	14 listop.	25 listop.	12	» » «	7	7	15
	hromniční	30 ledna	3 února	5	» » »	4	6	11
	o svátosti	30 dubna	11 května	12	» » »	6	9	16
1582	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	25 dubna	2 května	8	» » »	6	5	12
1583	sv. bartolomějský	30 srpna	8 září	10	» » »	6	7	14
	sv. martinský	16 listop.	19 listop.	4	» » »	5	6	12
	hromniční	—						
	o svátosti	16 dubna	28 dubna	13	» » »	5	4	10
1584	sv. bartolomějský	27 srpna	6 září	11	nejv. sudí dvorský	5	7	13
	sv. martinský	13 listop.	21 listop.	9	» » »	5	7	13
	hromniční	28 ledna	7 února	11	» » »	6	3	10
	o svátosti	6 května	16 května	11	nejv. hofmistr kr. č.	7	10	18
1585	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	28 ledna	13 února	17	» » »	5	8	14
	o svátosti	22 dubna	29 dubna	8	» » »	3	8	12
1586	sv. bartolomějský	26 srpna	2 září	8	» » »	5	7	13
	sv. martinský	13 listop.	17 listop.	5	—	5	5	11

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
	hromniční	27 ledna	29 ledna	3	—	2	9	11
	o svátosti	13 dubna	2 května	20	Václav z Říčan	6	7	14
1587	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	nejv. hofmistr kr. č.	6	9	16
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	5	5	11
	hromniční	27 ledna	1 února	6	Václav z Říčan	3	8	12
	o svátosti	4 květ.?	12 května	9?	?	?	?	?
1588	sv. bartolomějský	26 srpna	5 září	11	nejv. hofmistr kr. č.	4	7	12
	sv. martinský	14 listop.	26 listop.	13	» » »	5	6	12
	hromniční	27 ledna	1 února	6	» » »	4	?	?
	o svátosti	17 dubna	29 dubna	13	» » »	7	4	12
1589	sv. bartolomějský	26 srpna	5 září	11	» » »	5	6	12
	sv. martinský	14 listop.	25 listop.	12	» » »	7	4	12
	hromniční	27 ledna	10 února	15	» » »	5	5	11
	o svátosti	7 května	—					
1590	sv. bartolomějský	27 srpna	5 září	10	» » »	5	7	13
	sv. martinský	13 listop.	24 listop.	12	» » »	6	7	14
	hromniční	28 ledna	5 února	9	» » »	4	7	12
	o svátosti	29 dubna	11 května	13	Václav z Říčan	5	6	12
1591	sv. bartolomějský	27 srpna	9 září	14	nejv. hofmistr kr. č.	7	3	11
	sv. martinský	14 listop.	26 listop.	13	» » »	8	6	15
	hromniční	28 ledna	30 ledna	3	—	5	7	12
	o svátosti	14 dubna	22 dubna	9	nejv. sudí dvorský	4	7	12
1592	sv. bartolomějský	26 srpna	5 září	11	nejv. hofmistr kr. č.	9	6	13
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	nejv. sudí dvorský	3	6	10
	hromniční	27 ledna	6 února	11	nejv. hofmistr kr. č.	8	5	14
	o svátosti	4 května	17 května	14	nejv. sudí dvorský	6	3	10
1593	sv. bartolomějský	26 srpna	31 srpna	6	nejv. hofmistr kr. č.	7	4	12
	sv. martinský	—						
	hromniční	31 ledna	31 ledna	1	nejv. sudí dvorský	5	5	11
	o svátosti	25 dubna	3 května	9	» » »	5	5	11
1594	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	14 listop.	24 listop.	11	» » »	8	8	17
	hromniční	27 ledna	3 února	8	» » »	8	4	13
	o svátosti	10 dubna	22 dubna	13	» » »	5	6	12
1595	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	14 listop.	25 listop.	12	» » »	6	4	11
	hromniční	29 ledna	5 února	8	» » »	5	4	10
	o svátosti	29 dubna	11 května	13	» » »	7	5	13
1596	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	14 listop.	25 listop.	12	» » »	6	4	11

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
	hromniční	28 ledna	—	—	nejv. komorník kr. č.	7	3	11
	o svátosti	21 dubna	3 května	13	nejv. sudí dvorský	6	3	10
1597	sv. bartolomějský	26 srpna	5 září	11	» » »	8	5	14
	sv. martinský	13 listop.	25 listop.	13	» » »	5	5	11
	hromniční	27 ledna	31 ledna	5	» » »	7	3	11
	o svátosti	6 dubna	18 dubna	13	» » »	5	5	11
1598	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	28 dub.?						
1599	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	18 dubna	26 dub.?	9?				
1600	sv. bartolomějský	29 srpna?	5 září?	8?				
	sv. martinský	14 listop.	?					
	hromniční	?	?					
	o svátosti	8 května	?					
1601	sv. bartolomějský	?	7 září					
	sv. martinský	14 listop.?	22 listop.?	9?				
	hromniční	29 ledna?	7 února?	10?				
	o svátosti	23 dub.?	2 kv.?	10?				
1602	sv. bartolomějský	28 srpna?	?					
	sv. martinský	14 listop.?	?					
	hromniční	28 ledna	?					
	o svátosti	16 dub.?	23 dub.?	8?				
1603	sv. bartolomějský	?						
	sv. martinský	?						
	hromniční	27 ledna	3 února?	8?	nejv. hofmistr kr. č.	?	?	?
	o svátosti	4 května	11 kv.?	8?	» » »	8	7	16
1604	sv. bartolomějský	26 srpna	1 září?	7?	» » »	10	4	15
	sv. martinský	13 listop.	18 listop.?	6?	» » »	?	?	?
	hromniční	27 ledna	?		» » »	9	5	15
	o svátosti	—						
1605	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	14 listop.	?		» » »			
	hromniční	—						
	o svátosti	?						
1606	sv. bartolomějský	26 srpna	2 září	8	» » »	?	?	?
	sv. martinský	—						

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
	hromniční	—			nejv. hofmistr kr. č.			
	o svátosti	30 dubna	3 kv.?	4?	» » »			
1607	sv. bartolomějský	?						
	sv. martinský	?						
	hromniční	?						
	o svátosti	?						
1608	sv. bartolomčjský	?						
	sv. martinský	?						
	hromniční	—						
	o svátosti	?						
1609	sv. bartolomějský	?						
	sv. martinský	?						
	hromniční	?						
	o svátosti	26 dubna	?	?	» » »	8	6	15
1610	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	---						
1611	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	» » »	15	12	28
	sv. martinský	15 listop.?	24 listop.?	10?				
	hromniční	27 ledna	?					
	o svátosti	7 května	16 kv.?	10?				
1612	sv. bartolomějský	27 srpna	?					
	sv. martinský	?						
	hromniční	?	5 února?					
	o svátosti	22 dubna	?					
1613	sv. bartolomějský	--						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	?	23 dub.?					
1614	sv. bartolomějský	26 srpna	6 září	12	Štěpán Jiří z Šternberka	10	9	20
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	nejv. hofmistr kr. č.	13	10	24
	hromniční	27 ledna	9 února	14	» » »	14	8	23
	o svátosti	4 května	16 května	13	» » »	11	9	21
1615	sv. bartolomějský	26 srpna	—		» » »	15	8	24
	sv. martinský	13 listop.	26 listop.	14	» » »	16	10	27
	hromniční	27 ledna	4 února	9	» » »	10	7	18
	o svátosti	18 dubna	30 dubna	13	Kašpar M. z Žerotína	9	5	15
1616	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	nejv. hofmistr kr. č.	10	7	18
	sv. martinský	14 listop.	26 listop.	13	Bohuchval Berka z Dubé	16	8	25

roku	který	zahájen dne	skončen dne	zasedal tedy celkem dnů	předsedal	za přítomnosti pánů	za přítomnosti vladyk	celkem bylo přítomno soudců
	hromniční	30 ledna	31 ledna	2	Štěpán Jiří z Šternberka	10	7	18
	o svátosti	10 dubna	22 dubna	13	nejv. hofmistr kr. č.	12	5	18
1617	sv. bartolomějský	26 srpna	7 září	13	Štěpán Jiří z Šternberka	9	8	18
	sv. martinský	14 listop.	25 listop.	12	» » »	9	8	18
	hromniční	27 ledna	9 února	14	nejv. hofmistr kr. č.	10	8	19
	o svátosti	30 dubna	12 května	13	» » »	12	7	20
1618	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1619	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	28 ledna	5 února	9	nejv. hofmistr kr. č.	6	13	20
	o svátosti	4 května	16 května	13	» » »	8	7	16
1620	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1621	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1622	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1623	sv. bartolomějský	26 srpna	30 srpna	5	nejv. hofmistr kr. č.	5	8	14
	sv. martinský	—						
	hromniční	27 ledna	3 února	8	» » »	3	6	10
	o svátosti	—						
1624	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	13 listop.	22 listop.	10	» » »	5	6	12
	hromniční	28 ledna	5 února	9	Heralt V. z Kolovrat	5	5	11
	o svátosti	14 dubna	25 dubna	12	» » »	5	5	11
1625	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
	hromniční	—						
	o svátosti	27 dubna	30 dubna	4	nejv. hofmistr kr. č.	?	?	?
1626	sv. bartolomějský	26 srpna	?	?	» » »	6	5	12
	sv. martinský	—						

roku	který	zahájen dne	skončen dne					
	hromniční	—						
	o svátosti	—						
1627	sv. bartolomějský	—						
	sv. martinský	—						
1628	hromniční	—						
	o svátosti	8 května						

Pravidla a řád, jež pro soud komorní kr. č. v obnoveném zřízení zemském byly předepsány, zůstaly v platnosti více než 150 let totiž až do vydání nového soudního řádu císaře Josefa II., kterým činnost soudu tohoto i jiných dosud stávajících dnem 31 května 1783 byla zastavena a soudy ty zrušeny.

Oznámení o tom stalo se následující:

»Allerhöchste kaiserl. königl. Verordnung de dato 14ten April 1783 wegen einförmiger Justizverfassung und Bestellung eines allgemeinen böhmischen Appellationsgerichts, dann eines königlichen böhmischen Landrechts mit 1ten Juni 1783 anfangend. Von Sr. kais. kön. apost. Majest. ꝛc königl. böheimischen Gubernio ꝛc wegen: wird den gesammten Unterthanen des Königreichs Böheim, dann allen in diesem Lande in eigenem oder fremden Namen Recht suchenden Partheyen anmit eröffnet:

Demnach Höchstdieselbe die in Ihren österreichischen Landen bereits eingeführte Grundsätze der Justizregulirung auf Böheim zu verbreiten, und andurch nicht nur allein eine einförmige Justizverfassung herzustellen, sondern auch die der Justizpflege durch die judicia temporanea zugehen mögende Beschwerlichkeit zu beheben sich gnädigst entschlossen haben, als wird die diessfalls erflossene landesfürstliche Anordnung mit folgenden bekannt gemacht: — — Viertens: In gleicher Art haben Se. kais. königl. Maj. ein eigenes allgemeines adeliches Gericht für das Königreich Böheim unter der Benennung der kön. böhm. Landrechten mit ersten des bevorstehenden Monats Junius zu errichten und festzusetzen beschlossen; wo dagegen mit letzten des nächst eintretenden Monats May die Gerichtsbarkeit und Aktivität *a*) des grösseren Landrechts, *b*) der kleineren Landrechten, *c*) des Kammerrechts, *d*) des Hoflehenrechts, *e*) des obersten Burggrafenrechts, *f*) der Landtafel, soweit sie ein richterliches Amt verwaltet hat, *g*) des Starostenamts, *h*) des Consessus

in causis summi principis et commissorum gänzlichen aufzuhören und zu erlöschen hat. — —«

K níže položené sbírce zápisů o zasedání soudu komorního připojil jsem ku konci co doplněk dvě přílohy: 1. přísahy hlavních účastníků soudu toho: nejvyššího hofmistra království českého co předsedy, přísedících radů královských a písařů soudních, jak předepsány byly zřízením zemským aneb zapsány jsou v registrech nálezových samých, a 2. soupis register téhož soudu, pokud se až na naše časy zachovala.

V Praze v neděli před sv. Josefem l. P. 1904.

Václav Schulz.

1.

1527 d. 4 května. — Leta božího M°V^{Co}XXVII° v pondělí den Zvěstování Panně Mariji [25 března] najjasnější kníže a pán pan Ferdinand, český a uherský král, infant a královic hyspanský, arcikníže rakúské a margkrabie moravský, lucemburské a slezské kníže a margkrabie lužický, JKMt jakožto král český z plnosti moci a milosti své zvláštní ráčil jest úřad najvyšího hofmistrstvi království českého dáti urozenému pánu panu Vojtěchovi z Pernštajna na Pardubicích. A za téhož najvyšího pana hofmistra království českého nálezové v soudu komorním dole psaní s pány a vladykami, krále JMti radami, jsú se stali. Kdež pro pilné a znamenité potřeby království tohoto JKMt ráčil brzo po témž úřaduo v zemi této zřízení odjeti do margkrabství moravského a knížetství slezského, též i Šesti měst a s JKMtí najvyší pan hofmistr jeti jest ráčil. A pro takovú nepřítomnost téhož pana hofmistra JMti z poručení a rozkázání JKMti pána našeho milostivého ráčil jest držeti soud komorní při Svátosti tehdáž příští v sobotu po svatých Filipu a Jakubu apoštolech božích urozený pán pan Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blatné, najvyší purgkrabie pražský; a podle JMti tito z pánuov a vladyk do téhož soudu komorního jsú voleni a na ten den svrchu psaný učinivše přísahu zjevně dosedli tak, jakž se tuto pořádně podpisuje:

Tito z pánuov: pan Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blatné, najvyší purgkrabie pražský, pan Jan Holický z Šternbergka, pan Jan z Švambergka, pan Jan purkhrabie z Donína, pan Václav Zmrzlík z Svojšína, pan Jan z Bibrštajna, pan Jan Popel z Lobkovic, pan Jeronym Šlik z Holajče hrabě z Pasaunu, pan Zdeněk Kostka z Postupic; pan Burjan z Janovic ɔc seděl podle pana purgkrabie JMti.

Tito z vladyk: pan Straník z Kopidlna, pan Zygmund Stružský z Doubravan, pan Mikuláš Vančura z Řehnic, pan Jan jinak Ješek z Strojetic, pan Pavel Choltický z Újezda, pan Karel Dubanský z Duban, pan

Piram Kapún z Svojkova, pan Jan Muchek z Bukova. [Registra červená nálezová soudu komorního č. 819, stará sig. J. 4 fol. A. 1. *)]

*) Registra nálezová či vejpovědí, z nichž zápisy tuto položené jsou vzaty, byla r. 1859 od c. k. vrchního zemského soudu království českého s jinými ještě starými knihami soudními darována Museu království českého. Nyní nacházejí se v archivu musejním, k němuž vztahuje se připojené číslo. Pod starou signaturou, kterou byly původně opatřeny v registratuře soudní, byly knihy ty až posud uváděny v literatuře.

2.

1527 d. 12 listopadu. — Leta Páně M°V^C°XXVII° v úterý po svatém Martinu JMt pán pan Vojtěch z Pernštajna a na Pardubicích, krále JMti najvyší hajtman a hofmistr království českého, soud komorní zasednúti ráčil a podle JMti páni a vladyky, JMKské rady; tito z pánuov: pan Jan purghrabie z Donína, pan Jeronym Šlik hrabě z Pasaunu, pan Zdeněk Kostka z Postupic, pan Jan Popel z Lobkovic [na pravé straně], pan Jan z Švambergka, pan Jan z Bibrštajna, pan Václav Zmrzlík z Svojšína [na levé straně]; tito z vladyk: pan Mikuláš Vančura z Řehnic, pan Pavel Choltický z Újezda, pan Piram Kapoun ze Svojkova, pan Muchek z Bukova [na pravé straně], pan Zygmund Stružský z Doubravan, pan Ješek Strojetický z Strojetic, pan Karel Dubanský z Duban, pan Drslav Černín z Chuděnic, pan Chvalkovský z Hustiřan [na levé straně. — Registra červená nálezová č. 819, stará sig. J. 4 fol. A. 8.]

3.

1529 d. 10 dubna. — Leta božího MV^CXXIX° v sobotu po Svátostech jinak před svatým Tiburcím JMt pán pan Vojtěch z Pernštejna a na Pardubicích, najvyší hofmistr království českého, soud komorní zasednúti ráčil a podle JMti páni a vladyky, krále JMti rady; tito z pánuov: pan Jan Holický z Šternbergka ɔc, pan Mikuláš z Švambergka ɔc, pan Jindřich Planský z Žíberka ɔc, pan Jan z Kolovrat ɔc, pan Adam Sviták z Landštajna ɔc [na pravé straně], pan Krištof z Wartmbergka ɔc, pan Hynčík Pflug z Rabštajna ɔc, pan Jan z Lobkovic ɔc [na levé straně]; tito z vladyk: pan Mikuláš Vančura z Řehnic ɔc, pan Pavel Choltický z Újezda ɔc, pan Jan Horčice z Prostého ɔc, pan Mikuláš Kraselovský z Kraselova, pan Štylfrýd Lukavecký z Lukavce, pan Piram Kapoun z Svojkova, pan Jan Muchek z Bukova ɔc [na pravé straně], pan Drslav Černín z Chuděnic ɔc, pan Častolor z Dlúhé Vsi ɔc, pan Jan Chvalkovský z Hustiřan ɔc [na levé straně. — Registra červená nálezová č. 819, stará sig. J. 4 fol. B. 3.]

4.

1529 d. 17 dubna. — Na této při [Petr Žibřid z Mostku pohání Krištofa a Volfa bratří vlastní z Jivovice] dokonal se soud při Svátosti sabbato post Tiburcii 1529. [Registra půhonná první modrá č. 641, stará sig. F. 3, poznámka na fol. E. 6.]

5.

1530 d. 30 dubna. — Leta Páně M°V^{C}XXX° v sobotu po Svátostech jinak před svatým Filipem a Jakubem apoštoly božími JMt pán pan Jaroslav z Šelnberka a s Kosti na Hrádku nad Sázavou, najvyšší komorník království českého, z poručení krále JMti, pána našeho milostivého, pro nepřítomnost na ten čas urozeného pána pana Vojtěcha z Pernštajna a na Pardubicích, najvyšího hofmistra království českého, krále JMti a téhož království hajtmana, soud komorní zasednúti ráčil a podle JMti páni a vladyky, krále JMti rady; tito z panuo: pan Jindřich Planský z Žibergka a s Plané, pan Adam Sviták z Lantštajna ɔc; tito z vladyk: pan Pavel Cholticky z Úježda, pan Štylfrýd Lukavecký z Lukavce, pan Drslav Černín z Chuděnic, pan Častolor z Dlúhé Vsi [na pravé straně], pan Zygmund Stružský z Doubravan, pan Jan Ješek z Strojetic, pan Ctibor Řepický z Sudomíře, pan Jindřich Purkart z Hořešovic [na levé straně. — Registra červená nálezová č. 819, stará sig. J. 4 fol. B. 18.]

6.

1531 d. 27 dubna. — Anno 1531 f. V. post Marci svolily se strany. Učinily poklid na smlúvu až do zajtřího dne. Nebyl soud držán; než byla naděje, že by měl držán býti.*) [Registra půhonná první modrá č. 641, stará sig. F. 3 fol. C. 17.]

*) Nebyl však držán toho roku vůbec.

7.

1532 d. 13 dubna. — Leta Páně M°V^{C}XXXII° v sobotu po Svátostech jinak před svatým Jiřím JMt pán pan Jaroslav z Šelnberka a s Kosti na Hrádku nad Sázavú, najvyší komorník království českého, z poručení krále JMti, pána našeho milostivého, pro nepřítomnost na ten čas urozeného pána pana Vojtěcha z Pernštejna a na Pardubicích, najvyšího hofmistra království českého, soud komorní zasednúti ráčil a podle JMti páni a vladyky, krále JMti rady; tito z pánuov: pan Vilím z Valdštejna, pan Bohuše Kostka z Postupic, pan Jindřich Křinecký z Ronova, pan Adam Sviták z Landštejna; tito z vladyk: pan Albrecht Kyšperský z Vřesovic, pan Ješek Strojetický z Strojetic, pan Mikuláš Kraselovský z Kraselova, pan Václav Kořenský z Teřešova [sic], pan Vilím Kamejtský z Elstiboře, pan Heřman Záleský, pan Jan Beřkovský z Šebířova, pan Častolor z Dlúhé Vsi, pan Vilím Přech z Češtic. [Registra červená nálezová č. 819, stará sig. J. 4 fol. D. 1.]

8.

1532 d. 12 listopadu. — Leta Páně M°V^{C}XXXII° v úterý po sv. Martinu JMt pán pan Vojtěch z Pernštejna a na Pardubicích, najvyší hofmistr království českého, soud komorní zasednúti ráčil a podle JMti páni a vla-

dyky, JMKské rady; tito z pánuov: pan Vilím z Valdštejna, pan Bohuše Kostka z Postupic, pan Adam Sviták z Lantštejna [na pravé straně], pan Jindřich Křinecký z Ronova [na levé straně]; tito z vladyk: pan Albrecht z Vřesovic, pan Mikuláš z Kraselova, pan Vilím Kamejtský z Elstiboře, pan Beřkovský z Šebířova, pan Častolor z Dlúhé Vsi [na pravé straně], pan Jan Ješek z Strojetic, pan Václav Kořenský z Terešova, pan Heřman Záleský z Prostého, pan Jaroslav Sekyrka z Sedčic, pan Vilím Přech z Češtic [na levé straně. — Registra červená nálezová č. 819, stará sig. J. 4 fol. F. 5.]

9.

1533 d. 26 dubna. — Leta Páně M°V^C^XXXIII° v sobotu po Svátostech jinak před svatými Filipem a Jakubem, apoštoly božími, JMt pán pan Vojtěch z Pernštejna a na Pardubicích, najvyšší hofmistr království českého, soud komorní zasednúti ráčil, a podle JMti páni a vladyky, JMKské rady; tito z pánuov: pan Bohuše Kostka z Postupic [na pravé straně], pan Vilím z Valdštejna, pan Jindřich Křinecký z Ronova [na levé straně]; tito z vladyk: pan Mikuláš z Kraselova, pan Vilím Kamejcký z Elstiboře, pan Jan Beřkovský z Šebířova, pan Častolor z Dlúhé Vsi, pan Vilím Přech z Češtic, pan Albrecht z Vřesovic [na pravé straně], pan Ješek Strojetický ze Strojetic, pan Václav Kořenský z Terešova [na levé straně. — Registra červená nálezová č. 819, stará sig. J. 4 fol. G. 3.]

10.

1533 d. 12 listopadu. — Leta Páně M°V^C^XXXIII° v středu po sv. Martině JMt pán pan Vojtěch z Pernštejna a na Pardubicích, najvyšší hofmistr království českého, soud komorní zasednúti ráčil a podle JMti páni a vladyky, JMKské rady; tito z pánuov: pan Vilím z Valdštejna, pan Wolf Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu, pan Bohuše Kostka z Postupic, pan Jan Popel z Lobkovic [na pravé straně], pan Vilím Šťastný z Valdštejna, pan Hendrych z Švambergka, pan Viktorin Křinecký z Ronova, pan Jan z Roupova [na levé straně]; tito z vladyk: pan Albrecht z Vřesovic, pan Mikuláš z Kraselova, pan Jiřík Gerztorf z Gerzštorfu, pan Jan Beřkovský z Šebířova, pan Častolor z Dlúhé Vsi, pan Vilím Přech z Češtic [na pravé straně], pan Jan Ješek z Strojetic, pan Jindřich Koupský z Břízy, pan Šebestian z Hrádku, pan Vilím Klenovský z Klenového, pan Zygmund mladší Anděl z Ronovce [na levé straně. — Registra červená nálezová č. 819, stará sig. J. 4 fol. H. 11.]

11.

1534 d. 25 srpna. — Leta božího tisícého pětistého třidcátého čtvrtého v úterý po sv. Bartoloměji JMt pán pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyšší hofmistr království českého a markrabství

Horních Lužic lantfojth, soud komorní s dolepsanými osobami z pánuov a z vladyk zasésti ráčil;*) tito z pánuov: pan Jindřich Berka z Dubé a na Dřevenicích, nejvyžší sudí království českého, pan Jan starší z Vartmberka na Strakonicích, nejvyžší mistr převorství českého, pan Vilém z Valštejna a na Lomnici, pan Jindřich Planský z Žíberka a na Svržně, pan Jan starší z Lobkovic a na Zbiroze, pan Adam Řidčanský z Řidčan [sic] a na Zásmucích; tito z vladyk: pan Wolfart Planknar z Kynšperku, podkomoří království českého, pan Jiřík Leitolt z Ebrnic a na Nekmíři, pan Jiřík Gerštorf z Gerštorfu a na Svojšicích, pan Piram Kapoun z Svojkova, pan Jiřík Vosovský z Adlaru a na Chodově, pan Častolor [sic] z Dlouhé Vsi a na Kotouni. [Registra žlutá damašková vejpovědí č. 820, stará sig. J. 6 na listě před rejstříkem.]

*) Rozsudky soudu jdou od toho dne nepřetržitě až do dne 3 prosince t. r. na fol. A. 1 — E. 8 těchto register sig. J. 6 v měsících srpnu, září, říjnu, listopadu i prosinci r. 1534. Následují na fol. E. 9 — Q. 3 rozsudky z r. 1535 a sice počínajíc ode dne 8 ledna až do 14 prosince po všecky měsíce bez přestávky. Na fol. Q. 4 počínají se rozsudky z r. 1536 a sice ode dne 4 ledna až do dne 5 května na fol. R. 19, ačkoliv mezi nimi i některé z r. 1535 jsou zaneseny.

12.

1536 d. 3 ledna. — Leta božího M°V^Co^XXXVI° v pondělí po Novém letě JMt pán pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyžší hofmistr království českého a markrabství Horních Lužic lanthfojth, se pány a vladykami, krále JMti radami, soud komorní zasednúti jest ráčil.*) [Registra bílá starší nálezův a vejpovědí č. 821, stará sig. J. 7 fol. A. 1.]

*) Rozsudky z roku 1536 jdou od 3 ledna až do 27 listopadu v řadě souvislé na fol. A. 1 — H. 1, na kterémž se počínají vejpovědě z roku 1537 dnem 8 ledna. Zabírají listy H. 1 — P. 6. Poslední jest ze dne 23 listopadu t. r. Na listech P. 7 — Q. 19 jsou zapsány vejpovědě z r. 1538 a sice ode dne 27 srpna do dne 19 září. Na posledních listech Q. 19 — R. 9 zaneseno jest porůznu několik vejpovědí z let 1537 — 1548.

13.

1538 d. 22 listopadu. — 1538 feria VI. die Cecilie odloženo soudu do úterého po sv. Třech Králích najprv příštích [7 ledna 1539]*) krom čtyř pří. [Registra papoušková půhonná vejpovědí č. 823, stará sig. J. 9 folio B. 8.]

*) První vejpověď r. 1539 jest však teprve ze dne 13 ledna.

14.

1539. — Tito z pánův v soudu seděli: pan Jindřich Berka z Dubé a na Dřevenicích, nejvyzší sudí království českého, pan Jan starší z Wartmberka a na Strakonicích, nejvyzší mistr převorství českého, pan Jan

Popel z Lobkovic a na Zbiroze, nejvyzší sudí dvorský království českého, pan Vilím z Valštejna a na Lomnici, pan Jindřich Planský z Žíberka, pan Jan starší z Valštejna a na Oujezdě; tito z vladyk: statečný Jiřík Gerštorf z Gerštorfu a na Cholticích, podkomoří království českého, statečný Jiřík Bachtl z Pantenova na zámku Lyském, hajtman Hradu Pražského, statečný Piram Kapoun z Svojkova, Jiřík Vosovský z Adlaru. [Registra půhonná i obeslání č. 651, stará sig. F. 10, na vnitřní straně přední desky.]

15.

1539 d. 5 února. — Soud odložen do pondělího po Středopostí nejprv příštího [17 března] *). Actum f. V. die Dorothee anno 1539. [Registra papoušková obeslaná vejpovědí č. 822, stará sig. J. 8 fol. C. 18 a půhonná vejpovědí č. 823, stará sig. J. 9 fol. C. 13.]

*) Bezprostředně za touto poznámkou následuje vejpověď ze d. 21 února (f. VI. ante cathedram Petri anno 1539), k níž připojena jest poznámka: »Při této vajpovědi pan sudí sám čtvrtý toliko byl« ɔc.

16.

1539 d. 17 března. — F. II. die Gedrudis jinak po Středopostí 1539 soud zaseden. [Registra papoušková obeslaná vejpovědí č. 822, stará sig. J. 8 fol. D. 1.]

17.

1539 d. 14 listopadu. — Soudu odloženo až čtvrtku po Třech Králích [8 ledna] nyní příštího. 1539 feria VI. post Briccii. *) [Registra papoušková obeslaná vejpovědí č. 822, stará sig. J. 8 fol. E. 13.]

*) To jest druhá výslovná zmínka o zasedání soudu v těchto registrech, která zabírají leta 1538—1542. Na prvním listě jejich nalézá se pouze tento zápis: »Za času králování najjasnějšího kniežete a pána pana Ferdinanda, římského, uherského, českého ɔc krále, infanta v Hispanii, arcikníže rakouského a markrabie moravského, lucemburského a slezského knížete a markrabie lužického ɔc, a úřadu urozeného pána Zdislava Berky z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyzšího království českého, též krále JMti obú dědicuov arciknížat JMtí ɔc hofmistra a markrabství Horních Lužic lantfojta, tyto vajpovědi při obeslaných a ven z pořadu vzatých totiž stranních jsou skrze Jana Kolského z Kolòvsi, písaře soudu komorního království českého sepsané«.

Toto zasedání dne 14 listopadu skončené počalo se dle Register papouškových půhonných vejpovědí č. 823, stará sig. J. 9 fol. F. 10 feria V. post Simonis et Jude 1539 t. j. dne 30 října. Soud sv. Bartolomějský toho roku zasedal dle Register papouškových obeslaných vejpovědí č. 822, stará sig. J. 8 fol. D. 11—E. 7 ode dne 11 srpna až do dne 16 září (f. II. post Laurentii — f. III. Ludmille).

18.

1540 d. 8 ledna. — Soud zaseden feria V. post Epiphaniam 1540. Sedící na soudu: pan Zdislav Berka z Dubé, najvyší hofmistr ɔc, pan Jindřich Berka z Dubé, najvyší sudí ɔc, pan Jan starší z Lobkovic, naj-

vyší sudí dvorský ꝛc, pan Jan z Wartmberka, najvyšší mistr převorství českého, pan Vilím z Valštejna a pan Jan starší z Valštejna z pánův· statečný Jiřík z Gerštorfu podkomoří, Jiřík Bachtl, hajtman Hradu Pražského, Piram Kapoun a Jiřík Vosovský z vladyk. [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 fol. G. 10.]

19.

1540 d. 12 dubna. — Soud zaseden feria II. post Reliquiarum 1540, alias ante Tiburcii. Na soudu sedící: pan Zdislav Berka z Dubé ꝛc, najvyší hofmistr, pan Jindřich Berka z Dubé, najvyší sudí, pan Jan starší z Lobkovic, najvyší sudí dvorský, pan Vilím z Valštejna a pan Jan starší z Valštejna z pánův; statečný Jiřík z Gerštorfu podkomoří, Jiřík Bachtl hajtman, Piram Kapoun, Jiřík Vosovský a Wolf z Vřesovic z vladyk. [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 fol. G. 20.]

20.

1540 d. 7 června. — Soud zaseden v pondělí po svatém Bonifacii leta M°V°XL° v přítomnosti nížepsaných pánův a vladyk. [Pro jména, která nejsou uvedená, ponecháno prázdné místo. — Registra papoušková č. 822, stará sig. J. 8 fol. G. 13.]

21.

1540 d. 21 června. — Soudu odloženo do čtvrtku po sv. Bartoloměji [26 srpna]. Stalo se v pondělí před sv. Janem Křtitelem Páně leta M°V°XXXX . [Registra papoušková č. 822, stará sig. J. 8 fol. H. 9.] — 1540 feria II. ante Johannis Baptiste alias post Viti soudu odloženo ad feriam V. post Bartholomei. [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 fol. L. 17.]

22.

1540 d. 27 srpna. — Soud komorní zaseden v pátek po sv. Bartoloměji jinak dne sv. Rufa leta ut supra v přítomnosti těchto pánův a rytířstva. [Pro jména ponecháno prázdné místo. — Registra papoušková č. 822, stará sig. J. 8 fol. H. 9.] — Soud zaseden feria VI. post Bartholomei anno ꝛc 40, alias die Rufi. Nomina presidentis et assidentium: pan Jindřich Berka z Dubé na Dřevenicích, najvyší sudí království českého, pan Jan starší z Lobkovic a na Zbiroze, najvyší sudí dvorský téhož království, pan Vilím z Valštejna na Lomnici, pan Jindřich Planský z Žiberka, pan Jan starší z Valštejna na Oujezdě z pánův; statečný Jiřík Bachtl z Pantenova, hajtman Hradu Pražského, Piram Kapoun z Svojkova, Jiřík Vosovský z Adlaru, Wolf z Vřesovic na Doubravské Hoře, Jan z Lungvic z vladyk [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 fol. L. 17.]

23.

1540 d. 3 září. — Soudu odloženo do čtvrtku po Všech Svatých najprv příštích [4 listopadu]. Stalo se v pátek po sv. Jiljí leta M°V^CXL°. Kdež v pátek po Všech Svatých [5 listopadu] hned soudu odloženo do pondělího po Novém letě najprv příštím [3 ledna 1541], proto že pan sudí sám pátý toliko býti ráčil. [Registra papoušková č. 822, stará sig. J. 8 fol. H. 20.] — Feria VI. post Egidii 1540 soudu odloženo ad feriam V. post Omnium Sanctorum proximam. [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 fol. M. 6].

24.

1540 d. 4 listopadu. — 1540 feria V. post Omnium Sanctorum soud zaseden. Nomina presidentis et assidentium judicio: pan Jindřich Berka z Dubé ɔc, najvyšší sudí, pan Vilím z Valštejna, pan Jindřich Planský z pánův; statečný Piram Kapoun a Jiřík Vosovský z vladyk. A tu toliko vyhlášení půhonův se stalo a staná práva dána, neb soud držán býti pro malý počet osob pánův soudcí nemohl. A tak soudu odloženo feria VI. post Omnium Sanctorum [5 listopadu] odloženo [sic] ad feriam II. post Circumcisionem Domini [3 ledna 1541] proximam. [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 fol. M. 6].

25.

1541 d. 18 ledna. — Ferdinand I. ustanovuje Jana staršího Popela z Lobkovic, nejv. sudí dvorského, za zástupce nejv. hofmistra na soudu komorním. [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 před listem A. 1.]

Ferdinand z boží milosti římský, uherský, český ɔc král, infant v Hispanii, arcikníže rakouzské a markrabě moravský ɔc. Urozený věrný náš milý! Jakož jest najvyšší sudí království českého z tohoto světa smrti zšel,*) i znajíc my toho potřebu býti, aby místo najvyšího hofmistra v soudu komorním bez přítomnosti jeho, kteréž jest týž někdy najvyší sudí spravoval, jinú osobú opatřeno bylo, znajíc my hodnost osoby tvé býti, poroučímeť, kdyžbykoli dotčeného najvyšího hofmistra našeho při soudu komorním nebylo, aby ty místo jeho v soudu komorním spravoval a věci našich a při tom soudu, jakož o tobě nepochybujem, pilen byl. A my tobě to milostí naší královskú spomínati i nahrazovati ráčíme. Dán v Novém Městě v Rakousích v úterý po svatém Antonínu leta ɔc XLI° a království našich římského jedenáctého a jiných patnáctého. — Ferdinand m. p.

Urozenému Janovi staršímu Popelovi z Lobkovic na Zbiroze, najvyzšímu sudímu dvořskému království českého, věrnému našemu milému.

*) Jindřich Berka z Dubé zemřel dne 8 ledna 1541.

26.

1541 d. 8 února. — Soudu odloženo až do pondělího po Svátosti najprv příštího [2 května]. Stalo se v úterý po sv. Dorotě leta Páně tisícího pětistého čtyřidcátého prvního. [Registra papoušková č. 822, stará sig. J. 8 fol. K. 20.]

27.

1541 d. 17 května. — Soudu odloženo až do pátku po svatém Bartoloměji najprv příštího [26 srpna]. Stalo se v úterý po sv. Žofii leta M°V°XXXVIIII°[sic].*) [Registra papoušková obeslaná vejpovědí č. 822, stará sig. J. 8 fol. L. 11]. — A tu soudu odloženo až do pondělího po sv. Bartoloměji [29 srpna. — Registra papoušková půhonná vejpovědí č. 823, stará sig. J. 9 fol. P. 11].

*) Má býti r. 1541, kdy skutečně toho dne byl vynesen poslední rozsudek soudu o Svátosti. Následující soud sv. Bartolomějský započal se skutečně již dne 26 srpna, jak to toho dne vynesený rozsudek dosvědčuje. [Registra č. 823, stará sig. J. 9 fol. P. 12.]

28.

1543 d. 22 ledna. — Soud zaseden*) v pondělí dne svatého Vincencia leta 1^M^V^C^XLIII° [Registra papoušková č. 823, stará sig. J. 9 fol. Q. 11.]

*) Při tomto soudu byla od nejvyššího hofmistra kr. č. učiněna zvláštní milost panu Florianovi Gryspekovi z Gryspachu, sekretáři krále JMti v království českém, jak o tom svědčí zápisy v Registrech modrých půhonů i obeslání z let 1542 až 1544 č. 652. Tam na listě F. 7 nachází se zápis ze dne 20 ledna 1543, kterým Florian Gryspek obesílá před soud komorní Vondřeje, faráře v Královicích. K tomu přičinil písař následující poznámku: »Sta. Florian Griespek ɔc na milost poručníky zapsány má k zisku i k ztrátě ke všem přem do tří let Jana Keleckého a Jeronyma Hrobčického. Vide in fine libri hujus.« A tam, na vnitřní straně zadní desky, stojí psáno: »Leta božího MV^C^XLIII° v úterý dne svaté Doroty panny [d. 6 února] JMt nejvyšší pan hofmistr královstvie českého ráčil jest milost učiniti k soudu komornímu královstvie českého statečnému panu Florianovi Griespekovi z Griespachu a na Kaceřově, krále JMti radě a sekretáři JMti komory v království českém, do tří let pořád zběhlých; na kterúžto milost poručníky své činil a činí Jeronyma Hrobčického z Hrobčice a Jana Kelečského z Kelče oba spolu neb jednoho z nich a to k zisku i k ztrátě.«

29.

1543 d. 9 dubna. — Soud zaseden feria II. post Reliquiarum 1543 anno. Na soudu sedící: pan Zdislav Berka z Dubé ɔc, najvyší hofmistr království českého, pan Jan starší z Lobkovic na Zbiroze, najvyší sudí téhož království, pan Jindřich Planský z Žiberka, pan Arnošt z Oujezdce a z Kunic na Jilemnici, pan Jan starší z Valštajna na Oujezdě, pan Ludvík Bezdružický z Kolovrat, z pánův; statečný Jiřík z Gerštorfu na Cholticích, podkomoří království českého, statečný Wolf z Vřesovic na Doubravské

Hoře, hajtman Hradu Pražského, statečný Piram Kapoun z Svojkova, Jiřík Vosovský z Adlaru, Vilím Klenovský z Klenového, Zygmund Oudrcký z Oudrče, krále JMti ouředník při dskách zemských, z vladyk. [Registra papoušková č. 822, stará sig. J. 8 fol. O. 11.]

30.

1543 d. 13 listopadu. — Leta MV^CXLIII° v úterý po svatém Martině dne sv. Brikcí soud komorní jest zaseden. Na kterémžto soudu páni a vladyky podepsaní jsou seděli, kteřížto přísahu do téhož soudu téměř všickni jednoho dne totiž v pondělí po sv. Martině [d. 12 listopadu] učinili společně. A tak jest ten počet podle sněmu o tom vyměřeného pánův soudcí, rad krále JMti, držán. A na tom soudu předkem místo krále JMti držící seděl pan hofmistr najvyší a potom páni a vladyky po obú stranách, zejména: pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyší hofmistr království českého a markrabství Horních Lužic landfojt; po pravé straně: pan Jindřich Planský z Žíberka, pan Arnošt z Oujezdce a z Kunic na Jilemnici, Zygmund Berka z Dubé a z Lipého na Děvíně, Ludvík Bezdružický z Kolovrat z pánův; statečný Wolf z Vřesovic na Doubravské Hoře, království JMti podkomoří v království českém a hajtman Hradu Pražského, Piram Kapoun z Svojkova, Petr Zálezský z Prostého, Petr Bechyně z Lažan (učinil přísahu sabato post Martini [d. 17 listopadu]) z vladyk; po levé straně: pan Adam Říčanský z Říčan na Zásmucích, Zdeněk Mezeřický z Lomnice, Bohuslav Felix Hasištejnský z Lobkovic na Líčkově, Petr z Švamberka na Boru, Diviš Slavata z Chlumu a z Košmberka na Kostelci z pánův; Jiřík Vosovský z Adlaru na Chodové, Petr Chotek z Vojnína na Budenicích, krále JMti prokurator v království českém, Vilím Klenovský z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Zygmund Oudrcký z Oudrče, králové JMti úředník při dskách zemských, Bernart Žehušický z Nestajova na Tupadlech, Smil Myška ze Žlunic na Hrádku z vladyk. [Registra obeslaná vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 1. — Registra černá půhonná nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 1.]

31.

1544 d. 2 února. — Nálezové a vajpovědi při času Hromnic ɔc XLIIII° při obeslaných. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 7—14. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 8.]

32.

1544 d. 16 února. — Sabato die Juliane 1544 odloženo soudu komorního do pondělího po Svátosti nyní příštího. [D. 28 dubna. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 15.]

33.

1544 d. 28 dubna. — Leta ɔc XLIIII⁰ soud komorní v pondělí po Svátosti zaseden v přítomnosti nížepsaných pánův a vladyk: pana Zdislava Berky z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyšího hofmistra království českého a markrabství Horních Lužic landfojta; na levé straně: pana Hendrycha staršího z Švamberka na Zvíkově, najvyššího sudího dvorského království českého, pana Bohuslava Felixa Hasištejnského z Lobkovic na Líčkově, pana Petra z Švamberka na Boru z pánův; Jiříka Vosovského z Adlaru, Petra Chotka z Vojnína na Budenicích, prokuratora krále JMti v království českém, Vilíma Klenovského z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Zygmunda Oudrckého z Oudrče, královské JMti oufedníka při dskách zemských, Smila Hodějovského z Hodějova na Chotěticích, Bernarta Žehušického z Nestajova na Tupadlích, Smila Myšky ze Žlunic na Hrádku z vladyk; na pravé: pana Arnošta z Oujezdce a z Kunic na Jilemnici, pana Mikuláše z Říčan na Hořovicích, pana Zygmunda Berky z Dubé na Děvíně, pana Ludvíka Bezdružického z Kolovrat z pánův; Wolfa z Vřesovic na Doubravské Hoře, podkomořího královské JMti a hajtmana Hradu Pražského, Pirama Kapouna z Svojkova, Petra Zálezského z Prostého na Zálezlích, Petra Bechyně z Lažan, Diviše Černína z Chuděnic z vladyk. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 14. — Registra židovská popelatá obeslaná vejpovědí č. 825, stará sig. J. 11 fol. 27.]

34.

1544 d. 10 května. — Soudu komorního odloženo do úterého po sv. Bartoloměji najprvé příštího [26 srpna]. Actum sabato post Stanislai 1544. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 29.]

35.

1544 d. 27 srpna. — Soud zaseden v středu po sv. Bartoloměji jinak dne sv. Rufa leta MVᶜXLIIII⁰ v přítomnosti nížepsaných pánův a vladyk, krále JMti rad, kteří na témž soudu seděli: pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyší hofmistr království českého a markrabství Horních Lužic landfojt; pravá strana: pan Jindřich Planský z Žeberka, p. Arnošt z Oujezdce a z Kunic na Jilemnici, p. Mikuláš z Říčan na Hořovicích, p. Zygmund Berka z Dubé a z Lipého na Děvíně, p. Ludvík Bezdružický z Kolovrat z pánův; Wolf z Vřesovic na Doubravské Hoře, podkomoří královské JMti v království českém a hajtman Hradu Pražského, Piram Kapoun z Svojkova, Petr Bechyně z Lažan, probošt Vyšehradský, Diviš Černín z Chuděnic z vladyk; levá strana: p. Hendrich starší z Švamberka na Zvíkově, nejv. sudí dvorský království českého, p. Zdeněk Mezeřický z Lomnice na Ledči, p. Bohuslav Felix Hasištejnský z Lobkovic na Líčkově, p. Diviš Slavata z Chlumu a z Košmberka na Kostelci, p. Petr z Švam-

berka na Boru z pánův; Jiřík Vosovský z Adlaru, Petr Chotek z Vojnína na Budenicích, prokurator krále JMti v království českém, Vilém Klenovský z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Zygmund Oudrcký z Oudrče, králové JMti ouředník při dskách zemských, Smil Hodějovský z Hodějova na Chotělicích, Bernart Žehušický z Nestajova na Tupadlích, Smil Myška ze Žlunic na Hrádku z vladyk. [Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 64. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 15.]

36.

1544 d. 13. listopadu. — Soud komorní zaseden ve čtvrtek po sv. Martině jinak dne sv. Brikcí leta MV^C^XLIIII° v přítomnosti nížepsaných pánův a vladyk, kteří na témž soudu seděli: Hendrich starší z Švamberka a na Zvíkově, najvyší sudí dvorský království českého, na místě nejv. pana hofmistra téhož království; pravá strana: p. Jindřich Planský z Žeberka, p. Arnošt z Oujezdce a z Kunic na Jilemnici, p. Mikuláš z Říčan na Hořovicích, p. Zygmund Berka z Dubé a z Lipého na Děvíně, p. Ludvík Bezdružický z Kolovrat z pánův; Wolf z Vřesovic na Doubravské Hoře, podkomoří ut supra, Piram Kapoun z Svojkova, Petr Záleský z Prostého na Zálezlích, Petr Bechyně z Lažan, probošt Vyšehradský z vladyk; levá strana: p. Zdeněk Mezeřický z Lomnice na Ledči, p. Bohuslav Felix Hasištejnský z Lobkovic na Líčkově z pánův; Jiřík Vosovský z Adlaru, Petr Chotek z Vojnína na Budenicích, prokurator ut supra, Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Zygmund Oudrcký z Oudrče, úředník králové JMti ut supra, Smil Hodějovský z Hodějova na Chotěticích, Bernart Žehušický z Nestajova, Smil Myška ze Žlunic na Hrádku z vladyk. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 34. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 27.]

37.

1544 d. 24 listopadu. — A tak téhož dne totiž v pondělí po sv. Klimentu soudu odloženo až po nazejtří Hromnic.*) [Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 41.]

*) V Registrech však není zanesen žádný rozsudek z té doby, tak že nejspíše soud hromniční 1545 vůbec držán nebyl.

38.

1545 d. 20 dubna. — Feria II. post Reliquiarum 45: p. hofmistr, p. sudí dvorský; strana pravá: p. Planský, p. Jilemnický, p. Mikuláš Říčanský, p. Košátecký, p. hajtman, p. Lažanský, p. Zálezský, p. Beneda, p. Černín; [strana levá:] p. Jan z Valštejna, p. Křinecký, p. Hasištejnský, p. Vosovský, p. Piram, p. Oudrcký, p. Hodějovský, p. Smil, p. Rohmbap [sic. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 vložka za fol. 42.]

39.

1545 d. 13 listopadu. — Kteří z pánův a vladyk, rad krále JMti soudu komorního, při času sv. Martina na soudu leta ɔc XLV⁰ seděli, jména jich v nálezích pří puohonných téhož času činěných najdeš. Vide v černém kvaternu fol. 52. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 43.]

Leta MV^{C}XLV⁰ v pátek po sv. Martinu jinak dne sv. Brikcí soud komorní jest zaseden a držán a to v přítomnosti pánův a vladyk, rad krále JMti téhož soudu, níže tuto podepsaných: pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyšší hofmistr království českého a markrabství Horních Lužic landfojt; p. Hendrych z Švamberka, nejv. sudí dvorský; pravá strana: p. Jindřich Planský z Žeberka, p. Heralt Kavka z Říčan na Štěkni, p. Jindřich Firšic z Nabdína na Hamrštotu z pánův; sta. Wolf z Vřesovic, králové JMti podkomoří ɔc, Piram Kapoun z Svojkova, Jan Beneda z Nečtin, Petr Bechyně z Lažan, probošt Vyšehradský, Voldřich Dubanský z Duban [z vladyk]; levá strana: p. Ladislav z Lobkovic, krále JMti maršálek, p. Viktorin Křinecký z Ronova, p. Bohuslav Felix Hasištejnský z Lobkovic z pánův; sta. Jiřík Vosovský z Adlaru, Petr Chotek z Vojnína, prokurator krále JMti, Zygmund z Oudrče, královć JMti ouředník při dskách, Smil Myška ze Žlunic, Zygmund Robmhap z Suché [z vladyk. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 52.]

40.

1545 d. 26 listopadu. — Leta M⁰V^{C}XLV⁰ ve čtvrtek po sv. Kateřině soudu komorního až po nazejtří Hromnic najprve příštích [3 února l. 1546] odloženo. A kteří na závazcích a rukojmích jsou, těm se pod týmiž závazky a uručením do téhož času odkládá. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 48.]

41.

1546 d. 11 listopadu. — Při roku sv. Martina 46: p. hofmistr, p. sudí dvorský; [pravá strana:] p. Jan Smečenský, p. Planský, p. Heralt Kavka, p. hajtman Wolf ɔc, p. Kapoun, p. Jan Beneda, p. Petr Bechyně, [levá strana:] p. Ladislav z Lobkovic, p. Ludvík Bezdružický, p. prokurator, p. Vilím Klenovský, p. Oudrčský, p. Albrecht Kapléř. [Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13, vložka za fol. 129.]

42.

1547 d. 15 listopadu.*) — Leta M⁰V^{C}XLVII⁰ při času sv. Martina tito páni a vladyky na soudu komorním jsou seděli a nížepsaný nálezy činiti ráčili: pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyšší hofmistr království českého a markrabství Horních Lužic landfojt; pan Hen-

drich starší z Švamberka na Zvíkově, najvyší sudí dvorský království českého; [pravá strana:] pan Jindřich Planský z Žeberka, pan Heralt Kavka z Říčan na Štěkni, pan Ludvík Bezdružický z Kolovrat na Buštěhradě, pan Jindřich Firšic z Nabdína na Hamrštatu z pánův; sta. Voldřich z Duban na Libišicích, hajtman Hradu Pražského, Václav Vratislav z Mitrovic, Jan Beneda z Nečtin na Libni, Petr Bechyně z Lažan na Píčině, Ladislav Ostrovec z Kralovic, Jan Leskovec z Leskovce na Cirekvici z vladyk; levá strana: pan Ladislav z Lobkovic na Chlumci, krále JMti dvoru maršálek, pan Zdeněk Mezeřický z Lomnice na Ledči, pan Jan z Valštejna a na Oujezdě, pan Petr z Roupova na Bělé z pánův; Martin Rodovský z Hustiřan, Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Zygmund z Oudrče, králové JMti úředník při dskách zemských, Albrecht Kapléř z Sulevic, Václav Malešický z Černožic na Ratajích, Zygmund Robmhap z Suché na Pacově [z vladyk. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 77.]

*) První rozsudky jsou datovány »v úterý po sv. Brikcí« t. j. d. 15 listopadu.

43.

1547 d. 26 listopadu — Leta M°V^C^XLVII° v sobotu po sv. Kateřině soudu komorního odloženo až po nazajtří Hromnic, to jest do soboty po Hromnicích*) najprve příští. Laudetur Deus. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 76. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 87.]

*) Nazajtří po Hromnicích jest den 3 února; sobota po Hromnicích r. 1548, kterýžto rok jest přestupným, byl den 4 února.

44.

1548 d. 4 února. — Soud komorní v sobotu po Hromnicích leta ɔc XLVIII° zaseden presentibus: pan Zdislav Berka z Dubé, nejv. hofmistr ɔc. p. Hendrich starší z Švamberka, nejv. sudí dvorský ɔc; [pravá strana:] p. Heralt Kavka z Říčan na Štěkni, p. Ludvík Bezdružický z Kolovrat, hajtman krále JMti v Novém městě Pražském z pánův; Voldřich z Duban, hajtman Hradu Pražského, Václav z Mitrovic na Skřipli, Jan Beneda z Nečtin na Libni, Ladislav Ostrovec z Kralovic, Jan Leskovec z Leskovce na Cerekvici [z vladyk; levá strana:] pan Ladislav z Lobkovic, maršálek krále JMti dvoru v království českém, pan Jan z Valštejna a na Oujezdě, pan Petr z Roupova na Bělé z pánův; Martin Rodovský z Hustiřan, Vilím Klenovský z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Zygmund Oudrcký z Oudrče, králové JMti slavné paměti úředník při dskách zemských, Václav Malešický z Černožic na Ratajích, Zygmund Robmhap z Suché na Pacově [z vladyk. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 87.]

45.

1548 d. 9 února. — Soudu komorního odloženo až do pondělího po Svátosti nejprve příštího [16 dubna]. Actum f. V. Appolonie 1548. [Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 93.]

46.

1549 d. 6 února. — Soud zaseden komorní leta M°V^CXLIX° v středu po Hromnicích, to jest dne sv. Doroty, a tito z pánův a vladyk na tom soudu ráčili jsou seděti: p. Hendrich starší z Švamberka na Zvíkově, najvyšší sudí dvorský království českého, na místě nejv. pana hofmistra téhož království; pravá ruka: p. Jan starší z Říčan, p. Heralt Kavka z Říčan, p. Ludvík z Kolovrat, p. Adam z Švamberka, p. Krištof z Lobkovic z pánův; p. Voldřich z Duban, hajtman Hradu Pražského, p. Václav Vratislav z Mitrovic, p. Jan Beneda z Nečtin, p. Diviš Malovec z Libějovic, p. Petr Bechyně z Lažan, p. Ladislav Ostrovec z Kralovic, p. Jan Leskovec z Leskovce z vladyk; levá ruka: p. Ladislav z Lobkovic, maršálek dvoru krále JMti, p. Zdeněk Mezeřický z Lomnice, p. Mikuláš z Říčan, p. Petr z Roupova z pánův; p. Petr Chotek z Vojnína, krále JMti prokurator, p. Martin Rodovský z Hustiřan, p. Vilém Klenovský z Klenového a z Janovic, p. Zygmund Oudrcký z Oudrče, úředník králové JMti, p. Albrecht Kapléř ze Sulevic, p. Václav Malešický z Černošic, p. Zygmund Robmhap z Suché z vladyk. [Registra černá č. 827, stará sig. J. 13 fol. 110.]

47.

1549 d. 13 listopadu. — Leta M°V^CXLVIIII° v středu po svatém Martinu pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyšší hofmistr království českého, s těmito pány a vladykami, krále JMti radami, soud komorní jest zasésti a držeti ráčil: pan Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyšší sudí dvorský království českého, pan Ladislav z Lobkovic na Chlumci, maršálek dvoru krále JMti v království českém, pan Jan z Říčan, pan Heralt z Říčan, pan Ludvík Bezdružický z pánuov; pan Voldřich z Duban, hejtman Hradu Pražského, pan Martin Rodovský z Hustiřan, pan Václav Vratislav z Mitrovic, pan Vilím z Klenového a z Janovic, pan Zygmund Oudrcký z Oudrče, ouředník králové JMti při dckách zemských, pan Petr Bechyně z Lažan, pan Ladislav Ostrovec z Kralovic, pan Zdeněk Záruba z Hustiřan, pan Jan Leskovec z Leskovce [z vladyk. — Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 138. — Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 359.]

48.

1550 d. 21 dubna. — Leta M°V^CL° v pondělí po Svátosti soud komorní jest zaseden v přítomnosti pánuov a vladyk, rad krále JMti, tuto podepsaných: p. Zdislav Berka z Dubé na Lipím a Zákupí, nejvyšší hof-

mistr království českého, p. Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyšší sudí dvorský království českého, p. Heralt Kavka z Říčan na Švihově. p. Ludvík Bezdružický z Kolovrat na Kornhauze, p. Zdislav Zvířetický z Vartmberka, p Zdeněk Berka z Dubé, p. Kříž z Vajtmille z pánuov; Voldřich z Duban na Liběšicích, hejtman Hradu Pražského, Václav Vratislav z Mitrovic na Skřipli, Zygmund Oudrcký z Oudrče, ouředník králové JMti slavné paměti při dckách zemských, Jan Beneda z Nečtin, Jan Kalenice z Kalenic, Albrecht Kapléř z Sulevic, Petr Bechyně z Lažan, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Zdeněk Záruba z Hustiřan, Jan Leskovec z Leskovce z vladyk. [Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 139.]

49.

1550 d. 26 srpna — Leta $M^{o}V^{C}$ padesátého soud komorní jest zaseden a držán v úterý po svatým Bartoloměji, na kterémžto soudu podle urozeného pána pana Zdislava Berky z Dubé, nejvyšího hofmistra království českého, JMti tito páni a vladyky, krále JMti rady téhož soudu komorního, sou ráčili seděti, jakž tuto podepsáno jest; po pravé*) straně: pan Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyší sudí dvorský království českého, pan Ladislav z Lobkovic na Chlumci, krále JMti dvoru v království českém maršálek, pan Heralt Kavka z Říčan na Švihově, pan Ludvík Bezdružický z Kolovrat na Kornhauze, pan Zdislav Zvířetický z Vartemberka, pan Jan z Švamberka, pan Zdeněk Berka z Dubé na Dřevenicích, pan Jaroslav Smiřický z Smiřic, pan Joachim Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu z pánuov; pan Jetřich Rejchl z Rejchu, pan Jan Kalenice z Kalenic, pan Jan Vrabský z Vrabí, pan Albrecht Kapléř z Sulevic, pan Václav Malešický z Černošic, pan Zdeněk Záruba z Hustiřan z vladyk; po pravé**) straně vedle katedry: pan Jindřich Planský z Žiberka, pan Mikuláš Zub z Lantštejna, pan Zygmund Berka z Dubé a z Lipého, pan Adam z Švamberka z pánuov; pan Voldřich z Duban, hejtman Hradu Pražského, pan Zygmund Oudrcký z Oudrče, ouředník králové JMti při dckách zemských, pan Martin Rodovský z Hustiřan, pan Václav Vratislav z Mitrovic, pan Vilím z Klenového a z Janovic, pan Jan Beneda z Nečtin, pan Václav Vokrúhlický z Kněnic, pan Jan Leskovec z Leskovce z vladyk.

Při tom času pan Jan z Švamberka, pan Zygmund Berka, pan Joachym Šlik, pan Václav Vokrúhlický a pan Jetřich Rejchl přísahu k soudu dvorskému i komornímu sou učinili. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 157.]

*) Má býti správně po levé. — **) Opraveno z »po levé.«

50.

1551 d. 13 dubna. — Leta $M^{o}V^{C}LI^{o}$ v pondělí po Svátosti soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto dole psaných: nej-

vyší pan sudí dvorský JMt; po levé straně: p. Heralt z Říčan, p. Zdislav Zvířetický z Vartmberka, p. Jan z Švamberka, p. Zdeněk Berka z Dubé, p. Joachym Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu z pánův; p. Petr Chotek z Vojnína, krále JMti prokurator, p. Jetřich Rejchl z Rejchu, p. Jan Kalenice z Kalenic, p. Zdeněk Záruba z Hustiřan, p. Jan Leskovec z Leskovce z vladyk; po pravé straně: p. Ladislav z Lobkovic, krále JMti dvoru maršálek, p. Jindřich Planský z Žíberka, krále JMti hejtman Menšího města Pražského, p. Mikuláš Zub z Lantštejna z pánův; p. Voldřich z Duban, hejtman Hradu Pražského, p. Zygmund Oudrcký, královė JMti s. p. úředník při dckách zemských, p. Martin Rodovský z Hustiřan, p. Václav Vratislav z Mitrovic, p. Vilím z Klenového a z Janovic, p. Jan Beneda z Nečtin, p. Václav Vokrouhlický z Kněnic, p. Albrecht Kapléř ze Sulevic, p. Václav Malšický [sic] z Černošic [z vladyk. — Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 171.]

51.

1551 d. 26 srpna. — Soud komorní zaseden v středu po svatém Bartoloměji leta tisícího pětistého padesátého prvního v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných; pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyšší hofmistr království Českého; strana pravá: pan Ladislav z Lobkovic na Chlumci, krále JMti dvoru v královstvie českém maršalek, pan Zdeněk Berka z Dubé na Dřevenicích, pan Jetřich Špetle z Janovic na Břežanech, Petr Šelnberk z Kosti na Hrádku nad Sázavú z pánův; st. Voldřich Dubanský z Duban na Liběšicích, královė JMti slavné paměti podkomoří v královstvie českém a hejtman Hradu Pražského; st. Zygmund Oudrcký z Oudrče, královė JMti s. p. úředník při dskách zemských, Martin Rodovský z Hustiřan na Jeřicích, Jan Beneda z Nečtin na Nové Libni, Václav Vokrouhlický z Kněnic na Borovnici z vladyk; strana levá: p. Heralt Kavka Říčanský z Říčan na Štěkni a Švihově, p. Zdislav Zvířetický z Vartmberka na Čestině Kostele, p. Jan z Švamberka na klášteře Milivském, p. Joachym Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu na Švamberce z pánův; Jetřich z Rejchu na Srbči, Václav Malešický z Černožic na Ratajích, Jiřík Kokořovec z Kokořova na Všerubech, Zdeněk Záruba z Hustiřan na Radimi, Kerunk Vrabský z Vrabí z vladyk. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 184. — Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 433. — Registra žlutá půhonná vejpovědí č. 826, stará sig. J. 12 fol. M. 6. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 162.]

52.

1551 d. 13 listopadu. — Soud komorní zaseden v pátek po svatém Martinu leta M°V^C^LI° v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyžší hofmistr království českého, JMt, pan Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyžší sudí

dvorský království českého; strana pravá: pan Zygmund Berka z Dubé a z Lipého na Stranově, pan Petr Šelnberk z Kosti na Hrádku nad Sázavú z pánův; sta. Voldřich z Duban na Libišicích, královéJMti slavné paměti v království českém podkomoří a hejtman Hradu Pražského, sta. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, sta. Albrecht Kapléř z Sulevic na Čížkovicích, krále JMti hejtman Nového města Pražského, Jan Beneda z Nečtin na Libni, Jan Leskovec z Leskovce na Cerekvici z vladyk; strana levá: Zdislav Zvířetický z Vartmberka na Čeština Kostele, Jetřich Špetle z Janovic na Břežanech z pánův; Jetřich z Rejchu na Srbči, Václav Vokrouhlický z Kněnic na Borovnicích [sic], Jiřík Kokořovec z Kokořova na Všerubech, Heřman Lhotský z Zásmuk, Kerunk Vrabský z Vrabí, Zdeněk Záruba z Hustiřan na Jiřicích z vladyk. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 198. — Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. N. 5—6. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 172.]

53.

1551 d. 26 listopadu. — Soudu komorního odloženo do středy po Obrácení sv. Pavla na víru [27 ledna 1552]. Actum feria V. post Catherine 1551. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 205.]

54.

1552 d. 27 ledna. — Soud komorní zaseden v středu po Obrácení svatého Pavla na víru křesťanskú leta tisícého pětistého padesátého druhého v přítomnosti pánův JMtí, vladyk, krále JMti rad, tuto poznamenaných: z poručení JMti královské JMt nejvyžší pan sudí království českého na místě JMti nejvyžšího pana hofmistra téhož království; pravá strana: pan Petr z Šelnberk [sic] z Kosti na Hrádku nad Sázavú, pan Jan z Říčan na Kosově Hoře, pan Václav z Ryzmberku a z Švihova na Horažďovicích z pánův; Voldřich z Duban na Liběšicích, hejtman Hradu Pražského, Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Jan Beneda z Nečtin na Nové Libni, Jan Leskovec z Leskovce na Cerekvici, Kerunk Vrabský z Vrabí z vladyk; levá strana: pan Zygmund Berka z Dubé a z Lipého na Stránově, pan Jan z Švamberka na klášteře Milivském, pan Zdeněk Berka z Dubé na Dřevenicích, pan Jetřich Špetle z Janovic na Břežanech z pánův; Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Jetřich Rejchl z Rejchu na Srbči, Heřman Lhotský z Zásmuk, Zdeněk Záruba z Hustiřan z vladyk. [Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. O. 8. — Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 184.]

55.

1552 d. 30 ledna. — Soudu komorního odloženo do pondělího po Svátosti nejprv příští [d. 2 května]. Actum sabbato post Conuersionem Pauli 1552. [Registra černá nálezová č. 827, stará sig. J. 13 fol. 188.]

56.

1552 d. 2 května. — Leta M°V^{C}LII° soud komorní zaseden v pondělí po Svátosti jinak dne sv. Zygmunda v přítomnosti pánův a vladyk, krále JMti rad, tuto dole psaných: pán pan Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyžší hofmistr království českého JMt, pán pan Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyžší sudí dvorský království českého JMt; strana pravá: p. Heralt z Říčan na Štěkni a Švihově, p. Petr z Šelnberka na Hrádku nad Sázavou, p. Jan z Švamberka na Bechyni, p. Zdislav Zvířetický z Vartmberka na Češtině Kostele, p. Jan z Říčan na Kosově Hoře z pánův; statečný Voldřich Dubanský z Duban na Liběšicích, králové JMti slavné paměti podkomoří v království českém a hejtman Hradu Pražského, st. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Albrecht Kapléř z Sulevic na Čížkovicích, krále JMti hejtman Nového města Pražského, Jan Beneda z Nečtin na Libni, Václav Vokrouhlický z Kněnic na Borovnici, Kerunk Vrabský z Vrabí, Jan Leskovec z Leskovce na Cirekvici z vladyk; strana levá: p. Václav z Ryzmberka a z Švihova na Horažďovicích, p. Jaroslav Smiřický z Smiřic, p. Zygmund Berka z Dubé na Dřevenicích z pánův, st. Petr Chotek z Vojnína na Vranim, krále JMti prokurator v království českém, st. Vilím Klenovský z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Jetřich Rejchl z Rejchu na Srbči, Jiřík Kokořovec z Kokořova na Všerubech, Zdeněk Záruba z Hustiřan z vladyk. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 207. — Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 465. — Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. O. 16—17.]

57.

1552 d. 12 května. — Soudu komorního téhož dne ut supra (ve čtvrtek po sv. Stanislavu) do pátku po sv. Martinu nejprve příštím [18 listopadu]*) odloženo. [Registra vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 216 a č. 825, stará sig. J. 11 fol. 489.]

*) Zde se písař patrně zmýlil; má býti »po sv. Bartoloměji« t. j. 26 srpna, jak i následující zápis ukazuje.

58.

1552 d. 26 srpna. — Soud komorní zaseden v pátek po sv. Bartoloměji leta M°V^{C}LII° v přítomnosti pánuov a vladyk, krále JMti rad v témž soudu komorním sedajících, tuto doleji podepsaných: pan Zdislav

Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyšší hofmistr království českého, JMt; po pravé straně: p. Jan Bořita z Martinic na Smečně, p. Heralt z Říčan na Štěkni a Švihově, p. Jindřich Planský z Žíberka, krále JMti hejtman Menšího města Pražského, p. Zygmund Berka z Dubé a z Lipého na Novém Stranově, pan Jan z Říčan na Kosově Hoře, pan Petr z Šelnberka z Kosti na Hrádku z pánuov; statečný Petr Chotek z Vojnína na Vraním, krále JMti v království českém prokurator, sta. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Václav Vokrouhlický z Kněnic na Borovnici, Jan Beneda z Nečtin na Libni, Kerunk Vrabský z Vrabí z vladyk; po levé straně JMti: pan Zdislav Zvířetický z Vartmberka na Čeština Kostele, p. Václav z Ryzmberka a z Švihova na Horažďovicích, p. Zdeněk Berka z Dubé na Dřevenicích, p. Jetřich Špetle z Janovic na Břežanech, p. Jaroslav z Smiřic na Skalách z pánuov; statečný Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Jiřík Kokořovec z Kokořova na Všerubech, Heřman Lhotský z Zásmuk, Smil Myška ze Žlunic na Hrádku nad Podiausy, Pavel Malovec z Libějovic na Libějovicích z vladyk. [Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 490. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 1. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 1.]

59.

1552 d. 14 listopadu. — Soud komorní zaseden a držán v pondělí po svatém Martinu jinak po svatém Brikcí leta M°V^C^LII° v přítomnosti pánuov a vladyk, krále JMti rad v tom soudu sedajících, doleji podepsaných: pan Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyšší sudí dvorský království českého, na místě JMti nejvyššího pana hofmistra; po pravé straně: p. Heralt z Říčan na Štěkni a Švihově, p. Petr Šelnberk z Kosti na Hrádku nad Sázavú, p. Jan starší z Říčan na Kosově Hoře, p. Karel z Bibrštejna na Děvíně (feria IIII. Clementis [23 listopadu] přísahu učinil) z pánuov; p. hejtman Hradu Pražského,*) sta. Petr Bechyně z Lažan, Albrecht Kapléř z Sulevic, Jan Beneda z Nečtin, sta. Jan Leskovec z Leskovce, Václav Kapléř z Sulevic na Malešově (feria IIII. Otmari [16 listopadu] přísahu učinil) z vladyk; po levé straně: p. Ladislav z Lobkovic na Chlumci, p. Zdislav Zvířetický z Vartmberka, p. Jan z Švamberka na klášteře Milivském, p. Václav z Ryzmberka a z Švihova, p. Jetřich Špetle z Janovic, p. Zdeněk Berka z Dubé, p. Jaroslav z Smiřic z pánuov; sta. Vilím z Klenového a z Janovic, Mikuláš Dohalský z Dohalic na Veselí (sabato Elizabeth [19 listopadu] přísahu učinil), Jetřich z Rejchu na Srbči, Pavel Malovec z Libějovic z vladyk. [Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 503—504. — Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. Q. 16. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 7.]

*) Oldřich Dubanský z Duban na Liběšicích.

60.

1553 d. 27 ledna. — Leta M°V^C^LIII° v pátek po Obrácení svatého Pavla na víru křesťanskú soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, krále JMti rad, tuto níže podepsaných: p. Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyzší sudí dvorský království českého, na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra téhož království; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan na Kosově Hoře, p. Petr z Šelnberka z Kosti na Hrádku nad Sázavú, p. Jetřich Špetle z Janovic na Břežanech z pánuov; sta. Voldřich Dubanský z Duban na Liběšicích, králové JMti slavné paměti podkomoří v království českém a hejtman Hradu Pražského, sta. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Albrecht Kapléř z Sulevic na Čížkovicích, krále JMti hejtman Nového města Pražského, Jan Beneda z Nečtin na Nové Libni, Václav Kapléř z Sulevic na Milešově z vladyk; po levé straně: p. Zdislav Zvířetický z Vartmberka na Čeština Kostele, p. Václav z Ryzmberka a z Švihova na Horažďovicích, p. Jan z Švamberka na klášteře Milivském z pánuov; Jan Pešík z Komarova na Valdeku, sta. Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Mikuláš Dohalský z Dohalic na Veselí, Jetřich Rejchl z Rejchu na Srbči, Heřman Lhotský z Zásmuk z vladyk. [Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 519. — Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. Q. 27. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 16. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 15.]

61.

1553 d. 17 dubna. — Leta M°V^C^LIII° soud komorní zaseden a držán v pondělí po Svátosti, na kterémžto soudu podle urozeného pána pana Zdislava Berky z Dubé a z Lipého na Zákupí, nejvyzšího hofmistra království českého, tito páni a vladyky, krále JMti rady téhož soudu komorního, seděti sou ráčili, jakž tuto podepsáno jest; po pravé straně JMti: p. Jindřich Planský z Žíberka, krále JMti hejtman Menšího města Pražského z pánuov; sta. Voldřich Dubanský z Duban na Libišicích, králové JMti slavné paměti v království českém podkomoří a hejtman Hradu Pražského, sta. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Albrecht Kapléř z Sulevic, krále JMti hejtman Nového města Pražského, Jan Beneda z Nečtin na Libni, Smil Myška ze Žlunic na Hrádku nad Podiausy, Václav Kapléř z Sulevic na Milešově z vladyk; po levé: p. Zdislav Zvířetický z Vartmberka na Češtině Kostele z pánuov; sta. Petr Chotek z Vojnína na Vranım, krále JMti v království českém prokurator, sta. Vilém z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Jetřich Rejchl z Rejchu na Srbči z vladyk. [Registra židovská č. 825, stará sig J. 11 fol. 524. — Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. R. 8. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig J. 14 fol. 18. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 20.]

62.

1553 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LIII° v sobotu po svatém Bartoloměji soud komorní království českého jest zaseden a dále pořádně držán v přítomnosti pánuov a vladyk, krále JMti rad v témž soudu sedajících, tuto podepsaných: pan Zdislav Berka z Dubé a z Lipého na Zákupí, nejvyzší hofmistr království českého, pan Adam z Šternberka a na Zelené Hoře, nejvyzší sudí dvorský království českého; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan na Janovicích, p. Jiří z Valštejna na Hostinném (učinil přísahu sabato post Bartholomei) z pánuov; sta. Voldřich z Duban na Libišicích, hejtman Hradu Pražského, sta. Petr Chotek z Vojnína na Vraním, krále JMti prokurator v království českém, sta. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Albrecht Kapléř ze Sulevic, krále JMti hejtman Nového města Pražského, Jan Beneda z Nečtin na Nové Libni, Smil Myška ze Žlunic na Hrádku nad Podiausy, Václav Běšín z Běšín na Bělčicích (učinil přísahu sabato post Bartholomei), Pavel Malovec z Libějovic na Libějovicích z vladyk; po levé straně: p. Jetřich Špetle z Janovic na Břežanech, p. Jan nejmladší z Lobkovic na Krakovci (učinil přísahu feria II. post Decolationis Joannis — 4 září) z pánuov; Krištof z Vřesovic na Kostomlatech (sabato post Bartholomei přísahu učinil), Jan starší Rodovský z Hustiřan na Neznašově (feria VI. post Bartholomei [25 srpna] fecit juramentum), sta. Vilém Klenovský z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Jan Pešík z Komarova na Valdeku, Mikuláš Dohalský z Dohalic na Veselí, Jan Mladota z Solopisk na Krašově (sabato post Bartholomei přísahu učinil), Jetřich Rejchl z Rejchu na Srbči, Heřman Lhotský z Zásmuk na Slatiňanech z vladyk. [Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 538. — Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. S. 7. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 24. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 29.]

63.

1553 d. 14 listopadu. — Leta M°V^C^LIII° v úterý po svatém Martinu soud komorní zaseden a držán, na kterémžto soudu tito z pánuov a vladyk, krále JMti rad téhož soudu komorního, seděti sou ráčili, jak doleji psáno stojí: z poručení JMti arcikníževcí na místě JMti královské JMt pán pan Adam z Šternberka a na Zelené Hoře, nejvyzší sudí dvorský království českého; po pravé straně JMti: p. Jiří z Valštejna na Hostinném, p. Jan mladší z Švamberka na Boru (feria IIII. post Brikcí [15 listopadu] přísahu učinil) z pánuov; sta. Voldřich z Duban na Libišicích, sta. Petr Chotek z Vojnína, sta. Petr Bechyně z Lažan, Albrecht Kaplěř z Sulevic, Jan Mladota z Solopisk, Jan Beneda z Nečtin, Jan Myška ze Žlunic, Václav Běšín z Běšin, Václav Kaplěř z Sulevic z vladyk; po levé straně JMti: p. Jetřich Špetle z Janovic, p. Jan nejmladší z Lobkovic z pánuov; Krištof z Vřesovic, Jan starší Rodovský z Hustiřan, sta. Vilém z Kleno-

vého a z Janovic, Jan Pešík z Komarova, Mikuláš Dohalský z Dohalic, Jetřich Rejchl z Rejchu z vladyk. [Registra židovská č. 825, stará sig. J. 11 fol. 554. — Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. T. 10. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 32. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 42.]

64.

1554 d. 27 ledna. — Leta tisícého pětistého padesátého čtvrtého v sobotu po Na víru obrácení svatého Pavla soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, krále JMti rad, tuto podepsaných. A téhož dne po vyhlášení půhonův z některých příčin jest vzdán. Z poručení JMti arciknížecí na místě JMti královské nejvyžší pan sudí dvorský království českého JMt; po pravé straně: pan Voldřich Holický z Šternberka na Leštni, pan Jindřich z Valdštejna a na Dobré Vsi (sabbato post Conversionis s. Pauli přísahu učinili) z pánův; sta. Voldřich Dubanský z Duban na Liběšicích, králové JMti slavné paměti podkomoří a hejtman Hradu Pražského, sta. Albrecht Kaplíř z Sulevic na Čížkovicích, krále JMti hejtman Nového města Pražského, Jan Beneda z Nečtin, Václav Běšín z Běšin z vladyk; po levé straně: pan Jan mladší z Švamberka a na Boru, pan Zygmund Šelmberk z Kosti (sabbato post Conversionis s. Pauli přísahu učinil) z pánův; sta. Krištof z Vřesovic na Kostomlatech, Jan starší Rodovský z Hustiřan na Nevznašově, sta. Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Jan Mladota z Solopisk na Krašově, Mikuláš Dohalský z Dohalic, Jetřich Rejchl z Rejchu z vladyk.*) [Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. W. 5. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 56.]

*) Soud tento a následující o Svátosti nebyl držán; neníť z té doby rozsudků vůbec žádných a seznam přísedících o soudu sv. Bartolomějském následuje bezprostředně za tímto.

65.

1554 d. 27 srpna. — Leta tisícého pětistého padesátého čtvrtého v pondělí po svatém Bartoloměji jinak dne svatého Rufa soud komorní zaseden v přítomnosti pánův JMtí a vladyk, krále JMti rad téhož soudu komorního, tuto podepsaných: z poručení JMti královské JMt pán pan Adam z Šternberka na Zelené Hoře, nejvyžší sudí dvorský království českého; po pravé straně JMti: pan Jan starší z Říčan na Janovicích, pan Jan mladší z Říčan na Kosově Hoře, pan Jiří z Valdštejna na Hostinném, pan Jindřich z Valdštejna na Dobrovicevsi, pan Jan nejmladší z Lobkovic na Krakovci z pánův; sta. Voldřich Dubanský z Duban na Liběšicích, králové JMti slavné paměti v království českém podkomoří a hejtman Hradu Pražského, sta. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, sta. Albrecht Kaplěř z Sulevic na Čížko-

vicích, krále JMti hejtman Nového města Pražského, Adam Koc z Dobrše (učinil přísahu sabbato post Bartholomei [25 srpna]), Smil Myška ze Žlunic na Hrádku nad Podiausy z vladyk; po levé straně: pan Václav Zajíc z Hazmburka, nejvyžší truksas království českého, pan Jaroslav z Smiřic na Skalách, pan Jetřich z Janovic na Břežanech, pan Jan mladší z Švamberka na Boru, pan Zygmund Šelmberk z Kosti z pánův; sta. Petr Chotek z Vojnína, krále JMti rada a v království českém prokurator, sta. Krištof z Vřesovic na Kostomlatech, Jan starší Rodovský z Hustiřan na Neznašově, sta. Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, Jan Mladota z Solopisk na Krašově, Jetřich Rejchl z Rejchu na Srbči z vladyk. [Registra žlutá č. 826, stará sig. J. 12 fol. W. 5. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 56.]

66.

1554 d. 28 srpna. — Soudu komorního odloženo v úterý po sv. Bartoloměji leta M°V^C^LIIII°. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 57.]

67.

1554 d. 11 listopadu — 1555 d. 25 ledna. — Soud komorní království českého při času sv. Martina leta ꝯc 54, item při sv. Pavlu a na víru obrácení [sic] leta ꝯc 55 byv pro příčinu moru odložen jest zase téhož leta 55 v pondělí po Svátosti [29 dubna] zaseden a držán v přítomnosti urozeného pána pana Jana nejstaršího z Lobkovic na Zbiroze a Točníce, nejvyžšího hofmistra království českého, JMti, pánův a vladyk, krále JMti rad ꝯc. Vide v Obeslaných fo. 33. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 59.]

68.

1555 d. 29 dubna. — Leta M°V^C^LV° v pondělí po Svátosti jinak po svatém Vitališi urozený pán pan Jan nejstarší z Lobkovic na Zbiroze a na Točníce, nejvyžší hofmistr království českého, ráčil jest zasésti soud komorní království českého s pány a vladykami, krále JMti radami téhož soudu komorního, tu pořad podepsanými: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; po pravé straně JMti: pan Jan z Říčan na Janovicích, pan Jan mladší z Říčan na Kosově Hoře, p. Jindřich z Valštejna na Dobrovicevsi, p. Vilím Jankovský z Talmberka na Jankově (učinil přísahu v pondělí ut supra) z pánův; st. Petr Chotek z Vojnína, krále JMti v království českém prokurator, st. Petr Bechyně z Lažan na Píčině, krále JMti hejtman Starého města Pražského, Adam Koc z Dobrše na Vohrazenici, Smil Myška ze Žlunic na Hrádku nad Podiausy z vladyk; po levé straně: p. Jiří z Valštejna na Hostinném, p. Jetřich Špetle z Ja-

novic na Břežanech, pan Zdeněk Krajíř z Krajku na Landštejně (učinil přísahu k soudu dvorskému i komornímu téhož dne), p. Zygmund Šelnbeřk s Kosti z pánův; st. Vilím z Klenového a z Janovic na Žinkovech, st. Krištof z Vřesovic na Kostomlatech, Jan starší Rodovský z Hustiřan na Neznašově, Jan Mladota z Solopisk na Krašově, Jetřich Rejchl z Rejchu na Srbči z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 33.]

69.

1555 d. 11 května. — Soudu komorního odloženo do úterého po sv. Bartoloměji [27 srpna]. Actum sabbato post Stanislai 1555. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 69.]

70.

1555 d. 27 srpna. — Soud komorní královstvie českého zaseden v úterý po svatém Bartoloměji jinak dne sv. Rufa leta M°V^C^LV° takto: nejvyzší p. hofmistr JMt; po pravé straně JMti; p. Jan starší z Říčan, p. Jan ml. z Říčan, pan Jindřich z Valštejna, p. Vilím Jankovský z pánův; p. prokurator krále JMti, p. hejtman Starého města Pražského, p. hejtman Nového města Pražského, p. Adam Koc z Dobrše, p. Smil Myška ze Žlunic z vladyk; po levé: p. Voldřich Holický z Šternberka, p. Jiří z Valštejna, p. Jetřich z Janovic, p. Zdeněk z Krajku z pánův; p. Jan starší Rodovský z Hustiřan, p. Jan Mladota z Solopisk, p. Jetřich z Rejchu z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14. fol. 45.]

71.

1555 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LV° v středu den sv. Brikcí jinak po sv. Martině soud komorní královstvie českého je zaseden, na kterémž soud [sic] páni a vladyky, krále JMti rady, tito podepsaní seděti sou ráčili: z poručení JMKské urozený p. p. Jan z Valštejna a na Hrádku nad Sázavú, nejv. sudí královstvie českého, na místě JMti nejv. pana hofmistra téhož královstvie; po pravé straně JMti: p. Jan starší z Říčan, pan Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valštejna, pan Jan Erazim z Švamberka z pánův; p. prokurator krále JMti, statečný Petr Bechyně z Lažan, Smil Myška ze Žlunic z vladyk; po levé straně: p. Voldřich Holický z Šternberka, p. Jiří z Valštejna, p. Jetřich z Janovic, p. Zdeněk z Krajku z pánův; Krištof z Vřesovic, Jan Mladota, Jetřich z Rejchu z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 56.]

72.

1555 d. 23 listopadu. — Soudu komorního odloženo do úterého po sv. Pavlu na víru obrácení [28 ledna 1556]. Stalo se v sobotu den sv. Klimenta [23 listopadu] leta ͻc 55. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15. fol. 82.]

73.

1556 d. 29 ledna. — Leta M°V^C^LVI° v středu po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní královstvie českého zaseden v přítomnosti pánův JMtí a vladyk, krále JMti rad téhož soudu komorního, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr královstvie českého JMt; po pravé straně JMti: p. Voldřich Holický ze Šternberka, p. Jetřich z Janovic z pánův; p. prokurator krále JMti, p. hejtman Starého města Pražského, p. hejtman Nového města Pražského, Adam Koc z Dobrše z vladyk; po levé straně: p. Jan Bořita z Martinic (přižádán), p. Jan mladší z Říčan z pánův; stat. Krištof z Vřesovic, Jan Mladota z Solopisk, Jetřich z Rejchu z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 62.]

74.

1556 d. 1 února. — Soudu komorního s povolením JMti arciknížecí odloženo v sobotu před Hromnicemi [d. 1 února] z příčiny té, že pánův rad s potaz se nesjelo. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 64.]

75.

1556 d. 26 srpna. — Leta I^M^V^C^LVI° v středu po sv. Bartoloměji soud komorní královstvie českého zaseden a držán v přítomnosti pánův JMtí a vladyk, krále JMti rad, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt; po pravé straně: p. Jindřich Planský, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valštejna, pan Vilím Jankovský z pánův; p. prokurator krále JMti, p. hejtman Starého města Pražského, Smil Myška ze Žlunic z vladyk; po levé straně: p. Jiří z Valdštejna, p. Jetřich z Janovic, p. Zdeněk z Krajku z pánův.*) [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 65.]

*) Na levé straně nejsou uvedeni žádní radové z vladyk, prázdné místo pro ně jest však ponecháno.

76.

1556 d. 7 září. — Soud komorní vzdán toho dne ut supra: v pondělí u vigilii Narození Panny Marie. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 74.]

77.

1556 d. 24 listopadu. — Téhož dne ut supra: v úterý po sv. Klimentu [d. 24 listopadu] soudu komorního odloženo*) do ponazejtří sv. Pavla na víru obrácení [27 ledna 1557]. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 83.]

*) Kdy byl zaseden a kdo se ho účastnil, není udáno v registrech. Ponecháno pro to prázdné místo. První rozsudek jest vydán v pátek dne sv. Brikcí t. j. d. 13 listopadu.

78.

1557 d. 27 ledna. — M°V^CLVII° v středu po Obrácení sv. Pavla na víru křesťanskú soud komorní království českého zaseden a držán jest v přítomnosti pánův a vladyk, krále JMti rad, tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr JMt; pravá strana: p. Jan z Martinic, purkrabě Karlštejnský, p. Vilím Jankovský z Talmberka z pánuov; p. Jetřich z Reichu na Srbči, sta. Smil Myška ze Žlunic na Hrádku z vladyk; levá strana: p. Jiří z Valštejna na Hostiném, p. Jetřich Špetle z Janovic z pánuov; sta. p. Voldřich z Duban, hajtman Hradu Pražského, sta. p. Petr Chotek z Vojnína, prokurator krále JMti, p. Jan starší Rodovský z Hustiřan z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 83. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 112.]

79.

1557 d. 4 května. — Leta M°V^CLVII° v úterý po Svátosti jinak dne sv. Gotharda soud komorní královstvie českého zaseden a držán pány a vladykami, krále JMti radami, tuto podepsanými: nejv. p. hofmistr JMt; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan, p. Vilím Jankovský z Talmberka, p. Jindřich z Donína (feria VI. post Floriani [7 května] přísahu učinil) z pánův; p. hejtman Starého města Pražského, p. hejtman Nového města Pražského (feria II. post Reliquiarum [3 května] přísahu učinil), p. Suda z Řenec na Zdechovicích (f. III. post Reliquiarum = 4 května), p. Albrecht Kamejtský z Elstiboře na Obřízství (f. II. post Reliquiarum), Jan Čabelický z Soutic na Tejně (f. II. post Stanislai = 10 května), Jan Škopek z Bílých Otradovic (f. II. post Reliquiarum), Jan Vratislav z Mitrovic (f. III. post Stanislai [11 května] při času toho soudu přísahy učinili) z vladyk; po levé: p. Mikuláš Zajíc z Hazmburka (f. II. post Reliquiarum přísahu učinil), p. Jetřich z Janovic z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator krále JMti, pan Jan starší Rodovský z Hustiřan, Jetřich Rejchl z Rejchu, Smil Myška ze Žlunic, Smil Chlum z Chlumu na Doubravici (f. III. post Reliquiarum přísahu učinil) z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 86.]

80.

1557 d. 26 srpna. — Leta M°V^CLVII° ve čtvrtek po svatém Bartoloměji soud komorní královstvie českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, krále JMti rad tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valštejna z pánův; Suda z Řenec, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Čabelický z Soutic, Jan Škopek z Bílých Otradovic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Jiří z Valdštejna, p. Mikuláš Zajíc z Hazmburka, p. Jetřich z Janovic, p. Adam z Švamberka (feria IIII.

post Bartolomei [25 srpna] přísahu učinil) z pánův; p. prokurator krále JMti, Jan Rodovský z Hustiřan, Smil Myška ze Žlunic, Smil Chlum z Chlumu z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 91.]

81.

1557 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LVII° v sobotu po svatém Martinu soud komorní královstvie českého zaseden v přítomnosti pánův a vladyk těchto: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Jindřich z Valštejna z pánův; p. hejtman Starého města Pražského, Suda z Řenec, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Jiří z Valdštejna z pánův; statečný Petr Chotek z Vojnína, p. hejtman Nového města Pražského, Smil Myška ze Žlunic, Smil Chlum z Chlumu z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 93.]

82.

1558 d. 25 dubna. — Leta M°V^C^LVIII° v pondělí po Svátosti jinak dne sv. Marka evangelisty soud komorní královstvie českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valštejna z pánův; p. hejtman Starého města Pražského, Suda z Řenec, Albrecht Kamejtský, Jan Čabelický, Jan Vratislav z vladyk; po levé: p. Adam z Švamberka z pánův; stat. Petr Chotek z Vojnína, stat. Vilím Muchek z Bukova, hejtman Nového města Pražského, Smil Chlum z Chlumu z vladyk.*) [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 95. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 155.]

*) Následuje bezprostředně po soudu sv. Martinském 1557. Patrno z toho, že soud hromniční 1558 držán nebyl.

83.

1558 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LVIII° v pátek po sv. Bartoloměji soud komorní královstvie českého zaseden v přítomností pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan Bořita z Martinic, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; sta. Petr Bechyně z Lažan, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, p. Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé:] p. Mikuláš Zajíc z Hazmburka, p. Jetřich z Janovic z pánův; stat. Vilím Muchek z Bukova, Smil Chlum z Chlumu z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 116.]

84.

1559 d. 26 ledna. — Leta M°V^CLIX° ve čtvrtek po svatém Pavlu na víru obrácení vydána jest přísaha pánům a vladykám, JMCské radám, do soudův dvorského a komorního, kteřížto, od JMCské z předešlých povinností do týchž soudův učiněných jsouce propuštěni, dále na milostivé JMti arciknížecí z poručení JMCské s níže psanými osobami, na jaký způsob zase v dotčené soudy zasésti by měli, jednání zase za rady JMCské sou usazeni a tak přísahu společně učinivše týž den v soud dvorský podle JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého jakožto tehdáž z poručení JMCské na místě nejvyzšího p. sudího dvorského téhož království zasésti ráčili, zejména tito: p. Jindřich Planský z Žíberka, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Adam z Švamberka, p. Vilím Jankovský z Talmberka z pánův; stat. Vilím Muchek z Bukova, Albrecht Bryknar z Brukštejna (vnově zasedl), st. Petr Chotek z Vojnína, Suda z Řenec, Jan Čabelický z Soutic z vladyk.*) [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 130.]

*) Následuje hned po sv. Bartolomějském r. 1558. Z toho patrno, že soud sv. Martinský 1558 držán nebyl.

85.

1559 d. 27 ledna. — Leta M°V^CLIX° v pátek po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr království českého JMt; po pravé ruce JMti: p. Jindřich Planský z Žíberka, p. Jan mladší z Říčan, p. Šťastný Křinecký z Ronova (vnově zasedl a sabato post Conuersionem Pauli 59 [28 ledna] přísahu učinil), p. Jindřich z Valdštejna z pánův; Suda z Řenec, Jan Čabelický z Soutic z vladyk; po levé ruce: p. Adam z Švamberka, p. Vilím Jankovský z Talmberka z pánův; st. Vilím Muchek z Bukova, Alb. Bryknar, JMCské prokurator, Petr Chotek z Vojnína, Smil Chlum z Chlumu (sabato post Conuersionem Pauli přísahu učinil) z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 130.]

86.

1559 d. 10 dubna. — Leta M°V^CLVIIII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého: nejvyžší p. hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan Bořita z Martinic, purkrabie Karlštejnský, +, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; p. Suda z Řenec, p. Jan Čabelický, p. Jan Vratislav z vladyk; [po levé straně:] p. Adam z Švamberka, p. Alb. Berka z Dubé (feria II. ut supra [10 dubna] přísahu učinil) z pánův; p. prokurator JMCské, ‡, p. Petr Chotek Vojnína, p. Smil Chlum z vladyk. + P. Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu,

hejtman Starého města Pražského, ‡ st. Mikuláš Miřkovský z Tropčic, hejtman Menšího města Pražského, učinivše přísahy k dotčeným ouřadům v komoře JMCské, hned také téhož dne do soudův dvorského a komorního přísahy vykonali a zasedli. Actum feria IIII. post Reliquiarum [12 dubna] 59. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 134.]

87.

1559 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LIX° v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní královstvie českého jest zaseden a držán; na kterémžto soudu tito z pánův JMtí a vladyk seděti sou ráčili: nejvyzší p. hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan Bořita z Martinic, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě z pánův; stat. Vilím Muchek z Bukova, p. prokurator JMCské, st. Mikuláš Miřkovský, Smil Chlum z Chlumu z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 145.]

88.

1560 d. 27 ledna. — Soud komorní království českého zaseden leta M°V^C^LX° v sobotu po sv. Pavlu na víru obrácení a na témž soudu seděti ráčili: nejv. p. hofmistr královstvie českého; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; Suda z Řenec, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé:] p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. prokurator JMCské, p. hejtman Menšího města Pražského, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk.*) [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 164.]

*) Následuje bezprostředně po soudu sv. Bartolomějském 1559. Patrno z toho, že soud sv. Martinský 1559 držán nebyl.

89.

1560 d. 29 dubna. — Leta M°V^C^LX° v pondělí po Svátosti jinak po sv. Vitališi soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto pořád psaných: nejvyzší p. hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan Bořita z Martinic, purkrabie Karlštejnský, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; Suda z Řenec, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé:] p. Lorenc Šlik, p. Vilím Jankovský, p. Jan z Valdštejna na Oujezdě (feria II. post s. Philipi et Jacobi [6 května] přísahu učinil) z pánův; Mikuláš Žďárský ze Žďáru na [Všechlapích], hejtman hradu Pražského (feria II. post Reliquiarum přísahu učinil), Mikuláš Miřkovský, Albrecht Kamejtský

z Elstiboře, Jan Sekerka z Sedčic (feria II. post Filipi et Jacobi [6 května — tito dva poslední] přísahu učinili) [z vladyk. — Registra bílá obeslaná z vejtržností č. 829, stará sig. J. 14 fol. 175.]

90.

1560 d. 27 srpna. — Leta M°V^C^LX° v úterý po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: JMt nejv. p. hofmistr královstvie českého; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan z pánův; st. Zdeněk Malovec z Malovic, Suda z Řenec, Jan Sekerka, Jan Vratislav z vladyk; [po levé:] p. hejtman Starého města Pražského, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, p. hejtman Menšího města Pražského, Albrecht Kamejtský z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig J. 14 fol. 184.]

91.

1560 d. 13 listopadu. — M°V^C^LX° v středu po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto pořád psaných: nejvyzší pan hofmistr království českého JMt, p. Adam z Švamberka na Přindě a Volši, nejvyzší sudí dvorský království českého; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Václav Berka z Dubé a na Vorlíku (učinil přísahu f. III. post Martini [12 listopadu] ao. 60) z pánův; sta. Petr Chotek z Vojnína, Suda z Řenec, Krištof Zylvar z Pilinkova na Vlčicích (učinil přísahu f. III. post Martini 60), Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka, p. Jan z Valdštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. hejtman Menšího města Pražského, Jan Sekerka z Sedčic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 193. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 307.]

92.

1561 d. 28 ledna. — Leta M°V^C^LXI° v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní královstvie českého zaseden a držán v přítomnosti pánův JMtí a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. pan sudí dvorský JMt, po pravé straně JMti: p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé straně: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka, p. Jan mladší z Valštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 201.]

93.

1561 d. 29 dubna. — Leta M⁰VᶜLXI⁰ v úterý po sv. Vitališi soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský. [Pro ostatní ponecháno prázdné místo. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 210.]

94.

1561 d. 26 srpna. — Leta M⁰VᶜLXI⁰ v úterý po sv. Bartoloměji soud komorní královstvie [českého] zaseden jest a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. maršálek dvoru JMCské, p. Jan z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich z Smiřic z pánův; [po levé straně:] p. hejtman Starého města Pražského z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 217.]

95.

1562 d. 27 ledna. — Leta M⁰VᶜLXII⁰ v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní královstvie českého zaseden a držán v přítomnosti pánův JMtí a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu komorního, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan z Říčan, p. Jindřich z Smiřic, p. Václav Berka z pánův; Krištof Zylvar, Albrecht Kamejtský, Jan Čabelický, Jan Vratislav z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator, p. hejtman Menšího města Pražského, st. Petr Chotek z vladyk.*) [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 228.]

*) Následuje bezprostředně po sv. Bartolomějském 1561. Patrno z toho, že soud sv. Martinský 1561 nebyl držán.

96.

1562 d. 13 dubna. — Leta M⁰VᶜLXII⁰ v pondělí po Svátosti soud zaseden. [Pro přísedící ponecháno prázdné místo. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 236].

97.

1562 d. 26 srpna. — Leta M⁰VᶜLXII⁰ v středu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán*) v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p.

Václav Berka z Dubé z pánův; Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. prokurator JMCské, st. Mikuláš Miřkovský z Tropčic, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 247.]

*) Byl držán pouze čtyři dny pro mor, který tehdy zle řádil a pro který i císař Ferdinand II. ze země vyjel, jak o tom svědčí zápis v Registrech černých půhonů a obeslání z let 1560—1564 č. 657, stará sig. F. 18, na listě M. 11: »Po odjezdu JMti císařské ven z království českého, kterýž se stal leta ɔc LXII°. v pondělí po sv. Františku [d. 5 října] tito půhonové a obeslání pod pečetí JMti najvyššího pana hofmistra království českého k soudu komornímu vydáni a psáni sou.«

98.

1563 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LXIII° v sobotu po sv. Martině jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných; nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] 0 z pánův; Suda z Řenec, Albrecht Kamejtský z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, st. Mikuláš Miřkovský, st. Petr Chotek z Vojnína [z vladyk. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 261.]

99.

1564 d. 17 dubna. — Leta ɔc LXIIII° v pondělí po Svátosti soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich ze Smiřic, p. Václav Berka z Dubé z pánův; Jan Čabelický z Soutic z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator, st. Krištof Zylvar z Pilinkova, Albrecht Kamejtský z Elstiboře z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 272.]

100.

1564 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LXIIII° v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Smiřic z pánův; st. Krištof Zylvar z Pilinkova, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator, p. hejtman Menšího města Pražského, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 280.]

101.

1564 d. 14 listopadu. — Leta M°V^C^LXIIII° v úterý po sv. Martině soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův JMtí a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Jan Bořita z Martinic, purkrabie Karlštejnský, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich z Smiřic z pánův; Zdeněk Malovec z Malovic na Kamenici, Suda z Řenec z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. prokurator JMCské, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 291.]

102.

1565 d. 27 ledna. — Leta M°V^C^LXV° v sobotu po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt; nejv. pan sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; p. prokurator JMCské, stat. Petr Chotek z Vojnína z vladyk; [po levé:] Lorenc Šlik hrabě; p. Vilím z Talmberka, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; stat. Mikuláš Miřkovský z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 300.]

103.

1565 d. 7 května. — Leta M°V^C^LXV° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Ladislav z Lobkovic, JMCské dvoru maršálek, p. Jan mladší z Říčan z pánův; nejv. p. písař království českého, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě z pánův; pan prokurator JMCské, Albrecht Kamejtský z Elstiboře z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 312.]

104.

1565 d. 14 listopadu. — Leta ɔc LXV° v středu po sv. Martinu soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan z pánův; stat. Jan Leskovec z Leskovce, Suda z Řenec, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, stat. Petr Chotek z Vojnína, Albrecht Kamejtský z Elstiboře z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 319.]

105.

1566 d. 28 ledna. — Leta ɔc LXVI° v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr JMt, nejv. pan sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich z Smiřic z pánův; statečný Krištof Zylvar z Pilnikova, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé:] p. Lorenc Šlik hrabě, hejtman Starého města Pražského, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, stat. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 325.]

106.

1567 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LXVII° v úterý po svatém Bartoloměji soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Lorenc Šlik hrabě, JMCské hejtman Starého města Pražského, p. Vilím z Talmberka na Jankově, p. Jan mladší z Valdštejna, JMCské hejtman Menšího města Pražského, p. Václav z Lobkovic na Duchcově (učinil přísahu feria III. post Bartholomei [26 srpna] 67), pan Ottagar Holický z Šternberka na Leštni (učinil přísahu feria II. post Bartholomei [25 srpna] 67), pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat na Petršpurce (učinil přísahu feria IIII. post Egidii [3 září] 67) z pánův; sta. Mikuláš Miřkovský z Tropčic, hejtman Hradu Pražského, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, JMCské prokurator, sta. Petr Chotek z Vojnína (obnovil přísahu f. II. post Bartholomei 67), Adam Muchek z Bukova na Píčině, Zygmund z Vřesovic (f. II. post Bartholomei 67 učinili přísahu) [z vladyk]; po levé straně: p. Jan mladší z Říčan na Kosově Hoře, p. Jindřich z Valdštejna na Dobrovici, p. Zdeněk z Vartmberka na Buštěhradě (učinil přísahu feria III. post Bartholomei 67) z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic na Pyšelích, Jan Konecchlumský z Konecchlumí (učinili přísahu f. II. post Bartholomei 67), Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 336.]

107.

1567 d. 15 září. — Leta ɔc LXVII° v pondělí dne*) Povýšení sv. Kříže [sic] p. Jan nejstarší z Lobkovic na Hazumburce a Libochovicích ouřad nejv. hofmistrství vzdáti a nejv. p. sudímu dvorskému spravování toho úřadu odstúpiti ráčil. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 před rejstříkem.]

*) Správně »po Povýšení sv. Kříže«, neboť r. 1567 připadl ten svátek na neděli.

108.

1567 d. 13 listopadu. — Leta M^{o}V^{C}LXVII° ve čtvrtek po svatém Martině jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: p. Adam z Švamberka na Přindě a Volši, nejv. sudí dvorský kr. č., na místě nejv. hofmistra téhož království; po pravé ruce: p. Jan mladší z Říčan, p. Jaroslav z Kolovrat, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka a z Milče na Ronově (feria IIII. post Martini [12 listopadu] přísahu učinil) z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Jan Konecchlumský z Konecchlumí, Jan Vratislav z Mitrovic, Krištof Robmhap z Suché z vladyk; po levé straně: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, sta. Krištof Zylvar z Pilnikova, Jan Markvart z Hrádku (feria VI. post Martini [14 listopadu] učinil přísahu) [z vladyk. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 342.]

109.

1568 d. 27 ledna. — Leta M^{o}V^{C}LXVIII° v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: p. Adam z Švamberka ɔc, nejv. sudí dvorský království českého, na místě nejv. hofmistra téhož království; po pravé straně JMti: p. Jaroslav Libštejnský z Kolovrat, p. Jindřich z Smiřic z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Václav z Lobkovic na Duchcově, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, JMCské prokurator, sta. Petr Chotek z Vojnína, Adam Muchek z Bukova z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 353.]

110.

1568 d. 4 května. — Leta ɔc LXVIII° v úterý po Svátosti jinak den sv. Gotharda soud komorní zaseden. Vide v Obeslaných. [Tam jest na fol. 361 ponecháno prázdné místo. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 584.]

111.

1568 d. 24 srpna — 1569 d. 2 února. — Soudové potom příští totiž sv. Bartolomějský a sv. Martinský Ao. 68 a Hromničný 69 pro mor nebyli držáni. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 373.]

K roku sv. Bartoloměje leta ɔc LXVIII°. Vyhlášeni půhonové tito po moru v pondělí po Svátosti 69. [Registra červená půhonná č. 658,

stará sig. F. 19 fol. O. 19.] Vyhlášena ta obeslání po moru f. IIII[a] post Reliquiarum 69. [Registra bílá obeslaná z vejtržností č. 659, stará sig. F. 20 fol. A. 17.]

112.

1569 d. 25 dubna. — Leta M°V^CLXIX° v pondělí po Svátosti jinak dne sv. Marka evangelisty soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské téhož soudu rad, tuto podepsaných: pro nedostatek zdraví a nepřítomnost JMti nejv. p. sudí dvorského z poručení JMCské pan Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, JMCské jakožto krále českého dvoru v království českém maršálek a nad appellacími president; po pravé straně: pan Jan mladší z Říčan, pan Jindřich z Valdštejna, pan Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu, pan Vilím z Talmberka, pan Jan z Valdštejna, pan Hendrych Kurcpach z Trachmberka, pan Ottagar Holický z Šternberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, Adam Muchek z Bukova, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 374.]

113.

1569 d. 26 srpna. — Leta M°V^CLXIX° v pátek po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan sudí dvorský JMt, na místě nejv. hofmistra království českého; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský, Jan Konecchlumský z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě z Pasaunu, p. Jan z Valdštejna, JMCské hejtman Menšího města Pražského, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka a z Milče z pánův; sta. Petr Chotek z Vojnína, Jan Markvart z Hrádku, Adam Muchek z Bukova, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 376.]

114.

1569 d. 14 listopadu. — Leta M°V^CLXIX° v pondělí po sv. Martinu soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad téhož soudu komorního tuto podepsaných: nejvyzší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; po pravé straně: p. Jan z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: Lorenc Šlik z Holejče hrabě,

p. Jan z Valdštejna z pánův; Albrecht Bryknar z Brukštejna prokurator, Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 386.]

115.

1570 d. 26 srpna. — Leta M°V^CLXX° v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: p. Ladislav starší z Lobkovic na Chlumu a Jistebnici, nejvyzší hofmistr království českého, p. Adam z Švamberka na Přindě a Volši, nejvyzší sudí dvorský království českého; po pravé ruce: p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka, p. Jaroslav Libštejnský z Kolovrat z pánův; Kryštof Zylvar z Pilinkova, Vondřej z Nebřehovic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě, p. Václav z Lobkovic, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna prokurator, sta. Petr Chotek z Vojnína, Adam Muchek z Bukova, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 397.]

116.

1570 d. 14 listopadu. — Leta M°V^CLXX° v úterý po sv. Martině soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr JMt, nejv. pan sudí dvorský; [pravá strana:] p. Jan z Smiřic, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Petr Chotek z Vojnína, Vondřej z Nebřehovic z vladyk; p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Zygmund z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 643. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 6.]

117.

1571 d. 27 ledna. — Leta M°V^CLXXI° v sobotu po Obrácení sv. Pavla na víru soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; po pravé ruce JMti: p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Albrecht Kamejský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Hendrich Kurzpach z Trachmburka a z Milče [z pánův]; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, Adam Muchek z Bukova, Jan Markvart z Hrádku, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 649. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 12.]

118.

1571 d. 27 dubna. — Soud o Svátosti není pro sněm držán. [Registra žlutá nálezová obeslaná č 831, stará sig. J. 16 fol. 23.]

119.

1571 d. 28 srpna. — Leta M°V^C^LXXI° v úterý po sv. Bartoloměji jinak den sv. Augustina soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr království českého, nejv. pan sudí dvorský; p. Jan mladší z Valdštejna, p. Jan z Šlejnic na Romberce (učinil přísahu f. II. post Bartholomei) z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; pan Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna prokurator, sta. Šebestian z Leskovce na Řečici (učinil přísahu f. III. post Bartholomei 71), Adam Muchek z Bukova z vladyk.

Bohuslav Malovec z Malovic na Vyhlavech učinil přísahu v čas zasednutí soudu dvorského a na zejtří domův odjel. Item p. Fridrich Míčan z Klinštejna a z Roztok na Kornhauze přísahu učinil f. V. post A[da]ucti [30 srpna] 71. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 660. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 23.]

120.

1571 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LXXI° v úterý po sv. Martinu jinak den sv. Brikcí soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr (teprv*) na zejtří), nejvyžší pan sudí dvorský království českého JMt; [pravá strana:] p. Jan mladší z Valdštejna, p. Jan z Šlejnic z pánuov; Vondřej z Nebřehovic, Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; [levá strana:] p. Lorenc Šlik z Holejče z pánův; JMCské prokurator v království českém, Adam Nebilovský z Drahobuze, sta. Jan Vchynský ze Vchynic na Nalžovech, Jenči a Chřenici, JMCské kraječ, (přísahu do soudův dvorského a komorního království českého f. II. post Martini [12 listopadu] ao. ɔc 71) z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 35.]

*) Slovo »teprv« jest přeškrtnuto.

121.

1572 d. 28 ledna. — Leta M°V^C^LXXII° v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyžší pan hofmistr JMt, nejvyžší pan sudí dvorský JMt; [pravá strana:] pan Zdeněk z Vartmberka, pan Joachym z Kolovrat z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna

prokurator, Jan Vratislav z Mitrovic, Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; [levá strana:] pan Lorenc Šlik hrabě z pánův; sta. Šebestián z Leskovce, Adam Muchek z Bukova, Zygmund z Vřesovic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 40.]

122.

1572 d. 21 dubna. — Leta M°V^{C}LXXII° v pondělí po Svátosti soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad soudu komorního, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [pravá strana:] p. Jan mladší z Valdštejna, hejtman ɔc, p. Zdeněk z Vartmberka, item hejtman ɔc, p. Joachym z Kolovrat, p. Jan z Šlejnic, p. Adam Slavata z Chlumu z pánův; Vondřej z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský z Elstiboře z vladyk; [levá strana:] p. Lorenc Šlik hrabě, hejtman ɔc, p. Vilím z Talmberka z pánův; Adam Nebilovský z Drahobuze, Zygmund Brozanský z Vřesovic, Jan Vratislav z Mitrovic, Bohuslav Malovec z Malovic, Jan Vchynský ze Vchynic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 51.]

123.

1572 d. 27 srpna. — Leta M°V^{C}LXXII° v středu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden v přítomnosti ɔc: nejvyzší pan hofmistr království českého JMt; po pravé ruce: pan Jan z Říčan na Kosově Hoře, pan Joachym Novohradský z Kolovrat z pánův; Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé straně; pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě, pan Václav z Lobkovic z pánův; Adam Muchek z Bukova, Adam Nebilovský z Drahobuze, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk.

Po vyhlášení pak pühonův a obeslání jest soudu za příčinou obeslání od JMCské nemalého počtu osob z stavův i z pánův rad JMCské soudu tohoto do Uher, item do Polsky odloženo téhož soudu až do středy po sv. Martinu [d. 12 listopadu. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 61.]

124.

1572 d. 13 listopadu. — Leta M°V^{C}LXXII° ve čtvrtek po sv Martinu jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; pravá strana: p. Zdeněk z Vartmberka, p. Fridrich Míčan z Klinštejna z pánův; Vondřej z Nebřehovic z vladyk; levá strana: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Václav z Lobkovic, p. Hendrich Kurcpach z pánův; Adam Muchek z Bukova, Zygmund z Vřesovic, Jan Vchynský ze Vchynic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 61. — Registra žlutá nálezová pühonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 15.]

125.

1573 d. 25 ledna. — Soud svatopavelský není držán pro sněm toho času položený. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 66.]

126.

1573 d. 6 dubna. — Leta MV^C^LXXIII^0^ v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: pan Adam z Švanberka na Přindě a Wolštejně [sic], nejv. sudí dvorský království českého, na místě JMti nejv. p. hofmistra téhož království; po pravé straně: pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat, markrabství Dolních Lužic lantfojt, pan Zdeněk z Vartmberka, pan Joachym z Kolovrat z pánův; Vondřej z Nebřehovic z vladyk; po levé: p. Vilím z Talmberka, p. Václav z Lobkovic, p. Hendrich Kurcpach z pánův; Adam Muchek z Bukova, Jiřík Žďárský ze Žďáru na Kladně (učinil přísahu a zasedl f. II. post Reliquiarum a. ↄc 73), Jan Markvart z Hrádku z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 66. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 24.]

127.

1573 d. 26 srpna. — Leta ↄc LXXIII^0^ v středu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; pravá strana: pan Jindřich z Valdštejna [z pánův]; p. podkomoří království českého, pan prokurator JMCské, p. Vondřej z Nebřehovic [z vladyk]; levá: p. Lorenc Šlik hrabě, pan Jan z Valdštejna, pan Václav z Lobkovic [z pánův]; p. Šebestián z Leskovce, p. Adam Muchek z Bukova, p. Jan Markvart z Hrádku, p. Zygmund Brozanský z Vřesovic, p. Jan Vchynský ze Vchynic [z vladyk. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 69. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 26.]

128.

1573 d. 13 listopadu. — Leta M^0^V^C^LXXIII^0^ v pátek po sv. Martinu jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejv. pan sudí dvorský JMt; [pravá strana:] p. Jindřich z Valdštejna, p. Jan z Valdštejna hejtman, p. Fridrich Míčan z Klinštejna a z Roztok, p. Joachym Novohradský z Kolovrat z pánův; Vondřej z Nebřehovic, Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; p. Lorenc Šlik z Holejče hraɒě, p. Hendrich Kurcpach z Trachm-

93.

1561 d. 29 dubna. — Leta M°V^C^LXI° v úterý po sv. Vitališi soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský. [Pro ostatní ponecháno prázdné místo. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 210.]

94.

1561 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LXI° v úterý po sv. Bartoloměji soud komorní královstvie [českého] zaseden jest a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. maršálek dvoru JMCské, p. Jan z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich z Smiřic z pánův; [po levé straně:] p. hejtman Starého města Pražského z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 217.]

95.

1562 d. 27 ledna. — Leta M°V^C^LXII° v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní královstvie českého zaseden a držán v přítomnosti pánův JMtí a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu komorního, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan z Říčan, p. Jindřich z Smiřic, p. Václav Berka z pánův; Krištof Zylvar, Albrecht Kamejtský, Jan Čabelický, Jan Vratislav z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator, p. hejtman Menšího města Pražského, st. Petr Chotek z vladyk.*) [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 228.]

*) Následuje bezprostředně po sv. Bartolomějském 1561. Patrno z toho, že soud sv. Martinský 1561 nebyl držán.

96.

1562 d. 13 dubna. — Leta M°V^C^LXII° v pondělí po Svátosti soud zaseden. [Pro přísedící ponecháno prázdné místo. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 236].

97.

1562 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LXII° v středu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán*) v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p.

Václav Berka z Dubé z pánův; Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. prokurator JMCské, st. Mikuláš Miřkovský z Tropčic, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 247.]

*) Byl držán pouze čtyři dny pro mor, který tehdy zle řádil a pro který i císař Ferdinand II. ze země vyjel, jak o tom svědčí zápis v Registrech černých půhonů a obeslání z let 1560—1564 č. 657, stará sig. F. 18, na listě M. 11: »Po odjezdu JMti císařské ven z království českého, kterýž se stal leta ͻc LXII°. v pondělí po sv. Františku [d. 5 října] tito půhonové a obeslání pod pečetí JMti najvyššího pana hofmistra království českého k soudu komornímu vydáni a psáni sou.«

98.

1563 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LXIII° v sobotu po sv. Martině jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných; nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] 0 z pánův; Suda z Řenec, Albrecht Kamejtský z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, st. Mikuláš Miřkovský, st. Petr Chotek z Vojnína [z vladyk. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 261.]

99.

1564 d. 17 dubna. — Leta ͻc LXIIII° v pondělí po Svátosti soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich ze Smiřic, p. Václav Berka z Dubé z pánův; Jan Čabelický z Soutic z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator, st. Krištof Zylvar z Pilinkova, Albrecht Kamejtský z Elstiboře z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 272.]

100.

1564 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LXIIII° v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Smiřic z pánův; st. Krištof Zylvar z Pilinkova, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé straně:] p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator, p. hejtman Menšího města Pražského, st. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 280.]

101.

1564 d. 14 listopadu. — Leta M°V^C LXIIII° v úterý po sv. Martině soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův JMtí a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Jan Bořita z Martinic, purkrabie Karlštejnský, p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich z Smiřic z pánův; Zdeněk Malovec z Malovic na Kamenici, Suda z Řenec z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. prokurator JMCské, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 291.]

102.

1565 d. 27 ledna. — Leta M°V^C LXV° v sobotu po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt; nejv. pan sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; p. prokurator JMCské, stat. Petr Chotek z Vojnína z vladyk; [po levé:] Lorenc Šlik hrabě; p. Vilím z Talmberka, p. Jan mladší z Valdštejna z pánův; stat. Mikuláš Miřkovský z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 300.]

103.

1565 d. 7 května. — Leta M°V^C LXV° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Ladislav z Lobkovic, JMCské dvoru maršálek, p. Jan mladší z Říčan z pánův; nejv. p. písař království českého, Jan Čabelický z Soutic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě z pánův; pan prokurator JMCské, Albrecht Kamejtský z Elstibořе z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 312.]

104.

1565 d. 14 listopadu. — Leta ↄc LXV° v středu po sv. Martinu soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan z pánův; stat. Jan Leskovec z Leskovce, Suda z Řenec, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, stat. Petr Chotek z Vojnína, Albrecht Kamejtský z Elstiboře z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 319.]

105.

1566 d. 28 ledna. — Leta ɔc LXVI° v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr JMt, nejv. pan sudí dvorský JMt; [po pravé straně:] p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Jindřich z Smiřic z pánův; statečný Krištof Zylvar z Pilnikova, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; [po levé:] p. Lorenc Šlik hrabě, hejtman Starého města Pražského, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, stat. Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 325.]

106.

1567 d. 26 srpna. — Leta M^{o}V^{C}LXVII° v úterý po svatém Bartoloměji soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; po pravé straně: p. Lorenc Šlik hrabě, JMCské hejtman Starého města Pražského, p. Vilím z Talmberka na Jankově, p. Jan mladší z Valdštejna, JMCské hejtman Menšího města Pražského, p. Václav z Lobkovic na Duchcově (učinil přísahu feria III. post Bartholomei [26 srpna] 67), pan Ottagar Holický z Šternberka na Leštni (učinil přísahu feria II. post Bartholomei [25 srpna] 67), pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat na Petršpurce (učinil přísahu feria IIII. post Egidii [3 září] 67) z pánův; sta. Mikuláš Miřkovský z Tropčic, hejtman Hradu Pražského, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, JMCské prokurator, sta. Petr Chotek z Vojnína (obnovil přísahu f. II. post Bartholomei 67), Adam Muchek z Bukova na Píčině, Zygmund z Vřesovic (f. II. post Bartholomei 67 učinili přísahu) [z vladyk]; po levé straně: p. Jan mladší z Říčan na Kosově Hoře, p. Jindřich z Valdštejna na Dobrovici, p. Zdeněk z Vartmberka na Buštěhradě (učinil přísahu feria III. post Bartholomei 67) z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic na Pyšelích, Jan Konecchlumský z Konecchlumí (učinili přísahu f. II. post Bartholomei 67), Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 336.]

107.

1567 d. 15 září. — Leta ɔc LXVII° v pondělí dne*) Povýšení sv. Kříže [sic] p. Jan nejstarší z Lobkovic na Hazumburce a Libochovicích ouřad nejv. hofmistrství vzdáti a nejv. p. sudímu dvorskému spravování toho úřadu odstúpiti ráčil. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 před rejstříkem.]

*) Správně »po Povýšení sv. Kříže«, neboť r. 1567 připadl ten svátek na neděli.

108.

1567 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LXVII° ve čtvrtek po svatém Martině jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: p. Adam z Švamberka na Přindě a Volši, nejv. sudí dvorský kr. č., na místě nejv. hofmistra téhož království; po pravé ruce: p. Jan mladší z Říčan, p. Jaroslav z Kolovrat, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka a z Milče na Ronově (feria IIII. post Martini [12 listopadu] přísahu učinil) z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Jan Konecchlumský z Konecchlumí, Jan Vratislav z Mitrovic, Krištof Robmhap z Suché z vladyk; po levé straně: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, sta. Krištof Zylvar z Pilnikova, Jan Markvart z Hrádku (feria VI. post Martini [14 listopadu] učinil přísahu) [z vladyk. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 342.]

109.

1568 d. 27 ledna. — Leta M°V^C^LXVIII° v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: p. Adam z Švamberka ɔc, nejv. sudí dvorský království českého, na místě nejv. hofmistra téhož království; po pravé straně JMti: p. Jaroslav Libštejnský z Kolovrat, p. Jindřich z Smiřic z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Václav z Lobkovic na Duchcově, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, JMCské prokurator, sta. Petr Chotek z Vojnína, Adam Muchek z Bukova z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 353.]

110.

1568 d. 4 května. — Leta ɔc LXVIII° v úterý po Svátosti jinak den sv. Gotharda soud komorní zaseden. Vide v Obeslaných. [Tam jest na fol. 361 ponecháno prázdné místo. — Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 584.]

111.

1568 d. 24 srpna — 1569 d. 2 února. — Soudové potom příští totiž sv. Bartoloměјský a sv. Martinský Ao. 68 a Hromničný 69 pro mor nebyli držáni. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 373.]

K roku sv. Bartoloměje leta ɔc LXVIII°. Vyhlášeni půhonové tito po moru v pondělí po Svátosti 69. [Registra červená půhonná č. 658,

stará sig. F. 19 fol. O. 19.] Vyhlášena ta obeslání po moru f. IIII[a] post Reliquiarum 69. [Registra bílá obeslaná z vejtržností č. 659, stará sig. F. 20 fol. A. 17.]

112.

1569 d. 25 dubna. — Leta M°V^{C}LXIX° v pondělí po Svátosti jinak dne sv. Marka evangelisty soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské téhož soudu rad, tuto podepsaných: pro nedostatek zdraví a nepřítomnost JMti nejv. p. sudí dvorského z poručení JMCské pan Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, JMCské jakožto krále českého dvoru v království českém maršálek a nad appellacími president; po pravé straně: pan Jan mladší z Říčan, pan Jindřich z Valdštejna, pan Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu, pan Vilím z Talmberka, pan Jan z Valdštejna, pan Hendrych Kurcpach z Trachmberka, pan Ottagar Holický z Šternberka z pánův; p. hejtman Hradu Pražského, p. prokurator JMCské, Adam Muchek z Bukova, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 374.]

113.

1569 d. 26 srpna. — Leta M°V^{C}LXIX° v pátek po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan sudí dvorský JMt, na místě nejv. hofmistra království českého; po pravé straně: p. Jan mladší z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský, Jan Konecchlumský z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě z Pasaunu, p. Jan z Valdštejna, JMCské hejtman Menšího města Pražského, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka a z Milče z pánův; sta. Petr Chotek z Vojnína, Jan Markvart z Hrádku, Adam Muchek z Bukova, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 376.]

114.

1569 d. 14 listopadu. — Leta M°V^{C}LXIX° v pondělí po sv. Martinu soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad téhož soudu komorního tuto podepsaných: nejvyzší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; po pravé straně: p. Jan z Říčan, p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: Lorenc Šlik z Holejče hrabě,

p. Jan z Valdštejna z pánův; Albrecht Bryknar z Brukštejna prokurator, Petr Chotek z Vojnína z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 386.]

115.

1570 d. 26 srpna. — Leta M°V^{C}LXX° v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: p. Ladislav starší z Lobkovic na Chlumu a Jistebnici, nejvyzší hofmistr království českého, p. Adam z Švamberka na Přindě a Volši, nejvyzší sudí dvorský království českého; po pravé ruce: p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka, p. Jaroslav Libštejnský z Kolovrat z pánův; Krištof Zylvar z Pilinkova, Vondřej z Nebřehovic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě, p. Václav z Lobkovic, p. Hendrych Kurcpach z Trachmburka z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna prokurator, sta. Petr Chotek z Vojnína, Adam Muchek z Bukova, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 fol. 397.]

116.

1570 d. 14 listopadu. — Leta M°V^{C}LXX° v úterý po sv. Martině soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr JMt, nejv. pan sudí dvorský; [pravá strana:] p. Jan z Smiřic, p. Jindřich z Valdštejna z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Petr Chotek z Vojnína, Vondřej z Nebřehovic z vladyk; p. Lorenc Šlik hrabě, p. Jan z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Zygmund z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 643. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 6.]

117.

1571 d. 27 ledna. — Leta M°V^{C}LXXI° v sobotu po Obrácení sv. Pavla na víru soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; po pravé ruce JMti: p. Jindřich z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Albrecht Kamejský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Hendrich Kurzpach z Trachmburka a z Milče [z pánův]; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, Adam Muchek z Bukova, Jan Markvart z Hrádku, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 649. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 12.]

118.

1571 d. 27 dubna. — Soud o Svátosti není pro sněm držán. [Registra žlutá nálezová obeslaná č 831, stará sig. J. 16 fol. 23.]

119.

1571 d. 28 srpna. — Leta M°V^C^LXXI° v úterý po sv. Bartoloměji jinak den sv. Augustina soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. pan hofmistr království českého, nejv. pan sudí dvorský; p. Jan mladší z Valdštejna, p. Jan z Šlejnic na Romberce (učinil přísahu f. II. post Bartholomei) z pánův; Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; pan Lorenc Šlik hrabě, p. Vilím z Talmberka z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna prokurator, sta. Šebestian z Leskovce na Řečici (učinil přísahu f. III. post Bartholomei 71), Adam Muchek z Bukova z vladyk.

Bohuslav Malovec z Malovic na Vyhlavech učinil přísahu v čas zasednutí soudu dvorského a na zejtří domův odjel. Item p. Fridrich Míčan z Klinštejna a z Roztok na Kornhauze přísahu učinil f. V. post A[da]ucti [30 srpna] 71. [Registra bílá nálezová půhonná č. 830, stará sig. J. 15 fol. 660. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 23.]

120.

1571 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LXXI° v úterý po sv. Martinu jinak den sv. Brikcí soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr (teprv*) na zejtří), nejvyzší pan sudí dvorský království českého JMt; [pravá strana:] p. Jan mladší z Valdštejna, p. Jan z Šlejnic z pánuov; Vondřej z Nebřehovic, Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; [levá strana:] p. Lorenc Šlik z Holejče z pánův; JMCské prokurator v království českém, Adam Nebilovský z Drahobuze, sta. Jan Vchynský ze Vchynic na Nalžovech, Jenči a Chřenici, JMCské kraječ, (přísahu do soudův dvorského a komorního království českého f. II. post Martini [12 listopadu] ao. ɔc 71) z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 35.]

*) Slovo »teprv« jest přeškrtnuto.

121.

1572 d. 28 ledna. — Leta M°V^C^LXXII° v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; [pravá strana:] pan Zdeněk z Vartmberka, pan Joachym z Kolovrat z pánův; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna

prokurator, Jan Vratislav z Mitrovic, Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; [levá strana:] pan Lorenc Šlik hrabě z pánův; sta. Šebestián z Leskovce, Adam Muchek z Bukova, Zygmund z Vřesovic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 40.]

122.

1572 d. 21 dubna. — Leta M°V^CLXXII° v pondělí po Svátosti soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad soudu komorního, tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [pravá strana:] p. Jan mladší z Valdštejna, hejtman ɔc, p. Zdeněk z Vartmberka, item hejtman ɔc, p. Joachym z Kolovrat, p. Jan z Šlejnic, p. Adam Slavata z Chlumu z pánův; Vondřej z Nebřehovic, Albrecht Kamejtský z Elstibořе z vladyk; [levá strana:] p. Lorenc Šlik hrabě, hejtman ɔc, p. Vilím z Talmberka z pánův; Adam Nebilovský z Drahobuze, Zygmund Brozanský z Vřesovic, Jan Vratislav z Mitrovic, Bohuslav Malovec z Malovic, Jan Vchynský ze Vchynic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 51.]

123.

1572 d. 27 srpna. — Leta M°V^CLXXII° v středu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden v přítomnosti ɔc: nejvyzší pan hofmistr království českého JMt; po pravé ruce: pan Jan z Říčan na Kosově Hoře, pan Joachym Novohradský z Kolovrat z pánův; Albrecht Kamejtský z Elstiboře, Jan Vratislav z Mitrovic z vladyk; po levé straně; pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě, pan Václav z Lobkovic z pánův; Adam Muchek z Bukova, Adam Nebilovský z Drahobuze, Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk.

Po vyhlášení pak půhonův a obeslání jest soudu za příčinou obeslání od JMCské nemalého počtu osob z stavův i z pánův rad JMCské soudu tohoto do Uher, item do Polsky odloženo téhož soudu až do středy po sv. Martinu [d. 12 listopadu. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 61.]

124.

1572 d. 13 listopadu. — Leta M°V^CLXXII° ve čtvrtek po sv Martinu jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; pravá strana: p. Zdeněk z Vartmberka, p. Fridrich Míčan z Klinštejna z pánův; Vondřej z Nebřehovic z vladyk; levá strana: p. Lorenc Šlik hrabě, p. Václav z Lobkovic, p. Hendrich Kurcpach z pánův; Adam Muchek z Bukova, Zygmund z Vřesovic, Jan Vchynský ze Vchynic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 61. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 15.]

125.

1573 d. 25 ledna. — Soud svatopavelský není držán pro sněm toho času položený. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 66.]

126.

1573 d. 6 dubna. — Leta MV^C^LXXIII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: pan Adam z Švanberka na Přindě a Wolštejně [sic], nejv. sudí dvorský království českého, na místě JMti nejv. p. hofmistra téhož království; po pravé straně: pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat, markrabství Dolních Lužic lantfojt, pan Zdeněk z Vartmberka, pan Joachym z Kolovrat z pánův; Vondřej z Nebřehovic z vladyk; po levé: p. Vilím z Talmberka, p. Václav z Lobkovic, p. Hendrich Kurcpach z pánův; Adam Muchek z Bukova, Jiřík Žďárský ze Žďáru na Kladně (učinil přísahu a zasedl f. II. post Reliquiarum a. ɔc 73), Jan Markvart z Hrádku z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 66. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 24.]

127.

1573 d. 26 srpna. — Leta ɔc LXXIII° v středu po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad, tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejvyzší pan sudí dvorský JMt; pravá strana: pan Jindřich z Valdštejna [z pánův]; p. podkomoří království českého, pan prokurator JMCské, p. Vondřej z Nebřehovic [z vladyk]; levá: p. Lorenc Šlik hrabě, pan Jan z Valdštejna, pan Václav z Lobkovic [z pánův]; p. Šebestián z Leskovce, p. Adam Muchek z Bukova, p. Jan Markvart z Hrádku, p. Zygmund Brozanský z Vřesovic, p. Jan Vchynský ze Vchynic [z vladyk. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 69. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 26.]

128.

1573 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LXXIII° v pátek po sv. Martinu jinak den sv. Brikcí soud komorní zaseden v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší pan hofmistr JMt, nejv. pan sudí dvorský JMt; [pravá strana:] p. Jindřich z Valdštejna, p. Jan z Valdštejna hejtman, p. Fridrich Míčan z Klinštejna a z Roztok, p. Joachym Novohradský z Kolovrat z pánův; Vondřej z Nebřehovic, Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; p. Lorenc Šlik z Holejče hraбě, p. Hendrich Kurcpach z Trachm-

burka z pánův; p. prokurator JMCské, Jiřík Žďárský ze Žďáru, Jan Vchynský ze Vchynic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 78. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 38.]

129.

1574 d. 26 dubna. — Leta M°V^C^LXXIIII° v pondělí po Svátosti jinak na zejtří sv. Marka evangelisty Páně soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejv. p. hofmistr JMt, nejv. p. sudí dvorský JMt; [pravá strana:] p. Jindřich z Valdštejna, p. Jan odtud z Valdštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánův; Vondřej z Nebřehovic, Hendrich Štampach z Štampachu na Hostivici (f. II. ut supra [26 dubna] přísahu učinil a na soudu zasedl), Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; [levá strana:] p. Hendrich Kurcpach z Trachmburka z pánův; sta. Šebestián z Leskovce, Jiřík Žďárský z Chrastu, Zygmund Brozanský z Vřesovic, Humprecht Černín z Chuděnic (učinil přísahu a dosedl f. IIII. post Marci evangeliste [24 dubna] ao. ɔc 74) z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 87. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J 17 fol. 46.]

130.

1574 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LXXIIII° ve čtvrtek po sv. Bartoloměji soud komorní zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk tuto podepsaných: nejvyzší p. hofmistr JMt, nejvyzší p. sudí dvorský JMt; [pravá strana:] pan Jindřich z Valdštejna, pan Zdeněk z Vartmberka, pan Záviše z Újezdce a z Kunic na Jilemnici (učinil přísahu a zasedl do soudu f. IIII. post Bartholomei 74) z pánův; p. Vondřej z Nebřehovic, p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři (učinil přísahu a do soudu zasedl f. IIII. post Bartolomei 74), p. Hendrich Štampach z Štampachu z vladyk; [levá strana:] pan Jan mladší z Valdštejna, hejtman Menšího města Pražského, pan Fridrich Míčan z Klinštejna a z Roztok, pan Jan z Šelnberka a s Kosti na Mrači (f. V. post Bartholomei přísahu učinil a do soudu zasedl) z pánův; p. Šebestián z Leskovce, p. Jan Markvart z Hrádku, p. Humprecht Černín z Chuděnic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 95]

131.

1574 d. 13 listopadu. — Leta M°V^C^LXXIIII° v sobotu po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské rad téhož soudu, tuto níže podepsaných: JMt pán pan Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, nejvyžší hofmistr království českého; JMt pan Adam z Švanberka na Přindě a Volši, nejvyžší

sudí dvorský království českého; pravá strana: pan Jindřich z Valštejna a na Dobrovici, pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat na Petršpurce z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři, p. Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; levá strana: pan Fridrich Míčan z Klinštejna a z Roztok na Kornhauze, pan Hendrich Kurcpach z Trachumburka a z Milče na Ronově a Stolinkách, p. Jan z Šelnberka na Mrači, pan Mikuláš z Lobkovic a na Chyšech (učinil přísahu) z pánuov; p. Adam Muchek z Bukova a na Píčině, p. Zygmund Brozanský z Vřesovic na Brozanech, sta. Jan Vchynský ze Vchynic a na Jenči, p. Petr Mitrovský z Nemyšle na Jetřichovicích (učinil přísahu) z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 102. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 66.]

132.

1575 d. 27 ledna. — Leta M°V^C^LXXV° ve čtvrtek po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské rad, tuto níže podepsaných: nejvyžší pan hofmistr JMt, nejvyžší pan sudí dvorský JMt; po pravé: pan Jan Bořita z Martinic, pan Jindřich z Valštejna, p. Zdeněk z Vartmberka z pánuov; p. Ondřej z Nebřehovic, p. Jiřík Slepotický z vladyk; na levé straně: pan Jan z Valštejna, pan Mikuláš z Lobkovic z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Zygmund Brozanský z Vřesovic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 119.)

133.

1575 d. 15 listopadu. — Leta M°V^C^LXXV° v outerý po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných a to v nepřítomnosti JMtí nejvyzšího pana hofmistra království českého, kterýž, jsúc od JMCské podle jiných některých nejvyzších pánuov úředníků zemských do Lince obeslán, při soudu moci býti neráčil, a nejvyžšího pana sudího dvorského téhož království, kterejž pro smrt paní manželky své, kteráž těch dnuov z tohoto světa povolána, k soudu přijeti neráčil; [pravá strana:] pan Jindřich z Valštejna na Dobrovici a Kuncberce, pan Jan mladší z Valštejna, JMCské hejtman Menšího města Pražského, pan Zdeněk z Vartmberka a na Buštěhradě, JMCské hejtman Nového města Pražského, z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, JMCské prokurator, Vondřej Nebřehovský z Nebřehova, Jiřík Slepotický z Sulic na Libři z vladyk; pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově a Lemberce, pan Jan z Šelnberka na Mrači, pan Mikuláš z Lobkovic na Chyšech z pánuov; Adam Muchek z Bukova, Humprecht Černín z Chuděnic, Jan Widršpergar z Widršpergu (kterýž povinnost k soudu dvorskému a komornímu učinil a dosedl f. V. post Ottmari [17 listopadu] 75) z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 123.]

134.

1576 d. 27 ledna. — Leta M°V^C^LXXVI° v pátek po svatém Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský království českého; pravá strana: pan Jan z Valštejna a na Sečicích, JMCské hejtman Menšího města Pražského, pan Zdeněk z Vartmberka na Buštěhradě, JMCské hejtman Nového města Pražského, pan Záviše z Oujezdce a z Kunic na Jilemnici z pánuov; p. Ondřej Nebřehovský z Nebřehovic na Pyšelích, p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři, p. Václav mladší Bechyně z Lažan na Dlouhé Lhotě (učinil povinnost k souduom dvorskému a komornímu f. VI. post Pauli 76) z vladyk; levá: pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově, Stolinkách a Lemberce, pan Jan z Šelnberka na Mrači z pánuov; p. Adam Muchek z Bukova na Píčině, p. Zygmund Brozanský z Vřesovic na Brozanech, p. Jan Widršpergar z Widršperku na Mutěníně z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 130.]

135.

1576 d. 8 května. — Leta M°V^C^LXXVI° v outerý po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský téhož království; po pravé straně: pan Jindřich z Valštejna a na Dobrovici a Kunstburku, pan Záviše z Oujezdce a z Kunic a na Jilemnici z pánuov; p. Vondřej Nebřehovský na Pyšelích, p. Jiřík Slepotický z Soutic [sic] na Libři, p. Václav mladší Bechyně z Lažan na Dlouhé Lhotě z vladyk; po levé straně: pan Mikuláš Kavka z Říčan na Švihově (kterýž před tím dnem, to jest v pondělí po Svátosti učinil povinnost do souduov dvorského a komorního) z pánuov; p. Humprecht Černín z Chuděnic, hejtman Hradu Pražského, p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, JMCské prokurator, p. Jan Dlouhoveský z Dlouhé Vsi (kterýž téhož dne jako pan Mikuláš Kavka do týchž souduov povinnost učinil), Zygmund Brozanský z Vřesovic na Brozanech z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 146.]

136.

1576 d. 27 srpna. — Leta Páně M°V^C^LXXVI° v pondělí po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: z poručení JMCské JMt pán pan Jan starší Bořita z Martinic a na Karlštejně, purkrabie Karlštejnský, na místě JMti nejvyžšího pana hofmistra

království českého; pravá strana: pan Jindřich z Valštejna a na Dobrovici, p. Jan Šlejnic z Šlejnic a na Nížebozích, Horních Lužic lantfojt.*) [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 832, stará sig. J. 16 fol. 149.]

*) Pro ostatní přísedící ponecháno jest prázdné místo.

137.

1576 d. 13 listopadu. — Soud komorní království českého zaseden a držán při času sv. Martina 76 [v outerý den sv. Brikcí]. Vide v Obeslaných.*) [Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 126.]

*) Tam č. 831, stará sig. J. 16 měl by býti seznam ten na fol. 156; není ho tam však.

138.

1577 d. 28 ledna. — Soud komorní království českého leta Páně M°V^CLXXVII° v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, podepsaných: pan Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, nejvyšší hofmistr království českého, pan Jan z Valštejna a na Sečicích, nejvyšší sudí dvorský království českého; pravá: pan Jindřich z Valštejna a na Dobrovici, pan Mikuláš z Lobkovic a na Chyšech z pánuov; p. Vondřej Nebřehovský z Nebřehovic, p. Václav Bechyně z Lažan z vladyk; levá strana: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte na Neydeku, pan Mikuláš Kavka z Říčan a na Štěkni, pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově a Lemberce z pánuov; p prokurator JMCské, p. Jan Dlúhovezský z Dlúhé Vsi, p. Adam Muchek z Bukova, p. Zygmund z Vřesovic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 175.]

139.

1577 d. 22 dubna. — Leta MV^CLXXVII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, doleji podepsaných: p. Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, nejvyšší hofmistr království českého, p. Jan z Valštejna a na Sedčicích, nejvyšší sudí dvorský království českého; pravá: pan Jindřich z Valštejna na Dobrovici a Kunstberce, pan Jan z Šelnberka a z Kosti na Mrači, pan Mikuláš z Lobkovic na Chyšech a Nových Hradech, p. Záviše z Oujezdce a z Kunic, pan Adam Slavata z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři, p. Václav mladší Bechyně z Lažan na Dlouhé Lhotě, p. Bohuslav Malovec z Malovic na Vylhlavech [sic] z vladyk; levá strana: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte, pan Mikuláš Kavka z Říčan a na Štěkni, pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově, Lemberce a Stolinkách

z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chudčnic a na Chudčnicích, hejtman Hradu Pražského, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, JMCské prokurator, p. Jan Dlúhoveský z Dlouhé Vsi na Zavlekově, p. Zygmund Brozanský z Vřesovic na Brozanech, p. Adam Muchek z Bukova na Píčině, p. Jan Widršpergar z Widršperku na Mutěníně [z vladyk]. Obnovili přísahy JMti císaři Rudolfovi jakožto králi českému. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 178.]

140.

1577 d. 27 srpna. — Leta Páně MV^{C}LXXVII^{0} v outerý po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk tuto podepsaných: nejvyšší pan hofmistr království českého, nejvyšší pan sudí dvorský; pravá: pan Mikuláš z Lobkovic na Chyšech z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři, p. Václav Bechyně z Lažan, p. Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk; [levá strana:] pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově a Lemberce, pan Jan z Šelnberka a na Mrači z pánuov; p. prokurator JMCské, p. Jan Dlúhoveský z Dlouhé Vsi, p. Adam Muchek z Bukova na Píčině z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 191.]

141.

1577 d. 13 listopadu. — Leta Páně MV^{C}LXXVII^{0} v středu po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán u přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu, níže podepsaných: JMt nejvyšší pan hofmistr království českého, JMt nejvyšší pan sudí dvorský téhož království českého; po pravé straně: pan Jan z Šelnberka a na Mrači, pan Mikuláš z Lobkovic a na Chyšech z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři, p. Václav mladší Bechyně z Lažan na Dlouhé Lhotě, p. Bohuslav Malovec z Malovic, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu a na Zvoleněvsi (učinil přísahu do soudu komorního f. IIII. post Elizabeth [20 listopadu] 77) z vladyk; po levé: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte a na Neydeku, JMCské hejtman Starého města Pražského, pan Mikuláš Kavka z Říčan, pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově, Lemberce a Stolinkách, p. Václav Berka z pánuov; p. hejtman Hradu Pražského, p. Adam Muchek z Bukova na Píčině, p. Zygmund Brozanský z Vřesovic na Brozanech z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 199.]

142.

1578 d. 14 dubna. — Leta MV^{C}LXXVIII^{0} v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, doleji podepsaných: JMt nejvyšší pan

hofmistr království českého, JMt nejvyšší pan sudí dvorský království českého; pravá strana: pan Krištof z Roupova a na Poříčí (kterýž téhož dne přísahu do soudu učinil), pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče a na Ronově, Stolinkách a Lemberce, pan Mikuláš z Lobkovic a na Chyšech a Novém Hradě z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři, p. Václav mladší Bechyně na Dlouhé Lhotě, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvolenĕvsi a Lánech z vladyk; levá: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte na Neydeku, JMCské hejtman Starého města Pražského, pan Václav Berka z Dubé a na Rychumburce z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chudĕnic a na Chudĕnicích, hejtman Hradu Pražského a JMti císařové podkomoří v království českém, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, p. Jakub Černín z Chudĕnic (kterýž téhož dne přísahu učinil), p. Jan Widršpergar z Widršpergu a na Mutĕnínĕ z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 211.]

143.

1578 d. 26 srpna. — Leta MV^C^LXXVIII^0^ v outerý po sv. Bartolomĕji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt nejvyšší pan hofmistr království českého, JMt nejvyšší pan sudí dvorský téhož království; po pravé straně: p. Mikuláš Kavka Říčanský z Říčan a na Štěkni, p. Krištof z Roupova na Poříčí a Wilštejnĕ z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic a na Libři, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvolenĕvsi z vladyk; levé: p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte na Neydeku, p. Mikuláš z Lobkovic a na Chyšech a Nových Hradech, p. Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově, Lemberce a Stolinkách z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chudĕnic a na Chudĕnicích, hejtman Hradu Pražského a JMti císařové jakožto králové české podkomoří měst v království českém, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, p. Bohuslav Malovec z Malovic a na Vyhlavech, p. Jakub Černín z Chudĕnic a na Břízе z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 224.]

144.

1578 d. 13 listopadu. — Leta MV^C^LXXVIII^0^ ve čtvrtek po sv. Martinĕ soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt nejvyšší pan hofmistr království českého, JMt nejv. pan sudí dvorský téhož království; pravá strana: pan Mikuláš Kavka Říčanský z Říčan z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic a na Libři, p. Václav mladší Bechyně z Lažan, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvolenĕvsi z vladyk;

levá strana: p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte p. Mikuláš z Lobkovic a na Chyšech a Novém Hradě z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chuděnic a na Chuděnicích, hejtman Hradu Pražského a JMti císařové podkomoří v království českém, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, p. Jan Widršpergar z Widršperku na Ptěníně z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 235.]

145.

1579 d. 27 ledna. — Leta Páně MV^C^LXXVIIII° v outerý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu: JMt pán pan Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Mikuláš z Lobkovic a na Chyšech a Nových Hradech, p. Václav Berka z Dubé a na Rychumburce z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic na Libři, p. Václav mladší Bechyně z Lažan na Dlouhé Lhotě, p. Bohuslav mladší Malovec z Malovic a na Vyhlavech, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvoleněvsi, p. Václav Ples Heřmanský z Sloupna (kterýž též dne nadepsaného spolu s výše dotčenými pány přísahu do soudu dvorského a komorního učinil) z vladyk; levá: p. Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte a na Neydeku, p. Jaroslav Bořita z Martinic, p. Wolf Novohradský z Kolovrat (kteříž oba výš psaného dne povinnost a přísahu do souduov dvorského a komorního učinili) z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Jakub Černín z Chuděnic a na Bříze, p. Jan Widršpergar z Widršperku na Mutěníně z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 249.]

146.

1579 d. 4 května. — Leta MV^C^LXXIX° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský téhož království; pravá strana: pan Mikuláš Kavka z Říčan, p. Krištof z Roupova na Poříčí, p. Mikuláš z Lobkovic na Novém Hradě z pánuov; p. Jiřík Slepotickej z Sulic, p. Václav mladší Bechyně, p Hertvík Zejdlic z Šenfeldu, p. Václav Ples Heřmanský z Sloupna z vladyk; levá strana: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě, pan Václav Berka z Dubé na Rychumburce z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Jan Koc z Dobrše, p. Bohuslav Malovec, p. Jan Dohalský z Dohalic a na Veselí (toho dne přísahu do souduov dvorského a komorního učinil) [z vladyk. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 260. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 239.]

147.

1579 d. 26 srpna. — Leta $MV^{C}LXXIX^{0}$ v středu po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán u přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu, níže podepsaných: nejvyžší pan hofmistr království českého, nejvyžší pan sudí dvorský téhož království; *pravá strana*: p. Mikuláš Kavka z Říčan *z pánuov*; p. Jiřík Slepotický z Sulic a na Libři, p. Václav mladší Bechyně z Lažan na Dlouhé Lhotě, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvoleněvsi *z vladyk*; *levá*: p. Lorenc Šlik z Holejče ɔc, p. Václav Berka z Dubé a z Lipého na Rychumburce, p. Wolf Novohradský z Kolovrat na Lnářích *z pánuov*; p. Jan Widršpergar z Widršperku na Mutěníně, p. Jan Dohalský z Dohalic na Veselí *z vladyk*. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 286.]

148.

1579 d. 13 listopadu. — Leta $M^{0}V^{C}LXXIX^{0}$ v pátek po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský téhož království; *pravá strana*: pan Mikuláš Kavka Říčanský z Říčan a na Štěkni *z pánuov*; p. Václav Bechyně z Lažan a na Píčině, p. Bohuslav starší Malovec z Malovic a na Vyhlavech, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu a na Zvoleněvsi, p. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Chotěticích *z vladyk*; *levá*: pan Lorenc Šlik z Holejče hrabě z Pasaunu a z Lokte, pan Mikuláš z Lobkovic a na Novém Hradě, pan Václav Berka z Dubé a z Lipého na Rychumburce *z pánuov*; sta. Humprecht Černín z Chuděnic na Chuděnicích, hejtman Hradu Pražského, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Jakub Černín z Chuděnic a na Bříze, p. Jan Dohalský z Dohalic a na Veselí *z vladyk*. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 295.]

149.

1580 d. 27 ledna. — Leta $M^{0}V^{C}LXXX^{0}$ v středu po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a puohonové téhož dne vyhlášeni; než dále soud pro sněm obecní na Hradě Pražském držán není. Při vyhlášení nížepsaní páni JMt a vladyky, JMCské jakožto krále českého rady, býti ráčili: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský téhož království; *pravá strana*: p. Mikuláš z Lobkovic *z pánuov*; p. Jiřík Slepotický z Sulic a na Libři, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu a na Zvolenĕvsi, p. Václav Heřmanský Ples z Sloupna *z vladyk*; *levá strana*: p. Václav Berka z Dubé na Rychumburce, p. Wolf z Kolovrat a na Lnářích *z pánuov*; sta. Albrecht

Bryknar, sta. Koc z Dobrše, p. Jan Dohalský z Dohalic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 314. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 282.]

150.

1580 d. 18 dubna. — Leta $M^{o}V^{C}LXXX^{o}$ v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, doleji podepsaných: nejvyžší pan sudí dvorský království českého na místě JMti nejvyžšího pana hofmistra téhož království; pravá strana: pan Mikuláš z Lobkovic a na Novém Hradě z pánuov; p. Jiřík Slepotický z Sulic a na Libři, p. Václav Bechyně z Lažan a na Píčině, p. Václav Heřmanský Ples z Sloupna z vladyk; levá: pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově, Lemberce a Stolinkách, pan Jaroslav Bořita z Martinic na Běrunicích a Veltrubích, JMCské komorník, z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chuděnic a na Chuděnicích, JMti císařové v království českém podkomoří a hejtman Hradu Pražského, sta. Jan Koc z Dobrše, sta. Bohuslav Malovec z Malovic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 315.]

151.

1580 d. 24 srpna. — Soud svatého Bartolomějský [sic] odložen a to za příčinou nedostatku zdraví, který toho času jakž vuobec téměř na všecky lidi z dopuštění božího tak na některé z JMtí přišel, že s kým souditi nebylo. A tak z soudu toho sešlo. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 326. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 296.]

152.

1580 d. 14 listopadu. — Leta $MV^{C}LXXX^{o}$ v pondělí po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov JMtí a vladyk, JMCské rad téhož soudu, tuto níže psaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský království českého; pravá strana: p. Jan z Šlejnic a na Libochovanech, JMCské rada a Horních Lužic lantfojt, p. Krištof z Roupova a na Poříčí, p. Adam Slavata z Chlumu a z Košmburku a na Češtíně z pánuov; p. podkomoří království českého, p. Jiřík Slepotický z Sulic, p. Václav Bechyně z Lažan, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu, p. Václav Ples Heřmanský z Sloupna z vladyk; levá: p. Jaroslav Bořita z Martinic na Veltrubích a Běrunicích, JMti císaře římského rada a komorník z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Bohuslav Malovec z Malovic, p. Jan Dohalský z Dohalic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 326. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 296.]

153.

1581 d. 27 ledna. — Leta M°V^C LXXXI° v pátek po Obrácení sv. Pavla na víru křesťanskú soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské rad téhož soudu, doleji poznamenaných: JMt pán pan Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, nejv. hofmistr království českého, JMt pán pan Jan starší z Valštejna a na Sedčicích, nejvyžší sudí dvorský království českého; pravá strana: p. Václav Berka z Dubé a na Rychmburce z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině, sta. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvoleněvsi, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna z vladyk; levá strana: p. Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Stolinkách z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chudenic a na Chuděnicích, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Jan Koc z Dobrše, p. Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci (učinil přísahu do soudu komorního království českého sabato post Conuersionis Pauli [28ledna] 81) [z vladyk. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 338.]

154.

1581 d. 10 dubna. — Leta M°V^C LXXXI° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov JMtí a vladyk, JMCské rad, nížepodepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský téhož království; pravá strana: p. Adam Berka z Dubé a z Lipého a na Berštejně (učinil přísahu dne tohoto), p. Václav Berka z Dubé a z Lipého a na Rychumburce, p. Jiřík mladší z Lobkovic a na Duchcově (učinil přísahu do soudu f. V. post Reliquiarum [13 dubna] 81) z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan a na Píčině, sta. Adam Boubinský z Oujezda a na Horymyslicích (učinil přísahu též nahoře psaného dne) z vladyk; levá: p. Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Stolinkách z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, sta. Jan Dohalský z Dohalic na Veselí a Dohalicích, sta. Jan Malovec z Malovic a na Chejnově a Kamenici (učinil přísahu do soudu nahoře psaného dne) [z vladyk. — Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 342. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 310.]

155.

1581 d. 26 srpna. — Leta Páně MV^C LXXXI° v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných nejvyžší pan hofmistr království českého JMt; pravá strana: p. Joachym Novohradský z Kolovrat a na Buštěhradě a Košátkách, p. Krištof z Roupova a na Poříčí, p. Adam starší z Šternberka (tohoto dne do souduov dvor-

ského a komorního přísahu učinil), p. Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově z pánuov; p. Adam Boubinský, p. Václav [Bechyně z Lažan] z vladyk; [levá:] pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče, pan Václav z Říčan a na Hořevicích [sic] z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Jan Koc z Dobrše, p. Jan Dohalský z Dohalic, p. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 347.]

156.

1581 d. 14 listopadu. — Leta M°V^CLXXXI° v outerý po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu, níže podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: pan Joachym Novohradský z Kolovrat, purkrabie Karlštejnský, pan Mikuláš z Lobkovic na Nových Hradech, pan Adam z Šternberka a na Sedlci, pan Jiří mladší z Lobkovic na Duchcově z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině, sta. Bohuslav Malovec z Malovic na Dřítni a Vyhlavech; sta. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvoleněvsi, Václav Ples Heřmanský z Sloupna na Chotěšicích z vladyk; levá strana: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jaroslav Bořita z Martinic na Běrunicích a Veltrubích, pan Jan Ouštětský z Sezimova Oustí a na Oušti z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Jan Malovec z Malovic na Chejnově a Kamenici, z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 366. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 347.]

157.

1582 d. 30 ledna. — Leta M°V^CLXXXII° v outerý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: pan Jaroslav Bořita z Martinic, pan Adam z Šternberka a na Sedlci [sic] z pánuov; p. Adam Boubinský z Oujezda, sta. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvoleněvsi [z vladyk]; levá strana: pan Adam Slavata z Chlumu a z Košumberka na Češtině Kostele, pan Jan Ouštětský z Sezimova Oustí na Ouštku z pánuov; p. Bohuslav Malovec z Malovic, p. Jan Dohalský z Dohalic, p. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru, p. Jan Malovec z Malovic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 375.]

158.

1582 d. 30 dubna. — Leta M°V^CLXXXII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných; JMt nej-

vyžší pan hofmistr království českého; strana pravá: pan Mikuláš z Lobkovic a na Nových Hradech, JMCské hejtman Starého města Pražského, pan Adam z Šternberka a na Sedlci, JMCské hejtman Nového města Pražského, pan Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově z pánuov; p. Václav Bechyně z Lažan na Píčině, p. Adam Boubinský z Oujezda, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu, p. Václav Ples Heřmanský z vladyk; levá: pan Václav z Říčan na Hořovicích, pan Jan Oušecký z Sezimova Oustí, pan Wolf z Kolovrat a na Lnářích z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Bohuslav Malovec z Malovic, p. Jan Dohalský z Dohalic, p. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru, p. Jan Malovec z Malovic z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 381. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 364.]

159.

1582 d. 24 srpna — 1583 d. 25 ledna. — K roku sv. Martina leta 1582 nic. K roku sv. Pavla leta 1583 nic. V těch časích boží metla vládla. — V těch časích sám Pán Buoh soud držel. A tehdáž každý majíc počet činiti v tišině ležel. [Registra bílá obeslaná z vejtržností č. 659, stará sig. F. 20 fol. S. 17. — Registra šerá půhonův ku při č. 661, stará sig. F. 22 fol. S. 6.]

160.

1583 d. 25 dubna. — Leta Páně M°V^C^LXXXIII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán u přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské rad, nížepodepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt pan Jan starší z Valštejna a na Sedčicích, nejvyžší sudí dvorský království českého; pravá: pan Mikuláš z Lobkovic a na Novém Hradě, JMCské hejtman Starého města Pražského, pan Adam z Šternberka a na Sedlci, JMCské hejtman Nového města Pražského, z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan a na Píčině, sta. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu a na Zvoleněvsi, JMCské rada a vrchní hejtman všech panství JMti v království českém z vladyk; pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jan Ouštěcký z Sezimova Oustí a na Ouštku, pan Wolf Novohradský z Kolovrat a na Lnářích z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Jan Koc z Dobrše, sta. Bohuslav Malovec z Malovic a na Dřitni z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 389. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 382.]

161.

1583 d. 30 srpna. — Leta Páně M°V^C^LXXXIII° v outerý po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého radami tuto podepsanými [sic]: JMt pan Ladislav starší z Lobkovic na Chlumci a Jisteb-

nici, nejvyžší hofmistr království českého; strana pravá: p. Krištof z Roupova a na Pořičí, pan Adam z Šternberka a na Sedlci, JMCské hejtman Starého města Pražského, pan Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově z pánuov; p. Václav Bechyně z Lažan a na Pičině a Dlouhé Lhotě, p. Bohuslav Malovec z Malovic a na Dřitni, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu a na Zvoleněvsi, vrchní hejtman panství JMCské v království českém, z vladyk; levá: pan Václav z Říčan na Hořovicích, pan Jan Sezima z Sezimova Oustí a na Ouštku, pan Wolf Novohradský z Kolovrat a na Lnářích z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna a na Libni nad Vltavou, p. Jan Koc z Dobrše, p. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, p. Jan Dohalský z Dohalic a na Veselí a Mokrovousích z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 400. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 390.]

162.

1583 d. 16 listopadu. — Leta Páně M°V^C^LXXXIII° v středu po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán u přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého, JMt nejvyžší pan sudí dvorský téhož království; pravá strana: pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat na Petršpurce a Rabštejně, Dolních Lužic lantfojt, pan Adam starší z Šternberka a na Seldci [sic], JMCské hejtman Nového města Pražského, pan Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan a na Pičině a Dlouhé Lhotě, sta. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu a na Zvoleněvsi, JMCské vrchní hejtman panství JMti v království českém, z vladyk; levá: pan Václav Hořovský z Říčan a na Hořovicích z pánuov: sta. Humprecht Černín z Chuděnic a na Chuděnicích, JMti císařové jakožto královské české podkomoří v království českém a hejtman Hradu Pražského, sta. Albrecht Bryknar, sta. Bohuslav M[alovec], sta. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 411. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 400.]

163.

1584 d. 16 dubna. — Leta ɔc LXXXIIII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské rad, dole podepsaných: JMt pán pan Ladislav starší z Lobkovic, nejvyžší hofmistr království českého; pravá strana: pan Václav Berka z Dubé a z Lipého a na Rychumburce, pan Adam z Šternberka a na Sedci [sic], JMCské rada a hejtman Nového města Pražského, pan Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově z pánuov; Václav Ples Heřmanský z Sloupna z vladyk; levá: pan Hendrich Kurcpach z Trachum-

burku a z Milče a na Stolinkách, pan Václav z Říčan a na Hořovicích z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, sta. Bořek Dohalský z Dohalic na Veselí, sta. Jan mladší Malovec z Malovic a na Kamenici a Chejnově z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 412. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 406.]

164.

1584 d. 27 srpna. — Leta Páně ↄc LXXXIV⁰ v pondělí po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán u přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt pan Jiří Bořita z Martinic a na Smečně, nejvyšší sudí dvorský království českého; pravá strana: pan Adam Slavata z Chlumu a z Košumberka a na Čeština Kostele, pan Adam z Šternberka a na Sedlci, JMCské hejtman Nového města Pražského z pánuov; p. Václav Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, p. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvoleněvsi, p. Václav Ples Heřmanský z Sloupna z vladyk; levá: pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Stolinkách a Romberce, pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jan z Sezimova Oustí a na Oustí [sic] z pánuov; p. Albrecht Bryknar z Brukštejna, p. Bohuslav Malovec z Malovic na Vyhlavech, p. Jan Dohalský z Dohalic a na Veselí, p. Jan Malovec z Malovic na Kamenici a Chejnově z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 421.]

165.

1584 d. 13 listopadu. — Leta M⁰VᶜLXXXIIII⁰ v outerý po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad níže psaných: nejvyšší pan sudí dvorský království českého JMt na místě JMti nejv. pana hofmistra téhož království; strana pravá: pan Mikuláš z Lobkovic a na Novém Hradě, JMCské hejtman Starého města Pražského, pan Adam z Sternberka a na Sedlci, JMCské hejtman Nového města Pražského, pan Jiří z Lobkovic a na Duchcově z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, sta. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu na Zvoleněvsi, JMCské rada a vrchní hejtman panství JMti v království českém, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Chotěticích, JMCské hejtman Menšího města Pražského z vladyk; levá: pan Hendrich Kurcpach z Trachumburku a z Milče na Ronově a Stolinkách, pan Wolf z Kolovrat a na Lnářích z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Jan Koc z Dobrše, sta. Bohuslav starší Malovec z Malovic a na Vyhlavech a na Dřitni, sta. Jan Malovec z Malovic a na Kamenici z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 430. — Registra žlutá nálezová půhonná č. 832, stará sig. J. 17 fol. 429.]

166.

1585 d. 28 ledna. — Leta M°V^C^LXXXV° v pondělí po Obrácení sv. Pavla na víru křesťanskú soud komorní království českého zaseden a držán u přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných: nejvyžší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra království českého: pravá strana: pan Mikuláš z Lobkovic a na Nových Hradech, JMCské hejtman Starého města Pražského, pan Adam z Šternberka a na Seldci [sic], JMCské hejtman Nového města Pražského, pan Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově z pánuov; sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Solanech, JMCské hejtman Nového města Pražského z vladyk; levá: pan Jan z Šelnberka a na Mrači, pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jan Ouštěcký z Sezimova Oustí a na Ouštku z pánuov; sta. Bernart z Hodějova na Tloskově a Milivště, sta. Jan mladší z Malovic a na Kamenici a Chejnově z vladyk. [Registra žlutá nálezová obeslaná č. 831, stará sig. J. 16 fol. 434.]

167.

1585 d. 6 května. — Leta Páně M°V^C^LXXXV° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad níže podepsaných: JMt pán pan Jiří starší z Lobkovic na Libochovicích a Mělníce, JMCské rada, komorník a nejvyžší hofmistr království českého (první soud, kterej JMt nejvyžší pan hofmistr v tom ouřadu držeti ráčil); pravá strana: pan Mikuláš Kavka Říčanský z Říčan a na Štěkni, pan Jan Ouštěcký z Sezimova Oustí a na Oustí [sic], pan Adam z Šternberka a na Seldci, JMCské hejtman Nového města Pražského, pan Jiřík z Šternberka na Zelené Hoře (učinil přísahu f. 4 post Reliquiarum [d. 8 května] 85) z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, sta. Mikuláš Skalský z Dubu a na Slušticích, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna na Stolanech, JMCské hejtman Menšího města Pražského z vladyk; levá strana: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Chomútově (učinil přísahu do soudu tohoto dne), pan Wolf z Kolovrat a na Lnářích z pánuov; sta. Vilím Vostrovec z Kralovic a na Radoňovicích, JMCské prokurator (téhož dne učinil přísahu do soudu ut supra), sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, sta. Bohuslav starší Malovec z Malovic na Vyhlavech a Dřitni, sta. Jan Dohalský z Dohalic na Veselí a Dohalicích, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic a na Petrovicích a Zahořanech (též ut supra učinil přísahu do soudu), sta. Gothart Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Jan Malovec z Malovic na Kamenici a Chejnově z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 1. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 1.]

168.

1586 d. 28 ledna. — Leta Páně ɔc LXXXVI° v outerý po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán*) v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá: pan Adam Slavata z Chlumu a z Košumberka a na Češtíně, pan Jan Jiří z Švanberka na Ronšperce, Boru a Vorlíku (učinil přísahu do soudu), pan Jiří z Šternberka a na Zelené Hoře z pánuov; sta. Hertvík Zejdlic na Zvoleněvsi, JMCské vrchní hejtman všech panství JMti v království českém, sta. Václav Bechyně z Lažan a na Dlouhé Lhotě, sta. Mikuláš Skalský z Dubu na Slušticích a Chřenici, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna na Solanech z vladyk; levá strana: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Chomútově z pánuov; sta. Vilím Vostrovec z Kralovic na Vlašimi, JMCské prokurator v království českém, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou a Seči, sta. Jan Dohalský z Dohalic na Veselí a Dohalicích, sta. Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 16. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 16.]

*) Soud tento byl držán, ačkoliv mor dosud v městech Pražských řádil a pan Albrecht Kapoun ze Svojkova, purkrabí kraje Hradeckého, k odložení jeho radil dovolávaje se usnesení nejv. úředníkův zemských na Horách Kutnách: »poněvadž ta rána morová v městech Pražských předce trvá, aby téhož soudu [komorního] do druhého terminu a času zřízením zemským vyměřeného odloženo bylo.« Císař Rudolf II. povolil, aby soud byl držán, nakloniv se k mínění pana Viléma z Rožmberka, nejv. purkrabí praž., který v listě svém ze dne 17 ledna t. r. jemu psal, že »po tak častých odkladech, které pro ty mory pominulé se díti musely, není pochybovati, že se nemálo těch pří a lidských spravedlností nashromáždilo, kterýchžto vejprav lidé s velikou žádostí a někteří snad s nemalou těžkostí očekávají. A poněvadž pak z milosrdenství Pána Boha ta rána buoží se jest na větším díle v městech Pražských a téměř i po krajích království českého, jakž zpráva jest, utišila: mé jest ponížené a poddané zdání, že by se tento soud komorní i dvorský dobře držeti mohl. Jestliže by se vzdy vyhledalo, že v některých krajích a zvláště v domích těch osob, které při soudu činiti mají, ještě by rána morová nepřestala, mohlo by se skrze nejvyššího pana hofmistra jménem a z poručení VCMti při zasednutí soudu napomenutí státi, aby ten každý ihned zase odjel a pře jeho toho každého by se odložiti do budoucího soudu mohla. Což pamatuji, že někdy v podobných příčinách též se předešle stávalo.« [Sněmy české VII, 5—6.]

169.

1586 d. 22 dubna. — Leta ɔc LXXXVI° v outerý po Svátosti (že soud dvorský tepruv v pondělí před tím dnem pro nepříjezd pánuov rad k sobotě) soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské rad, níže podepsaných: JMt nejvyší pan hofmistr království českého; pravá strana: pan Karel z Vartemberka a na Skále a Svijanech (učinil přísahu do souduov dvorského a komorního

f. III. post Marci [29 dubna] 86) z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan a na Dlouhé Lhotě a Píčině, sta. Mikuláš Skalský z Dubu na Slušticích a Chřenici, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech z vladyk; levá strana: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jan Jiří z Švanberka na Vorlíku a Ronšperce z pánuov; sta. Vilím Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské rada a prokurator v království českém, sta. Humprecht Černín z Chuděnic a na Chuděnicích, sta. Bohuslav Malovec z Malovic a na Dřitni, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Petrovicích, Zahořanech a Teplici, sta. Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 25. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 24.]

170.

1586 d. 26 srpna. — Leta Páně M°V^CLXXXVI° v outerý po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: pan Jiří z Šternberka a na Zelené Hoře, pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat a na Petršpurce z pánuov; sta. Hertvík Zejdlic z Šenfeldu, sta. Humprecht Černín z Chuděnic a na Chuděnicích, sta. Václav Bechyně z Lažan a na Dlouhé Lhotě, sta. Václav Ples Heřmanský z vladyk; levá strana: pan Václav z Říčan na Hořovicích, pan Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic na Chomútově, pan Jan Jiří z Švanberka na Ronšperce, Boru a Vorlíku z pánuov; sta. Vilím Vostrovec z Kralovic na Vlašimi a Veleni, JMCské prokurator v království českém, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, sta. Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 35. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 34.]

171.

1586 d. 13 listopadu. — Leta ɔc LXXXVI° ve čtvrtek po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: v nepřítomnosti JMti nejvyžšího pana hofmistra království českého pravá strana: p. Adam Slavata z Chlumu a z Košumburka [sic] na Čestíně, p. Jiří z Šternberka a na Zelené Hoře z pánuov; sta. Mikuláš Skalský z Dubu na Slušticích a Chřenici, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna, JMCské hejtman Menšího města Pražského, z vladyk; levá: p. Václav z Říčan a na Hořovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Chomútově, p. Jan Jiří z Švanberka na Boru a Vorlíku z pánuov;

sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Bohuslav Malovec z Malovic, sta. Gothart Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 38.]

172.

1587 d. 27 ledna. — Leta Páně M°V^CLXXXVII° v outerý po sv. Pavlu na víru křesťanskú obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: pravá strana: pan Adam Slavata z Chlumu a z Košumberka a na Češtině Kostele z pánuov; sta. Hertvik Zejdlic z Šenfeldu, JMCské rada a vrchní hejtman všech panství v království českém, sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, sta. Mikuláš Skalský z Dubu na Slušticích a Chřenici, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna na Stolanech, JMCské rada a hejtman Menšího města Pražského z vladyk; levá: p. Václav z Říčan a na Hořovicích z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chuděnic, sta. Vilém Vostrovec z Kralovic, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Petrovicích, Zahořanech a Teplici, Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 40.]

173.

1587 d. 13 dubna. — Leta Páně ɔc LXXXVII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán pány a vladykami, JMCské jakožto krále českého radami, tuto níže podepsanými: na místě a z poručení nejvyššího pana hofmistra království českého pan Václav z Říčan; pravá strana: pan Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově, JMCské rada a president nad appellacími, pan Krištof mladší z Lobkovic a na Tejně Horšovském, JMCské rada a kommrmejstr království českého, pan Adam Slavata z Chlumu a z Košumburku a na Češtině Kostele z pánuov; sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, JMCské hejtman Menšího města Pražského, sta. Mikuláš Skalský z Dubu na Slušticích a Chřenici, sta. Krištof Vratislav z Mitrovic a na Letovicích (učinil přísahu do soudu f. II. Jubilate [20 dubna] 87) z vladyk; levá strana: pan Jan Jiří z Švanberka na Vorlíku a na Boru, JMCské rada, pan Jan Jetřich starší z Žerotína a na Smiřicích (učinil přísahu do soudu f. VI. post Reliquiarum [17 dubna] 87), pan Voldřich z Říčan na Pinovanech (učinil přísahu do soudu sabato post Tiburcii [18 dubna] 87) z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chuděnic, JMCské rada, JMti králové české podkomoří a hejtman Hradu Pražského, sta. Vilém Vostrovec z Kralovic na Vlašimi a Veleni, JMCské rada a prokurator v království českém, sta.

Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 47.]

174.

1587 d. 26 srpna. — Leta M°V^C^LXXXVII° v středu po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: JMt pán nejvyšší pan hofmistr království českého; pravá strana: pan Jaroslav Smiřický z Smiřic a na Kostelci nad Černými lesy, JMCské v království českém dvoru hofmistr, pan Karel z Vartmberka na Skalách a Svijanech, p. Voldřich Říčanský z Říčan a na Pinovanech z pánuov; sta. Václav starší Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, sta. Mikuláš Skalský z Dubu na Slušticích a Chřenici, sta. Jan Podsedický z Vřesovic a na Podsedicích (výš psaného [26 srpna] do soudu dvorského a komorního přísahu učinil) z vladyk; levá: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jan Jetřich z Žerotína a na Smiřicích, pan Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic na Chomútově z pánuov; sta. Vilím Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, JMCské hejtman Menšího města Pražského, sta Albrecht Bryknar z Brukštejna a na Libni, sta. Jan Dohalský z Dohalic a na Veselí, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic a na Teplici, sta. Krištof Vratislav z Mitrovic na Lochovicích z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 56.]

175.

1587 d. 13 listopadu. — Leta Páně M°V^C^LXXXVII° v pátek po sv. Martině soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad téhož soudu, níže podepsaných: JMt nejvyšší pan hofmistr království českého; strana pravá: pan Adam Slavata z Chlumu a z Košumberka a na Češtině Kostele, pan Voldřich Říčanský z Říčan z pánuov; sta. Jan Podsedický z Vřesovic a na Podsedicích z vladyk; levá: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jan Jetřich z Žerotína a na Smiřicích, pan Jan Jiří z Švanberka na Boru a Vorlíku z pánuov; sta. Vilím Vostrovec z Kralovic na Vlašimi a Veleni, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, JMCské hejtman Menšího města Pražského, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna a na Libni, sta. Krištof Vratislav z Mitrovic na Lochovicích z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 88.]

176.

1588 d. 27 ledna. — Leta Páně M°V^CLXXXVIII° v středu po sv. Pavlu na víru křesťanskú obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, tuto podepsaných: na místě JMti nejvyžšího pana hofmistra království českého pan Václav z Říčan a na Hořovicích; pravá strana: pan Karel z Vartmberka na Skalách, pan Jiří z Šternberka a na Zelené Hoře z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, sta. Jan z Vřesovic na Podsedicích z vladyk.; levá: pan Joachym Bohuslav Hasištejnský z Lobkovic a na Chomútově z pánův; JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic a na Teplici, sta. Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci, sta. Krištof Vratistav z Mitrovic na Lochovicích z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 78.]

177.

1588 d. 26 srpna. — Soud komorní zaseden a držán léta ɔc 88 v pátek po sv. Bartoloměji v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže podepsaných: nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Voldřich z Říčan, p. Karel z Vartmberka z pánův; sta. Václav Bechyně z Lažan, sta. Jan z Vřesovic z vladyk; levá: p. Václav z Říčan, p. Jiří z Švamberka z pánův; JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna, sta. Albrecht Bryknar, sta. Florian Gothart Žďárský, sta. Krištof Vratislav z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 125.]

178.

1588 d. 14 listopadu. — Soud komorní zaseden a držán v pondělí po sv. Martinu leta ɔc 88 v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Voldřich z Říčan, p. Jiří z Šternberka z pánuov; sta. Albrecht Bryknar, sta. Jan Podsedický z Vřesovic, sta. Krištof Vratislav z vladyk; levá strana: p. Václav z Říčan, p. Jetřich z Žerotína, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z pánuov; sta. Vilím Vostrovec z Kralovic, sta. Václav Ples Heřmanský, sta. Radclav Vchynský ze Vchynic z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 145.]

179.

1589 d. 27 ledna. — Leta Páně MV^CLXXXIX° v pátek po svatém Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov JMstí a vladyk, JMCské jakožto krále českého

rad, níže podepsaných: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: pan Karel z Vartmberka z pánuov; levá: pan Václav z Říčan, pan Jan Jetřich z Žerotína, pan Jiří z Švanberka z pánuov.*) [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 131. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 155].

*) Přísedící z vladyk nejsou uvedeni žádní; ponecháno však pro ně prázdné místo.

180.

1589 d. 17 dubna. — Leta Páně M⁰V^{C}LXXXIX⁰ v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého radami [sic], níže podepsaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá: pan Jan Šlejnic z Šlejnic, lantfojt Dolních Lužic, pan Voldřich z Říčan a na Piňovanech, pan Karel z Vartmberka a na Skalách a Svijanech, pan Jiří z Šternberka a na Zelené Hoře z pánuov; sta. Jan z Vřesovic na Podsedicích z vladyk; levá strana: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, pan Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, pan Jan Jiří z Švanberka na Kinšvardu, Boru a Vorlíku z pánuov; sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna na Libni nad Vltavou, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Malhosticích, sta. Gothart Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdě z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 139. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 158.]

181.

1589 d. 26 srpna. — Leta Páně 1589 v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže psaných: JMt pán pan Jiří starší z Lobkovic na Libochovicích a Mělníce, nejvyžší hofmistr království českého; pravá strana: p. Adam Slavata z Chlumu a z Košumberka a na Češtině Kostele, p. Voldřich Říčanský z Říčan, p. Karel z Vartmberka na Skalách a Svijanech z pánuov; sta. Jan Podsedický z Vřesovic a na Podsedicích, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic, sta. Gothart Žďárský ze Žďáru z vladyk; levá: p. Václav z Říčan a na Hořovicích, p. Jan Jiří z Švanberka na Boru a Vorlíku z pánuov; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, hejtman Menšího města Pražského, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna a na Libni nad Vltavou z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 179.]

182.

1589 d. 14 listopadu. — Leta Páně 1589 v outerej po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a držán při přítomnosti pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže psaných: JMt nejvyžší

pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Joachym Novohradský z Kolovrat na Košátkách a Buštěhradě, purkrabě Karlštejnský, p. Jiří mladší z Lobkovic a na Duchcově, p. Jan Šlejnic z Šlejnic, p. Voldřich z Říčan na Pijovanech [sic] z pánuov; sta. Radslav Vchynský ze Vchynic z vladyk; levá strana: p. Václav z Říčan a na Hořovicích, p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Bohuslav Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi z pánův; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna a na Libni nad Vltavou z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 200 č. 6.]

183.

1590 d. 27 ledna. — Leta 1590 v sobotu po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Adam Slavata z Chlumu a Košmberka na Čeština Kostele, pan Karel z Vartmberka a na Svijanech, p. Jiří z Šternberka a na Zelené Hoře z pánuov; sta. Jan Podsedický Vřesovec z Vřesovic z vladyk; levá strana: p. Václav z Říčan a na Hořovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi z pánuov; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna a na Libni nad Vltavou z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 207.]

184.

1590 d. 7 května. — Leta ɔc LXXXX° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden, ale pro malý počet JMtí nebyl držán; však půhonové i obeslání nicméně vyhlášeny byly. A po vyhlášení soud byl vzdán a odložen do sv. Bartoloměje. Actum f. 5 post Misericordias [d. 10 května] 90. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 217.]

185.

1590 d. 27 srpna. — Leta ɔc LXXXX° v pondělí po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské rad, níže poznamenaných držán: JMt pán pan Jiří starší z Lobkovic, nejvyzší hofmistr království českého; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosově Hoře, p. Adam Slavata z Chlumu a z Košmberka a na Čeština Kostele z pánuov; sta. Jan Kapoun z Svojkova a na Bartoušově, sta. Štěpán Střela z Rokyc a na Křivsoudově, sta. Jan Vře-

sovec z Vřesovic a na Podsedicích, sta. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru a na Červeným Oujezdci z vladyk; levá strana: p. Václav z Říčan a na Hořovicích, p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi z pánuov: sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, sta. Albrecht Bryknar z Brukštejna a na Libni nad Vltavou, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 217.]

186.

1590 d. 13 listopadu. — Leta ɔc LXXXX° v outerej po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Jaroslav Libštejnský z Kolovrat a na Petršpurce, Dolních Lužic landfojt, p. Heřman z Říčan, p. Jan Šlejnic z Šlejnic, p. Jiří z Šternberka a na Zelené Hoře z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Bartoušově z vladyk; levá: p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi z pánuov; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, JMCské kraječ a hejtman Menšího města Pražského, sta. Jan Vřesovec z Vřesovic na Podsedicích, sta. Florian Gothart Zďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci z vladyk.

V ten soud učinili povinnost k tomuto soudu komornímu království českého sta. Jan Hradištskej z Hořovic na Hradišti a Wilštejně a Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích f. 4 post Elizabeth [21 listopadu] a. 90. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 234.]

187.

1591 d. 28 ledna. — Leta ɔc LXXXXI° v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt pán pan Jiří z Lobkovic na Chomútově a Libochovicích, nejvyžší hofmistr království českého; pravá strana: pan Heřman z Říčan na Kosové Hoře z pánuov; sta. Štěpán Střela z Rokyc a na Křivsoudově, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech, sta. Jan Hradištský z Hořovic na Hradišti a Wilštejně z vladyk; levá: p. Václav z Říčan a na Hořovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi, pan Jan Jiří z Švanberka a na Vorlíku z pánuov; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, JMCské kraječ a hejtman Menšího města Pražského, sta. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru a

na Červeném Oujezdci, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 253.]

188.

1591 d. 29 dubna. — Leta ɔc LXXXXI° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt pan Václav z Říčan a na Hořovicích na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého; pravá strana: p. Jan Šlejnic z Šlejnic, p. Heřman z Říčan na Kosové Hoře, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech z pánuov; sta. Štěpán Střela z Rokyc a na Křivsoudově, sta. Jan Vřesovec z Vřesovic a na Podsedicích, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích z vladyk; levá: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi, p. Jan Jiří z Švanberka a na Vorlíku z pánuov; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, JMCské kraječ a hejtman Menšího města Pražského, sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Bartoušově z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 263.]

189.

1591 d. 27 srpna. — Leta ɔc LXXXXI° v outerej po sv. Bartoloměji soud komorní královstvie českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské rad, níže poznamenaných držán: JMt pán pan Jiří z Lobkovic na Chomútově a Libochovicích, nejvyzší hofmistr království českého; pravá strana: pan Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, pan Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech, pan Joachym Novohradský z Kolovrat na Košátkách a Buštěhradě, purkrabě Karlštejnský z pánuov; sta. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci [z vladyk]; levá strana: pan Václav z Říčan a na Hořovicích, p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Bartoušově, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích [z vladyk].

V středu po zasednutí soudu [28 srpna] učinil povinnost k soudu tomuto pan Jan Václav z Lobkovic, hejtman Starého města Pražského. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 272.]

190.

1591 d. 14 listopadu. — Leta ɔc LXXXXI° ve čtvrtek po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán:

JMt pán pan Jiří z Lobkovic, najvyžší hofmistr království českého; pravá strana: pan Joachym Novohradský z Kolovrat a na Buštěhradě, purkrabě Karlštejnský, p. Jan Václav z Lobkovic na Veltrubích a Jiřetíně, hejtman Starého města Pražského, p. Heřman Říčanský z Říčan a na Kosové Hoře*), p. Adam Slavata z Chlumu a z Košmberka a na Čeština Kostele, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Běroničkách, sta. Jan Hradištský z Hořovic a na Hradišti, sta. Štěpán Střela z Rokyc a na Křivsoudově**) z vladyk; levá strana: p. Václav z Říčan na Hořovicích a Mnichu, p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Jan Jiří z Švanberka a na Vorlíku z pánuov; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích z vladyk. [Registra zelená obeslaná, vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 225. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 311.

*) Tento v Registrech č. 834, stará sig. J. 19 není uveden. — **) V Registrech č. 834, stará sig. J. 19 uveden jest na straně levé.

191.

1592 d. 28 ledna. — Leta ꝛc LXXXXII° v outerej po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: pravá strana: p. Heřman Říčanský z Říčan a na Kosové Hoře z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Běroničkách, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Jan Hradištský z Hradiště a na Hradišti z vladyk; levá strana: p. Václav z Říčan na Hořovicích a Mnichu, p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi, p. Jan Jiří z Švanberka a na Vorlíku z pánuov; sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, JMCské kraječ a hejtman Menšího města Pražského, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech, sta. Jan Vřesovec z Vřesovic na Podsedicích a Libčovsi, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích z vladyk.

Tento soud nebyl držán než dva dny a ve čtvrtek po sv. Pavlu na víru obrácení [30 ledna] k žádosti prokuratorův pro nastávající v Krátkých dnech soud zemský na povolení JMCské jest vzdán. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 235.]

192.

1592 d. 14 dubna. — Leta ꝛc LXXXXII° v outerej po Svátosti soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské rad, níže poznamenaných držán: pán pan Václav z Říčan na Ho-

řovicích a Mnichu, nejvyšší sudí dvorský království českého, na místě JMti nejvyžšího pana hofmistra téhož království; pravá strana: pan Jan z Pernštejna na Prostějově a Litomyšli, pan Heřman z Říčan a na Kosové Hoře z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Běruničkách, sta. Štěpán Střela z Rokyc a na Křivsoudově z vladyk; levá strana: pan Jan Jiří z Švanberka a na Vorlíku z pánuov; sta. Humprecht Černín z Chuděnic, podkomoří království českého, sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích z vladyk.

V ten soud v pátek po neděli Misericordias [17 dubna] pan Jan Rudolf Trčka z Lípy a na Světlý nad Sázavou učinil povinnost k soudům dvorskému a komornímu. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 237. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J 19 fol. 318.]

193.

1592 d. 26 srpna. — Leta ɔc LXXXXII° v středu po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší pán pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Jan Václav z Lobkovic na Běrunicích, Jiřetíně a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského, p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech z pánuov; sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Zahořanech a Teplici, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Jan Hradištský z Hořovic a na Hradišti z vladyk; levá strana: p. Václav z Říčan na Hořovicích a Mnichu, nejvyžší sudí dvorský kr. č., p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi, p. Rudolf Trčka z Lípy a na Světlý nad Sázavou z pánuov; sta. Václav Ples Heřmanský z Sloupna a na Stolanech, purkrabě Karlštejnský a hejtman Menšího města Pražského, sta. Jan Podsedický z Vřesovic na Podsedicích a Libčovsi, purkrabě kraje Hradeckého, sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 326.]

194.

1592 d. 13 listopadu. — Leta ɔc LXXXXII° v pátek po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže psaných držán: JMt nejvyžší pan sudí dvorský království českého na místě JMti nejvyžšího pana hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Běroničkách, sta. Štěpán Střela z Rokyc a na Křivsoudově z vladyk; levá strana:

p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi z pánuov; sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, JMCské prokurator, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 352.]

195.

1593 d. 27 ledna. — Leta ɔc LXXXXIII⁰ v středu po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže psaných držán: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: JMt nejvyžší pan komorník království českého pan Jan starší z Valdštejna, JMt nejvyžší pan sudí království českého pan Jiří z Martinic, pan Jan Václav z Lobkovic na Jiřetíně, Běrunicích a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského, pan Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, pan Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech z pánuov; sta. Florian Gothart Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci z vladyk; levá strana: nejvyžší pan sudí dvorský pan Václav z Říčan, p. Adam Slavata z Chlumu a z Košmberka na Čeština Kostele, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi z pánuov; sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech, sta. Hendrich Kapoun z Svojkova a na Běruničkách, sta. Vilém Vostrovec z Kralovic a na Vlašimi, sta. Jan Hradištský z Hořovic a na Hradišti z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 256. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, sig. J. 19 fol. 369.]

196.

1593 d. 4 května. — Leta ɔc LXXXXIII⁰ v outerej po Svátosti soud komorní království českého zaseden a při přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán:*) JMt nejvyžší pan sudí dvorský království českého; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Rudolf Trčka z Lípy na Světlý a Ledči z pánuov; sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Jan Hradištský z Hořovic a na Hradišti z vladyk; levá strana: p. Adam Slavata z Chlumu a z Košmberka a na Čeština Kostele, p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic, p. Jan Jiří z Švanberka a na Vorlíku z pánuov; sta. Štěpán Střela z Rokyc a na Křivsoudově z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 381.]

*) Byl držán, ačkoliv stavové většinou se usnesli, aby byl odložen. »Rady JMCské soudu dvorského a komorního žádali: poněvadž tu na sněmě dlouho se zdržují a potom po hodech [Velikonočních] měl by hned soud komorní nastati a tak by hospodářství

svého nemohli opatřiti, žádají, aby stavové přimluviti se ráčili k JMCské, aby soudu komorního odloženo bylo. Potom přímluvy šly o to a na větším díle se snášeli, aby odloženo toho soudu bylo. A na třetí stav i o ten artikul potaz šel a podán byl od nejvyššího pana hofmistra království českého s tím doložením, poněvadž stav městský také zaneprázdnění a rozepře své mají při témž soudu komorním, aby své zdání oznámili, mělo-li by se odložiti toho soudu.« [Sněmy české VIII, 261.]

197.

1593 d. 26 srpna. — Leta ɔc LXXXXIII⁰ ve čtvrtek po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a při přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Václav z Říčan, nejvyžší sudí dvorský, p. Jan Václav z Lobkovic, p. Heřman z Říčan, p. Karel z Vartmberka z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic, p. Jan Jiří z Švanberka, p. Jan Rudolf Trčka z Lípy z pánuov; sta. Radslav Vchynský ze Vchynic, sta. Adam Předenice z Předenic z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 402.]

198.

1594 d. 31 ledna. — Leta ɔc LXXXXIIII⁰ v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyzší pan sudí dvorský království českého na místě nejvyzšího hofmistra téhož království; pravá strana: p. Jan z Šelnberka a z Kosti, p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Jan Václav z Lobkovic na Běrunicích a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského z pánuov; sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Jan Vřesovec z Vřesovic na Podsedicích a Libčovsi, purkrabě kraje Hradeckého z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic na Mladém Boleslavi a Kosmonosích, p. Rudolf Trčka z Lípy a na Světlý nad Sázavou z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, sta. Radslav Vchynský ze Vchynic na Teplici a Zahořanech, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích z vladyk.

Tento soud pro jiná JMCské zaneprázdnění žádného nálezu není učiněno a sotva půhonové k svému vyhlášení přišli; obeslání pak z vejtržnosti vyhlášení do budoucího soudu zanecháno. Toho času také pře sročená mezi stavem panským a stavem rytířským knížetství Opavského jest vyslyšena. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 411.]

199.

1594 d. 25 dubna. — Leta ɔc LXXXXIIII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt pán pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Adam Slavata z Chlumu a z Košmberka a na Češtině Kostele, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech z pánuov; sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci, sta. Jan Hradištský z Hořovic a na Hradišti z vladyk; levá strana: p. Jan Jetřich z Žerotína a na Černikovicích, p. Jan Jiří z Švanberka a na Vorlíku z pánuov; sta. Václav Bechyně z Lažan na Píčině a Dlouhé Lhotě, sta. Hendrich Kapoun z Svojkova a na Běruničkách, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 412.]

200.

1594 d. 24 srpna. — Leta Páně ɔc LXXXXIIII° soud komorní království českého Svatobartolomějský od JMCské za příčinou veřejného proti Turku do Uher z tohoto království tažení skrze mandat až do sv. Martina nejprvé příštího byl odložen. A tak za tou příčinou při tom času držán nebyl. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 284. — Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 426.]

201.

1594 d. 14 listopadu. — Leta ɔc LXXXXIIII° v pondělí po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší pan sudí dvorský kr. č. na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Štefán Jiří z Šternberka a na Voticích (učinil přísahu do soudu f. 3 post s. Martini [15 listopadu] 94), p. Jan Václav z Lobkovic na Jiřetíně a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského, p. Jan Sezima z Sezimova Oustí a na Oušti (učinil přísahu do soudu f. 5 post s. Clementis [24 listopadu]) z pánuov; sta. Hendrych Kapoun z Svojkova a na Běruničkách, sta. Jan Ježovský z Lub a na Starém Kníně (učinil povinnost do soudu f. 3 post s. Martini), sta. Jan Hradištský z Hořovic na Hradišti a Wilštejně, sta. Krištof Leskovec z Leskovce a na Nové Cerekvici (učinil přísahu do soudu f. 6 post s. Clementis [25 listopadu]), sta. Krištof Fictum z Fictum a na Klášterci (učinil přísahu do soudu f. 6 post s. Clementis) z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na Mladém Boleslavi, p. Jan Jiří z Švanberka na Ronšperce a Vorlíku, p. Jiří z Stalmberka [sic] na Jankově a Nemyšli (učinil povinnost do soudu

f. 3 post s. Martini), p. Jan Rudolf Trčka z Lípy na Velíši a Rumburce z pánuov; sta. Jindřich z Písnice, JMCské prokurator (učinil přísahu do soudu f. 4 post s. Martini [16 listopadu]), sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 426.]

202.

1595 d. 27 ledna. — Leta ↄc LXXXXV⁰ v pátek po svatém Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Štefán Jiří z Šternberka a na Voticích, p. Jan Václav z Lobkovic na Jiřetíně a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského z pánuov; sta. Jan Ježovský z Lub a na Starém Kníně, sta. Krištof Leskovec z Leskovce, sta Krištof Fictum z Fictum z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic na Mladém Boleslavi a Kosmonosích, p. Jan Jiří z Švanberka na Vorlíku a Ronšperce, p. Jan Sezima z Sezimova Oustí a na Oušti, p. Jiří z Talmberka na Jankově a Nemyšli, p. Jan Rudolf Trčka z Lípy z pánuov; sta. Jindřich z Písnice, JMCské prokurator z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 432.]

203.

1595 d. 10 dubna. — Leta ↄc LXXXXV⁰ v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší p. sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech z pánuov; sta. Jan Vřesovec z Vřesovic, purkrabě kraje Hradeckého, sta. Jan nejstarší Ježovský z Lub a na Starém Kníně, sta. Krištof Fictum z Fictum na Novém Šumburku a Klášterci z vladyk; levá strana: p. Jan Jiří z Švanberka na Ronšperce a Vorlíku, p. Jan Sezima z Sezimova Oustí a na Oušti, p. Jiří z Talmberka na Jankově a Nemyšli z pánuov; sta. Jindřich z Písnice, JMCské prokurator, sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích, sta. Jan Hradištský z Hradiště a na Hradišti z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 447.]

204.

1595 d. 29 srpna. — Leta ↄc LXXXXV⁰ v pátek po sv. Bartoloměji [25 srpna] soudu dvorského království českého, kterýž téhož dne držán býti měl, bylo odloženo pro malý počet JMtí až do soboty na zejtří. V so-

botu pak opět z jistého poručení JMCské za touž příčinou jest téhož soudu odloženo až do pondělího nejprvé příštího [28 srpna] a v pondělí opět do outerýho. Když pak ani v outerej JMtí počtu nebylo, za tou příčinou jest dokonce týž soud dvorský vzdán a odložen do pondělího po sv. Martinu nejprvé příštího [13 listopadu]. A tak ani soud komorní pro tu příčinu tehdáž držán nebyl. Stalo se v outerej po sv. Bartoloměji leta ut supra. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 463.]

205.

1595 d. 14 listopadu. — Leta ɔc LXXXXV⁰ v outerej po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže položených držán: JMt nejvyžší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech z pánuov; sta. Jan Ježovský z Lub, sta. Krištof Fictum z Fictum, sta. Jan Hradišťský z Hořovic z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic, pan Jan Sezima z Sezimova Oustí, p. Jiří z Talmberka, p. Jan Rudolf Trčka z Lípy z pánuov; sta. Adam Předenice z Předenic z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 463.]

206.

1596 d. 29 ledna. — Leta ɔc LXXXXVI⁰ v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyzší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Jan Václav z Lobkovic na Jiřetíně a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského z pánuov; sta. Jan nejstarší Ježovský z Lub a na Starém Kníně, sta. Krištof Fictum z Fictum na Novém Šumburce a Klášterci z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic na Mladém Boleslavi, p. Jan Sezima z Sezimova Oustí a na Oušti, p. Jan Rudolf Trčka z Lípy na Ledči a Velíši z pánuov; sta. Jindřich z Písnice, JMCské prokurator, sta. Gothard Florian Žďárský ze Žďáru a na Červeném Oujezdci z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 483.]

207.

1596 d. 29 dubna. — Leta ɔc LXXXXVI⁰ v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán:

JMt nejvyšší pan sudí [dvorský] království českého na místě nejv. hofmistra; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech, p. Jan Václav z Lobkovic na Jiřetíně, Běronicích a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského, p. Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburku a na Budyni (učinil povinnost do soudu f. 3 post Reliquiarum [30 dubna]) z pánův; sta. Jan Hradištský z Hořovic a na Hradišti, sta. Vilím Robmhap z Suché (učinil povinnost f. 3 post Reliquiarum) z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic a na zámku Mladém Boleslavi, p. Jan Sezima z Sezimova Oustí a na Oušti, p. Jiří z Talmberka na Jankově a Nemyšli z pánův; sta. Václav nejstarší Bechyně z Lažan, sta. Adam Předenice z Předenic, sta. Jan Klenovský z Klenového a z Janovic a na Žinkovech (učinil povinnost do soudu sabbato post Philippi et Jacobi [4 května]) z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 490.]

208.

1596 d. 26 srpna. — Leta ꝯc LXXXXVI° v pondělí po sv. Bartoloměji na poručení JMCské soudův dvorského a komorního království českého odloženo, dvorského do úterýho po sv. Martinu [12 listopadu] a komorního do středy po sv. Martinu [13 listopadu]. Sročených pak všech pří odloženo až po vzdání téhož soudu komorního. A to za tou příčinou, poněvadž jest JMCskou jistá správa došla, kterak by císař turecký sám osobně s nesčíslným počtem lidu válečného do království uherského táhnouti a již v Řeckém Bělehradě býti měl, aby se jedenkaždý časně s potřebami k válce přináležitými shotoviti i také některé k tomu potřebné věci uváženy býti mohly. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 509.]

209.

1596 d. 14 listopadu. — Leta ꝯc LXXXXVI° ve čtvrtek po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a [v] přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyšší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: JMt nejvyšší pan komorník království českého, p. Václav Berka z Dubé z pánuov; sta. Jan Malovec z Malovic, sta. Ctibor Tiburcí Žďárský z vladyk; levá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Jiří z Talmberka, p. Jan Václav z Lobkovic, p. Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburku z pánuov; sta. Jan z Klenového a z Janovic, sta. Vilém Robmhap z Suché z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 509.]

210.

1597 d. 28 ledna. — Leta ɔc LXXXXVII° v outerej po svatém Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a při přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyšší pan komorník království českého jakožto správce úřadu nejvyššího hofmistrství téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Štefán Jiří z Šternberka a na Votici, p. Jan Václav z Lobkovic na Jiřetíně, Běronicích a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského z pánuov; sta. Jan z Klenového a z Janovic, sta. Vilém Robmhap z Suché [z vladyk]; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic na zámku Boleslavi, Kosmonosích a Krulichu, p. Jan Jiří z Švanberka na Boru a Vorlíku, p. Jan Sezima z Sezimova Oustí a na Oušti, p. Jiří z Talmberka na Nemyšli a Jankově z pánuov; sta. Jindřich z Písnice, JMCské prokurator [z vladyk].

Tento soud pro sněm nemohl držán býti, ač po vyhlášení půhonův a obeslání den ode dne byl odkládán. Však žádného dne nic slyšáno nebylo, až posledního dne dokonce vzdán a odložen do Svátosti. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 524.]

211.

1597 d. 21 dubna. — Leta ɔc LXXXXVII° v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán:*) JMt pán pan Adam z Šternberka na Bechyni a Sedlci, JMCské rada a nejvyšší sudí dvorský království českého, na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Karel z Vartmberka na Skále a Svijanech, p. Jan Václav z Lobkovic na Jiřetíně, Běronicích a Veltrubích, hejtman Starého města Pražského z pánuov; sta. Vilém Robmhap z Suché z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic na zámku Boleslavi, Kosmonosích a Krulichu, p. Jiří z Talmberka na Nemyšli a Jankově, p. Jan Rudolf Trčka z Lípy z pánuov; sta. Adam Předenice z Předenic a na Dešenicích, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 524.]

*) Na tomto soudu stalo se snesení proti obvyklému užívání slov ut supra při zapisování svědomí. Snesení to zapsáno jest Registrech svědomí zelených z let 1589—1617 č. 772, stará sig. G. 25 na prvním listě před rejstříkem a zní takto: »Leta MVCLXXXXVII° v outerej po neděli Misericordias domini [d. 22 dubna] stalo se jisté vyměření a oznámení skrze JMt nejvyššího pana sudího dvorského království českého pana Adama z Šternberka ɔc od JMtí pánuov a vladyk, JMti císařské jakožto krále českého ɔc rad na soudu komorním království českého, co se svědomí zapisování dotýče, že mají bez ut supra zapisována býti, že Jan Lobecký v té při mezi knězem Adamem Wildem opatem i vším konventem kláštera Plazského a bratřími Griespeky ɔc tak ut supra zapisoval, od toho dne, jakož nahoře oznámeno, žádný se toho více dopustiti nemá.« Svědomí v této při jsou však teprv z r. 1603 feria 4 post Corporis Christi (d. 4 června), jak zápis na listech 305—312 ukazuje.

212.

1597 d. 26 srpna. — Leta ɔc LXXXXVII⁰ v outerej po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyšší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Jaroslav Smiřický z Smiřic, p. Heřman z Říčan, p. Karel z Vartmberka, p. Jan Václav z Lobkovic, p. Ladslav z Šternberka na Zelené Hoře a Plánici, JMti arcikníže Matyáše Rakouského komorník (učinil povinnost f. 4 post s. Egidii [3 září] 97), p. Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburku z pánuov; sta. Krištof Fictum z Fictum, sta. Vilém Robmhap z Suché z vladyk; levá strana: p. Jan Sezima z Sezimova Oustí, p. Jiří z Talmberka z pánuov; sta. Jindřich z Písnice, JMCské prokurator, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru, sta. Adam Předenice z Předenic z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 538.]

213.

1597 d. 13 listopadu. — Leta ɔc LXXXXVII⁰ ve čtvrtek po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyšší pan sudí dvorský království českého na místo nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan, p. Jan Václav Lobkovic z pánuov; sta. Krištof Fictum z Fictum, sta. Vilém Robmhap z Suché [z vladyk]; levá strana: p. Jan Jiří z Švanberka, p. Jiří z Talmberka, p. Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburku z pánuov; JMCské prokurator, sta. Gothart Florian Žďárský ze Žďáru, sta. Přech z Hodějova na Milívsku, Tloskově a Lčovicích (učinil povinnost toho dne ut supra po vyhlášení půhonův a obeslání do soudův dvorského a komorního) [z vladyk. Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 555.]

214.

1598 d. 27 ledna. — Leta ɔc LXXXXVIII⁰ v outerej po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánův a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyšší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan, p. Karel z Vartmberka, p. Ladslav z Šternberka, p. Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburku z pánův; sta. Vilém Robmhap z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic, p. Jan Sezima z Sezimova Oustí, p. Jiří z Talmberka z pánův; sta. Adam Předenice z Předenic, sta. Přech z Hodějova z vladyk.

Tento soud toliko do soboty po zasednutí [do 31 ledna] byl držán a v sobotu pro masopust nastávající a soud zemský jest dokonce vzdán a odložen až do Svátosti nejprvé příští. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 578.]

215.

1598 d. 6 dubna. — Leta ɔc LXXXXVIII⁰ v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a v přítomnosti JMtí pánuov a vladyk, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných držán: JMt nejvyžší pan sudí dvorský království českého na místě nejv. hofmistra téhož království; pravá strana: p. Heřman z Říčan a na Kosové Hoře, p. Jan Václav z Lobkovic, p. Ladslav z Šternberka, p. Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburku z pánuov; sta. Jan Vřesovec z Vřesovic, purkrabě kraje Hradeckého, sta. Krištof Fictum z Fictum z vladyk; levá strana: pan Jan Jiří z Švanberka z pánuov; sta. Krištof Vratislav z Mitrovic, sta. Adam Předenice z Předenic, sta. Přech z Hodějova z vladyk. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 578.]

216.

1598 d. 24 srpna — 1599 d. 25 ledna. — Leta tohoto ɔc LXXXXVIII⁰ soudové Svatobartolomějskej, Svatomartinskej, též i Svatopavelskej pro ránu boží morovou držáni nebyli. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 fol. 584.]

217.

1599 po d. 23 dubna — 1604 d. 27 ledna. — Zasedání a přísedící soudu komorního v této době nelze zjistiti, poněvadž Registra zelená obeslaná vejpovědí z let 1585—1607 č. 833, stará sig. J. 18 pro tu dobu příslušných zápisů nemají a Registra tělná půhonná nálezová z let 1599—1613 sig. J. 20 se nezachovala. Z datum jednotlivých vejpovědí lze však aspoň zjistiti, zdali soud po ta leta vždy ve všech čtyřech obdobích zasedal čili nic; který den však sezení se počalo a kdy skončeno bylo, to přesně udati nelze, nýbrž jen přibližně, jak to v úvodě na tabulce jest naznačeno.

218.

1604 d. 27 ledna. — Soud komorní zaseden v outerý po sv. Pavlu na víru obrácení. Vide v Půhonných.*) [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 528.]

*) Registra tělná půhonná nálezová z let 1599—1613 sig. J. 20 se nezachovala.

219.

1604 d. 4 května. — Leta oc 1604 v outerej po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí níže poznamenaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Karel Mracký z Dubé a na Pyšelích (učinil toho dne povinnost do soudu), p. Karel z Vartmberka, p. Jan Václav z Lobkovic, p. Jan Zbyněk z Hazmburku z pánův; sta. Matyáš Štampach, sta. Jiřík z Gerštorfu, sta. Jan Václav Koc z Dobrše na Bystřici a Voticích (učinil toho dne povinnost do soudu) [z vladyk]; levá strana: p. Joachym Hasištejnský z Lobkovic, p. Fridrich Švihovský, p. Hendrych z Kolovrat, p. Václav Berka z pánův; sta. Karel Kokořovec, sta. Vilím Rut z Dirného, sta. Mikuláš Beřkovský z Šebířova a na Košeticích (učinil toho dne povinnost), sta. Diviš Černín z Chuděnic (ve čtvrtek po sv. Stanislavu [13 května] učinil povinnost do soudu) [z vladyk. — Registra zelená obeslaná vejpovědí č 833, stará sig. J. 18 fol. 540.]

220.

1604 d. 26 srpna. — Leta Páně 1604 ve čtvrtek po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí níže poznamenaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého, JMt nejvyzší pan sudí dvorský království českého; pravá strana: p. Heřman z Říčan, p. Vilím z Landštejna, p. Karel Mracký z Dubé, p. Karel z Vartmberka, p. Jaroslav Bořita z Martinic z pánův; sta. Matyáš Štampach, sta. Jan Václav Koc z vladyk; levá strana: p. Bohuslav Joachym Hasištejnský z Lobkovic, p. Jan Jiří z Talmberka, p. Leonhart Kolon z Felsu na Andělské Hoře (učinil toho dne povinnost), p. Fridrich Švihovský z pánův; sta. Mikuláš Beřkovský, sta. Diviš Černín z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 552.]

221.

1604 d. 13 listopadu. — Leta oc 1604 v sobotu po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí v Tělných nálezových*) fol. 432 poznamenaných. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 559.]

*) Registra tato, jež měla více než 658 listů, jak již řečeno, se nezachovala.

222.

1605 d. 27 ledna. — Leta oc 1605 ve čtvrtek po sv. Pavlu na víru křesťanskou obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí níže poznamenaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Vilím z Landštejna, p. Karel Mracký,

p. Karel z Vartmberka, p. Jan Václav z Lobkovic, pan Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburku, p. Jaroslav Bořita z Martinic z pánův; sta. Matyáš Štampach z vladyk; levá strana: p. Joachym Bohuslav Hasištejnský z Lobkovic, p. Adam star. z Valdštejna, p. Fridrich Švihovský z pánův; sta. Karel Kokořovec, sta. Vilím Rut z Dirného, sta. Vratislav z Mitrovic, sta. Diviš Černín z vladyk. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 564.]

223.

1605 d. 14 listopadu. — Soud komorní království českého zaseden a držán v pondělí po sv. Martinu leta 1605 v přítomnosti JMtí v Tělných půhonných*) fol. 472 poznamenaných. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 584.]

*) Nezachovala se.

224.

1606 d. 26 srpna. — Leta ↄc 1606 v sobotu po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán až do soboty po sv. Jiljí [2 září] v přítomnosti JMtí, JMCské jakožto krále českého rad, v Tělných půhonných*) fol. 496 poznamenaných. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 589].

*) Nezachovala se.

225.

1607 d. 30 dubna. — Leta ↄc 1607 v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, JMCské jakožto krále českého rad, v Tělných půhonných*) fol. 500 poznamenaných. [Registra zelená obeslaná vejpovědí č. 833, stará sig. J. 18 fol. 593.]

*) Nezachovala se.

226.

1607 po d. 24 srpna — 1610 po d. 25 ledna. — Zasedání a přísedící soudu komorního v této době nelze zjistiti, poněvadž se Registra tělná půhonná nálezová z let 1599—1613 sig. J. 20 nezachovala.

227.

1610 d. 26 dubna. — Leta 1610 v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, JMCské jakožto krále českého rad, níže poznamenaných: JMt pán pan Ferdinand purkrabě z Donína na Hrazených Ratajích, JMCské rada a nejvyžší hofmistr království českého (a to jest první soud, který jest JMt pán za úřadu svého držeti ráčil), JMt nejvyzší pan purkrabě Pražský;*) pravá strana:

p. Vilím z Landštejna, p. Karel z Vartmberka, p. Jan Litvín z Říčan, p. Vilím mladší z Lobkovic na Bílině a Beškovicích (učinil povinnost do soudu f. 2 post Jubilate [3 května]) z pánův; JMCské prokurator, sta. Matyáš Štampach, sta. Fridrich z Bílé z vladyk; levá strana: p. Jan Novohradský z Kolovrat, p. Adam starší z Valdštejna, p. Fridrich Švihovský z pánův; sta. Diviš Markvart, sta. Jakub Menšík, sta. Václav Chotochovský [sic] z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 1.]

*) Byl jím v letech 1608—1619 pan Adam ze Šternberka na Bechyni.

228.

1611 d. 26 srpna. — Leta 1611 v pátek po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, JMKské rad, níže poznamenaných: JMt pán pan Adam mladší z Valdštejna na Hrádku nad Sázavou, Lovosicích a Dymokuřích, JMCské tejná rada a komorník a JMti krále Matyáše uherského a českého též rada a komorník a nejvyšší hofmistr království českého (a to jest první soud, který jest JMt pán za úřadu svého držeti ráčil); pravá strana: p. Vilím z Landštejna, p. Vilím starší z Lobkovic, p. Fridrich Švihovský, p. Heralt z Kolovrat, p. Václav Vilím z Roupova, p. Jan purkrabě z Donína, p. Václav hrabě z Rozražova [sic], p. Heřman Černín z pánův; sta. Voldřich Gerštorf, JMKské prokurator, sta. Kašpar Kaplíř, sta. Fridrich z Bílé, sta. Jan Jiří Pětipeský, sta. Petr Pešík, sta. Jan Adam Čejka, sta. Bohuchval Valkoun z vladyk; levá strana: p. Jiří Štefán z Šternberka, p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Bohuchval Berka, p. Joachym Ondřej Šlik, p. Pavel z Říčan, p. Jan z Talmberka, p. Václav z Budova z pánův; sta Jan starší Vidršperger, sta. Prokop Dvořecký, sta. Jindřich Otta z Losu, sta. Jiří Vratislav z Mitrovic, sta. Jakub Menšík z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 10.]

229.

1612 d. 27 ledna. — Leta Páně 1612 v pátek po sv. Pavlu na víru křesťanskou obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMstí, JMCské rad, v Tělných půhonných*) v listu 542 poznamenaných. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 42.]

*) Nezachovala se.

230.

1612 d. 7 května. — Leta 1612 v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, JMKské rad, v Tělných půhonných*) na listu 593 poznamenaných. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 66.]

*) Nezachovala se.

231.

1612 d. 27 srpna. — Leta 1612 v pondělí po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, JMCské jakožto krále českého rad, v Tělných půhonných*) na listu 611 poznamenaných. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 73.]

*) Nezachovala se.

232.

1613 d. 22 dubna. — Leta 1613 v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMstí, JMCské [rad], v Tělných půhonných*) na listu 658 poznamenaných. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 97.]

*) Nezachovala se.

233.

1614 d. 26 srpna. — Leta 1614 v outerej po sv. Bartoloměji soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, JMCské rad, níže poznamenaných: p. Štefán Jiří z Šternberka na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra; pravá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Bohuchval Berka, p. Fridrich Švihovský, p. Vilím Václav z Roupova z pánův: JMCské prokurator, sta. Fridrich z Bílé, sta. Jan Vostrovec, sta. Jan Adam Čejka, sta. Petr Bešík [sic], sta. Bohuchval Valkoun z vladyk; levá strana: p. Jan Šebestian z Švamberka (učinil povinnost do soudu v středu po sv. Jiljí [3 září] téhož leta 1614), p. Heralt Václav Libštejnský z Kolovrat, p. Sezima z Vrtby, p. Petr z Švamberka, p. Fridrich z Talenberka, p. Václav z Budova z pánův; sta. Jiří Homut, sta. Jindřich Otta, sta. Jakub Menšík z vladyk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 1.]

234.

1614 d. 13 listopadu. — Leta 1614 ve čtvrtek po sv. Martinu soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, jakožto JMti krále českého rad, níže poznamenaných: JMt nejv. pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Heralt Václav z Kolovrat, p. Václav Vilím z Roupova, p. Jan purkrabě z Donína, p. Václav hrabě z Varvažova,*) p. Ladislav Zejdlic, p. Heřman Černín z pánův: sta. Fridrich z Bílé, sta. Jan Vostrovec, sta. Diviš Markvart, sta. Jindřich Kunata, sta. Adam Čejka z vladyk; levá strana: p. Pavel z Říčan, p. Sezima z Vrtby, p. Jan z Talmberka, p. Jan Litvín z Říčan, p. Fridrich z Talmberka, p. Václav Budovec z pánův; sta. Jiřík Homut, sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, purkrabě Hradu Pražského (dosazen do soudu f. 2 post Praesentationem B. Mariae V. [24 listopadu], sta. Otta

z Losu, sta. Petr Bešík [sic], sta. Bouchval Valkoun z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 139. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 14.]

*) Správně má býti: z Rozdražova.

235.

1615 d. 27 ledna. — Leta Páně 1615 v outerej po sv. Pavlu na víru obrácení soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, jakožto JMti krále českého rad, níže poznamenaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Štefán Jiří ze Šternberka, p. Fridrich Míčan, p. Fridrich Švihovský, p. Václav Vilím z Roupova, p. Jan purkrabě z Donína, p. Fridrich z Talemberka, p. Ladislav Zejdlic z pánův; JMCské prokurator, sta Jan Vostrovec, sta. Otta z Losu, sta. Bohuchval Valkoun [z vladyk;] levá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Heralt Václav z Kolovrat, p. Sezima z Vrtby, p. Jan z Talemberka, p. Petr z Švamberka, p. Václav Vilím z Lobkovic (dosazen do soudu f. 6 die s. Dorotheae [6 února] ao. 1615), p. Václav z Budova z pánův; sta. Kaba z Rybňan, sta. Jiří Vratislav, sta. Adam Čejka, sta. Krištof Vratislav z Mitrovic (dosazen do soudu sabatho post s. Dorotheae [7 února] ao. 1615) [z vladyk. — Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 145. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 28]

236.

1615 d. 4 května. — Leta 1615 v pondělí po Svátosti soud komorní království českého držán a zaseden v přítomnosti JMtí, JMCské pánův rad, v Brunatnejch [sic] půhonných na listu 40 poznamenanejch. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 148.]

Leta 1615 na soudu komorním při času Svátosti tito z JMtí seděti ráčili: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Václav Vilím z Roupova, p. Jan z Talenberka, p. Václav hrabě z Rozražova, p. Václav z Budova, p. Heřman Černín z pánův; JMCské prokurator, sta. Fridrich z Bílé, sta. Jan Vostrovec, sta. Adam Čejka, sta. Krištof Vratislav z vladyk; levá strana: p. Bohuchval Berka, p. Sezima z Vrtby, p. Jan Litvín z Říčan, p. Fridrich z Tallenberka, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Jiřík Homut, sta. Zachariáš Kaba, purkrabě Hradu Pražského, sta. Jindřich Otta, sta. Bohuchval Valkoun z vladyk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 40.]

237.

1615 d. 26 srpna. — Leta 1615 ve středu po sv. Bartoloměji soud komorní království českého v přítomnosti JMtí pánův a vladyk níže poznamenanejch zaseden a po vyhlášení půhonů a obeslání den ode dne za

příčinou sněmu odkládán:*) JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Štefán Jiří z Šternberka, p. Bouchval Berka, p. Václav Heralt Libštejnský z Kolovrat, p. Jan starší z Tallenberka, p. Václav Vilím z Roupova, p. Jan purkrabě z Donína, p. Ladislav Zejdlic, p. Heřman Černín z pánův; JMCské prokurator sta. Voldřich Gerštorf, sta. Fridrich z Bílé, sta Otta z Losu, sta. Bouchval Valkoun [z vladyk]; levá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Fridrich Švihovský, p. Sezima z Vrtby, p. Fridrich s Tallenberka, p. Václav Vilím z Lobkovic, p. Václav z Budova, p. Purkhart Střela z Rokyc a na Cerhenicích (dosazen do soudu sabatho post Egidii [5 září] 1615) z pánův; sta. Jiřík Homut, sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, purkrabě Hradu Pražského, sta. Kunata Dobřenský, sta. Krištof Vratislav z Mitrovic [z vladyk. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 65.]

*) Byl stále odkládán, až odložen úplně nevyřídiv ani jediné pře.

238.

1615 d. 13 listopadu. — Leta 1615 v pátek po sv. Martinu soud komorní království českého v přítomnosti pánův JMtí a vladyk níže poznamenanejch zaseden a držán jest: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Jiří Štefán z Šternberka, p. Bouchval Berka, p. Fridrich Švihovský, p. Jan starší z Tallenberka, p. Sezima z Vrtby, p. Václav Vilím z Roupova, p. Václav hrabě z Rozražova, p. Václav z Budova z pánův; JMCské prokurator sta. Voldřich Gerštorf, sta. Fridrich z Bílé, sta. Jan Vostrovec, sta. Jindřich Kunata Dobřenskej, sta. Bouchval Valkoun z vladyk; levá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Fridrich Míčan, p. Heralt Václav Libštejnský z Kolovrat, p. Pavel z Říčan, p. Jan Litvín z Říčan, p. Vilím starší z Lobkovic, p. Fridrich z Tallenberka, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Diviš Markvart, sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, purkrabě Pražského Hradu, sta. Petr Pešík, sta. Adam Čejka, sta. Krištof Vratislav z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 150. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 65.]

239.

1616 d. 27 ledna. — Leta 1616 ve středu po obrácení sv. Pavla na víru křesťanskou soud komorní království českého v přítomnosti pánův a vladyk, JMCské rad soudův dvorského a komorního, níže poznamenaných zaseden a držán jest: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Václav Vilím starší z Lobkovic, p. Heralt Václav Libštejnský z Kolovrat, p. Vilím z Roupova, p. Fridrich s Tallenberka z pánův; sta. JMCské prokurator Voldřich Gerštorf, sta. Fridrich z Bílé, sta. Petr Pešík, sta. Krištof Vratislav z vladyk; levá

strana: p. Bouchval Berka, p. Fridrich Švihovský, p. Sezima z Vrtby, p. Václav hrabě z Rozražova, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, purkrabě Hradu Pražského, sta. Jan Vostrovec, sta. Bouchval Valkoun z vladyk.

Téhož leta 1616 v pondělí po památce sv. Tří králův [11 ledna] statečný pan Jindřich Otta z Losu a na Komarově, JMCské rada soudův dvorského a komorního království českého, vzal od soudu odpuštění. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 81.]

240.

1616 d. 18 dubna. — Soud komorní království českého držán v pondělí po Svátosti leta 1616 v přítomnosti JMtí níže poznamenanejch: pan Kašpar Melichar z Žerotína na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého; pravá strana: pan Bouchval Berka, pan Václav Krištof z Roupova, pan Jan purkrabě z Donína, pan Ladislav Zejdlic, pan Purkhart Střela z pánův; JMCské prokurator statečný Voldřich Gerštorf, sta. Jan Adam Čejka, sta. Krištof Vratislav [z vladyk]; levá strana: pan Pavel z Říčan, pan Jan z Tallemberka, pan Jan Litvín z Říčan, pan Fridrich z Tallenberka z pánův; sta. Zachariáš Kaba, purkrabě Hradu Pražského, sta. Bouchval Valkoun [z vladyk. — Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 157. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 101.].

241.

1616 d. 26 srpna. — Soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti JMtí, JMKské rad, níže poznamenaných leta 1616 f. 6 post s. Bartholomei: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Václav Heralt z Kolovrat, p. Jan z Tallenberka, p. Jan z Donína, p. Václav z Budova z pánův; sta. Voldřich Gerštorf, JMCské prokurator, sta. Fridrich z Bílé, sta. Petr Pešík, sta. Krištof Vratislav z vladyk; levá strana: p. Bouchval Berka, p. Sezima z Vrtby, p. Jan z Šternberka (téhož dne dosazen do soudu), p. Fridrich z Tallenberka, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Zachariáš Kaba, purkrabě Hradu Pražského, sta. Voldřich Beřkovský (téhož dne dosazen do soudu), sta. Bouchval Valkoun z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 165. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 117.]

242.

1616 d. 14 listopadu. — Soud komorní království českého zaseden a držán v pondělí po sv. Martinu leta 1616 v přítomnosti JMtí tuto poznamenanejch: pan Bouchval Berka ɔc na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého; pravá strana: p. Vilím starší z Lobkovic,

p. Fridrich Švihovský, p. Pavel z Říčan, p. Litvín z Říčan, p. Jan purkrabě z Donína, p. Petr z Švamberka, p. Vilím mladší z Lobkovic, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Adam Ryzmberský z Janovic, JMCské prokurator (dosazen do soudu f. 2 post s. Martini [14 listopadu] 1616), sta. Fridrich z Bílé, sta. Jindřich Kunata Dobřenský, sta. Jan Adam Čejka z vladyk; levá strana: p. Fridrich Míčan, p. Václav Heralt z Kolovrat, p. Jan z Tallemberka, p. Vilém Krištof z Roupova, p. Jan z Šternberka, p. Václav hrabě z Rozražova, p. Václav z Budova, p. Purkhart Střela z pánův; sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, purkrabě Hradu Pražského, sta. Diviš Markvart, sta. Voldřich Beřkovský, sta. Krištof Vratislav z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 177. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 127.]

243.

1617 d. 30 ledna. — Na soudu komorním království českého k roku sv. Pavla leta 1617*) tito z JMtí seděti ráčili: JMt pan Štefán Jiří z Šternberka na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého; pravá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Sezima z Vrtby, p. Jan z Tallemberka, p. Jan purkrabě z Donína, p. Václav hrabě z Rozražova z pánův; JMCské prokurator Adam Ryzmberský z Janovic, sta. Petr Pešík, sta. Jan Adam Čejka, sta. Krištof Vratislav z Mirovic [sic] z vladyk; levá strana: p. Fridrich Švihovský, p. Heralt Václav z Kolovrat, p. Václav Vilím z Roupova, p. Jan z Šternberka, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Fridrich z Bílé, sta. Voldřich Beřkovský, sta. Bouchval Valkoun z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 183. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 139.]

*) První nález soudu má datum: feria 2 post Conversionem s. Pauli, to jest 30 ledna 1617.

244.

1617 d. 10 dubna. — Leta 1617 v pondělí po Svátosti na soudu komorním království českého tito z JMtí seděti ráčili: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Kašpar Melichar z Žerotína, p. Pavel z Říčan, p. Jan starší z Tallmberka, p. Václav Vilím z Roupova, p. Vilím mladší z Lobkovic, p. Václav z Budova z pánův; JMCské prokurator Jan Adam Ryzmberský z Janovic, sta. Voldřich Beřkovský, sta. Krištof Vratislav z Mitrovic [z vladyk]; levá strana: p. Vilím starší z Lobkovic, p. Heralt Václav Libštejnský z Kolovrat, p. Jan Litvín z Říčan, p. Jan z Šternberka, p. Ladislav Zejdlic, p. Purkhart Střela z pánův; sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, sta. Petr Pešík z Komarova [z vladyk. — Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 184. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 151.]

245.

1617 d. 26 srpna. — Leta 1617 v sobotu po sv. Bartoloměji držán soud komorní království českého v přítomnosti JMtí tuto zaznamenanejch: JMt pan Štefán Jiří z Šternberka na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého; pravá strana: p. Fridrich Švihovský, p. Václav Heralt Libštejnský z Kolovrat, p. Jan z Šternberka, p. Václav z Budova, p. Purkhart Střela z pánův; sta. Adam Ryzmberský z Janovic, JMCské prokurator, sta. Fridrich z Bílé, sta. Voldřich Beřkovský, sta. Bouchval Valkoun z vladyk; levá strana: p. Jan z Tallemberka, p. Sezima z Vrtby, p. Václav hrabě z Rozražova, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, sta. Jindřich Kunata, sta. Jan Adam Čejka, sta. Krištof Vratislav z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 186. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 192.]

246.

1617 d. 14 listopadu. — Soud komorní království českého leta 1617 v outerý po sv. Martinu zaseden a držán od JMtí níže poznamenanejch: pan Jiří Štefán z Šternberka na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého; pravá strana: pan Kašpar Melichar z Žerotína, pan Pavel z Říčan, pan Jan starší z Tallemberka, pan Václav Budovec, pan Purkhart Střela z pánův; sta. Adam Ryzmberský z Janovic, JMKské prokurator, sta. Fridrich z Bílé, sta. Petr Pešík, sta. Bouchval Valkoun z vladyk; pan Vilím starší z Lobkovic, pan Václav Heralt z Kolovrat, pan Václav Vilím z Roupova, pan Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, purkrabě Hradu Pražského, sta. Diviš Markvart, sta. Voldřich z Šebířova, sta. Krištof Vratislav z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 193 — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 210.]

247.

1618 d. 27 ledna. — Soud komorní království českého držán leta 1618 v sobotu po Obrácení sv. Pavla na víru křesťanskou: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; [pravá strana:] p. Štefán Jiří z Šternberka, p. Bouchval Berka, p. Václav Heralt Libštejnský z Kolovrat, p. Václav Vilím z Roupova, p. Ladislav Zejdlic z pánův; sta. Adam Ryzmberský z Janovic, sta. Kunata Dobřenský, sta. Adam Čejka, sta. Krištof Vratislav z vladyk; [levá strana:] p. Vilím starší z Lobkovic, p. Fridrich Švihovský, p. Petr z Švamberka, p. Jan z Štermberka, p. Purkhart Střela z pánův; sta. Fridrich z Bílé, sta. Voldřich z Šebířova, sta. Burian Chuchelský z Nestajova (učinil povinnost téhož soudu [sic] a leta), sta. Bouchval Valkoun z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 195. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 233.]

248.

1618 d. 30 dubna. — Tito z JMtí níže poznamenaní na soudu seděti ráčili leta 1618 f. 2 post dominicam Misericordias: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; [pravá strana:] p. Bouchval Berka, p. Fridrich Švihovský, p. Václav Heralt Libštejnský z Kolovrat, p. Václav Krištof z Roupova, p. Václav Vilím z Lobkovic, p. Ladislav Zejdlic z Šenfeldu z pánův; sta. JMCské prokurator Adam Ryzmberský z Janovic, sta. Zachariáš Kaba z Rybňan, sta. Petr Pešík, sta. Bouchval Valkoun z vladyk; p. Vilím starší z Lobkovic, p. Pavel z Říčan, p. Jan starší z Talmberka, p. Petr z Švamberka, p. Václav z Budova, p. Heřman Černín z Chuděnic z pánův; sta. Krištof Vratislav, JMti králové podkomoří a hejtman Menšího města Pražského, sta. Fridrich z Bílé, sta. Voldřich Beřkovský z vladyk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 249.]

249.

1618 d. 24 srpna — 1619 d. 11 listopadu. — V té době soud komorní nezasedal. Nebylyť zapisovány ani půhony k roku sv. Bartoloměje 1618 — k roku sv. Pavla na víru obrácení 1620 [Registra rudá obeslaná ku přem č. 685, stará sig. F. 45. fol. K. 29—30 a Registra plavá půhonná č. 687, stará sig. F. 47 fol. D. 21] ani svědomí [Registra svědomí č. 773, stará sig. G. 26 fol. 276—277, č. 774, stará sig. G. 27 fol. 686—689, č. 776, stará sig. G. 28 fol. 229—231, č. 787, stará sig. G. 39 fol. 241—244 a č. 788, stará sig. G. 40 fol. 90—91], a nálezy též žádné nebyly vyneseny. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 268—269.]

250.

1619 d. 6 listopadu. — Leta 1619 v středu den sv. Linharta 6 dne měsíce Novembris JMt pán pan Vilím starší z Lobkovic na Tejně Horšovském, Čečovicích a Miřkově, JMKské rada, komorník a nejvyzší berník království českého, ráčil povinnost učiniti k ouřadu nejvyzšího hofmistrství království českého. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 269.]

251.

1620 d. 28 ledna. — Leta 1620 v outerý po památce sv. Pavla na víru křesťanskou obrácení JMt pán ráčil soud komorní království českého zasednouti a držeti v přítomnosti pánův JMtí a vladyk níže poznamenaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého (a toto jest nejprvnější soud, který JMt pán držeti ráčil); pravá strana: p. Jan z Talmberka, p. Ladslav Zejdlic, p. Purkhart Střela z Rokyc z pánův; sta. Zygmund Belvic z Nostvic na Beřkovicích a Střemách (učinil povinnost do soudův dvorského a komorního v outerý po památce sv. Pavla na víru křesťanskou obrácení

[28 ledna] leta 1620), sta. Voldřich Beřkovský z Šebířova, sta. Albrecht Řehoř Pouzar z Michnic (učinil povinnost v středu po sv. Pavlu na víru křesťanskou obrácení [29 ledna] leta 1620), sta. Krištof Kokořovec z Kokořova, sta. Petr Pešík z Kornarova a na Hošticích (učinil povinnost téhož dne jako p. Pouzar), sta. Bohuchval Valkoun z Adlaru, sta. Šťastný Václav Pětipeský z Chyš a z Egrberka a na Byšicích, sta. Krištof Kaplíř z Sulevic, hejtman Hradu Pražského, z vladyk; levá strana: p. Adam ze Vchynic a z Tetova a na Košťálově (učinil povinnost do soudův dvorského a komorního téhož dne ut supra při zasednutí soudu), p. Karel z Říčan a na Předslavi (učinil povinnost téhož dne), p. Krištof Harant z Polžic a Bezdružic, president komory české, z pánův; sta. Diviš Markvart z Hrádku, sta. Ladislav Vostrovec z Kralovic, sta. Krištof Widršpergar z Widršperku, sta. Jan Adam Čejka z Olbramovic, sta. Adam Černín z Chuděnic z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 220. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol 269.]

252.

1620 d. 4 května. — Leta 1620 v pondělí po Svátosti soud komorní království českého zaseden a držán v přítomnosti pánův JMtí a vladyk, JMKské rad soudův dvorského a komorního, níže poznamenaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Jan starší z Talnberka, p. Karel z Kolovrat, p. Václav z Budova, p. Ladslav Zejdlic z pánův; sta. Zygmund Belvic, sta. Hendrych nejstarší Dejm, sta. Štefán Gerštof z Gerštofu a z Malšvic (učinil povinnost do soudův dvorskýho a komorního království českého v outerý po Svátosti [5 května] leta 1620) z vladyk; levá strana: p. Jan z Šternberka, p. Adam ze Vchynic, p. Krištof Harant, p. Purkhart Střela z pánův; sta. Voldřich Beřkovský, sta. Šťastný Václav Pětipeský, sta. Krištof Kaplíř, sta. Burian Chuchelský z vladyk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 313.]

253.

1620 d. 24 srpna — 1623 d. 28 dubna. — V tom čase soud komorní nezasedal. Nebylyť přijímány ani půhony od času k roku sv. Bartoloměje 1620 až teprv zase k roku sv. Bartoloměje 1623. [Registra rudá obeslaná z vejtržnosti č. 685, stará sig. F. 45 fol. L. 16—19. — Registra plavá půhonná ku přem č. 687, stará sig. F. 47 fol. J. 7.]

254.

1623 d. 26 srpna. — Leta 1623 v sobotu po sv. Bartoloměji zasazen [sic] soud komorní království českého: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého pan Adam z Valdštejna, JMCské tejná rada; [pravá strana:] p. Štefán Jiří z Šternberka, p. Jan Krištof Kavka, p. Jan mladší z Talm-

berka z pánův; sta. Krištof Chanovský, sta. Voldřich Beřkovský, sta. Leopold Chrt, sta. Václav Mladota z vladyk; [levá strana:] p. Václav Heralt Libštejnský z Kolovrat, p. Jetřich Špetle z pánův; JMCské prokorator [sic], sta. Jiří mladší Mitrovský, sta. Jiří Malovec, sta. Jan Hendrych Strojeticskej z vladyk.*) [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 222. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 343.]

*) V archivu Musea kr. č nachází se původní, značně opravovaný seznam pánů a vladyk, kteří r. 1623 patrně měli býti králi Ferdinandovi II. navrženi za rady do soudu komorního. Při některých jménech jest poznámka »netřeba« a jména ta jsou přeškrtnuta; jiná jsou přeškrtnuta bez poznámky. Seznam ten zní následovně:

Pány rady soudu komorního: p. Štefán Jiří z Šternberka na Postoloprtech a Vodolicích, p. Heralt Václav z Kolovrat na Žišově, Janovičkách a Hrádku nad Pachem na Horách Kutnách, p. Jan starší z Talmberka na Smilkově a Chotěticích, švagr, strejc a přítel, p. Vilím z Vřesovec, netřeba [přeškrtnut], p Vilím ze Vchynic, netřeba [přeškrtnut], p. Zdeněk Vratislav na Mníšku, p. Petr Švihovský, p. Heřman Černín. netřeba [přeškrtnut], p. Jetřich Špetle na Liblicích, p Bohuslav Krakovský z Kolovrat na Řepici, Šípech a Kříči, komorník, p. Joachym Slavata, JMCské též JMti Leopolda arciknížete rakouského rada, p. Vilím Hendrych Bezdružický z Kolovrat na Bystrým. p. Jan mladší z Talmberka na Jankově, rada, komorník a hejtman [kraje Kouřimského], švakru, ujci, bratru a příteli [sic], p. Vilím starší z Klenového a z Janovic na Roupově, Nezdicích a Přestavlcích, JMCské rada, komorník a hejtman kraje Plzeňského, p. Španovský, p. Hendrych Wolf Berka, p. Adam z Šternberka z pánův; p. Václav Viduna Obytecký [přeškrtnut], p. Voldřich Beřkovský [přeškrtnut], p. Burjan Chuchelský [přeškrtnut], p. Jiří mladší Mitrovský, p. Václav Mladota, hejtman panství Dobříšského, p. Leopold Chrt [přeškrtnut], p. Jindřich Černín na Švihově, p. Jiří Malovec, p. Václav Heraklius z Kumburku a Blíživa, rytíř, na Malém Zvíkovci, p. Jan Jindřich Strojetický na Křimicích a Prostiboři, Petr Jiří Přichovský, p. Vilím z Klenového, Jiří Adam Kokořovec na Žluticích z vladyk.

255.

1624 d. 27 ledna. — Soud komorní království českého sabbatho post Conversionis s. Pauli ao. 1624 v přítomnosti JMtí níže poznamenaných: JMt nejvyzší p. hofmistr kr. č.; z pánův: p. Václav Heralt Libštejnský z Kolovrat, p. Vilím Vřesovec, nejv. mincmistr kr. č., p. Zdeněk Vratislav z Mitrovic; z vladyk: sta. Václav Viduna Obytecký z Obytec, JMCské prokurator, sta. Voldřich Beřkovský z Šebířova, sta. Leopolt Chrt z Ertína, sta. Jiří mladší Mitrovský z Nemyšle, purkrabě Hradu Pražského, sta. Jiří Malovec z Chejnova a z Vintrberka, sta. Václav Mladota z Solopisk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 347—348.]

256.

1624 d. 13 listopadu. — Soud komorní království českého zaseden a držán f. 4 post s. Martini ao. 1624 v přítomnosti JMtí níže poznamenaných: JMt nejvyzší pan hofmistr království českého; pravá strana: p. Jetřich Špetle, p. Petr Švihovský z Ryzmberka a z Švihova (kterýž téhož soudu

dosažen jest byl [sic]) z pánův; sta. JMCské prokurator Václav Viduna Obytecký, sta. Jindřich Černín z Chuděnic, sta. Jan Jiří Malovec z vladyk; levá strana: p. Jan starší z Talmberka, p. Joachym Slavata, p. Vilím z Klenového a z Janovic z pánův; sta. Voldřich Beřkovský z Šebířova, sta. Jiří mladší Mitrovský z Nemyšle, purkrabě Hradu Pražského, sta. Jan Jindřich Strojetický z vladyk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 363.]

257.

1625 d. 28 ledna. — Soud komorní království českého zasednut a držán f. 3 post Conuersionis s. Pauli 1625: JMt pán pan Heralt Václav z Kolovrat na místě pána pana hofmistra nejvyzšího; pravá strana: p. Jan starší z Talnberka, p. Jan mladší z Talnberka z pánův; p. Jiří mladší Mitrovský, p. Petr Jiří Přichovský z vladyk; levá strana: p. Joachym Slavata, p. Hendrych Vilím z Kolovrat, p. Bohuslav z Kolovrat z pánův; p. prokorator [sic] JMCské, p. Václav Mladota, p. Jan Jindřich Strojetický z vladyk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 381.]

258.

1625 d. 14 dubna. — Leta 1625 v pondělí po Svátosti držán soud komorní království českého: p. Václav Heralt z Kolovrat na místě JMti nejvyzšího pana hofmistra království českého; pravá strana: p. Jan z Talmberka, p. Jetřich Špetle z pánův; sta. Voldřich Beřkovský, sta. Petr Jiří Přichovský z vladyk; levá strana: p. Vilím z Kolovrat, p. Joachym Slavata, p. Petr Švihovský z pánův; sta. Václav Obitecký, JMCské prokurator, sta. Václav Heraklius z Kumburku a z Blíživa rytíř (učinil povinnost do soudu dvorského a komorního v sobotu po Svátosti [12 dubna] leta 1625), sta. Václav Mladota z vladyk. [Registra tělná obeslaná vejpovědí č. 835, stará sig. J. 21 fol. 224. — Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 395.]

259.

1626 d. 26 srpna. — Soud komorní království českého zasednut a držán v středu po sv. Bartoloměji leta 1626: JMt pan hofmistr království českého; pravá strana: JMt pan sudí nejvyzší dvorský,*) p. Špetle, p. Wolf Berka z pánův; sta. Jiří mladší Mitrovský, sta. Václav Mladota, sta. Jan Hendrych Strojetický z vladyk; levá strana: p. Hertvík Vratislav, p. Joachym Slavata, p. Joachym Španovský z pánův; sta. Václav Heraklius z Kumburku, sta. Petr Jiří Přichovský z vladyk. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 fol. 425.]

*) Byl jím tehdy pan Jindřich Libštejnský z Kolovrat.

260.

1627 d. 13 srpna ve Vídni. — Ferdinand druhý oznamuje místodržícím kr. č., které pány jmenoval radami soudu dvorského a komorního. (Orig. pap. v archivu Musea kr. č.)

Ferdinand druhý, z boží milosti volený římský císař, po všecky časy rozmnožitel říše a uherský, český král ɔc. Vysoce urození, urození a stateční, věrní naši milí! Věděti vám dáváme, že jsme urozené: Jaroslava Wolfa z Šternberka, Zbynka Novohradskýho z Kolovrat, Ferdinanda Libštejnskýho z Kolovrat a slovutné Jana Adama Čejku z Olbramovic a Hynka Jiřího Žďárskýho ze Žďáru, věrné naše milé, za rady naše soudův dvorského a komorního vyvoliti ráčili jakožto ty, které jsme k tomu hodné a spůsobné býti seznali. Pročež ráčíme vám milostivě poroučeti, abyste je před sebe obeslali a po dodáním [sic] psaní našeho resoluci naši jim oznámili, přitom týmž povinnost podle našeho nového zřízení zemského vydali a je do soudu vejš jmenovaného dle téhož zřízení zemského dosaditi nařídili, vědouce, že na tom jistou a milostivou vůli naši císařskou a královskou naplníte.

Dán v městě našem Vídni v pátek po památce sv. Vavřince mučedlníka božího leta Páně tisícího šestistého dvacátého sedmého a království našich římského osmého, uherského desátého a českého jedenáctého. — Ferdinand m. p. — Sdenco Adalb. princeps de Lobcouicz, s. r. Bohemiae cancellarius, m. p. — Ad mandatum sacrae caesareae Maiestatis proprium Rafael Mnišovský m. p.

Vysoce urozeným, urozeným a statečným N. nejvyžším ouředníkům a soudcům zemským, místodržícím od nás v dědičném království našem českém nařízeným, tejným i jiným radám, našim věrným milým.

Příloha I.

Přísahy předsedův a přísedících soudu komorního království českého.

1. Přísaha nejvyššího hofmistra království českého.

Dle zřízení zemského kr. č. z r. 1500 na listě D. 3 »najvyšší hofmistr zemský takto má najprv státi proti slunci a východu tváří a na hlavě nic nemá mieti, než prostovlas má státi a zdvihnúti dva prsty proti východu slunce a takto řékati po tom, ktož mu přísahu dává, totiž miestopísař královstvie českého a písař menších desk zemských: »Přísahám Pánu Bohu, všem svatým, najjasnějšiemu kniežeti a pánu panu Vladislavovi, uherskému, českému ↄc králi, všem pánuom, rytieřstvu i vší obci královstvie českého, bohatému i chudému, v tomto úřadu (k kterémuž sem povolán, najvyššiemu hofmistrství zemskému království českého) pravdu vésti a křivdu tupiti a to ani pro přiezeň ani pro nepřiezeň ani pro kterú jinú věc. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí!«

V zřízení zemském kr. č. z r. 1530 přísahy nejvyšších úředníků zemských nejsou uvedeny.

Práva a zřízení zemská království českého z r. 1549 v článku B. 21 ustanovují tuto formuli přísahy za týchž okolností, jak svrchu jest uvedeno: »Přísahám Pánu Bohu, všem svatým, najjasnějšímu knížeti a pánu panu Ferdinandovi, římskému, uherskému, českému ↄc králi ↄc, jakožto králi českému, všem pánům, rytířstvu i vší obci království českého, bohatému i chudému, v tomto úřadě, k kterémuž sem povolán, najvyššímu hofmistrství zemskému království českého, pravdu vésti a křivdu tupiti, tajnost všecku v radách zachovati, a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterú jinú věc. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí!«

Týmiž slovy uvádějí přísahu nejv. hofmistra kr. č. i Práva a zřízení zemská království českého z r. 1564 v článku B. 4.

Dle Obnovených práv a zřízení zemských království českého z r. 1627 čl. A. 42 a 43 zní přísaha nejv. hofmistra kr. č., jež se konati musí týmž způsobem, jak r. 1500 bylo stanoveno, následovně:

»Já N. N. přísahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Marii matce boží, všem svatým a Vám (titul) N. N. jakožto králi českému a mému pravému dědičnému pánu, Vaší Královské Milosti, a po Vaší Královské Milosti z Vaší Královské Milosti kmene a krve pošlým budoucím králům a dědicům tohoto království věren a stálý býti a v tomto úřadě nejvyžšího hofmistrství zemského království českého, kterýž se mi nyní od Vaší Královské Milosti svěřuje, jak chudému tak i bohatému rovného práva udělovati, obzvláštně pak jak v obecních, království a policii jeho se dotýkajících věcech, tak i v udělování spravedlnosti vedle tohoto obnoveného královského zřízení zemského ve všech i jednom každém ustanovení, artikulích, klausulích a znění jeho, ve všem upřímně a věrně řiditi, všecky tejnosti VKMti i v radách zachovati a k ničemuž jinému v nejmenším se pohnouti nedati a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň, bázeň, přátelství ani nepřátelství aniž pro kterou jinou věc, jakž by ta koliv jmenována býti mohla, vše věrně a upřímně. Tak mi Pán Bůh pomáhej, blahoslavená Panna Marie matka boží a všickni svatí!«

2. Přísaha přísedících soudu komorního.

Zřízení zemské království českého z r. 1500 ustanovuje na listě D. 4 toto znění »přísahy pánóv a vladyk do soudu komornieho a do rady královské«:

»Přísaháme Pánu Bohu, všem svatým, najjasnějšiemu kniežeti a pánu panu Vladislavovi, uherskému, českému ꝛc králi (aneb který by potom král byl), všem pánóm a vladykám i všie obci královstvie českého napřed Jeho Královské Milosti rady a tajnosti zachovati, k obecnému dobrému věrně a právě raditi a v týchž radách a soudu komorniem pravdu vésti a křivdu tupiti a to ani pro přiezeň ani pro nepřiezeň ani pro kterú jinú věc. Toho nám Buoh dopomáhaj i všickni světí!«

Zřízení zemská kr. č. z r. 1530 znění přísahy té nepředpisují.

Dle Práv a zřízení zemských království českého z r. 1549 čl. B. 23 zněla »přísaha pánuov a vladyk do soudu dvorského a komorního a do rady Jeho Milosti Královské« takto:

»Přísahám Pánu Bohu, všem svatým, najjasnějšímu knížeti a pánu panu Ferdinandovi, římskému, uherskému, českému ꝛc králi ꝛc, jakožto králi českému, (anebo kterýž by potom byl), všem pánuom

a vladykám i vší obci království českého napřed Jeho Milosti královské rady a tajnosti zachovati, k obecnému dobrému věrně a právě raditi a v týchž radách a v soudech dvorském i komorním pravdu vésti a křivdu tupiti a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mi Pán Buoh pomáhaj i všickni světí!«

Týmiž slovy naznačují přísahu přísedících soudu komorního Práva a zřízení zemská království českého z r. 1564 v článku B. 6. Obnovená práva a zřízení zemská království českého z r. 1627 předpisují v článku A. 45 »přísahu našich královských rad a soudcův našeho královského komorního a dvorského neboližto lenního soudu« těmito slovy:

»Já N. N. přísahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Marii matce boží, všem svatým a Vám (titul) N. N. jakožto králi českému a mému pravému a dědičnému pánu, Vaší královské Milosti, a po Vaší královské Milosti z Vaší královské Milosti kmene a krve pošlým budoucím králům a dědicům království tohoto věren a stálý býti a v tom, kdež jste mne VKMt za radu svou a soudce do VKMti soudův komorního a dvorského neboližto lenního milostivě nařiditi ráčili, jak chudému tak i bohatému rovného práva udělovati a jak v obecních království a policii jeho se dotýkajících věcech, tak i v udělování spravedlnosti vedle tohoto královského obnoveného zřízení zemského ve všech i jednom každém ustanovení, artikulích, klauzulech a znění jeho upřímně a věrně řiditi, nicméně všecky tajnosti VKMti i sice v radách zachovati a k ničemuž jinému v nejmenším se pohnouti nedati, a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň, bázeň, přátelství ani nepřátelství ani pro kterou jinou věc, jak by ta koli jmenována býti mohla, vše věrně a upřímně. Tak mi Pán Bůh pomáhej, blahoslavená Panna Marie matka boží a všickni svatí!«

3. Přísaha písaře soudu komorního.

Formulář přísahy písaře soudu komorního není v zřízení zemském podán. V onom z r. 1500 ustanovuje se na listě G. 8 pouze: »a písař komorní má vždycky ustavičně býti v Praze a má dobrý, zachovalý své cti člověk býti; a má přísahu k tomu soudu učiniti. A to má pan hofmistr zemský nynější i budúcí opatřiti. A ten písař má vždycky nalezen býti na Hradě Pražském aneb v páně hofmistrově domu.«

Zřízení zemské z r. 1549 vyslovuje se v článku Q. 7 a ono z r. 1564 v článku O. 12 o písaři takto: »Písař soudu komorního má býti v Praze a má dobrý, zachovalý člověk v své cti býti a přísahu k tomu soudu učiniti. A ten má od najvyššího hofmistra nynějšího i budoucího volen a zřízen býti. A ten písař má na Hradě Pražském pro potřeby lidské každého času nacházeti se dáti.«

A obnovené zřízení zemské z r. 1627 ustanovuje v čl. F. 49 stručně: »Přední písař soudu komorního, na své cti dobrý a zachovalý člověk, má vždycky v Praze zůstávati, též přísahu k tomu soudu učiniti a od nejvyššího hofmistra nyní i budoucně volen a zřízen býti.«

Znění přísahy písaře soudu komorního zachovalo se však v registrech téhož soudu.

Nejstarší jest z r. 1552. Jmenováni jsou přitom i písaři sami, jichž řada až na tři mezery v letech 1577—1584, 1604—1613 a 1615—1620 jest téměř úplná. V době starší uvádí se výslovně co písař Register papouškových obeslaných vejpovědí z let 1538—1543 č. 822, stará sig. J. 8 Jan Kolský z Kolovsi, který sám o sobě poznamenal: »Tyto vejpovědi pří obeslaných a ven z pořadu vzatých totiž stranních jsou skrze Jana Kolského z Kolovsi, písaře soudu komorního kr. č. sepsané.« Týž jest i písařem Register černých nálezových půhonných z let 1543—1552 č. 827, stará sig. J. 13, dle poznámky na listě druhém: »Pře puohonní i obeslané pořádně tuto jsou pořad, jak která po které slyšána, do tohoto manualu ode mne Jana Kolskýho z Kolovsi, písaře soudu komorního království českého, spisovány.« Jeho konceptem jsou i Registra obeslaná vejpovědí z let 1543—1552 č. 824, stará sig. J. 10 a snad některá jiná ještě.

Zápisy o přísaze, pokud se v registrech soudu samého zachovaly, jsou tyto:

1552 d. 25 srpna. — Tato přísaha vydána jest Mikulášovi Skalskému z Dubu, písaři soudu komorního království českého, leta ꝛc LII° ve čtvrtek po sv. Bartoloměji:

»Přísahám Pánu Bohu, všem svatým, nejjasnějšímu knížeti a pánu panu Ferdinandovi, římskému, uherskému, českému ꝛc králi, infantu v Hyspanii, arciknížeti rakouskému a markrabí moravskému, JKMti a urozenému pánu panu Zdislavovi Berkovi z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyzšímu hofmistru království českého, všem pánuom, rytířstvu i vší obci království českého, bohatému i chudému, v tomto písařství soudu komorního království českého věrně a právě se chovati, tejnost rady držeti a věcí mně poručených pilnu býti a všelijak pravdu vésti a křivdu tupiti. A toho jinak činiti nemám pro přízeň ani nepřízeň ani pro kterú jinú věc. Tak mi Pán Buoh pomáhaj i všickni světí. Amen.« [Registra obeslaná vejpovědí č. 824, stará sig. J. 10 fol. 216. — Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 před rejstříkem.]

Téhož leta a dne vydána níže psaná přísaha Vítovi Flavinovi ꝛc k písařství při soudu komorním. [Následuje svrchu uvedená přísaha, v níž jen ještě za slovy »a věcí mně poručených pilnu býti« následují: »starších při témž úřadě poslouchati.«]

Téhož leta ꝛc Janovi Liturgusovi a Václavovi Komedkovi k písařství při soudu komorním přísaha ut supra vydána.

1553 d. 17 května. — Leta ɔc LIII° v středu po sv. Žofii Kryspinovi Šultysovi z Čimic, písaři desk dvorských královských, přísaha ut supra k písařství při soudu komorním vydána.

1555 d. 27 dubna. — Leta ɔc LV° v sobotu po Svátosti p. Mikuláš Skalský z Dubu, písař soudu komorního království českého, obnovil nahoře psanú přísahu urozenému pánu panu Janovi nejstaršímu z Lobkovic na Zbiroze a Točníce, nejvyžšímu hofmistru království českého. Vít Flavín, Jan Liturgus též obnovili témuž pánu přísahu v táž slova ut supra.

1560 — Leta ɔc LX° Václavovi Hložkovi vydána ut supra přísaha.

1567 d. 15 září. — Leta ɔc LXVII° v pondělí dne [1]) Povýšení sv. Kříže [sic] p. Jan nejstarší z Lobkovic na Hazumburce a Libochovicích ouřad nejv. hofmistrství vzdáti a nejv. p. sudímu dvorskému spravování toho úřadu odstúpiti ráčil.

1567 d. 16 září. — Leta ɔc LXVII° v outerej den sv. Lidmily p. Mikuláš Skalský z Dubu, písař soudu komorního království českého, obnovil opět přísahu k témuž písařství JMCské císaři Maximiliánovi ɔc a urozenému pánu panu Adamovi z Švanberka na Přindě a Volši, nejvyzšímu sudímu dvorskému království českého, na místě nejvyzšího hofmistra téhož království českého.

P. Kryspin Šultys z Čimic, místosudí dvorský království českého, Jan Liturgus z Turska, Vít Flavín téhož dne ut supra obnovili přísahy. Jiřík Šiller [sic] učinil přísahu k písařství při soudu komorním téhož dne.

1576 d. 12 listopadu. — Leta ɔc LXXVI° v pondělí po sv. Martinu p. Vít Flavín z Rottnfeldu, místosudí dvorský království českého, učinil přísahu k písařství soudu komorního téhož království nejjasnějšímu knížeti a pánu panu Rudolfovi druhému, volenému římskému císaři, uherskému a českému králi ɔc, a urozenému pánu panu Ladislavovi staršímu z Lobkovic na Chlumci a Jistebnici, nejvyzšímu hofmistru království českého.

Téhož leta a dne Janovi Liturgusovi vydána, Jiříkovi Šulerovi, Šebestianovi Fauknarovi.[2]) [Registra bílá obeslaná vejpovědí č. 829, stará sig. J. 14 před rejstříkem.]

---

[1]) Správněji má býti »po Povýšení«, neboť svátek ten připadl r. 1567 na neděli. — [2]) Tento písař Šebestian Fouknar z Fonkenštejna měl v letech 1589—1593 při na soudě zemském větším s Jiříkem, Adamem, Janem a Zdislavem bratřími vlastními Údrckými z Údrče na Vidhosticích, poněvadž jej »jakožto osobu ouřední a přísežnú na jeho dobré cti a pověsti vysoce znaříkati a tudy nemálo ale velice, nevinně jej mezi poctivé lidi v zlou pověst uvésti měli.« Konečně stalo se dne 24 října 1593 prostředky od obojí strany k tomu dožádanými, poněvadž se shledalo, »že takové nářky, a cožkoliv mezitím jest prošlo, z pouhých vymyšlených a omylných správ lidských a nedorozumění jich sou se zběhly,« narovnání a to tak, že co se mezi stranami posud zběhlo, bylo zdviženo, »tak že to jemu panu Šebestianovi, dědicům a budoucím jeho k žádné ujmě jeho cti a dobré pověsti není, nebude a nikdy bejti ani toho nižádnej jinej pod nižádnejm vymyšleným spůsobem k nějaké outršce připomínati nemá,« a mimo to bratří Údrčtí, poněvadž zbytečně k outratám jej přivedli, zavázali se jemu půlčtvrta

1585 d. 20 května. — Leta Páně ɔc LXXXV° v pondělí po neděli Cantate vydána níže psaná přísaha Wolfovi Kneislovi z Borovska k písařství při soudu komorním království českého:

»Přísahám Pánu Bohu, všem svatým, nejjasnějšímu kníže̋ti a pánu panu Rudolfovi II., volenému římskému císaři, uherskému a českému králi ɔc a urozenému pánu panu Jiřímu staršímu z Lobkovic na Libochovicích a Mělníce, JMCské radě, komorníku a nejvyžšímu hofmistru království českého, všem pánům a rytířstvu i vší obci království českého, bohatému i chudému, v tomto písařství při soudu komorním království českého věrně a právě se chovati, tejnost rady držeti a věcí mně poručených pilen býti, starších při témž úřadu poslouchati a všelijak pravdu vésti a křivdu tupiti. A toho jinak činiti nemám pro přízeň a nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mi Pán Bůh pomáhej i všickni světí. Amen.«

1587 d. 10 dubna. — Leta Páně ɔc LXXXVII° v pátek den Svátosti vydána táž přísaha ut supra k písařství a taxatorství při témž soudu komorním Florianovi Danielovi Mejstřickýmu.

1588 d. 11 července. — Leta Páně ɔc LXXXVIII° v pondělí po sv. Prokopu Jan Lobeský touž přísahu ut supra k písařství při témž soudu komorním učinil.

1591 d. 14 listopadu. — Leta Páně MV^C^LXXXXI° ve čtvrtek po sv. Martinu níže psaná přísaha vydána jest panu Florianovi Danielovi Mejstřickýmu z Vatykánu, písaři soudu komorního království českého: Přísahám Pánu Bohu ɔc [táž jak nahoře k r. 1585.]

1592 d. 20 ledna. — Leta Páně ɔc LXXXXII° v pondělí den svatých Fabiana a Šebestiana vydána níže psaná přísaha Matoušovi Nepospíchalovi jinak Nefestýnovi a Janovi Tyklovi k písařství při soudu komorním: »Přísahám Pánu Bohu, blahoslavené Panně Mariji, všem svatým, nejjasnějšímu knížeti a pánu panu Rudolfovi II. — a urozenému pánu panu Jiřímu z Lobkovic na Chomůtově a Libochovicích — . — Tak mi Pán Bůh pomáhej, blahoslavená Panna Maria i všickni světí. Amen.«

Svrchu psaný Matouš Nefestýn [1]) z poručení JMti nejvyššího pana hofmistra z povinnosti jest propuštěn dne 6 měsíce prasince leta 1607.

---

sta kop míšeňských ve dvou ročních lhůtách zaplatiti. Že se pře tato týkala úřední činnosti Š. Fouknara co písaře soudu komorního, vysvítá z toho, že se svolením předsednictva soudu toho zanesena byla do Register královských bílých relací z kanceláře české k soudu komornímu vyšlých v l. 1591—1640 č. 596, stará sig. T. 1, a sice na listech 26—28.

[1]) Za jeho úřadování a z jeho podnětu bylo dne 18 prosince 1603 vydáno nařízení o vypravování půhonů od soudu komorního. Zapsáno jest v Registrech pomorančových půhonných ku při z let 1603—1605 č. 681, stará sig. 2 F. 2 na prvním listu rejstříku a zní takto:

»JMt urozený pán pan Krištof z Lobkovic na Pátku a Divicích, JMti císařské rada, nejstarší komorník, nejvyzší hofmistr a kamrmejstr království českého, ráčí strany všelijakých vejprav při úřadě soudu komorního království

1599. — Leta ɔc LXXXXIX° Albrecht z Dražiče učinil povinnost a touž přísahu ut supra k písařství při témž soudu komorním JMCské a JMti panu Adamovi z Šternberka, nejvyzšímu panu sudímu dvorskému království českého, na místě nejv. hofmistra téhož království.

1599 d. 8 července. — Tehož leta ɔc LXXXXIX° ve čtvrtek po sv. Prokopu učinil touž přísahu ut supra k písařství při témž soudu komorním Pavel Chotounský z Chotouně. — Téhož leta a dne ut supra učinil přísahu a povinnost v táž slova ut supra k komornictví toliko mutatis mutandis Franciček [sic] Kocius z Plzně.

1599 d. 4 září. — Leta 1599 v sobotu po svatým Jiljí p. Florian Daniel Mejstřický z Vatykánu, písař soudu komorního království českého, obnovil nahoře psanou přísahu urozenému pánu panu Krištofovi z Lobkovic na Tachově a Pátku, JMCské radě, nejstaršímu komorníku, nejvyzšímu hofmistru království českého, nejvyššímu komrmeistru téhož království a presidentu nad appellacími. Téhož dne a leta obnovili témuž pánu přísahu v táž slova ut supra: Wolf Kneisl z Borovska, Matouš Nefestýn z Koberovic, Matěj Škoda, Pavel Cerhovský z Růžetína,[1]) Pavel Chotounský z Chotouně. Též obnovili témuž pánu přísahu komorníci v táž slova ut supra: Adam Neytter, Franciček Kocius z Plzně.

1601 d. 30 ledna. — Leta ɔc 601 v outerej po svatém Pavlu na víru obrácení učinil povinnost a přísahu Franciček Kocius k písařství při soudě komorním království českého ut supra JMti urozenému pánu panu Krištofovi z Lobkovic ɔc, nejvyzšímu hofmitru království českého.

1601 d. 26 února. — Téhož leta ut supra v pondělí po sv. Matěji učinil povinnost a přísahu Jan Pihavej k komornictví při soudu komorním království českého ut supra.

1601 d. 21 března. — Téhož leta ut supra v středu po neděli postní Reminiscere učinil povinnost a přísahu k komornictví při soudu komorním touž ut supra Lorenc Kazoryn Rožmberskej.

1602 d. 8 července. — Leta ɔc šestistého druhého v pondělí po sv. Prokopu učinil povinnost a přísahu Jan Lobeský z Fedrsamu k písařství při soudu komorním království českého JMti urozenému pánu panu Krištofovi z Lobkovic ɔc, nejvyzšímu panu hofmistru království českého.

českého, aby žádnej po dnešní den jak půhony ku přem, k svědomí, tak také důhony, obeslání z vejplaty, z vejtržnosti kromě přísežných osob, totiž komorníkův při úřadě soudu komorního nynějších a budoucích, na časy budoucí a věčné nevypravoval, nařizovati. Stalo se ve čtvrtek po památce sv. Moudrosti leta 1603. A takové nařízení JMti páně stalo se skrze oznámení Matouše Nefestýna z Koberovic, písaře a taxatora při soudě komorním.«

[1]) Týž uvádí se v Registrech hřebíčkových půhonných k svědomí z let 1601—1602 č. 678, stará sig. F. 39, na listu 2 b. v roce 1601: »Pavel Cerhovský z Růžetína, měštěnín Nového města Pražského a písař při soudu komorním království českého.«

1603 d. 6 února. — Leta ɔc šestistýho třetího ve štvrtek po Hromnicích učinil povinnost a přísahu k komornictví při soudu komorním Jan Vilímovský.

1603 d. 9 června. — Leta ɔc šestistýho třetího v pondělí po sv. Medardu učinil povinnost a přísahu k písařství při soudu komorním Jan Frodl ut supra. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 na třech listech mezi rejstříkem a textem.]

1614 d. 17 června. — Leta Páně 1614 v outerej po sv. Vítu níže psaná přísaha vydána jest panu Janovi Danielovi Kaprovi z Kapřštejna, JMCské radě při appellacích na Hradě Pražským, k písařství soudu komorního království českého:

Přísahám Pánu Bohu, všem svatým, nejjasnějšímu knížeti a pánu panu Matyášovi, volenému římskému císaři, uherskému a českému králi, arcikníželi rakouskému a markrabí moravskému ɔc, a urozenému pánu panu Adamovi mladšímu z Valdštejna na Hrádku nad Sázavou a Lovosicích, JMCské radě, komorníku a nejvyzšímu hofmistru království českého, všem pánům, rytířstvu i vši obci království českého, bohatému i chudému, v tomto písařství soudu komorního království českého věrně a právě se chovati, tejnost rady držeti a všelijak pravdu vésti a křivdu tupiti. A toho jinak činiti nemám pro přízeň ani nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mi Pán Bůh pomáhej i všickni světí. Amen.

1614 d. 30 srpna. — Leta 1614 v sobotu po sv. Bartoloměji učinil povinnost a přísahu Mikuláš Brodský z Koberovic k písařství při soudu komorním.

1614 d. 10 října. — Leta 1614 v pátek po sv. Diviši učinil povinnost a přísahu Jakub Kaplánek k komornictví při soudu komorním. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 834, stará sig. J. 19 na prvním listě mezi rejstříkem a textem.]

1623 d. 8 dubna. — Leta ɔc 1623 v sobotu po neděli smrtedlné učinil povinnost a přísahu k písařství při soudu komorním Jan Trnka ut supra. — Leta ɔc 1623 v sobotu po neděli smrtné [sic] učinili povinnost a přísahu k komornictví při soudu komorním Petr Gebhart a Václav Tymer oba společně ut supra.

1624 d. 9 ledna. — Leta ɔc 1624 v outerý po Třech králích Petr Gebhart učinil přísahu a povinnost k písařství při soudu komorním.

1624 d. 8 března. — Leta ɔc 1624 v pátek po neděli Reminiscere Jan Bartoloměj Stehlík učinil přísahu a povinnost k písařství při soudu komorním.

1624 d. 17 dubna. — Téhož leta 1624 ve středu po provodní neděli učinil povinnost a přísahu k komornictví při soudu komorním Daniel Fileckej. [Registra zelená půhonná vejpovědí č. 836, stará sig. J. 19 fol. 1.]

1626 d. 19 ledna. — Leta Páně 1626 v pondělí po sv. Antonínu níže psaná přísaha vydána jest panu Ondřejovi Kotvovi z Freifeldu, JMCské

radě při appellacích na Hradě Pražském, k písařství soudu komorního království českého:

Přísahám Pánu Bohu, blahoslavené Panně Mariji a všem svatým, nejjasnějšímu knížeti a pánu pánu Ferdinandovi druhému, volenému římskému císaři, uherskému a českému ͻc králi ͻc, arciknížeti rakouzskému a markrabí moravskému, a vysoce urozenému pánu panu Adamovi z Valdštejna na Hrádku nad Sázavou, Lovosicích, Židlochovicích a Dobrovici, JMCské tejné radě, komorníku a nejvyzšímu hofmistru království českého, že [1]) všem pánům, rytířstvu i vší obci království českého, bohatému a chudému, v tomto písařství soudu komorního království českého věrně a právě se chovati, tejnost rady držeti a všelijak pravdu vésti a křivdu tupiti. A toho jinak činiti nemám pro přízeň ani nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mně Pán Buoh pomáhej, blahoslavená Panna Maria a všichni boží svatí. Amen. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 před fol. 1.]

1627 d. 16 dubna.' — Leta 1627, 16 Aprilis svrchu psaná povinnost od nadepsaného Ondřeje Kotvy ͻc jest obnovena za správy vysoce urozeného pána pana Viléma Slavaty hraběte a vladaře domu Hradeckého, z Chlumu a Košmberka, na Stráži, Hradci Jindřichově, Telči a Košumberce, JMCské skutečné tejný rady, komorníka a nejvyzšího hofmistra království českého ͻc, k písařství soudu komorního kr. č.

Tolikéž obnovili téhož leta a dne ut supra v Registřích půhonných zelených leta ͻc 85 [č. 834, stará sig. J. 19]: Jan Trnka, Pavel Chotounský, Tomáš Medek, Petr Gebhert, Jan Bartoloměj Stehlík písaři, Daniel Filecký komorník. [Registra fialová nálezová půhonná č. 836, stará sig. J. 22 před fol. 1.]

Přísaha písařů soudu komorního po vydání obnoveného zřízení zemského, jejíž formulář zapsán jest v Registrech královských žlutých nových vejpovědí z let 1600—1626 č. 862, stará sig. 5 J. 3, zněla takto:

»Přísaha osob úřadních při soudu komorním království českého vedle obnoveného zřízení zemského. — Já N. přísahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Mariji, všem svatým a nejjasnějšímu knížeti a pánu panu Ferdinandovi druhému, volenému římskému císaři, uherskému a českému králi, jakožto králi českému a pravému dědičnému pánu mému, JMKské a po JMKské z kmene a krve JKMti pošlým budoucím králům a dědicům, k tomuto království, též JMti vysoce urozenému hraběti a pánu panu Jaroslavovi Bořitovi svaté římské říše hraběti z Martinic, pánu na Smečně a Hogensdorfě, JMti římského císaře, uherského a českého krále tajné radě, komorníku, nejvyzšímu hofmistru a místodržícímu v království českém, v tomto ouřadu, k kterémuž sem povolán, totiž N. (písařství, taxatorství, komornictví) soudu komorního v království českém, věren

[1]) Slůvko »že« jest zde zbytečné; musí odpadnouti.

a stálý býti, tímto obnoveným zřízením zemským ve všech i jednom každém ustanovení, artikulích, klausulích a znění jeho upřímně a věrně se řiditi, pravdu vésti a křivdu tupiti, všecky tejnosti rady zachovati a k ničemuž jinému ani v nejmenším pohnouti se nedati, a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň, bázeň, přátelství ani nepřátelství ani pro kterou věc, jak by ta koliv jmenována býti mohla, vše věrně a upřímně. Tak mi Pán Bůh pomáhej, blahoslavená Panna Maria matka boží i všeckni svatí.«

Příloha II.

Soupis register soudu komorního království českého.

Registra soudu komorního, z nichž vzaty jsou zápisy zpředu položené, tvoří tři vzájemně se doplňující skupiny a sice I. Registra půhonná, do kterých se zapisovalo, kdo koho a z čeho poháněl, II. Registra svědomí obsahující svědectví osob, jež strana pohánějící i pohnaná ve svůj prospěch předváděly, a III. Registra nálezová či vejpovědí, v nichž po stručnějším neb obšírnějším vypsání půhonu, svědectví, námitek advokátů a právního odůvodnění zaneseno jest, jak »nejvyšší hofmistr království českého se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševši půhon, odpor, svědky, pře vedení a tohoováživše, o tom nalézati ráčí«.

Registra tato byla r. 1859 od c. k. vrchního zemského soudu království českého s jinými ještě soudními knihami darována Museu království českého. Nyní nacházejí se v archivu musejním, k němuž se vztahuje připojené číslo. Pod starou signaturou, kterou byly původně v registratuře soudní opatřeny, byly knihy ty až posud uváděny v literatuře. U desk dvorských nalézají se ještě knihy zde pod č. II. 4 a 6 a III. 5 uvedené, v knihovně musejní č. III. 3 a v c. k. všeobecné a universitní knihovně č. III. 8.

I. Registra půhonná.

1. Registra půhonná úzká (první?) z let 1507—1508. Zlomek o 14 dlouhých úzkých listech obsahuje půhony k roku Svátosti 1508 podané v době od 11 listopadu do 13 prosince 1507 a od 1 ledna do 21 března 1508. Číslo 292.

Některé půhony z r. 1488 jsou stručně poznamenány na l. 310—316 Register úzkých královských níže pod č. III. 1 popsaných.

Jiné půhony z let 1500—1511 a 1511—1515 nacházejí se u nálezů soudních v Registrech pánů Viléma a Vojtěcha z Pernštejna, níže pod č. III. 3 a 7 popsaných.

2. Registra půhonná z let 1513—1524. Rukopis papírový v nové vazbě, jehož původní název se nezachoval, má na počátku rejstřík o 10 listech; text zabírá listy A. 1—30, B—E. po 10 a F. 1—13. Na listech A. 1—B. 1 jsou půhony z let 1513—1516. Na listě B. 1 b. jest zápis: »Leta Páně tisicieho pětistého třimezdcitmého Jeho Milost kníže a pán pan Karel, z božie milosti kníže Minstrberské ͻc, se pány a vladykami Jeho Královské Milosti radami soud komorní při svatém Martině JMt držíce všecky pře od XVI⁰ až do XXIII⁰ leta přeslyšeti jsú ráčili. A co pří starých na hojemstvích a na poklidiech zuostalo od leta XVI⁰ až do XXIII⁰ k roku Svátosti tuto pořádně v tato registra vypsáno jest k letu MV^C^XXIIII^u^. A najprvé z pátých registr úzkých. V pátých registrách [fol. B. 2].... V šestých registrách [fol. B. 3].... V sedmých registrách úzkých [fol. B. 9].... V druhých lvových registrách [fol. C. 3].... V třetích lvových registrách [fol. C. 8].... V čtvrtých lvových registrách [fol. E. 3].« Půhony tyto zabírají listy B. 2—F. 2. Na listě F. 3 jest zápis: »Leta božího MV^C^XXVII⁰ při roku Svátosti urozený pán pan Zdeněk Lev z Rožmitála a s Blatné, najvyšší purkrabie pražský, z rozkázání krále JMti pro nepřítomnost urozeného pána pana Vojtěcha z Pernštejna a na Pardubicích, najvyššieho hofmistra království českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, soud komorní držeti ráčil, po kterémžto soudu pří starých k roku svatého Martina toto jest pozuostalo.« Následují půhony z let 1516—1524. K poslednímu listu F. 13 přidány jsou tři listy nečíslované se seznamem odložených pří z register prvních modrých a druhých modrých. Končí se tento seznam slovy: »Těchto všech pří nadepsaných, kteréž jsou na poklidech a na hojemství, jest jich CX. K slyšení má přijíti v těchto registrách pří LXXXIII krom těch, které sú na naučení panském.« Č. 87. JUDr. Jaromír Čelakovský uveřejnil z nich půhony z let 1513—1519 v Archivu českém XIX. str. 372—473 pod č. 2649 až 2998 a pojednává o rukopise samém tamtéž v úvodě str. VII. č. 6. pod názvem Registra nevyřízených půhonů k soudu komornímu z let 1513—1524. Z register, z kterých v tomto rukopise nevyřízené půhony se uvádějí, nezachovala se registra úzká první až sedmá, registra lvová první a třetí a registra modrá druhá. Dle Stanných práv pří královských i stranních z let 1523—1526 č. 297, jež níže pod č. 8 jsou uvedena, jsou zápisy zde na listě A. 29—B. 1 z r. 1516 a na listě C. 1—2 z r. 1518 z prvních register lvových.

3. Registra půhonná úzká (čtvrtá?) z r. 1516 obsahují na listech D. 7—F. 6 půhony podané v době od 3 do 20 března 1516. Listy A. 1—D. 6 s půhony snad již z r. 1515 nyní chybějí. Půhony nevyřízené zaneseny jsou znovu v registrech předcházejících na listech A. 27—A. 29 b. Č. 293.

4. Registra půhonná druhá lvová z let 1518—1519 nezachovala se úplná. Chybíť na počátku rejstřík a 11 listů, na konci též nějaký

list. Rkps má nyní listy A. 12—30, B. 1—30 a C. 1—14 a obsahuje půhony z měsíce listopadu a prosince 1518 a z r. 1519 vše k roku Svátosti a sv. Martina 1519. Půhony nevyřízené zaneseny jsou v předcházejících registrech č. 2 na listech C. 3—8. Č. 93. JUDr. Jaromír Čelakovský uveřejnil půhony tyto v Archivu českém XIX. str. 438—475 č. 2845—3010.

5. Registra půhonná k svědomí z let 1518—1534 počínají záhlavím »Anno domini MV^C^XVIII puohonové k svědomí tuto se vpisují« a obsahují na listech A. 1—L. 24 půhony z doby ode dne 23 listopadu 1518 do 18 dubna 1534. Ku konci jest rejstřík o 46 listech. Na listě C. 9 nachází se tato zpráva o Karlu knížeti Minstrberském: »Leta M°V^C^XXIII° v pondělí před sv. Řehořem [9 března] osvícený Karel, z božie milosti knieže Minstrberské v Slezí Olešnicské, hrabě Gladský ꝯc, krále JMti najvyší hajtman královstvie českého a fojt Hornieho margkrabstvie Lužicského, přísahu JMt králi českému JMti i vší zemi k témuž hajtmanstvie učiniti ráčil a JMti soud komorní na JMti královské místě hned poručen, aby před JMt kniežetcí a radu JMti královskú na to zvolenú obsíláno, kto by koho z čeho viniti chtěl, bylo; kterážto obsílání již za JMti knížete tuto se dole začínají.« Nyní následují půhony k svědomí dnem 13 března 1523 počínajíc. Č. 639, stará sig. F. 1.

6. Registra půhonná čtvrtá lvová z let 1522—1524 obsahují na listech A. 1—20, B. 1—20, C. 1—20 a D. 1—5 půhony k roku o Svátosti 1522 až k roku o Svátosti 1524. Napřed položen jest na 9 listech alfabetický rejstřík dle počátečních písmen křestních jmen stran pohánějících, jak i v ostatních registrech vždy bývá. Na listě B. 1 nalézá se jako u č. 5 zápis: »Leta MV^C^XXIII° v pondělí před svatým Řehořem [dne 9 března] osvícený Karel, z božie milosti knieže Minsterberské v Slezí Olešnické, hrabě Gladský ꝯc, krále JMti najvyší hajtman královstvie českého a foyt Hornieho markrabstvie Lužického, přísahu JMt králi českému JMti i vší zemi k témuž hajtmanstvie učiniti ráčil, a JMti soud komorní na JMKské místě hned poručen, aby před JMtí kniežecí a radú JMti královskú na to zvolenú obsíláno, kto by koho z čeho viniti chtěl, bylo; kterážto obsielánie již za JMti knížete tuto se dole začínají.« Půhony nevyřízené zaneseny jsou poznovu v registrech zde pod č. 2 položených na listech E. 3—F. 3. Č. 94.

7. Registra obeslání k stranním přem a k svědomí k stranním přem z let 1522—1532 skládají se z více částí a sice: a.) Listy A. 1—12 jsou nadepsány: »Tuto se znamenávají ty pře strannie, kteréž se před JMt kniežecí knieže Karla JMt k zvláštním rokuom obsielají leta MV^C^XXIII« a sice ode dne 2 května 1523 do 23 dubna 1524. b.) Listy nově označené A. 1—B. 2 obsahují »Stranní pře, kteréž před osvícené kníže Karla JMt k zvláštniem a rozdielným rokuom jsú obeslané« ode dne 8 května 1523 do 3 května 1525. c.) Listy B. 3—6 »Královské pře k soudu pozůstalé, kteréž jsú odloženy do pondělího po sv. Kateřině najprv příští« ode dne 11 července 1522 do 8 února 1523; viz i č. II. 6. d.) Listy B.

6—9 »Stranní pře za knížete Karla JMti odložené do pondělího po sv. Kateřině« ode dne 3 prosince 1523 do 12 října 1526. e.) Označování listů skočí z B. 9 bezprostředně k D. 1 a tu na listech D. 1—E. 9 »Za hajtmanství urozeného pána pana Vojtěcha z Pernštejna a na Pardubicích, najvyšího hofmistra království českého, JMti obeslání k svědomí k stranním přem tuto se pořád píší leta M°V^CXXVII.°« ode dne 1 července 1527 do 8 června 1528. f.) Na listech E. 10—F. 3 a F. 7—18 »Za hajtmanství urozeného pána pana Hanuše Phluga z Rabštajna a na Bečově ɔc, urozeného a statečného rytíře pana Jaroslava z Vřesovic a na Brozanech, najvyzších hajtmanův krále JMti království českého, obeslání k svědomí k stranním přem tuto se pořád píší leta MV^CXXVIII°« ode dne 19 října 1528 do 22 října 1529. g.) Na listech F. 4—6 »K svědomí leta MV^CXXIII°« t. j. obeslání ode dne 6 května do 24 listopadu 1523. h.) Na listech F. 19 až G. 9 »Za hajtmanství pana Zdeňka Lva z Rožmitála a pana Radslava Beřkovského z Šebířova« obsilky k svědomí ode dne 4 listopadu 1529 do 26 ledna 1530. ch.) Dále na listech 1—19 zvlášť označených »Z poručení krále JMti« obsilky k svědomí ode dne 26 února 1530 do 19 listopadu 1532. i.) Na listech G. 10—J. 8 »Za hajtmanství urozeného pána pana Jana z Wartmberka a na Zvířeticích ɔc, pana Vojtěcha z Pernštajna ɔc, pana Radslava Beřkovského ɔc, pana Wolfarta Planknara ɔc obeslání k svědomím [k] stranním přem tuto se pořád píší leta ɔc XXX°.« ode dne 21 dubna 1530 do 17 dubna 1532. Následuje rejstřík o 6 listech. Ze staré vazby zbyla jen pergamenová kůže na deskách. Č. 640, stará sig. F. 2.

8. Stanná práva při královských i stranních z let 1523—1526. Rkps o 39 listech úzkých dlouhých se zápisy týkajícími se pří, které zaneseny byly v registrech lvových prvních až sedmých, o nichž se výše pod č. 2 děje zmínka. Č. 297.

9. Registra půhonná první modrá z let 1524—1525 mají napřed na 9 listech alfabetický rejstřík dle křestních jmen osob poháněјících sestavený, za nímž na listech A. 1—E. 17 následují půhony za Karla, knížete minsterberského, nejvyššího hejtmana kr. č., podané v době ode dne 11 února 1524 do dne 15 července 1525. Č. 641, stará sig. F. 3.

10. Pře a obeslání stranní na krátké roky z rozkázání JMti knížecké, kteréž z knížecí kanceláři vycházejí ɔc 1525. Rkps tento, jenž míval 12 dlouhých úzkých listů, z nichž však nyní 6 prostředních chybí, obsahuje obsilky stran před knížete Karla na Hrad Pražský od 26 června do 29 září 1525 vydané. Č. 294.

11. Registra půhonná před úřad nejvyššího hejtmanství království českého z let 1527—1528. Zlomek o 12 listech, jehož počátek i konec chybí, obsahuje půhony k roku po sv. Třech králích 1527 až k roku po hodu slavném Matky Boží hromnic 1528. Č. 95.

12. Registra půhonná z let 1527—1530 mají listů A—F po 20 a G. 10, z nichž však A. 1, který byl jen titulním, A. 8 a F. 16 chybí. Ku konci jest na 9 listech alfabetický rejstřík pořízený dle křestních jmen

osob poháněјících, jak to v XVI. století vůbec bylo v obyčeji a proto dále se již výslovně nepřipomíná. Rkps, jehož původní název se nezachoval, jest nově vázaný a obsahuje půhony k roku Svátosti 1528 až k roku sv. Martina 1530 podané v době od 15 listopadu 1527 až do 30 července 1530. Čís. 77.

13. Registra půhonná z let 1527—1531 čítají 146 úzkých dlouhých listů a jsou nově vázaná. Jest to vlastně koncept k registrům, jež jsou zde pod č. 12 a 16 uvedena. Na listě 25—134 b. nacházejí se půhony, které čistě přepsány jsou v registrech zde bezprostředně pod č. 12 předcházejících, a posledním odstavcem na listě 134 b. počíná se a listem 145 končí koncept půhonů z let 1530—1531, jež čistě přepsány jsou v registrech půhonných černých z let 1530—1533, jež zde pod č. 16 následují, a sice na listě A. 1—16. Č. 295.

14. Registra královská obsélací z let 1528—1532 obsahují následující samostatné skupiny se zvláštní paginací: a.) První registra za JMti královské krále Ferdinanda obsélací 1528, na listech A. 1—C. 18 listy obsílací vyšlé z kanceláře královské ode dne 8 května do 23 září r. 1528. b.) Na listech A. 1—19 Registra pří obeslaných před najjasnějšího knížе a pána pana Ferdinanda, uherského a českého ɔc krále, které se na Hradě Pražském v úterý po sv. Dorotě [8 února] leta Páně M⁰V^CXXX⁰ vydávati začaly. Poslední jest ze d. 18 dubna t. r. c.) Puohonové i duohonové k svědomí leta ɔc XXX⁰ v úterý po sv. Dorotě na Hradě Pražském vydávati se začali. Poslední jest ze d. 14 května t. r. Text na 9 listech s 3 listy rejstříku. d.) Druhá registra královská obeslaných pří zaujímají dobu od 6—27 července 1528 a mají 39 listů textu se 2 listy rejstříku. e.) Registra třetí královská obeslání před JMt krále Ferdinanda leta 1531 obsahují na 26 listech obsilky z doby od 18 března do 30 června 1531. f) Registřík pořádných obsilek před krále JMt leta ɔc XXXI⁰ zabírá listů 22 a g.) Obeslání před krále JMt leta ɔc XXXII⁰ ode dne 9 května do dne 2 června 1532 na 13 listech. Rkps nově vázaný č. 642, stará sig. F. 4.

15. Registra zelená z let 1529—1534 obsahují obsilky před soud hejtmanský t. j. zemských hejtmanů království českého a to ve dvou samostatných skupinách. V první jsou na listech A. 1—H. 18 s rejstříkem o 10 listech obsilky na dlouhé a krátké roky z let 1529—1534, v druhé na listech A. 1—H. 1 s rejstříkem též o 10 listech obsilky na správu a krátké roky z let 1529—1533. Rkps nově vázaný č. 643, stará sig. F. 5.

16. Registra půhonná černá z let 1530—1533 obsahují půhony k roku sv. Martina 1530 až k roku sv. Martina 1533 podané v době ode dne 6 září 1530 do dne 25 října 1533. Text zabírá listy A. 1—G. 19, z nichž však C. 13 a F. 14 jsou vytrženy. Napřed jest rejstřík o 11 listech. Koncept v č. 13. Rukopis nově vázaný č. 644, stará sig. F. 6.α.

17. Registra půhonů k svědomí z let 1532—1534 obsahují na 36 listech půhony ode dne 19 listopadu 1532 až do dne 14 dubna 1534. Rejstřík není. Přivázána jsou k registrům svědomí z let 1544—1546. Rkps nově vázaný č. 653, stará sig. F. 13.

18. Registra půhonů k svědomí z let 1533—1536 jsou nyní v jedné knize spojené tři zlomky dvojích register. V první části o 10 listech jsou zaneseny buď v celku neb jen u výtahu přípisy královské, které stranám v čase ode dne 13 prosince 1533 až do dne 6 února 1534 byly zaslány, aby vydaly svědomí tomu, kdo jeho potřebuje. V části druhé na listech F. 15—H. 4 jsou půhony k svědomí podané v době ode dne 23 července do dne 15 prosince 1535; v části třetí jsou na listech K. 3—L. 4 půhony k svědomí podané v době ode dne 11 července do 13 listopadu 1536. Obě tyto části dle písma a celé úpravy jsou zbytkem jedněch register, která byla jen konceptem zběžně načrtnutým. Rkps. nově vázaný č. 96.

19. Registra obsélací královská hřebíčková z let 1533, 1534 a 1537. Rkps o 207 listech textu a 19 listech rejstříku vázaný v tuhých deskách dřevěných potažených ozdobnou koží barvy hřebíčkové nese na spodní ořízce původní svůj název Královská hřebíčková. Obsahuje v plném znění neb jen u výtahu královské přípisy, kterými strany na Hrad Pražský byly obeslány, a to na listech 1—8 a. z doby od 10 do 31 prosince 1533, na listech 8 b.—103 a. z doby ode dne 2 ledna do 27 července 1534 a na listech 103 b.—207 z doby ode dne 7 března do 4 září 1537. První obeslání z r. 1537 jest bezprostředně psáno na druhé straně listu 103, na jehož první straně jest poslední obsilka z r. 1534; písaři jsou však různí. Č. 645, stará sig. F. 6. β.

20. Registra půhonná zelená z let 1535—1536, poněvadž prvních devět listů chybí, mají nyní na listech A. 10—O. 9 půhony podané v době ode dne 14 ledna 1535 do dne 23 srpna 1536. Dle proužku nejspíše z prvního ze ztracených listů pocházejícího a nyní na vnitřní straně přední desky přilepeného, na němž napsáno Zelená 1535 sabbato post Circumcisionis, lze souditi, že registra tato slula zelená a že první v nich zanesený půhon byl ze dne 2 ledna 1535. Nápis na desce zní prostě Půhonové od leta ɔc 35. Ku konci jest rejstřík o 15 listech. Č. 646, stará sig. F. 6. γ.

21. Obeslání i půhonové před JMt nejvyzšího pana hofmistra leta 1535—1537. Tak nadepsán jest rukopis na listu bezprostředně před textem. Na desce jsou nápisy dva; přímo na kůži Obeslání od leta M°V^C^XXXV° a na štítku na desce nalepeném Registra obeslání i půhonný (sic) před JMt nejv. p. hofmistra od leta 1535 až do 1537. Na listech A. 1—K. 16 jsou zde zaneseny obsilky podané a vypravené v době ode dne 4 ledna 1535 do dne 7 července 1537. Ku konci jest rejstřík o 12 listech. Rkps vázán jest v polotuhých deskách kožených světlých ozdobných, téhož tvaru jako předcházející. Č. 647, stará sig. F. 7. α.

22. Půhonové i obeslání před Jeho Milost pana hofmistra království českého leta 1536—1539. Tak nazván jest rkps původně na štítku, který ze starých desk na nové jest přelepen. Na listech A. 1—O. 4 zaneseny jsou tu půhony i obsilky z doby ode dne 28 srpna 1536 do dne 30 srpna 1539. Napřed jest rejstřík o 18 listech. Obsahem se tyto dva rukopisy č. 21 a 22 různí, ačkoliv z části zápisy z téže doby mají. Č. 648, stará sig. F. 7. *β*.

23. Půhonové a důhonové k svědomí před JMt královskou z let 1538—1562. Rukopis, jehož původní nápis na deskách, nyní až na nepatrné zbytky zvětralých, zní Puohonové a duobonové k svědomí před Jeho Milost královskú MDXXXVIII., má napřed rejstřík o 18 listech, za nímž na listech A. 1—L. 3 následují půhony k svědomí z doby ode dne 3 ledna 1538 do dne 27 července 1562. Na prvním listě jest omylem nadepsáno »Anno 1537« místo správného 1538, jak i z jednotlivých dat vysvítá. Z některých let zápisy vůbec tu nejsou k. p. 1553—1556, 1559 a 1560. Na listu H. 3 jest tato poznámka: »Po příjezdu prvním JMti císařské sem do tohoto království na Hrad Pražský, kterýž se stal v úterý po svatém Linhartu [8 listopadu] leta MV^{C}LVIII^{0} tito půhonové sou psaní« a na listu H. 4 »Praesente caesarea Majestate infra notatae citationes testimoniorum ab officio prodiere a f. 4 post Jeronimi [1 října] A. 1561.« Č. 649, stará sig. F. 8.

24. Registra černá královská neb Obeslání i půhonové před JMt královskou z let 1538—1547, jak zní název na prvním listě před rejstříkem, obsahují na listech A. 1—S. 20, z nichž však O. 20, S. 11 a 18 chybí, obsilky a půhony z doby ode dne 3 ledna 1538 do dne 10 října 1547. Na zadní straně posledního listu jsou dvě obsilky z r. 1548 a sice ze d. 5 května a 16 června, které však v rejstřík pojaty nejsou. Na listu F. 6 a H. 13 jest poznámka: »Více hledej v modrých půhonných A. 1 a H. 15« t. j. zde v č. 27, a na listě S. 20: »Dále hledaj v Nových L. 12« t. j. zde v č. 28. Na počátku jest rejstřík o 19 listech, z něhož písmena M a N chybí. Dle poznámky na posledním listě následujících register č. 25 a na listě H. 15 č. 27 slula tato registra černá královská. Č. 650, stará sig. F. 9.

25. Registra půhonná z let 1539—1541, jichž původní, na zbytcích starých desk zachovaný nápis zněl Puohonový i obesla. MDXXXIX., mají napřed rejstřík o 20 listech, za nímž následují na listech A. 1—W. 7 půhony a obsilky z doby ode dne 2 září 1539 do dne 6 prosince 1541. Končí poznámkou: »Dále hledej v Černých královských. D. 11.« t. j. pokračování v zápisech půhonů nalézá se na listě D. 11 register zde pod č. 24 uvedených. První dva řádky textu psány jsou písmem ozdobným, zlatým. Na spodní ořízce jest nápis »Citaciones«. Č. 651, stará sig. F. 10.

26. Registra půhonná z let 1541—1542. Jest to pouhý koncept bez rejstříku. Půhony z roku 1541 na listech A. 1—B. 8 jsou na čisto

přepsány v registrech zde právě pod č. 25 uvedených a sice na listech T. 8—W. 7 a půhony z r. 1542 na listech B. 8—C. 9 jsou na čisto přepsány v registrech zde pod č. 27 následujících a sice na listech A. 1—C. 8. Rkps nově vázaný č. 97.

27. Registra půhonů i obeslání modrá z let 1542—1544 mají napřed rejstřík o 19 listech, za nímž následují na listech A. 1—M. 12 registrované obsilky a půhony z doby ode dne 18 ledna 1542 do 10 listopadu 1544. Odkazy na listu H. 15 »Dále hledej v Černých královských F. 15« a na listu M. 11 »Dále v Královských L. 7« vztahují se k registrům zde pod č. 24 uvedeným. Rkps, na jehož spodní ořízce jest nápis »Anno 1542 modrá«, má původní vazbu s dřevěnými koží potaženými deskami, které jsou sepjaty mosaznými sponami. Č. 652, stará sig. F. 12.

28. Registra půhonů a obeslání nová červená z let 1544 až 1547. Z register těchto zachovalo se jen několik zlomků a sice listy B. 5—16 + F. 11—20 + G. 1—12 + J. 9—18 + K. 13—20 + L. 1 + 2, na nichž jsou zapsány půhony z doby ode dne 17 března 1545 do 25 května 1547. Že zlomky ty přináležejí k sobě a že jsou částí Register nových červených, v nichž zápisy šly na listech A. 1—L. 12 a dále od 22 října 1544 do 10 října 1547 a dále, vysvítá jasně z poznámek v Registrech černých královských zde pod č. 24 uvedených. Tam čteme na listě L. 18 ku dni 22 října 1544: »Dále v novém sexternu A. 1«, na listě M. 14: »Dále v novém manualu A. 14«, na listě N. 11: »Dále v Nových D. 13«, na listě S. 1: »Dále se pokládá v Nových červených K. 12« a na listě S. 20 ku dni 10 října 1547 »Dále hledaj v Nových L. 12.« Všecky tyto poznámky vztahují se k jedněm registrům, jak datum zápisů ukazuje. Rkps nově vázaný č. 98.

29. Registra půhonů a obeslání z r. 1548, zlomek to o 11 listech A. 1—11, který obsahuje půhony podané v době od 20 října do 19 prosince 1548 k roku Hromnic 1549. Přivázán jest k č. 98.

30. Registra obeslání z vejtržností z let 1550—1567. Za rejstříkem o 26 listech následují na listech A. 2 b.—V. 12 obsilky k roku Svátosti 1550 až k roku sv. Martina 1567 podané v době ode dne 15 března 1550 do 16 října 1567. První list označený A. 1—A. 2 a. chybí. Ze staré vazby zachována jen ozdobná kůže s nápisem »Obeslání z vejtržnosti.« Č. 654, stará sig. F. 15.

31. Registra obeslaná z vejplaty z let 1550—1628 obsahují obsilky držitelů vsí a jiných statků pozemských podané buď od soukromníků neb od královského prokuratora jménem a na místě krále a ústavů duchovních, aby na soudě komorním prokázali své právo k nim, »aby položil majestaty, zápisy a jiné své, ač má-li které, pořádné spravedlnosti na ves —, pravě se k té vsi — se vším k tomu příslušenstvím, což on — tu má a drží, právo a spravedlnost vejplatou i jinak míti.« Z počátku jsou dva rejstříky, starší o 10 a novější o 25 listech, za nimiž následují zápisy z let 1550—1574 na listech A. 1 b. (A. 1 a. chybí) — E. 21

a z let 1575—1628 na listech AA. 1—JJ. 14. Z původní vazby zachována jest kůže s nápisem »Obeslané z vejplaty od leta 1550 až do 1628.« Č. 84.

32. Registra černá obeslání o zastoupení z let 1552—1587 obsahují zápisy, kterýmiž majitelé vsí a jiných statků pozemských, sami jsouce obesláni z vejplaty jich (viz zde č. 31), obsílají osoby, od nichž statky ty koupili, aby je, »když na tu při v soudu komorním přijde, zastoupili a podle práva a zřízení zemského to opatřili.« Napřed jest rejstřík o 24 listech, za ním text na listech D. 9—S. 5; k těmto také jen listům vztahuje se rejstřík, tak že v textu nic nechybí. Vazba stará s tmavohnědými, původně asi černými koženými deskami. Č. 655, stará sig. F. 16.

33. Registra černá půhonů a obeslání z let 1554—1560. Původní název na deskách jest úmyslně setřen. Za rejstříkem o 17 listech následují na listech A. 1—F. 6 půhony k roku sv. Martina 1554 až k roku Svátosti 1560 podané v době ode dne 31 srpna 1554 až do 1 dubna 1560. Vazba stará jako u předešlých. Č. 656, stará sig. F. 17.

34. Registra černá půhonů a obeslání z let 1560—1564 mají napřed rejstřík o 30 listech, za nímž na listech A. 1—Z. 4 následují půhony a obeslání k roku sv. Bartoloměje 1560 až k roku sv. Martina 1564 podané v době ode dne 29 dubna 1560 až do 20 října 1564. Vazba jako u předešlých. Č. 657, stará sig. F. 18.

35. Registra půhonná červená z let 1564—1570, nyní nově vázaná, měla staré desky potažené koží načervenalou a na ní nápis Červený půhonný od leta 65 až do leta 70. Z předu jest rejstřík o 33 listech, za nimž na listech A. 1—Z. 9 následují půhony k roku sv. Petra na víru obrácení 1565 až k roku sv. Bartoloměje 1570 podané v době ode dne 14 listopadu 1564 do 29 července 1570. Č. 658, stará sig. F. 19.

36. Registra bílá obeslání z vejtržnosti z let 1567—1583 s původní vazbou v bílé ozdobné kůži a s tímto původním nápisem na ní, mají zpředu rejstřík o 21 listech, za nímž na listech A. 1—S. 20 následují obeslání k roku sv. Pavla na víru obrácení 1568 až k roku Svátosti 1583 podaná v době ode dne 14 listopadu 1567 do 30 března 1583. Č. 659, stará sig. F. 20.

37. Registra půhonná k svědomí z let 1575—1579 mají zpředu rejstřík o 29 listech. Za ním pod nápisem Manual k svědomí od leta 75 feria quarta in vigilia Epiphanias domini anno 1575 feliciter následují na 387 listech půhony k svědomí z doby ode dne 5 ledna 1575 do 9 ledna 1579. Vazba nová. Č. 660, stará sig. F. 21.

38. Registra šerá půhonův ku při z let 1577—1583, tak zní původní název na desce potažené světlehnědou koží, mají z předu rejstřík o 19 listech. Za ním na listech A. 1—S. 10 zapsány jsou půhony »k roku svatého Pavla na víru křesťanskou obrácení leta Páně 1578« až k roku Svátosti 1583 podané v době ode dne 15 listopadu 1577 až do 28 března 1583. Na posledním listu zapsán jest ještě dne 6 června 1583 jediný půhon k roku sv. Bartoloměje t. r. Č. 661, stará sig. F. 22.

39. Registra půhonná k svědomí z let 1579—1581, nově vázaná, mají zpředu rejstřík o 26 listech. Půhony k svědomí pod záhlavím »Leta Páně od narození syna božího 1579 tito půhonové jsou vydáváni pod pečetí JMti císařskou« zabírají listů 192 a jsou z doby ode dne 7 ledna 1579 až do 26 července 1581. Č. 662, stará sig. F. 23.

40. Manual půhonů k svědomí z let 1581—1583, tak zní původní titul na deskách hnědou ozdobnou koží potažených, má zpředu rejstřík o 20 listech, za nímž jest vlastní text na 197 listech. Půhony zapsané na listech 1—95 byly od úřadu soudu komorního vydány pod pečetí královskou, ostatní pod pečetí nejvyššího hofmistra, jak o tom svědčí záhlaví na listech 1, 96, 100 a 147, jež v tomto pořadu znějí následovně: »Leta Páně od narození syna božího 1581 za JMti císařské. — Leta Páně 1581 v středu den sv. Lucie [13 prosince] po odjezdu JMti císařské z království českého tito půhonové jsou vydáváni pod pečetí JMti páně ɔc. — Leta Páně od narození syna božího 1582 pod pečetí JMti páně ɔc. — Leta Páně od narození syna božího 1583 pod pečetí JMti páně po moru velkém tito půhonové vydáváni jsou od ouřadu.« Půhony počínají dnem 3 ledna 1581 a končí dnem 11 srpna 1583. Č. 663, stará sig. F. 24.

41. Registra hřebíčková půhonná ku přem z let 1583 až 1589. Původní nápisy na hřbetě a na listě před rejstříkem udávají mylně, že registra sáhají až do roku 1590. Kožené desky původní vazby jsou barvy tmavohnědé, hřebíčkové; odtud jméno register těchto. Zpředu jest rejstřík o 33 listech; za ním následují na listech A. 1—X. 16 půhony k roku sv. Bartoloměje 1583 až k roku sv. Martina 1589 podané v době ode dne 27 dubna 1583 do 17 října 1589. Č. 664, stará sig. F. 25.

42. Registra hřebíčková obeslaná z vejtržnosti z let 1583—1593 — tak zní nápis na hřbetě, na kožených tmavohnědých deskách Obeslaná z vejtržnosti, na listu přídeštním Obeslaná hřebíčková, — obsahují na listech A. 1—R. 11 obeslání z vejtržnosti t. j. obyčejně pro poranění k roku sv. Bartoloměje 1583 až k roku sv. Bartoloměje 1593 podaná v době ode dne 2 května 1583 do 3 srpna 1593. Zpředu jest rejstřík o 25 listech. Č. 665, stará sig. F. 26.

43. Manual plavý půhonů k svědomí z let 1584—1588, tak zní nápis na hnědých kožených deskách, má zpředu rejstřík o 8 listech. Za ním na 409 listech (číslo to uvádí se i v rejstříku, povstalo však tím, že za 209 následuje hned 300 a za 309 hned 400; patrně »vtip« písaře) zapsány jsou půhony k svědomí »u přítomnosti v tomto království JMti císařské« ode dne 15 listopadu 1584 do 23 května 1588. Na zadní desce podepsal se písař jedné části tohoto manualu: »Ioan(nes) Rich(ardus) Prag(ensis) anno domi(ni) 1588. Cnost, tichost, pokora nemá místa u dvora.« Č. 666, stará sig. F. 27.

44. Registra půhonů k svědomí z let 1588—1590, na zbytcích starých desk Registra k svědomí nadepsaná, mají zpředu rejstřík o 22 listech, za nímž následují půhony na listech též »vtipně« číslovaných

1—109, 200—209, 300—309, 400—409, 500—509, 600—609, 700—709 800—876 a 878—937 z doby ode dne 8 června 1588 do dne 18 prosince 1590. Vazba nová. Č. 667, stará sig. F. 28.

45. Registra černá půhonná ku přem z let 1589—1593 — tak zní nápis na listě přídeštním, onen na černých kdysi deskách jest úplně setřen — mají zpředu rejstřík o 20 listech, za nímž na listech A. 1—X. 20 + Z. 1—93 následují půhony k roku sv. Pavla na víru obrácení 1590 až k roku sv. Bartoloměje 1593 podané v době ode dne 14 listopadu 1589 do 29 července 1593. Č. 668, stará sig. F. 29.

46. Registra zelená půhonná k svědomí z let 1591—1592, na přídeštním listě Registra půhonná k svědomí od leta 1591 a 1592 slove zelený a na zelených kožených deskách Půhonná k svědomí nazvaná, mají zpředu rejstřík o 28 listech, za nímž následují na 468 listech půhony z doby ode dne 3 ledna 1591 do 16 prosince 1592. Č. 669, stará sig. F. 30.

47. Registra bílá půhonná k svědomí z let 1593—1595, na bílých kožených deskách též prostě Registra k svědomí nazvaná, mají zpředu rejstřík o 23 listech, za nímž na 467 listech následují půhony z doby ode dne 2 ledna 1593 do 30 prosince 1595. Č. 670, stará sig. F. 31.

48. Registra červená půhonná ku přem z let 1593—1599, dle červenavých kožených desk tak nazvaná, mají zpředu rejstřík o 22 listech, za nímž na listech A. 1—Z. 20 + AA. 1—GG. 20 + HH. 1—8 následují půhony k roku sv. Martina 1593 až k roku Svátosti 1599 podané v době ode dne 1 září 1593 do 29 března 1599. Č. 671, stará sig. F. 32.

49. Registra rudá obeslaná z vejtržnosti z let 1593 až 1602 — tak zněl nadpis jich na hřbetě velmi porouchaném, který musil býti nahražen novým; na tmavorudých kožených deskách jest vtlačeno prostě Registra obeslaná z vejtržnosti — mají z předu rejstřík o 22 listech, za nímž na listech A. 1—O. 20 + P. 1—26 následují obeslání k roku sv. Martina 1593 až k roku sv. Bartoloměje 1602 podaná v době ode dne 28 srpna 1593 do 31 srpna 1602. Č. 672, stará sig. F. 33.

50. Registra červená půhonná k svědomí z let 1596—1599, dle barvy kožených desk tak nazvaná, mají zpředu rejstřík o 6 listech, jehož doplňky jsou na posledním listě rukopisu. Následují na 569 listech půhony k svědomí z doby ode dne 3 ledna 1596 do 23 července 1599. Č. 675, stará sig. F. 36.

51. Registra modrá půhonná k svědomí z let 1599—1601 mají zpředu rejstřík o 22 listech, za nímž na 585 listech následují půhony k svědomí ode dne 27 července 1599 do 6 listopadu 1601. Vazba stará v žlutavé kůži. Č. 677, stará sig. F. 38.

52. Registra lazurová půhonná ku přem z let 1599—1603 měla na hnědých kožených deskách nyní vybledlý nadpis Lazourová půhonná, který se opakuje i na listě přídeštním. Za rejstříkem o 25 listech následují na listech A. 1—Z. 20 + AA. 1—HH. 20 půhony k roku sv. Barto-

loměje 1599 až k roku sv. Pavla na víru obrácení 1603 podané v době ode dne 4 května 1599 do 31 prosince 1602. Č. 676, stará sig. F. 37.

53. Registra hřebíčková půhonná k svědomí z let 1601 až 1602. Vedle tohoto názvu na hřbetě mají na přední desce v kůži barvy hnědé, hřebíčkové, vytlačený druhý Hřebíčkový půhonný k svědomí a na listu před vlastním textem třetí Půhonové k svědomí. Za rejstříkem o 23 listech následují na 375 listech půhony k svědomí z doby ode dne 2 ledna 1601 do 26 listopadu 1602. Č. 678, stará sig. F. 39.

54. Registra obeslání z vejtržnosti z let 1602—1613 nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, mají zpředu rejstřík o 22 listech, za kterým následují na listech A. 1—W. 20 + X. 1—15 obeslání k roku sv. Martina 1602 až k roku Svátosti 1613 učiněná v době ode dne 28 července 1602 do 27 března 1613. Č. 680, stará sig. F. 41.

55. Registra fialová půhonná k svědomí z let 1603—1605, vedle tohoto názvu na hřbetě měly druhý vyrytý v hnědé kůži přední desky: Fijalový půhonný k svědomí. Za rejstříkem o 28 listech následují na 294 listech půhony k svědomí z doby ode dne 2 ledna 1603 do 12 února 1605. Č. 679, stará sig. F. 40.

56. Registra pomorančová půhonná ku při z let 1603—1605 mají vedle tohoto názvu na hřbetě druhý vytlačený v hnědé kůži přední desky Pomorančový půhonný ku při. Za rejstříkem o 24 listech jsou na listech A. 1— Z. 20 + AA. 1—BB. 10 zapsány půhony k roku Svátosti 1603 až k roku Svátosti 1605 z doby ode dne 28 ledna 1603 do 28 března 1605. Č. 681, stará sig. 2 F. 2.

57. Registra bílá kropená půhonná ku přem z let 1605 až 1611 mají jméno své odtud, že vázána jsou v bílé kůži a mají ořízku pruhovitě červenomodře zbarvenou či kropenou. Za rejstříkem o 24 listech následují na listech A. 1—Z. 20 + AA. 1—GG. 12 půhony k roku sv. Bartoloměje 1605 až k roku sv. Martina 1611 z doby ode dne 7 května 1605 do 17 října 1611. Č. 682, stará sig. 2 F. 3.

58. Registra [zelená] půhonná k svědomí z let 1606 až 1610 bývala vázaná v jednom kusu zeleného plátna, kteréž nahrazeno vazbou tuhou. Za rejstříkem o 16 listech následují na 669 listech půhony k svědomí ode dne 2 ledna 1606 do 10 prosince 1610. Půhony psány jsou na jednotlivých listech různé velikosti, jež potom byly v celek sešity. Č. 683, stará sig. F. 42.

59. Registra tělná půhonná ku přem z let 1611—1615 jsou vázána v kůži světle hnědé, barvy tělné. Za rejstříkem o 20 listech následují na listech A. 1—Z. 30 + AA. 1—FF. 14 půhony k roku sv. Pavla na víru křesťanskou obrácení 1612 až k roku Svátosti 1615 z doby ode dne 25 října 1611 do 6 dubna 1615. Č. 684, stará sig. F. 44.

60. Registra rudá obeslaná ku přem z vejtržnosti z let 1613—1627 s rudohnědými koženými deskami a červeně zbarvenou ořízkou mají zpředu rejstřík o 34 listech, za nímž na listech A. 1—M. 7

následují obeslání k roku sv. Bartoloměje 1613 až k roku Svátosti 1627 z doby ode dne 24 dubna 1613 do 15 března 1627. Za obesláními k roku Svátosti 1618 následují bezprostředně obeslání k roku Svátosti 1620 a za oněmi k roku sv. Bartoloměje 1620 obeslání k roku sv. Bartoloměje 1623 pro tehdejší mimořádný stav v zemi. Č. 685, stará sig. F. 45.

61. Registra rudá půhonná ku přem z let 1615—1617, vázaná v ozdobné hnědé kůži, mají zpředu rejstřík o 17 listech, za nímž na listech A. 1—V. 30 + 3 následují půhony k roku sv. Bartoloměje 1615 až k roku sv. Bartoloměje 1617 z doby ode dne 11 května 1615 do 29 července 1617. Č. 686, stará sig. F. 46.

62. Registra plavá půhonná ku přem z let 1617—1620, vázaná v hnědé ozdobné kůži mají zpředu rejstřík o 19 listech, za nímž následují na listech A. 1—J. 7 půhony k roku sv. Martina 1617 až k roku sv. Bartoloměje 1620 z doby ode dne 26 srpna 1617 do 29 července 1620 Č. 687, stará sig. F. 47.

63. Registra plavá půhonná ku přem z let 1623—1627, vázaná v hnědé ozdobné kůži, mají zpředu rejstřík o 24 listech, za nímž na 227 listech následují půhony k roku sv. Martina 1623 až k roku Svátosti 1627 z doby ode dne 17 října 1623 do 19 března 1627. Listy 1—8 a 10 chybějí; byly na nich snad již půhony k roku sv. Bartoloměje 1623. Č. 688, stará sig. F. 48.

64. Registra nová fialová žalob z let 1627—1637, vázaná v deskách potažených zlomkem pergamenové listiny ze 17 století, mají zpředu rejstřík o 24 listech, za nímž následují na 498 listech žaloby z doby ode dne 23 července 1627 do 13 listopadu 1637. Č. 689, stará sig. F. 49.

65. Registra královská kropená žalobní a obeslání česká i německá z let 1638--1658, vázaná v tenkých deskách potažených dvoulistem pergamenu z latinského náboženského rukopisu z XIV. století, s ořízkou modročerveně kropenou, mají zpředu rejstřík o 20 listech, alfabetický dle počátečního písmena příjmění osoby pohánějící, za nímž následují na 529 listech žaloby většinou české a některé německé z doby ode dne 12 ledna 1638 do 28 května 1658 v pořadu ne přesně časovém. Na přední desce uvnitř poznámka »Revisum«. Č. 690, stará sig. F. 50.

66. Königliche rothe Register der Klagen und Beschickungen 1658—1669, vázaná v deskách dřevěných potažených hnědou koží a opatřených na rozích i po stranách mosazným kováním, mají hřbet červeně zbarvený a obsahují na 418 listech žaloby německé zapsané v pořadu ne přesně časovém. Ku konci jest na 69 listech rejstřík alfabetický dle příjmění žalobců. Registra tato byla r. 1683 opravena, jak o tom svědčí úřední zápis hned na počátku umístěný ale neúplný, poněvadž druhý list jest vytržen. Zápis tento, který až na jméno písaře úplně se shoduje s oním v následujících registrech českých, prohlašuje, »že Registra tato královská červená, byvše v nich nepořádností

a nedbandlivostí někdejšího písaře německého Františka Ferdinanda Serponte nemálo opuštěno a pochybeno«, byla opravena. Proto jest i na vnitřní straně přední desky poznamenáno »Revisum«. Č. 691, stará sig. F. 51.

67. Registra královská červená žalob a obeslání z let 1659—1669, vázaná v deskách červenou koží potažených, mají zpředu na 45 listech alfabetický rejstřík dle příjmění žalobců, za nímž obeslání a žaloby na 354 listech v chronologickém pořadu následují. Č. 692, stará sig. F. 52. Též tato registra mají poznámku »Revisum«. Zápis, který o příčinách toho zevrubnou zprávu podává, zní takto:

> »Vilím Albrecht Krakovský svaté římské říše hrabě z Kolovrat, pán na Tejnci, Žichovicích a Běšinech, JMCské skutečná tejná rada, komorník, královský místodržící, soudce zemský a nejvyzší hofmistr v království českém, k věčné a neumírající památce: Vědomo buď jednomu každému nyní i na časy budoucí a věčné, že Registra tato královská červená žalob a obeslání, byvše v nich nepořádností a nedbandlivostí někdejšího písaře českého Václava Maurice Salomona nemálo opuštěno a pochybeno, tak že k napravení a doplnění bezelstně přijíti muselo, po pracném několikoletém a všemožném vyhledání takových v nich se nacházejících errorův a nedostatkův pořádně s koncepty jich kollacionirována z jistého snešení a poručení mého, též plného JMCské královské mně na ten čas svěřeného soudu komorního v témž království českém, jsou vlastní rukou nynějšího vrchního písaře téhož král. soudu Fabiana Albrechta Blovskýho korrigována a doplněna, pak in pleno consilio od něho vykázána a zase znovu s koncepty kollacionirována, posledně k jednoho každého vědomosti a budoucí potřebě za opravdový, napravený a doplněný original uznalá a ratificirována, neméně nákladem mým v lepší a stálejší bytnost a formu svázána, toto pak na další skutečné poručení do těchto i jiných tak napravených register pořádně ingrossirováno a pečetí mou stvrzeno, tak aby jeden každý, kdož by je budoucně četl anebo v nastalé potřebě z nich jakých vejpisův žádal, se jak spraviti, je za pořádný, dostatečně napravený, doplněný a authentický original jmíti a držeti mohl a také povinnen byl. Decretum in consilio sacrae caesareae Majestatis regii judicii cameratici in regno Bohemiae Pragae 14 Maii a. 1683. — L. S. — Blovský m. p.«

68. Registra královská citronová žalob a obeslání z let 1670—1681, v dřevěných, okovaných a hnědou koží potažených deskách, mají na hřbetě vymalovaný citron. Na 447 listech jsou zapsány české žaloby, za nimiž na 46 listech následuje rejstřík alfabetický dle příjmění žalobců. Jsou též »Revisum«. Č. 693, stará sig. F. 53.

69. Königliche citronfarbne Register der Klagen und Beschickungen 1670—1681, v dřevěných, okovaných a hnědou koží potažených deskách, mají na hřbetě vymalovaný citron. Na 370 listech

jsou zapsány německé žaloby; za nimi jest alfabetický rejstřík o 55 listech. Jsou též »Revisum«. Č. 694, stará sig. F. 54.

70. Königliche konvalienfarbne Register der Klagen und Beschickungen 1682—1688 s deskami jako předešlé mají na hřbetě na bílé půdě vymalované konvalinky. Německé žaloby na 380 listech, rejstřík o 22 listech. Č. 695, stará sig. F. 55.

71. Königliche rosenfarbgoldene Register der Klagen und Beschickungen 1688—1697 s deskami jako předešlé mají na hřbetě vymalované čtyry růže se stopami zlacení. Německé žaloby na 537 listech s rejstříkem na konci. Na prvním přídeštním listě jest české oznámení, že »tato registra královská jsou za správy a vladařství vysoceurozeného pána pana Jana Joachyma Slavaty — nejvyššího pana hofmistra —, kterýž dne 26 měsíce března l. P. 1688 installirován býti ráčil, vlastním Jeho v. h. Excell. nákladem k věčné a neumírající památce spůsobena.« Č. 696, stará sig. F. 56.

72. Registra královská zlatě růžová žalob a obeslání z let 1688—1702, upravená zcela jako předešlá a též nákladem hr. Jana Joachyma Slavaty pořízená, obsahují na 399 listech české žaloby, za nimiž rejstřík o 29 listech následuje. Č. 697, stará sig. F. 57.

73. Königliche licht-rosmarinfarbne Register der Klagen und Beschickungen 1698—1701, v dřevěných bílou koží potažených deskách, mají na hřbetě vymalovanou rozmarinu a zlatou ořízku. Německé žaloby zabírají 283 listů; rejstřík není. Č. 698, stará sig. F. 58.

74. Königliche weisse narzissenfarbne Register der Klagen und Beschickungen 1702—1708 s tuhými, bílou koží potaženými deskami. Narcis na hřbetě vymalovati zapomenuto. Německé žaloby na 587 listech; za nimi na 25 listech rejstřík. Č. 738, stará sig. 2 F. 33.

75. Registra královská bílá kropená žalob a obeslání z let 1703—1718, v bílých kožených deskách a s ořízkou různobarevně kropenou, obsahují na 169 listech české žaloby a na 21 rejstřík. Č. 699, stará sig. F. 59.

76. Königliche kupferfarbne erste Register der Klagen und Beschickungen 1709—1719, v bílých kožených deskách a s červenou ořízkou, obsahují na 526 listech německé žaloby; rejstřík není. Č. 700, stará sig. F. 61.

77. Sechster kupferfarben Sextern deren ingrossirten Klagen 1768—1771, vázaný v hnědé ozdobné kůži, obsahuje na 177 listech německé žaloby; rejstřík nemá. Č. 701, stará sig. F. 62.

78. Achter kupferfarben Sextern deren ingrossirten Klagen 1774—1776, vázaný v hnědé ozdobné kůži, obsahuje na 331 listech německé žaloby; rejstřík nemá. Č. 702, stará sig. F. 64.

79. Neunter Sextern deren Klagen 1776—1779, s vazbou jako předešlý, obsahuje na 464 listech německé žaloby; rejstřík nemá. Č. 703, stará sig. F. 65.

80. Zehnter Sextern deren Klagen 1780—1783, s vazbou jako předešlý, obsahuje na 297 listech německé žaloby, které do 31 května 1783, kdy soud komorní byl zrušen, byly podány. Rejstřík není. Č. 704, stará sig. F. 66.

II. Registra svědomí.

1. Registra úzká královská aksamitová červená vejpovědí z let 1471—1499 obsahují na listech 162—171 několik svědomí z r. 1490, která uveřejnil prof. JUDr. Jaromír Čelakovský v AČ. IX. pod č. 699, 702—705 a 711—713. Viz i níže č. III. 1. Č. 86.

2. Registra svědomí úzká z r. 1491, pouhý to zlomek o 16 listech, který obsahuje svědomí z doby ode dne 24 srpna do dne 14 listopadu 1491. Č. 291.

3. Registra svědomí úzká z let 1492—1493, pouhý to zlomek o 12 listech přivázaný nyní k předešlému, obsahují svědomí z doby ode dne 25 července 1492 do 10 ledna 1493. Tato leta se sice v nich výslovně neuvádějí, ale dny sváteční hodí se pro ně úplně. Svědomí na konci přední strany posledního listu z r. 1494 pocházející jest později jinou rukou připsáno. Č. 291.

4. Registra svědomí z let 1500—1505 mají napřed rejstřík o 13 listech a za ním vložku o čtyřech listech zvlášť označených D. 1—4, která obsahuje »vajpisk z desk,« svědomí to Johanky ze Starého města Pražského ve při Petra z Rožmberka s Bohuslavem Vrchotou ze Slatiny, na jehož konci poznamenáno: »Tento svědek zapsán jest z rozkázánie najjasnějšieho kniežete a pána pana Vladislava — krále —.« Za touto vložkou jsou zapsána na listech A. 1—P. 9 svědomí z doby ode dne 20 dubna 1500 do dne 25 dubna 1504 a na předposledním listě P. 8 jediné svědomí z r. 1505 a sice ze dne 4 dubna. Rukopis, jehož původní název se nezachoval, jest nově vázán, čítá celkem 935 stran a nalézá se co »Quatern der erstern Zeugenaussagen ao. 1502« v deskách dvorských pod č. 35. Je-li tu do němčiny správně přeložen původní název těchto register, jak býval na starých deskách, zněl zajisté »První registra svědomí krále JMti komorní z let 1500—1505«, druhá registra svědomí z let 1504 až 1509 se nezachovala a třetí z let 1510—1513 následují zde co č. 5.

5. Třetí registra svědomí krále JMti komorní z let 1510 až 1513, na vložce při listu S. 5 prostě Třetí svědomí nazvaná, mají zpočátku rejstřík o 16 listech, za nímž na listech A. 1—T. 6 následují svědomí z doby ode dne 14 února 1510 do 30 září 1513. Na posledním listě T. 7 jest připsáno jediné svědomí z r. 1514 a sice ze dne 7 března. Z více písařů, kteří je psali, naznačuje se jeden na listě H. 16 slovy »pan

Johanes, který puohony vydává.« Registra tato uveřejnil prof. JUDr. Jaromír Čelakovský v AČ. XIII. 216—278, 325—374 a 406—545 a XIX. 73—231. Chatrná vazba, na níž se nacházel název svrchu položený, nahražena novou. Č. 750, stará sig. G. 3.

6. Registra v černé korpertuře svědomí za krále JMti z r. 1522 obsahují na listech A. 1—D. 18 svědomí česká i německá a na listu D. 19—21 rejstřík k nim. Vazbu mají nyní novou s nápisem »Schwarzes Register der Zeugenaussagen Ao. 1522« a zabírají tu dle nového číslovaní pouze strany 99—316 a 345—381. Jsouť k těmto registrům svědomí zpředu a uprostřed přivázány dvě části Register vobsélacích leta 1522 zabírající strany 1—98 a 321—344, v nichž zapsána jsou obeslání před krále JMt většinou též jen, aby obeslaný vydal svědectví v nějaké při: »že jest nás prosil, — abychom tebe před osobu naši obeslati ráčili, aby mu k potřebě jeho svědomí — vydal.« Tato registra vobsélací vztahují se patrně též ku královským přem, jichž některá obeslání zapsána jsou v třetí části Register obeslání zde výše pod č. I. 7 popsaných. Na vložce za listem D. 1 zapsán jest jeden nález z r. 1522. Původní název »Registra vobsélací leta 1522« jest zaznamenán na str. 320 a onen svědomí se týkající přichází na vložce při listu D. 1: »V registrách v černé korpertuře svědomí za krále JMti D. 13« t. j. hledej svědomí k označené při se vztahující: a zde skutečně na listu D. 13 (str. 371) svědomí tato jsou zapsána. Rukopis tento nachází se v deskách dvorských pod č. 36.

7. Registra svědomí žlutá z let 1533—1535, pojmenovaná dle vazby v silné žluté kůži, mají na přídeštním listě poznamenáno: »Svědkové přijati za zpravování úřadu hajtmanského urozeného pána pana Jindřicha Berky z Dubé a na Dřevenicích, urozeného a statečného rytíře pana Wolfarta Planknara z Kynšperku, podkomořího královstvie českého, krále JMti a téhož královstvie hajtmanův anno domini MDXXXIII. Item za úřadu JMti pána pana Zdislava Berky z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyzšího hofmistra královstvie českého a markrabství Horních Lužic lantfojta, počínají sě svědomie G. XIII. leta ɔc M°V^C^XXXIV.« První skupina svědomí přijatých ode dne 17 března 1533 do 9 června 1534 (jedno svědomí ze dne 29 července jest dodatečně připsáno) zabírá listy A. 1—G. 12, z nichž však C. 14—D. 9 nejsou popsané; druhá skupina ode dne 28 července 1534 do 8 června 1535 zabírá listy G. 13—N. 16. Na konci přední strany posledního listu jest poznámka písaře »Audiui per me 856 testes«, na zadní straně jeho formule přísah a vydávání svědomí z register soudu komorního. Rejstříkem o 12 listech končí rukopis. Č. 751, stará sig. G. 5.

8. Registra svědomí druhá lvová z let 1534—1546, na vložce při listu C. 8 prostě Lvová svědomí, na spodní ořízce Svědomí druhá lvová nazvaná, s deskami dřevěnými hnědou ozdobnou koží potaženými, mají zpředu rejstřík o 8 listech, za nímž na listech A. 1 až Z. 20 + AA. 1—EE. 9 následují svědomí z doby ode dne 5 srpna 1534

do 31 srpna 1546. Svědomí z r. 1534 zabírají listy H. 5—J. 10; za nimi bezprostředně následují v pořadu ne chronologickém ona z let 1537—1546; na počátku na listech A. 1—H. 4 jsou svědomí z let 1540—1543 též promíchaně. Jako léta střídají se nepravidelně i písaři. Č. 752, stará sig. G. 6.

9. Registra svědomí z let 1535—1538, jichž původní název se nezachoval, mají na listě přídeštním tento zápis: »Svědkové přijímaní za úřadu urozeného pána pana Zdislava Berky z Dubé na Lipém a Zákupí, nejvyzšího hofmistra královstvie českého a markrabství Horních Lužic lantfojta, leta božieho MV^{C}XXXV°.« Obsahují na listech A. 1—Q. 17 svědomí z doby asi ode dne 3 června 1535 do 6 května 1538 v pořadu ne přesně chronologickém nýbrž ve skupinách. Též písaři se střídají. Na to následují formule přísah a rejstřík o 17 listech. Vázána jsou v tuhých deskách potažených hnědou ozdobnou koží. Č. 753, stará sig. G. 7.

10. Registra svědomí německá z let 1536—1541 v původních kožených hnědých deskách, na jichž vnější straně nápis Testimonia 1536 a na obou vnitřních stranách německé formule přísah se nacházejí, mají na přídeštním listě tuto poznámku: »Registratur der Zeugensagen, so bey Zeiten des edln wolgebornen Herrn Herrn Zdislawen Berka Herrn von der Daub auf Leipp und Reichstat, des Kunigreichs Behaim obersten Lanndthofmeister und des Marggrafthumbs Ober-Lausitz Lanndtvoit ɔc, Seiner Genaden Ambtsregierung durch die Partheyen rechtlich eingebracht, wie folget, angefanngen im 1536 Jare.« Následují na 228 listech svědomí ode dne 31 ledna 1536 do 31 prosince 1541. Ku konci jest rejstřík o 12 listech. Č. 754, stará sig. G. 8.

11. Registra svědomí z let 1538—1546, s původním nápisem na spodní ořízce Testimonia, mají zpředu rejstřík o 22 listech, za nímž na lištech A. 1—S. 23 následují v pořadu ne přesně chronologickém od různých písařů psaná svědomí z doby ode dne 29 dubna 1538 do 22 listopadu 1546. Vazba nová se zbytky starých desk. Č. 755, stará sig. G. 9.

12. Registra svědomí německá z let 1545—1560, na desce prostě Testimonia 1542 nadepsaná, mají formule přísah a poznámku na listu přídeštním jako zde výše č. 10. Následují na 379 listech německá svědomí ode dne 4 ledna 1542 do 2 listopadu 1560. Ku konci jest rejstřík o 12 listech. Č. 756, stará sig. G. 10.

13. Registra svědomí [německá na česko] přeložená z let 1543—1568 obsahují na 358 listech překlady německých svědectví od leta 1543 do dne 17 května 1568. Na listech 303—306 jest rejstřík. Prvotní číslování jest velmi neúplné. Devět listů na počátku chybí. Na posledním listu register zde hned následujících odkazuje se k nim slovy: »Hledaj v Přeložených.« Č. 757, stará sig. G. 11.

14. Registra svědomí bílá z let 1544—1546, jichž původní název na vložce k listu 180 se zachoval, obsahují na 210 listech svědomí z doby od 19 ledna 1544 do 13 prosince 1546. Následuje rejstřík o 20

listech. Přivázána jsou nově k registrům č. 653, stará sig. F. 13, zde výše pod č. I. 17 uvedeným.

15. Registra svědomí z r. 1550, zlomek to o 10 listech dle původního počítaní 526—535, obsahuje svědomí ode dne 19 dubna do 20 června 1550. Č. 100.

16. Registra svědomí německá z let 1552—1584 mají z r. 1552, 1582 a 1584 jen po jedné při, z r. 1553—1560 a 1583 při vůbec žádnou, tak že svědomí v souvislosti jsou tu jen z let 1561—1581. Listů jest celkem 250. Rejstřík není. Na listě přídeštním jest vlastnoručně podepsán »Ehe Wigs Dan Wigs Girzik Ssulerz« snad písař první části těchto register. Vazba nová. Č. 758, stará sig. G. 12.

17. Registra svědomí z r. 1555, zlomek to o 8 listech dle původního počítání 505—602, při čemž po listu 509 následuje hned 600, obsahuje svědomí z doby 25—29 dubna 1555. Přivázána jsou k č. 100, zde č. 15.

18. Registra svědomí z let 1555—1558 mají napřed rejstřík o 24 listech, za nímž následují na 526 listech svědomí z doby ode dne 30 dubna 1555 do 29 dubna 1558. Toto poslední svědomí jest na listu 522; následující tři listy (čisté?) byly vyříznuty a místo nich vlepeny čtyři listy obsahující svědomí z r. 1556. Vazba nová. Č. 759, stará sig. G. 13.

19. Registra svědomí z let 1558—1576 mají z počátku na 10 listech část rejstříku, jehož písmena A—J chybí. Na to následuje text, jehož listy původně nepravidelně jsou číslovány, tak že ze 172 skočí se hned na 273 a z 285 na 386. Svědomí tvoří skupiny. První část čítající v novém číslování 463 listy obsahuje svědomí z let 1558—1564. Dále jsou jednotlivá svědomí přivázána, tak že mezi nimi dosti prázdných listů zůstává, nejprvé z let 1558—1559, dále 1570—1571 a od listu 499 počínajíc z let 1568—1576. Na listu 481 jest k listům 489—673 rejstřík ne však alfabetický nýbrž místní. Počítají-li se i listy čisté, jest všech 677. Na listu před počátkem textu jest poznámka: »Sacrae regiae Majestatis praesencia f. V. post Thomae apostoli [22 prosince] anno 1558.« Vazba nová. Č. 760, stará sig. G. 14.

20. Registra svědomí z let 1562—1567 měla by míti dle starého číslování 498 listů; poněvadž však jsou v něm nepravidelnosti a listy 359—380 ztraceny, mají ve skutečnosti 430 listů a napřed 16 listů rejstříku, jehož písmena A a B chybí. Obsahují svědomí ode dne 26 října 1562 do 24 listopadu 1567. Vazba nová. Č. 761, stará sig. G. 15. α.

21. Registra svědomí z let 1575—1579, na prvním listě Quaternus testimoniorum Nicolai Agnelli anno domini 1575 nadepsaná, patrně založená od písaře Mikuláše Beránka, mají 314 listů textu a 15 listů rejstříku. Obsahují svědectví z doby ode dne 29 září 1575 do 29 srpna 1579. Psána jsou nejméně od tří písařů, z nichž M.

Beránek psal snad prvních 18 listů. Původně měly za desky červeně natřený pergamen, nyní mají vazbu pevnou. Č. 762, stará sig. G. 15. β.

22. Registra svědomí žlutá od leta 1581 až 1585, toť původní nápis na hřbetě, mají desky potažené žlutavě hnědou ozdobnou koží. Napřed jest rejstřík o 28 listech; za ním na 351 listech zapsána jsou svědectví z doby ode dne 9 ledna 1581 do 7 května 1585. Na posledním listě jest jediné svědomí ze dne 29 ledna 1588 jen co doplněk předchozího z r 1584. Č. 763, stará sig. G. 16.

23. Registra svědomí z let 1585—1588 mají na hnědých ozdobných deskách původní, značně již setřený nápis Registra svědomí od leta ɔc LXXXV až do vosmého . . . podle sněmovního snesení zapsaných . . . Napřed jest rejstřík o 12 listech; následují na 213 listech svědectví z doby ode dne 6 května 1585 do 16 srpna 1588 Č. 764, stará sig. G. 18.

24. Registra svědomí z let 1585—1593 obsahují svědomí u soudu komorního sice přijatá a registrovaná, jež však většinou vztahují se »ku při od JMti císařské na Hrad Pražský do kanceláře JMti císařské k jistému dni sročené.« Listů mají celkem 646, z nichž však mnoho jest čistých. Zpředu jest nově pořízený rejstřík v časovém postupu. Vazba nová. Č. 765, stará sig. G. 19.

25. Registra svědomí německá z let 1586—1615, toť původní, značně již vybledlý název na desce dvojlistem pergamenu z latinského náboženského rukopisu potažené, obsahují na 632 listech svědectví německá, která jsou na listech 1—517 register zde hned následujících do češtiny přeložená. Rejstřík není. Č. 766, stará sig. G. 20.

26. Registra svědomí německá přeložená z let 1586—1618 obsahují na 607 listech, z nichž však mnohých není použito, překlady svědomí německých a sice na listu 1—517 svědomí z let 1586—1615 zde právě pod č. 25 uvedených a na listu 519—607 svědomí z let 1615—1618, jež v původním znění nalézají se na listu 1—75 register zde níže pod č. 47 uvedených, jichž stará signatura jest G. 40. Původní číslování listů není dosti pravidelné. Všech listů jest ve skutečnosti 633. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 85.

27. Registra bílá svědomí z let 1587—1591, nazvaná tak dle bílých ozdobných desk kožených, mají listů A. 1—Z. 11, dle nového počítání 650. Zpředu jest 37 čistých listů pro rejstřík. Č. 767, stará sig. G. 17.

28. Registra svědomí zelená z let 1589—1617 [1]) mají na listě přídeštním formuli svědecké přísahy židovské a zákaz z r. 1597

[1]) Rokem 1589 počínajíc až téměř do polovice XVII. století jsou registra svědomí soudu komorního upravena poněkud jinak než předtím. Do jednotlivých kněh byla totiž svědectví zapisována sice také v pořadu časovém, ale vždycky jen jedné písmeny, kterou počínalo křestní jméno osoby poháněјící neb

užívati »ut supra«, jenž otištěn jest zde na str. 110. Za rejstříkem o 3 listech následují na 638 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby pohánějící začíná písmenem *A*. Registra tato i následující byla zabalena v kuse hrubého, zeleně natřeného plátna; odtud jejich označení »zelená«. Chatrná tato vazba byla nahrazena novou, bezpečnější. Č. 772, stará sig. G. 25.

29. Registra svědomí zelená z let 1616—1647 mají rejstřík o jednom listu a za ním na 186 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby pohánějící začíná písmenem *A*. Č. 789, stará sig. G. 41.

30. Registra svědomí zelená z let 1589—1625 mají na listu přídeštním formuli přísahy židovské, dále rejstřík o 2 listech a na 316 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby pohánějící začíná písmenem *B*. Č. 773, stará sig. G. 26.

31. Registra svědomí zelená z let 1590—1642 obsahují vedle neúplného rejstříku na jednom listu na 110 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby pohánějící začíná písmenem *E*. Č. 778, stará sig. G. 30.

32. Registra svědomí zelená z let 1589—1642 obsahují vedle rejstříku o 1 listu na 266 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby pohánějící začíná písmenem *F*. Č. 776, stará sig. G. 28.

33. Registra svědomí zelená z let 1589—1620 sahala původně jen do roku 1616, ale později bylo na konci přišito 8 listů svědectví z r. 1620, jež patří k záhlaví na listě 619. Dle původního, ale ne zcela správného počítání jest všech listů 627, na nichž zapsána jsou svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháněјící začíná písmenem *G*. Napřed jest neúplný rejstřík o 3 listech. Č. 771, stará sig. G. 24.

34. Registra svědomí zelená z let 1590—1620 mají dle nového číslování listů 194, dle starého nesprávného 172; jak zpředu na 2 listech sestavený rejstřík ukazuje, bývalo listů dle starého číslování více než 181. Chybí tedy na konci asi 10—12 listů. Svědectví vztahují se ku přím, kde křestní jméno osoby poháněјící začíná písmenem *H*. Č. 777, stará sig. G. 29.

35. Registra svědomí zelená z let 1589—1605 mají dle nového přesnějšího číslování 928 listů se svědectvími ve přích, kde křestní jméno osoby poháněјící začíná písmenem *J*. Napřed jest rejstřík o 4 listech. Č. 769, stará sig. G. 22. *α*.

36. Registra svědomí zelená z let 1602—1614 mají dle původního, ale ne správného číslování (skočí k. p. z 709 na 800, z 811 na 815) 849 listů ku konci plísní značně porušených. Dle z předu položeného rejstříku o 3 listech má jich býti aspoň 864; jsou patrně plísní zničeny.

žalující: Adam, Anna ɔc, Bartoloměj, Bohuslav ɔc. V tomto jaksi alfabetickém pořadu dle těchto počátečních písmen popisuji také nahoře registra tato: A, B, E, F, G ɔc, a ne, jak se až posud dálo v pořadu přesně časovém.

Jsou tu zapsána svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *J*. Č. 785, stará sig. G. 37.

37. Registra svědomí zelená z let 1615—1647 obsahují na 412 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *J*. Napřed jest rejstřík o 2 listech. Č. 787, stará sig. G. 39.

38. Registra svědomí nová zelená z let 1589—1616 mají za neúplným rejstříkem o 3 listech dle nového počítání 812 listů, na nichž jsou zapsána svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *K*. Původně byly číslovány ne listy, nýbrž jednotlivé pře, ať svědectví k nim zabírala listů kolikkoliv. Č. 770, stará sig. G. 22. *β*.

39. Registra svědomí zelená z let 1589—1646 obsahují na 124 (dle nového, na 119 dle starého počítání) listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *L*. Napřed list neúplného rejstříku. Č. 780, stará sig. G. 32.

40. Registra svědomí zelená z let 1589—1628 mají zpředu rejstřík o 4 listech, za nímž na 665 listech jsou zapsána svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *M*. Č. 774, stará sig. G. 27.

41. Registra svědomí zelená z let 1592—1617 obsahují vedle rejstříku na jediném listu na 47 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *O*. Č. 781, stará sig. G. 33.

42. Registra svědomí zelená z let 1589—1634 obsahují na 36 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *R*. Rejstřík neúplný. Č. 775, stará sig. 2G. 2.

43. Registra svědomí zelená z let 1590—1642 obsahují na 242 listech svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *S*. Rejstřík neúplný. Č. 779, stará sig. G. 31.

44. Registra svědomí zelená z let 1589—1613 obsahují na 939 listech, z nichž však mnohých není použito, svědectví ve přích, kde křestní jméno osoby poháňející začíná písmenem *W*. Zpředu neúplný rejstřík. Č. 768, stará sig. G. 21.

45. Registra svědomí z let 1600—1609[1]) obsahují svědectví i původní spečetěná většinou »ku při od JMCské před nejvyšší ouředníky, soudce zemské a rady JMCské království českého na Hrad Pražský do kanceláře JMCské české k jistému dni sročené vedle jisté relací od JMCské do soudu komorního království českého o vedení svědkův, půhonův neb důhonův braní učiněné.« Svědectví každé pře tvoří celek pro sebe. Rejstřík není. Vazba nová. Původní jich název se nezachoval. Č. 783, stará sig. G. 35.

46. Registra svědomí z let 1612—1627 nově vázaná, dle staršího záznamu na hřbetě staré chatrné vazby z popsaného pergamenu Concepta svědomí nazvaná, obsahují na 600 z počátku značně po-

---

[1]) Následující registra popisuji opět v pořadu přesně časovém.

rouchaných listech svědectví z části přímo pro soud komorní registrovaná, většinou však »ku při — před vlastní osobu JMti královskou, nejvyšší ouředníky, soudce zemské a rady JMKské soudův dvorského a komorního království českého na Hrad Pražský do zeleného pokoje k jistému dni mezi — stranami sročené a to vedle jisté relací od JMKské na vedení průvodův a svědkův zapisování k úřadu soudu komorního učiněné, tak jakž táž relací plněji svědčí.« Rejstřík není. Č. 786, stará sig. G. 38.

47. Registra svědomí německá z let 1615—1650, nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, mají z předu alfabetický rejstřík o 12 listech pořízený dle příjmění osob pohánějících, za nímž na 218 listech následují svědectví německá. Na konci chybí nějaký list. Svědectví z let 1615—1618 na listech 1—75 zapsaná jsou přeložena do češtiny v registrech zde výše pod č. 26 popsaných a sice na listech 519—607. Č. 788, stará sig. G. 40.

48. Ruozné slyšení svědkův s translací z let 1645—1654 zněl dle staršího záznamu název těchto register svědomí nově vázaných na hřbetě původní primitivní vazby. Jsou to jen zběžné koncepty svědectví českých a německých v pořadu ne časovém za sebou jdoucí, které na čisto přepsány a dle potřeby do němčiny jsou přeloženy v registrech zde hned následujících. Listů jest celkem 476. Rejstřík není. Č. 790, stará sig. G. 46.

49. Registra svědomí německá z let 1645—1656, plísní až do listu 100 téměř zničená, nově vázaná, původně asi o 500 listech, jsou čistopisem a částečně i překladem register zde bezprostředně předcházejících. Několik svědectví zapsáno jest však i zde česky. Rejstřík není. Č. 114.

50. Registra svědomí zelená z let 1648—1657 čítají listů 1051. Rejstřík není. Původní obal jednoduchým listem pergamenu nahražen vazbou pevnější. Č. 791, stará sig. G. 43.

51. Etwelche Zeugenaussagen sambt der Translation 1650—1655 byl dle staršího záznamu nápis na hřbetě původní primitivní vazby těchto register svědomí, jež v pořadu ne chronologickém obsahují svědectví česká i německá míchaně. Jest to pouhý koncept čítající 631 listů. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 792, stará sig. G. 44.

52. Koncepta svědomí z let 1650—1657, tak nazvaná na hřbetě původní vazby z listu posaného pergamenu, obsahují na 1078 listech koncepty svědectví českých i německých v pořadu ne přesně časovém. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 793, stará sig. G. 45.

53. Etwelche Zeugenaussagen 1655—1660 obsahují jako předcházející na 705 listech koncepty svědectví německých i českých v pořadu ne přesně časovém. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 794, stará sig. G. 47.

54. Slyšení svědkův k českým rozepřem z let 1658 až 1666 zněl původní název těchto register napsaný na hřbetě prostě sešitých listů. Obsahují na 1170 listech koncepty svědectví, mezi něž však zařa-

děna jsou i svědomí původní spečetěná. Pořad není přesně časový. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 795, stará sig. G. 48.

55. Zeugenaussagen 1661—1670 obsahují na 991 listech koncepty svědectví českých i německých, mezi něž i původní spečetená svědectví jsou zařaděna. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 796, stará sig. G. 49.

56. Publikované vyznání svědkův k českým akcím z let 1670—1674 obsahují na 954 listech zapsaná svědectví, mezi něž dosti četně i svědectví původní spečetěná jsou zařaděna. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 797, stará sig. G. 50.

57. Publicirte Zeugenaussagen zu denen teutschen Actionen 1670—1679 čítají 908 listů, k nimž jsou počítána i původní spečetěná svědectví. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 798, stará sig. G. 51.

58. Publicirovaný vyznání svědkův k českejm rozepřem z let 1674—1679 jest v knihu sešitá sbírka svědectví původních spečetěných i jen koncipovaných o 977 listech. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 799, stará sig. G. 52.

59. Registra svědomí dání z let 1679—1685 obsahují svědectví česká i německá v konceptu i původní spečetěná. Listů 831. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 800, stará sig. G. 53.

60. Publicirovaný svědkův vyznání k českým akcím z let 1681—1687 obsahují též více svědectví původních spečetěných. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 801, stará sig. 2G. 10.

61. Publicirte Zeugenaussagen zu denen teutschen Actionen 1685—1687 mají vedle konceptů též četná svědectví původní spečetěná. Listů 711. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 802, stará sig. G. 54.

III. Registra nálezová či vejpovědí.

1. Registra ouská královská aksamitová červená anno 1471 mají celkem 316 listů svázaných v dřevěných červeným aksamitem potažených deskách s mosazným ozdobným kováním a sponami. Zápisy v nich z let 1471—1499 tvoří šest od sebe rozdílných částí: *a)* Na listech 1—157 jest 307 nálezů soudu komorního z let 1471—1479 vynesených za předsednictví krále Vladislava II. Listy 158—161 jsou čisté; na posledním z nich jest poznámka: »Svědomí některá níže psaná se nacházejí a vostatek pak rozsudkův za pana Jana z Janovic hajtmana po odjezdu krále JMti Vladislava učiněných od leta 1490 až do 95.« *b)* Na listech 162—171 jest několik svědomí z r. 1490. *c)* Na listech 172—228 jsou nálezy soudu komorního z let 1490—1495, kdy soudu předsedali hejtmané zemští a mezi nimi hlavně nejvyšší purkrabí pražský Jan Jenec z Janovic. *d)* Na listech 229—232 jest rejstřík k zápisům na listech 234—267. List 233 jest čistý. Na listech 234—259 jsou zápisy od dubna do července 1497, kdy opět král sám soudu předsedal, a *e)* na listech 261—303 zápisy od prosince

1497 do května 1499, když soudu předsedal hejtman zemský pan Petr z Rožmberka. To označují i poznámky na listech 229 a 260. První zní: »Za krále Vladislava JMti, když jest JMt přijel z Uher do Čech, a potom po JMti odjezdu za pana Petra z Rožmberka JMti, hajtmana království českého, od leta 1497 až do leta 1499 nálezové, vajpovědi a rozkazové jsou vloženi a vepsáni do těchto registr, jak se níže píše až do konce.« A druhá: »Registra rozsudkův v soudu komorním za vysoce urozeného pána pana Petra z Roznberka, zprávcí království českého, 1498. Než někteří jsou 1497 učiněni.« Listy 304—309 jsou čisté. *f)* Na listech 310—316 jsou krátce poznamenány půhony z r. 1488 s terminem, kdy strany u soudu státi mají. Mimo uvedené jest ještě z počátku 6 a ku konci 4 listy nověji pořízeného rejstříku, který se však vztahuje jen k listům 1—62. Z register těchto uveřejnil 106 kusů Frant. Palacký v AČ. IV. 263—328 a ostatní JUDr. Jaromír Čelakovský tamtéž VII. 451—524, IX. 516—560 a X. 447 až 524. Číslo 86, stará sig. 24 F. 19.

2. Registra královská červená aksamitová větší letha 1479, podle repertorium se jmenují pátá (toť poznámka písaře z konce 17 století), skládají se ze tří různých zvlášť označených částí: *a)* První část zabírající listy A. 1—M. 8 obsahuje 391 nálezů soudu komorního z let 1479—1490 a má toto záhlaví: »Incipiunt registra seu contractiones judiciorum camere serenissimi principis et domini domini Wladislai regis Bohemie, marchionis Moravie ɔc, anni Domini millesimi quadringentesimi LXXVIIII notata per Wenceslaum de Radowiessycz et de Kyge, tunc temporis eiusdem camere regalis notarium.« *b)* Druhá část obsahuje na listech A. 1—11 třicet nálezů téhož soudu z r. 1500, za nimiž následují na dvou listech »Staná práva leta a času ut supra«, při kterých jen svářící se strany jsou označeny. *c)* Třetí část obsahující na listech A. 1—B. 11 »Registra královská výpovědí krále Ludvíka« z let 1522—1523 končí zápisem o zasednutí soudu komorního dne 2 června 1523 za předsednictví Karla, knížete Minsterberského, k němuž jiný písař později poznamenal: »Ty nálezy za knížete Karla najdeš ingrossované na čisto v zelených aksamítných.« Končí rejstříkem o 19 listech. Vázána jsou v dřevěných červeným aksamitem potažených deskách s ozdobným mosazným kováním a sponami. První a druhou jejich část uveřejnil JUDr. Jaromír Čelakovský v AČ. VII. 524 až 568, VIII. 396—480 a IX. 455—516. Číslo 816, stará sig. J. 1.

3. Registra černá aksamitová z let 1500—1511 mají na listě přídeštním velmi ozdobně vymalovaný znak Pernštejnský a nad ním zlatý nápis: »Vilém z Pernšteina na Helfenšteině, najvyší hofmistr královstvie českého«, jehož nákladem brzy po roce 1511 jsou pořízena. Registra tato jsou upravena poněkud jinak než předešlá; nejsouť původními registry soudu komorního, nýbrž uměle uspořádaným přepisem z nich. Na listech 1—315 zapsáni jsou Puohonové a nálezové k roku sv. Martina 1500 až k roku sv. Martina 1511 a sice tak, že nejprvé se uvádí půhon a hned za ním po kratším neb delším odůvodnění příslušný nález. Seřaděny pak

jsou alfabeticky dle začátečního písmena křestního jména strany pohánějící, ale tak že písmeno K je při C a Z při S; oddíl celý končí tedy písmenem W. V jednotlivých písmenech jest zachován pořad časový. Dále následují na listech 316—324 Za urozeného pána pana Viléma z Pernštejna ɔc práva stanná k roku sv. Martina 1500 — k roku sv. Martina 1511 v pořadu časovém, na listech 324—327 Nálezové stranní k roku sv. Martina 1500 — k roku sv. Martina 1502 a na listech 328—338 Registra památná o Svátosti 1502 až k roku sv. Martina 1508.

Registra tato, kteráž se dle poznámky na listě 456 níže položeného č. 8 nazývají sedmá registra za pana Vilíma z Pernštejna hofmistrství od leta 1501 a dle vložky v č. 13 registra tlustá axamitová, psána jsou na pergameně a bývala asi svázána v dřevěných deskách potažených černým aksamitem. Nyní opatřena jsou vazbou novější. Nacházejí se v knihovně musejní pod sig. 24. A. 6. Všecky zápisy z nich uveřejnil JUDr. Jaromír Čelakovský v AČ. X. 551—560, XI. 506—560, XII. 463—560, XIII. 1—215, 279—325, 375—405 a XIX. 1—52.

4. Registra nálezů z let 1502—1508 obsahují na 206 stranách koncepty, v nichž průběh pře jen stručně jest naznačen, jak písaři patrně na soudě samém byly diktovány. Z tohoto běžného protokolu byly nálezy přepsány do předcházejících register černých mimo nálezy prozatímní, jimiž strany k nejbližšímu soudu byly odkázány. Takovýchto zápisů, které tam přepsány nebyly, napočetl JUDr. Jaromír Čelakovský 57 a uveřejnil je v AČ. XIX. 53—72. Vazba nová. Rejstřík není. Č. 101.

5. Registra nálezů z let 1510—1513, která jsou vlastně pouhým konceptem soudního písaře při sezení soudu na místě pořízeným, z něhož zápisy později do vlastních register na čisto přepsal čili ingrossoval, obsahují nálezy soudů roku o Svátosti 1510 až o Svátosti 1513 a vedle toho i záznamy zasedání samého se týkající, zasedal-li soud čili nic, kdo byl předsedou a kdo přísedícími. Nálezy vesměs jsou přeškrtány na znamení, že jsou již na čisto přepsány. Rejstřík není ani staré označení listů. Rukopis jest nově vázán, čítá 188 stran a nalézá se co »Protocollum de anno 1501« v deskách dvorských pod č. 41. Letopočet 1501 povstal omylem. Na prvních listech zapsal totiž písař datum $MV^{C}X^{ho}$ t. j. 1510 (desátého); ten, kdo v předešlém století rukopis určoval, četl římskou velmi zběžně psanou X za české *p* a celé datum $MV^{C}p^{ho}$ t. j. tisícího pětistého prvého.

6. Registra tenká aksamitová z let 1512—1514 se ztratila. Zachovaly se z nich toliko výpisky v knížkách nálezů soudu komorního, které JUDr. Jaromír Čelakovský uveřejnil v AČ. XIX. 605—644.

7. Registra nejprvnější nálezová fijalová pána pana Vojtěcha z Pernštejna, nejvyššího pana hofmistra království českého 1515 dle nápisu do přední kožené desky vtlačeného a dle nápisu na hřbetě prostěji Registra fialová nejprvnější vejpovědí od leta 1515 až do 1528 nazvaná skládají se ze dvou různých částí.

a) Část první obsahuje na listech A. 1—D. 16 půhony podané v letech 1511—1515 a vynesené k nim nálezy na soudě sv. Martinském 1515 a na soudě o Svátosti 1518 pohromadě v abecedním pořádku dle začátečních písmen křestního jména strany poháněјící a na listech D. 19—E. 12 z obou těchto soudů práva staná pořád psaná t. j. v pořadu časovém. Na listě E. 2 b. jsou dodatečně zapsány dva půhony z r. 1511, k nimž písař poznamenal: »Leta XI. v registřích nebožtíka Johannysa nalezena jsou tato dva puohony ɔc.« K části této pořízen byl v době mnohem pozdější rejstřík alfabetický dle příjmění stran poháněјících. Zápisy v této části register na listech A. 1—E. 12 se nalézající uveřejnil JUDr. Jaromír Čelakovský v AČ. XIX. 270—333. — *b)* V části druhé na listech A. 1—B. 20 »nálezové dole psaní stranní před osobú JMti [pana Vojtěcha z Pernštejna ɔc, najvyšího hajtmana a hofmistra království českého] vynesení mezi stranami v těchto registrách pořádně se spisují« a sice ode dne 4 července 1527 do 22 srpna 1528. I k této části pořízen byl později na třech listech rejstřík dle příjmění stran obsílajících. Částečný koncept k těmto nálezům nachází se v č. 13. Vazba původní jednoduchá z hnědé kůže. Č. 817, stará sig. J. 2.

8. Registra V. K. Stránského z Greifenfelsu, která se nacházejí v c. k. všeobecné a universitní knihovně v Praze pod sig. XVII. A. 35, jsou sice jen soukromou snůškou nálezů soudů zemského většího i menšího, dvorského, komorního a purkrabského, též rady nad appellacemi a i jiných pamětí, ale na tomto místě dlužno je přece uvésti, poněvadž z největší části obsahují nálezy soudu komorního z celého téměř XVI. století vypsané z úředních register buď úplně neb jen ve výtahu. Rukopis tento, který čítá nyní 489 listů (mnoho listů na počátku jest vytrženo), jest vázán v dřevěných, bledě žlutou ozdobnou koží potažených deskách, z nichž přední nese jméno majitele označené písmenami W. K. S. Z G. Na vnitřní straně této desky jest poznamenáno: »Leta od narození syna božího 1607 v pondělí den památný svatého Řehoře jinak 12 dne měsíce Martii slovutný pan Václav Kristian z Greifenfelsu, toho času hejtman panství Bílinského, souce od Pána Buoha těžkou nemocí navštiven, leže již na smrtedlné posteli, chtějíce se s tímto světem rozloučiti tuto knihu psanou a mnohých v ní právních pěkných spisů v hromadu nákladem jeho sepsaných jest mi z lásky švagkrovský na památku daroval. Kterýž potom v sobotu 17 dne téhož měsíce ráno mezi hodinou 11 a 12 na celém orloji život svůj dokonal a z tohoto světa vykročil. Pán Bůh rač býti milostiv duši jeho. Amen. Tak živ jsa s tímto světem se loučím a duši svou v ruce Pána Buoha poroučím. Jiřík Skrlík m. p.«

Obsah rukopisu jest následující: Na listech 1—42 jsou nálezy různých soudů, z nichž první jest z r. 1574. Na l. 43—53 jsou nálezy soudu komorního z let 1547—1553 stručně zaznamenány ve skupinách dle obsahu: »o nářek chlapstvem, z hanlivých slov, nález na supplikaci« apd. Na l. 59—93 »Tuto se vyznamenává rozum kratičce všech téměř nálezuov o rozličných věcech, co jest kdy a oč v komoře

JMti královské za úřadu urozeného pána pana Viléma z Pernštejna a tehdáž nejvyzšího hofmistra království českého a za urozeného pána pana Vojtěcha z Pernštejna na Hluboké, nejvyzšího hofmistra království českého, souzeno bylo aneb nebylo.« Následují stručné zápisy z let 1500—1565 seřaděné alfabeticky dle obsahu: »z pychu, z pokuty, z počtu« apd. Na l. 93—108 jsou »Nálezové soudu komorního království českého krátce vybraní. Nejprvé o zdvižení puohonů a obeslání, — obeslání z vejtržnosti —, o pychu« atd. až do r. 1569 sáhající. Na l. 108 až 176 jsou zapsány celé nálezy soudů zemského, komorního, dvorského i purkrabského promíchaně a to z let 1550—1579. Na l. 177—407 jsou nálezy soudu komorního dle jednotlivých »roků« seřaděné z let 1549, 1544, 1550—1553, 1555—1557, ale i mezi nimi jsou nálezy soudů jiných. Na l. 408 počíná se »Vejtah exekucí« t. j popravy na Staroměstském náměstí d. 22 června 1621, na l. 415 »Beschreibung der böheim. Rebellion a. 1618.« Na l. 445—455 a 458 sq. jsou výpisy z desk zemských a opisy listin z doby kol r. 1600 pánů z Lobkovic se týkající. Na l. 456 jest zapsán nález soudu komorního z r. 1506: »U soudu komorního království českého sedmá registra za pana Vilíma z Pernštejna hofmistrství od leta 1501. V té při mezi Janem z Dubče původem s jedné a mezi purkmistrem a konšely a vší obcí města Hory Vyšehradu Pražského pohnanými strany druhé . . .« Půhon i nález ten zapsán jest v registrech výše pod č. 3 uvedených na listu 154 b. [AČ. XIII. č. 1383]. Na posledních dvou listech 488—489 nachází se »Dialogus de Jaurino«. Mnoho listů jest čistých. I první část rukopisu tohoto do listu 407, obsahující nálezy soudní, jest psána od více písařů v druhé polovici XVI. století; o druhé části rozumí se to samo sebou.

Jak z uvedeného obsahu patrno jest rukopis tento, jehož původní název se nezachoval, jakýmsi právním manualem, do něhož nálezy pro praktickou potřebu, pro poučení byly vybrány. Někdy uvádí se i pramen; ku př.: k roku 1522 »Registra bílá obeslaná« a »Registra bílá půhonná«; o nálezech soudu sv. Martinského 1551 se praví, že vzaty jsou »Libro sententiarum 4 fol. 362« a z »Liber senten. 5 fol. 210«, o nichž nyní povědomost nemáme.

9. Registra puohonná vejpovědí kožená z let 1518—1525 jsou nyní opatřena důkladnou vazbou novou, ale původní název jejich jest zachován a ze staré vazby na vnitřní stranu přední desky přelepen. Obsahují na listech A. 1—G. 18 v časovém pořadu nálezy vynesené na soudech sv. Martinském 1518 až o Svátosti 1525. Ku konci přidán rejstřík o 18 listech, alfabetický dle křestních jmen stran poháněјících. Nálezy soudu sv. Martinského 1518 uveřejnil JUDr. Jaromír Čelakovský v AČ. XIX. 333—372. Číslo 818, stará sig. J. 3.

10. Registra královská výpovědí krále Ludvíka z let 1522—1523 jsou obsažena v třetí části register zde pod č. 2 popsaných.

11. Registra zelená aksamítová r. 1523 dnem 2 června počínající, v nichž byly zapsány nálezy soudu komorního za předsednictví Karla, knížete Minsterberského, vynesené, uvádějí se v poznámce na poslední straně register zde pod č. 2 popsaných.

12. Registra vejpovědí soudu nejvyššího hejtmanství kr. č. z let 1526—1530 jsou vlastně jen manualem či konceptní knihou soudního písaře, odkudž se nálezy na čisto do vlastních register teprv přepisovaly. Na listech A. 1—C. 17 jsou zde zapsány rozsudky z let 1526—1528 a částečně i z r. 1530. Nálezy z tohoto roku jsou přepsány ač ne doslovně v registrech níž pod č. 15 uvedených. Rejstřík není. Vazba nová. Č. 102.

13. Registra vejpovědí z let 1527—1533, též jen manual či konceptní kniha soudního písaře, obsahují na 38 listech zápisy, z nichž některé již z let 1524—1526 pocházejí, ale příslušné nálezy jsou z doby svrchu jmenované. Jsou konceptem jednak k druhé části register zde pod č. 7 popsaných, jednak k registrům hned následujícím. Na vložce při l. 20 činí se zmínka o registrech tlustých aksamitových 1510 t. j. o č. 3. Na vnitřní straně přední desky přilepena jest cedulka s těmito od V. Hanky napsanými slovy: »Za hajtmanství a hofmistřství urozeného pána pana Vojtěcha z Pernštejna ꝯc JMti pře, kteréž se podávají na naučení do soudu zemského, v tomto kvaternu spisují se od leta božího M°V^C^XXVII°«, kteráž odpovídají poznámce na druhé straně prvního listu: »Leta M°V^C^XXIII° při svatém Martinu. Tuto se pře spisují, kteréž jsú na naučení panské odloženy.« Rejstřík není. Vazba nová. Č. 103.

14. Registra červená nálezuov z let 1527—1533, nazvaná tak dle červenavé ozdobné kůže na deskách, počínají zápisem o zasednutí soudu komorního o Svátosti 1527, na němž místo nejv. hofmistra pana Vojtěcha z Pernštejna »z poručení a rozkázání JKMti« předsedal nejv. purkrabí pražský pan Zdeněk Lev z Rožmitála. Následují na listech A. 1—K. 3 nálezy soudů o Svátosti a o sv. Martině 1527, o Svátosti 1529, o Svátosti 1530, o Svátosti a o sv. Martině 1532 a o Svátosti a o sv. Martině 1533. Ku konci jest na 10 listech rejstřík alfabetický dle křestního jména strany pohánějící. Č. 819, stará sig. J. 4.

15. Registra černá hejtmanská vejpovědí z let 1528—1534, nazvaná tak dle ozdobné černé kůže desk, z níž se však jen tři kusy s původním nápisem zachovaly, mají na listě přídeštním »pamět o sedání při soudu pánuov hajtmanuov« zapsanou od Jana z Písnice, vrchního písaře úřadu hejtmanského a pozdější poznámku »XVIII. Sentencie ordinarie tempore regis Ferdinandi et capitaneorum dominorum Hanus Flug, Jaroslai Vrez., d. Leonis cum Vrez., d. Henrici Berce, Wolfarti ab anno 1528.« Obsahují tři zvlášť označené části; první obsahuje na listech A. 2— B. 4 (list první chybí) výpovědi z let 1528—1529 s jedním listem rejstříku; druhá na listech A. 1—O. 16 (B. 15 a C. 8 chybí) výpovědi z let 1529—1533 s rejstříkem o 10 listech a část třetí s označením listů A. 1—12 změněným na P. 1—12 výpovědi z r. 1534, jež jsou pojaty do

předešlého rejstříku. Mezi jednotlivými částmi jest více čistých listů. Některé nálezy z r. 1530 jsou obsaženy v konceptu výše pod č. 12 popsaném, ač ne doslovně. Č. 859, stará sig. 2 J. 2.

16. Registra královská lvová vejpovědí z let 1532—1551 čili dle vybledlého nápisu na přední desce Registra lvová krále Ferdinanda ɔc vejpovědí od 1532 do 1551 obsahují na listech A. 1—M. 13 nálezy, jež král s radou svou pronesl ve věcech, které strany na něho vznesly, jemu žalovaly neb o nich suppliku podaly; ale při jedné při purkmistra a rady Starého města Pražského r. 1537 jest na listu C. 11 poznamenáno: »Najvyší pan hofmistr JMt se pány a vladykami krále JMti radami této pře z hodných příčin odkládati ráčí ɔc« a i v jiných případech jiní nejvyšší úředníci zemští »na místě JKMti — a tu všecku věc JKMti oznámivše a spolu s JMtí váživše takto o tom vypoviedati ráčí.« Ku konci jest rejstřík o 11 listech. Č. 860, stará sig. 5 J. 1.

17. Registra žlutá damašková vejpovědí z let 1534—1536 dle nápisu na hřbetě, dle nápisu do žlutavé ozdobné kůže přední desky vtlačeného Registra žlutá nová první soudu komorního leta MDXXXIIII, MDXXXV zvaná mají napřed předmluvu, v níž nejmenovaný písař vykládá o právu a končí slovy »jakož pak, kteří sou nálezové neb vejpovědi z práv napravených a jich případnosti tak (jakž jest napřed povědíno) činěni a se stali buďto z obeslání, půhonův před krále JMt, před pány hejtmany neb před soud komorní, v těchto rejstřích žlutých damaškových i druhých po těchto sou ingrossováni.« Následuje na 8 listech »registrum na vejpovědi a nálezy, které se staly v soudu komorním« a dále na listech A. 1—S. 2 nálezy samy. Č. 820, stará sig. J. 6

18. Registra bílá starší nálezů a vejpovědí z let 1536—1541, dle bílé ozdobné kůže na deskách tak nazvaná, mají zpředu rejstřík o 9 listech, za nímž na listech A. 1—R. 10 zapsány jsou nálezy soudu. Na listu R. 8 jest datum nálezu 1548 chybné, nejspíš místo 1538, neboť nejv. sudí pan Jindřich Berka z Dubé, který co předseda soudu jest uveden, zemřel dne 8 ledna 1541. Na konci jest 70 listů čistých. Č. 821, stará sig. J. 7.

19. Registra papoušková obeslaná vejpovědí z let 1538—1543, s dřevěnými žlutou koží potaženými deskami, mají z předu rejstřík o 9 listech a dále na listech A. 1—P. 10 nálezy v pořadu časovém, před nimiž bezprostředně se nachází záznam: »Za času kralování . . . tyto vajpovědi pří obeslaných a ven z pořadu vzatých totiž stranních jsou skrze Jana Kolského z Kolovsi, písaře soudu komorního království českého, sepsané.« Č. 822, stará sig. J. 8.

20. Registra papoušková půhonná vejpovědí z let 1538 až 1543 s deskami jako předešlá mají na listu přídeštním zaznamenanou »formu kvitancí po staném právu«, dále na 9 listech »registrum nálezuov a vajpovědí, kteréž se staly v soudu komorním království českého leta

božieho 1538 a 9«, jež se ale v skutečnosti vztahuje ku všem nálezům na listech A. 1—R. 1 zapsaným. Č. 823, stará sig. J. 9.

21. Registra černá obeslaná vejpovědí z let 1543—1552 nově vázaná, jichž původní název sice se nezachoval, slula zajisté »černá« jako následující, jsouce jako ona pouze manualem písaře Jana Kolského z Kolovsi, jenž na čisto opsán či ingrossován jest na listech 1—489 register níže pod č. 23 popsaných. Koncept ten má 216 listů a zpředu rejstřík o 8 listech. Č. 824, stará sig. J. 10.

22. Registra černá nálezová [půhonná] z let 1543—1552 s koženými původně černými deskami mají zpředu rejstřík o 19 listech a za ním na 203 listech nálezy. Jest to koncept téhož písaře, který psal i registra předcházející a o sobě zde na prvním listu poznamenal: »Pře puohonní i obeslané pořádné tuto jsou pořád, jak která po které slyšána, do tohoto manualu ode mne Jana Kolského z Kolovsi, písaře soudu komorního království českého, spisovány.« Manual tento přepsán jest na čisto na listech A. 1—P. 9. register níže pod č. 24 popsaných, jak v něm na vnitřní straně přední desky i sám písař poznamenal: »Ingrossována jsou tato registra do Žlutých půhonných bez pukel od leta 1544 [sic] až do leta 1554.« Č. 827, stará sig. J. 13.

23. Registra židovská popelatá [obeslaná] vejpovědí z let 1543—1553 mají snad místo »židovská« správněji slouti »žlutá«, ačkoliv slovo to na původních žlutavě hnědou koží potažených dřevěných deskách dvakráte jest napsáno, aby tak tvořily obvyklou dvojici s registry následujícími. Zpředu jest rejstřík o 8 listech. Nálezy zabírají 562 listů. Poslednímu nálezu chybí konec. Konceptem k listům 1—489 jsou registra zde výše pod č. 21 uvedená, k listům 490—555 zápisy na listech 1—33 č. 28 a k některým pří́m před arciknížetem k. p. na l. 128, 498, 556 atd. zápisy v č. 25 a 27. Č. 825, stará sig. J. 11.

24. Registra žlutá půhonná vejpovědí z let 1543—1554 dle nápisu na hřbetě a dle nápisu na přední tmavohnědou koží potažené desce Registra žlutá půhonná bez pukel od leta 44 až do 55 [sic] zvaná mají zpředu rejstřík o 25 listech. Nálezy dělí se ve dvě skupiny První nadepsaná »Z černých nálezových ingrossováno« obsahuje na listech A. 1—P. 9 na čisto opsané nálezy z let 1543—1552, jichž koncept jest č. 22, a druhá nadepsaná »Z bílých půhonných ingrossováno« obsahuje na listech P. 19—W. 7 nálezy z let 1552—1554, jichž koncept jest na listech 1—57 čísla 29. Listy P. 10—18 nejsou popsané. Č. 826, stará sig. J. 12.

25. Manual pří královských z let 1544—1551 má zpředu rejstřík o 6 listech, za nímž na listech 5—188 následují nálezy; poněvadž v rejstříku první čtyry listy též nepřicházejí, zdá se, že nic nechybí. Z větší části psán jest od písaře Jana Kolského z Kolovsi, ostatek asi od 2—3 písařů jiných. Jsou to koncepty nálezů, které vynášel buď král sám aneb na jeho místě arcikníže, nejvyšší hofmistr kr. č. či jen prostě »páni a vladyky, ouředníci a soudci zemští i rady JMKské.« Některé nálezy jsou

ingrossovány do register židovských zde pod č. 23 popsaných. Vazba nová. Č. 82.

26. Registra královská červená starší vejpovědí z let 1551—1558 nesou tento název na hřbetě i na deskách červenavou koží potažených. Obsahují na 207 listech nálezy, jež většinou vynesli »z poručení JMti arciknížecí na místě JMti královské páni JMt a vladyky, krále JMti rady soudu komorního království českého.« Rukopis ozdoben jest četnými inicialkami s karikaturami pérem kreslenými. Konceptem k většině nálezů jsou zápisy v první části následujících register nových a sice na listech 1—95. Zpředu jest rejstřík o 19 listech. Č. 83.

27. Registra královská červená nová z let 1552—1562 dosti značně porouchaná a v polotuhých červenavou koží potažených deskách svázaná sestávají ze tří různých částí: a) Registra nová červená postranní vejpovědí arciknížecí z let 1552—1558, jichž název co hlavní celého rukopisu na hřbetě i na desce se nachází, mají 95 listů a jsou až na několik vejpovědí konceptem k registrům královským právě pod č. 26 popsaným. Zpředu jest rejstřík o 10 listech, který se dílem vztahuje i k části druhé. b) Registra [nová červená] vejpovědí JMti královské z let 1556—1562 jsou též pouhým konceptem, jehož čistopis není znám, a obsahují na 217 zvlášť číslovaných listech nálezy pronesené ve přích na soudě za předsednictví samého krále: »Tu nejjasnější kníže a pán pan Ferdinand — jakožto král český — majíc při sobě nejvyšší úředníky a soudce zemské též rady JMKské — toho všeho pilně povážiti ráčiv, takto o tom JMKská vypovídati ráčí.« Zpředu jest rejstřík o 16 listech. c) Nálezy z let 1552—1556, jež jsou konceptem částečně k registrům královským zde pod č. 26 popsaným a částečně k registrům židovským č. 23, zabírají listy 219—262 a mívaly z části i vlastní číslování. Zvláštním jménem označeny nejsou. Na posledním přilepeném listu jest opis německého nálezu královského ve při pánů z Lobkovic s jejich městečkem Přísečnicí ze dne 26 června 1562. Rukopis tento byl zakoupen v dražbě ve Vídni. Č. 828.

28. Registra bílá obeslaná vejpovědí z let 1552—1570, na desce prostě Bílé obeslané nazvaná, obsahují na 400 listech nálezy v příách obeslaných vynesené na soudech o sv. Bartoloměji 1552 až o sv. Bartoloměji 1570; toliko ve při na l. 381—385 zapsané byl vynesen rozsudek až dne 6 února 1571 samým císařem Maximilianem II. Jest to pouhý koncept, jehož zápisy na listech 1—33 přepsány jsou v registrech židovských č. 23 na listech 490—555. Čistopis ostatní části se nezachoval. Zpředu jest rejstřík o 12 listech. Vazba původní s bledě žlutou ozdobnou koží. Č. 829, stará sig. J. 14.

29. Registra bílá nálezová půhonná z let 1552—1572 s vazbou jako předešlá mají dle starého číslování 694 listů, z nichž několik však chybí. Dle zpředu položeného rejstříku o 13 listech má býti všech listů více než 704, kterýmžto číslem končí písmeno W, neboť písmeno

J končí nad to slovy »Jan Štěňovský s paní Kateřinou Šternberkovou fol. ultimo.« Také tato registra jsou jen konceptem. Nálezy zapsané na l. 1 až 57 jsou ingrossovány v registrech žlutých zde č. 24 na listech P. 19 až W. 7. Další čistopis se nezachoval. Č. 830, stará sig. J. 15.

30. Manualy soudního písaře z let 1557—1586 obsahují na 63 listech zápisky a koncepty ze zasedání soudu sv. Martinského r. 1557, 1574, 1575, 1581 a 1586, jež jsou ingrossovány v registrech zde pod č. 26 a 31—34 popsaných. K manualům těmto jest přivázán »Vejtah restantuov těch, kteří předešle do soudu komorního obesláni byli a nestáli aneb svých věcí nevypravili« z let 1564—1578, seznam to o 12 listech dle krajů a stavů sestavený osob těch, které královský prokurator žaloval pro nezaplacené posudné, zároveň s udáním summy prošlých kvartalů. Vazba nová. Č. 104.

31. Registra žlutá obeslaná vejpovědí z let 1570—1585 mají do hnědé kůže přední desky vtisknutý prostý nápis Nálezové obeslání. Původní nápis na desce zněl též »žlutá nálezová«, ale jest opraven slovy »jsou vejpovědi.« Zpředu jest rejstřík o 10 listech, za nímž text o 442 listech jest dosti zběžně psán jako pouhý koncept. Vazba opravena. Č. 831, stará sig. J. 16.

32. Registra žlutá nálezová půhonná z let 1572—1585 mají vazbu jako předešlá s nápisem Nálezové půhonný, rejstřík o 10 listech a za ním text na 442 listech. Ve při zapsané na listech 437—439 pronesen konečný nález až 22 prosince 1594 a jest sem dodatečně připsán. I tato registra jsou jen konceptem, jak ukazuje k jednotlivým kusům připojené »ing[rossováno].« Č. 832, stará sig. J. 17.

33. Registra zelená obeslaná vejpovědí z let 1585—1607 byla původně svázána zeleně zbarveným pergamenem; chatrná ta vazba nahrazena novou. Mají zpředu rejstřík o 32 listech a textu 599 listů. Dle zběžného písma jsou též jen konceptem. Č. 833, stará sig. J. 18.

34. Registra zelená nálezová půhonná z let 1585—1598 měla a mají vazbu jako předešlá. Za rejstříkem o 31 listech zapsány jsou na čtyřech listech přísahy písařů soudu komorního z let 1585—1623, jež jsou výše v první příloze na str. 132—134 otištěny. Nálezy zabírají 584 listů a jsou dosti zběžně psány. Č. 834, stará sig. J. 19.

35. Registra tělná nálezová půhonná z let 1599—1613, která měla více než 658 listů, se nezachovala. Známe je jen z odkazů v č. 33 na listech 559, 584, 589, 593 a v č. 38 na listech 42, 66, 73 a 97. Stará jejich signatura byla J. 20.

36. Registra královská červená vejpovědí z let 1594—1603 obsahují na 521 listech rozhodnutí ve sporech, když žádáno přímo k osobě samého krále za revisi. Soudu předsedal buď král sám aneb »na místě a z poručení jeho« některý z nejvyšších úředníků zemských: »Tu JMt — Rudolf II. — jakožto král český s nejvyzšími ouředníky a soudcí zemskými a radami svými soudův dvorského a komorního — toho všeho

bedlivě považivše takto o tom JMt císařská vypovídati ráčí« aneb »Tu na místě a z poručení nejjasnějšího knížete a pána pana Rudolfa druhého — českého krále nejvyšší páni ouředníci a soudcové zemští, též rady JMCské soudu komorního — takto o tom vypovídati ráčí.« Poněvadž, jak již i v úvodě na str. 24 bylo podotknuto, strany často svévolně žádosti za revisi při svých králi podávaly, byl již dne 14 května 1571 vydán mandat proti takovému svévolnému obtěžování krále. Pro pamět zapsán jest mandat ten hned na prvním listú těchto register a zní v podstatě takto: »My Maximilián II. —. Jakož nyní mnozí nezbední a nepokojní lidé, kteříž mívajíce rozepře a soudy — na nás supplikovati a nezbedně zaneprázdňovati před vlastní osobu naši císařskou se odvolávajíce a za revisi anebo za znovu přehlédnutí akt rozepří jejich prosíce obyčej mají, — však poněvadž jich tak mnoho osob nás za takovou příčinou a odvoláním se na vlastní osobu naši císařskou — zaneprázdňují a čím dál tím více toho přibývá, chtíce my, aby se toho zvláště pak od těch, kteříž by k takovým supplikováním slušných příčin neměli, nýbrž zoumyslně a pro nezbednost, aby se jim toliko exekucí protáhlo, to před sebe brali, umenšovati mohlo, a ne každý z těch nezbedných a zoumyslných lidí se o to pokoušeti směli, ráčili sme z mocnosti naší císařské jakožto král český jisté vyměření a pokuty na toho, kdož by tak po takové revisi akt v tom, že jest se oumyslně a z své nezbednosti též revisí doprošoval, shledán a nalezen byl, — ten každý — aby pátej díl té summy, statku aneb té věci, oč by koli činiti bylo, — propadl — a nad to ještě vězením dostatečným jiným ku příkladu trestán; pakli by žádného statku svého, odkud té pokuty dáti, neměl anebo že by rozepře o nětco jiného nežli o statek byla, toliko samým vězením, jak výš dotčeno, však tížeji a dýleji nežli sic trestán byl.« — — Za mandatem tímto jest rejstřík o 12 listech. Vazba původní v červenavé kůži, do níž byl vtlačen nápis »Královská registra« Č. 861, stará sig. 5 J. 2.

37. Registra královská žlutá nová vejpovědí z let 1600—1630 mají za rejstříkem o 33 listech formulář přísahy pro písaře, taxatora a komorníka soudu komorního dle obnoveného zřízení zemského, který jest výše na str. 135—136 otištěn, a dále na listech A. 1 — N. 21 + 57 rozsudky vynesené buď za předsednictví krále neb jeho zástupce tak jako v předcházejících. Na listu A. 1 jest zapsán připis krále Rudolfa II. ze dne 16 října 1600, kterým nejvyššímu hofmistrovi kr. č. panu Krištofu z Lobkovic nařizuje, aby vejpověď o hory a lesy Černou Horu a Urles za Freiheitem r. 1589 od komisařů vynesenou do těchto »register soudu našeho komorního, jenž královské slovou, vepsati — dal«, což se i na listech A. 2 — B. 1 stalo. Vazba nová. Č. 862, stará sig. 5 J. 3.

38. Registra tělná obeslaná vejpovědí z let 1610—1625 obsahují na 229 listech výpovědi soudu komorního ve přích obeslaných, jak v zasedáních jeho o Svátosti 1610 — o Svátosti 1625 byly prohlášeny. Zpředu jest rejstřík o 27 listech. Vazba jest nová, ale původní jejich název

jest uveden v registrech hned následujících na l. 13, 28 atd. při zasedání soudu. Č. 835, stará sig. J. 21.

39. Registra fialová nálezová půhonná z let 1614—1626 mají zpředu rejstřík o 27 listech, dále list přísah písařů z let 1626—1627 otištěný výše na str. 134—135 a na 426 listech nálezy soudu komorního od sv. Bartoloměje 1614 — do sv. Bartoloměje 1626. Vazba nová, původní však název ze staré zachován. Č. 836, stará sig. J. 22.

40. Registra královská červená nová vejpovědí z let 1628—1637, dle červenavě zbarvených desk kožených tak zvaná, mají zpředu rejstřík o 6 listech, dále na 274 listech nálezy soudu komorního vynesené v zasedáních o Svátosti 1628 — sv. Martina 1637. K nálezům z r. 1636 na listech 203—218 zachoval se původní koncept, jenž zde hned následuje. Č. 837, stará sig. J. 23.

41. Manual soudního písaře z roku 1636 obsahuje na 14 listech koncept nálezů, které jsou ingrossovány na listech 203—218 register právě předcházejících. Vazba nová. Č. 301.

42. Registra vejpovědí z let 1640—1648 obsahují na 611 listech vejpovědi soudu komorního ze zasedání jeho o sv. Martině 1640 — o Svátosti 1648, z nichž některé jsou německé. Rejstřík není. Jest to původní koncept písaře. Vazba nová. Původní název se nezachoval. Č. 110.

43. Koncepta vejpovědí, vyměření a stanných práv česká a německá z let 1650—1653 slul tento koncept dle zachovaného nápisu ze starých chatrných desk z pergamenového listu latinského rukopisu XIV. století. Na titulu tom poznamenal písař: »Slušně se tu jeden rok totiž 1649 nedostává, poněvadž tehdáž byl vpád Švédskej Königsmargskej do měst Pražských.« Rozsudky v českých přích ze zasedání o sv. Pavle, o Svátosti a sv. Bartoloměji 1653 jsou ingrossovány na listech 1—29 register zde níže pod č. 44 popsaných a v německých přích na l. 1—11 č. 45. Vazba nová. Č. 111.

44. Registra královská nebeské barvy vejpovědí z let 1653—1663 mají na prvním listě přídeštním úřední zápis ze dne 14 května 1683 o jich zrevidování, který se shoduje úplně s oním, jenž jest při Registrech královských červených žalob a obeslání z let 1659—1669 zde výše č. I. 67 otištěn. Následuje rejstřík o 39 listech, alfabetický dle příjmění strany žalující. Text zabírá 443 listy. Koncepty k těmto vejpovědím v českých přích z r. 1653 jsou v č. 43, z r. 1654—1658 v č. 46 a z r. 1659 až 1663 v č. 48. Vazba původní s dřevěnými okovanými deskami s hnědou koží. Ořízka jest červeně a modře kropená. Č. 838, stará sig. J. 24.

45. Königliche himmelblaue Register der Urtheilen 1653 1663 obsahují na 428 listech vejpovědi v německých přích vynesené na soudech o sv. Pavlu 1653 — o sv. Martinu 1663. Předtím jest na 7 listech několik vejpovědí z r. 1657 dodatečně zapsáno: »Diese nachfolgende Sentenzen seyn suppliret worden.« Na listu přídeštním nalezá se úřední zápis ze dne 14 května 1683 o revisi těchto register, jenž shoduje

se úplně s oním, který jest výše při Registrech č. I. 66 otištěn. Ku konci jest rejstřík o 66 listech, alfabetický dle příjmění strany žalující, jak dále již vždy bývá. Koncept k těmto vejpovědím z r. 1653 jest v č. 43, z r. 1654 až 1658 v č. 46 a z r. 1659—1663 v č. 47. Vazba jako u předešlých. Ořízka jest červeně a modře kropená. Č. 839, stará sig. J. 25.

46. Koncepta vejpovědí, vyměření a stanných práv česká a německá z let 1654-1658 jsou, pokud se týče českých pří, konceptem k listům 41—230 čísla 44, a co se týče pří německých, k listům 21—281 čísla 45. Mají 527 listů. Rejstřík není. Stará vazba, list z pergamenového rukopisu, nahrazena novou, ale původní název zachován. Č. 840, stará sig. Z. 21.

47. Koncepta der königlichen himmelblawen und grünen teutschen Registern der Urtheilen, Ausmässungen und erstandenen Rechte 1659—1669 obsahují na 390 listech koncepty k listům 183—428 čísla 45 a k celému číslu 50. Rejstřík není. Vazba byla a jest jako u čísla předcházejícího. Č. 841, stará sig. Z. 24.

48. Koncepta vejpovědí, vyměření a stanných práv z let 1659—1670 jsou, pokud se týče let 1659—1663, konceptem k číslu 44 od listu 232 počínajíc až do konce, a v letech 1664-1669 k číslu 49; proto také při terminu sv. Pavla 1664 jest nadepsáno: »Registra zelená vejpovědí.« Rejstřík není. Vazba nová. Č. 112.

49. Registra královská zelená vejpovědí z let 1664—1669 mají v čele totéž prohlášení o revisi jako č. 44, dále rejstřík o 47 listech a 177 listů textu. Koncept k nim jest v předcházejícím č. 48. Desky dřevěné v hnědé kůži. Ořízka zelená. Č. 842, stará sig. J. 26.

50. Königliche grüne Register der Urtheilen 1664—1669 mají v čele totéž prohlášení o revisi jako č. 45, dále rejstřík o 45 listech a 210 listů textu. Koncept k nim jest v č. 47 od listu 221 počínajíc až do konce. Desky a ořízka jako u předcházejících. Č. 843, stará sig. 2 J. 9.

51. Registra královská pomorančová vejpovědí z let 1670—1681 mají na vnitřní straně přední desky své »Revisum«, 515 listů textu a 46 rejstříku. Konceptem k nim a sice k l. 17—484 t. j. od terminu sv. Bartolomějského 1670 až do terminu Svátosti 1681 jest následující č. 52. Dřevěné okované desky; na bíle natřeném hřbetě vymalovaný pomoranč značně již vybledl. Č. 844, stará sig. J. 28.

52. Koncepta vejpovědí, vyměření a stanných práv z let 1670—1681 jsou, jak právě uvedeno, konceptem k předcházejícím registrům královským. Vazba nová. Č. 113.

53. Königliche pomoranzenfarbene Register der Urtheilen 1670—1681 mají na přední desce své »Revisum«, dále 384 listů textu a 62 rejstříku. Koncept k nim jest číslo hned následující. Dřevěné okované desky; na hřbetě červeně zbarveném vymalovaný pomoranč. Č. 845, stará sig. J. 27.

54. Koncepta der königlichen neuen pomoranzenfarbenen Register der Urtheilen, Ausmässungen und erstandenen Rechten 1670—1681 jsou konceptem k registrům bezprostředně předcházejícím. Vazba nová se zbytky starých desk i nápisy. Č. 846, stará sig. 2 J. 10.

55. Registra královská karafiatová vejpovědí z let 1682 až 1688 mají na vnitřní straně přední desky své »Revisum«, dále 194 listy textu a 13 rejstříku. Desky okované; na hřbetě vymalovaný karafiát. Č. 847, stará sig. J. 29.

56. Königliche nagelfarbene Register der Urtheilen 1682—1688 mají 296 listů textu a 20 rejstříku. Okované desky; na hřbetě červeně zbarveném vymalovaný karafiát. Č. 848, stará sig. J. 30.

57. Registra královská zeleně zlatá vejpovědí z let 1688—1701 mají 416 listů textu a 43 rejstříku. Na listu před textem jest zapsána paměť: »Tato registra královská jsou za správy a vladařství vysoce urozeného pána pana Jana Joachyma Slavaty — nejvyššího pana hofmistra —, kterýž dne 26 měsíce března l. P. 1688 installirován býti ráčil, vlastním Jeho v. h. Excellencí nákladem k věčné a neumírající paměti spůsobena.« Dřevěné bílé desky ozdobeny jsou znakem Slavatovským. Na hřbetě jsou vymalované zelené ratolesti; ořízka jest zlatá. Č. 849, stará sig. J. 31.

58. Königliche weisslilienfarbne Register der Urthailen 1697—1701 mají 256 listů textu. Rejstřík není. Dřevěné bílé desky; na hřbetě vymalovaná lilie; ořízka zlatá. Č. 850, stará sig. J. 33.

59. Königliche cypressenfarbne Register der Urtheilen 1709—1718 mají 458 listů textu. Rejstřík není. Bílé kožené desky; na hřbetě malba není již patrná; ořízka zlatá. Č. 851, stará sig. J. 34.

60. Sextern deren ingrossirten Sentenzien 1747—1751 má 182 listů textu. Na listě 183 jest ještě nadpis »Terminus conversionis divi Pauli ao. 1752«, ale žádný zápis z toho zasedání. Rejstřík není. Hnědé kožené desky. Č. 852, stará sig. J. 36.

61. Sextern deren Sentenzien 1766—1771 má 349 listů s nálezy soudů o sv. Martině 1766 — o Svátosti 1771. Rejstřík v č. 67. Vazba jako u předešlého. Č. 853, stará sig. J. 37.

62. Sextern deren Sentenzien 1771—1774 má 534 listů s nálezy soudů o sv. Bartoloměji 1771 — o sv. Bartoloměji 1774. Rejstřík v č. 67. Vazba jako u předešlého. Č. 854, stará sig. J. 38.

63. Brunatfarben Sextern deren Sentenzien 1774—1776, jenž míval sig. J. 39, se sice nezachoval, ale rejstřík k němu nachází se v č. 67.

64. Sextern deren Sentenzien 1776—1778 obsahuje na 378 listech nálezy soudů o sv. Bartoloměji 1776 — sv. Pavla 1778. Rejstřík v č. 67. Vazba jako u předešlého. Č. 855, stará sig. J. 40.

65. Sextern deren Sentenzien 1778—1780 obsahuje na 456 listech nálezy soudů o Svátosti 1778 — sv. Martinského 1780. Rejstřík v č. 67. Vazba jako u předešlého. Č. 856, stará sig. J. 41

66. Sextern deren Sentenzien 1781—1783 obsahuje na 348 listech nálezy z posledních tří let soudu komorního, který, jak již svrchu uvedeno, dnem 31 května 1783 činnost svou zastavil a byl zrušen. Rejstřík v č. 67. Vazba jako u předešlého. Č. 856, stará sig. J. 42.

67. Repertorium alphabeticum über die beym königlichen Kammerrecht ab anno 1766 usque ad annum 1783 gefällte ingrossirte Sentenzien upraveno jest dle příjmění osob žalujících tak, že v každé písmeně A, B, C atd. všech šest sexternů v pořadě časovém jest probráno. Vazba jako u předešlého. Č. 858, stará sig. J. 43. — —

Vedle těchto tří hlavních skupin register soudu komorního totiž register půhonů, svědomí a nálezů zachovaly se ještě jiné knihy soudu tohoto, které se více k vnitřnímu úřadování vztahují, ale při této příležitosti zajisté také zmínky zasluhují. Jsou to: IV. Registra rozličných relací, insinuací a reskriptů, do nichž se přepisovala nařízení, oznámení apd. z královské české kanceláře i z jiných stran do úřadu soudu komorního docházející; zmínka o nich děje se v registrech svědomí zde pod č. II. 45 a 46 popsaných; V. Registra všelijakých dobrozdání, sdělení a zápisů; VI. Protokoly o zasedání soudu komorního; VII. Protocolla rotulorum, obsahující seznamy dokladů a příloh, jež sporné strany ve svých přích úřadu předkládaly; VIII. Registra deposicí, IX. Registra škodní, X. Registra ukazování ku přem a XI. Registra komornická, do nichž komorníci úřadu soudu komorního zapisovali, kdy, kde a jak úřední poslové doručili stranám půhony, obeslání atd.

IV. Registra rozličných relací, insinuací a reskriptů.

1. Registra starší relací černá z let 1546—1590 obsahují na 562 listech dopisy králů neb místodržících, kterými jednotlivé osoby neb města se vyzývají, aby se v určitý den přišly zodpovídat na Hrad Pražský na podanou žalobu, a různé jiné zápisy úředního jednání se týkající. Tak jest na listě 132 k r. 1559 »Relací oustní poručení JMti arciknížecí o vydávání od úřadu puohonuov k svědomí a svědkuov zapisování«, na listě 250 nařízení císaře Rudolfa II. ze dne 25 srpna 1575, kterým se »k vyslyšení a spravedlivému rozeznání« sročených stran ustanovují nejv. hofmistr a nejv. sudí dvorský, aby strany ve svých stížnostech na krále vznesených »bez dlouhých protahuov« vyslyšeny a opatřeny býti mohly apd. Vazba opravená; desky byly potaženy tmavohnědou koží ozdobnou. Č. 149, stará sig. T.

2. Registra královská bílá relací z kanceláře české vyšlých v letech 1591—1640 mají zpředu rejstřík o 12 listech a dále na 432 listech přípisy z kanceláře české týkající se půhonů, svědomí, povýšení stavovského apd. Vazba původní v bílé kůži se zlatým nápisem a ozdobami. Ořízka modře zbarvená. Č. 596, stará sig. T. 1.

3. Registra relací od JMti císařské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 mají 345 listů textu a 32 rejstříku. Původní vazba s deskami potaženými listem pergamenovým z latinského rukopisu opravena. Č. 597, stará sig. T. 2.

4. Registra královská zelená reskriptův JMti císařské a místodržících z let 1657—1669 obsahují na 284 listech hlavně oznámení o povýšení do stavu neb o jmenování v úřadě. Zpředu jest rejstřík o 22 listech. Vazba původní v zelené kůži. Č. 598, stará sig. T. 3.

5. Registra nová pomorančová rozdílných českých a německých JMti císařské reskriptů a jiných insinuací z let 1670—1681 mají uvnitř přední desky své »Revisum«, 336 listů textu a 23 rejstříku. Vazba původní potažená pergamenem červeně zbarveným. Č. 599, stará sig. T. 4.

6. Königliche rosenfarbene Register unterschiedlicher kayserlichen Reskripten und anderer Insinuationen 1682—1691 mají 355 listů textu a 20 rejstříku. Vazba původní v hnědé kůži s kováním. Č. 600, stará sig. T. 5.

7. Registra královská olivové barvy rozličných reskriptův a insinuací z let 1692—1704 mají ku konci rejstřík. Vazba původní v bílé kůži; na hřbetě tři olivové ratolesti; ořízka zlatá. Č. 615, stará sig. 4 T. 1.

8. I. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata 1767—1771 má 180 listů. Vazba původní v hnědé kůži. Č. 604. stará sig. T. 9.

9. II. Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata 1771 až 1777 má 284 listů. Vazba jako u předešlého. Č. 605, stará sig. T. 10.

10. III. Sextern deren k. k. Rescripten und Intimaten 1777—1782 má 233 listů. Vazba jako u předešlého. Č. 606, stará sig. T. 11.

11. IV. Sextern deren k. k. Rescripta 1782—1783 má 32 listů. Vazba jako u předešlého. Č. 607, stará sig. T. 12.

V. Registra všelijakých dobrozdání, sdělení a zápisů.

1. Poznamenání těch, kteří na závazcích jsou a se zapisují a zase propouštějí, z let 1574—1637 obsahuje na 106 úzkých listech krátké záznamy o tom, z jakých příčin uvedené osoby na závazek vzaty byly aneb z něho byly propuštěny rozhodnutím nejv. hofmistra a soudu komorního, a přípisy k tomu se vztahující v pořadu chronologickém. Vazba v kožených hnědých deskách. Č. 132.

2. Protokol prošlých dekretův a kommunikací z let 1642—1681 obsahuje na 283 listech zápisy o tom, jak soud komorní o žádostech a jiných podáních stran rozhodl a jim dopsal. Na počátku zaznamenáno jest rozhodnutí soudu ze dne 18 května 1647, kterým »stranám se dostatečně poroučí, aby se vedle obnoveného zřízení zemského a k témuž soudu od JMti jistých prošlých milostivých poručení tak zachovaly, totiž v jaké řeči kdo žalobu neb obeslání podá, aby také v té řeči celou akcí obě strany vedly a zavřely. Kdyby pak v jiné řeči kdo co (nejsouc jí druhá strana povědoma) podati chtěl, od takového nic přijímáno býti nemá«. Zpředu jest rejstřík o 47 listech. Vazba nová. Č. 575, stará sig. N. 1.

3. Manual zpráv a dobrozdání z let 1661—1714 obsahuje na 337 listech opisy dobrozdání nejv. hofmistra kr. č. neb celého soudu, která byla zaslána císaři neb jiným úřadům o různých podáních neb dotazech. Vzadu jest rejstřík o 24 listech. Vazba nová. Č. 562, stará sig. M. 2.

4. Registra [královská pomorančová] všelijakých obligací a smluv, item cessí, vědění dání neb vypovídání summ, plnomocenství obzvláštních i narovnání založená l. P. 1670 obsahují na 254 listech přepisy listin právních druhu nejrozmanitějšího z let 1650—1776. Ku konci jest rejstřík o 24 listech. Vazba v kožených žlutavě červenavou barvou natřených deskách. Č. 91, stará sig. X.

5. Verschiedene Relationes an die königliche Landtafel de judicato, dann an das königliche Obristburggrafen Recht ab Anno 1775 usque ad Annum 1783 obsahují 122 soudní rozhodnutí z doby naznačené. Č. 582, stará sig. 2 N. 1.

6. Sextern deren ingrossirten Obligationen, Cessionen Quittungen und Vergleichen 1777—1782 má popsaných jen 30 listů. Č. 627, stará sig. X. 8.

VI. Protokoly o zasedání soudu komorního.

1. Manuale relatorum et conclusorum 1658—1681 obsahuje v levé polovici každé strany krátce naznačená podání a v pravé polovici téže strany příslušná k nim rozhodnutí, jak to v jednotlivých zasedáních soudu komorního bylo »předneseno a uváženo.« Pro zápisy z terminu sv. Pavla 1667 — o Svátosti 1670 ponechány prázdné listy. Původní vazba v hnědé kůži. Č. 484, stará sig. 2 L. 1.

2. Protokol dekretův a kommunikací z let 1682—1701 má 254 listů a jest uspořádán jako předešlý, jen že žaloby i nálezy obšírněji a pečlivěji jsou vypsány. Vazba v žlutavém pergamenu opravena. Č. 485, stará sig. 2 L. 2.

3. Manuale relatorum et conclusorum z let 1682—1710 jest jen velmi stručný koncept písaře, jenž nezapisoval si jednání ve dvou sloupcích nýbrž po celé straně. Vazba nová. Č. 486, stará sig. 2 L. 3.

4. Protokol dekretův a kommunikací z let 1701—1721 má 232 listů upravených jako č. 2. Vazba původní v bílé kůži. Č. 487, stará sig. 2 L. 4.

5. Protokol dekretův a kommunikací z let 1722—1738 upravený jako předešlý. Č. 907, stará sig. III. 4.

6. Protocollum sessionum ab anno 1773 usque ad annum 1776. Číslo 489, stará sig. 2 L. 6.

VII. Protocolla rotulorum.

1. Protocollum rotulorum českých a německých rozepří z let 1682—1708 obsahuje záznamy o jednotlivých žalobách pro dluhy, urážku na cti atd. se všemi spisy přiloženými co doklady v postupu časovém a zároveň alfabetickém dle příjmění strany žalující. Vazba nová. Č. 894, stará sig. H. 4.

2. Protocollum rotulorum českých a německých rozepří přednešených z let 1682—1713 má na 262 listech záznamy obšírnější než předešlý. Zpředu jest rejstřík alfabetický dle příjmění strany žalující. Vazba v bílé kůži; odtud na hřbetě název Bílá registra. Č. 895, stará sig. H. 5.

3. Protocollum rotulorum z let 1724—1759 má záznamy o jednotlivých rozepřích zapsány v pořadu časovém i alfabetickém. Na počátku chybí několik listů s písmeny A a B. Vazba nová. Č. 899, stará sig. H. 9.

4. Protocollum rotulorum z let 1751—1783 má týž obsah i uspořádání jako předešlá. Vazba v dřevěných bílou koží potažených deskách, na nichž nápis Manuale ab anno 1751. Č. 900, stará sig. H. 10.

VIII. Registra deposicí.

1. Registrum vydání deposicí z let 1565—1606 obsahuje na 38 úzkých listech seznam listin i jiných věcí u soudu deponovaných, které vydány byly osobám je potřebujícím. Na dalších třech listech jsou čtyry přípisy soudu komorního z let 1565—1582 různým osobám, vyzývající je, aby přišly k soudu vyčísti peníze protivníkům povinné. Na ořízce jest nápis Registrum vydávání od úřadu lidských spravedlivostí od leta ͻc LXXI°. Vazba v kožených hnědých deskách. Č. 127.

2. Registra na deposici peněz čili Registra královská pargamenová bílá peněžitá z let 1565—1667 obsahují: *a*) na listech 1—72 příjem peněz k úřadu soudu komorního složených od strany jedné pro druhou dle rozhodnutí soudu neb přátelských smlouvců v letech 1565—1652, *b*) na listu 73 obeslání k vyčítání a k příjetí peněz u úřadu

složených r. 1565, *c*) na l. 74—96 pokračují záznamy o penězích složených v letech 1652—1667, *d*) na l. 100—114 jsou další obeslání k vyčítání a přijetí peněz z let 1569—1626 a *e*) dále několik příležitostných zápisů. Více listů jest čistých. Rkps úzký má na kožených deskách nápis: Vydání. Obeslání. Č. 128.

3. Registrum deposicí z let 1570—1590 obsahuje zcela stručné záznamy o deponovaných u soudu svědomích a jiných listinách alfabeticky dle křestních jmen osob ukládajících a zároveň v každé písmeně chronologicky pro celou tu periodu. Ku konci jest několik poznámek k deposicím se vztahujících. Rkps úzký. Č. 129.

4. Registrum deposicí z let 1590—1642 obsahu a úpravy jako předešlé. Rkps úzký. Č. 133.

5. Registra nová královská citronová všelijakých deposicí z let 1670—1713 obsahují na 31 listech zápisy o tom, co strany u úřadu soudu komorního deponovaly. Vazba s deskami žlutavěhnědými. Č. 591, stará sig. P. 3.

IX. Registra škodní.

1. Registra obeslání ze škod z let 1545—1547 obsahují na listech A. 1—G. 3 výtahy z listů, kterými strana vítězná žádala za list ze škod útratních a nákladních, jež si počítala na svém protivníku, k jednotlivým rokům či zasedáním soudu podaných. Týkají se i jiných soudů. Zpředu jest rejstřík. Rkps úzký č. 122.

2. Registra škodní z let 1599—1613, založená »1599 v středu po sv. Markytě [14 července] za úřadu starosty komorničího pana Jaroslava Kyšperskýho z Vřesovic,« jsou plísní značně porušena. Obsahují na 214 listech zápisy téhož druhu co předešlá, některé z nich nacházejí se i v registrech následujících. Rkps úzký č. 123.

3. Registra škodní z let 1602—1611 čítající listy A. 1—F. 26 mají na přední desce vytlačený nápis »Registra outokův tělná F. L. z P. 1602. J. M. D. Z. K. C« Rkps úzký č. 124.

X. Registra ukazování ku přem.

1. Registra ukazování ku přem z let 1601—1611 čili »Registra, do kterých se poznamenává, co ku přem se ukazuje,« obsahují seznam aktů, které strany předkládaly na dotvrzení svých žalob a to na soudě dvorském, komorním i v přích sročených. Rkps úzký č. 136.

2. Registra ukazování ku přem z let 1612—1617 téhož obsahu jako předešlá. Rkps úzký č. 162.

3. Registra ukazování ku přem z let 1617—1626 téhož obsahu jako předešlá. Rkps úzký č. 138.

4. Registra ukazování ku přem z let 1627—1628, dle nápisu na desce též šíře »Registra, při soudu co se vede a ukazuje od leta 1627 až do leta 1628« nazvaná, jsou téhož obsahu co předešlá. Rkps úzký v polotuhých deskách potažených pergamenovým listem z latinské bible XIV. století. Č. 163.

XI. Registra komornická.

1. Registra puohonuov dodávání v městech Pražských v letech 1594—1596 od Jana Ladislava Stehlíka komorníka obsahují na listech A. 1—O. 13 seznam půhonů, jež pohnaným v městech Pražských doručeny býti měly, zároveň s udáním, kdy, kde a jak se to stalo. Vazba potažena pergamenovým listem z latinského rukopisu XIV. století. Č. 673, stará sig. F. 34.

2. Registra komornická z let 1601—1604 založená v pondělí po sv. Michalu archandělu 1 Septembris [správně Octobris] obsahují na listech A. 1—M. 1 zprávy o dodávání půhonů ɔc v městech Pražských. Vazba potažena listem pergamenovým z latinského rukopisu XIV. století. Č. 125, stará sig. 3 C.

3. Registra poslův nová z let 1603—1615 obsahují na 506 listech obšírné záznamy o dodání půhonů ɔc v celé zemi. Zpředu jest rejstřík o 19 listech. Vazba nová. Č. 784, stará sig. G. 36.

4. Registra komornická z let 1603—1615 obsahují stručné záznamy o dodání půhonů ɔc v celé zemi v pořadu alfabetickém dle křestního jména strany pohánějící a zároveň chronologickém z celého období. Vazba v bílé kůži. Č. 423, stará sig. 3 C. 1.

5. Registra komornická z let 1627—1628 obsahují na 36 listech podobné záznamy. Rkps úzký má vazbu potaženou pergamenovým listem z latinské kroniky o Karlu Velikém ze XIV. století. Č. 141.

6. Registra královská slavného soudu JMKské komorního červená komorničí druhá z let 1658—1681 nesou na hřbetě název Registra dodání druhá a na desce Registra relací dodaných všelijakých žalob a obeslání od komorníků a poslů přísežných. Záznamy jejich seřaděny jsou alfabeticky a zároveň v každé písmeně chronologicky. Vazba v kůži červenavě hnědé. Č. 424, stará sig. 3 C. 3.

7. Vejpravy poslův z let 1659—1697 mají též záznamy seřaděny alfabeticky a chronologicky. Desky jsou potaženy pergamenovým listem z latinského kancionalu XV. století. Č. 153, stará sig. 3 C.

8. Registra relací komorníků k úřadu soudu komorního strakatá z let 1662—1670 mají záznamy seřaděny chronologicky. Rkps úzký má vazbu potaženou pergamenovým listem z latinského breviáře XIV. století Č. 144.

9. Relací poslův z let 1682—1697 mají záznamy obšírnější seřaděny alfabeticky a chronologicky. Vazba nová. Č. 425, stará sig. 3 C. 6.

10. Registra komorníkův z let 1682—1697 mají záznamy velice stručné seřaděny alfabeticky a chronologicky. Vazba opravena. Č. 426, stará sig. 3 C. 7.

11. Registra komornická z let 1698—1725 mají stručné záznamy seřaděny alfabeticky a chronologicky. Ku konci na 3 listech rejstřík. Vazba opravena. Č. 427, stará sig. 3 C. 8.

12. Buch des Kammerbothens 1698—1769 upravená jako předešlá. Č. 428, stará sig. 3 C. 9.

13. Registra komornická z let 1722—1736 jako předešlá upravená. Č. 429, stará sig. 3 C. 10.

14. Manuale pro anno 1734 obsahuje stručné záznamy, kdy jednotlivá akta celé pře se týkající byla doručena. Č. 430, stará sig. 3 C. 11.

15. Neu Einhändigungsbuch 1736—1766 má stručné záznamy seřaděny alfabeticky a chronologicky. Č. 431, stará sig. 3 C. 13.

16. Manuale pro anno 1739 má obsah jako č. 14. Č. 432, stará sig. 3 C. 14.

17. Liber communicatorum 1749—1754 má stručné záznamy o tom, kdy a jak žaloba straně obžalované k vyjádření se na čas byla zapůjčena, zapsány v pořadu časovém. Č. 433, stará sig. 3 C. 22.

18. Liber communicatorum 1754—1759 podobně. Č. 434, stará sig. 3 C. 26.

19. Liber communicatorum 1759—1767 podobně. Č. 435, stará sig. 3 C. 28.

20. Liber communicatorum 1767—1771 podobně. Č. 436, stará sig. 3 C. 29.

21. Sextern deren Einhändigungen 1768—1783 má zápisy o dodání akt v pořadu alfabetickém a chronologickém seřaděné. Č. 437, stará sig. 3 C. 31.

22. Liber communicatorum 1773—1776 má obsah a pořad jako č. 17. Č. 438, stará sig. 3 C. 32.

Rejstřík jmen osobních a místních.

(Cifry znamenají stránky.)

Rejstřík věcný.

Mimo Rozpravy vyšlo:

V. V. Tomek. Mappa staré Prahy k létům 1200, 1348 a 1419 . . . . . . K 10·—
Dr. Bohuslav Rieger. Zřízení krajské v Čechách. Část I. . . . . » 7·50
» » » » » » Části II. seš. 1. . . . . » 3·—
» » » » » » » » » 2. . . . . » 4·20
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část I. (1373—1379.) Historický Archiv České Akademie č. 1. . . . . » 5·80
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část II. (1380 - 1387.) Historický Archiv České Akademie č. 2. . . . . » 6·40
František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. I. Dopisy z roku 1631 a 1633. Historický Archiv České Akademie č. 3. . . . . » 4·50
František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. II. Dopisy z roku 1634 a 1635. Historický Archiv České Akademie č. 7 . . . . » 5·—
Dr. František Kameníček. Prameny ke vpádům Bočkajovců na Moravu a k ratifikaci míru vídeňského od zemí koruny české r. 1605—1606. Historický Archiv České Akademie č. 4. . . . . » 4·—
Dr. Vojtěch J. Nováček. Listář k dějinám školství Kutnohorského. (1520 až 1623) Historický Archiv České Akademie č 5. . . . . » 2·80
Ferdinand Tadra. Summa cancellariae (Cancellaria Caroli IV.). Formulář král. kanceláře české XIV. století. Historický Archiv České Akademie č. 6. . . . . » 4·20
Zikmund Winter. Život církevní v Čechách. Svazek první. . . . . . . » 2·60
» » » » » » druhý. . . . . . . » 2·80
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část III. (1392—1393., 1396—1398). Historický Archiv České Akademie č. 8. . . . . . » 7·—
Max. Dvořák. Dva denníky dra. Matiáše Borbonia z Borbenheimu. Historický Archiv České Akademie č. 9. . . . . » 3·60
Ferdinand Menčík. Paměti Jana Jiřího Haranta z Polžic a Bezdružic od r. 1624 do r. 1648. Historický Archiv České Akademie č. 10. . . . » 3·—
Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. . . . . » 2·40
Zikmund Winter. Děje vysokých škol Pražských od secessí cizích národů po dobu bitvy bělohorské (1409—1622). . . . . » 2·—
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část IV. (1401 - 1404.) Historický Archiv České Akademie č. 11. . . . . » 4·40
Dr. Ladislav Klicman. Processus iudiciarius contra Jeronimum de Praga habitus Viennae a. 1410—1412 Historický Archiv České Akademie č. 12 . . . . » — 90
Dr. Zdeněk V. Tobolka. Hilaria Litoměřického traktát k panu Janovi z Rozenberka. Hist. Archiv Č. Akademie č. 13. . . . . » —·90
Václav Schulz. Korrespondence hraběte Václava Jiřího Holického ze Šternberka. Historický Archiv České Akademie č. 14. . . . . » 2·—
Emil Ott, Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl II. . . . » 2·40
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část V. (1406—1407). Histor. Archiv České Akademie č. 15 . . » 6·54
Václav Schulz. Listář kolleje Jesuitské u sv. Klimenta na Starém Městě pražském z let 1628—1632. — Histor. Archivu číslo 16. . . . . . . » 1·80
Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl I. (I. Knihověda a část všeobecná. II. Pomocné vědy). . . . . » 7·40
Václav Schulz. Korrespondence Jesuitů provincie české z let 1584—1770. Histor. Archiv Č. Akademie č. 17 . . . . » 4·20
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VI. (1407—1408). Historický Archiv Č. Akademie č. 18 . . . . » 5·30
Zikmund Winter. Život a učení na partikulárních školách v Čechách v XV. a XVI. stol. . . . . » 6·—
Václav Novotný. Inquisitio domorum hospitalis S. Johannis Hierosolimitani per pragensem archidioecesim facta anno 1373 Historický Archiv Č. Akademie č. 19 . . . . » 1·40
Václav Schulz. Příspěvky k dějinám moru v zemích českých z let 1531-1746. Histor. Archiv Č. Akademie č. 20. . . . . » 4·20
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VII. (1420 - 1424 a Dodatky.) Historický Archiv Č Akademie č. 21. . . . . » 3·80
Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl III. . . » 3·—
Dr. Antonín Pavlíček. Chek ve vědě a v zákonodárství Cena . . . . . » 3·—
Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl II (I. Prameny. II. Zpracování) » 14·50
Martin Kolář a August Sedláček. Heraldika československomoravská . . . . . » 5·—
Dr. Jan B. Novák. Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně. Histor. Archiv Č. Akademie č. 22 . . . . » 4·—
Ferdinand Tadra. Listy kláštera Zbraslavského. Historický Archiv Č. Akademie č. 23 . . . . » 5·80
Gustav Friedrich. Památky umění písařského v Cechách a na Moravě. (Sešit I.) . . . . » 4·—
Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl III. 1. . . . . » 4·—

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE,
KNIHTISKAŘE ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

HISTORICKÝ ARCHIV
ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
ČÍSLO 25.

LISTÁŘ
K DĚJINÁM ŠKOLSTVÍ KUTNOHORSKÉHO.

DOPLŇKY Z LET 1594—1623.

V ARCHIVĚ KRÁL. MĚSTA KUTNÉ HORY

SHLEDAL A VYPSAL

Prof. OTOKAR HEJNIC.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1905.

Publikace od I. třídy České Akademie dosud vydané:

V Rozpravách:

ROČNÍK I.

Číslo	1.	Dr. František Laurin. Pokrevenství a švakrovství jakožto překážky manželství rozlučující . . . . Cena	K 1·50
»	2.	Ferdinand Tadra. Kanceláře a písaři v zemích českých za králů Jana, Karla IV. a Václava IV z rodu Lucemburského	» 4·60
»	3.	Frant. Dvorský. Albrecht z Valdštejna až na konec r. 1621. .	» 3·40
»	4.	JUDr. Karel Kadlec. Provozovací právo k dílům dramatickým a hudebním.	» 1·80

ROČNÍK II.

Číslo	1.	František Mareš. České sklo.	» 4·50
»	2.	Josef Konstantin Jireček. Poselství republiky dubrovnické k císařovně Kateřině II. V l. 1771—1775.	» 2·—
»	3.	Dr. František Laurin. Nařízení papežské kongregace »Auctis admodum«, ze dne 4. listopadu 1892	» —·40

ROČNÍK III.

Číslo	1.	Josef Kalousek. O staročeském právě dědickém a královském právě odúmrtném na statcích svobodných v Čechách i v Moravě. .	» —·90
»	2.	Dr. Čeněk Zíbrt. Seznam pověr a zvyklostí pohanských z VIII. věku.	» 2·80
»	3.	Josef Smolík. Pražské groše a jejich díly	» 2·60
»	4.	Ferdinand Menčík. Volba Papeže Innocence X.	» 1·—
»	5.	František Čáda. Noetická záhada u Herbarta a Stuarta Milla. .	» 2·80

ROČNÍK IV.

Číslo	1.	Frh. von Helfert. Gregor XVI. und Pius IX. Ausgang und Aufgang ihrer Regierung October 1845—November 1846	» 3·20
»	2.	Dr. Frant. Storch. Vyručení obviněného z vazby vyšetřovací. .	» 2·20
»	3.	Dr. Josef Pekař. Dějiny Valdštejnského spiknutí	» 7·80
»	4.	František Krejčí. Element psychologický	» 1·30

ROČNÍK V.

Číslo	1.	O. Hostinský. Jan Blahoslav a Jan Josquin	» 5·20
»	2.	Josef Smolík. Denary údělných knížat na Moravě	» 1·60
»	3.	Cyrill Horáček. Počátky českého hnutí dělnického	» 2·20

ROČNÍK VI.

Číslo	1.	Dr. Karel V. Adámek. Příspěvky k dějinám selského lidu z okolí Hlinska v XVIII. věku.	» 1·40
»	2.	Dr. Frant. Krejčí. Zákon associační. (Pokus psychologický.) . .	» 2·—
»	3.	Josef Smolík. Nález denárů v Chrášťanech u Českého Brodu. .	» 1·—

ROČNÍK VII.

Číslo	1.	Dr. Lubor Niederle. Starověké zprávy o zeměpisu východní Evropy se zřetelem na země slovanské.	» 2·—
»	2.	Josef Smolík. Denary Boleslava I., Boleslava II., Boleslava III. a Vladivoje	» 2·—

ROČNÍK VIII.

Číslo	1.	Alfons Žák. Listy Oldřicha, proboštа Steinfeldského, do Čech a na Moravu zaslané.	» —·80
»	2.	Frant. Mareš. Prokopa písaře Novoměstského česká »Ars dictandi«.	» —·80

ROČNÍK IX.

Číslo	1.	Dr. Miloslav Stieber K vývoji správy. Vliv českých živlů na správu v Dolních a Horních Rakousích a její význam pro rakouský exekuční proces.	» 3·80
»	2.	Gustav Friedrich. O zakládací listině kapituly Litoměřické. . .	» 1·—

ROČNÍK X.

Číslo	1.	Dr. August Miřička O formách trestné viny a jich úpravě zákonné.	» 2·70
»	2.	František Čada Hynovo dušesloví	» 2·30
»	3.	Dr Karel Kadlec Verbőczyovo Tripartitum	» 5·30

ROČNÍK XI.

Číslo	1.	Dr Jan Heller. Svépomocný prodej zboží dle práva obchodního na základě práva obecného	» 2·20
»	2.	Dr. Karel Chytil. O junkerech Pražských	» 2·—

Pokračování viz na třetí straně obálky.

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TŘÍDA ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PÉČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 25.

LISTÁŘ
K DĚJINÁM ŠKOLSTVÍ KUTNOHORSKÉHO.

DOPLŇKY Z LET 1594—1623.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1905.

LISTÁŘ

K DĚJINÁM ŠKOLSTVÍ KUTNOHORSKÉHO.

DOPLŇKY Z LET 1594—1623.

V ARCHIVĚ KRÁL. MĚSTA KUTNÉ HORY

SHLEDAL A VYPSAL

Prof. OTOKAR HEJNIC.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1905.

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE,
KNIHTISKAŘE ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY SLOVESNOST A UMĚNÍ.

PŘEDMLUVA.

Jednou z největších důležitostí ve příčině kulturní jest škola a učení v ní. Ona jest obrazem veškerého snažení lidstva a jeho myšlení. Není tedy divu, když badatelé shromažďují zprávy o ní s námahou usilovnou, aby byl získán obraz co možno úplný. Ze snahy té vzniklo mnoho monografií o místních školách. Podrobných spisů sem spadajících nebudu vyčítati, poukazuji jen ku jmenům jich pisatelů: W. W. Tomek, Fr. Zoubek, Jan Šafránek, Zikmund Winter a jiní. Mimo tyto spisy jsou ještě jiné, o dějinách školství jednající, kteréž obsahují listinný material; jsou to listáře. Takový vydal Fr. Dvorský jako »Paměti o školách českých,« vztahující se k školám celé koruny České, Václav Schulz v Časopise Č. Musea snesl ze sbírek listinných hojně školních dokumentů z některých měst a Dr. Vojtěch Nováček pořídil »Listář k dějinám školství Kutnohorského od r. 1520 až do r. 1623.«

Kniha tato jedná o školství jen jediného města a podává tudíž vývoj školní s jednotného hlediště. Jisto jest, že škola byla vždy autonomní a protož ji upravovaly obce podle svých zvláštních potřeb; až později, ku konci XVI. stol., jest pozorovati centralisující směr Kodicillův a Bacháčkův, který čím dál mohutněl.

Při rovnání archivu Kutnohorského často jsem přišel na listinu, které v »Listáři« jsem nenašel a hlavně to byly zprávy obsažené v »Memorabiliích.« Umínil jsem sobě »Listář« doplniti a probral jsem proto systematicky ony knihy memorabilní, jež obsahovaly periodu od r. 1594 až do r. 1623 čili dobu od vzniku nové sv. Jakubské školní budovy až do zahynutí škol nekatolických v Kutné Hoře.

Tím se podařilo velmi mnoho učitelských osob zjistiti, známosti o jich životě prohloubiti, některé údaje osvětliti.

Dále všímal jsem si zpráv, které se sice přímo školy nedotýkají, za to ale nepřímo; jsou to zprávy o kněžích spisovatelích, kteří po veliké většině byli též učiteli za svého mládí.

Zápisy ve knihách memorabilních, odkud největší část kusů tuto otištěných je čerpána, psány jsou písmem nadmíru těžko čitelným. Platí to zvláště o zápisech Pavla Litomyšlského a Jana Piscise (= Rybičky?) Vysokomýtského. Písmo prvého sice dosti velké, jest nad míru povrchní, neboť mnohdy tvoří jen klikatou čáru; písmo druhého jest zase velmi drobné, tak že mnohdy jen řadu bodů tvoří. Zápisy tohoto písaře jsou důkladnější a věcnější předešlého. Čitelně píše v té době třetí, nejmladší písař M. Jan Benicius. Když právě na počátku XVII. věku po Litomyšlském v písařství nastoupil Jan Faberius Auštěcký, poněkud se věc polepšila; Faberius však dlouho nepísařil, brzy zemřel a učinil místo Ondřeji Hubkovi či Hubaeovi. Písmo tohoto jest rázovité, čitelné, zápisy důkladné. Pěkné, dosti čitelné rukopisy mají M. Petr Kapo či Kapoun Netovický a M. Melichar Colidius Solnický, kteří takřka současně k službě písařské přistoupili. Onen následoval po Pisciovi, jenž se stal horním hofmistrem, tento po Beniciovi, jemuž bylo svěřeno jiné oddělení správy, tak že po roku 1617 zápisy učiněné rukou Beniciovou jsou v memorabiliích velmi řídké.

Takový byl stav písařů až do r. 1623. Všichni zde vyčtení písaři vzešli ze stavu učitelského, působivše před tím na školách kutnohorských buď u sv. Jakuba neb u sv. Barbory, Hubaea vyjímaje.

Závěrečních úvah z doplněného listáře nečiním, maje za to, že pokud není veškeren material po ruce, dotud nelze spolehlivě stanoviti vývoj Kutnohorských škol.

Laskavé čtenáře prosím, aby posuzovali shovívavě práci podanou, přihlížejíce spíše k snaze samé, nežli k skutečným výsledkům.

V příčině úpravy poznamenávám, že jsem zachoval system p. Dr. Nováčkův a tudíž to, co v hranatých závorkách tištěno jest, v originale není a zde za příčinou srozumitelnosti položeno a doplněno jest. K slovům pochybným, jež v předloze nebylo lze bezpečně přečísti, připojen v závorce otazník; jen několik jich bylo třeba označiti prostě za nečitelná.

Ku konci jest mi milou povinností, vzdáti díky Slavné Akademii císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění za přijetí této sbírky mezi Své publikace, jakož i pánům příznivcům, kteří radou a pomocí svou přispěli k podstatnému zdokonalení díla toho; zejména vřele děkuji slovutnému pánu, panu Dr. Vojtěchu Nováčkovi, řediteli zemského archivu, za laskavé přehlížení konečné korrektury a panu Dr. Kamilu Kroftovi, koncipistovi téhož archivu, za srovnání přepisů s originalem a účinnou pomoc při luštění těžko čitelných míst.

V Kutné Hoře, na den památky sv. Vojtěcha, t. j. 23. dubna 1902.

Prof. ***Otakar Hejnic.***

I.

Děkan žádá šepmistry, aby přejali dvůr v Zibohlavech, určený k vychování kaplanův a školních officialů, za stálý plat 100 kop gr. a obilní i pivní deputát.

(1594 20. dubna. Memorab. fol. 91 p. v. měst. arch. Kutnohorský.)

P. obecní a páni soudcové obesláni a jim oznámena příčina: . . . . 2.) že byvše páni někdeří za příčinou školy stavení u pana děkana, tu jest zmínku pan děkan učinil a sobě stěžoval, že má špatné opatření, kaplany a officialy že chovati musí a nyní těchto let veliká drahota jest. Obzvláštně pak strany toho dvoru sobě stížnost položil, že nemůže tam pro dalekost cesty dohlédati a sháněti, co se jemu patří. Že žádá pánuov předně, aby páni ten dvuor v Zibohlavách sami ujali k užitku obce, a jemu z toho 100 kop gr. do roka dávali, každého čtvrt leta 25 kop gr. a piva sud za dvě neděle.

Ale poněvadž se tu obecnie věci dotejče, nechtěli jsou páni jemu žádné odpovědi od sebe sami dáti, než sami páni aby to přednesli a k uvážení podali. Protož ty dva artykule, aby před sebe vzali, jich považili a jaký při tom dotaz podán bude, oznámili.

A vidí se pánuom, poněvadž ovšem ty příčiny od něho předložené sou slušné, že on sám tam nemůže dohlédati a od panství se odtahovati; potom také i to může se považiti, že jest naděje, že mnohem lép jest toho dvorce se, nežli ta summa jest, ujíti, že by ho prodati mohli; a druhé jest jednati též (?) strany piva.

Po potázání oznámeno od pánův obecních a p. soudcův . . . .:

Strany pana děkana, že ty cesty své považili, nechávají to při uvážení pánův a k tomu se přimlouvají, aby páni ráčili tu cestu, kterou by pan děkan oblíbiti by sobě chtěl a na ni přestati mohl, [nastoupiti] a k tomu povolují, aby místo toho dvoru jemu 100 kop č. se dávalo a 26 sudů piva, vobilí 30 korců, žita 20 korců, ječmena 2 korce, pšenice 4 korce, vovsa 2 korce, však do vůle. O tom jinde šíře psáno v manualu pana Jana (?).

II.

Šepmistři, chtějíce k radě děkana Jakuba Melissea ustanoviti při nové škole sv. Jakubské předním rektorem mistra Augustina Lukana Svídnického, narazili na příkrý odpor university, protože M. Lukan nebyl mistrem akademie Pražské nýbrž Marburské. Jiný důvod odporu byl asi náboženský; rovněž i za třetí reformační snahy Lukánovy a zavádění nových směrů bránilo jeho ustanovení.

(1595 10. ledna. Memorab. fol. 434 et 5. arch. Kutnohorský.)

Pan děkan kn. Jakub Melisseus povolán do raddy a tu mu v známost uvedena odpověď, kterou p. rektor akademie Pražské mistr Marek Bydžovský z Florentyna etc. pánům na žádost jich z strany promovování a konfirmování do nové školy mistra Augustýna Svídnickýho dal; a dožádán, poněvadž jsou páni tý naděje byli, že na svou přátelskou žádost z těch míst pokojný odpovědi dosáhnou — a teď se jinak stalo, — to pak všecko hned při začátku s jeho radú a dobrým zdáním se dálo: protož že páni žádají, aby i nyní, co by dále jmělo předsevzato býti, své dobré zdání oznámil, měl-li by více pan rektor žádostmi těmi vyhledáván v tom býti, — jest se obávati, aby nebyl víc drážděn — či by toho bez všeho do konce zanecháno býti jmělo.

II. Co se tkne leges a ordinem studiorum: Poněvadž jest při uvozování mistra Augustina oznámeno, že jiný sensum bude, to aby publikováno a vůbec čteno [bylo], bez čehož býti nemůže.

Pak sprvu (?) za dne včerejšího, když to sepsáno bylo, od p. rychtáře JMCské k němu se došlo; pak jest-li jest co toho přehlídl, bylo-li by potřeba čeho oppraviti, ujíti nebo přidávati, páni by rádi taky tomu vyrozuměti chtěli.

Proti tomu oznámil [Melisseus]: že jest rád, poněvadž toho slušnou a hodnou příčinu poznal, to učinil a netoliko to, ale něco jinšího pro vzdělání dobrého církve svaté v obci této, jsa tím povinen, učiniti by chtěl.

Z strany toho psaní, že jest se tomu velice divi[l], že tak zazlivé jest. On že prohlédá k tomu, že nedávno ta citací jich kněží učiněná ještě na místě nejní, a nepřátelé o to usilují ustavičně — a na konsistoř s arcibiskupem se vydali, — aby jim škodili.

Rektor s kanclířem konsistoře Pražské jsou jedna ruka a tak v tom sobě napomáhají, aby týto škole naší, jak mohou, při začátku jejím překážku učinili. I protož jest nejlíp a nejpotřebněji, aby akademie v tom spokojena byla. A kdyby akademie měla oslechnuta býti, k tomu že neradí, nebo by tato škola beztoho státi nemohla. Samým rektorem, osobou jednou, škola státi nemůže; musí býti collegae a ti nemohou od jinud než z akademie bráni býti, a kdyby od jinud se stalo, tu akademie musila by býti potupena. A za tím by jiné nezpůsoby šly.

Co se pak akademie tkne, poněvadž jmá svá statuta, proti těm žádného přijmouti nemůže, to jest věc jistá.

Že jsou se pak strany náboženství vyptávali na náboženství (!), ačkoliv to v statutách nejní, však v tom sebe povinně oppatrovali, nebo kdyby od nich byl jiného náboženství promovován, dálo by se na veliké nebezpečenství, tak že by mohli odtud vyzdvíženi a jiní na jejich místa, vzláště Jesuiti, uvedeni býti mohli, poněvadž ti ustavičně na to očekávají. Pročež když s ním o to mluveno bylo, že jsou zde praví křesťané, ani papeženci, ani napoli papeženci a lutherani, katechesis zvláštní že jsou začátek pravého náboženství a trpěni býti na školách mohou; on pak jest-li by co více oznámil a věděl, to by taky mohl svou pilností a bedlivostí činiti.

Z strany professí, že také povinně na tom se zastavují. Slušno, aby nová methodus nebyla uvozována, poněvadž ta [pro] jiné a jiné škody a těžkosti uvozována nikdy býti nemohla a v císař[ských] akademiích nikdež nejní. Jakož co jest spůsobila v Paříži, po které naše akademie první jest, to vědomo jest.

Z něho taky porozuměl, že on rerum methodum uvozovati nechce, než pro vzdělání mládeže, jest-li by kde co obšírného na obtížení mládeže bylo a k tíži býti mohlo, k tomu že by jí knihy náleži[té] oppatřiti chtěl. Protož, kdyby to p. rektorovi a pánům mistrům akademie Pražské v známost uvedeno bylo, naděje se, aby již proti tomu [ne]byli [v] akademii, aby ho přijíti nejměli.

Protož, kdyby byl přijat, měl by i lepší fedruňk od akademie; tak kdyby který kollega nechtěl při něm býti, mohl by hned jiného jmíti, a tak by nejlépe bylo, aby páni ráčili z prostředka svého do akademie vyslati a to na místo postaviti a to spokojiti.

Z strany leges a řádu: Ty leges že se vidí aby netoliko na své discenty, ale na jiné taky beanaty vstáhli, aby oni té mládeži do tehdy každej své právo přináležité akademiím v Němcích i v Šotstvu zachovávali. Ale tyto leges a statuta bez něho, pokudž na místě nebude, s těžkem půjde dobře; protož jest nejpotřebněji, aby to na místě postaveno bylo.

III.

Rada Kutnohorská napomíná školní officialy, aby za příčinou vyzdvižení nové školy sv. Jakubské byl zaveden lepší řád v učení školním, a oni aby byli dbalejšími svých povinností.

(1595 20. září. Memorabil. fol. 369 arch. Kutnohor.)

Officiales školní od Vysokýho povoláni v přítomnosti pana děkana skrze p. primasa a jim předně připomenuto:

Jakož škola při Vysokým kostele za tou příčinou jest s velikejm nákladem obce týto vyzdvížena, aby v ní mládež křesťanská pravé pobožnosti, dobrým mravům a liternímu umění se cvičila, a páni s radou předně p. arciděkana a jiných pánův a přátel svejch na to všelijak obmejšleli a o to [se] starali, aby lepší nějaký řád jak v učení, tak i cvičení dobrým

mravům mimo předešlej způsob do též školy uveden a tam utvrzen býti mohl, k tomu za předního správce poctivej p. M. Augustinus Svídnickej na kommandací týchž pp. přátel svejch, jakožto lidí vznešených a učených obrati a zvoliti ráčili (!). A k tomu již přichází, že on od pana rektora universí při času sv. Havla k tomu správně má dosazen a konfirmován býti.

Podle toho napomenutí, poněvadž on p. M. Augustín proti tomu, aby jeden každý v svých povinnostech a při něm zůstaveni býti nejměli, nejní, aby předešlejch nespůsobův, který se při nich nacházely, se dokonce zhájeli a na jinou cestu nastoupíce, větší bedlivost a pilnost nad povinnostmi svými nežli prvé, tak aby mládež, která se jim svěřuje, hojnější prospěch a zrost v pobožnosti, dobrých a šlechetných mravích a umění literním bráti mohla, drželi a potom sobě představeným správcím se řídili a spravovali, mezi sebou pokojně chovali a příčiny k nějakýmu nedorozumnění a nesjednocení, skrze což by mládež nemohla než poobmeškávána bejti, a páni nad tím nemalou stížnost a žalost jmíti musili, nedávali..

Což když se od nich stane a oni tak dle tohoto napomenutí se chovati budou, tehdy od P. Boha za to hojnýho požehnání a od pánův za svojí práci odměny, v potřebách nastalejch fedruňku a opatření, od jinejch pak lidí dobrýho jména a pochvaly očekávati budou. Jestliže by pak kdy co tak na ňákým nedorozumění mezi nimi býti chtělo a se srovnati v něčem nemohli, to na p. děkana, jakožto předního školy inspektora, budou moci vznésti; on že dále bude věděti, jak to mezi nimi spokojiti.

Připověděli na toto napomenutí pamatovati a tak se podle toho chovati.

IV.

Jan Auštěcký, správce školy sv. Barborské, zve na svatební veselí.

(1596 10. ledna. Memorab. fol. 400 p. v. arch. Kutnohor.)

Johannes Austecius, správce školy sv. Barborské, předvstoupiv přede pány s knězem Janem Thadeem, farářem téhož kostela, předně se skrze něho ohlásil, jakož jest toho oumyslu z vůle a vnuknutí P. Boha v stav sv. manželský vstoupiti, k tomu sobě poctivou pannu Salomenu, zůstalou dceru po někdy Václavu Hubáčkovi, sirotka z správy a ochrany pánův oblíbil a zvolil a na tom tak daleko již kráčel, že dnův těchto veselí svadební má se konati, a tak již povinnosti své, když čas přijde, se shostí. Protož předně pánům, pánům, jakožto svým laskavým ochráncům a kollatorům za všecko, co mu laskavě, pokud zde v jedný i v druhý škole, jak v povinnosti kantora, tak bakalářské zůstával, [prokazovali], s náležitou uctivostí děkuje a toho se všemi jemu možnejmi službami odměňovati [chce, a] žádá, že páni na budoucího půl leta, vědouce o tom jeho předsevzetí, jinýho správce k tý škole sobě vopatřiti ráčí. A poněvadž on již v týto obci zůstati a k ní se přikázati míní, toho taky žádá, aby páni pro poctivost jeho k veselí svadebnímu se propůjčiti a jeho hostmi býti a v tom

jeho v své laskavé paměti a ochraně nyní i na časy budoucí jmíti ráčili. Dána mu odpověď: Z vinše poděkováno a požehnání vinšováno; a co se oumyslu dotýče, že ho pod ochranu přijímají; o propůjčení tak chtí učiniti a jeho chrániti a pro jeho dobrý chování fedrovati; a pro uctění přátel, pro dokázání lásky vědro vína moravského koupiti a po půl korci chleba dá se napéci a k tomu skopec. Naposledy z práce, kterou vedl při cvičení mládeže v 1 i 2 škole, [mu] děkují.

V.

Jan Faberius Auštěcký, bakalář od sv. Barbory zve na veselí a později žádá za službu písařskou.

(1596 24. ledna. Memorab. fol. 80 arch. Kutnohor.)

Jan Auštěcký, bakalář Barborský, zůve na veselí . . . . *)

(1596 17. července. Memorab. fol. 191 arch. Kutnohor.)

Jan Faberius Auštěcký žádá skrze supplikací za službu písařskou při pánich špitalmistřích. Dána mu odpověd skrze p. Zygmunda Kozla: Poněvadž to tak jest, jakž toho v žádosti své dokládá, že jest zde v této obci v jedné i druhé škole dosti dlouhý čas při povinnosti se zdržoval a to veskrz všem pánům jest povědomo, že se vždycky dobře, poctivě a pokojně choval, protož páni k tomu prohlédajíce, tak činí a jemu takový služby, o kterouž stojí, pokudž toliko prázdna bude, [za] namahání dopříti chtí, jsouce té k němu naděje, že se dále podobně pokojně a dobře chovati bude.

VI.

Při obnově rady, jež se stala v pondělí po neděli postní Oculi [Paměti Dačického — Rezkovo vydání II. díl p. 54.] byli voleni školní inspektorové, jak stáli, tak každotýhodní.

(1596 28. března. Memorab. fol. 54 et 54' arch. Kutnohor.)

Páni inspektores do škol:

JMCské p. rychtář, pan primator, p. Pavel Lithomyšský, páni šepmistři oba, pan Zygmund Kozel z Rejzntálu, p. Řehoř Vodička, p. Stanislav Kožešník, p. Pavel Skřivan, p. Václav Kuneš, p. Václav Sixtides, p. Adam Hněvušický, p. Martin Zelenka.

Každotýhodní inspektores: p. Jan Piscis, M. Jan Thaborský,**) p. Jan Hubka,***) p. Martin Kochan z Prachové.†)

---

*) Nedopsáno a vynecháno místo. — **) Benicius. — ***) Jaroměřský, bývalý učitel. — †) Bývalý učitel.

VII.

Šepmistři po stížnosti děkanově na nepravidelné vypláceni platu a dodáváni deputátu svolují k tomu, aby dvůr Zibohlavský byl opět ve správu děkanovu puštěn. Mimo to mu rozmnožují pivní deputát. P. Zygmund Kozel z Rejzntálu se uvoluje k vychování kantora při nové škole přispívati ze dvora Pobořského obilím a žádá, aby kantoru byl dáván stálý plat týdenní.

(1596 27. května. Memorab. fol. 1. p. v. arch. Kutnohor.)

Snešení se stalo mezi pány, když vznášel p. rychtář JMCské a p. Zygmund Kozel z Rejzntálu, že pan děkan sobě stěžuje z strany platu, který jemu vychází za oužitek dvoru Zibohlavského, poněvadž plat ten stálý každého čtvrt leta po 50 dolarech mu nečasně, ano i obilí každého půl leta nevychází. Protož že by chtěl od toho ode všeho upustiti, od toho vobilí, který se mu na p. správcí školního dává, aby mu zase dvůr ten Zibohlavský puštěn byl; než pivo, aby tak jak předešle z Lorce mu dáváno bylo.

K tomu se i v to uvoloval, co se kantora dotejče, že jest sem z Žatce se dostal a odtud do týto nový školy vymluven jest, pro poctivost tý nový školy, pak že má jednati s žákovstvem, v tom že se lehčí, že by proti tomu býti nechtěl, aby mu expensí dávati nejměl na faře, aby páni ještě přidávali piva, aby bylo do roka 30 sudův. Protož vedle takového stížení pana děkana, aby vždy příčiny ku pánům, újmu od štědrosti obecní nejměl, na tom zuostáno, aby zase od toho dvoru jemu upuštěno bylo a pivo aby tak, jak předešle mu se dávalo, a na kantora taky aby více 4 sudy piva vycházelo z Lorce.

Item p. Zygmund Kozel se uvoloval, že chce z Pobořského dvoru na téhož kantora na expensí přidávati 2 korce ječmena a 2 korce hrachu; a poněvadž žádnýho štanse bráti a platu nejmá, aby z zbylého peníze jemu vydáváno bylo každý tejden po 2 groších českých.

VIII.

Šepmistři rozmnožují štanc kantorovi Vysokokostelskému do té výše, jak má sv. Barborský.

(1596 29. května. Memorab. fol. 161 arch. Kutnohor.)

Dnešního dne páni z společného snešení to nařídíti ráčili, aby kantorovi Vysoko[ko]stelskému, poněvadž špatnější opatření než Barborský jmá, na každej tejden 3 gr. popeněžnýho dáváno bylo, tak aby svýho »stojícího« platu tak jako Barborský s těmi 2 groši, které se také tehdáž p. Zygmund Kozel z statku Pobořského k těm 3 gr. přidávati uvolil, 5 grošů jměl; a to dobrodiní za tou příčinou mu učiněno, aby povolání svého jak v škole, tak i v kostele pilen byl a mládež v muzice ante studia pomeridiana každodenně v hodinu 17. cvičil.

IX.

Zigmund Kozel z Rejzntálu opovídá řád na zlepšení učení ve školách Kutnohorských s pohrůžkou, že odvolá své nadání z Pobořského dvora, kdyby nebyl proveden.

(1596 2. září. Memorab. fol. 86. arch. Kutnohor.)

. . . . .*)

To jsem udělal pro to, že dobrý řád v škole nařízen bude; posavad se toho dočkati nemohu, aby co jinšího mimo předešlý způsob bylo a tak učení jich přestavné (?) a daremné jest. Neboť nic jiného se neděje v tý škole, než co se v nedávný dálo; toliko se lekcí čtou, žádných examen ani disputací, čímž by se od jiných škol tato škola dělila. Protož že za to žádá, aby něco lepšího k tomu obráno bylo. Nestane-li se toho, v tom že se ohražuje, že úmysl svůj ten změní a ten dvůr, který s vůlí pánův v Poboři koupil, zase spáčiti a svý peníze sobě shrnouti chce. Můž-li to dáno býti, poněvadž za příčinou lidských spisů**) jsme se sešli, aby to panu děkanovi příno bylo a k tomu dvě neb tři osoby, který tomu rozumějí, přidali, aby to mezi sebou na místě postavili a zařídili, jak by se jmělo díti. On, když to uhlídá, ještě na jiné cesty, jak by mohlo jiným některým nedostatkům spomoženo býti, [přijde].

Pan děkan: Že se tomu rozumí, že k vyzdvížení té školy nové neb stavení příčinu sám pan Zygmund Kozel z vnuknutí Božího dal, a ne proto to stavení vyzdviženo, aby tu daremně stálo, než aby se tam mládež učila a cvičila. Jest tak, že jsou velicí neřádové a žádný přednosti tato škola před jinejmi nejmá. Pan mistr že sobě stejská a naříká, že ty leges nejsou publikovány a tím že se odkládá. Mládež tu přichází, zase odchází; v škole velikej nedostatek, že ani chleba nejmají. Chléb, který se jim dával, pod polovici zmenšen jest.

Žákovstvo k mistru přichází, stejště a naříká; poněvadž pak v jiných obcích školy jsou na jistý počet mládencův nařízeny jsou (!) a chléb se na ně dává, na kterémž mohou přestati, mohlo by to taky zde býti.

Co se osoby jeho tkne, osobou jeho že nejmá nic scházeti, aby vedle předsevzetí, kterýmuž v tomto království nemnoho podobných jest, průchod svůj jmělo, i za to žádá, aby se páni ráčili k tomu přičiniti.

Od pana Zygmunda: Že páni chtí o to promluviti, kteří by k tomu přidáni býti jměli, aby ti lidé v domě farním, anebo kde se bude p. děkanovi líbiti, to předsevzali, tím neodkládajíce.

A na tom jest, co se hrachu obrodilo a ječmene, to všechno tam obrátiti. I jsou obráni k tomu pan rychtář JMCské, p. primator, pan šepmistr starší, p. Václav Syxt ku p. děkanovi.

*) V knize memorabilní vynecháno před tímto zápisem půl strany. — **) Viz Paměti Dačického-Rezka, díl II., p. 55.

X.

Volba školních inspektorů.

(1596 21. října. Memorab. fol. 97. p. v. arch. Kutnohor.)

Inspektores do škol nařízeni: P. archiděkan, páni farářové Barborský,*) p. rychtář JMCské, p. primátor, p. Pavel Lithomyšlský, p. Zygmund Kozel, p. Václav Kuneš, p. Václav Sixtides, p. Adam Hněvušický; k nim přidáni: p. Václav Franc, p. Jan Piscis, mistr Jan Benicius, p. Jan Hubka, p. Martin Kochan, p. Václav Kandidus.

XI.

Jakub Aunešovský, kantor sv. Barborský, žádá radu Kutnohorskou, aby mu pí. Anna Mouková za manželku byla dána.

(1596 4. listopadu, Memorab. fol. 242 p. v. arch. Kutnohor.)

Týž bezpochyby žádal za nějaké písařství; zápis sice počat, ale nedokončen.

(1596 25. listopadu. Memorab. fol. 250 p. v. archiv Kutnohor.)

XII.

Z obecního důlu »Požehnání« věnovány 4 kuksy školám a záduším.

(1596 30. listopadu. Memorab. fol. 103 arch. Kutnohor)

Daj Buoh šťastně ·

Leta páně 1596 v outerý po památce sv. Ondřeje, 30 novembru kverkováni tálové v dole obecním »Požehnání« řečeném na couku Rovenským; stalo se takto: k školám a záduším ze spolka 4 kuksy . . . .

XIII.

Pohřební řád vydán šepmistry a celou obcí na Horách Kutnách z nařízení nejvyššího mincmistra král. Českého pana Fridricha hraběte Šlika z Holejče a Pazounu.

(1597 10. července. Memorab. fol. 80. a 79. arch. Kutnohor.)

Jakož jest nejedna stížnost od lidu obecního netoliko ku pánům šephmistrům a radě zde na Horách Kuttnách, ale i k JMsti nejvyššímu panu mincmejstru se donášela, že by, když p. Bůh koho ze sousedův a obyvatelův zdejších zármutkem navštíviti a buď dítky rodičům, manželům manželky a manželkám manžely nebo i jiné přátely, časem i čeládku jejich prostředkem smrti z tohoto světa povolávati ráčí a od funer neb vypro-

*) Následovalo tu »a Náměstký,« je však škrtnuto.

vázení k hrobu a pohřbívání mrtvých a od zvonění se platí, od žákovstva a zvoníkův, kteříž k uctívání (?) od funer vysíláni bývají, taková placení se nad míru zvyšují a vysazují, takže se chudému a vzláště hornímu lidu velice obstyskuje.

Protož JMst nejvyšší pan mincmistr o tom obvzláštní poručení učiniti ráčil, aby v tom jistej řád a nařízení učiněno bylo, aby ti, kteříž by kdy takovými zármutky navštíveni byli, dále takovým nemírným placením přes možnost svou obtěžováni a více zarmucováni nebyli.

I na takové poručení JMti, aby z budoucího naříkání chudého lidu sešlo a jeden každý, jak se v tom chovati, věděl, před dotčenými pány šephmistry a raddou zde na Horách Kuttnách z bedlivého s pány obecními, soudci i vší obcí uvážení v tom tento řád nařizovati a ustanovovati ráčí.

Řád a nařízení.

Řád a jisté nařízení od pánův šephmistrův, raddy, pánův obecních a pánův soudcův se vší obcí na Horách Kuttnách: co se kněžím, žákovstvu, zvoníkům a hrobníkům od pohřbův platiti jmá.

Od generálního funusu, kteréž by s kázáním aneb jakž se obecně konduktem jmenuje bylo:

Nro 1.	P. archyděkanovi samému od průvodu i od kázání	30 gr.
	a kteří by z pánův farářův domácích na funusu byli, každému od průvodu po	8 gr.
	a kaplanům po	3 gr.
	Žákovstvu:	
	p. officialům k Vysokému	20 gr.
	žákovstvu primánům	7 gr. 3 ϑ
	sekundánům od kříže	5 gr.
	tercianům od veršův	4 gr.
	p. officialům k sv. Barboře	15 gr.
	primánům	6 gr.
	sekundánům od kříže	4 gr.
	tertiánům od veršův	3 gr.

Zvoníkům od zvonění:

Nro 2.	K Vysokému od Vorla k záduší	30 gr.
	zvoníku s pulsanty	15 gr.
	k sv. Barboře zvoníku s pulsanty	18 gr.
	k Náměti zvoníku s pulsanty	15 gr.

Nro 3.	Od generálního funusu, když by kázání aneb konduktu nebylo, a všemi zvony se zvonilo.	
	P. archyděkanu	8 gr. č.
	p. farářům, kteříž by z domácích na funus byli, po	4 gr.
	kaplanům po	2 gr.

Nro 3.
p. officialům k Vysokýmu . . . . 10 gr.
primánům . . . . 4 gr.
sekundánům od kříže . . . . 3 gr.
tertiánům od veršů . . . . 3 gr.
K sv. Barboře p. officialům . . . . 7$^1/_2$ gr.
primánům . . . . 3 gr.
sekundánům od kříže . . . . 2 gr.
tertianům od veršů . . . . 3 gr.

Zvoníkům:

Nro 4.
A když se zvoní a kázání nejní, zvoní-li se Vorlem u Vysokýho, k záduší od Vorla . . . . 30 gr.
a od zvonění zvoníku s pulsanty . . . . 12 gr.
k sv. Barboře . . . . 16 gr.
k Náměti . . . . 12 gr.
toto zůstává

Nro 5.
Však přes to chtěl-li by kdo p. archyděkanu obvzláštně aneb komu jinému co více z dobré vůle své učiniti, to při vůli jednokaždého zůstaň.

Nro 6.
Od obyčejného funusu, kdyby velkými zvony zvoněno nebylo,
panu faráři, který by byl na funus . . . . 2 gr.
kaplanu . . . . 1 gr.
p. officialům, z které by školy žákovstvo na funus šlo . 3 gr.
žákovstvu všeho ze spolka . . . . 5 gr. č.
a bylo-li by veršem zpívání, od těch obzvláštně . . . . 2 gr.

Nro 7.
Zvoníkům k Vysokýmu toliko . . . . 6 gr.
k sv. Barboře . . . . 8 gr.
k Náměti . . . . 6 gr.

Nro 8.
Však co se chudých dotejče, kteříž by ani s to býti nemohli, — jestli by jim darmo poslouženo býti nemohlo — tehdy co přijda který chudý do školy o funus, od toho [což by] níže toho, což nadepsáno, smluvil a dá, na tom aby přestáno bylo.

Nro 9.
Tím spůsobem i vod zvonění, jak kdo pod to níže smluviti moci bude, při tom aby bez obtížnosti chudých zůstávalo.

Nro 10.
Hrobníkům v mrazy a v zimě od velkého hrobu nejmíně 15 gr.
od prostředního a malého nejvýše . . . . 10 gr.
jiných časův, když mrazův není, od velkého hrobu . . 10 gr.
od malého a prostředního hrobu . . . . 6 gr

Však co se bohatších dotejče, v tom ve všem, bude-li také jemu kdo chtíti co více, jak již vejš připomenuto, sám od sebe z dobré vůle své učiniti, toho se každému při jeho vůli svobodné zůstavuje. Však toto při tom se obvzláštně vymiňuje, jest-li by p. Bůh kdy strojící (?) ránu mo-

rovou připustiti ráčil, tak že by lidé zhusta odcházeli, tu na to toto vyměření se vstahovati nemá, ale tu jedenkaždý podle možnosti své platiti bude. Co se chudejch lidí tkne ještě podle níželi (!) aby přijímáni byli, jak kdo sám může.

XIV.

Šepmistři s radou širší jednají s kněžstvem kutnohorským o pohřebním řádu a o novém školním správci.

(1597, 29. července Memorab. fol. 117—120 arch. Kutnohor.)

Pan archiděkan od Vysokýho a páni farářové od sv. Barbory a Náměti povoláni, a za jakou příčinou jsou sem vobesláni, příčina ta oznámena skrze p. primasa Pavla Litomyšlského: Předně J. Mt. a pp. šephmistři a p. spoluradní, že jste sem v toto místo přijíti ráčili, páni Vám děkují. Jaká příčina toho obeslání Vám se oznámí:

I. příčina. Některé sou artykule předloženy, jaká by byla potřeba u têto obce napravení, kteréž v têto obci nastávají . . . . .*) Jest nám také od J. Mti nejvyššího p. mincmejstra kr. Českého artykul podán z strany funer. Vo to aby s vámi rozmluveno bylo a na mírnosti od takových funer, poněvadž zde lid potřebný jest, bráno bylo, pak aby nějaký řád nařízen býti mohl, jest sepsáno, co by se p. farářům a žákovstvu dávati mělo. Páni jsou tý naděje, že strany toho artykule v dobrém srozumnění se pány zůstávati budou a jisté snešení také učiní.

Proti tomu od p. archiděkana oznámeno: Poněvadž jim potřeba jest vo to rozmluviti, protož že za to žádají, aby se jim toho přálo; i vystoupili.

A potom mluveno dále vstoupivše zase: Co se tohoto našeho povolání dotejče, to jsme rádi učinili a Vám od pána Boha, jakožto zřízené vrchnosti [aby] svý svatý požehnání dáti ráčil, [přejeme]. Co se těch artykulův dotýče, vo to jsme mezi sebou rozmluvili . . . . .*)

Co se srozumění toho dobrýho dotýče strany funer, z našeho obecného snešení to vám v moc dáváme a nám nenáleží to vyměřovati, poněvadž prodavači nejsme, než podle povinnosti naší a povolání jednomu každému v tom posloužiti jsme povinni; ano i v tom se ohlašujeme: kdyby kdo tak potřebný byl, jakž to i těm lidem, kteří křtu potřebují, darmo posloužiti rádi chceme.

Však, co se žákovstva dotýče, když se všemi zvony zvoní, aby jim více dáváno a když ne všemi, také, což náleží, odvozováno pokojně bylo. Protož žádáme, že taky nad žákovstvem ruku ochrannou držeti ráčíte.

To jsme mezi sebou jměli a což jste tak k nám promluvili, na to odpověd svou dáváme . . . . .*)

Potom od p. primatora jim domluveno: . . . . .*)

---

*) Následující zápisy netýkají se škol.

A co se funer dotejče, že v tom se tak pronášeti (?) a s lidmi narovnávati chcete a ne s kupectvím zacházeti, páni jsou toho vděčni. Protož jaké by sepsání a ten řád ustanoven byl, vám bude přečten, a tak jest čteno.

Dále od p. primatora promluveno jest: P. Janovi Piscisovi psaní učiněno strany správce předního, školního a poněvadž to skrze Laurentiusa Crudimea jednáno bylo, aby učeného muže povolal.

Pak jest sem vypraven nějakej M. Ioanes Greylichius a poněvadž nyní pospolu jste, bylo by dobře, abyšte p. arciděkane s ním promluvili; kterýž tak učiniti a s ním že promluviti chce.

XV.

Šepmistři povolují Janovi, aby předměstská děvčátka učiti směl.

(1597, 27. srpna. Memorab. fol. 129 p. v. arch. Kutnohor.)

Jan, kantor předměstský, povolán a tu jemu oznámeno, že p. děkan a kn. Petr*) pánům zprávu učinili, kterak on se v učení mládeže dal. A poněvadž jedenkaždý, kdož tak jakou živnost zde při této obci provozovati chce, jeden každý pánův šepmistrův za to, aby živnosti se jemu přálo, žádá, protož proč jest se toho bez dovolení pánův dopustil, poněvadž zde při této obci dvě školy vejsadní k cvičení mládeže jsou, aby se toho spravil.

Proti tomu podal na spisu odpověd, žádaje, poněvadž se toho z nerozumu dopustil, aby páni jemu toho, aby děvčátka učiti mohl, té živnosti zde přáli.

Povoleno jemu toho na ten spůsob, aby se pokojně choval, jen děvčátka učil a do chrámu Páně se často k službám Božím nacházeti dával. Však jestli by se tak nezachoval a vobzvláště pacholata učil, tehdy že jemu páni tu živnost zase zapověděti ráčí.

XVI.

Po smrti rektora mistra Lukana bylo v radě jednáno o jeho nástupce a bylo uvažováno o mistru J. Ursínovi z Meziříče. Pro některé příčiny bylo od něho ustoupeno a volen mistr Laurin Sarkander, správce školy chrudimské. Protože p. Zygmund Kozel však stál na tom, aby i Ursín byl do Hory zváben a učinil návrhy, jakými by toho účele bylo dosaženo, bylo k návrhům v zásadě přistoupeno, ale uzavření odloženo pro nepřítomnost cís. rychtáře i primasa.

(1597, 24. září. Memorab. fol. 175 p. v. arch. Kutnohor.)

P. děkan a kněz Václav barborský předstoupivše do raddy před pány, vinš náležitý učinili, příčinu předvstoupení oznámili tu, že p. Zygmund Kozel včerejšího dne před nimi se ohlásil, poněvadž po smrti M. Augu-

*) Farář Námětský Petr Johannides Košetický.

stina škola zdejší přední, čím dále k snížení přichází a počet mládencův se zmenšuje a tak, nebude-li táž škola hodným správcím opatřena, jest se obávati, aby čím dále [více neklesala], pánům pak i na to jest mysliti, aby poctivýho jména, které jsou sobě netoliko v tomto království, ale i v jiných zemích skrze vyzdvížení též školy předešle spůsobili, nezmrhali, nýbrž je sobě čím dále vždy více [rozmnožovali] o to se starajíce, aby k spravování jí muž hodný a učený zjednán býti mohl. O čež ačkoliv posavad dosti práce a starosti, — spolu s nimi pan Zygmund, — jmíti a o to se všelijak snažiti ráčili, aby M. Jana Ursína z Mezeříče sem dosáhnouti mohli: však potom některejmi příčinami — zvláště pro akademii pražskou, že by ta sem ho, jakožto ženatýho a toho, kterýž oudem jejím není, proti svým privilegiím dosaditi a konfirmovati nemohla, a skrze to obec tato obávala se velikýho koštu a outrat na něho, manželku a čeládku jeho, — se v tom rozmysliti a rozpáčiti a od osoby jeho upustivše M. Lauryna, správce školy [v] Chrudimi, na místo jeho zvoliti a obrati, jemu vokací dáti, i u vrchnosti o něho [se] starati ráčili.

Z kteréhožto odpovědi a příčin v ní, proč by toho k sobě na ten čas přijíti nemohl, předložených, jest rozuměti, že mu se odtud sem nechce. Že on p. Z. K[ozel] srozumívaje tomu po jistejch příčinách, že by M. J. Ursín sem se rád obrátiti, tak jakž skrze některý učený muže v tom se zdaleka pronáší, a paní kollatorkyni svou, že by mu v tom překážky nečinila, spokojiti chtěl, ten prostředek k dosažení jeho sem do týto obce nachází, totiž, aby on, jakž by se sem dostal, hned sousedem učiněn, tak jakž by mu on za svý vlastní peníze dům blízko fary a školy koupiti chtěl, byl, a tak pod jménem a titulem inspektora touž školu spravoval, kudyž nebylo by se potřebí žádnýho nebezpečenství od vrchnosti neb akademie obávati.

A aby páni se nedomnívali, že by od obce nějaký velký pomoci na vychování jeho žádal, sám mu plat dávati i to, odkud by mu stále vycházel, opatřiti chce; toliko aby od obce to, co předešlému onoho, M. Augustinovi L[ukanovi] [se] dávalo, vycházelo, jakož pak také naději mají, že on pan Zyg. Kozel nepomine sám oumyslu svýho v tom a co se tuto od nich z strany toho prostředku oznamuje, před pány obšírněji oznámiti. Kterejžto oumysl jeho i také prostředek dobrej k tomu býti poznávajíce, toho před pány tajiti nemohli, poněvadž páni p. za to žádají, aby, poněvadž tu cti a slávy Boží a vzdělání obecního dobrého a počestnosti této slavné obce dotejče, aby se v té příčině pro Boha i budoucí ňákýho nebezpečenství opovážili, a k podání jeho přistoupili a spolu s ním ten prostředek k dosažení ho oblíbili a toho (!) všelijak napomáhali. Oni že Pána Boha srdečně za to chtí prositi, aby tomu žehnal a obec tuto chránil. Odloženo toho pro nepřítomnost p. rychtáře JMCské a pana primasa.

XVII.

Jednání v radě a snesení konečné o návrzích Z. Kozla z Rejzntálu ve příčině povolání M. Jana Ursína na školu sv. Jakubskou v K. H.

(1597, 8. října. Memorab. fol. 184 p. v. 185.)

Páni obecní a soudcové povoláni za nížepsanými příčinami: ...... 2) dnův pominulých p. Zygmund Kozel pánům do raddy dva spisy podal, a v prvním pánům toho k uvážení podává, poněvadž z odpovědi M. Laurentia Chrudimského, kterou na vokací dává, tomu vyrozumněno jest, že nemá oumyslu se z Chrudimě hnouti, s raddou a zdáním pp. přátel ten prostředek [aby byl] k tomu z strany dosažení sem M. Jana Ursína obrán, že by mu zde zakoupení učiniti [chtěl], tak aby, jakž by se sem dostal, za souseda přijat byl a tak pod jmenem souseda a inspektora tu školu spravoval, a k tomu aby přistoupeno bylo, žádá, tak jakž i pan děkan a faráři zdejší dnův pominulých předstoupivše přede pány dle p. Zygmunda k tomu se, aby ten oumysl a předsevzetí jeho přijato a schváleno bylo, se přimlouvali ....

Těch artykulův aby povážíce svý dobrý zdání, jak by ty věci na místo postaveny býti mohly, oznámili.

I vyžádavše sobě potazu zdání své oznámili: .....

Na 2hý pak artykul z strany p. mistra Ursína, poněvadž by on sem nemohl s vůlí a povolením akademie dosažen býti, a jeho bez akademie sem vzíti nebyla by věc bezpečná, a k tomu to přistupuje, že jsa on člověk věkem sešlý, jestli že by neměl zde takovýho, jako jinde má [a] může míti, opatření, s který tato obec v nynějších těžkostech s těžkostí by býti mohla, že by potom snad na to přijíti musilo, že by s posměchem s manželkou a dítkami odsud odbyt by býti musil.

A jiný mnohý příčiny a nedostatky jsou tomu na překážku a v tom jim nemalý rozmyšlení činí, a protož se jim vidí, [aby] jiný mládenec, který by se akademií spravoval, k tomu obrán byl s raddou a pomocí pp. přímluvčích ....

XVIII.

M. Sarkander odpovídá šepmistrům, že nesouhlasí s jich návrhy o správě škol a rovněž ne s navrženou látkou učebnou. Zmiňuje se dále o vadách v opatření officialů na faře. Konečně dává vyhybavou odpověď, zda přijme rektorství, a stěžuje si na mládež vůbec.

(Chrudim, 1598, 12. ledna. Orig. v měst. arch. Kutnohorském č. 5280.)

Službu svú vzkazuji slovutné a vzáctné poctivosti páni šephmistři a páni radní na Horách Kuttnách, téhož zdraví a v něm jiného všeho dobrého i tento již nastalej rok štastnej a ve všem podařilej V. Mstem od Pána Boha vinšujíc věrně rád přeji.

Porozumívám z psaní V. Mstí, kteréž jste mi v nově na relací pana Jana Piscisa, písaře radního, učiniti ráčili, že některým mým výminkám a podáním povolovati ráčíte. Však ne ve všem zouplna, poněvadž ani správce školy Barborské, ani žákovstvo mnou se spravovati a mně zavázáni býti nemají, abych je ani přijímati, ani nimiž vládnouti nemohl, z čehož by veliká roztržitost a časté nesnáze přicházeti musely. K tomu z strany leges školních žádná zmínka se nečiní, ani o řádu v lekcích ustanoveném, mohl-li bych já ten změniti a některy leges zjinačiti, čili nic.

Neb bych já na tom řádu přestati nechtěl, ani všech vydaných leges přijíti nemohl, pro mnohý jak v těch tak v vonom veliký a makavý nedostatky, což jsem mohl z řeči p. Jana Piscisa porozuměti.

Nad to vejš, kolik by se officialů opatřiti mělo, nic se neoznamuje; zvláště kdyby měl správce školy Barborský svý lectiones ordinarias in classibus školy Vysokokostelský míti, mohlo-li by přestáno býti toliko na pěti, abych sobě připojil pana bakaláře za collegu a k němu aby byl přidán p. správce Barborskej, potom kantora a dva sukcentory, a, vidělo-li by se, šestýho kustoše aneb lokáta, který by česky a německy uměl, pro cvičení mládeže české v němčině a v psaní, tak jakž se to v škole Jihlavské a Mezřičské za p. mistra Ursína, praeceptora mýho, zachovávalo. O kterýchžto všech věcech vejš jmenovaných v tomto psaní nic se nenachází.

Ano i to V. Mstem důvěrně mohu oznámiti, že páni officiales Vysokokostelští nejednou sobě před mnohými velice stěžovali a naříkali, kterak by se jim veliké skrácení na faře dálo a ubližovalo, takže ani p. collega, ani p. kantor za dlouhý čas na faru k stolu nechodili. Což jestli že jest tak, jistě že by i to mně s mejmi nemálo rozpakovati mohlo, abychom ještě k pracím našim turbováni a skormucováni býti měli. Pro kteréžto příčiny žádné odpovědi místné po tomto poslu naschválním na ten čas dáti nemohu. A v pravdě mělo-li by potom na mne naříkáno býti, jako bych p. mistra Jana Hubecia odtud vytiskl, raději k tý správě nepřistoupím, nežli bych měl v takovou zlou pověst vydán býti.Jáť mu toho srdečně rád přeji a hned zhola o to nestojím; nechť mu se správa tý školy dostatečně poručí, poněvadž ho sobě oblibovati ráčíte, není potřebí, aby nad něho jiný tam povolán býti měl.

K tomu i to před V. Mstmi tajiti nemohu, že jsem umínil, dáleji v těch školách nepracovati a to pro velikou nevděčnost a nešlechetnost nynější mládeže, s kterouž sobě každý dobrý velice náramně hořekovati a stejskati musí.

V čemž ve všem V. Mstí úctivě žádám, že mně na zlou stranu vykládati neráčíte. A sám Pán Bůh s námi. Datum v městě Chrudimi v pondělí po třech Králích letha Páně etc. 98.

M. Laurencius Sarkander Falkenberský,
správce školy Chrudimské.

[Na rubu:]

Slovutné a vzáctné poctivosti pánům šephmistrům a radě na Horách Kutnách etc., pánům mně laskavě příznivým k dodání.

[Regest současný]: Odpověď p. M. Laurencia Sarkandra z Chrudimě o správu školy k Vysokýmu. 1598 Nro 1°.

XIX.

M. Jan Benicius Táborský, bývalý správce školní u Vysokého, posléz písař městský, žádá za sousedství.

(1598, 26. ledna. Memorab. fol. 216 p. v. arch. Kutnohor.)

P. M. Jan Benicius Tháborský*) vstoupivše do raddy s pány přáteli svými oznámiti dal skrze p. Zygmunda Kozla, že jest sobě dům po n. panu Stanislavovi Kožešníku, tchánu svým, zůstalý, jakož dědictví manželky svý od jiných spolu nápadníkův ujal a jiným vedle smlouvy mezi nimi o to vykonané jich díly odtud splacovati jmá.

Poněvadž pak zde pánům a obci této nejprv ve škole, byv sem za správcí školy povolán, potom ale k službě písařské, v které až posavad zůstává, sloužil, slouží a sloužiti bude i rád chce, a tak se již sám jako přivtělil do této obce, protož za to žádá, aby jemu páni zápis na týž dům příti, právo městský dáti a za spolusouseda a Horníka přijíti ráčili, připovídaje dům svůj řádně, jakž náleží, spraviti, ku pánům i k jiným se všelijakou úctou jmíti.

Z strany listu zachovacího, že jest předešle jej pánům předkládal, když k povinnosti písařské připouštěn byl, nepochybuje, že pánům jest v paměti, že z dobrých a řádných rodičův na svět přišel, a tak není potřebí nyní ho znovu předkládati, poněvadž i vedle toho k službě písařské připuštěn jest.

I jest mu k tomu povoleno.

XX.

Šepmistři přistupují k podmínkám, jež si stanoví M. Sarkander, má-li správu školy Vysokokostelské převzíti.

(1598, 30. ledna. Memorab. fol. 220. arch. Kutnohor.)

Páni dnešního dne v větším počtu se sjíti a k tomu i pány obecní a soudce obeslati dáti ráčili, a příčina jim oznámena:

Jakož J. Mtem o tom vědomé jest, že až posavad páni o to nemalou péči a starost měli, aby sem k správě školy přední Vysokokostelské hodnýho muže dostati mohli a mimo p. mistra Laurýna Sarkandra, na ten

*) Narozen r. 1560; viz Memor. 1623, fol. 101, kde se čte tento zápis: »Feria 3° Hiacynth Crux etc. 12 Septembris 1623, 15 hora antemeridiana M. Johannes Benicius Thaborenus, protonotarius reipublicae Guttebergensis, vitam pie ac placide clausit aetatis suae anno climacterico 63 completo«.

čas správce školy chrudimské, mezi jinými, kteří v školách českých pracují a k správě akademie pražské náležejí, kdož by těchto časův s lepším oužitkem a prospěchem mládeže pracovati chtěl a mohl, jemu roveň nalezen býti nemůže; ten pak, když to při něm, jak oustně, tak skrz psaní, aby tu správu k sobě přijal, vyhledáváno bylo, ten, ačkoliv se [z] některých jistých příčin zpěčoval toho k sobě přijíti, však potom, když s ním tak mnoho o tom jednáno bylo, v to se podvolil, že i to k sobě přijíti chtěl, však pod jistými vejminkami, z kterých poněvadž tyto dvě nejpřednější a dosti těžky jsou a poněkud neobyčejny a nesnesitedlny jsou, a o to i o jiný věci s ním dnův těchto, tento outerý příští, oustně na místě postaveno býti jmá, protož, dříve nežby o ty takový dvě kondicí zavříno s ním bylo, uznávají páni toho potřebu, aby J. Mtem také k uvážení podány byly, aby na čemkoliv o tom se spolu s nimi snesou, to potom, dá-li Pán Bůh, s ním již na místě a konci postavili. První pak vejmínka a kondicí jest taková, že on pan mistr toho žádá, poněvadž, jakž sám při sobě, tak i při jinejch skusil, že když se novej správce na starý officialy dostane, řídko kdy se trefí, aby ti officiales jemu pod notu a na dobrý řád, který by on vyzdvíhnouti a pro dobrý školy a vzdělání v ní mládeže naříditi chtěl, jíti chtějí. Ačkoliv pak k těmto nynějším officialům páni příčiny žádný nemají, zvláště ku p. mistru Hubeciovi, kterýž člověk učený jest, povolání svého pilen jest a pokojně se chová, proč by jich odbýti jměli: však poněvadž tomu se srozumívá, že on, jakožto člověk v těch pracech školskejch skušenej, kterej v velkejch a dobře spravenejch školách ledacos již prohlédl, k dobrýmu řádu směřuje a tím budoucí dobrý obmejšlí, i k tomu by již páni přistoupili a o to se starali, aby [officialové] bez nějakýho posměchu jinde místem opatřeni býti mohli.

II.: Že toho také podává, aby správce školy Barborský s svejmi officialy a žáky pod správu jeho náleželi a místo prvního collegy některý lekcí v škole jeho proponoval, a žákovstvo taky na některé jeho lekcí a disputací i jiná exercitia chodívalo, a tak ty obě školy aby v jeden řád a kázeň spojeny byly. A rozuměti jest, že se za tou příčinou toho podává, aby, cokoliv z strany učení nebo kázně školy dobrýho [by] nařídil, mohlo stálý a trvanlivý bejti, a kdyby ta škola svý obzvláštní řády jmíti jměla, a touto přední se nespravovala, že by, co by se zde dobrýho nařídilo, to na druhý se zase bořilo, a který by z mládencův nechtěl se učiti a v kázni státi, měl by tam outočiště a jiný neřády tudy by mohly růsti, jakž dále to vše psaní jeho v sobě sdržují a zavírají. Protož, aby povážíce těch dvou artykulův, svý zdání v tom [vynesli], mělo-li by se zauplna k tomu povoliti. I po vyžádaném sobě potazu oznámili: Poněvadž páni to poznávati ráčí, že on p. mistr Laurýn pod těmi takovými vejminkami správu školy k sobě přijímaje, tudy k dobrému řádu a vzdělání školy směřuje, pokudž jen toliko to, čeho žádá, spůsobeno a dovedeno bejti moci bude, že proti [tomu] J. Msti nejsou, aby se tak, čeho žádá, státi nemělo, zvláště, což by k dobrému budoucímu školy a obce této sloužiti mohlo.

XXI.

Šepmistři podle sjednání se Sarkandrem vypovídají dosavadnímu rektoru Vysokokostelskému M. Janu Hubeciovi a přikazují rektoru Barborskému Mikuláši Latiniovi, jak se má zachovati.

(1598, 5. února. Memorab. fol. 221 p. v. arch. Kutnohor.)

Mistr Jan Hubecius povolán a jemu oznámeno: Jakož o tom vědomost má, že páni až posavad nemalou prácí a starost o to jměli, aby sem do první školy za správce p. mistra Lauryna Sarkandra, Chrudimskýho správce školního, dostati mohli a on tu práci k sobě jinak přijíti, leč pod jistejmi vejminkami, mezi nimiž tato, aby na místě druhýho mistra raději kustos aneb lokát, kterej by měl pěknej chyrograph a německy aby dobře psáti a nějakejm začátkům německého jazyka mládež cvičil a jakož i třetího succentora, poněvadž tak velikej počet mládeže a pacholat jest, a pro některý jiný příčiny, jakž psaní jeho to v sobě plněji obsahují. Ačkoliv pak páni o tom ví, že [Hubecius] člověk jest učený, povolný, pilný a pokojný a hoden toho, aby do další[ho] času v tý povinnosti zůstávati mohl, a tak nemůže se mu než dobrý slovo dávati, však poněvadž on pan mistr Lauryn jinak sem dosazen a obdržán býti nemohl, leč by se k tý takový kondicí jemu povolilo, a tomu on sám rozuměti může, že to ne námi, ale jistým jednáním a řízením božím jde, a páni to při p. rektorovi akademie pražský, aby on jinde poctivým místem byl opatřen, jednati začali i v tom od něho přátelská zámluva jest učiněna. Protož páni ho za to žádají, aby toho těžce nenesl a pánům v tom viny nedával, ani toho sobě za nějakej posměch a lehkost, jako by odsud pro svou nedbanlivost a nějaký nepříkladný chování odbyt býti jměl, nepokládal, a tak již s pomocí pánův o to, kde by se od sv. Jiří obrátiti mohl, staral, a té naděje do pp. byl, že oni po ten čas, bude-li kdy od pánův v čem jakého fedruňku potřebovati, že toho skutečně a platně požíti má.

Proti tomu oznámil [Hubecius]:

Ačkoliv se toho nikdá do pánův [nenadál], aby se o tom proti naději a očekávání svýmu tak, jakž mu laskavou zámluvu, když mu po smrti mistra Augustýna Lukána školy správa poručena byla, učiněna jest, že netoliko v potřebách svejch náležitě od pánův opatřen bude, ale i že mu se práce jeho taky mimo plat, kterej má, vynahradí.

A tomu dobře rozumí, že každej to bude souditi, že on pro svou nedbanlivost a nedobré chování odsud odbyt jest; však poněvadž to již jináče býti nemůže, že to Pánu Bohu poroučí a toho toliko žádá, aby páni jemu při p. rektorovi nápomocni toho byli, aby poctivýho místa dostati mohl.

Připovědíno mu, že dnes neb zejtra bude p. rektorovi o osobu jeho psáno a dostatečná přímluva za něj se stane a jemu taky v témž psaní poctivé vysvědčení o jeho chování učiněno bude.

Nicolaus Latinius, správce Barborskej, tolikéž povolán a k němu s počátku, jako i ku panu mistru promluveno, a ta kondicí druhá z strany osoby a školy a žákovstva jeho ve známost uvedena, že p. mistr Sarkander toho podává, aby on některý lectiones v první škole, jeho i svejm žákům, tam s nimi v jistý hodiny přicházeje proponoval a [aby tam] na některá exercitia, disputace a examina chodili, a tak ty dvě školy jako v jednu spojeny byly; a co se dobrého na prvý škole nařídí, to [aby] stálý a trvanlivý býti mohlo a s vědomostí jeho, jakožto předního rektora, žáci do školy přijímáni byli.

XXII.

M. Laurentius Sarkander píše šepmistrům ve příčině bakaláře Václava Dicasta k škole Sv. Jakubské a Jiřího Veverina z Kranichsfeldu Německobrodského k Barborské, aby se o jich konfirmování přičinili, aby Sarkander z toho u akademie žádné těžkosti neměl. Oznamuje, že dříve Chrudim neopustí, dokud rektorem do Hory konfirmován nebude. Rovněž sděluje, že kantor z Chrudimi přejde na školu sv. Jakubskou a aby bylo působeno na Pavla Sponcopea [Stříbrského], aby na svém místě zůstal.

(Chrudim, 1598, 11. února. Orig., archiv K. H. č. 5281.)

Službu svú vzkazuji slovutné a vzáctné poctivosti páni šeffmistři a páni radní na Horách Kutnách etc. Zdraví a v něm všecko jiné dobré od Pána Boha vinšujíc V. Mstem věrně rád přeji. Jakož jest se mnou na tom zůstáno, abych V. Mtem v známost uvedl, co se tkne p. bakaláře našeho, mínil-li by při mně v škole přednější za bakaláře, dá-li P. Bůh, od sv. Jiří nejprv příštího zůstávati, V. Mstem oznamuji, že jsem dosti dlouho na něm nic jistého vyzvěděti nemohl, až mi pak naposledy rukoudáním připověděl, však s tou vejminkou, bude-li ho chtíti p. rektor konfirmovat. A protož uctivě žádám, že ráčíte jak o něj, tak i o druhého collegu v škole Barborský budoucího k p. rektorovi psaní učiniti, aby mi oba bez proměny připojeni byli. Jméno p. bakaláře našeho jest Vencesilaus Dicatus [sic! Dicastus] Nesuchinus, literního umění bakalář, druhého pak, jenž ještě v kolleji, dobře li se pamatuji, Nazaretský v Praze za studiosa zůstává, kteréhož sem sobě za bakaláře neboližto kollegu k Barborský škole oblíbil, jest Georgius Veverinus à Granychfelda Teutobrodenus. Ti a nejiní, jakožto mně dobře povědomí, aby mi mohli bejti přidáni, žádám, že se snažně o to dle své zámluvy [přičiniti] ráčíte, aby časně na mně i na ně i na to všecko, což tak v přítomnosti mé dobře nařízeno a zavříno jest, konfirmací od p. rektora objednána byla, aby takové ustanovení zauplna a neproměnitedlně zůstávati mohlo a senatus akademicus na tom dobře spokojen býti mohl a já abych ňáký těžkosti skrze to od pánův mistrův a záští nepocejtil, jako bych tu něco o svý újmě spolu s V. Mstmi předsebe bral, kolleje pomíjel, a jako se rektorem dělal.

V čemž jsem té důvěrnosti k V. Mtem, že mne ráčíte u p. rektora oumluvna učiniti a zastávati, aby mé dobré mínění jináč vyloženo nebylo, neb jsem to všecko na žádost V. Mtí učinil.

A já nemínim a nemohu odpuštění bráti, nad to k tý správě přistoupiti dotud, pokudž na ty všecky věci od p. rektora konfirmací nebudu míti.

P. rektorovi sám taky od sebe píši žádaje, aby mi ti dva collegové konfirmováni byli; též taky tomu jistýmu studiosovi škartičku obzvláštní odesýlám, což aby to do Prahy každýmu obzvláště dodáno bylo, poručiti ráčíte.

P. kantor náš, o němž jsem pánům oznamoval, budoucně za kantora se v škole Vysokokostelecký zamluvil a Laurentius,*) sukcentor starší v týž škole, skrze psaní při mně toho vyhledával, v tom povolání se na budoucí čas ode mne zanechává, poněvadž ho mnozí comendují, a p. kantor náš jest ho dobře povědom.

Co se pak tkne Paullusa (!), kantora Barborskýho, s tím aby rozmluveno bylo, aby se z toho místa nehejbal, že mu toho všickni rádi přejeme, a jemu aby poručeno bylo, aby při tý škole žákovstvo po vystoupení p. bakaláře ňák zdržel; jiným pak officialům aby časně oznámeno bylo, aby se jinde místem opatřili.

Já s pomocí Boží ty tři officialy, kterejch se ještě nedostává, jak budu moci v tak krátkém času, opatřím.

A v tom ve všem P. Bůh rač nám svý Božský pomoci uděliti. Datum v městě Chrudimi v středu po neděli, jenž slove Invocavit, letha Páně etc. 97. (!)

Pan děkan vzkazuje pozdravení křesťanské a pánům služebně děkuje z daru sobě odeslaného, zamlouvaje se svými službami zase pánům časem svým odměniti.

M. Laurentius Sarkander Falkenberský,
správce školy Chrudimské.

[Na rubu:]

Slovutné a vzáctné poctivosti pánům šephmistrům a radě na Horách Kutnách etc., pánům mně laskavě příznivým.

[Tamtéž rukou Piscisovou:]

P. mistr Laurencius Sarkander jmenuje collegas, aby mu přidáni byli k správě školní; 1598 Nro. 4 post colloquium habitum.

*) Laurentius Roudnický.

XXIII.

M. Sarkander oznamuje šepmistrům, že jimi zaslaný řád školní shledává býti proti ujednání, a podrobně rozvádí, v čem se odchyluje. Probírá i navrhuje organisací učiva i učitelů. Činí návrh na upravení a rozdělování pohřebních tax.

(Chrudim, 1598, 17. února. Orig. v archivě K. H. č. 5282.)

Službu svú vzkazuji slovutné a vzáctné poctivosti, páni šephmistři a páni spoluradní na Horách Kutnách, páni mně laskavě příznivi, téhož zdraví a v něm jiného všeho dobrého od Pána Boha vinšujíc věrně rád přeji.

Akta mezi mnou a pány odeslaná spolu s psaním od V. Mtí jsem přijal, do kterýchžto nahlídši, mnoho v nich nalýzám odpornýho jak společnému našemu zůstání, tak i mému svolení, nad čímž velmi těžkou mysl maje, nemohu se než pozastaviti. A jistě nenadál bych se nikoliv toho, aby táž akta měla tak bejti spletena a proměněna, k kterýmž já nikoliv přiznávati [se], ani k nim přistoupiti nemohu. Neb hned v prvním artykuli pokládá se toliko sám školy Vysokokostelský správce vrchní, a druhý po něm správce Barborský, maje se jmenovati podle společného zůstání vrchní správce u Vysokého, obojí školy správce a první, který by byl u sv. Barbory, ten by měl toliko slouti za kollegu, neboližto bakaláře Vysokokostelského správce a za jednoho býti s jeho předním kollegou anebo bakalářem. V druhým moc mi se dává, aby řád a práva některá, pro ty školy sepsaná a mně odvedená, pořádně napravena byla, abych mohl k nim podle svého zdání buď něco přidati, buď změniti nebo ujíti. Avšak v sedmém artykuli vše mi se zase odnímá, kdež mi se hodiny vyměřují, v kterých bych co proponovati měl, a což nejpotřebnějšího a nejpřednějšího v školách křesťanských býti má, to se vypouští, jako lectio sacra. Neb artes dicendi generales, též rudimenta physices et ethices abych neměl proponovati, proti tomu jsem nebyl, ani ještě nejsem, avšak budou-li takoví hodní posluchači. Officia pak Ciceronis na památku dobrodiní od p. Zygmunda Kozla z Ryzenthalu k školám učiněného taky jsem se čísti každou středu uvolil, a nad to ještě i to přidávám, poněvadž jsem od svých preceptorův slýchával, že žádný officia Ciceronis dobře vyrozuměti nemůže, leč ten, který by deset neb pět let in republica zůstával, aby v středu ráno některou hodinu jus municipale království Českého od Víta Ophtalmia, dobré paměti, sepsané čteno bylo a potom po vobědích teprva officia Ciceronis.

Pak-li by na tý samý lekcí juridický přestáno býti mohlo a p. Zygmund Kozel chtěl tomu dovoliti, byl bych toho vděčnější; byla by jistě věc mnohem užitečnější mládeži, než officia Ciceronis a mohly by se potom institutiones Iustiniani na to místo uvésti. Neb na voko spatřujeme, že mnozí, když se ze škol do obcí dostávají, musejí se téměř jako znovu učiti, když zhola prvy žádných začátkův známosti práv ze škol nepřinášejí.

O čež, rád bych tomu, aby s p. Zygmundem Kozlem dostatečně bylo rozmluveno, aby ta lectio juridica místo officií Ciceronis za to jeho bene-

ficium nařízena býti mohla. Ale aby mi se mělo ukládati, v kterou hodinu ta lekcí v středu proponovati by se měla, k tomu povoliti nemohu.

Poněvadž já exercitia styli obzvláštně v středu, a to triplicia, ráno, po vobědích, pak declamationes a judicia scholastica, a to každou středu přes celý rok, tak jako i každou sobotu disputationes scholasticas po nešpořích nařídití a zachovati míním, ježto by se to mohlo potomně všecko lépe spraviti, v kterou hodinu i ta lekcí i jiné čísti by se měly, ano i kolik by hodin první kollega od sv. Barbory každýho dne v týž škole přední čítávati měl, kterýžto vopěty v dotčeným artykuli, i po něm v jiných, správce školy druhý se jmenuje, ježto pánům v dobré paměti zůstává, že jsou za jednoho spojeni, kollega neboližto bakalář Vysokokostelský a kollega první sv. Barborský, tak aby po starších šlo, jak by který z nich starším bakalářem a studiosem byl, ten aby předním sloul, i taky přední místo v škole i na funus měl, aneb vidělo-li by se pánům, mohl by bakalář Barborský conrektor týž školy slouti, tak jakž se to v škole Jihlavský zachovává, aby vždy ňáký rozdíl mezi těmi dvěma předními kollegy byl.

Co se pak dotýče třech sukcentorů u Vysokého, mezi nimi taky aby ňáká differencí byla, může a má první slouti sukcentorem, druhý kustošem a třetí lokatem.

Naposledy, co se tkne přespolních funer, o ty jak by se měli děliti officiales s vrchním správcem, nic se nedokládá; u mně se vidí, že by měla pojata býti mezi funera generální aneb konducty, a touž měrou mezi officiales dividována, napřed však aby žákovstvu třetí díl dán byl; specialia pak funera, aby se samému kantorovi s sukcentory a s žákovstvem zanechala. V jinejch punktích mohla by ta nařízení zouplna zůstati, jen aby potom na tabulku vepsána a do školy odevzdána byla.

Z strany pak Paullusa Spongopoea, kantora svatobarborského, nemohu se vynadiviti, že mi páni neráčí nic psáti, míní-li v tý práci v týž škole od sv. Jiří zůstávati, čili nic, abych se věděl čím spraviti.

V předešlém psaní žádal jsem za to pánův, aby byl před pány dosažen a jemu vůle má oznámena, že ho při tý povinnosti zanechati míním a jemu toho s mejmi pomocníky budoucími příti chceme, aby svůj oumysl oznámil, chtěl-li by při tom zůstati; rád bych to na něm vyzvěděl, poněvadž porozumívám dobře tomu, že bych nemohl ty školy v tak krátkém času všemi novejmi officialy, zvláště nižšími, opatřiti.

V čemž žádám, že mi páni nápomocni býti i taky ty všecky věci svrchu poznamenaný podle mýho dobrého mínění sepsati dáti ráčí. Já i s p. bakalářem naším, když konfirmací od p. rektora odeslána a to všecko v dobrý řád a regiment uvedeno bude, odpuštění bráti neobmeškám. Jináč, nestane-li se tak, jak jsem toho prvotně dotekl, nechtěl bych, aniž by náleželo, abych co před sebe bral, a na nějaký spletky spolehl.

Kdež jsem tý důvěrnosti k V. Mstem, že mi o tom o všem zase co nejdříve skrze psaní své oznámiti a všecko dobře nařídití ráčíte, abych již

aspoň neměl se nad čím zastavovati. A v tom Pán Bůh rač sám nápomocen býti. Datum v městě Chrudimi v úterý po neděli, jenž slove Reminiscere, letha Páně etc. 98.

M. Laurentius Sarkander Sokolohorský,
správce školy Chrudimské.

[Na rubu:]

Slovutné a vzáctné poctivosti pánům šephmistrům a radě na Horách Kutnách etc., pánům mně laskavě příznivým.

[Tamtéž rukou Piscisovou:]

P. mistr Laurentius Sarkander o nařízení a řád mezi správci školními. 1598 Nro. 5.

XXIV.

Šepmistři vysvětlují některé odstavce školního řádu, s nímiž Sarkander nesouhlasí a proti nimž se vyslovil, jež se nesou k jmenování docentů i k učebné látce. Vyzývají ho, aby v Chrudimi již vypověděl a nic se nebál nepříjemností, a popisují jednání své o Sarkandrově konfirmací s rektorem Bacháčkem.

(1598, 26. února. Koncept aneb souč. opis, arch. K. H. č. 5286.)

P. M. Laurýnovi Sarkandrovi.

Na čem byšte se ještě v tom nařízení, řádu a spuosobu škol našich pozastavovali a v kterých artykulích nedorozumění jměli, z obšírného psaní Vašeho jsme vyrozuměli, a jistě toho jsme se nenadáli, abyšte již v tom na čem se slušně zastavovati mohli, zvláště, že kdož v druhé škole první bude, v dotčeném nařízení správcím druhé školy se pokládá a jmenuje, to zajisté té obojí školy správě, kteráž Vám samému jakožto vrchnímu a přednímu správci škol naších poručena a na Vás samém záležeti i zuostávati bude, na újmu bejti nemá, a nebude. Ale proto tak tím jménem položen jest, že ten, ačkoli Vámi, vrchním správcím, ve všem se říditi a spravovati, v čtení pak lekcí jako prvním Vaším kollegou býti má, však vždy opatrování též druhé školy, a aby mládež, kteráž od Vás tam přijímána bude, též i dva collegae jeho v dobrém řádu stáli a povinnost svou, jakž v škole, tak i v kostele konali, jemu, jakožto, kterýž v též škole bytem ustavičně ano i dobrodiní těch, kterýmiž táž škola opatřena jest, požívati bude, obzvláštně na pozoru bejti musí.

Ale nicméně, jest-li by to k jaké překážce dobrému řádu býti chtělo, to snadno, když se sem dostanete, změněno, a jak by ten, kdož by u Sté Barbory prvním byl, konrektor-li či jinak slouti měl, s Vámi zavříno a na místě postaveno býti moci bude.

Co se pak toho artykule tkne, aby artes generales dicendi a rudimenta physices atque ethices u Vysokýho proponována byla, to se tak

nemíní, ut lectio sacra, kteráž vždycky před jinými přednost jmá a se sama nejprv míní, excludatur, než aby též artes dicendi roztrhovány nebyly, a díl se jich u Vysokýho, a díl u Sté Barbory incerta methodo neproponoval. Nebo aby u Vysokýho toliko a to těch hodin, kterýchž obojí škola spolu bude, pro arbitrio et voluntate primarii rectoris čteny byly. Co se officii Ciceronis tkne, chtěl-li by p. Zygmund Kozel z Rejzntólu od nich upustiti, o to s ním, poněvadž v těžké nemoci zuostává, mluveno býti nemohlo. Však s těžkostí pro to zavázání, které se jemu stalo, to změněno bejti moci bude. Nemohly-li by se pak dne středního v hodinu prvé vyměřenou čísti, jinou Vám příhodnější hodinu k tomu obrati, také v moci Vaší zuostávati bude.

Sukcentores, jak by jedni ad differentiam druhých mezi sebou jmenováni býti měli, to taky, ano i z strany funer přespolních (ač jiná divisí od nás k tomu nařízena byla) při dobrém zdání vašem nechť zuostává.

Paulus Spongopaeus, kantor Sv. Barborský, když s ním mluveno bylo, v škole Sv. Barborské při té povinnosti zuostati připověděl. Protož za to žádáme, že ho sobě obzvláště poručeného jmíti budete. A poněvadž pak na jiném nejsme, než dobrý řád v školách našich rádi míti, držeti a zachovávati, Vám také netoliko nižádné ovšem překážky v tom nečiniti, ale raději vždycky všelijak napomáhati a nad Vámi i dobrým řádem, kterýž nám do škol našich uvedete, ruku ochrannou, že Vám v tom o nás žádné pochybnosti jmíti potřebí nebude, držeti chceme, nám se již v tom důvěřiti a odpuštění od pánův Chrudimských bráti moci časně budete. Nebo o všecko, což by se Vám ještě na nějakém nedorozumění mezi námi zuostávati zdálo, když se k nám dostanete, s Vámi mírně a náležitě shodneme, jako i předešle, když se nám zdálo, že od Vás daleko jsme, však při společném našem shledání a oustním jednání o všecko s Vámi dobře sme se snesli a srovnali i ještě srovnáme.

Co se konfirmací na Vás a p. pomocníky Vaše, jednoho i druhého, dotejče, tím jsme dokonce ubezpečeni, že nám dána býti má. Však prvé žádostiv jest pan rektor s Vámi oustně o některé věci rozmluviti, jakž tomu z příležícího psaní vyrozumíte.

A jakž se to stane, tehdy ihned Vám samému táž konfirmací vydána bude. V čemž Vás i toho tejna učiniti nemuožeme, že p. rektor nám připověděl a za to sliboval, že žádná s Vámi expostulatio o nic býti před ním nemá, což unica tantum collatio de ordine dicendi et studiorum.

Ačkoli den zejtřejší Vám se jmenuje ku postavení, však, poněvadž rozumějí, že se tím skrze vyslané naše protáhlo, že Vám časně též psaní dodáno býti moci nebude, byšte později některý den, než-li Vám jmenováno, se s panem rektorem shledali, Vám v tom za zlé že jmíti nechtí.

Protož, poněvadž již nic ovšem vám v cestě není, a nebude, Vás žádati nepřestáváme, že již od p. Chrudimských časně odpuštění bráti a k nám se pomalu vedle zámluvy a přípovědi Vaší hotoviti budete, ano i pro nás a školu naši ku p. rektorovi do měst Pražských na dotčené prá-

telské promluvení se vypraviti, i pokudž možné, u nás se zastaviti, sobě stěžovati nebudete.

S tím rač se nám P. Bůh v dobrém zdraví dáti shledati a tomuto předsevzatému jednání dále žehnati i ke cti a slávě svého svatého jména a dobrému mládeže vzdělání vésti a přivésti.

Datum ve čtvrtek po sv. Matěji 1598.

Šephmistři etc.

XXV.

M. Sarkander odpovídá šepmistrům, proč mu nelze správu škol převzíti; za důvod mu jest, že konfirmace jeho i spoludocentů nedošla. Odpírá tomu, aby sám o konfirmací se ucházel, a činí šepmistrům výčitky pro liknavost v jednání s akademií o jeho potvrzení. Vrací také školní řád, jenž mu byl šepmistry zaslán, a hrozí, že se vzdá vůbec školní služby, kdyby přes svou vůli byl rektorem universitním do Hory dosazen.

(Chrudim, 1598, 28. února. Orig. arch. K. H. č. 5283.)

Službu svú vzkazuji slovutné a vzáctné poctivosti, páni šephmistři a páni spoluradní na Horách Kutnách etc., páni mně laskavě příznivi etc. Téhož zdraví a v něm jiného všeho dobrého od Pána Boha vinšujíc V. Mstem věrně rád přeji.

Nevím jakým to osudkem, božským čili lidským, jde, že se mnou páni vždycky na ňákym nedorozumění zůstávati ráčí, a já tudy netoliko dokonce k sobě tý správy školní přijíti, ale ani k tomu se strojiti, nad to pak odpuštění bráti nemohu. A v pravdě nemálo se tomu divím, že konfirmací na mne i na pomocníky mé, jednoho i druhého, od pana rektora není až dosavad sjednána, ješto páni ráčí věděti, že já odpuštění bráti nemohu, leč by mi taková konfirmací přinešena byla.

Více se pak ještě divím tomu, že mně k tomu nabízeti ráčíte, abych se sám do Prahy pro takovou konfirmací k p. rektorovi vypravil, že mi ihned vydána bude, a neráčíte šetřiti, že mi to možné učiniti není, jedno pro dalekost cesty, potom taky pro nedůležitost jak času, tak cesty, ješto aby mi vo hrdlo běželo, dosti by bylo činiti, abych se v takové necesty tam vydati měl, ani kdybych byl ňákým skotákem, s těžkou bych tu cestu v takový bláto pěšky vykonati mohl. Neb koní svých, ani dvoru nemám, ješto na vonen čas páni jsou mně připovídali, že žádné těžkosti ani zaneprázdnění skrze to míti nemám a nepocejtím. Nyní pak, jak jsou mne páni pojednou upustili a pro konfirmací abych sám chodil, mně ještě velejí, ješto já jsem vo to nikdy nestál a pánův vždycky jsem žádal, aby mne s pokojem zanechali.

Proč jsou citací p. rektora tak dlouho za sebou zdržovali, porozumějíc, co by v sobě obsahovala; mohla se již jemu dávno odpověď dáti, aneb byl bych tam mohl s pány našimi (Chrudimskými) před týhodnem jedti. Zajisté p. rector v svý citací o žádným přátelským rozmlouvání

zmínky nečiní, nad to pak aby měl o konfirmací jedním slovíčkem dotknouti; než cituje mne před sebe proto, že byvši u Hory, ňáký vejminky pánům bych měl předkládati a ukládati, jak by se ta škola řídití a spravovati měla, což těžce senatus academicus nese, jakož tomu z příležitého psaní vyrozuměti ráčíte, na kteréž já teď v mým psaní odpověď dávám, kteréž že po příležitym poselství odeslati ráčíte, žádám, chtěl-li by ještě od něčeho upustiti.

Ač jsem se nikdy nenadál, aby mne tak špatně páni zastati měli podle svý veliký zámluvy a přípovědi, na kterouž jsem já příliš se ukvapil a spolehl, ale dalece jsem zmejlen, že ani jedné, ani druhé věci vyřízené nemám, a tak ani k tomu strojiti se, ani vodpuštění bráti jsem nemohl, a již bráti pro krátkost času nebudu moci, ješto jsem očekávaje na konfirmaci dosti vytejkání slyšeti musil, že se vodsud ukrádati chci a že pánům nevoznamuji podle jistý se mnou námluvy a zůstání.

Ale já nevěda vo žádné konfirmací, nechtěl jsem nic před sebe všetečně bráti, a již teprva poznávám, že jsem dobře učinil. Neb abych já se měl vo tu kondicí s p. rektorem potejkati aneb do Prahy o ní choditi, raději od ní upustím, neb mi ještě žádná toho potřeba není, a prvé jsem několikrát pánům oznámil, že v školách pracovati déleji nemíním.

A protož, poněvadž páni v svý přípovědí a zámluvě nestojí a já pro svý dobrý mínění, což jsem na žádost pánův učinil, mám tak zle vykládán býti a více než kdo jiný sužován, od toho všeho upouštím a k svýmu předsevzetí předešlýmu se navracuji, že se všech škol zbaviti míním, a v čem mi se překážka skrze pány stala, k tomu již docela přistoupiti, za to pánův uctivě žádaje, což tu takkoliv mezi námi jednáno aneb najednáno bylo, z toho že mne laskavě propustiti a v dobré obrátiti ráčí. Podle toho odsýlám zase pánům leges i taky regiment sepsaný, tak jakž jsem to od pánův přijal, to zase vše od sebe odevzdávám. O čemž páni vědouce, budou se moci časně správcem jiným, šťastnějším než sem já, opatřiti. Já sem o to nikdy nestál, nestojím a státi nechci.

Pak-li by páni přece na tom přestati nechtěli, ale mne mocí skrze p. rektora dosaditi chtěli, i to oznamuji, že mne ještě více zdráždí, a než bych měl přes vůli svou někde bejti, raději tý hodiny z školy vystoupím. Kdo je vinen, že se to mezi námi rozešlo, nechť páni tomu děkují; já co na mně bylo, všelijak jsem k dobrému konci směřoval a nejednou v psaní svým se ozýval a žádal, aby tím dlíno nebylo. To že se tak nestalo, nevím, co tomu říci, než samému Pánu Bohu to všecko poručiti, přes jehožto vůli nic se státi nemůže.

Víceji páni na mně míti nemohou. A s tím Pán Bůh s námi. Datum v městě Chrudimi v sobotu po sv. Matěji letha etc. 98.

M. Vavřinec Sarkander Sokolohorský,
správce školy Chrudimské.

[Na rubu:]

Slovutné a vzáctné poctivosti, pánům šeffmistrům a radě na Horách Kutnách etc., pánům mně laskavě příznivým.

[Tamtéž rukou Piscisovou:]

P. mistr Sarkander z Chrudimě opět spátkem coufá. 1598 Nro. 6.

XXVI.

Šepmistři odpovídají na dopis Sarkandrův. Vysvětlují, co bylo podniknuto, aby konfirmací byla dosažena, praví, že k jeho návrhům ve příčině školního řádu přistoupili a dodávají, že oba správce školní již propustili. Vyzývají Sarkandra, aby si zajel do Prahy k rektorovi za příčinou urychlení jednání, neboť nemíní ho ze slova propustiti.

(1598, 2. března. Koncept neb souč. opis, arch. K. H. č. 5285.)

P. M. Laurynovi Sarkandrovi.

Lítost jmáme nad tím srdečnou, že tomu celému a na místo i konec zavřenému našemu s Vámi najednání některá bezpotřebná nedorozumění affectato se přidávají a to na těch zuostávati chce. Aby pak to jakým buožským osudem přicházelo, smejšleti nemuožeme. My zajisté školu naši s velikým nákladem vystavivše, v tom jiného nic, než aby mládež v té i druhé škole naší náležitě vedena a cvičena byla, a z toho čest i chvála P. Boha našeho se množila a církev jeho svatá těchto nebezpečných a roztržitých časuov svuoj vzrost brala, hledáme, a o to povinně se staráme a k vedení i cvičení též mládeže Vás hodného uznavše, za vrchního týchž škol našich správcí jsme volili a abyšte to k sobě přijali, vrchnost Vaše p. rektor akademie Pražské také Vám k tomu povolili, všemi náležitými prostředky při Vás i při p. rektorovi hledali, i jisté zámluvy a přípovědi od vás obou na to dostali.

Protož, poněvadž to tak daleko přišlo, aby to bez obzvláštní vůle a řízení božího bylo, nepoznáváme, a vždy naděje se nespouštějíce jeho buožské milosti se důvěříme, že tomu upřimnému předsevzetí našemu dále přítomen býti i žehnati ráčí. Jest-li pak jaká lidská chytrost v to bezpotřebná nedorozumění přiměšujíc tomu na překážku činiti usiluje, to svým časem na jevo s svou vrchovatou pokutou vyjde.

Co se nás dotejče, v tom sebou jisti a bezpečni jsme, i sice to více nežli makavé jest, že námi sprosta nic neschází. Nebo to, cokoli od Vás nám, že by k dobrému řádu v školách našich se vztahovalo, proponováno bylo, to všecko jsme ujali a ujímáme a v tom ve všem se na Vás dokonce ubezpečivše, vedle učiněného nám od Vás podání nynější správce škol našich jsme propustili a rozpustili.

A kterýchž jste, aby Vám za přední pomocníky připojeni byli, žádali, k tomu jsme také přivedli, že jsou nám k tomu vedle Vás zamluveni a

dokonce připovědíni, a jinak se státi nemá. Že pak posavad konfirmací na to od p. rektora nevychází, nám se to přičítati nemuože, nebo za tou příčinou naschvále jsme jednou i podruhé do měst Pražských z prostředku svého vysílali a s panem rektorem i jinými některými z akademie o to, aby z té Vaší před nimi nynější komparicí sjíti mohlo a nám konfirmací, podle jisté připovědi nám učiněné, na Vás i collegas Vaše vydána byla, se vší pilností, práce, nákladu, ani žádné škody naší v tom nelitujíce, jednali, nejedny ale mnohý a dostatečný příčiny toho předkládajíce. Ale na to jiné odpovědi, než že na tom se senatus academicus snesl a to již immutabile zuostává, jsme dostati nemohli, však s tou opět připovědí a nás tím ubezpečením, že jiného nic, než toliko amicam collationem de ordine docendi et studiorum s Vámi jmíti chtí. A pokuž vyslaní naši s tím v Praze zuostávali, Vám psaní od p. rektora svědčící odesláno býti nemohlo. Než když se ti domů navrátili, Vám to ihned odesláno, a poněvadž pak to, aby z té Vaší komparicí sešlo, obdržáno býti nemohlo, jste přátelsky od nás žádáni, abyšte pro nás a pro školy naše to učiniti a ku p. rektorovi, ne pro konfirmací aneb abyšte za ni žádati měli, — nebo víme, že ta práce naše jest, a my již prvé tak mnoho ustavičným naším jednáním při p. rektorovi jsme to, že nám taková konfirmací, jakž nejprvé to rozmluvení s Vámi předejde, konečně vydána a odeslána býti má, obdrželi, — než, jakž již oznámeno, na takové přátelské promluvení se nadjíti dáti odporni nebyli, a kdybyšte k nám se vedle žádosti naší vypravili, snázeji byšte odsud do měst Pražských vejpravu byli jměli, i to vše již na místě bejti mohlo. Jestli by pak s Vámi co jiného, mimo dotčenou připověď v akademií předsebráno a jakej jinej řád mimo to, na čemž od nás s Vámi zuostáno a prv také od p. rektora schváleno a na to Vám také regiment toho všeho od nás vydán jest, na Vás co podáváno býti chtělo, vyrozumějíc tomu, dále bychom také, co k tomu říkati a jak svého regimentu i Vás v tom chrániti, věděli.

Z čehož rozuměti každý muože, že my, což nám náleží všecko a ještě vejše činíme, a toho na nás, abychom tomu, což jsme připověděli, dosti nečinili a Vás v čem opouštěli, žádná vina bejti nemuože a není. Poněvadž pak nám od toho, což jsme již tak s Vámi začali a najednali, a pro Vás správce, které jsme posavad při školách svých jměli, propustili, oni sebe místy a bytem jinde opatřují a tak, kdyby z toho, což s Vámi najednáno, příčinou Vaší sjíti mělo, školy naše (čehož Bůh uchovej) prázdné a pusté zůstati, mládež pak opět s velikou škodou a budoucím na toho, kdož toho jest příčina, naříkáním věk svuoj meškati a mařiti musila, upustiti možné není, Vás ještě přátelsky žádati nepřestáváme, že k tomu, což tak mezi námi z obojí strany s velikým jistě naším nákladem zavříno a od Vás nám připovědíno, i psaním Vaším ku p. rektorovi učiněným stvrzeno jest, ano i co zatím, kdybyste nám z toho nic učiniti a nás jako na popele a v posměchu nechati chtěli, jíti mohlo, zdravě prohlednete a při tom, čímž ste nás již jednou do konce ubezpečili, stále zuostanouc, žádným postranním,

— ač jsou jaké a jak Vám k dobrému slouží, čas potom ukáže, — radou se rozpakovati nedopustíte, ale již neukazujíc na tu konfirmací, o kterouž však se vždy z povinnosti své, ano i o to, aby i z tý citací, pokudž možné, sjíti mohlo, dále starati budeme, přece náležité odpuštění, poněvadž ještě nic zmeškáno není, a Vy jste nám předešle sami psali, že odložením téhož odpuštění nám, poněvadž pánuov Chrudimských, co se mezi námi a Vámi jedná, tejno není a oni již o tom vědí, nic sjíti nemá, bráti a k nám se s p. collegy Vašími hotoviti budete. My co jsme Vám koli připověděli, v tom tak, jakž na dobré lidi náleží, státi a Vám to nepromĕnnĕ držeti chceme, od Vás téhož také očekávajíce.

Datum f. 2. post Laetare 1598.

Šephmistři a rada na Horách Kutnách.

[Na rubu rukou Piscisovou:]

Odpověď nro. 6.

S tímto psaním jdoucí posel na cestě zahynul a se, jakž správa, utopil.

XXVII.

M. Sarkander touží na průtahy svého potvrzení. Píše, že se opět škole chrudimské zadal, a prosí šepmistry, aby ho ze závazku k H. propustili, žehraje na nevážnost Horníků k správci školnímu vůbec a k němu zvláště. Tato nevážnost k osobě a liknavost v ucházení se o jeho konfirmaci že jsou příčinami jeho zdráhání.

(Chrudim, 1598, 14. března. Orig. v arch. K. H. č. 5284.)

Službu svú vzkazuji slovutné a vzáctné poctivosti páni šeffmistři a páni spoluradní na Horách Kutnách etc., páni mně laskavě přízniví, téhož zdraví a v něm jiného všeho dobrého od Pána Boha vinšujíc věrně rád přeji.

V skutku již, páni milí, poznávám, že mně Bůh nechce u Hory míti, poněvadž všecka naše jednání nazpátek jdou a hned se nám v ničem dařiti nechce. Nebo, kdyby v tom vůle Boží byla, jistě že by mně to psaní, jehož datum v pondělí po družebné neděli bylo, došlo, kteréž mně bylo by ještě v čas přišlo, anebo v tom času byla by konfirmací na mne a na mý pomocníky vyjednána. To že se nestalo, smejšleti jináč nemohu, než že P. Bůh sám tomu všemu v cestu vcházeti ráčí. Neb já v neděli minulou, jenž slove smrtedlná, domnívaje se, že se již páni dobře spokojili, tak, jakž jsem jim všecko, co jsem přijal, odvedl, když páni Chrudimští ke mně vyslali, aby na mně můj oumysl docela vyzvěděli, na jejich snažnou žádost znovu jsem jim připověděl. A tak již odpuštění bráti nemohu i z té příčiny, že p. mistr Váš Hubecius, kterýho jsem já chtěl pánům na svý místo šikovat, jinam již připověděl, jakž mne zpráva dochází. A protož vždy ještě žádám

pánův, že mne z toho ze všeho, což tu koliv mezi námi bylo, laskavě propustiti a jiným se opatřiti ráčí. Čehož snadně dostati budou moci, poněvadž se jim kollej zamluvila, by některého z professorův požádali, že jim ho chce vydati, a na mne jednoho jest jich několik, kteříž to rádi k sobě příjmou, a tak jejich školy nebudou prázdny. Mně něco lepšího z vůle boží skrze prostředky potkává, na čemž já taky přestati mínim. Neb vidím dobře, že páni ráčí dosti sobě málo vážiti správcův školních a jako za nejzadnější sobě je pokládají, že by neradi pro ně nic nenaložili. Mně tak sobě vymluvivši nyní jako za pastuchu neb skotáka položili, a poslavši předešle pro mne koně, již teď chtěli by, abych pěšky netoliko do Hory, ale taky i do Prahy cestu vážil, a to v takový nečasy a cesty nepříhodný, jako by mne sobě tou jízdou za votroka neb poddaného koupili, víceji sobě vážíc toho hovádka neb ňáký klisny, nežli vosoby mé, ježto, kdyby byli třebas toho nejničemnějšího kabala pro mně vodeslali, byl jsem toho oumyslu, tam se vypraviti.

Snadnej jest rozum toho, že by potom hůř se mnou, nežli s ňákým pacholkem, kdybych se tam dostal, zacházeti chtěli. Dosti toho nyničky mám utrhání vod Chrudimských, že páni Horští ponejprvé, aby mně k sobě přiloudili, sáňky s koňmi posýlali, nyní pak že by chtěli, abych jako ňáký mendlík jim k vůli do Prahy se v takový necesty trmácel a pěšky chodil, ještě nejsa tam dosazen; co pak kdybych se tam dostal, snad bych naposledy tam musil za vovčáka býti, jináč že by mne chtěli páni Chrudimští, kdyby k tomu přišlo, ušetřiti a netoliko koně, ale třebas vozu s čtyrmi koňmi propůjčiti.

K tomu páni mlčením pomíjejí citací od p. rektora, kterou jsem jim odeslal, z níž porozuměti mohli, že jsem nebyl citován ad placidum colloquium, ale proto, že jsem se v nějaké vejminky s pány vydával, na kterých se páni professores zhoršují. Já jsem sic dobrým to oumyslem učinil na žádost pánův, domnívaje se, že v tom dostatečně vedle jejich připovědi opatřen a ochráněn budu, jináč bych se tam nebyl vypravil, byť stokráte bylo pro mne vysíláno, kdybych se byl toho nadál, s čím jsem se potom potkati musil.

Nyní pak v těch dvouch nedělích vo žádnou konfirmací nestáli a nejednali vod kolleje, než teprva chtějí vo ní státi a jednati, když již toho k sobě přijíti mně možné není. Z toho se porozuměti snadně může, že páni vo školu nejposlednější péči a starost mají. Jestliže jsem já pánům předešle psal, že odložením téhož odpuštění braní, poněvadž pánům Chrudimským, co se mezi námi jednalo, vědomé jest, nic sjíti nemá, rozuměl jsem ten čas a jmenovitě jsem položil do našeho jarmarku aneb nejdéleji do středopostí, ale ten čas již pominul a páni to sami zanedbali. Já, co na mně bylo, všecko jsem učinil a ještě víceji, než náleželo, že jsem i p. rektorovi psaní učinil, čehož ani Lidoměřičtí, ani žádná jiná vobec při mně obdržeti nemohla.

Učinili-[li] jsou jaký náklad páni, já jsem jich za to nežádal, a jestliže jich tak mnoho fůra a convivium stojí, nechť mi se v známost uvede, chci rád to vynahraditi. Neb mne zpráva jistá dochází, že někteří z Vašich mne tím pomlouvají a utrhají, že se tam pro nic jiného nemíním vobrátiti, než pro tu samou mamonu, a že mně ji dosti dají i taky se po nejprvy ke mně ukáží, než potom abych svýho hleděl.

Ale křivdu mi před Bohem i lidmi činí, neb jsem na to nikdy mysliti neuměl, vo to jsem nestál a ještě nestojím. Mohou se v tom dobře spokojiti. Páni pak, kdyby se byli opravdově v kolleji o vosobu mou zasadili, mohli dávno konfirmací na mně i na pomocníky mé míti, dokud jsem ještě tak rozpačen nebyl; nebylo-li by mohlo bez comparicí bejti, mohli přece konfirmací vyjednati a k jinýmu času příhodnějšímu za odložení postavení mého žádati, nebyl bych proti tomu, a vím jistě, že by to byli páni obdrželi, zvláště kdyby se byli dožádali p. mistra Daniele,*) aby byl s nimi do kolleje práci vážil. Ale co jednou již ušlo, to se navrátiti nemůže, Pánu Bohu buď to všechno poručeno; já tím vinen nejsem. A s tím Pán Bůh s námi.

Datum v městě Chrudimi velmi naspěch v sobotu před květnou nedělí, kteréhožto dne podle nařízení arcibiskupství Pražského slavili jsme památku zvěstování Panny Marie neboližto vtělení Syna Božího v životě Panny Marie. Letha 1598.

M. Laurentius Sarkander Falkenberský,
správce školy Chrudimské.

[Na rubu:]

Slovutné a vzáctné poctivosti pánům šephmistrům a radě na Horách Kutnách etc., pánům mně laskavě příznivým.

[Rukou Piscisovou: Nr. 7 poslední psaní.]

XXVIII.

Jan Strejc Písecký, kantor ve škole Vysokokostelské, žaluje na Mikuláše Vondráčka, řezníka, že jej v domě šenkovním »u Udidlů«, kam přišel, aby s přespolním mládencem pojedl, bez příčiny slovy, »že žáci v škole bývají« hanšl. Na odpověď Strýcovu, že Vondráček inspektorem nad žáky nařízen nebyl, vstal týž od stolu, za nímž se spolutovaryši svými seděl, šel k stolu Strýcovu a uchopil ho kolem těla v půli, držel a točil ním; některý pak z druhů ze zadu kantora konvicí udeřil, až krev tekla. Vondráček byl odsouzen.

(1598, 13. dubna. Memorab. fol. 277 v arch. Kutnohor.)

***) z Veleslavína.**

XXIX.

Šepmistři žádají na pí Anně Kozlové z Rejzntálu, aby zemřelým Zygmundem Kozlem z Rejzntálu školám věnovaný, ale dosud do knih nevtělený dvůr v Pobořì zapsati dala.

(1598, 15. dubna. Memorab. fol. 282 p. v. a 283 v arch Kutnohor.)

Páni obecní a soudcové obesláni, a jim, že se na obeslání dali najíti, poděkováno a přední příčina toho oznámena: 1. . . . . . . 2. artykul: Jakož o tom vědomost mají, že na onen čas p. Zygmund Kozel v to se dobrovolně uvolil, když již škola nová u Vysokýho vyzdvížena a na místo a konec vystavena byla, a novej přední správce*) zjednán a do ní uveden býti jměl, že někde dvůr poplužní na gruntech panskejch k záduší škol zdejších a zvláště tý nový školy za svý peníze, tak jako by jej sami páni za svý vlastní peníze kupovali, koupiti a ten potom k témuž záduší obrátiti a odevzdati, aby odtud z důchodův jistý plat do roka na téhož předního mistra a k tomu také na přilepšení stolu a expensí chudému žákovstvu na vydání se pomoc činila, chce, a před smrtí svou v tom se nejednou dal slyšeti, že téhož dvoru pánům k ruce záduší jistým zápisem dokonce postoupiti chce. Poněvadž to za živobytí jeho**) k místu a konci přivedeno není a aby manželka po něm zůstalá měla to dále držeti a spravovati, to se nechati nemůže, páni jsou na tom, jak on***) svůj čas vyleží a bude čerstvější, že [má] s ní o to mluviti a na místo postaviti, protož aby toho artykule taky považili a své zdání pánům oznámili z obce. Páni obecní a soudcové po vyžádaném potazu zdání svý na 1. artikul oznámili . . . . na 2. artykul: že se v nich také snáší, že jest slušná věc, aby [promluveno bylo] s paní Annou Kozlovou, co nejdříve může býti, poněvadž ne sobě, ale k záduší kupoval a obec do několika kop taky na to přidala, aby toho pořádným zápisem k záduší postoupila a z jejího opatrování [dvůr] vyňat býti mohl. Oznámeno jim, poněvadž v druhým artykuli, z strany dvoru postoupení, se pány se srovnávají, to že se při tom zůstavuje.

XXX.

M. Jan Hubecius zavolán před šepmistry popírá, že by byl původcem posměškův, z nichž ho M. Sarkander obviňuje.

(1598, 22. dubna. Memorab. fol. 290 v arch. Kutnohor.)

Mistr Jan Hubecius povolán do rady a příčina mu toho oznámena, že pan mistr Laurencius Sarkander, správce na ten čas školy Chrudimské, pánům včerejšího dne psaní učinil, v němž sobě to vysoce do osoby jeho

---

*) Lukanus.

**) Zygmund Kozel z Rejzntalu zemřel v úterý velikonoční, 24. března 1598. Rezek-Dačický II, str. 62.

***) Jan Veška, obecní hospodář.

stěžuje, kterak by původem jeho nějaký paškvily v škole po stěnách na potupu jeho psány býti jměly, a on dostavši ňákýho psaní, který on pan M. Sarkander p. doktoru Huberovi učinil, tu ho před žákovstvem valchoval, že by grammatiky dobře znáti nejměl, v čemž, poněvadž ode pánův žádá opatření, páni by rádi tomu vyrozuměli, co k tomu říkati bude, aby, když on se sem dostane, věděli ho čím spraviti a jak té věci opatřiti.

Proti tomu: Že jest se toho nenadál, aby M. Laurencius Sarkander, jsa člověk rozumný, měl pány takovými postranními řečmi a klevetami zaneprázdňovati a tudy jeho v ošklivost dávati jměl, a k tomu, aby on na svůj posměch sem již podruhý povolán býti jměl, a to se jemu od něho nevinně přičítá, že by původem jeho nějaký paškvily o něm M. Sarkandrovi na potupu jeho v škole po stěnách psány býti jměly, nýbrž on ani vědomosti žádný o tom jest nejměl. A co se nějakýho psaní p. doktorovi Adamovi Huberovi odeslanýho dotejče, o tom, co samo v sobě jest, oznámiti může, že kantor jeho jednoho času ráno k němu s tím psaním přišedše, jemu nejaký malum grammaticae v něm okazoval a z toho svůj posměch měl, ale on jest k tomu nic neřekl, a tak i to jemu se nevinně přičítá; a protož žádá, aby páni takových postranních, nedůvodných zpráv o osobě jeho k sobě nepřijímali a jeho u sebe v tom omluvena jměli.

Oznámeno: Že sou se páni taky do něho toho nenadáli, aby sobě v tom jakou stížnost do pánův, že jsou ho sem povolati dali, pokládati jměl, poněvadž to jemu k ublížení tytuli jeho jako i jiným jemu rovným, nebývalo a není, nýbrž toho se raději nadáli, že on, maje se odsud jinam odebrati, pánům za dobrodiní, která od nich a obce týto jak na onen čas, pokud pod disciplinou zde byl, tak nyní za správce poděkování učiní, než pak s něčím jinejm páni se tuto potkávají; to nechť jest tomu, páni sobě to k budoucímu času zůstavití chtí. Co se odpovědi a omluvy jeho proti stížnosti p. mistra Sarkandra dotýče, páni na ten čas toho při tom zanechávati a jemu potom to v známost uvésti chtíti ráčí.

XXXI.

Šepmistři vybízejí vdovu pí. Annu Kozlovou, aby popustila dvůr Pobořský k rukám obce.

(1598, 14. května. Memorab. fol. 337 p. v. a 338 v arch. Kutnohor.)

Páni šephmistři a páni u větším počtu se sešli na rathouz a tu taky k tomu obesláni páni obecní a páni soudcové, a tu jim, že se sem na rathouz sešli, poděkováno a tu jim oznámeno, za jakou příčinou jsou obesláni.

1. Co se tkne Anny po neb. Zygmundovi Kozlovi zůstalé vdovy, ta že chce ten dvoreček ve vsi Poboři na gruntech zádušních ku školám koupený přece držeti, připovídajíc ty věci, který k školám odtud náležely, taky spraviti. Ano i o dítkách svých tý naděje jest, že to činiti budou.

A toho se již tak ujímá i rychtuje práci, aby sem obilí vezli. Ale jest od pánův poručeno, aby tím ničímž hejbáno nebylo. A rozuměti, že ona sobě ku pomoci béře tu klausuli kšaftovní neb. Zygm. Kozla, kdež tam stojí: Co se některých almužen dotejče, že se jí v tom důvěřuje, že je taky spravovati a dávati bude. Co se tu míní, to-li týž jako jiné almužny, bylo by potřebí výkladu toho, kdo to psáti dal, ale ten již umřel. Poněvadž pak na onen čas mu ten spůsob povoleno, aby to v moci panské zůstávalo a obec taky nemálo k tomu učinila, nejprv nemalou summu na to dala, druhé: sedláci poddaní pobořští zdělají, zasejí, hnůj vyváží a to všechno dobře za 50 kop gr. č. stane se, spíš více, k tomu jsou poddaným odpuštěny roboty, který v dalekých fůrách vykonávali, tak jim dobře do 50 kop gr. č. každý rok k tomu dvoru od obce činiti se dostane. A p. Zygmund Kozel, když dal jednou tu summu, na ten dvůr více nepřikládá a tak při tom zůstává, ale páni každý rok musí roboty svý k tomu obrátiti, protož aby o to promluvili, má-li to při ní Anně Kozlový zůstávati; nemá-li, komu to jmá poručeno býti, a kdo se k tomu nařídití . . .

Páni se snesli na tom z strany I.: aby p. Anna Kozlová byla sem obeslána a s ní přátelsky o to jednáno bylo, aby, poněvadž k tomu práva ani na místě dětí svých nejmá, od toho dvoru raději z lásky a z dobrý vůle upustila, a nechtěla-li by z dobrý vůle upustiti, poněvadž jest grunt panskej a pánům náleží, nad to nebožtík k záduším na koupení dvoru toho ty peníze dáti se uvolil, páni svého aby se ujali a k záduší to obraceli . . . .

Páni obecní po potazu svém oznámili:

Že jest jim s podivením, že pí. vdova, poněvadž to nebožtíkovi bylo k opatrování do smrti poručeno, že se toho ujímá a to sobě a dítkám svým zděditi chce. Protož aby se páni toho náležitě ujali a obešlíc paní vdovu, jí o tom oznámili. A k tomu aby byli nařízeni k opatrování toho p. rychtář JMsti Cské a p. primator, jakož to prvy bývalo. A vidělo-li by se pánům koho jim více přidati, to při zvůli panský aby zůstávalo. A chtěla-li by se na ně více pí. vdova potahovati, že by jí tu nějaká summa náležela, aby z toho počet učiněn byl, co by se toho uznalo, a našlo-li by se co spravedlivého, to aby jí dodáno bylo.

XXXII.

Jednání šepmistrů s Annou Kozlovou z R. o postoupení dvoru Pobořského, na němž vázl plat správce školního.

(1598, 18. května. Memorab. fol. 301 p. v. v arch. Kutnohor.)

Anna Kozlová jsa (!) před p. šephmistry do plné rady obeslána v přítomnosti pp. starších obecních a soudcův k ní promluveno per Paulum Alaudam, že za tou příčinou sou páni ji před sebe obeslati dali, co se dvoru toho ve vsi Poboři koupeného k záduší dotejče, kterak by se měla

pronášeti, že by nebožt. p. manžel její se jí dožádati jměl. aby toho dvoru v užívání zůstávala, protož jest pánům s podivením, aby p[án] její se toho ujímal, an jeho pánem žádnej[m] nebyl, aniž také toho gruntu dědičně nedržel, toliko do libosti panský. aby z něho jistý plat p. mistru k Vysokýmu a na jiný žákovstvo od vaření k vyživení vydával, nebo že to dobrodiní ona chce činiti a tak [na] p. mistra školního 50 kop gr. č. dávati se uvolila. Ale poněvadž páni sou taky jistou summu k zaplacení toho dvoru dali, ano i roboty, aby panští poddaní při tom dvoru činili, nařídili, an n[eb] p[án] její žádnejm kollatorem nebyl a poddaní roboty na rolích k tomu dvoru činili a jinejch robot prázdni byli: protož p. šephmistři, p. starší obecní a soudcové na tom se snesli, aby se ona toho dvoru neujímala, nebo budou jisté osoby k tomu dvoru nařízeny, aby, jakých důchodův se sběhne, z toho každého roku počet pořádný činily, poněvadž dědičně manžel její toho dvoru postoupenýho nejměl, a k tomu, aby ona toho v užívání, zvláště ženská osoba, na posměch pánův šephmistrův měla zůstávati, nijakž povoliti nemohou. Protož věda(!) o tomto pí. Anna jistém oznámení a snešení panském tím se spraviti může.

Proti tomu: Z té[ho] obšírného promluvení že jest vyrozuměla a co by proti tomu promluviti jměla, to v spis že jest uvedla, kteréhož žádá za přečtení. Čten.

Po přečtení odpověděno jí per eundem: Co jest od Anny Kozlový proti oznámení z jistého snešení pp. šephmistrův, pp obecních a soudcův za odpověď ve spisu podáno, tomu jest vyrozumněno, a předně, aby jaký vejpis toho oznámení jí vydáván, an nová věc jest, býti jměl, toho se trefiti ani k tomu povoliti se nemůže, nýbrž toho při předešlém oznámení, poněvadž n. Zygmunda Kozla, manžela jejího, ten dvůr dědičný nebyl a kollatorem žádným také nezůstával, zůstavuje, však nicméně, bude-li chtíti vstoupení sobě do raddy vyžádati, žádost svou jakou přednášeti, páni jí toho přejí.

XXXIII.

Jednání další o Pobořský dvůr mezi šepmistry a pí Annou Kozlovou, která supplikovala ku králi za ochranu.

(1598, 23. července. Memorab. fol. 394 a 395 v arch. Kutnohor.)

Páni obecní, soudcové a starší z obce obesláni a tu jim předně z povolnosti, že se na obeslání dali najíti, poděkováno a příčiny toho obeslání jim skrze Pavla Skřivana oznámeny: . . . IV. Že pí. Anna Kozlová dnův těchto od J. Msti Cské poručení na supplikování její učiněného dodala, kterýmž poroučeti ráčí, poněvadž J. Msti stížně supplikuje, že by se páni v nepřítomnosti její dvoru toho zádušního ve vsi Pobořì neprávně, nemajíc k tomu žádného práva a spravedlnosti, ujíti, v něj uvázati a obilí v něm shromážděné pobrati a mezi sebou na škodu a skrácení jí a sirotkův jejích rozděliti jměli, jakož dále to poručení, kteréhož datum na hradě Pražském

v středu v den S° Kiliana leta 1598, a zvlášť supplikací její v něm zavřená v sobě obsahuje a zavírá, aby J. Mti o ty vše věci zpráva, aby se v tom J. Mt spravedlivě zachovati moci ráčil, učiněna byla. Pak poněvadž všem téměř vědomo jest, že neb. p. Zygmund Kozel, kterýž původ a začátek vyzdvížení nový školy byl a k tomu pánům příčinu dal, aby mimo předešlý officialy jiný vrchní správce, člověk učený z některý akademie, který by školu vyzdvíhnouti mohl, zjednán byl, a na toho stálýho platu ročně 50 kop gr. č. a žákům na zlepšení expensí k oboum školám se něco přidávalo; že ačkoliv se zde v těchto místech i jinde před dobrými lidmi ohlašoval a žádal toho, aby páni na svejch gruntech ňákej dvůr poplužní ke školám, odkud by takový platy i jiný věci k vychování žákovstva vycházeti mohly, koupili, on že svých vlastních peněz do 500 kop míš. na to dáti chce. Však potom více mimo 400 kop míš. dáti nechtěl. Páni pak, obmejšlejíc v tom taky budoucí dobrý tý školy, z měšce obecního 60 kop m. přidali, a tak s tím Václavem Luňákem za 230 kop gr. č. jej stržili a trh i na místě vší obce zavřeli a k ruce záduší škol zdejších, a ne p. Zygmundovi Kozlovi, koupili; a aby důchody z něho na ten stálej plat a vychování mládeže školní vycházeti mohly, poddaný Pobořský ze všech fůr a robot propustili za tou příčinou, aby se lépe role k tomu dvoru náležející vzdělávati mohly. A tak jedenkaždý tomu rozuměti může, že ten dvůr nikdá jest p. Zygmunda Kozla nebyl, než obecní a zádušní. Protož aby ten artykul v svý bedlivý uvážení vezmouce, pánům své zdání, co by se J. Msti Cské na poručení za odpověď dáti jmělo, [oznámili] . . .

Páni obecní, soudcové a starší z obce oznámili, že jsou se rádi z povinnosti na obeslání nadjíti dali a příčinu toho obeslání vyrozuměli a artykule jim podané v svém bedlivém uvážení jměli a na ty artykule z potazu svého své zdání takové oznamují: . . . IV. Co se tkne p. Anny Kozlový, poněvadž to také u sebe poznávají, že ta supplikací J. Mti od ní podaná všecka omylná a nedůvodná jest, a jim to dobře vědomo jest, že jest ten dvůr nikdá p. Zygm. Kozla nebyl, ač on toliko z svý dobrý vůle 200 kop gr. č. na koupení ho k záduší a školám dal: protož oni že se na tom snášejí, aby J. Msti Cské o tom, co samo v sobě jest, dostatečná zpráva a podle toho omluva učiněna byla . . .

XXXIV.

Volba inspektorů do škol, když byl úřad obnoven.

(1598, 27. července. Memorab. fol. 310 p. v. v arch. Kutnohor.)

Páni inspektores: J. Msti C. pan rychtář, pan primator a páni všichni; přidaní: 1. Václav Franc z Liblic, 2. Jan Šultys, 3. Václav Kandidus, 4. Jan Piscis, 5. M. Jan Benicius, 6. Martin Kochan z Prachové, 7. Jan Auštěcký, 8. Ondřej Hubka.

Quotidiani: 1. P. Václav Syxt, 2. P. Václ. Franc, 3. P. Jan Šultys, 4. Jan Piscis, 5. M. Jan Benicius, 6. Jan Auštěcký, 7. Ondřej Hubka.

XXXV.

Vdova pí Anna Kozlová žádá za stvrzení kšaftu svého manžela zemřelého.

(1598 2. září. Memorab. fol. 397 arch. Kutnohor.)

P. Anna Kozlová žádala, jakož jest kšaft neb. p. Zygmunda Kozla, manžela jejího, po smrti jeho pořádně ku právu dodán i publikován a svůj čas dle vyměření práva D. 60*) bez naříkání u práva vyležel, kromě že v jednom artykuli jest naň odpor vložen, ale i ten smlouvou jistou, která mezi správci dvoru zádušního a jí vykonávána [jest], na místě postaven jest, aby týž kšaft vejpovědí právní tvrzen a do kněh městských mezi jiné kšafty vložen a zapsán byl.**)

Edictum per d. primatem Paulum Lithomyšlenum:

Ačkoliv ten kšaft nenalezl se upečetěný pečetí nebožt., tak jakž při závěrce toho kšaftu od něho, že pro jistší důvěrnost pečetí svou jej upečetiti dal, doloženo jest: však poněvadž na onen čas k žádosti její v přítomnosti dvou osob radních a písaře hledán v domě a statku jeho nalezen a ten spor, kterej býti počal o jeden artykul, smlouvou zdvížen a na místě postaven a mimo to jiného žádného odporu kšaftu tomu se nenachází, mimo to také páni, majíce tyto chvíle žádost její v svém uvážení, sobě ku paměti přivedli, že ona od J. Mti Cské za otcovskou poručnici nad sirotky a statkem dskami jest nařízena, k žádosti její páni tak že činí a týž kšaft vejpovědí svou za pořádný tvrdí a k tomu, aby mezi jiný kšafty do kněh vložen a vepsán byl, však aby písařům za práci zaplaceno bylo, [povolují].

XXXVI.

Sukcentor Martin Slaměnský, koupiv dům Hazukovský, žádá za přijetí za Horníka.

(1598, 13. října. Memorab. fol. 420 p. v. v arch. Kutnohor.)

Martin Slaměnský, succentor od Vysokýho, předstoupiv s panem děkanem a p. mistrem školním a z toho poděkovav, od sebe promluviti dal: Že jsa toho oumyslu stav svůj svobodnej proměniti a manželkou se opatřiti, mezi jinejmi obcemi jest sobě zde v této slavné obci byt a živnost jak pro čistotu slova božího, tak i řád a právo, tudy také privilegia obzvláštní a svobody zde na Horách Kutnách oblíbil a k tomu dnův těchto od ur. p. Jana Šatnýho z Olivethu dům Hazukovskej na Tandlmarce trhem celým a dokonalým koupil, a protož žádá toho, aby páni k tomu povoliti, aby ten trh knihami městskými artykulován a stvrzen býti mohl, a podle toho takového bytu a živnosti zde jemu příti, a poněvadž jest zde několika let v škole při mládeži pracoval, k němu lásku a dobrou přízeň jmíti rá-

*) Sr. Práva městská od P. Kr. Koldína (vyd. Jos. Jireček) str. 139.

**) Original kšaftu uchován v m. arch. K. H. pod č. 5382.

čili. A aby nic v nedostatku bejti a žádost jeho při pánich své místo jmíti mohla, list zachovací od vrchnosti své předkládá. A když se to stane, on připovídá ku pánům poslušnost a uctivost všelikou chovati a všecky povinnosti městské dle jiných sousedův zastávati.

Dána mu z uvážení odpověď: Že páni ku přímluvě p. děkana a p. mistra nemajíce v té příčině žádnýho rozmejšlení a prohlédajíce k tomu, že dlouhej čas zde v škole při mládeži strávil a pokojně se choval, prohlédajíce k jeho přípovědi a zakázání, tak činí a k tomu, aby ten trh své místo míti a do knih vejíti mohl, povolovati ráčí a jemu se ochranou a láskou zamlouvají, však právu městskýmu aby 5 kop gr. dal a svýho měšťanství dotvrdil; a potom na přímluvu mnoha pp. prominuto.

XXXVII.

Rada povoluje Martinovi Slaměnskému, aby směl míti postranní školu dívčí, začež mu ukládá za povinnost účastniti se zpěvu literátů.

(1599, 25. ledna. Memorab. fol. 32 v arch. Kutnohor.)

Martinovi Slaměnskýmu na žádost jeho snažnou povoleno*), aby děvčátka čísti a psáti učiti mohl, a to do vůle panský, pokud by se jinou ňákou živností neopatřil; však na ten způsob, jestliže by pod tím titulem i pacholátka k sobě přijímal a v tom nejméně shledán byl, aby mu i děvčátek učení, tak jakž sobě páni to v moci zůstavují, dokonce zastaveno bylo, a on aby za to dobrodiní byl povinen mezi literaty S° Barborský chodívati a jim v zpívání nápomocen býti.

XXXVIII.

*Lauryn [Mathiades]**) Roudnický, sukcentor S° Jakubské školy, žádá za službu servusa.*

(1599, 21. dubna. Memorab. fol. 91 p. v. v arch. Kutnohor.)

Laurentius Roudnickej, succentor z školy Vysokokostelecké, na jednu i druhou žádost svou i také přímluvu p. arciděkana a jinejch pp. přátel svejch za mladšího servusa jest přijat, a když od povinnosti odstoupí, má mu se předložení [učiniti], jak by se v tý práci měl chovati, a závazek dán býti jmá.

---

*) V rkp. následuje přeškrtnuté: »který na ten čas s žádnou živností potkati se nemůže.«

**) Memorab. 1619 fol. 65 p. v.

XXXIX.

Témuž se dává závazek a vyměřuje plat a důchod prozatímní.

(1599, 10. května. Memorab. fol. 99 v arch. Kutnohor.)

Laurentiovi Roudnickýmu závazek ku povinnosti servuské po dostatečným jemu toho, co by taková povinnost v sobě nesla a jak se v ní chovati jměl, předložení a napomenutí dáno a jemu oznámeno, poněvadž Václavu Simonidesovi se ještě přece štans klásti bude a na ten čas se veliký nedostatky v měšci obecním nacházejí a expensí bude míti, že jemu toliko na ten čas 5 gr. se bude dávati, a předešlí servusové budou napomenuti, aby ho hned přece k accidentí připouštěli, aby na tom přestával, kterým časem páni, když poznají jeho pilnost, jeho dále jinak opatřiti chtíti ráčí.

XL.

Řehoř Čechtický, bývalý kollega školy chrudimské, žádá býti přijat za kaplana k Sé Panně Barboře.

(1599, 24. března. Memorab. fol. 67. p. v. v arch. Kutnohor.)

P. děkan a jiní p. preláti do raddy vstoupili, jako p. děkan, pp. faráři od sv. Barbory a Náměti, též i Kaňkovský, a žádost přednášejíc oznámili, že poctivej kněz Václav, správce církevní od sv. Panny Barbory, maje kaplana při sv. Panně Barboře kn. Jana*) a ten se při památce sv. Jiří jinam dostati jmá, a tento**) Gregorius Čechtický, byvše za collegu v škole chrudimské drahně časův předešle na jiných školách jest zůstával, k tomu jest se [přiznal], že za kaplana při poctivým kn. Václavu u sv. Panny Barbory a na kněžství se dáti umínil. A poněvadž jistý mají stvrzen řád (?) a jistý artykule, [aby], když který mládenec přijímán býti má, u přítomnosti pánův od V. Mtí vyslaných examinován byl, listy zachovací i vejhostní předkládal, v něm že dobrou naději jmají; a vedle toho pánův šephmistrův, aby jeho také znáti ráčili, jakožto ochrancův svých laskavých, za to že žádají; poněvadž za kaplana již přijat jest a na dalekou cestu do Lipska pracovati jmá, za to žádá a oni že se vedle něho přimlouvají, aby jemu pomoc od V. Mtí učiněna byla, tak aby se na cestě fedrovati i zase k svému povolání v dobrým zdraví se navrátiti mohl.

Oznámeno jim per dom. primatem Paulum Lithomyšlenum: P. rychtář J. M. Cské a p. šephmistři, za jakou příčinou p. arciděkan a vedle něho pp. faráři práci vážili, tomu jsou z promluvení p. archiděkana vyrozuměli, a že tak vo tuto církev péči mají, páni toho vděčni býti ráčí, a Gregoria Čechtickýho, vo kterýmž, jakž oznamuje, že dobrou naději mají vedle examinování a již přijat jsouce, fedruňku a pomoci jest, poněvadž do Lipska

*) Facilia.
**) Následuje v rkp. »přítomnej,« ale škrtnuto.

práci vážiti jmá, žádostivý, a za něho se přimlouvají i toho jemu učiniti chtějí, a k tomu povolání od Pána Boha pomoci žádají. Však poněvadž se tuto žádné zmínky nečiní, do kterého času zde zůstati jmá, tomu by páni rádi vyrozuměti chtěli.

Proti tomu od p. archiděkana: Že tento způsob a dobrej řád se zachovává z počátku při přijímání každého kaplana, [že] do dvou let přijímán jeden každej bývá, jakož pak i tento Gregorius Čechtický připověděl; dáleji bude moci také sá oznámiti.

Proti tomu od Gregoriusa [mluveno]: Jakož jest od pp. otcův svých pod ochranu přijat, tak také i pod vochranu V. Mti rád se oddává a žádá, aby na něj páni laskavou ochranu držeti ráčili; potom slíbil rukoudáním, že dvě létě pořád zběhlý zde zůstávati chce.

XLI.

Martin Slaměnský žádá za propůjčení místa špitalského písaře po Janu Faberiovi.

(1599, 14. června. Memorab. fol. 114. p. v. v arch. Kutnohor.)

Martin Slaměnský předstoupiv s pány přáteli žádal, poněvadž předešlej písař pp. špitalmistrův Jan Faberius sem v tato místa za písaře radního promovován, protož on sobě toho vinšuje, aby pánům a obci této sloužiti mohl, aby na to jeho místo se dostati mohl, připovídaje tý práce se vší pilností, věrností a bedlivostí vyhlídati.

Odloženo toho k uvážení.

XLII.

Jan Faber Ouštěcký, bývalý bakalář Barborský, a Ondřej Hubka, prv kolínský písař přední, žádají za propůjčení místa písařského u obce.

(1599, 17. května. Memorab. fol. 106 v arch. Kutnohor.)

XLIII.

Jakub Aunešovský, bývalý kantor S° Barborský a později písař práva Čechovského, přijat za písaře špitálského a dán mu závazek.

1599, 23. června. Memorab. fol. 140 p. v. v arch. Kutnohor.)

LXIV.

Náčrtek kšaftu M. Laurentia Sarkandra Falkenberského, předního správce škol kutnohorských.

(1599 bez data, kol 17. října. Orig. arch. K. H. č. $\frac{5486}{2}$.)

Dictionarium u Valentina knihaře 4 or. n., u Gedeona magistra in folio, která 7. n. ortů stojí. I k modlitbám latinským claussury na každý den.

14 tolarů panu Janovi Krakovskýmu do Čáslavě na jeho snažnou žádost a k jeho potřebě; na to u mne má birýt axamítovej, za něj chce 4 kopy; ale já jsem ho nechtěl tak draho.

Item: panu mistru Danielovi*) do Prahy měl jsem odvésti vosum kop za dikcionáře; padesáte jsem odeslal po p. bakalářovi nebožtíkovi; na to mi dlužen on p. Daniel Stárek v městě Pardubicích dva tolary za vázanej exemplář.

Item: 2 kopě dlužen zlatník Němec Mizenus, již tuším umřel; mám [v] zástavě postylu Lutherovu německou a druhou knihu německou astronomickou. Panu mistru Faberiusovi, měšťenínu Chrudimskému, ještě za mý někdejší nemoci zapůjčil jsem 20 kop; na to mi deset kop oplatil, o vostatek psal jsem mu minulý týden.

Item: Jacobus Zahrádka dlužen mi 6 kop bez některého groše; psal jsem mu taky, aby mi takový peníze odeslal, když měl na víno do Moravy jeti.

Item: Suchánkové nebožce k její veliký nouzi a potřebě, když ji muž opustil, nechtíce v šatlavě seděti, ke mně se utekla; zapůjčil jsem ji rozdílně za zaplacení vorkaufu, jak na zaplacení, tak na vypravování berní 12 kop; ty se na domě budou dobejvati.

Item do Bohdánče p. Janovi Mathebeusovi Libskému, mému dobrému příteli, aby na témž statku na tom dvoru, který sobě koupil, obstáti mohl, zapůjčil jsem mu padesát kop miš. Mám na to pod sekretem jeho i kněze Řehoře, bratra jeho, jistotu.

Item: p. Janovi Strakovi, již nebožtíkovi, za jeho věrnou službu dlužen jsem jemu 5 kop; však i s tím co Kundrátu po 4 bílejch za expedenta prvé poražíno býti má, že se to poráží; vostatek Johannes Sarkander, můj strýc vlastní, Zuzaně vydati má a povinen [bude].

Item: Zde na Horách Kutnách minulého roku šibalsky a podvodně Samuel Šubar Žatecký**) vyklamal na mně 10 kop; na to se najde také jistota po mně jedna i druhá jeho vlastní rukou psaná. Ty taky aby dobejval za to, poněvadž tam má podíl po svém panu otci bráti.

Item: Zde na H. K. ve čtvrtek před Galli tohoto roku zapůjčil jsem p. Janovi Štěpánovskému, koláčníkovi, k jeho veliké potřebě na přímluvu pana primasa zapůjčil jsem padesáti tolarů při přítomnosti dcerky jeho zde v tomto domě.

Item: V Kadani vod pana Matěje Macera za Němce, kterej byl na »Novým Světě«, dva tolary, nechť sobě Jan toho dobejvá; vostatek, jestliže by co dluhu pozůstávalo, chceli Johannes Sarkander dobejvati, to při jeho vůli neb darovati aneb je šenkovati.

*) Veleslavínovi.

**) Syn kn. Valentina Šubara Landškronského, bývalého děkana Žateckého a potom Kutnohorského, byl lehké zboží.

Paní Anně Moravcový za propůjčování peřin dlužen jsem tolar; item pradlí tolar. Bratru mému nejstaršímu Bartošovi Sarkandrovi Falkenbergskému v městě Opolí, poněvadž jest velkou škodu vzal v tažení s Maximilianem 50 tolarů poroučím pro jeho dítky, však i s tím, co jest mi koliv povinovat byl na matky podíl i s ouroky, buď málo aneb mnoho, všecko jemu odpouštím.

Panu Janovi Sarkandrovi Falkenberskému, bratru mému vlastnímu, poněvadž skrz voheň k veliký škodě přišel, že mu do gruntu všecko shořelo a poněvadž mně vždycky k liternímu umění po mém milém otci smrti vedl, poroučím mu pro ty malé dítky, aby se zase vystaviti mohl, za sto tolarů miš. i s tím se vším, co tam prvé za sebou má i s ouroky.

Item p. Matoušovi Sarkandrovi, bratru mému vlastnímu, poněvadž mu všecko shořelo, poroučím mu 50 kop míš. i s tím se vším, co prvé za sebou má z podílu i s ouroky.

Poněvadž mi pak paní nebožka Suchánková ve všem dobrym posluhovala, jestliže bude žádati Johannesa Sarkandra, že vše chce jejím dítkám, Voršile a Jiříkovi, těch 12 fl. odpusti[ti]; též také Jakobusovi Zahrádkovi těch šest kop.

Item: magistrovi Faberiusovi taky těch 10 kop z týž příčiny.

Ke škole Chrudimský odkazuji lexikon, začkoliv koupen býti může, velký.

Item: Zde také do školy Vysoko[ko]stelský, zač koliv koupen býti může.

Jestli by se co jinejch dluhův nacházelo, nechť se bezelstně však mému strejci zaplatí.

Co se koliv jinejch peněz nacházeti bude, ty ať se spravedlivě vyčtou, přečtou a spečetí vod pana primasa Litomyšského na Horách Kuttnách a od pana Václava Syxtidesa, souseda a Horníka na Horách Kutnách a tak spečetěný nápomocni budou Johannesovi, vejš jmenovanému strejci mému Sarkandrovi, mejm bratřím nápomocni bejti ráčíte, dodati.

V tom se také ohlásiti musím při mé poslední hodince proti mejm utrhačům, že jsem žádných peněz nikdež na lichvu nepůjčoval, krom že mi paní Libská košili darovala.

Do kolleje Pražský pánům mistrům 12 kop míš. odkazuji a panu rektorovi Bachaciusovi 10 kop míš. odkazuji.

Item: Pozapomněl jsem, že mi p. Samuel Klatovský v Chrudimi nepamatuji kolik kop dlužen zůstává; když sobě knihu Livium in folio zase vezme, nechť vostatek Johannesovi zplatí; více jeho knih žádnejch nemám, což bych se pamatovati mohl.

Paní Voršile Brázdový za její věrný opatrování dva dukáty uherský odkazuji.

Item: pradlí jeden dukát a Anně, služebný děvečce u paní Doroty jak byla, jeden dukát.

Item: Paní Dorotě Třebovské pro jejich věrné opatrování po dvou dukatích uherských jejich dcerám; pak-li by zemřely, ať na paní Dorotu spadnou.

Item: Všecky mé šaty i taky knihy bratřím svejm poroučím podle náležitosti, aby svejm synům, kteří se učiti chtějí, rozdividirovány byly.

Z slušného uznání však synům p. Václava Candida aby vydáno bylo po knížce, která by se jim hodila.

Item: Plášt panu Paulusovi Novodomenusovi, však s tou vejminkou, aby pomohl doprovoditi Johannesovi těch věci do patrie jeho tak, aby mu též Johannes za cestu náležitě zaplatil.

[Na rubu:]

1599 kšaft mistra Laurencia Sarkandra Falkenbergkského.

XLV.

Inventář statku po Janu Faberovi Auštěckém, někdy officialu, pak písaři radním na H. K.

(1599 18. října, kniha invent. 1596—1623, fol. E. 5. v arch. K. H.)

Letha 1599 v pondělí den sv. Lukáše evangelisty, v přítomnosti pana Jindřicha Labušky z velké rady a p. Bartholoměje Stěrby z osmi pánův soudcův popsán statček po dobré paměti p. Janovi Faberovi Auštěckým, písaři raddním na Horách Kutnách, pozůstalej.

Předně kněh se našlo toto:

Pět dílův biblí bratrské.

Johannis Calvini Institutiones et Epistolae in folio v bílý kůži.

Benedicti Aretii Problemata Theologica, též v bílý kůži in folio.

Terentii Comoediae cum scholiis Donati in folio.

Margaretha Philosophica in 4°.

Bohuslai Hassensteinii Lucubrationes oratoriae in 4°.

Alberti Magni Naturalis Philosophiae reparationes in 4°.

Nicolaii Hemingii Postilla.

Titi Livii Romana Historia in 4°.

Mathaei Collini Grammatica.

Compendium etymologiae et syntaxeos pro schola Gorlicensi. Laurentii Ludovici.

Chronicorum Carionis lib. 2.

Quintiliani Rhetorica in 8°.

Johannis Honteri Rudimenta Cosmographiae cum Mercurio Gallo-Belgico.

Confessio Christiana cum quaestionibus et responsionibus theologicis Theodori Bezae.

Dresseri libellus de partibus humani corporis.

Explicationum catecheticarum Zachariae Ursini 1ª pars.
Thomae Linacri Grammatica.
Stephani Riccii Commentarius in Hesiodum.
Lib. de postremis motibus Galliae: Brutum fulmen.
Levini Lemnii Herbarum biblicarum explicatio.
Poëmata Petri Lotichii.
Proverbia Bohemica M. Jacobi à Warwažowa.
Academicae Questiones Ciceronis.
Virgilius cum scholiis Henrici Stephani.
Hortus Italorum Poetarum.
Laurentii Vallae Grammatica.
Ciceronis Dialogi de Oratore cum Rhetorica Herennii.
Paraphrasis in Psalmos Johannis Mayoris Heroica.
Tomus secundus Commentariorum Riccii in Heautontimorumenon et Adelphos Terentii.
Rudolphi Agricolae et Jodoci Villicii Dialectica.
Adagia Erasmi.
L. Flori De gestis Romanorum libellus.
Officia Ciceronis.
Petri Rami Praelectiones in Georgica Virgilii.
Mecleri Grammatica Graeca.
Ph[il.] M[elanchtonis] Graeca; Epistolae Familiares Ciceronis.
Dialectica Trapezuntii; Dialectica Ph[il.] M[elanchtonis].
P. Rami Grammatica cum Dial. Pauli Frisii.
Joh. Thomae Freigii Paedagogus de artium initiis.
Paraphrasis Psalmorum Buchanani cum Tragoedia Jephtae.
Martialis Epigrammata.
Johannis Posselii Paraph. Evangalicorum graeca.
Dialectica Francisci Titelmanni.
Loci juris communes.
Historiae aliquot Ciceronis, C. Crispi Sallustii de conjuratione Catilinae, de bello Jugurthino.
Joh. de Sacro Busto, de Sphaera.
Fenestella de Magistratibus sacerdotiisque Romanorum.
Syntaxis graeca Posselii; Fabulae Aesopicae.
Erasmi Similia ex Plutarchi Moralibus.
Responsoria de tempore et festis.
Catechesis Chytrei. Arithmetica Frisii.
Alia arithmetica sine autore.
Tractatus de Coena Domini Theodori Bezae et aliorum.
Idem de praedestinatione J. Calvini též rukou n[ebožtíka] psaný.
Calumniae adversus hanc doctrinam & Joh. Cal. responsio. Item Monomachia Labateri cum Eberhardo, psaná rukou neb[ožtíka.]
Ludovici Schwartzmageri, iuris consulti, miscellaneae.

Questiones nevázanej in 4°.

Memoriale:

Z týto bibliotbeky několiko kněh příčinou Václava staršího sirotka zmrháno a odkud to zase vynahraženo býti jmá. Vide Memorab. 1609 Deus in loco f. 4. gi di um 2. Septembru.*)

Letha páně 1600 v sobotu po sv. Řehoři, u přítomnosti p. Jindřicha Labušky z velké rady a p. Jiříka z Řásné z prostředku pánův osmi soudcův, popsáno cínové nádobí a jiné věci po neb. Janovi Faberiovi Auštěckým, písaři radním na Horách Kutnách, a neb. Saloméně, manželce jeho, pozůstalé.

Předně posláno do váhy nádobí cínového kusův 21; vážilo 43 ℔. vedle cedulky z váhy poslané.

V komoře pod světnicí:

V truhle žlutý bez noh:

Mantlíček muchejrovej ženskej, běliznami podšitej s černými spratky, napřed kratičkej.

Item životek karmazínovej, hřebíčkovej, šňůrkami hedvábnými premovanej.

Item ferštátka černá s prýmy plavého axamitu třemi.

Item haraska černá s prýmy plavého aksamitu neb. p. Salomeny darovaná pí. Anně, po neb. Martinovi Slaměnským pozůstalé vdově, sestře nebožky, že jest po smrti neb. Jana Faberia a neb. Salomeny dítky po nich pozůstalé opatrovala, v té naději, že dále od nich lásky své a ruky ochranné odjímati nebude.

Starý galiothy černý šamlatový bez vody dány synům na šatky.

Item starý muchejrový galiothy též dány k rozdělání; kabát letní česanej barchanovej.

Item životek plátěnej s rukávy šamlatovými černými bez vody.

Madrac popelatej barchanovej s černými barchanovými rukávy.

Kolar vetchej míšenského sukna s bavlnou.

Mantlík jednoduchej letní ferštatovej, aksamítem premovanej.

Item plášt nebožtíka dlouhej z mišenského švortzgrýnu; sukníčka otřelá, českýho sukna.

Item lůže zeleny pod nebesy, na něm telecí polštář chlupatý, spodní peřiny dvě, jedna s povlakou; polštář koženej bílej.

Druhá peřina bez povlaky. Item svrchní peřina bez povlaky.

Item dva polštáře o jednom sovku; jeden merhovanej modrej, a druhej prostej.

Dvě podušky bez cejšek; poslamka.

Na hoře v světnici:

Dětem od peřin dáno: dva polštáře, na nichž Václav, syn nebožtíka, líhá.

*) Viz dále č. XCIV.

Item tři kusy pernatý; Daniel na nich, též syn, lhá.

V truhle zelený velké nalezeno:

Cedule řezaná neb. Jana Faberia psaná, kterou p. otce svého z 150 kop na spravedlnost svou dědickou přijatých kvituje.

Item dva listy zachovací z města Auště pod pečetí na papíře psaný.

Item listy Jana Holýho, otce neb z města Horažďovic na pargameně.

Item druhej list zachovací na pergaméně Jana Holyho, neb. Jana Faberia otce, z města Lithoměřic.

Item vysvědčení neb. Jana Holýho z města Auštku o chování v sousedství mezi nimi.

List vejhostní na neb. Jana Holýho, otce jeho, od pí. Evy Sezimové.

Od vinutých šatův:

Ručníkův šest; prostěradlo velký se dvěma mřížemi bílými. Druhý prostěradlo s jednou mřížkou menší.

Item jedno prostěradlo velký s jednou mříží.

Item prostěradlo velký s širokou mříží; plachty tři, dvě tenčí a třetí tlušší.

Item plachta jedna žemněná.

Dvě cejchy na velkou peřinu a třetí na menší.

Druhá menší zelená truhla a v ní:

Čepice aksamitová s předky kuními a laloky vnitř.

Item loket malovanej zlatem podkládaný.

Klobouk s šmukem okrouhlého vrchu novej.

Druhej klobouk též s okrouhlým vrchem starej.

Měšec koženej do lázně.

Item čepice s širokými štorci hřbetovými, liščími.

Botky nebožtíka schozený.

Item sukna z gallesu $11^1/_2$ lokte nestoupeného po 15 gr. č. koupeného od Jana Lithomyšlského; prodáno pro sirotky.

Lamentací in folio notované.

V témž statku na hotové sumě vedle kšaftu neb. Jana Faberia, co za lidmi jměl, najíti se jmá jedno sto dvě kopy 20 gr. vše českých.

Téhož letha 1600 v sobotu po sv. Anselmu 22 Aprilis, u přítomnosti p. Jindřicha Labušky z velké rady a Jiříka z Řásné z p. osmisoudcův, skrze Joachima Součka a Jana Kouřimského jinak Svobody, starší krejčovské a přísežné, šacované šatstvo po neb. Janovi Faberiovi a Saloméně, manželce jeho, zůstalé k žádosti a u přítomnosti p. M. Jana Benicia Thaborského, sirotkům pozůstalým kšaftem neb. Jana Faberia nařízeného poručníka, i na místě p. Václava France z Liblic, druhého poručníka, na místě z světa sešlého Jiříka Hrůzy z práva k němu přidaného:

Item plášt míšenského sukna za	2 kopy	gr. č.
Sukně kazyačka vetchá za	30	gr. č.
Madrac za	35	gr. č.

Sukníčka muchejrová zánovní za	1 kopu 30	gr. č.
Kabát řezanej za	35	gr. č.
Klobouk zánovní s hedvábnou šňůrou za	37½	gr. č.
Životek plátennej s šamlatovými rukávy bez vody za .	15	gr. č.
Čepice aksamitová s kunami za	1 kopu 30	gr. č.

Ženský šaty:

Živůtek karmazínovej popelatej za	26	gr. č.
Mantlík muchejrovej běliznami podšitej s spratky černými za	1 kopu 45	gr. č.
Item mantlík ferštatovej za	50	gr. č.
Item sukně ferštatová s prýmy aksamitovými za . . .	1 kopu 15	gr. č.
Facit . . . 11 kop	48 gr. 3½	d. č.

XLVI.

Jednání v radě o opatření uprázdněných 2 farářských míst a místa správce školního po morem zemřelých: arciděkanu Melisseovi Krtském, Johanidesovi Košetickém a po mistru Sarkandrovi Falkenberském. Dále o deputátním obilí k děkanství.

(1599 20. října. Memorab. fol. 235 p. v. arch. Kutnohor.)

Páni obecní a páni soudcové obesláni a tu jim oznámeno, že již z daru p. Boha, to co na onen čas od p. Zygm. Kozla koupeno jest k obci, to již v dskách páni sobě ten pominulý pátek vloženo jmají, a to nedorozumění, které mezi pány a pí. Kozlovou již vdovskou (?) bylo, jakýmž prostředkem býti mohlo, na místě jest, jakž jim o tom relací, poněvadž někteří z prostředku jich taky toho přítomni byli, učiniti moci budou.

II. Že vědí jakým pádem obec tato jest navštívena, že onehdá kněz Petr Johannides,*) farář Námětský, umřel a pochován jest a nyní p. děkan kn. Jakub Melisseus takměř nenadále mimo všechnu naději z tohoto světa vykročil, při tom také p. mistr Laurentius, správce školy, kterýž již do konce oumysl svůj k obci týto přiložil a zde zůstati i školu náležitě spravovati mínil, taky včera pochován jest, a tak znamenití tři sloupové a podpory obce týto klesli.

Co dále za tím půjde, Bůh milej ví.

Nebo když takoví lidé v obcích umírají, bývá zlý znamení; lid obecní nekázanej v poslušnosti státi nechce a nic jím hnouti nemůže, ani ti hrozní zázrakové, ani tato rána Boží morová, ani nic jinýho.

Protož jest potřebí, abychom v pravdě ku pokání svému přistoupili, jeho v hněvu jeho krotili a kdož by tak to činiti nechtěl, k tomu každého jměli a nutkali, tak aby zlý plenéno a vykořeněno bylo a na to místo dobrý vzděláno bylo.

*) Košetický.

Poněvadž pak to místo pustý jest, — děkanský i druhý — povinností jest, aby se o ta místa starali a je hodnými muži, prvé nežli by se nám tu kdo jiný utekl, opatřili, ano i do škol.

III. Potom že se jich taky tejna nečiní, že pan děkan vobilí z Zibohlavech dal všecko vymlátiti a buď do svýho domu je zsvésti aneb prodati dal, a tak jest daleko do novýho; jest vědomý, že ten oužitek od sv. Havla do druhýho sv. Havla jíti jmá a předešle za to na vychování pana děkana 100 kop gr. se dávalo, protož kdokoliv sem se dostane, bude chtíti neb těch sto kop gr. nebo ten artykul, kterejž před rukama nejní, protož že jest i o to potřeba rozmluviti, aby tudy obec nějaký škody nevzala, poněvadž prvy skrze ten dvůr dosti škody vzato jest.

Páni obecní a páni soudcové po potazu oznámili: K prvýmu že pánům děkují, že tu ostali, že to již na místě jest. II. Jinak taky že nepoznávají, než že pán Bůh hněv svůj patrný (?) pouští a takový osoby prostředkem smrti z tohoto světa povolati ráčil, na místo jich aby kn. Václ. potřebován byl. A poněvadž jsou dva kaplani, aby jeden k Náměti a druhý k Barboře dán byl.

III. Z strany obilí, poněvadž to na budoucí rok budoucímu p. děkanovi zůstávati jmá, aby na to bylo ptáno, kde by bylo, aby se jemu dostalo; pakli jest prodáno, poněvadž statek před rukami, aby z toho panu děkanovi budoucímu odměna se stala.

IV. Strany pana mistra aby bylo do Prahy odesláno do akademie a o jiného jednáno.

Od pánů zase oznámeno: Co se tkne stolice děkanský, pánům se vidí, aby do konce jemu správa byla poručena a on tam osazen, tak aby tu na povřísle nezůstávalo pro jiné a jiné rozličné potřeby a případnosti.

Co se tkne obilí, vyslanej jmá se teď navrátiti; ten co oznámí, tím budou potom spraveni, co se najde nebo nenajde. Nenajde-li se, aby o to s vdovou [děkanovou] mluveno bylo.

Z strany pak pana mistra páni jsou na tom, aby někdo byl do Prahy vypraven a tam k předzvědění, kdo by tak na ten čas na místě správce býti mohl, o toho stál, a mezi tím se o to starali, aby k sv. Jiří správce jiný dosazen byl.

XLVII.

Náčrtek kšaftu Jana Sarkandra Falkenbergského, synovce M. Lauryna a dědice.

(1599 bez data. Orig., arch. K. H. č. $\frac{5486}{1}$.)

Poněvadž před smrtí pana strejce mého pana Laurentiusa Sarcandra jeho jistejm uvážením a soudem, nemalá částka pro vopatrování a chování mé k němu a lásku strejcovskou mně jak knih jeho, tak také i peněz na dluzích i jinejch hotovejch odevzdáno a kšaftováno jest a těch peněz, totižto dluhů aneb které na dluzích jsou k svému učení dálšímu užívati

jsem je vyzdvihnouc měl, jiné pak domů dopraviti a těm, kterýmž náleží, totiž panu otci mému a jinejm strejcům, odevzdati. Ale že pak Pán Bůh všemohoucí z hodné a spravedlivé své vůle mne těžkou nemocí navštíviti ráčil, protož, kdo a jak by toho, co mně odkázáno jest, po mé smrti užívati měl a mohl, kratičce, pokudž mi Pán Bůh zdraví a rozumu dobrého popříti ráčí, z dobré a líbezné vůle své oznámím:

Předně Johannesovi Strakonicenusovi poroučím a odkazuji za jeho věrnou službu a opatrování jak nebožtíka pana strejce mého tak i potom mne, nebo i sám pan strejc mi dostatečně před smrtí svou poručil, abych jemu za tu službu a opatrování hodně a slušně neb na penězích aneb knihách odplatil. Jemu tehdy, jak mé všecky knihy a šaty, tak i páně strejcovy, cokoliv jich jest, odevzdávám a nad nimi ho plnomocníka činím a jemu tímto posledním kšaftem je odevzdávám a pánův poručníkův velice žádám, kteréž mně pan strejc před smrtí svou jako za otce vystavil, — jako předně pana primatora a pana Václava Sixtidesa, — aby jemu takové knihy vydali a odevzdali, a summou všecko svý Johannesovi Strakonickému, item paní Dorotě odevzdávám a plnomocnicí jí činím nad těmi 50 kopami, kteréž panu otci jejímu pan strejc málo cosi před smrtí svou zapůjčil, a to pro mnohé jak k němu tak i ke mně v nemoci chování a opatrování; však s tou vejminkou, aby ten plášť, kterej pozůstává zapečetěnej v světničce, Johannesovi Strakonicenusovi odevzdala.

Item Jakubovi Pistorovi z Byčiny padesáte kop, kteréž jsou v Bohdanči, vostatní Johannesovi Strakonicenusovi.

Maruši, kuchařce, u pí Doroty dluh vodevzdávám; jiné dluhy všecky, co jich pozůstávati bude, Johannesovi Strakonicenusovi za jeho věrnou službu.

Paní Dorotiny »Knihy devatery« pozůstávají v světničce prvé nebožtíkovi panu mistru zapůjčený, též korduláč a lžíce stříbrná, to se má vydati.

Dluhy, co jest naloženo na funus p. mistra, ty z peněz hotových, co jich pozůstávati bude, budou se platiti mimo kšaft pana mistra.

Jiné věci pana mistra, jako šatky, plátna, paní Dorotě s Johannesem Strakonicenusem poroučím, jak za její věrnou službu tak i Johannesa Strakonicenusa ochranu a summou jemu vše, co zbejvati bude zbytkův po panu mistru, poroučím, poněvadž to vše mně od pana mistra odkázáno bylo, aby on s tím, co chce, dělal.

Item: Panu Pavlovi Novodomenusovi plátna asi na dvě košile a některej peníz z lásky pro prvnější věrné služby k panu mistru i některou knížku.

Panu Vackovi Candidusovi tabule, které tam visí v světničce, nebo i pan mistr jemu je darovati prvé připověděl.

Náklad na funus p. mistra:

15 loket šamlatu po šestnácti bílejch, 9 loket kmentu po desíti bílejch, za truhlici 16 alb.; vod šití nejní zaplaceno ani sukničky, ani čechlíku.

In summa: jak jest mne pan mistr nad tím vším vystavil ochráncem a opatrovníkem a co jest poručil, aby se tak vyřídilo, tak já Johannesa Strakonicenusa též vystavuji a jemu nade vším moc poroučím a plnomocenství dávám, aby on, co jsem já vyříditi měl, to vyřídil.

[Na rubu:]

1599 kšaft Johannesa Sarkandra Falkenbergkského.

XLVIII.

Úřední relace o kšaftu M. Lauryna Sarkandra Falkenbergského.

(1599 25. října. Memorab. fol. 238 p. v.)

Pan primator Pavel Lithomyšlský relací činil, že pominulého dne outerního poslal pro něj nebožt. pan mistr Sarkander, jemu oznámil, že teď kšaft umyslil spisovati dáti, jej s panem Václavem Sixtem, aby toho executorové byli, žádal.

Item že to k sobě přijal a jemu se zakázal — bude-li toho potřeba, — aby o to se nestaral a nic tak tejně to nečinil, než před jinými tu mládenci to zjevně řídil.

Potom jsa k tomu p. Jiřík Svoboda vyslán, ten kšaft jeho přinesl, a on jej spečetil svým sekrytem, a potom, zapomenuv jej v středu sem dodati, jej dnes dodává.

Ohlásil se p. Jiřík Svoboda také k tomu, že když onehda z váhy ode pánův k tomu litkupu vyslán byl, u přítomnosti Matouše servusa jej přivolal a tu hned se ptal na kšaft; dali mu jej sepsaný.

Jeden ten mládenec měl jej u sebe v kapse; tak on přijavše jej, na jednu i druhou stranu obrátil a na něj s pilností pohlídal a jemu jej podal, žádajíc aby jej přijal a dodal, kdež náleží.

A když již týž kšaft od něho přijal, spomenul na klíče, ptal se, kde jsou; taky mu je dodali.

Tak on to že přijal a jej ku p. primatorovi dodal; rozumu a paměti zdravé byl, ani se nadál, aby ten den jměl dokonati.

I podle toho žádali p. primator Pavel Lithomyšlský a pan Václav Sixt, aby takový kšaft utvrzen a vyhlášen a to opatřeno bylo, poněvadž není naděje, aby na tom se kdo co slušně zastavovati mohl, a on nebožtík, nejsa zde usedlej, toliko o tom, co z svý péče jmá, a o knihách svých kšaftoval, aby ta světnička vyprázdněna byla, a poněvadž také něco pánům professorům kšaftováno jest, aby se jim to dostalo a p. rektor k obci týto v potřebách nynějších nakloněn byl. I jest z uvážení panského.

Matouš servus, který taky toho přítomen býti jměl, oznámil, že bylo tam u něho těch mládencův, a když jej jměl p. mistr v rukou ten kšaft, hleděl na něj, chtěl jej čísti, ale všechen se třásl, nemohl.

Chtěl jej ten mládenec čísti; i oznámili, že to býti nemůže, aby byl před jinými čten. Tak jej p. mistr dal p. Jiříkovi, aby jej dodal, kdež náleží, a při tom i klíče.

I povoleno na takovou relací, jakž p. primatora, tak i p. Jiříka Svobody, též Matouše servusa, týž kšaft otevříti a čísti, vzláště, poněvadž jest potřeba toho, aby se tomu vyrozumělo, co komu kšaftuje, aby se pokoj v škole vykliditi pro jiné mohl.

Dali za odpověď: Že rozumějí, že jest se to všecko po školsku dálo; však poněvadž netoliko tito relatorové, ale i jiní, — bylo-li by toho potřeba, — svědkové té vůle jeho poslední jsou, a nebožtík jsa v těžký nemoci postaven již k cíli svýmu pospíchal, uslyšev, že nebožtík pan děkan umřel, s nímž žádostiv byl v jednom hrobě ležeti, protož že oni děkují, že tomu povolovati ráčí, aby to při právu své místo jmíti mohlo, nebo jest potřeba, aby prò jiné toho šetřeno bylo, aby poslední vůle takových lidí šetřeno bylo.

I čtěno, což tak p. Jiříkovi Svobodovi dodáno; po potazu žádali odkladu a toho vejpisu.

XLIX.

Ondřej Brtnický, kantor Vysokokostelský, zve radu na své veselí s pí Ludmilou Dítětovou, dcerou Stanislava Kožešníka, a žádá, aby mu propůjčena byla služba obecní.

(1600 17. ledna. Memorab. fol. 229.)

Andreas Brtnický, kantor Vysokokostelský, předstoupiv přede pány s pány přáteli svými a vinš křesťanskej učinivše, oznámiti od sebe dal: Jakož oblíbiv sobě k manželství Lidmilu, po Pavlovi Dítětovi zůstalou vdovu, jak od ní předně, tak přátel jejích příbuznejch na to laskavý zámluvy, že jemu se za manželku, poněvadž se v tom vůle Boží bejti poznává, dostati jmá, když toliko se důvěrnou jistotu svýho žádnýho . . . . . . *)

(1600 19. ledna. Memorab. 231.)

Andreas Brtnický, kantor školy Vyso[ko]kostelské, oumysl svůj p. Bohem sobě vnuknutý p. šephmistrům přednesl, že jest s poctivou vdovou pí Lidmilou, dobré paměti p. Stanislava Kožešníka dcerou, slibem k stavu sv. manželství utvrzen a s ní dne příštího nedělního k stavu sv. manželství dle řádu církevního oddán býti jmá, žádaje, aby J. Msti páni šephmistři ku poctivosti sňatku jeho k veselí svadebnímu za pány přátele se postavili; nicméně poněvadž v tom vůle p. Boha jest, aby v této obci vštípen byl a za něj poctivé commendací z markrabství Moravského učiněné jsou, vedle toho pan děkan kněz Václav Šteffanides za něj, jakožto jeden inspektor školy se přimlouvá, že jej sobě vedle tohoto božího uložení poručeného jmíti i také potomně jej ku povinnosti a službě nějaké v obci této připustiti a k němu lásky patronské dokazovati ráčili.

*) nedopsáno.

L.

Ondřejovi Brtnickému, bývalému kantoru sv. Jakubskému, propůjčeno písařství práva Hloušeckého.

(1600 6. března. Memorab. fol. 261.)

Ondřej Brtnický, kantor od Vysokýho, přijat za písaře na právo Hloušecký a tu mu v přítomnosti rychtáře a konšelů závazek dán a vedle toho napomenut, aby se tak, jakž ten závazek v sobě obsahuje a zavírá, choval.

LI.

Důchody škol a kostelů z nově zaraženého důlu obecního »Šťastný«.

(1600 10. května. Memorab. fol. 316.)

Daj Buoh štěstí, aby se jméno s skutkem srovnati mohlo.

Leta 1600 v středu po sv. Stanislavu, to jest 10. máji, rozkverkování tálův v dole obecním »Šťastný« řečeným na couku Kuklickým stalo se v plné raddě u přítomnosti pánův obecních a p. osmi soudcův.

K školám a záduším ze spolka . . . . . 4 kuksy . . . . .

LII.

Bakalář Václav Nemes Chrudimský zve šepmistry na svatbu.

(1600 10. května. Memorab. fol. 312 p. v.)

P. Václav Nemes Chrudimskej, svobodného umění bakalář, vstoupivší do raddy s p. Janem Endrlem a p. mistrem Janem Beniciusem, písařem raddním, pány přáteli svými dožádanými, od sebe promluvení učiniti dal: Jakož jest z jisté vůle a vnuknutí P. Boha všemohoucího stav svůj panický proměniti a poctivou vdovu pí Maruši po dobré paměti p. Pavlovi Cholopickým pozůstalou za manželku pojíti v tom úmyslu utvrzen a den již k veselí svadebnímu se přibližuje příštího dne nedělního: protož se vší náležitou uctivostí JMstí p. šephmistrův, jakožto pánův patronův svých milých, snažně žádá, aby se ku poctivosti jich sňatku za laskavé hosty propůjčiti a jej přítomností svou i se pány písaři raddními ozdobiti ráčili, připovídaje svou všelikou poslušnost a vděčnost JMstem za laskavé opatření prokazovati.

Jest mu zámluva učiněna, že páni ráčí na něj svůj pozor jmíti, pokudž jaké dále ochrany od pánův žádati bude.

Místo pak dárku, který by se k veselí svatebnímu jemu odvésti jměl, půl vědra vína darováno býti jmá.

LIII.

Volení inspektorů školních a jakým způsobem se to dělo při obnově úřadu.

(1600 31. července. Memorab. fol. 369.)

Páni toho dne se na rathous sjíti ráčili za příčinou řízení a na místě postavení nížepsaných ouřadův a povinností obecních:

. . . .

Páni inspektores do škol:

JMCské pan rychtář, pan primator a páni všickni [šepmistři]; k nim přidáni pan Jan Hubka, p. Jan Šultys, Mikuláš Vodňanský z Čazarova, pan Jan Piscis, M. Jan Benicius, Ondřej Hubka, Ludvík Veverin z Kranichsfeldu, Jakub Bzenecký.

Každotýhodní: p. Václav Franc z Liblic, p. Václav Sixt, p. Jan Hubka, p. Jan Šultys, Mikuláš Vodňanský z Čazarova, p. Jan Piscis, M. Jan Benicius, Václav Nemes.

. . . .

Po vykonání a vyřízení toho všeho a zvolení osob k nadepsaným ouřadům a povinnostem jest zavoláno na pány obecní a soudce a jiný z obce obeslaný a tu, když vstoupili do radní světnice, jest jim z takové povolnosti, že na obeslání panské na rathouz se dali najíti, poděkováno a příčina toho oznámena, poněvadž dnův těchto ouřad konšelský jest obnoven a radda jinými osazena, že zatím vedle starobylého způsobu, předně ze všech sousedův starší z obce voleni a z těch potom osoby k spravování některých ouřadův obecních, poněvadž páni sami všeho všudy osáhnouti nemohou, vybírány a nařízeny bejvaly.

Protož že páni taky ten starobylej, chvalitebnej způsob nyní zachovali a vybravše jisté osoby z obce, z kterejchž by zase k takovým úřadům a povinnostem obecním pro polehčení pánův a pro míň práce osoby hodné voleny byly, je vyhlásiti a pronuncovati dadí; protož kdožkoli jmenován bude, aby vystoupil a slib obyčejný pánům a vší obci vykonal.

A tak nejprvé starší z obce pronunciováni a ten slib po písaři říkali. Po vykonání pak toho předešlí páni obecní a osmisoudcové vystoupivše z jinejch, z lásky, kterou k nim prokazovali, pokud v těch povinnostech na ně vzložených zůstávali, poděkovavše, zatím žádali, aby z týchž povinností propuštěni a jiní na místa jejich, tak jakž to vždycky předešle se zachovávalo, voleni byli.

Načež jim dána odpověď, že páni jim také děkují, že jsou se k nim ve všem, cožkoli jim kdy poručeno bylo, volně a poslušně chovali, a dále je vedle žádosti jich z předešlých povinností propouštějí. A tu potom zase páni obecní a osmisoudcové v nově zvolení, vyhlášení a pronunciovaní a závazky obojí, — páni obecní zvláště a páni soudcové také vzláště, — ku povinnostem svejm po písaři je říkajíce vykonali.

Po vykonání pak těch závazkův obojí napomenuti skrze p. primasa: Poněvadž ti závazkové jim, jak by se v povinnostech svých chovati a čeho

šetřiti nejvíce jměli, vyměřují, že bude potřebí, ty aby, jako za nějakou instrukcí, vždycky před očima svýma jměli a vedle toho se řídili. Potom také pečet pánův osmisoudcův Janovi Hubkovi Jaroměřskému, jakožto přednímu z nich odvedena s tím napomenutím, aby jí k čemu náleží užívati hleděl. Připověděli všichni na to napomenutí pamatovati a tak se chovati.

Zatím předešlý rychtář městský Jan Enderle, kožešník, již osoba raddní, vyvstav z místa svého žádal také z povinnosti rychtářské propuštěn býti, pánům z laskavé ochrany a sousedům z volnosti a poslušnosti děkujíc, žilnou pečet rychtářskou p. rychtáři J. Msti Cské odvedl.

Kterýž tolikéž jest propuštěn a jemu z práce poděkováno a jiný rychtář volený vyhlášen a jemu závazek k té povinnosti dán.

A po vykonání toho, aby se tak, jakž týž závazek vyměřuje, chovati hleděl, jak od pánův tak i JMCské rychtáře napomenut; načež připověděl pamět jmíti a tak se poslušně chovati. Potom pak také jiní ouřadové obzvláštní vyhlašováni a po vyhlášení všichni napomenuti, aby jedenkaždý, věda k čemu jest potažen, v tom se bedlivě a spravedlivě chovati hleděl.

A s tím potom jsou rozpuštěni.

Co se pak hejtmanův a desátníkův po čtvrtech dotejče, toho ad fer. 4. odloženo.

LIV.

Šepmistři kárají zvoníka od Náměti Jana Slánského, Duchoslava Charamzu, Jana Voženíška, Jana Čáslavského, že nad dovolení přijímají k učení liternímu větší počet dětí na úkor výsadních škol K. H

(1602. 14. ledna. Memorab. fol. 180.)

Jan Slánský, zvoník na Náměti, Jan Čáslavský, Duchoslav Charamza jinak Dušek a Jan Voženíšek jsouce do raddy povoláni tu jim stíženo, že mimo vůli a povolení vrchnosti přes jistej počet pacholat a mládeže k cvičení a učení liternímu přijímají, tak že školám zde nařízenejm k velikému zahubení jsou. Protož, aby se toho spravili, proč se toho dopouštějí. Oznámili, že mimo deset pacholátek více jich neučí; že pak někteří mimo ten počet při nich se zdržují, to pro nedostatek šatkův svých rodičové jsou je k nim oddali, však že mimo nařízení panský a počet jim uložený přijímati nechtí. Dictum per dom. Venceslaum Francz:

Poněvadž jistou zprávu toho páni jmíti ráčí, že mimo jistej počet a uložení panské víceji pacholátek k sobě na učení přijímají, však páni ráčí se v tom snášeti a toho při tom zanechávati, aby jedenkaždej z nich, poněvadž při kostele Nămětském chválami božskými posluhují, přes počet uložený, to jest 10 pacholátek více nezdržovali a k sobě jich nepřijímali, a to ty, kteří by se slabikovat a čísti učili. A když by se čísti vyučili, tehdy ať*) je do škol hlavních, které sou zde nařízeny, odsílají.

* V rkp.: ‚aby'.

Jestli že by pak se to jináče vyhledalo a našlo a mimo ten počet uložený více jich přijímali, než jim to bude obmezeno, aby jim daremně viny nedávali, než sami sobě.

LV.

Jan Strejc Písecký,) kantor sv. Jakubské školy, žádá radu za přímluvu při radě Písecké, aby mu byl vydán list zachovací, který mu byl prvé Písečany proto odepřen, poněvadž nemohl udati, kde se osadí.*

(1602 23. ledna. Memorabil. fol. 186 p. v.)

Jan Strejc Píseckej, kantor školy Vysokostelské, přednesl žádost svou skrze Daniela Šlenice, kterak jsa on z mladosti v bázni Boží zveden a v literním umění začátky vzavši, při něm posavad trvá a prací svou i této obci posluhuje; a jak předešle vždycky na svou poctivost a dobré jméno pozor jměl, tak až posavad dobrým, šlechetným chováním je zachovati a hájiti se přičiňuje.

Pročež maje leta dospělá o to jest pečoval, aby jemu z města Písku, vlasti jeho, list zachovací o řádném rodičův jeho v stav manželský vstoupení a sebe z řádného manželství a poctivejch rodičův na svět zplození pod pečetí městskou vydán byl. I za tou příčinou jest tam práci vážil a to tak, že vysvědčení jak o snětí rodičův jeho, tak i jeho na svět zplození ku právu přijato a zapsáno jest, sobě opatřil.

Chtěje pak dále takového zachovávacího listu dosáhnouti, v tom jest jemu překážka učiněna obzvláštní zvyklostí při témž právě města Písku, kteréž se jus consuetudinarium tituluje a to s sebou přináší, jest-li že by kdo zachovacího listu potřeboval a o místu, kde by se osaditi měl, jistého nic nevěděl aneb neoznamoval, toho že jemu se dostati nejmá.

Protož nemoha on než za skrácení své to poznávati, aby hodnou a podstatnou obranu proti utrhačům poctivosti jmíti a zásoben býti mohl, žádá s náležitou uctivostí, že J. Msti p. šephmistři jemu psaní přátelské a přímluvné do města Písku o vydání dotčeného listu zachovacího, poněvadž nic na překážce není a vysvědčení zapsáno při témž právě jest, napsati poručiti ráčí.

On svými službami pánům se s uctivostí toho vděčně odměňovat a odsluhovati připovídá.

P. dom. primatem Th. Tříska: Žádost Jana Strejce Píseckýho, kantora Vysokostelského, páni jsou v svém uvážení jmíti ráčili a o tom, jaké by vlastní příčiny utvrzenejch a přijatejch zvyklostí při právě města Písku býti jměli, poněvadž v těchto okolních městech o takové neobyčejné obzvláštnosti slejcháno není, věděti nemohou. Však jak jest koliv, žádost jeho slušnou býti poznávajíce, té páni šephmistři povolují na ten spuosob a konec, aby on Jan Strejc, když toho, čehož vyhledává, na přímluvu panskou do-

*) z Třebska.

stane, zde v obci této zůstával a kdež mu P. Bůh místko naskytnouti ráčí, tu se osaditi a v této obci dále svým uměním i jinak posluhovati a se odměňovati přičinil.

LVI.

Šepmistři dovolují M. Simeonovi Alexiovi učiti jenom děvčátka.

(1602. 6. února. Memorab. fol. 67.)

M. Simeon Alexius vstoupivše do raddy podal žádosti své na spisu z strany povolení mu učení dítek a mládeže obojího pohlaví do jakého by se počtu pánům vidělo.

Dána mu odpověď:

Poněvadž jsou výsadní školy zde dvě a v třetí se německy učí a ty jsou pro chrámy Páně, aby jmělo tak každému pacholata učiti dopuštěno býti, bylo by na škodu a snížení týchž vejsadních škol, protož k tomu, aby pacholata učiti jměl, se povoliti nemůže; než k tomu se mu povoluje, aby toliko děvčátka učil, tak jakž oznamuje, pobožnosti a začátkům umění literního, totiž čísti a psáti. Však pacholat aby nejměl; nebo jestli by chtěl i pacholátka učiti, to by se mu dopustiti nemohlo, ale spíše i děvčátek učení se zastaviti musilo.

A naposledy [aby] do kostela k zpívání chodil a vedle jiných chval Buožských pilen byl. Připověděl tak učiniti.

LVII.

M. Šimon Alexius Svinčanský žádá radu za písařství šrotýřske.

(1602. 18. března. Memorab. fol. 214.)

Šimon Alexius Svinčanskej na snažnou žádost svou k službě písařství šrotýřského na místě neb. Albrechta Beřkovského jest puštěn a jemu k té povinnosti závazek dán a po vykonání toho napomenut, aby se tak, jakž týž závazek vyměřuje, a dle instrukcí své chovati hleděl.*)

LVIII.

Inventář knih zůstalých po M. Laurentiovi Sarkandrovi Falkenbergkském.

(1602, 8. července. Kniha inventářů 1596—1623 fol. G. 27 v arch. Kutnohor.)

V pátek po sv. Kilianu popsány knihy, což jich ve dvou truhlicích po neb. Mistru Laurenciusovi Falkenbergkském pozůstalo, a ty v domě p. Adama Hněvusickýho složeny jsou u přítomnosti pana Václava Kunše

*) Týž Alexius stal se posléze knězem.

z velké raddy, téhož p. Adama Hněvusického, hospodáře, a Ondřeje Hubky, písaře radního, jakž níže psáno:

In Hieremiam prophetam commentarii Joh. Bugenhagii Pomerani in 4°.

Concordantiae Hebraicae in folio.

Quintiliani Oratoriae institutiones in folio.

Lactantii Firmiani Institutiones in folio.

Homeri Opera Graecolatina in folio.

Josephi Historiographi Antiquitatum lib. in fol.

Opera Ciceronis philosophica in folio.

De proprietatibus rerum Bartholomaei Anglici in fol.

M. T. C[iceronis] De oratore in fol.

Calepinus in fol.

Paraphrasis psalmorum Joh. Bugenhagii Pomerani in 4°.

Officia Ciceronis in 4°.

Locorum theologicorum Phil. Mel[anchthonis] illustrationes per Victorium Strigelium in tres partes divisae: in 4°; quaelibet pars seorsim edita.

Conjecturae de ultimis temporibus Osiandri.

Argumentorum Phil. Melanchthonis per Christophorum Rezelium explicatorum tres partes in 8°, nimirum 4. 8. et ultima pars.

Examen theologicum à Christophoro Rezelio illustratum in 8°.

Aemilii Francisci Psalmi Davidis Graeco carmine heroico in 8°.

Joh. Thomae Freigii Questiones cum Analysi in 8°.

Oratiorum Ciceronis volumen 2^{m} & 3^{m} in 8°.

Rodolphi Gualtheri in capita bibliorum elegiaca carmina in 8°.

Lucae Losi' in epistolas dominicales annotationes in 8.

Catechismus minor cum annotationibus in epistolas dominicales in 8°.

Levini Lemnii De occultis Naturae in 8°.

Valerius Maximus in 8°.

Crispus Sallustius De Conjuratione Catilinae.

Joh. Thomae Freigii Paedagogus in 8°.

Observationum Medicinalium in 8°.

Joh. Bugenhagii Pomerani in Deuteronomium in 8°.

Martini Grusii Grammatica graeca in 8°.

Methodus de conscribendis epistolis in 8°.

Dictionarium Haebraicum in 8°.

Ciceronis officia in 8°.

Martini Grusii Institutiones graecae linguae in 8°.

Henrici Cornelii Agrippae De incertitudine scientiarum in 8°.

Colloquia Graeca et Latina cum tragoedia in 8°.

Doctrinae Jesuiticae praecipuá capita in 8°.

Conciliationes locorum scripturae Althamii in 8°.

In Exodum Brentius (cum medicina animae Urbani Regii) in 8°.

In familiares epistolas Ciceronis argumenta Stephani Riccii in 8°.

D. Severini Boethii De consolatione philosophiae in 8°.
Martini Rulandi Synonyma graeca in 8°.
Libellus Casuum Johannis Brentii in 8°.
Ethica Phil. Melanchthonis in 8°.
M. Erasmi Rot[erodami] De copia verborum et rerum in 8°.
Thomae Linacri De emendata structura latini sermonis in 8°.
Johannis Claii Explicationes Evangeliorum carmine elegiaco in 8°.
Declamationes Phil. Melanchthonis in 8°.
De anima liber Phil. Mel[anchthonis] in 8°.
Horatius, Persius, Juvenalis in 8°.
Joh. de Sacro Busto De sphaera in 8°.
Colloquia Erasmi in 8°.
De Sacramentis in genere cum partitionibus Amandi Polani theologicis in 8°.
Epistolae familiares Ciceronis in 8°.
Georgii Aemilii Historiae Evangelicae in 8°.
Grammatica graeca cum Luciano.
Compendium Theologiae Jacobi Heerbrandi in 8°.
Liber Salomonis sapientiae Nicolai Selneceri in 8°.
Diomedis Grammaticus cum Donato in 8°.
Explicationes epistolarum dominicalium Davidis Chytraei in 8°.
Dispositiones epistolarum dominicalium Davidis Chytraei in 8°.
Erasmi Roterodami de Conscribendis epistolis in 8°.
Grammatica Phil. Mel[anchthonis] Latina in 8.
Enarratio epistolae ad Timotheum Phil. Mel[anchthonis] in 8°.
Novum testamentum in 8°.
Christiados libellus Joach. a Beust in 8°.
Cathechesis Martini Lutheri graecolatina in 8°.
Insigniores sententiae Ciceronis in 8°. !
Initia Physicae doctrinae Phil. Mel[anchthonis] in 8°.
Loci communes theologici Phil. Mel[anchthonis] in 8°.
De anima Phil. Mel[anchthonis] in 8°.
Examen theologicum Phil. Mel[anchthonis] in 8°.
De adventu Christti odae Thomae Mitis in 8°.
Joh. de Sacro Busto lib. de sphaera in 8°.
Officia Ciceronis cum Paradoxis in 8°.
Scripta quaedam Academiae Witenbergensis in 8°.
Trium psalmorum explicatio M. Mathiae Eberhart in 8°.
Tractatus de erigendis Figuris in 8°.
Chronica Carionis in 8°.
Dialectica Phil. Mel[anchthonis] in 8°.
Virgilius in 8°.
Epitome Adagiorum Erasmi Roterodami in 8°.
Terentius in 8°.

Philosophia Hieronymi Wildenburgii in 8°.
Confabulationes tyronum Erasmi Roterodami in 8°.
Aesopi Phrygii Fabulae in 12°.

LIX.

Rada nařizuje biřicům, aby pozor měli na potulnou, nezvedenou mládež, která by povyky činila veřejně.

(1602. 15. prosince. Memorab. fol. 285 p. v.)

O mládeži a kloučatech, kteří po ulicích těkají a rozpustilcemi jsou, rychtáři městskému poručeno, aby při čeládce a pacholcích právních to nařídil, kdybykoli spatřili po ulicích jaká pacholátka běhati a povyky činiti, aby jich nejprvé po několikráte napomenuli, a nechtěli-li by toho přestati, žilou neb bičem pošvihli a přetáhli.

LX.

Kateřina Tajovská žádá za list zachovací pro svého syna Jiříka a vede svědky o svém řádném sňatku.

(1603. 10. února. Memorab. fol. 32.)

Kateřina Tajovská předvstoupivše do raddy s Jiříkem, synem svým, a přáteli svými žádala: Poněvadž Jiřík, syn její, oddav se k liternímu umění toho oumyslu jest, dále po školách jíti a témuž umění liternímu se cvičiti a svejm časem nevěda, kde ho P. Bůh obrátiti ráčí, listu zachovacího potřebovati musí, aby od nížepsaných osob, kteréž k tomu obeslati dala, o jejim řádným s předešlejm neb. manželem jejím Janem Tajovským v stav manželský sjití a z nich tohoto Jiříka na svět zplození vysvědčení přijato a zde při právě pro budoucí pamět poznamenáno bylo.

I příjmuvše to k své víře a duši na místě přísahy vyznali:

Václav Uzdař: Že toho dobře povědom jest, že jsou řádně a poctivě neb. Jan Tajovskej s touto Kateřinou [se] sešli a k stavu manželskýmu potvrzeni byli skrze církevního kn. Jakuba Kočovského, tehdáž faráře u Náměti, a vždycky se dobře a poctivě chovali a toho Jiříka taky poctivě na svět zplodili.

Zygmund Tručnej: Že toho dobře pamatuje, byv tehdáž pacholisko asi v 10 létech, že neb. Jan Tajovský pojímal sobě za manželku tuto Kateřinu a spolu jsou oddáni v kostele Námětském skrze kn. Jakuba Kočovského, faráře tu u Náměti, a tento Jiřík, syn jejich, jest potom v témž kostele pokřtěn od kn. Jiříka Modestýna, také faráře Námětského.

Alžběta Prášková: Že když tato Kateřina sloužila za kuchařku u neb. Mandaleny Uzdařky, nebož. Jan Tajovský ji sobě odtud za manželku vzal a sešli se řádně a poctivě i také se vždycky oba manželé dobře chovali a tento Jiřík jejich vlastní syn jest.

Anna, po Davidovi Tapinovi vdova: Že to v dobré paměti jmá, že jsou se řádně a poctivě neb. Jan Tajovský s touto Kateřinou sešli a tohoto Jiříka taky řádně a poctivě na svět zplodili i sami se taky dobře chovali, a o nich neví co jiného pověděti, než všecko dobré.

I povolána zase Kateřina Tajovská s synem svým a jí oznámeno, že vedle žádosti její, co nadepsané osoby o jejím sňatku a zplození téhož syna jejího vyznali, jest poznamenáno. Proti tomu žádala, aby jí od toho registřík dán byl pro snadnější toho potom, když by potřeba kázala, vyhledání. Povoleno tomu, toliko aby písařům zaplaceno bylo od poznamenání.

LXI.

Jan Henniochus, kollega od Vysokého, vypovídá šepmistrům úřad školský a oznamuje, že se míní oženiti s vdovou po Bartoloměji z Cimburka, zvonaři Pražském.

(1603. 23. dubna. Memorab. fol. 102 p. v.)

Jan Henniochus, kollega od Vysokého, vstoupivši do raddy oznámiti od sebe dal, že jest již úmysl svůj k tomu, aby od práce školní odstoupil a v stav sv. manželství vstoupil, přiložil, ku kterémuž jest sobě poctivou vdovu po nebož. Bartolomějovi, zvonaři z Cimpergku, měštěnínu Nového města Pražského, zůstalou oblíbil. A poněvadž již to k místu sobě přivésti s pomocí Boží míní, takže v městech Pražských v neděli prosebnou veselí svatební jmíti jmá, protož za to pánův žádá, aby ku poctivosti sňatku jeho se za hosté (sic) jemu propůjčiti a k němu té lásky pro práce jeho, kterýmiž mládeži zdejší posluhoval, ukázati ráčili. A že sou k němu laskavě nakloněni, pokudž v té práci zůstával, býti ráčili, nyní, poněvadž od též práci (sic) odstupovati bude, z toho pánům i z ochrany děkuje. Oznámeno jemu: Že by páni vděčni toho byli, aby jak pan mistr, tak on déleji při práci školní zde zůstával; však, že již je oba dva úmysl jinam táhne, toho při tom se zůstaviti musí. Kdež pak pánův, aby se k veselí jeho propůjčili, žádá, kdyby mnohých zaneprázdnění ano i daleké cesty nebylo, v tom by se k němu rádi přátelsky ukázati chtěli. Že pak toho se státi nemůže, při něm omluveni býti žádajíce, jemu také k témuž veselí pro uctění pánův přátel pomoc učiniti chtějí.

Z toho děkoval.*)

*) Henniochus se osadil v Hoře a stal se proslulým prokurátorem; byl živ ještě r. 1640.

LXII.

Rozsudek šepmistrů proti Janu Strejcovi Píseckému, kantoru Vysokokostelskému, a Dorotě Tučkové, kteří obžalováni pro zlé skutky proti mravopočestnosti.

(1603. 24. března. Memoramb. fol. 145.)

Dorota Tučková, Jan Strejc Piseckej o postavení po vejpovědi od práva stranám vyměřené zavoláni a z uvážení panského jim oznámeno skrze pana primatora:

Předně Dorota Tučková podle utvrzené a v svou moc vešlé vejpovědi vězením šatlavním opatřena býti a z něho do dálšího panskýho uznání a o tom místného vyměření nevycházeti jmá.

Co se pak Jana Strejce Píseckýho, kantora Vysokokostelskýho, dotýče, jemu stížnost pánův u vystoupení Doroty Tučkové dopovědína: Že páni nad tím žádného zalíbení jmíti nemohou, k jakému tuto právnímu nastavení on svou vinou skrze noční toulky, kterýmž při komediích M. Jana Campana podle jiného žákovstva přivykl, přiveden jest. Největší pak stížnost pánův jest do osoby jeho, že v této při veliká všetečnost a nestydatost na něj se vyhledala. I o tom se ví, že jest se cizími některými osobami zdejšími pohlaví ženského, že by jich dosti k své vůli jmíti mohl, pochloubati neostejchal, an to na něj, jakožto jednoho officiala již nemladého, nenáleží. Ačkoliv by páni jak v té příčině se k němu zachovati věděli, však na ten čas pro ušetření pp. professorův akademie Pražské, ano i nynějšího mistra školního p. Václava Melissea, jemu to promíjejí s tím napomenutím, aby se v mezech povolání svého pilněji choval, toulek nočních zanechal, aby potom trestání, s kterým by se skrze to potkati musil, ujíti mohl, což jestliže se polepší a jak na něj náleží chovati bude, také ode pánův dobré náchylnosti užive. Děkoval z napomenutí a že se podle toho také chovati bude, připověděl. *)

LXIII.

Officialove sv. Barborští Jiřík Chudraeus, bakalář, a Václav Rys Hoštěcký, kantor, stěžují si do Jiříka Šrámka jinak Růžičky pro hanění a bití jich.

(1603 3. listopadu. Memorab. fol. 157 p. v.)

Officialové Barborští Jiřík Chudraeus, bakalář a Václav Rys Hoštěcký, kantor, stížnosti své proti Jiříkovi Šrámkovi jinak Růžičkovi přidanému rychtářství, z strany hanění jich a vejtržného bití jeho, kantora, u přítomnosti p. děkana a jiných farářův a officialův školy Vysokostelský na spisu podali žádajíce v tom za opatření.

Odloženo toho pro nepřítomnost Jiříka Růžičky k uvážení a spokojení té věci do jiného času.

*) Substrát tohoto jednání obsažen v Memorab. fol. 117 p. v. et sequ.

(Tamže na fol. 161.)

Jiřík Chudraeus Jaroměřenus, bakalář, a Václav Rys Hoštěcký, kantor od Sv. Panny Barbory, spisu obšírného [podali] do raddy u přítomnosti p. děkana a farářův zdejších, též správcův školy Vysokostelské stěžujíce sobě, kterak by on bakalář od něho na svém tituli nenáležitě dotýkán a zhaněn, on pak kantor žilou rychtářskou sbit a zeprán byl, žádajíce v tom za opatření. Čten a pány oznámeno:

Poněvadž jeho Jiříka Šrámka přítomnýho není, že jemu ta stížnost v známost uvedena býti jmá, co k tomu bude chtíti říkati, a protož toho se odložiti musí per 2 neděle.

LXIV.

Jakub Skála, zvoník od Sv. Barbory, obžalován pro zranění Jana Agathona Pražského, sukcentora.

(1604 14. ledna. Memorab. fol. 176)

Jakub Skála, zvoník od sv. Barbory, jsa dán z vězení šatlavního na rukojmě pod 30 kop gr. míš. pro postavení ku právu, na rozkaz panský se postavivši přeslechl stížnost p. Václava Melissaea Lounského, správce předního školy Vysokostelské, v příčině sáhnutí bezprávného a zranění Jana [Agathona] Pražského, jednoho z succentorův, officialův jeho, na spisu ku právu podanou.

Po přeslyšení stížnosti dotčené promluvil Jakub Skála, že žádá pánův se vší snažností, aby k tomu nucen nebyl, co se odpovědi dávání dotýče, že toho nikterakž učiniti nemůže, poněvadž jí chápati dostatečně nemohl; ta aby jemu propůjčena byla. A aby se vejstupku proti p. Bohu, kterýž by se tu jemu připisovati chtěl, dopustiti jměl, toho že při sobě nenachází, duověřujíc se, že jemu hojemství podle práva passírováno bude.

Oznámeno jemu: Že tak spozdilého rozumu není, aby tomu, co by se tu v přečtené stížnosti proti němu vztahovati chtělo, rozuměti nejměl. A poněvadž se tuto nočních vejbojuov, toulek a povykův dotýče, nebyla by slušná věc s tím meškati a odkládati, tak aby pod řádem a právem pokoj zachován býti mohl. Vzláště že i p. rychtáři J. MCské o tom povědomo jest, jaký křik a povyk sobotního dne v noci se před domem jeho stal. Však aby vždy řečeno [nebylo], že se k němu přísně přikračuje, toho se jemu folku k odpovědi dání nic déleji nežli do pondělka nejprv příštího odkládá a stížnost ta jemu propůjčena bude.

Proti tomu oznámil, že jmá na to svědky, že jest dne sobotního v 5 hodin doma byl, a že to někdo na šlak jeho učiniti mohl.

LXV.

Týž Skála odpírá stížnosti rektora Melissea.

(1604 21. ledna. Memorab. fol. 178 p. v.)

Jakub Skála, zvoník od Sv. Panny Barbory kostela řečeného, dal odpověď proti stížnosti p. rektora školního Václava Melissaea školy Vysokostelské na místě Jana Pražského, sukcentora mladšího; žádal při tom zůstaven a s nimi právně rozeznán že chce býti.

Proti tomu: Byvši tu přitom starší sukcentor proti tomu oznámil, že chce ihned přísahou toho dotvrditi, že jest on byl a s ním že mluvil i toho ještě: »chceš-li šelmo stará tolik míti jako mladej« (mluvíc ta slova) doložil.

Odloženo toho do týhodne; mají-li jaký zprávy proti němu, aby je ku právu připravili.

LXVI.

Jednání a výpověď právní o zranění Jana Agathona Pražského Jakubem Skálou.

(1604 4. února. Memorab. fol. 180.)

Od mistra školního Vysokostelského Václava Melissea vyslaní officiales žádali, aby zprávy, které z poručení panskýho k té stížnosti, která na místě sukcentora mladšího proti Jakubu Skalovi, zvoníkovi Barborskýmu [podána byla], jsou zapsány, přečteny byly.

Čtena předně ta stížnost a na to odpověď a zatím ty zprávy speciali quaterno zapsány.

Po potazu žádáno: Poněvadž z těch zpráv se veliký a mocný conjektury toho nachází, že on, Jakub Skála, a ne někdo jinej, ourazem a zbitím tohoto Johannesa, sukcentora mladšího, vinen jest, a k tomu přistupuje, že on Jakub některého času k tomu před p. Adamem Mejšnarem v váze se přiznal, na kterouž se tuto referuje, aby vedle toho témuž sukcentoru za spravedlivé od něho, Jakuba Skály, učiněno bylo, poněvadž patrné právo jest a confitentes nullae sunt partes iudicii, nisi ex dementia.

Proti tomu Jakub Skála: Že ty zprávy jsou podezřelý, a zvláště toho pacholete Daniele Pelhřimovskýho, kterej zprávu svou proti němu z ňákýho ouplatku dal, a ten všecko na něho lhal a jest zloděj. Protož on žádá, aby mu toho také příno bylo, aby mohl proti tomu také zase zprávy svý vésti.

Dictum per d. primatem:

Poněvadž těmi zprávami velikej a silnej potah na Jakuba Skálu, že on a ne jinej zbitím a stlučením v hlavu kamenem nočního času Jana Pražskýho, sukcentora mladšího Vysokostelskýho, jest vinen, se uvozuje, a on Jakub Skála, jak v odpovědi své proti stížnosti Václava Melissaea,

správce školy Vysokostelské, na něho na místě a k ruce téhož sukcentora podané, tak i při publikování týchž zpráv nehrubě jest odporoval; a k tomu i to přistupuje, že týž Jakub Skála proti tomu, co tak z těch zpráv se nachází, promlouvaje a některých z těch, kteří týž zprávy proti němu dávali, dotýkaje a je, zvláště pak Jana z Pelřimova (!) ze školy Vysokostelské nařikaje, v tom se neuctivě a neváżně při stolici J. M. Cské, jemu lháře a zloděje dávaje, choval, protož páni jej v své trestání berou a o něm rychtáři městskému [nařizují], aby ho vězením šatlavním, a to kládou, opatřiti dal a odtud bez vuole a povolení p. šephmistrů, pokudž by předjmenovaného sukcentora o takové zbití nespokojil, nepropouštěl.

LXVII.

Jednání o prodeji zádušního dvoru v Poboři a ukoupení za to jiného v Přítoce od p. Vilema Škopka [z Elendsberka], dědice Pavla Kruliše z Přítoky.

(1604 29. března. Memorab. fol. 206, viz i fol. 190 p. v.)

Páni obecní a soudcové skrze Jana Třebochovského a Jana Hubáčka na artykule jim k uvážení pominulého dne středního podané odpověď dali:

Nejprv co se dvora po neb. Pavlovi [Krulišovi] z Přítoky zůstalého dotýče, poněvadž ho vdova po něm zůstalá držeti a oppatrovati nechce a nemůže a pan Vilém Škopek [z Elendsperku] také toho spravovati nechce, aby byl puštěn p. Václavovi Francovi [z Liblic].

Než byli rozdvojeni; však větší počet na tom se snášel a to za dvěma příčinama těmito: Jedna, že p. Václav Franc zde v povinnostech od dávného času zůstává a obci slouží, a druhá, že maje prvé chalupu v Neškaredicích všecky povinnosti bez odporu vypravuje, že žádné stížnosti na něm žádný nečinil; však aby buď reversem neb zápisem se zavázal, že všecky povinnosti a poplatky k obci i mezi sousedy do obce vykonávati bude a, kdyžby se chtěl odbýti nebo po smrti jeho, aby zase byl robotným člověkem jej osaditi povinen . . . . .

Páni promluvíce a uvážíce tak ty artykule na pány obecní a soudce vznešené, na tom se snesli, aby takový dvůr k záduší ke školám ujat a koupen byl místo dvoru zádušního v Poboři, a ten v Poboři prodán aby byl; a tu hned p. Václavu Francovi to v známost uvedeno s předložením, poněvadž takový dvůr jmá k záduší obrácen býti, aby pánům v té příčině za zlé nejměl, a od své žádosti upustil. Načež ohlásil se ihned, že to P. Bohu poroučí, poněvadž rozumí tomu dobře, byť víc se o to staral, že nemnoho obdrží.

A tu hned také Vilím Škopek, zeť Doroty Pavlové z Přítoky, povolán a jemu o tom oznámeno.

Proti tomu dal za odpověď, že on nemůže ke školám a k záduší se takový grunt prodávati, poněvadž jiní se mu zamluvili, poněvadž předešle p. Václavu Francovi se zamluvili prodati. A že při tom dvoře něco jin-

šího ještě jest, o čemž páni snad nevědí. Odpověděno mu: Poněvadž se gruntu kmetcího dotýče a poddané pánův, že páni chtí kupovati od poddané své, proto že on jí z poddanosti pánům nevynímá.

LXVIII.

Kollega Jan Agathon Pražský děkuje se z úřadu školského a žádá šepmistry, aby mu k manželství propustili Juditu vdovu Vodičkovou.

(1604 26. dubna. Memorab. fol. 197.)

Joannes Agaton Pragenus, přední kollega při Vysokém kostele, předvstoupiv s pány a přáteli svými, skrze dvojíctihodného kněze Václava Štefana Teplického, p. archyděkana zde na Horách Kutnách, promluviti dal: Poněvadž jest zde zůstávající za předního kollegu při p. Václavovi Melissaeovi dítkám malým uměním literním pracoval, protož že z toho ze všeho, což tak jaké dobrodiní od této slavné obce jemu prokázáno bylo, s uctivostí děkuje a na potomní časy, že se chce toho dáleji vedle své nejvyšší možnosti jednomu každému odsloužiti.

Při tom dále jest oznámeno:

Poněvadž jest toho oumyslu, stav svůj proměniti a v stav sv. manželství s poctivou vdovou paní Juditou po neb. panu Janovi Vodičkovi, sousedu a Horníku zde na Horách Kutnách zůstalou vdovou, vstoupiti, za to taky žádá, aby jemu, poněvadž pod ochranou [jich] všecky vdovy a sirotky, jakožto vrchnosti, zůstávají, za manželku dána byla.

Oznámeno skrze p. Václava France z Liblic: Že jsou páni tuto žádost, jak jednu tak i druhou, poctivého mládence Jana Agathona vyslyšeti ráčili, a co se přední žádosti, vystoupení ze školy, dotýče, což jest tu koliv mládeži a dítkám malým svým literním uměním pracoval, z toho že jemu páni děkovati ráčí. Druhá žádost: Poněvadž paní vdova sem byla povolána a tu dotaz na ní učiněn, svou vůli jest oznámila, tehdy že k tomu páni povolovati a jemu požehnání od Pána Boha všemohoucího, aby v nastávajícím novém manželství jim přítomen býti ráčil, vinšují.

LXIX.

Ondřej Brtnický, bývalý official, žádá šepmistry za propůjčení místa při důchodu obecním.

(1604 13. října. Memorab. fol. 286.)

Ondřej Brtnický vstoupivši do raddy s panem archyděkanem kn. Václavem Štefanem Teplickým a jinejmi pp. přáteli, žádost svou přednesl:

Poněvadž jest slovutný p. Jan Hubaeus Jaroměřský od povinnosti a povolání svého, zůstávaje v váze obecní za jednoho služebníka obecného, odpuštění vzal, a na místo jeho jest zase jinej, jako Jakub Bzenecký volen,

a služba, kterouž on Jakub Bzenecký při pánich hospodářích nad důchody obecními zde na Horách Kutnách nařízenými jměl, prázdna zůstává, on pak Ondřej Brtnický, jsouc člověk sem do této obce vtělený, předně zůstávaje zde v škole drahný čas mládeži literním uměním posluhoval a i jinejm dobrejm a poctivejm lidem jest sloužil, — čehož jednomu každému povědomé jest, — a potom i manželkou se opatřil a dítky tak jim v tom manželství P. Bůh dáti jest ráčil, aby na to místo, kteréž tak prázdné zůstávati bude, dosazen a fedrován býti mohl, připovídajíc všelijakou uctivost jak předně ku pánům šephmistrům a pánům spoluradním, tak i ku p. hospodářům zachovati a toho, co mu bude svěřeno, bedlivě a pilně vyhlídati a opatrovati.

Dictum per dom. primatem:

Jaká žádost od Ondřeje Brtnického a pp. přátel jeho, p. archyděkana, p. rychtáře JMsCské, p. mistra Benicia a Václava Stětkovskýho, jest přednešena, ji jsou páni bedlivě slyšeli a bedlivě vážiti ráčili. Poněvadž pak jednoho každého toho písaře, kterejž k té službě přistoupí, taková povinnost jest, aby důchody, kteréž k obci této přináleží: k rybníkům, lesům i jiné vše, což za potřebné jest, opatroval, protož vedle té žádosti, jak předně p. archyděkana i jiných pánův a přátel páni šephmistři a páni spoluraddní tak činiti a jeho, s tím však doložením, poněvadž se tím zakázal, že všelikou uctivost, poslušnost předně JMCské panu rychtáři, pánům šephmistrům a p. spoluraddním zachovávati, poslušnejm jak pánů hospodářů, tak i poddanejm obce této chce býti, na místě již často psaného Jakuba Bzeneckýho k té službě za písaře pánův hospodářův, poněvadž se jinej v tom žádný neohlašuje, přijímati ráčí.

Poděkoval z laskavého fedruňku.

LXX.

Šepmistři volají M. Jana Palladia, dosud správce školy Barborské, za předního správce školy u Vysokého po M. Václavu Melissaeovi.

(1605 19. ledna. Memorab. 1602—5 fol. 309 p. v.)

M. Jan Palladius, správce školy sv. panny Barbory, povolán do raddy a jemu oznámeno: Poněvadž M. Václav Melissaeus, přední správce školy Vysokostelské, před některým týhodnem oumysl svůj pánům skrze spis do raddy odeslaný, že nemíní déle při té správě mimo čas sv. Jiří příštího zůstávati, pronesl a toho žádal, aby jeho páni ráčili z té práce a povinností propustiti, a páni vyslavše z prostředku svého některé osoby a podle nich i inspektory davše, s ním o to [jednati], aby takovej oumysl svůj změnil a při té správě na další časy zůstával, nic při něm obdržeti nemohli, protož páni, potřebujíce na to místo jinýho správce a majíce osobu jeho sobě z strany pobožnosti, pilnosti a věrnosti při vyučování mládeže

prvé dobře povědomou a commendovanou, jeho sobě za správce té školy zvoliti a oblíbiti ráčili.

Podle toho jemu se vokací k tý správě dává a páni jsou k němu té naděje, že tím od sebe strkati nebude, nýbrž to k sobě přijme a P. Bohu se v tom poručí.

Proti tomu: Ačkoliv při sobě té možnosti a hodnosti, aby té práci a povinnosti, která se na něj podává, dosti učiniti mohl, nenachází a příčiny také až posavad žádné, aby se školy sv. Barborské zhostil, neměl a nemá, však poněvadž porozumívá tomu, že to povolání z vůle a řízení božího jde a té žádná mdloba a nestatečnost lidská ku překážce býti nemůže, pokud by k tomu vuole vrchnosti jeho, p. rektora akademie Pražský, přistoupila, a on k tý správě promovován a konfirmován byl, v tom by se P. Bohu poručiti a tu práci k sobě přijíti odporen býti nechtěl.

Poděkováno mu a oznámeno, že páni nebudou meškati, toho při p. rektorovi, aby z ouřadu jeho tu dosazen a konfirmován býti mohl, vyhledávati a dále s ním o plat i jiný věci potřebný jednati dáti nepominou.

LXXI.

M. Jan Palladius žaluje šepmistrům a radě na výtržné chování proti bakaláři a žákům v hostinci a neprávné jich zatknutí ponocnými.

(1605 31. července. Memorab. 1602—5 fol. 339 p. v.)

P. mistr od Vysokýho Jan Palladius vstoupivše přede pány s p. bakalářem svým Petrem Capone[m] s jinými, skrze p. archyděkana oznámiti dal, že jmá veliké na mysli skormoucení příčinou toho velikého bezpráví a nekřesťanské potupy, která se dnův těchto přednímu p. kollegu (!) jeho stala, jakž tomu z spisu jich vyrozuměti ráčí.

Než v tom takovém mysli své skormoucení na jiné a jiné se rozmejšlí, poněvadž takové ublížení a ta nekřesťanská potupa netoliko na něho samého a na jeho v obojí škole pomocníky, ale i na všecku akademii a učení Pražské se táhne, od kteréž oni na snažné toho vyhledávání ode pánův sem promovováni jsou, zdali by tam to jměl vznášeti a odtud opatření očekávati, jakožto od vrchnosti své. Na druhou stranu se také i na to rozmejšlel, poněvadž páni obeslaní ochráncem jeho i žákovstva potom nemocných býti mají, vzláště, poněvadž jim i od pánův inspektorův ta naděje učiněna jest, že od J. Mtí opatřeni v tom budou, aby Jich Mtí nepomíjel v tom, protož za tou příčinou že jest se k JMtem utekl a tu naději jmá, že v tom náležitě opatřen bude s panem bakalářem a jinými, začež pan archyděkan a páni faráři i páni inspektores školní se přimlouvají.

I povoláni k tomu Jan Zima, desátník čtvrti Námětské, na němž tý noci, když se to žákovstvu stalo, totiž ten čtvrtek den sv. Augustína na

pátek v noci, ponůcka byla, s jinými, kteříž při tom byli: Jan Petržilka, Jan Zručský od Vorlů s hausknechtem, Václav od Straňáků, Jan Palec ...*) A tu jim stížnost p. mistra školního v spisu podaná přečtena.

Po přečtení Jan od Vorlů: Že jměl přespolní lidi, se spokojili, šli čeládka pro vodu, točili, hausknecht stál ve dveřích; že již všickni leží, oni strčili dveřmi a vešli do domu, tloukli stolicemi, křičeli: »dajte nám piva«.

Manželka vstala, napomínala je pěkně, aby se spokojili, že již 4 hodiny bily.

Oni svině jí láli i kurev nadávali, a když nemohli piva dostati, ani se nejmenovali, kdo jsou; hausknecht po nich zavřel dveře, oni vzavše svý šlajkýře**) prali, do domu se dobejvali, dveře vystavovali. Manželka je napomínala, aby sobě pokoj dali; oni, že musí býti v domě, že jsou Počkajovi***) služebníci a že musí marštale hotoviti, že zejtra za nimi pán jich přijde.

Vstal hospodář, kázal jiným vstáti, aby se jměli na paměti, že neví kdo jsou [a] dobejvají se do domu.

A když sobě tak počínali i bez plášťů, nesměl ani ven jíti Až soused Hubka uslyšel a běžel pro ponocný. A oni potom přišli; ani tu se nejmenovali.

Václav od Stráníků: Že jest on to slyšel, že takoví ponocníci (?) byli a že jsou Počkajovi; poněvadž Počkaj jest zrádcím nad JMC., že díl země mu odjal, že by oni to musili na komoru vznášeti; a chtějí-li právi býti, aby ta věc k průvodům připuštěna byla.

Jan Zima: Že pro něj přišel Václav od Hubků, že tam jsou Počkajovi, aby šli tam; šli a když se nejmenovali, než že jsou Počkajovi.

Petržilka tomu odpíral, aby jměl co předsebráti, než k žádosti Jana Zimy tam šel; oni bez plášťů tak sobě počínali a jiní všichni podobně se vymlouvali.

Proti tomu ohlásil se p. děkan: Že tu mnoho se oznamuje a jim přičítá; ale o tom, jakž začátek to vzalo, mlčí, a tak rozuměti, že nemluví vedle dobrého svědomí. Nebo oni vešli do domu, když dům byl otevřený, a tak jsou se do něho nedobejvali, a když vyšli zase přede dveře, jej p. bakaláře v nohu udeřil[i] a on chtěl věděti, kdo jest mu to udělal, a to z lítosti. Potom ani o tom neoznamují, kdo jest ho udeřil, a skutek před rukami, nebo kolik dní měl tvář oteklou. I tím se vymlouvají, že nevěděli, kdo jsou, a mluvili jim šelmy partický, partikův jim nadávali; a tak jsou věděli, kdo jsou.

A sám p. bakalář se ohlásil, že vešel do domu, dům byl otevřený, nebyl v síni dole žádný. Zatloukl, aby jim dali žejdlík vína. A hausknecht teprvé z světnice vyšel a když nemohli jmíti piva, šli z domu. On se jim

---

*) Vynechána řádka, patrně as na doplnění svědků.

**) Schlager.

***) Bočkaj.

— odpustiti ráčíte — líbat velel. Tak on [bakalář] se se s ním káral, proč jim tak mluví, a on [hausknecht] skrze dveře jej v nohu pravou v hnát udeřil; tak mu se to slitovalo, chtěl věděti, kdo mu to učinil, a žádal, aby ten hospodář byl přítomen: a když tu byl, zapíral hausknechta. Aby se jměli do domu dobejvati, poněvadž jim dvakráte dům otvírali, to taky býti nemůže.

Nebo nechtěli ani do domu jíti, ač dobře otevřen byl; nějaká žena otvírala, nebo se v tom pamatoval dobře, aby nebyl za outočníka položen.

Když pak nechtěli mu toho, kdo mu to učinil, postaviti, žádal, aby bylo pro p. rychtáře posláno. Tu oni poslali pro ponocný a oni je tak jímali a brali a hned oznamovali — i sám p. hospodář —: »tu máte pány bakaláře od Vysokýho, dělejte s nimi, co chcete,« a partyků jim nadávali, jakž pak i před »melhouzem« to mluvili: »šelmo partická, bejvej v škole!«

A když to bylo před pana Mědínka, tu se toho přespolního p. bakaláře ptali, kdo jest, a on je odbyl, že jest Bočkajův hejtman; a oni to natahují, jakoby tu velmi zle učinil, že to oznámil, leda jich odbyl; a potom opět před Šmilaurovic »šelmi partický, když se dostanete na ouřad, nevíte, jak nás šiditi« a tak i tu, kdo jsou, je dobře znali.

U šatlavy i potom v šatlavě, poněvadž jednak praví Petržilka, že nebyl v šatlavě, jednak že byl v šatlavě, jej do klady dáti velel, a on jest tak, že je silák (?), se zpečoval. Naposledy ani posloužení a vzkázání k p. rychtáři ani k panu mistru po žádným užiti nemohl.

LXXII.

Šepmistři činí důtku Janu Kosaři, rychtáři městskemu, a vybízejí ho, aby přetrhoval násilnosti proti bakaláři.

(1605 5. září. Memorab. 1602—5 fol. 343 arch. Kutnohor.)

Rychtář městský Jan Kosař povolán a napomenut, poněvadž na ten čas zase ponocní složeni jsou, na kteréž on, pokudž zůstávali, se pobezpečiti mohl a z povinnosti své a z pilnosti někdy se poupouštěl, protož aby již pilnější byl, jinší pozor na sebe dal, opilství zanechal; a poněvadž se každou neděli jeden zranívá, na to také pozor dal, aby se [v] noci nesedělo přes časy uložené, a písaři svému, aby nedal sobě rozkazovati, dopomožení aby činil lidem. A poněvadž někteří příčinou té šarvátky, která se tu stala mezi ponocnými a p. bakalářem od Vysokýho, ledacos promlouvají a pohrůžky činí, pokudž by se co jeho toho doneslo, aby to přetrhoval. Připověděl tak činiti, oznamujíc, že oni mnoho pří na ten čas při právě mají, že tu předchází, lidi smlouvá a dopomožení činí.

LXXIII.

Šepmistři ustanovují zvláštní dohlídače do škol, kteří mají míti dozor jak administrativní tak i paedagogicko-didaktický.

(1605 12. prosince. Memorab. 1602 - 5 fol. 453 p. v. v archivě Kutnohor.)

Václav Nemes, Václav Štětkovský a Jan Agathonus povolání do raddy a jim oznámeno, že páni považujíce toho, že mnoho na tom záleží, aby se za častý do škol, jak správcové škol, tak i pomocníci jejich povinnost svou vykonávají, a summou, jak se tam co řídí a spravuje, dohlížlo a sami pro mnohá veliká i každodenní zaneprázdnění obecní k tomu dostačiti, aby sami, podle povinnosti své, tam častěji, jakž by sobě toho vinšovali, přicházeti jměli, nemohou, osoby jejich k tomu, jakožto ty, kteříž lepší prázdnost k tomu mají, nejsouce takovými pracemi obtíženi a zaneprázdněni, zvolili, aby oni pánův i svý místo v tom zastupovali. Protož jim o tom poroučejí, aby, nebude-li moci častěji býti, při nejmenším každýho týhodne tam do škol přicházeli a classes všecky, jaký precepta a lectiones se tam proponují, s jakejm užitkem s mládeží pracují, jak se čistotně žákovstvo tam v škole a v pokojích svejch chovají, [visitovali]; a co by kde při kom jaký nedostatek a nezpůsob poznali, to pěkným předložením a napomenutím napravovali.

Nemohli-li by pak sami čeho k nápravě přivésti, to na pány vznášeli, a co by tak dobrého skrze takové visitování způsobili neb nezpůsobili, o tom relací buď p. šepmistru staršímu při úřadu anebo p. rychtáři J M. C. činili, tak aby páni, co se kdy tam v školách děje neb neděje, vědomost jmíti mohli.

LXXIV.

Svědomí o poctivém zrození sirotků Václava a Daniele Faberia, synův neb. Jana Faberia Auštěckého, někdy officiala školního a pak písaře radního.

(1607 12. září. Memorab. 1606—8 fol. 277. p. v. v arch. Kutnohor.)

P. Václav Franc z Liblic, spoluradní, p. M. Jan Benicius Tháborský, písař druhý radní, poručníci sirotkův, po neb. Janovi Faberiovi Aušteckým, někdy třetím písaři radním zde na Horách Kutnách, zůstalých, vstoupivše do raddy, žádost svou oustně přednesli:

Že vedle povinnosti své poručnické na tom jsou, aby dotčené Václava*) a Daniele, sirotky již poodrostající, k liternímu umění aneb na učení německému jazyku jinam přes pole do škol vypravili a odeslali.

Vedle toho také potřebu býti poznávají, aby o rodičův jich řádném v stav manželský vstoupení a z téhož manželství jich na svět zplození vysvědčení od lidí víry hodných časně při právě přijato a zapsáno bylo,

---

*) Též o něm se zmiňuje Winter, Život a učení na partikul. školách v Čechách pag. 259, 340.

pročež k tomu se na místě a k ruce jmenovaných dvou sirotkův obeslání na nížepsané osoby dožádavše, za to [žádají], aby k seznání a vysvědčení povolány a v tom vyslyšeny byly.

I vysvědčili, to k své víře a duši přijavše, rozdílně takto:

Pan Thobiáš Tříska Tháborský, primator zde na Horách Kutnách, přijav to k svému závazku, kterýž ku povinnosti a úřadu svému konšelskému učinil, vysvědčil: Že jemu v paměti zůstává, že na onen čas neb. Jan Faberius u Vysokého předně za kantora a potom se k sv. Barboře za bakaláře dostal, a potom z jisté vůle Boží v stav manželský vstoupil a sobě za manželku Salomenu, dceru po neb. Václavovi Hubáčkovi ševci zůstalou pojal, na kterémžto veselí on že jest byl, což se všecko řádně, podle spůsobu církevního dálo, z kteréhožto manželstva potom tito Václav a Daniel, synové, zplozeni jsou, a on Václavovi při křtu sv. kmotrem byl.

Rodičové jich se poctivě chovali, a Jan Faberius potomně i za písaře raddního zde na Horách Kutnách byl, a brzo potom jeho P. Buoh prostředkem smrti z tohoto světa povolati ráčil. O rodičích i o dítkách jich nic neví jiného, než všecko dobré.

Pan Jan Šultys z Felsdorfu: Že jiného nemůže též oznámiti, než že neb. Jan Faberius se řádně a poctivě v manželství s Salomenou, dcerkou neb. Václava Hubáčka, sešel a k němu skrze kněze Jana Thadea Mezeříckého, faráře Barborského, oddán byl. A z téhož lože manželského Václav a Daniel, synové jich, splozeni jsou; k nim se vždycky rodičové přiznávali a se jako poctiví lidé a křestanští manželé v této obci poctivě a šlechetně chovali. O nich že se i o dítkách jich nic jiného neví, než všechno dobré.

Jakub Aunešovský, písař špitalský: Že jest toho všeho přítomen byl, když kněz Jan Thadeus, farář Barborský, neb. Jana Faberia s Salomenou k manželství potvrzoval, a to při přítomnosti p. archyděkana kn. Jakuba Melissea Krtského, což bylo leta 1596. A on toho v pravdě povědom jest, že tito: Václav a Daniel synové z týchž rodičův pošlí jsou. A Václavovi byl kmotrem neb. Jiřík Hrůza, p. Thobiaš Tříska primator a p. M. Jan Benicius, písař radní. On pak, Jan Faberius, nejprv za písaře špitálského zůstávaje, potom i za písaře radního léta páně 1599 od J. Mstí pánův šephmistrův povolán byl. A nikdy nic toho, což by jeho dobré jméno a pověst urážeti mohlo, nečiníc, se poctivě choval.

Anna, Jana Lithomyšlského soukenníka a mincíře manželka, vysvědčila: Že jest také při tom sňatku byla, když sobě neb. Jan Faberius Salomenu, dceru Hubáčkovou, za manželku pojímal v domě »u Hubáčků« řečeném. A to se všecko řádně a poctivě konalo. Že oni k manželství potvrzeni byli a tyto také syny Václava a Daniele řádně z lože manželského splodili, v obci této se poctivě a dobře chovali.

Po vykonání a přijetí vysvědčení tohoto žádali p. poručníci, aby to, kdež náleží, pro budoucí nastalou potřebu k spravování sirotkům zachovacích listů poznamenáno bylo, a nyní jim toliko od toho registřík vydán byl. A když tuto žádost při právě připomenou, za to nyní žádají, že páni

tuto žádost jich k ruce sirotkům v pamětech svých snášeti a potom k tomu aby jim zachovací listové pod velkou pečetí proti učinění za práci vedle možnosti pro budoucí jich dobré, poněvadž p. otec jich také na onen čas slavné obci této i pánům v povinnosti jedné i druhé písařské upřímně a věrně posluhoval, spraveni a vydáni byli, laskavě povoliti a v tom jich, sirotkův nezletilých, otcovsky ušetřiti ráčili.

Oznámeno: Že žádost pp. poručníkův vykonána a vysvědčení přijato a oběma sirotkům ku potřebě poznamenáno jest. A když se k tomu pp. poručníci dále zhotoví a listuov zachovacích jim žádati budou, toho se sirotkům vedle uznání a ušetření ode pánův dostati jmá.*)

LXXV.

Svědomí o poctivém zrozeni Václava Holoubka (Columbána, Peristeria).

(1607 17. října. Memorab. 1606—8 fol. 295 měst. arch. Kutnohorský.)

Pan Václav Franc z Liblic a p. Jan Šultys z Felsdorfu, poručníci Václava Holoubka, sirotka po neb. Václavovi Holoubkovi zůstalého, obeslavše Joachyma Šprlingka, Juditu Barborovou z Řásné a Saloménu Žáčkovou ku právu u přítomnosti jich oznámili:

Tak jakož jsou na onen čas k opatrování Václava, sirotka po neb. Václavovi Holoubkovi, sousedu a Horníku zdejším, zůstalého, za poručníky od práva tohoto nařízeni, že jsou vedle povinnosti své jej Václava hned z dětinství do školy k liternímu umění dali i potom jej odsud jinam též na učení vyslavše, na něj náklad činili. A poněvadž již k věku dospělejšímu přichází a oni toho oumyslu jsou, jemu toho, aby do kolleje, kdež se obrátiti žádostiv jest, povoliti, uznávajíce to, že také pro obhájení svého dobrého jména a poctivosti vysvědčení o svém z rodičů poctivých na svět zplození a listu zachovacího potřebovati musí, protož za tou příčinou přítomné osoby obeslati davše, žádají, že [by] od nich o řádném v stav manželský neb. Václava Holoubka s Bohunkou z Vlčí Hory vstoupení a jeho Václava Holoubka z řádného manželství na svět splození seznání a vysvědčení přijato bylo a potomně jemu Václavovi Holoubkovi na to list zachovací pod velkou pečetí vydán byl.

I přijavše to k své víře a duši, na místě přísahy seznali a vysvědčili

Joachym Šprlingk: Že toho povědom jest a pamatuje, že sou se na onen čas Václav Holoubek s Bohunkou z Vlčí Hory řádně v stav manželský sešli a svadební veselí v domě p. Ludvíka Karla z Řásné jměli a v manželství svém se poctivě chovali a tohoto Václava syna z téhož manželství zplodili. O rodičích jeho, jako i o něm neví co jiného praviti, než všecko dobré.

---

*) Žádost za vydání listů zachovacích jest obsažena na listě 346 pod datem 1608 7. července.

Judita Barborová z Řásné vysvědčila: Že jest tak, že jest sobě neb. Václav Holoubek Bohunku z Vlčí Hory za manželku pojal a s ní řádně správcem církevním oddán byl. V domě pana Mikuláše Vodňanského z Čazarova, JMC. rychtáře zde na Horách Kutnách, smlouvy svadební se konaly a tam dodání jí bylo. A odtud potom do domu pana z Řasnýho vedena byla, a tam svadební veselí bylo. A tento Václav syn jejich jest. Rodičové jeho se poctivě chovali, i tento syn jejich Václav; o něm nic jiného neví, než všecko dobré.

Salomena Žáčková oznámila: Že jest toho povědoma, že jsou neb. Václav Holoubek s Bohunkou z Vlčí Hory řádně knězem oddáni byli, a to se na onen čas v domě pana Mikuláše Vodňanskýho z Čazarova, JMC. p. rychtáře, dálo. A tento Václav Holoubek z nich splozenej syn jest. Jiného o nich neví, než že sou se dobře chovali.

Oznámeno pánům poručníkům: Poněvadž nyní malý počet pánův před rukami jest, že budou moci tyto svědky před větší počet pánův postaviti.

(V téže knize na fol. 299 k 24. říjnu jest pokračováno):

Páni poručníci Václava, sirotka po neb. Václavu Holoubkovi zůstalého, připravivše opět ku právu nížepsané osoby žádali, aby vysvědčení od nich o jeho, Václava, pořádném na svět pojití vyslyšáno a poznamenáno bylo. Přijavše to k své víře a duši na místě přísahy, vyznali:

Mikuláš z Řásné, J. M. C. urburéř: Že to dobře pamatuje, že neb. Václav Holoubek, otec tohoto Václava sirotka, při neb. panu otci jeho jakožto poručníku toho náležitě, aby jemu Bohunka, dcera a sirotek po neb. panu Alexandrovi z Vlčí Hory zůstalá, za manželku dána byla. Pan otec pak jeho ukázal mu na to, aby sobě to při J. M. Cské vyhledával, což on tak učinil a sobě na to od J. M. Cské povolení jednal, a tak podle toho potom ona Bohunka jemu za manželku zasnoubena, z domu jeho k p. Mikuláši Vodňanskýmu z Čazarova, J. M. Cské rychtáři, na oddavky vedena jest; a tu jsou oni, neb. Václav Holoubek a Bohunka z Vlčí Hory, v domě jeho skrze p. děkana oddáni a potvrzeni k stavu manželskému u přítomnosti mnohých dobrých poctivých obojího pohlaví lidí a tu taky veselí svadební konáno bylo.*)

On na tom veselí posluhoval a toho také povědom jest, že tento Václav, syn vlastní jich manželův, od nich poctivě na svět zplozený jest.

Václav Vokáček, řezník, tolikéž se s tím vysvědčením srovnal.**)

---

*) Dle Dačického pamětí (Vydání Rezkovo II. p. 21) konalo se svadební veselí Václava Holoubka s pannou Bohunkou Podhradskou z Vlčí Hory ve čtvrtek den pam. sv. Severina, 23. října 1586, však manželství dlouho netrvalo; zemřel totiž Václav Holoubek r. 1591 v sobotu před nedělí smrtelnou t. j. 30. března (Dač. Rez. II. 33.) Vdova pak se opět provdala za konváře Dynesa, ale již 1599 zemřela. Byl tudíž synáček Václav úplným sirotkem. Mikuláš a Judita provdaná pak Barborová, sourozenci z Řásné, byli děti Karla Ludvíka z Řásné a příbuzní s Bohunkou.

**) V podstatě tatáž zpráva obsažena jest na listu 373 p. v.

LXXVI.

Svědomí o poctivém zrození kn. Samuela Kosořského, syna Jana Kosořského, býv. kantora.

(1607 22. října. Memorab. 1606—8 fol. 296, v arch. Kutnohor.)

Kněz Samuel Kosorský, rodič zdejší, vstoupiv do raddy s přáteli svými, žádal, aby od nížepsaných osob, které sem ku právu připraviti dal, vysvědčení o sňatku rodičův jeho a [jeho] na svět zplození vyslyšáno a do kněh městských zapsáno bylo. K čemuž povoleno.

A vysvědčili o tom Jan Charamza, lazebník, Matěj Všetečka, koželuh, Maruše, Víta Polánka sládka manželka, Dorota po Tomášovi Čížkovi řezníku, a Markéta, po Mikulášovi Náchodským z Babího zůstalé vdovy, přijavše to předně k své víře a duši na místě přísahy jednomyslně a jednosvorně, že neb. Jan Kosorskej, kterej bejval kantorem u Vysokýho, poctivě a řádně se s Mandalenou, Ondřeje Vojáčka, souseda na Páchu, a Anežky, manželky jeho, dcerou, sešel a v stav manželský vstoupil a jsou spolu oddáni od p. děkana Semína a měli veselí svadební v Nových mlejních. Tento Samuel jest vlastní syn jejich poctivě na svět zplozenej a že ho od dětinství znají, když do školy chodil, dobře se vždycky choval. Rodičové jeho také, pokud spolu v manželství zůstávali, se dobře a šlechetně chovali.

I povolán zase Samuel s přáteli, aby, čeho dále potřebuje, oznámil. Kterýž žádal, aby na to vysvědčení jemu list zachovací pod větší pečetí, poněvadž on jak svýmu předloženýmu, pod jehož správou zůstává za kaplana, tak i potom, když by se kde na faru dostal, pánům kollatorům svým jistotu svého pořádného na svět zplození ukázati povinen bude, vydán byl.

Povoleno tomu.

LXXVII.

Marta Vejlupková žaluje šepmistrům na tovaryše řeznické Jiříka Rovenského a Jiříka Kostku Nekuřeného, že stýrali syna jejího Daniele, žáka, an šel po vánoční koledě.

(1608 7. ledna. Memorab. 1606—8 fol. 315 v arch. Kutnohor.)

Marta Vejlupková vdova na místě Daniele, syna svého nezletilého, stížnost na spisu ku právu proti nadepsaným Jiříkovi Rovenskýmu a Jiříkovi [Kostkovi] Nekuřenýmu, thovaryšům řeznickým, z strany vejtržnosti nad týmž synem jejím provedené podala. Z[a přečtení] ž[ádá]. Čtena.

Proti tomu Jiřík Rovenský: Že jest se on toho mládence nedotekl jen toliko mu kord, kterej měl obnaženej, vzal, domnívaje se, že by mu chtěl na zdraví škoditi.

Jiřík Kostka z Mimoně: Že když jsou oni dva stezkou nad Lorcem šli a s těmi mládenci z Kouřima se potkali, oni jim »troupi« přislípali. Tehdy oni nemoha toho snésti i uhodili jednoho z nich.

Proti tomu: Poněvadž tito thovaryši skutku neodpírají a toho jsou se na svobodný cestě J. M. Cské, kteráž pro lid horní bezpečna býti má, dopustili, aby na nich exekucí vykonána byla; jest o nich rychtáři městskému, aby do vězení dáni byli a odtud, pokud [by] se s Martou Vejlupkovou o zranění Daniele, syna jejiho, ku kterému se tak přiznali, nesrovnali a jí nespokojili, nevycházeli, poručeno. A dále jim oznámeno, že co se skutku toho, kterej na svobodné cestě J. M. C., kterou lidé horní k dílu hornímu chodí, a to nad mládencem školním, kterej tudy spolu s jinejmi po koledě šel, a to ještě v vejroční slavnosti narození Krista Pána, vykonali, toho že sobě páni do jiného času k uvážení zanechávají.

LXXVIII.

Adam Švenda, kollega sv. Barborský, žádá pány za dovolení vzíti si sirotka panského Dorotu Moukovou, jejíž matka činí sňatku překážky.

(1608 23. ledna. Memorab. 1606—8 fol. 387 arch. Kutnohor.)

Adam Švenda,*) kolega od sv. Barbory, vstoupivše do rady, oznámiti dal skrze přítele, že z vůle a vnuknutí P. Buoha všemohoucího sobě k stavu sv. manželství Dorothu, po neb. Janovi Moukovi, sousedu zdejším, zůstalého sirotka [oblíbil], a s ní náležitě jednal i jisté vůle její k tomu dosáhl. Než paní matka Anna Dynnesová se proti tomu poněkud postavuje. Protož že se v tom ku pánům, vrchním pánům poručníkům, utekl a za to žádá, aby mu panna, jakožto sirotek panský, za manželku dána byla. Přimlouvali se za něj p. archyděkan kn. Václav Štefanides Teplický a kn. Havel Phaeton, farář Barborský.

I povolány matka i sirotek; a tu matka se ohlásila: Poněvadž dcera její se chce vdávati a praví, že by nějaké sliby mezi sebou jměli, ona o tom o žádných slibích neví, pak poněvadž mu ona slibovala bez ní, aby se taky bez ní vdávala. Ona jí vybejvati nechce, než tomu, aby se vdávala, povoluje i spravedlnost a podíl její po otci jejím jí vykázati chce. Praví, že jemu již ode tří neb čtyr let připověděla, a ona o tom nic až teď, nejvíce od Buožího Těla, zvěděla; protož žádá, aby ji k tomu neměli, že ona toho učiniti nemůže, má toho velký příčiny a se velice zařekla, že s tím nic činiti jmíti nechce.

I jest jí dostatečně předkládáno, pokudž se toho jejího zaručení dotejče, že s tím nic činiti jmíti nechce, aby to sama u sebe zdravě povážila, slušně-li dítěte, dcery a krve své, se zhošťuje, jsouc povinna o to se s pilností starati s pomocí Buoží, aby dceru svou na místě jmíti mohla,

*) Německobrodský. Memor. 1616, fol. 289 p. v.

vzláště poněvadž tuto dosti poctivé vdání ji potkává, ona pak proti tomu se postavuje, tudy bezpochyby, čímž jí jest povinna, aby vejpravy nedávala, zniknouti chtíc, ješto aby služebnou děvku jměla, tím by jí povinna byla. Protož aby na to nemyslila, aby toho prázdna bejti mohla. Jestli pak tu čeho od nich pominuto jest, jako od lidí mladých, může to od nich se napraviti, a ona v tom následována býti.

Proti tomu oznámila: Co pak více od ní jmíti chtíti ráčí, že tomu povoluje a místo dává, aby svoji byli; i spravedlnost jí po neb. otci jejím vykázati chce, ale aby ji vybejvati jměla, toho že učiniti nemůže.

I povoláni poručníci sirotka: Eliáš Stehlík a Martin Landsmann a dotazováni, vědí-li o tom předsevzetí pana kollegy Barborského a jestli co toho při nich vyhledáváno? I na to oznámili: Že jest poctivě a řádně toho při nich vyhledával i skrze přímluvy dobrých lidí, a oni také sami za něj se přimlouvali k matce, ale nemohou rozumněti, co ona před sebe béře, proti tomu se postavujíc. Oni poznávajíc v tom vůli Pána Buoha býti, proti tomu se postavovati nemohou.

Jest také panna povolána. A když se při ní vyrozumělo, že v tom vůle její jest, také k tomu od práva povoleno, aby ji za manželku dostati mohl. Však poněvadž srozuměli, že jest v tom matka pominuta a tudy jí příčina dána, že s tou věcí nic činiti jmíti nechce, stěžujíc sobě, že sebe slibem pokoutně skrze jiné zavazovali, aby k tomu náležitě přikročovali a jakž při matce tak i otčimovi toho náležitě vyhledávali a tak je spokojili, a dostana od nich k tomu vůle, potom také smlouvy svadební mezi sebou vykonali.

LXXIX.

Volení inspektorů do škol r. 1608.

(1608 28. ledna. Memorab. 1606 - 8 fol. 391 arch. Kutnohor.)

[Při obnově rady v pondělí po památce obrácení sv. Pavla na víru r. 1608 nejv. mincmistrem p. Hanibalem z Valdštejna byli voleni za inspektory do škol:]

J. M. C. p. rychtář Václav Sixt z Zvířetína, p. primator Tobiáš Tříska Tháborský, p. Jan Šultys z Felsdorfu, p. Adam Hněvušický, p. Václav Franc z Liblic a jiní páni všichni a písaři všichni. Každodenní: Jan Roza Chlumecský, Václav Nemes, Václav Ledecký, Jan Agathonus, Jakub Bzenecký, Jakub Aunešovský, Ondřej Brtnický, Daniel Šlenic, Jan Písecký [Strejc].

LXXX.

Zlepšení důchodů faráře sv. Barborského kn. Havla Phaetona i jeho nástupců.

(1608 4. dubna, Memorab. 1606—8 fol. 336 p. v. arch. Kutnohor.)

O faráře sv. Barborskýho kn. Havla Phaetonta páni v plném počtu za jeho i jinými některými příčinami se na rathous shromáždivše, na tom se snésti a to z bedlivého uvážení svého nařídili ráčili:

Poněvadž to netoliko z jeho kn. Havla Phaetonta, ale i jinejch předešlejch farářův a správcův církevních při témž kostele dávných stížností, ano také z obecního zkušení a povědomosti známé a patrné jest, že ta fara a kollatura proti jiným vzláště Vysokokostelský a Námětský špatný má opatření a to, co od starodávna jakých důchodův a accidencí odkud k též faře přicházelo, také již zmenšeno jest, tak že farář tu na tý kollatuře mimo vychování sebe s manželkou, officialy školními a čeládkou nic nemá a k své potřebě sobě žádného peníze, odkud by sobě časem trunček vína a knížku nějakou koupiti mohl, zachovávati nemůže, a za příčinou takového špatného svého opatření, jak jiní předešlí farářové tu na tý faře dlouho zůstávati, — skrze což páni a obec, o jinejch farářův tu dosazení pečujíce, nemalých outrat na stěhování jich pocejtiti musili, — nechtíce, tak i týž kn. Havel odtud se jinam, kdež byl povoláván, obrátiti chtěl, aby jemu kn. Havlovi Phaetontovi pro lepší opatření a vychování jeho z nížepsaných dvorův obecních na tento rok i potom dále, jak se toho potřeba pozná, pokudž však on kn. Harel zde při tý faře zůstávati bude, taková pomoc vycházela a od úředníkův týchž dvorův se vydávala; totiž: z Křesetic: žita 5 korcův hned při sv. Jiří nejprv příštím, hrachu 1 kor., hrnec másla ve 30 žejd. při sv. Václavě, sejr dobrej při tom času sv. Václava; z Puchře: žita 5 kor.. pšenice 1 kor., ječmene 1 kor., hrachu 1 kor. při sv. Jiří; z Poličan: pšenice 1 kor., ječmena 2 kor. při sv. Jiří, hrnec másla ve 25 žejdl. při sv. Václavu; z Dobšova dvoru: pšenice 2 kor., ječmena 1 kor. při sv. Jiří, másla 25 žejdl. při sv. Václavu, sejr dobrý. Summou obilí: žita 10 kor., pšenice 4 kor., ječmene 4 kor., hrachu 3 kor., sejry 2, másla 80 žejdlíků.

LXXXI.

Inventář statku neb. Petra Heylmona, německého šulmejstra u sv. Jiří.

(1608 9. září. Kuiha invent. 1596—1623, fol, J. 15 arch. Kutnohor.)

Letha Páně 1608 v outerý po památce narození P. Marie, 9. Septembris, za úřadu staršího pana šephmistra Jiříka Šrámka jinak Růžičky, u přítomnosti p. Jiříka Hrdíka z Většína a p. Jana Šrejtera z Šrejttentolu z velké raddy k tomu počtěných a nařízených, inventován a popsán statek po neb. Petrovi Heylmonovi, někdy německým šulmejstru zdejším, pozuostalý k žádosti Melichara Gellera, jircháře, a Jana Strejce Píseckého, vdově a sirotku po témž neb. Petrovi Heylmonovi pozůstalému nařízených od práva poručníkův.

Kteréhož se našlo, jakž nížepsáno; a ten popisován v domě po neb. Kateřině Daniové, jehož oni manželé držitelé byli.

Předně od svrškuov a šatstva:

Plášt černej dlouhej soukennej, klobouk vysokej mužskej bez šmuku.
Kolar a galioty aksamítový otřelý.

Item kabát a galioty soukenný otřelý.

Šlofpelc barchanového černého svršku králíky podšitej.

Od cínového nádobí:

Mísy velký čtyry, prostřední tři. Item tři menší. Talířův cínových osum. Konvičky tři nevelký, nálevka jedna. Umývadlo jedno. Měděnice mosazná. Moždýř nevelkej s paličkou. Dva svícny mosazný.

Item s luože šatuov ustlané pod nebesy; o tom oznámila Mariana, že sou oba manželé, když sou se sešli, nic z obojí strany od pernatých šatuov nejměli, a sobě rovní v potřebnosti byli.

Na bidle visící dvě prostřední peřiny, poduška jedna.

Item v bílý truhle dlouhý váha příze, a to jí Mariany k jejímu obchodu; v třetí truhle malý černý: dvě cejchy, dva ubrusy, z nichž jeden zetlelejší, tři ručníky, dvě prostěradla, z nich též jedno vetchý.

Item dvě tlustý cejchy, dvě cejšky a jedna na polštář.

Čtvrtá truhla pro vaření a v ní hrách.

Na stěně v komoře velká mappa v rámci.

V síni v koutě vedle komory stojící almara bibliotheka a v ní:

Biblí německá in 4° v Witemberce tistěná dokt. Martina Luthera.

Octo libri phisicorum Aristotelis Stagiritae in 4° Editionis Collegii Conimbricensis Societatis Jesu.

Petri Rami Scholarum Mathematicarum libri 31 Lazari Schoneri in 4°.

Item Liber de anima, De generatione et corruptione Aristotelis in 4°. volumen secundum.

Carminum variorum in 4°, scilicet: Propemptica, Epitalamia, Epitaphia.

Simonis Pistorii Opoliensis Epigrammatum, mezi ní dvě nepsaného papíru knihy in 4° dorsu kozí oblečeného a zeleného pargamenu.

Mathei Weszeri Orationes duae in octavo.

Ethica Philippi Melanthonis in 8°.

Aldi Manutii Phrases latinae in 8°.

Valentini Trocendorfii precationes in 8°.

Andraeae Alciati Emblemata in 12°.

Pauli Didimi carmina Syonia.

Sententiae Theognidis.

Historiae Virorum illustrium Georgii Fabriccii.

Clementis Maroti opera Gallico sermone conscripta in 12°.

Odae Ecclesiasticae in 8°.

Metamorphosis Ovidii, Terentius. Dialectica Lucae Lossii.

Simonis Pauli Sverinensis in Evang. pars tertia.

Adami Liberi Passionale. Grammaticae Phil. Mel[anchthonis] Compendium.

Compendium Theologiae Jacobi Heerbrandi.

Grammatica Philippi Melanthonis.

Marci Hieronymi Vidae Cremonensis opera carminum in 12°.

De vita et actis b. Martini Lutheri libellus.
De circulis coelestibus libellus Casparis Peuceri.
Chronicon Carionis. Postilla německá in 8° Simonis Gedickii.
Item druhý díl rozdílně na svátky téhož autora.
Modlitby německý s otázkami.
Liber Vitae německej Andrae Perlitii.
Německý srovnání některých sentencí z písma svatého.
Vypsání německý in 4° tištěný o životu dokt. Martina Luthera.
Cesta z Benátek do Jeruzalema, německá.
Modlitby německý in 8°.
Postilla Johannis Vildii německá in 8°.
Item Modlitby německý in 8°.
Kázání pohřební in 4. německý Aegidii Humii.
Novum testamentum graecolatinum Lipsiae ecusum in 8.
Rami Dialectica Beurhusii.
In Epistolam ad Romanos Georgii Mitii.
Epistolae Heroidum Ovidii.
Johannis Claii in Evangelia carmina in 8°. Nevázaný materie od kněh.
Biblia sacra in 4° latina. Jenae impressa anno 1599 ex tra[ns]latione Lucae Osiandri et Doct. Martini Lutheri.
Sterbenskunst, nevázaná kniha in 8°. Martini Mitis.
Trostbüchlein Georgii Tannenbergii in 8°.
Christianismus Martini Lutheri.
Bisemknopf Georgii Weinrych.
Joachimi Curaei: Německá kronika města Vratislavě letha 1587 in folio, nevázaná.
Physiologicae exercitationes in 4°.
Ethicae theses in quarto excusae.
Dialectica Johannis Sanderhoni nevázaná.
Descriptio Silesiae, německá in folio.
Arithmetica Casparis Schleupneri in 8°.
Sigefridi Sacci Doct. na Epištoly nedělní a sváteční vejklady in folio v Magdeburce tištěný.
Conciones Pauli Eberi, psaný in 4°.
Stambuch psanej in 8°.
Exercitationum logicarum M. Petri Schmilaueri, šitá kniha v pargameně.
De brutis et plantis, lectiones scriptae.
A jiný některý psaný knihy, lekcí a jiný větší, menší.
Loci communes psaný ve Witemberce.
In Phisicam lectiones in 4°, scriptae.
Rudimenta Cosmographica tištěný in 8°.

Memoriale. Při témž inventování zprávu učinila Mariana Heylmonová, že jest předešlej kněz Jan Sartoryus německej k ní přišel a od ní kněh

za pět kop gr. čes. koupil. Však ty od žádného šacovány nebyly, a ona taky nepoví, kolik jest jich vzal, neb jest je sobě sám vybíral, jaký se jemu líbily.

LXXXII.

Emericus Polonius, bakalář a správce školy Barborské, oznamuje, že upouští od učitelství a jde za kněze.

(1608 1. října. Memorab. 1606—8 fol. 459.)

Emericus Polonius, bakalář a správce školy sv. Barborské, kterýž pánům úmysl svůj před tím, že jest z vůle a vnuknutí ducha Buožího umínil na sebe povinnost služebníka církevního vzíti, oznámil a potom v začátcích theologie examinován jest, pánům od p. děkana a jiných správcův církevních, maje odsud jinam pro ordinibus s commendací a vocací jejich vypraven býti, presentován, a tu o něm to svědectví dáno, že jsou to při něm jak předešle, pokud při správě školní zůstával, tak obzvláště nyní při examinování jeho poznali, že se bude moci svejm časem církvi Buoží hoditi a jí užitečnej býti.

LXXXIII.

Tomáš Slánský, bývalý správce školy sv. Barborské, žádá za sousedství.

(1608 13. října. Memorab. 1606—8 fol. 465.)

Thomáš Slánský vstoupiv do raddy s pány přáteli dožádanými: Václavem Nemesem, Jindřichem Chyžderou, Janem Agathonem Pražským z prostředku pp. osmisoudcův, též Janem Henniochem žádost svou přednesl: Jakož [se] jemu na onen čas v této slavné obci, že jest ve škole při kostele sv. Panny Barbory zde na Horách Kutnách za správce při vyučování mládeže přijat byl, i potom z vuole Boží v stav manželský vstoupiti, dostalo, že jest všelijak o to péči jměl, aby příbytek svůj jmíti mohl. Nyní pak od Bartoloměje Svobody, krejčího, duom vedle domu jeho ležící jistým trhem koupil: protož za to žádá a pp. přátelé jeho dožádaní zaň se přimlouvají, že jemu toho, aby do sousedství přijat býti a zápis na týž duom v knihách městských jmíti mohl, ode pánův šephmistrův dovoleno a příno bude.

Podle toho že připovídá, když se mu té žádosti jeho užiti dostane, v sousedství se náležitě, šlechetně i pokojně chovati, duom svůj i všechny v něm v kázni a pobožnosti zdržovati a všeliké břemena, kteréž by na něj vedle sousedství přicházely a vzloženy byly, vykonávati a je od sebe odvozovati.

Předložen vedle té žádosti jeho list zachovací pro vyrozumění o pojití jeho.

Na žádost jeho dána odpověď: Z vysvědčení jeho na svět zplození, že se to nachází, že z řádného manželství jeho na svět pojití jest, a to za dostatečné se uznává.

A k žádosti jeho páni povolujíce a jej do sousedství přijímajíce, napomínají, aby předně pobožnosti vedle přípovědi své následoval, obvzláštně pak vedle toho, jestli že by co o vrchnosti své J. M. C. pánu, pánu našem nejmilostivějším, též i potom o vrchnosti zdejší páních šephmistřích nevážného, utrhavého při truňcích kdekoliv slyšel, toho aby netajil a to na pány vznesl. Co se příjemnýho dotýče, pro ušetření potřebnosti jeho 1 kopa gr. míš. naň se ukládá.

LXXXIV.

Šepmistři povolávají Melichara Colidia Solnického za správce školy sv. Jakubské.

(1609 5. ledna. Memorab. 1609—10 fol. 20 arch. Kutnohor.)

Melichior Colidius Solnicenus, magister a prorector scholae primariae ad D. Jacobi, povolán do rady a jemu oznámeno, že páni pečujíce o to, kdo by na místo mistra Petra Capona, poněvadž ten v stav manželskej vstoupiti a od času sv. Jiří prv příštího odstoupiti míní, za vrchního správce škol zdejších od téhož času sv. Jiří dosaditi jměli, mezi jinejmi osobu jeho k tomu obrati a zvoliti sobě, tak jakž mu k tomu na onen čas naděje poněkud učiněna byla, ráčili. Protož vedle toho k němu jsou tý naděje, že takovou poctivou vocací k sobě příjme. A páni se jemu tím, že jeho potom spolu s pomocníky jeho budoucími i s žákovstvem v potřebách jejich laskavě fedrovati a nad nimi ruku ochrannou držeti [budou, připovídají].

I žádal, poněvadž se tu velikýho povolání dotejče a k tomu darův obzvláštních jest potřebí, že chce o tom p. rektorovi akademie Pražský o to psáti a s ním radu bráti a potom pánům na to v brzských dnech cathegoricum responsum dáti. Příno mu toho a odloženo per neděli.

LXXXV.

Líčení pře a výtržnosti, kterou provedli Václav Růžička, Václav Šafařík a Pavel Stecher na kollegovi Barborském, Václavovi Nikolaidu Chejnovském.

(1609 7. ledna. Memorab. 1609—10 fol. 20 arch. Kutnohor.)

Sortes nostrae In ManIbVs DeI CreatorIs.

Mistr školní Petrus Capo vedle kollegy školy sv. Barborské, Václava Chejnovskýho, s dožádáním se k tomu p. archyděkana a kn. Havla, faráře Barborskýho, též pánův inspektorův školních, přede pány do rady vstoupivše, na místě téhož kollegy stížnosti do Václava, Jiříka Růžičky syna, Václava Šafaříka, probíře, a Pavla Štechera, postříhače, co jest se témuž

kollegovi od nich v zdraví i šatech jeho ublížilo v noci na sobotu, jenž byl den památný sv. Jana evangelisty léta pominulého 1608, na spisu podali a jí za přečtení žádali.

Vedle čehož p. archyděkan, kn. Havel, a inspektores se ohlásili: poněvadž mistr školní s kollegou v tý svý stížnosti se ku pánům jakožto clientes k patronům svejm utíkají, jim to v moc dávají a za ochranu v té věci žádají. Čten spis, a po přečtení toho povoláni Václav Růžička, Václav Šafařík a Pavel Štecher a jim to, nač se ten spis mistra školního vstahuje, skrze p. primasa oznámeno a poručeno, aby, co k tomu říkati chtějí, oznámili a toho se spravili.

Proti tomu Jiřík Růžička se ohlásil: poněvadž jsou tito přítomní na sebe nic neslyšeli a k ničemuž pořádně obesláni nejsou, že nejsou povinni odpovídati p[odle] p[ráva] měst. A. 45., kteréhož z[a přečtení] ž[ádá].

Proti tomu od p. archyděkana na místě předjmenovaného kollegy Barborskýho: že se tuto k žádnému zaneprázdnění právnímu nesměřuje, než pan mistr školní na místě kollegy jakožto cliens ku patronům svejm se utíká a v tom, co jest mu se ublížilo, za opatření žádá.

Proti tomu od pánův: Že páni toho neuznávají za potřebí, aby v týto příčině právně procedováno býti jmělo, a taky . . . .*)

Václav Růžička, Václav Šafařík a Pavel Štecher z Jihlavě zavoláni a na vstoupení Václav Šafařík oznámil: že, jak jest prvotně se před pány ohlašoval, nikdy jest žádné zlé vuole s mládenci školními nejměl a žádnému z nich nic neublížil. A aby tak prodlouženě od služby J. M. C. a práce své odtrhován nebyl, za to žádá, aby tomu páni jistej prostředek obrati a to k místu přivésti ráčili.

Václav Růžička též se ohlásil, že jest jak živ toho úmyslu nebyl, aby měl se v jaké ubližování jim činiti. A od koho jest se jim co přitrefilo, že on o tom nic neví.

A tu také od Pavla Štechera podáno psaní pánům z města Jihlavi a jeho žádáno za přečtení.

A když je sobě páni přečísti dali, oznámeno Pavlovi Štecherovi, že na též psaní pánům do Jihlavě zase odpověd dána bude. Co se pak jejich nepokoje, o kterýž tak proti ním stížnosti učiněny jsou, [dotýče], a o tom se ví, že též noci jiného povyku a pranice na jiném místě se dopustili a odporu jejich předešlému místa dáno býti nemohlo: Vám se všem třem poroučí, abyšte kollegu Barborského ve dvou nedělích pořád sběhlých náležitě, jak vám možné bude, a přátelsky spokojili.

Toho doslejchaje p. Jiřík Růžička oznámil, že na tom jsou byli a toho, aby přátelsky porovnáni býti mohli, toho i prvé žádali i ještě žádají.

Jsou napomenuti, aby to tak vedle ohlášení svého vykonali a vedle toho na žádost svou Václav Měchura, Šimon Kotrba z rukojemství sou propuštěni. Nicméně i p. Jiřík Růžička v příčině syna svého.

*) Nedopsáno, avšak v memorabiliích na listě 41 p. v. zapsáno:

LXXXVI.

Líčení a rozsudek ve při o výtržnost, kterou provedl na M. Melicharovi Colidiovi Solnickém Václav Všetečka na Tandlmarce.

(1609 19. ledna. Memorab. 1606—8 fol. 416 et seq. arch. Kutnohor.)

P. M. Melchior Kollidius Solnický, konrektor ze školy od Vysokého kostela, jsouc povolán do rady, poněvadž by se mu něco noci této pominulé na Tandlmarce přihodilo, aby o tom zprávu učinil. [Pravil], že dne včerejšího byl pozván ku panu Janovi Lavičkovi a tam mimo vůli svou zdržen až do noci. Potom, když šel domů, potkal se s nějakým pacholátkem, neslo víno. On se ho zeptal, kde jde? a on, že nese víno; tak za ním šel a dostana se tu na »Tarmark«, — neví ani kde ten dům jest —, tak to pachole skříkne: »žák tudy jde« a hned z toho domu jeden vyskočil s rapírem a jej jílcí v prsy udeřil. Když se on k tomu uznal, ví-li koho pere, že ví, že bakaláře Barborskýho, tu že jest se oznámil, že jest kollega bakalář od Vysokýho, a že jemu šelem, kluků a jinak nadával, jej tím rapírem pral a bil, mluvíc, že jest desátníkem, že by jej mohl probodnouti, jakož pak jej i dobyl.

Ale někdo křikl: na nic nepřišli, nežli kurevnám čísti; a něco někdo ještě na něj z toho domu lil; bylo jich tu několik, jeden mu ruce chytil, když jej on tak tím rapírem pral a potom utekli.

Že nejměl sobě keym usvědčiti, tak že chtěl za ním do domu jíti, aby ho mohl opatřiti, kde by byl; on sobě to za příčinu proti němu bral, že by se do domu jeho dral, a skrze to s žalobou se ku panu děkanovi utekl. A jist (?) toho všeho on že v tom za opatření žádá; nebo na tom byl, aby ihned do Prahy psal panu rektorovi universitatis Pražské a v tom opatření vyhledávati.

Jan Skřivan punčochář s manželkou svou povolán na zprávu z strany stížnosti p. mistra a tu oznámil, že jest se od matky svý domů navrátil, bylo o pěti hodinách v noci, šel p. mistr tudy, potkal se s učedníkem p. Václava Všetečky, řekl mu, kde jde; řekl, že jde pro víno; on mu řekl, aby šel s P. Buohem; brzo, v malé chvíli zase to pachole se obrátilo, řeklo, že jest tu žák. Tak p. Václav Všetečka tu jej udeřil jílcí v prsy a on mu naproti šel. mu[ž]sky. (?) a chtěl věděti, proč mu to činí; on že jest sousedem a že by jej mohl probodnouti, tak proti němu s kordem a tu pan Jiřík Růžička, proč radší neležejí ve škole a nedají pokoje čeládce naší, když ji proč pošleme. Potom se ptal p. mistr, chtěl ku panu Václavu Labuškovi, ale neuměl ho jmenovati, jmenoval vždycky Václava Růžičku. Učedlník jeho p. Václava Růžičky vedl ho potom do školy, a on sobě p. mistr vždy stěžoval P. Buoha se dokládajíc, že žádnýmu nic neublížil, než manželka jeho, ta že jest s počátku nevyhledla až potom, když již učedlník p. Václava Labušky k němu vyšel.

I puštěni a povoláni do rady M. Melichar Collidius i Václav Všetečka; a tu týž pan mistr Melichar Collidius připravě naň svou stížnost, žádal, aby mu oznámil, když jest šel pokojně, že jej, jak pěstí, tak i jílcí udeřil.

Proti tomu: Že jest jměl u sebe dobrýho jednoho člověka stavu rytířskýho, — v šesti hodinách v noci bylo, — kupoval od něho sukna, poslal pro víno ku p. Janovi Šrejterovi a p. mistr potkavši se s pacholetem, je pral, a ono se navrátilo zase, ne k němu, než-li ku ponocným, bezpochyby obávaje se, aby on sběhna dolů, něco jinšího neučinil. Tak on vyhlídl z vokna, proč tam tluče a on: »pane mistře, pere mne tu jeden žák«; tak on sešel dolů a jemu řekl, proč on čeládce jeho pokoje nedá, on na něj ihned se udeřil, šelem i jinak mu nadával a tu i na jiný promlouval »Růžičko, Růžičko, budeš kvísti.« A tak za tou příčinou mu to udělal. A pan mistr [Collidius] že jest byl velice vopilej; pláštěm smykl a ním házel a jinak sobě počínal.

Proti tomu p. mistr [Collidius]: že mu, aby jměl co tomu pacholeti ubližiti, odpíral, P. Buoha se dokládaje a svědomí svého, že ani prstu na něj, na to pachole, vstáhl, než pachole skřiklo: že tu žák jde, a on [Všetečka] hned že dolů s rapírem běžel a když mu řekl, ví-li, koho bije a peře, že bakaláře Barborského; on se mu oznámil a on teprv dobyvše kord na něj bil; ani žádný sečný rány nejmá, však na sobě cejtí, že jest jej dosti velice zepral, žádný slušný příčiny k tomu nejmaje.

Proti tomu: Že jest ho nepral dobytejm kordem nežli v pošvě a na to taky že jmá dobrý lidi a on i pan otec sám, že se ozýval, proč nebejvají žáci v kostele a čeládce jejich pokoje nedají.

Jindřich Skřivan také na zprávu povolán: Že on z počátku nebyl při tom, než strojíc se již na odpočinutí, zavíral vokno, uslyšel, že tam mluví p. Václav Všetečka, proč se toulá po noci. I pán jeho taky oznámil, proč nejde do školy a čeládce pokoje nedá. A pan mistr [Collidius] šel, za ním p. Václav, do domu ptajíc se, kde je ten dům, a kdo je, aby jej mohl viděti, a on ním strkl z domu.

Jakub, učedlník Václava Labušky, když uslyšel, že jest křik a že tu jest pan mistr, šel tam před Růžičkovo, a on pan mistr chtěl ku p. Václavovi Labuškovi mladšímu jíti a k němu se ptal, a on ho pobízel do školy; a tak hned potom odešel.

Vypovědíno z uvážení práva per d. Joannem Ssultysonem à Felsdorf: Páni stejně (?) ten spor mezi stranami slyšeli i zprávy, na který jsou se tu potahovali a z toho ze všeho nacházejí to, že když p. mistr Melichar Collidius pokojně domů šel a setkav se s pacholetem, učedlníkem Václava Všetečky, jemu pěkně řekl, aby šel s P. Bohem, tu Václav Všetečka vyběhši ven s kordem, ním v pošvě na něj, p. mistra, sáhal a bil, potom také i dobytým kordem. A netoliko na něj pral, ale i řečí jemu nemálo ublížil; ješto, jestli by se jaké ublížení dálo čeládce jeho, sám sobě to napravovati nejměl, ale mohl to jinak přetrhnouti, ne tím spůsobem to sobě sám napravovati, a tak z povinnosti své daleko vystoupil. Protož, co tu

koli se mezi nimi řečí nebo skutkem zběhlo, to páni zdvíhají, moří, kazí, a v ničemž k necti (?) že panu mistru Melicharovi Collidiovi, ani Václavu Všetečkovi není a býti nejmá nyní i na časy budoucí.

A Václav Všetečka, že se tak toho, jsa desátníkem a jiným to přetrhovati jmaje, dopustil, páni jej v své trestání bráti a o něm rychtáři městskému, aby jej vězením šatlavním — a to kládou — opatřiti dal, poroučeti ráčí. Dal tomu místo P. Bohu to poroučíc, co se mu tu stalo. Proti tomu p. mistr zanechal taky toho při tom, pánům za opatření děkujíc.

LXXXVII.

Mistr Petr Capo Netovický od Vysokého zve radu na svatební veselí.

(1609 28. ledna. Memorab. 1609—10 fol. 32 arch. Kutnohor.)

Mistr školní od Vysokýho Petrus Capo Netovicenus vstoupiv do raddy s pány přáteli svejmi, skrze Václava Nemesa žádost svou pánům přednesl: Tak jakož jest sobě k stavu manželskýmu Esteru, po Martinovi Holubovi zůstalou vdovu, oblíbil a vedle toho sobě to již k místu a konci, že ona jemu od rodičův a jiných přátel jeho jest k manželství dána a zasnoubena, i den jistý, totiž outerej nejprv příští, k veselí svadebnímu jest jmenován, přivedl, aby páni, jakožto kollatores, dobrodincové a ochráncové jeho, jemu se k témuž veselí propůjčili a to přítomností svou ozdobili, a poněvadž on několik let zde při škole přední Vysokokostelské za předního kollegu a potom i za správce též školy zůstával, jemu pomoc a fedruňk nějakej pro uctění pánův a přátel jeho, jak domácích tak přespolních učiniti ráčili.

Dána mu odpověď: Že páni proti tomu nejsou, aby se jemu za hostě pro poctivost sňatku jeho svadebního, kteří toliko na ten den prázdnost jmíti budou, propůjčiti nejměli, vzláště když obzvláštně se koho dožádá. Z strany pak pomoci, když páni porozumí, v čem by tak jakej nedostatek jměl, jemu v tom fedruňk učiniti nepominou.

LXXXVIII.

Šepmistři píší k sněmu vyslaným do Prahy, aby obstarali některé městské potřeby, zvláště záležitost dosazení konrektora k Vysokému.

(1609 25. února. Orig. č. $\frac{6409}{18}$ A. archivu měst.)

Službu svú vzkazujou . . .

Dále co se konrektora k Vysokému dotejče, bude-li moci Jonas Pelargus Vodnianus, kterýž ani posavad ještě doma není, vedle rady pana mistra Campana obdržín býti, to nechť se stane, a v tom i p. M. Campanus ušetří. Pakli by vždy nemohl obdržán býti, již bychom musili vzíti toho, kohož bychom dostati mohli Co se Mathiam Chlumecenum tkne, vidí se nám velmi mlado (!) býti; a teprva se do kolleje Galli dostal.

Kdyby k nám měl promovován býti, žádná by jeho authoritas při mládeži školní býti nemohla, poněvadž mnozí jeho condiscipulové tu zuostávají. Však nemohlo-li by jinak býti, i tomu bychom uvykati a pro zimu do dýmu jíti musili .... atd. atd. jiné městské záležitosti sledují.

Datum na Horách Kutnách, v středu po sv. Matěji, apoštolu páně leta 1609.

Šephmistři a rada na Horách Kutnách.

[Na rubu:]

Slovutným p. Václavovi Štětkovskýmu, p. M. Janovi Beniciusovi Thaborskýmu a p. Zikmundovi Brodskému, Horníkům a souseduom na Horách Kutnách, pánům přátelům a sousedům našim milým, na ten čas v městech Pražských zuostávajícim k dodání.

LXXXIX.

Šepmistři píší vyslaným v Praze o různých záležitostech obecních.

(1609 6. března Orig. č. $\frac{6409}{20}$ A. arch. měst.)

Službu svú . . .

Co se pak konrektora dotýče, již jest nám se D. Jonas Pelargus Vodnianus teprve dnův těchto tím zamluvil a tu povinnost k sobě přijal, jakž nám o tom dnes skrze pana mistra Colidia oznámeno při ouřadu. Protož za konfirmací, jakž in rektorem scholae, takž na konrektorem pana rektora universitatis Pražské skrze psaní žádáme, kteréž, pokudž vám čas a chvíle k tomu sloužiti bude, za to žádáme, že sami dodáte i dále oustně s panem rektorem o to promluvíte i u pana mistra Jana Campana zastavíce se, jemu jménem naším za fedruňk poděkujete a aby tu věc i školy naše sobě dále poručené jměl a fedroval, žádati budete . . . atd.; atd.

Dán na Horách Kutnách, v pátek první postní léta Páně 1609.

Šephmistři a rada na Horách Kutnách.

[Na rubu:]

Slovutným p. Václavovi Štětkovskému a p. M. Janovi Beniciusovi Thaborskému na ten čas v městech Pražských zuostávajícím, pánům přátelům a sousedům našim milým.

XC.

Šepmistři píší k sněmu vyslaným v Praze, aby opatřili učitelská místa novými silami.

(1609 21. března. Orig č. $\frac{6409}{24}$ A. odd. měst arch. Kutnohor.)

Službu svú . . .

Co se konfirmací na správcí škol našich a konrektora k Vysokému tkne, poněvadž netoliko my, ale i oni oba dva, nevědouce, jak k sv. Jiří

svý věci řiditi a spravovati, starostlivě na to myslí, že posavad se sem nekonfirmují již v tak prodlouženém čase, protož, pokudž možné, přičiňte se, abyšte taky konfirmací na ně s sebou přinesti mohli . . . atd.

Dán na Horách Kutnách, v pátek den památný sv. Benedikta léta Páně 1609.

[K témuž psaní:] Post scripta:

Když již toto psaní zavřeno bylo, takměř v soumrak pan mistr Melchior Collidius k. J. M. C. p. rychtáři přišel oznamujíc, že mu dnešního dne primus školy Barborské K. Nicolaus Hanzlinius Melnicenus v známost uvedl, kterak collega jeho sobě sacrum ministerium ecclesiasticum v oumysl vzal a od našich pánův prelatův vocací i promocí jmíti bude, a tak že od sv. Jiří při povinnosti své dále zůstávati moci nebude, aby na místo jeho jiný opatřen byl.

O čež když s panem arciděkanem promluvil a kdo by mohl na místo jeho k nám z známých promovován býti, že jsou dva na plac dáni: Mathias Chlumecenus a Johannes Chrisostomus Sviticenus, kterýž nyní v Berouně kollegou jest a nyní v Praze při examen bakalářským býti jmá.

A tak, ten oumysl téhož kollegy že neproměnitedlný jest, se tomu rozuměti může, protož, ačkoliv velmi nečasně se to děje, však již to opatřiti se musí.

Protož oni, Collidius a Henzlinius, Mathiae Chlumeceno vokací k tomu posýlají a pokudž by zmeškán nebyl a vokací k sobě přijal, budete moci o promovování jeho k nám na oznámené místo se panem rektorem jednati. Pakli by zmeškán byl, anebo toho k sobě přijíti se zpěčoval, s druhým, totiž Johannem Chrisogono Suticeno, nemohl-li by ani ten toho k sobě přijíti, jiného někoho z známých skrze radu pánův mistrův nebo samého pana rektora v tom následovati, a při něm zámluvu obdržíc, také o promovování a konfirmování ho k nám v to již oznámené místo na místě našem pana rektora žádati i pokudž možné konfirmací na všechny tři: totiž na rektora, na konrektora k Vysokému i na kollegu k sv. Barboře s sebou přinésti se snažiti. Pakli by to býti nemohlo, nebude potřebí proto se vám dlouho v Praze zdržovati, ale jakž jiné věci na vyřízení zuostávající, tak i tuto poslední věc, na čem by při odjezdu vašem postaveny byly, těmto pánům vyslaným v známost uvésti, aby oni dále, kde co nevyřízeného pozuostává, jak to řiditi i s pomocí Boží šťastně vyříditi věděli . . . . .

Actum ut in literis.

[Na rubu:]

Slovutným panu Václavovi Štětkovskýmu a panu M. Janovi Beniciusovi Tháborskému, na ten čas v městech Pražských pozuostávajícím, pánům přátelům a sousedům našim milým.

XCI.

Václav [Nikolaides] Chejnovský, kollega školy Barborské, vzdává se úřadu školského a stává se knězem a kaplanem v H. K.

(1609 6. dubna Memorab. 1609—10 fol. 62.)

Venceslaus Chejnovinus, kollega školy sv. Barborské, od p. archyděkana a správcův církevních pánům presentován vedle dobrého řádu a obyčeje konsistoře zdejší s tou kommendací, že dne pátečního tentamen s ním držán byl a hodný jest nalezen, aby k ouřadu sv. kněžství připuštěn byl. A poněvadž kněz Daniel odstoupiti jmá, jsa od P. Buoha místem v Meziříčí opatřen, že ho pan děkan chce na jeho místo za kaplana užíti, a kdež náleží, po potvrzení k ouřadu kněžskému odeslati.

I jest tomu povoleno a pomoc také, když bude jmíti na cestu se vydati, že mu dána bude.

XCII.

Šepmistři propůjčují M. Petru Caponovi, bývalému správci školnímu v K. H., sousedství.

(1609 29. dubna. Memorab. 1609—10 fol. 52 p. v.)

M. Petrus Capo předstoupivší ku právu se pp. přáteli dožádanými, p. M. Valentýnem Kochanem z Prachové, Ludvíkem Veverinem z Kranichfeldu, písařem urburním zde na Horách Kutnách, předložil list zachovací i vejhostní, jehož datum v městě Slaným, ve čtvrtek po sv. Agapitu, 21 dne měsíce srpna leta pominulého 1608, a toho, aby do sousedství přijat byl. s přímluvou přátel žádal.

Oznámeno skrze p. šephmistra staršího Jana Šultysa z Felsdorfu, že páni, prohlédajíce k tomu, že jest školy zdejší s pilností spravoval, jemu žádosti jeho, aby jí užiti mohl, povolují a jeho do sousedství, tak aby jemu také privilegia obce zdejší sloužily, přijímají. A vedle toho k němu jiné naděje nejsou, než že on také vedle povinnosti své dům svůj v dobrém řádu a kázni říditi a pánův, vrchnosti obce zdejší, náležitou uctivostí předcházeti bude. A poněvadž se toho pominouti nemůže, než aby rukou dáním toho dotvrdil, že všelijaké povinnosti dle sousedství vykonávati bude. A aby od jiných v tom dotýkán nebyl, že jest toho, což jiní z strany příjemného podnikají, nevypravil a tomu zadosti neučinil, jemu v tom ušetření propůjčujíce, na něj dvě kopy gr. ukládají.

Děkoval a peníze opatřiti a odvésti i vedle učiněného slibu se zachovati připověděl.

XCIII.

Petr Petrides z města Křivsoudova, složiv vejhost vydaný od p. Jindřicha Střely z Rokyc a na Křivsoudově a Lhoticích a list zachovací z města Křivsoudova, žádal za podíl své ženy Salomény na pozůstalosti neb. Mandaleny Kouřímské jinak Šiškové, tchýně své.

(1609 27. května. Memorab. 1609—10 fol. 122 p. v.)

XCIV.

Poručníci sirotků po Janu Faberovi stěžují sobě na chování jich a slabost vychovatelskou bábě jejich Lidmile Hubáčkové vytýkají.

(1609 2. září. Memorab. 1609—10 fol. 89 p. v.)

Páni poručníci sirotkův neb. Jana Fabera Auštěckýho, Václav Franc z Liblic a p. M. Jan Benicius Tháborský, vedle vyžádaného vstoupení do rady vznášeli u přítomnosti Lidmily Hubáčkový, kterak páni officiales školní a vzláště p. mistr a kantor školy Vysoko[ko]stelské sobě stěžují, že sirotci po dotčeném neb. Janovi Faberovi časně do školy nepřicházejí, učení svý obmeškávají, a majíce starší*) jakožto tertián v škole zůstávati, tam nebejvá. Oni chtíce toho při nich přetrhovati, s ní Lidmilou Hubáčkovou, bábou jejich, o to promluvili, ale žádné nápravy v tom dostati nemohli. Pan mistr Jan Benicius chtěl menšího**) k sobě přijíti a jej jako svýho opatrovati, ale Lidmila tomu překážku učinila, vymlouvajíc ho, že mladý jest a ku posloužení se nehodí, ješto on nežádal toho, aby k jaký službě u něho byl, leč by tu někdy trunk ten piva přinesl.

Přijednali ho jednomu mládenci, aby ho přiučoval privatim, jakž v jiných věcech, tak i v musice, a mají zprávu, že asi za půl leta nepřicházel a tak se sami zameškávají.

Potom jest i to na ně vznášeno, že při starším některý knihy, kteréž se z bibliotheky nebožtíka stratily — jich v počtu do 15 jest — spatřeny jsou. Poněvadž pak je Lidmila, bába jejich, v opatrování svém jměla, oni že se v tom omlouvají a žádají, aby buď takový knihy, kterýchž tu poznamenání podávají, na díl jeho, staršího vyraženy byly, anebo oni v tom jinak opatřeni byli. Třetí z strany domu že žádají, aby trh na něj bez přítomnosti jich nezavírali, nebo nebožt. Thomáš Hubáček že sám nebožtíkovi do 15. kop m. tu na témž domě a spravedlnosti své odepsal, a tak mimo díl a spravedlnost jejich jim po matce jejich náležitý i tu spravedlnost jmají.

Proti tomu: Že jest nevěděla, oč jest sem povolána, a co se tkne sirotků, ona jim folku takového nepouští, ani sirotkův z moci a ochrany pp. poručníkův nevynímá; i menšího ráda chtěla dáti ku p. mistru [Beniciovi], i peřinky mu k tomu hotovila, a potom z toho sešlo. Kdykoli chtí pp. poručníci je k opatření vzíti, že proti ní není nebo sama má s sebou dosti činiti a snad již nimi zvládnouti nemůže.

Z strany druhé věci, že nevědí, co by to bylo; některý [knihy] že jmá za sebou Zygmund Brodský, a ty se jim nestratí.

Z strany domu: Že by rádi byli, aby paní bába v něm déleji zůstávala; ale jest již tak spuštěn, že v něm dále zůstávati se nemůže a ještě větší škody na něm se obávati jest, aby neklesl. Však aby se ani v tom

*) Václav.
**) Daniele.

sirotkům škoda nedála, protož jsou pánův žádali, aby jej spatřiti ráčili. A ještě žádají a tomu povolují, aby sirotkům jich díl i ten dluh po neb. Thomáši Hubáčkovi napřed vyšel po 15 kop m.

Proti tomu: Že oni bábě tak mnoho v tom viny nedávají, že oni [sirotci] přicházejíce již k rozumu ji leda v čems odbývají a ona bezpochyby, nemohouc k nim nežli jako k vnukům a krvi svý lásku [míti], jim všeho věří, a oni jí jinak a jinak správcům neb praeceptorům svým zprávu činí.

Z strany knih: Že ty, který jsou za p. Zygmundem Brodským, těch oni že tu nepoznamenali, poněvadž o nich vědí, nežli kterýchž se nenachází, a někdy bába nechala truhly otevřený pro vítr a tak se v tom stratily a při něm starším spatřeny jsou.

Protož oni že vždy žádají, aby v tom opatřeni byli a nebo to jemu na dílu jeho se srazilo.

Z strany domu oni že taky žádají, aby páni tam vyjíti a ten spatřiti ráčili.

Než i v tom domnění byli, že by někdo z přátel o to poručenství stáli; oni, vidí-li se pánům, aby oni nebo kdo z přátel k sobě to poručenství přijali, budou toho vděčni.

A páni to chtí, i toho by ještě k sobě přijali, učiniti, že nimi páni i jiní přátelé jich spokojeni budou.

I stíženo to staršímu sirotku a oba dva napomenuti, aby poručníkův poslouchali, čím že potíž mají velice; chtějí-li kdo z poručníkův mladšího nebo kýho k sobě přijíti, při vůli jejich se zanechává.

Z strany kněh, aby se o to srovnali, a z strany toho domu, že také páni tam vyjíti a spatřiti chtí.

Děkovali z obojí strany za opatření. A s strany kněh všech dán příkaz Brodskýmu, co se jich stratilo, a on se uvoloval, najde-li mezi svými knihami které, že je zase dáti chce.

VC.

V r. 1609 zřídila rada po příkladu Prahy místo dohledacího lékaře pod jménem »ordinarius medicus« a obrán k tomu Dr. Mathyaš Pauspertl Jihlavský, jemuž r 1610 23. srpna vydána byla instrukci, kteráž otištěna jest v »Časopisu lékařů českých« r. 1901. Podle té měl za povinnost dohlédati k školám i na žáky.

(1610 23. srpna. Memorab. 1609—10 fol. 211 p. v. arch. Kutnohor.)

. . . .

Páté: Také do špitálův a škol, mezi chudé a mezi žákovstvo, když by mu k tomu čas stačil a sloužil, přihlížeti, aby mezi nimi škodlivé ne-

---

*) Starší sirotek Václav Faberius objevil se i na dále bujným, jak svědčí se ve Wintrově: Život a učení na partik. školách, p. 259 a 340.

moci a nedostatkové se nerozmáhali. A pokudž by co toho chtělo býti, toho před p. rychtářem J. M. Cís., pány šephmistry a pány anebo pány špitalmejstry a inspektory netajiti, ale k tomu příčinu od sebe dáti, aby tomu časně v cestu vkročeno a to s pomocí Buoží odvráceno býti mohlo.

VCI.

Arciděkan kn. Václav Stefan Teplický, bývalý učitel u Vysokého, žádá za vysvědčení svého sňatku a řádného zrození svých synův.

(1610 15. března. Memorab. 1609 – 10 fol. 228.)

Pan archyděkan kn. Václav Štefan Teplický vedle vyžádaného vstoupení do rady žádal, aby o jeho řádném v stav sv. manželství s Esterou, manželkou jeho, vstoupení a z nich řádném na svět Augustýna, Daniele a Samuele splození vysvědčení od M. Jana Benicia, písaře radního, a Jakuba Aunešovskýho, Doroty Niceforové z Heslova, k tomu od něho pořádně obeslaných, vyslyšáno a pro budoucí pamět i potřebu předjmenovaných synáčkův jeho zapsáno bylo.

I přijavše to M. Jan Benicius, písař radní, k té povinnosti, kterouž ku povinnosti své písařské učinil, a jiní k své víře a duši, vyznali a vysvědčili, že týž p. archyděkan kn. Václav Štefan Teplický zůstávaje u něho ve škole za kollegu u Vysokého a již v oumyslu ouřad kněžský maje, oblíbil sobě pannu Esteru, kteráž u neb. Mandaleny Kaznarky za švadlí zůstávala, k stavu sv. manželství, a jakž při ní tak i přátelích jejich toho, aby mu se za manželku dostati mohla, náležitě vyhledával a ji dostal, a on jemu se v tom propůjčil a jemu v tom nápomocen byl, a svadební veselí na faře Vysokokostelské leta 1590 v pondělí masopustní jměl, a všeckno se řádně konalo, a od n. kn. Petra [Johanidesa Košetického], faráře Namětského, oddáni jsou.

A v témž manželství také pořádně předjmenované syny Augustýna, Daniele a Samuele řádně na svět zplodili a vždycky se dobře chovali, jakž v škole tak potom i v kaplanství i vždycky; a svým pobožným chováním k tomu přišel, že nejprvé za faráře u sv. Barbory a potom i za archyděkana u Vysokého potřebován od pánův a obce této byl a posavad zůstává.

Dítky také náležitě ku všemu dobrému, jakž na takového muže a správce církevního náleží, vedl a zvedl, a on některým z nich i manželka jeho že kmotrem a kmotrou byli a že mu na křtu připověděli.

Jakub Aunešovský též, že také toho času u Vysokýho za kantora a pomocníka zůstával a v tom jim taky [posloužil], se přiznával. Dorota z Heslova: že také na tom veselí byla a nevěstu potom z fary do domu neb. Magdaleny Kaznarky vyprovázeti pomohla.

Potom žádal, aby to pro budoucí potřebu dítek, synův jeho, poznamenáno bylo, a poněvadž Dorota Čechtická, také jsouc k tomu obeslána,

nemůže se dostaviti ku právu, protož že žádá, aby k ní vysláno bylo a od ní také vysvědčení přijato a sem zapsáno bylo. Povoleno tomu; s písaři aby se srovnali.

Na listu 230 p. v. ku dni r. 1620 20. března zapsáno:

P. Dorota Čechtická jsouc v nedostatku zdraví postavena a osobně se ku právu dostaviti nemoha, maje k sobě do příbytku svého na dožádání p. archyděkana kn. Václava Štefanidesa Teplického od p. šephmistra staršího, toho času p. Jindřicha Labušky, z velké raddy p. Jiříka Šrámka jinak Růžičku a p. Martina Hranickýho s Ondřejem Hubkou, písařem radním, vyslané, před týmiž pány vysvědčení o snětí a vstoupení v stav manželský na onen čas nadepsaného p. archyděkana, přijavši to k své víře a duši, učinila:

Že vedle předložení sobě učiněného ode pánuov o tom seznává a vysvědčuje: kterak na onen čas toho také vedle jiných poctivých lidí přítomna byla, když se tento p. děkan ženil a sobě za manželku tuto Esteru, poněvadž jiné mimo ni ani před tím nejměl, pojímal a s ní k stavu manželskému správcem církevním řádně potvrzen byl na faře Vysoko[ko]stelské, a čtyry stoly lidí poctivých pozváno bylo, a kn. Petr od Náměti je oddával. A tyto dítky řádně na svět z téhož manželstva sou zplozeny: Augustýn, Daniel, Samuel a Theodora dcera, kteréž sou se na týto faře u Vysokýho zrodily; neb sou jiné dítky, který v Starým Bydžově jměli, všecky zemřely. A několika těmto dítkám ona kmotrou byla; sňatku tomu svadebnímu již jest okolo 20 let. A to vše, jak prv, k své víře přijímá.

VCII.

Svědectví o dobrém zrození Jana Candida, syna Václavova.

(1610 17. května. Memorab. 1609—10 fol. 252.)

Pan Václav Franc z Liblic a p. Jan Piscis, poručníci Jana Candida, sirotka po neb. Václavovi Candidovi zůstalého, vstoupivše do raddy s týmž Janem Candidem žádali, poněvadž on Jan Candidus k letům svým přišel a v literním umění dále trvati a se cvičiti míní a neví, kde ho P. Buoh obrátiti ráčí, aby od nížepsaných pánův, které k tomu obeslati dal, vysvědčení o sňatku neb. p. Václava Candida, otce, a Anny manželky, matky jeho, a z nich jeho Jana Candida na svět pojití i jich dobrém chování vyslyšána a, kde náleží, pro budoucí pamět poznamenána byla.

K čemuž povoleno a předepsaní páni přijavše to na závazky své, které k ouřadům a povinnostem svým učinili, vyznali a vysvědčili:

P. Václav Sixt z Zvířetína J. M. C. rychtář: Ačkoliv toho v paměti své snášeti, byl-li jest při sňatku a veselí svadebním neb. p. Václava Candida a Anny, manželky jeho, nemůže, však že o tom dobře ví, že oni manželé řádně a poctivě se sešli a v stav manželský vstoupili.

P. Thobiáš Tříska, primator: Že i on také v tom pamatovati [se nemůže], byl-li jest při sňatku neb. p. Václava Candida a Anny, manželky jeho, než to dobře ví, že jsou se řádně a poctivě sešli a v stav manželský vstoupili p. Václav Candidus s Annou, p. Jana Koláčníka dcerou, a tento Jan vlastní syn jejich jest, kterémuž on kmotrem byl; on pak Václav Candidus byl dobrej člověk a dobře se choval, na povinnostech také obecních mezi pány obecními a osmisoudci byl.

P. Jan Šultys z Felsdorfu: Že jest byl při veselí svadebním, když neb. Václav Candidus po odstoupení od správy školy Vysoko[ko]stelské pojímal sobě za manželku Annu, tehdáž vdovu po neb. Martinovi, písaři radním, pana Jana Koláčníka dceru, a to bylo v domě jeho p. Jana Koláčníka; toho povědom jest, že jsou se oni manželé řádně a poctivě sešli. K tomuto Janovi nebožtík se, že syn jeho jest, přiznával, jeho do školy na učení uvedl, a jak se on k nebožtíkovi z Prahy za jednoho pomocníka sem do školy Vysoko[ko]stelské dostal, jeho dobrýho a poctivýho člověka býti vždycky poznával.

P. Jan Anderle: Že neb. p. Václav Candidus řádně a poctivě v stav sv. manželství s Annou, po někdy p. Martinovi, písaři radním, vdovou, vstoupili, veselí měli v domě p. Jana Koláčníka, otce jejího, dobře a poctivě oni manželé se zde v této obci chovali, tomuto Janovi Candidovi i jiným dítkám jejich on kmotrem byl.

A poněvadž se nadepsaní páni poručníci při tom také na vysvědčení od p. mistra Jana Benicia Tháborského, písaře radního, potahovali, o tom ohlásivši se M. Jan Benicius, ačkoliv k tomu obeslán není, však že se nyní toho, čeho by o tom také povědom byl, od něho seznání žádá, a proti tomu býti nechce, přijav to k své povinnosti, vysvědčil: Že toho povědom jest, kterak při času památky sv. Havla l. P. 1587 neb. p. Václav Candidus, jemuž on sem [se] do Hory Kutný dostavši v správě školy Vyso[ko]kostelské succedoval, se ženil a sobě za manželku Annnu, po neb. p. Martinovi Dašickém, předešle písaři radním, vdovu pozůstalou a dceru p. Jana Štěpánova jinak Koláčníka, pojímal, na veselí jejich svadebním že jest také v domě Jana Koláčníka byl. Kteřížto manželé řádně se sešli v stav manželský, jsouce k němu správcem církevním kn. Petrem Joannidesem Košetickým, farářem Náměstským, zde na Horách Kutnách potvrzeni. S jmenovaným také neb. Václavem Candidusem od několika let v známosti byl, od toho času, jak v školách a v kolleji sobě v známost vešli. Týž neb. Václav Candidus se vždycky dobře a poctivě choval a zde v obci této v povinnostech obecních, jako předně mezi pp. osmisoudci a potom mezi pány staršími obecními za jistý čas zůstával.

Povoláni zase páni poručníci, chtějí-li čeho dále žádati. Proti tomu žádali, aby na ten čas jim toliko registřík ode toho vysvědčení, aby, když toho potřeba bude, potom se to snázeji najíti mohlo, vydán byl. Povoleno tomu.

VCIII.

Šepmistři činí opatření na Colidiův list z 5. prosince v ten způsob, že jmenují komisí, která rozhodne. Dále napomínají žákovstvo, aby se při koledách mírnilo a pořádek zachovávalo.

(1610, 9. prosince. Memorab. 1609—10 fol. 362)

O Vyso[ko]kostelskou školu vedle psaní p. mistra Melichara Colidia Solnického z uvážení pánův sneseno, aby tam dne zejtřejšího páni počtení tři, Jan Endrle, Jiřík Hrdík a Martin Hranický vypraveni a s nimi Jakub Bzeneckej a Jan Agathonus, jakožto quotidiani inspektores, vysláni byli; a o tom, že z strany přidání chlebuov to vedle možnosti opatřeno bude, tak aby větší počet žákovstva slušněji sustentován býti mohl, druhé: o nepředstihování sebe žákovstva z obojí školy na koledě, to že také při obojích nařízeno bude; a salarium předešlému sukcentoru zadrželé vypraveno býti jmá.

VCIV.

Šepmistři kárají Jana Černohorského, zvoníka Vysokokostelského, že učí dítky bez dovolení panského, jak udáno bylo učiteli postranními.

(1611, 13. května. Memorab 1609—10 fol. 364.)

Jan Černohorský, zvoník Vysoko[ko]stelský, dosažen přede pány a jemu stížnost proti němu od postranních učitelův dítek podaná v známost uvedena a přitom poručeno jemu, aby se toho zpravil, s čím jest se povolením do toho dal a to předsebe vzal? Odpověděl: Že toho nečiní, což se v tom spisu dokládá, aby měl komu dítky odluzovati, a to s radou p. archyděkana učinil, že by sobě chleba obhájiti nemohl, poněvadž velmi na mále a zřídka křtové, oddavkové i funera bývají. Pan archyděkan jemu že jest tu naději učinil, aby na ten čas to vykonával, že on ho, jest-li by co na něj přišlo, zastati a ochrániti nepomine. Že toliko abecedáře jmá a toho pilen jest, žádaje pánův, aby při tom skrovném počtu zůstaven byl, poněvadž také při službách Božích jako i jiní učitelové u Náměti posluhuje a toho pilen jest, že v málo nedělích se užitek při mládeži té práce jeho poznává. Nicméně také že se vždycky jiným služebníkům od pánův arciděkanův ochrany dostávalo. A pokudž by nad tím páni stížnost míti ráčili, že by ještě toho náležitě skrze pány přátely vyhledávati nepominul.

Dána mu odpověď:

Že pánům s podivením to jest, že jest to předsevzal, an toho nikdy při pánich, jak náležité jest, nevyhledával, vzláště přes ten počet, kteréhož jiným, kteříž toho řádně u pánův vyhledávali a toho dostali, propůjčeno jest, poněvadž páni zprávu toho jmají, že 15 děvčat a pacholat 12 jmá, což by bez ublížení správcům školním býti nemohlo. Obvzláštně pak že toho bytu v obecním místě jemu ne na ten způsob, ale na přímluvu p. archyděkana se dostalo, čemuž tak snadně páni povoliti nemohou.

I žádal pánův, aby nad ním v potřebnosti jeho ruku ochrannou držeti a toho spisu jemu pro ukázání p. archyděkanovi propůjčiti ráčili.

Povoleno jemu toho, aby toho, tak jakž jiní činili, při páních vyhledával, že se jemu toho do dne pondělního odkládá.

A tu také jemu z uvážení pánův, jak a pokud toho užiti jmíti bude, oznámeno bude.

C.

Kněžstvo presentuje šepmistrům bakaláře Jana Klaudyana Berounského a Václava Kapona Čáslavského, kteří se oddali úřadu kněžskému.

(1610, 13. října. Memorab. 1611—2 fol. 1.)

Páni farářové církevní, [s] pan[em] archyděkan[em] kn. Ciprianem Pešínem a jinými presentovali pánům [Ioan]nem (?) Claudianum Beroneum bakalaře a Wenceslaum Caponium Čáslavinum oznamujíc, že jsou oumysl svůj k ouřadu kněžskému obrátili a k středě tý[to] do Prahy najíti [se] k examenu dáti jmají, aby examen jich před [se] jíti jměl. Ale poněvadž tak nakvap vypraveni býti jmají, to se státi nemůže; protož že se za to přimlouvají, aby páni je sobě poručena jmíti a je k tomu fedrovati ráčili. Vinšováno jim od P. Boha štěstí a požehnání a od obce č[tyry] kopy gr. č. a od záduší Fiikovskýho [. . . .]*) z záduší . . . .**).

CI.

Zvoníku od Vysokého Janovi Černohorskému povoleno učiti děvčátka.

(1611, 9. května. Memorab. 1611 - 2 fol. 14 p. v.)

Janovi Černohorskýmu, zvoníku od Vysokýho, na přímluvu pana archyděkana kn. Václava Štefana Teplického za něj učiněnou, povoleno, aby patnácte děvčátek toliko a více nic a pacholat ovšem žádných učiti mohl. Však ne v místě obecném, kdež mu z lásky bytu povoleno, než jinde aby sobě místo k tomu opatřil.

CII.

Jiřík Tulis Kutnohorský, učitel v Prostějově na Moravě, žádá za list zachovací.

(1611, 25. května Memorab. 1611—2 fol. 17.)

Jiřík, Jakuba Tulisa syn, na ten čas zůstávaje v městě Prostějově v markrabství Moravském v správě školní za spolupomocníka a pracovníka, oznámil, že za tou příčinou sem do této slavné obce, vlasti své,

*) Slovo nečitelné.

**) Několik slov nečitelných.

práci vážil, aby hodnověrného vysvědčení o rodičův svých v stav manželský vstoupení a z něho na svět z týchž rodičův svých splození dostati mohl, poněvadž jemu tam v témž městě Prostějově osaditi z vůle Boží místko [se] naskytuje. I postavil ku právu Jana Hájka, krejčího, kterýž přijav to k své víře a duši, na místě přísahy vysvědčil: Že před mnoha lety ještě za čeledína a tovaryše na řemesle svém u neb. Jiříka Svobody Čechtickýho zůstávaje, na svadebním veselí, když Jakub Tulis s Annou, manželkou svou, k stavu sv. manž. potvrzen byl v kostele Vysokém, tobo přítomen byv, posluhoval a takového v stav manželský řádného od správce církevního potvrzení přítomen byl, a že se zase do verštatu nepostavil, proto z díla od mistra propuštěn byl a skrze starší cechovní záplaty od mistra dopomožení vyhledávati musil, ale že tomu od starších mistrův, aby čas náležitý vytrván byl, pomoženo bylo.

Čtena při tom jiná poznamenání na spisích podaná z rejster kostelních oddavků: Leta 78 Jakub Tulis, Anna, Korytova dcera, oddáni u Vysokého. Item z křtův k letu 85.

Item vysvědčení psané od p. Jakuba z Bítova, v nedostatku zdraví postaveného, též čteno. Při čemž také p. Thobiáš Tříska Tháborský, primator, též vysvědčil, že jest tomuto Jiříkovi, synu Jakuba Tulisa, kmotrem byl a o tom také toto své vysvědčení připojuje, že řádně splozený dotčených manželův, rodičův svých, syn jest. Pan Adam Hněvušický též prohlásil, že jest jednomu synu také kmotrem byl a jeho při sv. křtu na rukou držel.

CIII.

Kněžstvo presentuje šepmistrům nové kaplany Jana Auxina Radnického a Samuele Malesia, oba žáky ze školy sv. Jakubské, místo Jana Raphanidesa Milevského a Václava Kampana Čáslavského, kteří odcházejí na svá místa. Jednáno o některých nepříslušnostech v městě.

(1611, 12. října. Memorab. 1611—2 fol. 82 p. v.)

Pan archyděkan a páni faráři zdejší vstoupivše do raddy s mladejmi kněžími, kn. Janem Raphanidesem Milívským a kn. Václavem Kampanem Čáslavským, též se dvěma alumny školy Vysokostelské, Johannesem Auxinem Radnickým a Samuelem Malesiusem, oznámili: Poněvadž onino 2 mladí kněží od povinnosti svý teď při tomto sv. Havle odstoupiti a na fary za správce církevní, — kn. Jan na Moravu na grunty J. M. p. Karla z Žerotína a kn. Václav do Krucmburku na grunty p. Purkharta Střely, — na místo pak jich tito dva alumni za kaplany dostati, však když prvé ordinací pořádnou, kteráž v konsistoři Pražské v outerej příští, jenž bude den sv. Lukáše evangelisty, to jest 18 Oktobris příjmou, jmají, tak jakž to pánům do konsistoře mezi ně v tento minulej pátek vyslanejm o tom také oznámeno bylo. Kteréžto alumny, Johannem Radnicenum a Samuelem

Malesium, když jsou in tentamine, který těchto pominulejch dnův s nimi drželi, examinovali i poznali při nich, že k službě církevní podle mírnejch darův Buožích hoditi se moci budou, zvláště když modliteb svatejch v tom, aby P. Bůh ty dary v nich rozmnožiti ráčil, budou pilni. A protož že vedle starobylého způsobu pánům je zde presentují a za to žádají, aby k tomu své povolení, aby p. archyděkan je za spolupomocníky v službách církevních přijíti mohl, dáti, a poněvadž oba potřební mládenci jsou, pomoc k tomu nějakou, aby sobě, co k ordinací potřebí, nač spraviti mohli, učiniti ráčili.

Při tom kněžstva do plné raddy předvstoupení týž pan archyděkan a páni farářové zdejší vznášeli na pány, kterak se v obci této všelijaký bezbožnosti a rozpustilosti čím dále více množí, služebnosti církevní mnohejm jsou jako za přikrývadlo neřádům jejich a těch mnozí skrze oklamávání jich docházejí; sousedé někteří tak jsou prostrannýho svědomí, že již domácích správcův svejch pobíhají a od obce této jinam do měst a městeček přes pole vo oddavky a křty se utíkají, jako Anna Veverinová, která byla v konsistoři zdejší vyhledávala, aby ji povoleno bylo v stav manželský s nějakou osobou vstoupiti, to, co jí od konsistoře nalezeno bylo, opovrhla a tam se s touž osobou oddati dala, a někteří odsud jí v tom nápomocni byli.

Mnozí také jdou k stolu večeře Páně, o kterých se ví, že mají svědomí obtížená, a ti podle jinejch pobožnejch a kajících jako ukrádají svátosti. Protož, aby takovejm svědomí jich ohledána a oni napraveni býti mohli, na tom že jsou se mezi sebou snesli, aby každý pátek pospolu bejvali, a při kom by tak jaký neřády a obtížená svědomí býti znali, ty aby před sebe jakožto správcové svědomí lidskejch, — poněvadž ten finis a cíl služebnosti církevní téměř přední jest lidská svědomí opatrovati, — povolávali, s nimi pěkně o to, co by vzdělání týchž svědomí jejich sloužilo, promlouvali a jich ku pobožnosti napomínali.*)

A poněvadž pak v řádích církevních nynější konsistoře pod obojí jeden artykul poznamenaný stojí, — kterejž aby sobě páni přečísti dali, žádají, — že k správcům církevním v městech curatores ecclesiae přidáni býti mají, protož aby k tý takový potřebě a práci k nim některé osoby z pánův připojené byly, a pakli by to nemohlo býti, aby páni se k tomu potřebovati dáti mohli, tehdy že by sami to vykonávati chtěli; toliko kdyby tak kdo nepovolný byl, jestli že by se kdy ku pánům utekli, v tom aby jim nápomocni bejti ráčili. Nebo to jest jedna nota pravý církve Buoží poslušnost k evangelium aneb služebníkům jeho zachovávati.

I jest na ty artykule od pánův za odpověď dáno:

1. Co se přijetí dvou alumnův z školy Vyso[ko]kostelské za kaplany a pomocníky p. archyděkana v službách církevních, poněvadž se o nich

*) V rkpe. následuje tu: »a ti aby jim poslušnosti v tom, poněvadž to jest nota neb znamení pravých oudův církve, poslušnost zachovati k evangelium nebo k služebníkům jeho zavázáni byli«, je však škrtnuto.

to svědectví, že se ku práci církevní hoditi moci budou, činí, toho že se přitom zůstavuje, a k tomu, aby za diakony přijati býti mohli, povoluje, i pomoc jim také na přímluvu p. archyděkana a jiných pp. správcův na ordinací se státi jmá. Však za to páni žádají, aby napotomní čas, kdyžbykoli kterejm mládencům vocací ad ministerium dána býti jměla, aby se to s vědomím a uvážením jejich dálo.

2. Z strany pak toho, aby mohli shromáždění svá dnův pátečních držeti a tu před sebe osoby ty, o nichž by se, že neřádný a rozpustilý život vedou a svědomí podezřelá mají a tak dále, jakž ten druhej artykul to v sobě šíře obsahuje a zavírá, povolovati a k tomu, aby mezi ně z pánův některé osoby za curatores ecclesiae dle nařízení nový konsistoře přidáni byli, ten artykul, poněvadž bedlivého uvážení potřebuje a k tomu nyní malej počet pánův jest, toho že se k jinému času odkládá, tu potom na čem o týž artykul snešeno bude, jim se oznámí.

CIV.

Martinem Kochanem z Prachové odkázaná summa 50 kop gr. na polepšení stravy žákovské ponechána zatím pod ourok u jeho manželky Zuzany.

(1611, 17 října. Memorab. 1611—2 fol. 85.)

Zuzana Kochanová z Kranychfeldu vstoupivši do raddy skrze pány poručníky své připomenula, jakož jest neb. Martin Kochan z Prachové manžel její, odkázav kšaftem svým k školám zdejším 50 kop gr., to týmž kšaftem nařídil, aby ta summa buď někomu pod ourok půjčena aneb za ni ňákej plat koupen byl a z toho na opravu stolu žákovskýho užitek aneb plat roční aby vycházel, že ona vedle toho, užívajíc té summy již druhej rok po smrti neb. s povolením panským, za ni ourok roční na právo, aby tu, kde náleží, obrácen byl, skládá a přitom žádá, poněvadž rok a termín plnění též summy tam někdy při sv. Vavřinci vyšel a ona tehdáž pro nedržení dnův raddních žádosti svý obnoviti nemohla, k tomu také nic se posavad, aby táž summa k ňákýmu jinýmu užitku obrácena býti měla, natrefiti nemohlo, aby ještě taková summa za ní až do vyjití roku pod interesse zůstávati mohla.

Jest přijat ten ourok a pánům opatrovníkům škol, poněvadž do jich příjmu náleží, odveden, a aby ona Zuzana Kochanová té summy ještě užívati mohla, na předešlý způsob až do vyjití roku, [povoleno].

CV.

Pavel Spongopoeus, správce školy Kaňkovské, žádá šepmistry, aby mu propustili k manželství Kateřinu, vdovu po Janu Beranovi.

(1611, 19 října. Memorab. 1611—2, fol. 86 p v.)

CVI.

Rozsudek ve při o nářek cti mezi M. Melicharem Colidiem a Tomášem [Martinidem] Slánským.

(1612, 6 března. Memorab. 1611—2, fol. 150.)

U přítomnosti dvojí poctivosti hodného pána archyděkana kn. Václava Stefana Teplického, předního inspektora obojí školy na Horách Kutnách, též ctihodného kn. Jana Thaddea Mezeříčského, faráře od sv. Barbory, zde na Horách Kutnách správcův církevních, mezi poctivým Mistrem Melicharem Kolidiusem Solnickým, předním správcím obojí školy zde na Horách Kutnách, s jedné a Thomášem Slánským, sousedem zdejším z strany druhé z uvážení panského vypovědíno skrze p. Jana Šultysa z Felsdorfu etc.: Až posavad páni nad tím lítost i těžkou mysl nésti ráčili, že tak nenadálé a odporné nedorozumnění mezi vámi stranami se zběhlo. A tomu se nijakž jináč rozuměti nemůže, než že to všeckno z jakéhokoliv záští skrze nepřítele ďábla svůj původ a začátek vzalo. K čemuž aby šťastuě přikročeno býti a tomu se přítrž státi i to zlé časně mezi vámi z obojí strany literního umění a oudy slavné akademie Pražské vykořeněno býti mohlo, páni jsou s velikou bedlivostí, pilností a úsilím v tom pracovati nepominuli. A že jsou toho od stran, že jsou to pánům všecko v moc dali, dostali, toho od nich pro vzdělání lásky, svornosti a dálšího pokoje zachování vděčni býti ráčí. Protož ty všelijaké stížnosti i to, což se koliv mezi p. M. Melicharem Kolidiusem etc. a Thomášem Slánským zběhlo, buď že to psáno neb mluveno bylo, J. M. Kr. páni šephmistři a páni spoluraddní u přítomnosti pana archyděkana a kn. Jana Thadea Mezeříčského, faráře Barborského, z jistého a bedlivého uvážení svého, na jich vlastní, že k tomu přistupují, přiznání a ohlášení po mnohém předkládání a dostatečném svém v tom pracování, jako také i to, jestliže jaké přitom od kteréhokoliv člověka aneb ducha nepokojnýho i radd zlých arhytofelových k nedorozumnění a nevoli ponuknutí učiněno, což by mnoho zlého za sebou táhnouti a pánům mnohá zaneprázdnění i školám nepokoj a kormoucení puosobiti mohlo, obzvláštně pak hanění a na poctivosti dotýkání, psaní na potupu, malování, pohrůžky, které by k tomu vztahovali, aneb jinak jakým pak koli zpuosobem a úmyslem prošlá, z moci a podstaty práva in forma optima moří, kazí a v niveč obracejí, tak že poctivosti, pověsti a dobrému jménu p. M. Melichara Kolidya, ani discipulům jeho, tak i Thomášovi Slánskému, sousedu zdejšímu, k žádné újmě jeho cti nejsou, nebudou a býti nejmají na časy budoucí. Což také pro budoucí pamět a potřebu, tu, kdež náleží, zapsáno a poznamenáno býti jmá.

Pročež, aby všecka záští z srdcí svých proti sobě vypustili, toho sobě na žádných místech, žádného času nezpomínali a nezdvíhali, ale k sobě pokoj řečí i skutkem zachovali, zase se v mír a lásku uvozují. A že toho k sobě rukou dáním potvrdí, páni jsou k nim té důvěrnosti. Tak učinili.

CVII.

Jiřík [Václav] Beckovský, někdy kantor u sv. Barbory, žádá za list zachovací.

(1612, 22 srpna. Memorab. 1611—2 fol. 236 p. v.)

Jiřík*) Beckovský z města Hradce nad Labem, o žádost zavoláno. A tu od Zygmunda Tručného plnomocenství předloženo, aby on jemu ku potřebě vysvědčení o jeho dobrém chování k obhájení jeho cti a poctivosti při právě města Hradce n. L. k rozepři jeho objednati a spraviti mohl, jeho že k tomu nařizuje, jakž i zde při úřadu jiné obvzláštní mimo tento patent od práva města Hradce zapsané se nachází. Protož vedle toho obojího plnomocenství davši obeslati ku právu tyto níženpsané osoby tři, od nich vysvědčení o jeho chování za přijetí a poznamenání žádá.

Matěj Kalous, přijav to k své víře a duši, — i jiní dva tolikéž, — oznámil: Že v své paměti jmá před oním morem**) dvě lítě chodil do školy k sv. Barboře syn jeho a tento Jiřík Beckovskej byl tam kantorem a jeho muzice učil; on že jest za časté přicházel do jeho komory a toho doslejchal, co zpíváno bylo. A o tom jináč povědíti nemohu, než že jest se dobře choval a pokojně. Potom se odsud do Teplice dostal a jiní taky s ním šli: Pavla Kablíka syn a jiní. O něm že nic jinýho neví, než že se dobře choval.

Jakub Aunešovský: Že leta 1596 přistoupil za kantora u sv. Barbory a jemu succedoval, když on od sv. Havla odstupoval a sobě Annu Lexovou***) za manželku pojíti měl. A tu zůstal do sv. Jiří a choval se jak na dobrýho člověka náleží. Nevím vo něm nic zlýho, než všecko dobrý, že spravoval tu práci, jakž náleželo.

Pavel Horský: Že Ondřej Zbytecký, pastorek jeho, jemu [Beckovskému] byl poručen k správě a k učení, měvší dobrý principia, ačkoliv manželka jeho [Horského] proti tomu býti chtěla, však od toho upustila, a potom od sv. Jiří do Teplice se odtud hnul. A aby zde co nenáležitého před sebe bráti měl a čeho se zlého dopustil, nic o tom nevím, aniž jsem uslyšel, než všecko dobrý. Žádal Zygmund Tručnej k ruce Jiříka Beckovskýho patentu tohoto vysvědčení pod pečetí. Povoleno k tomu proti záplatě.

CVIII.

Kn. Vít Phagelus žádá šepmistry za list zachovací svým synům.

(1612, v středu u vigilii všech sv. = 31 října. Memorab. 1611—2 fol. 254.)

Kn. Vít Phagelus Písecký, p. děkan Kouřímský, vstoupivše do rady, skrze p. archiděkana zdejšího, kn. Václava Štefanidesa, oznámiti dal: Poněvadž

*) Přetrženo a nahraženo jménem »Václav« v dalším textu však Beckovský nazývá se vždy Jiřík.

**) Mor v r. 1593.

***) Viz č. XI.

na onen čas jsouc zde u kaplanství, i potom při jedné i druhé faře za správce církevního byvši, i v stav sv. manželství vstoupivši řádně tu dítky plodil, protož že jest tu některé svědky, kteříž toho povědomi jsou, obeslati dal, aby to vysvědčili a za to žádá, aby vyslyšáni byli a podle toho list zachovací synům jeho Samuelovi a Sixtovi vydán byl.

I jsouce obesláni p. Ludvík Kavka z Tolnštejna, JMC. urburéř, p. Zigmund Brodský, JM. školmistr, Jan Poláček (?), přední starší na Kaňku, Jan Čáslavský, soused zdejší, a Kateřina, manželka jeho, a ti přijavše [to] k své víře a duši vysvědčili:

P. Zigmund Brodský: Že týž kn. Vít Phagelus vstoupivši řádně v stav sv. manželství s Zuzanou, kn. P. na faře v Starým Kolíně dcerou, třetího roku manželství svého tu na Kaňku Samuela, syna svého, splodili a on mu kmotrem byl. Potom, když mu táž paní Zuzana umřela, vzal sobě jinou manželku, Annu, Zavadila havíře dceru, a s ní také řádně od nynějšího p. archyděkana oddán jest; a s ní splodil druhého syna svého, Sixta, kterémuž už on kmotrem nebyl, však ví, že jest řádně zde u Náměti na Horách Kutnách splozen a dobře se chovali. Neví nic takového o nich, co by k oujimce jejich cti bylo.

P. urburéř také tak: Že druhého sňatku přítomen a dotčenému Samuelovi manželka jeho kmotrou byla.

P. Jan Poláček také: Že toho povědom jest a druhou manželku Annu že mu p. primas Thobiáš Třiska dodával.

Item Jan Čáslavský: Že prvního jejich sňatku povědom jest i přítomen byl a Kateřina, manželka jeho, že jim na témž veselí posluhovala. . . .

CIX.

Volba inspektorů do škol při obnově rady.

(1613, 16 ledna. Memorab. 1613 fol. 4.)

Inspektores do škol: 1. p. rychtář JMC. Václav Sixt, 2. p. primator Thobiaš Tříska, 3. p. Václav Franc etc., 4. p. M. Jan Benicius a jiní páni radní všickni.

K nim přidáni každotýhodní:

z pánův 1. p. Václav Štětkovský, 2. p. Ondřej Brtnický, 3. Jan Agathonus, 4. Andreas Hubeus, 5. Jakub Bzenecký, 6. Jiřík Tříska, 7. M. Petr Capo, 8. Paulus Spongopaeus, 9. Thomáš Slánský, 10. Václav Hradecký.

Starší kůru latinského literatského k Vysokému kostelu: 1. p. Jan Piscis, 2. p. Adam Hněvusický, 3. p. Jan Šultys z Felsdorfu, 4. p. Pavel Spongopaeus Jistebnický.

CX.

M. Petr Kapon Netovický žádá za službu písaře radního.

(1613, 16 ledna a 18 února. Memorab. 1613, fol. 13 a fol. 35.)

CXI.

M. Václav Peristerius [Holoubek] činí díky poručníkům a kvituje je z účtů sirotčích.

(1613, 23 ledna. Memorab. 1613 fol. 13 p. v.)

M. Václav Peristerius, dožádavši se vstoupení přede pány šephmistry do plné raddy i také postavení před právem p. Jana Šultysa z Felsdorfu a p. Václava France z Liblic, žádost svou skrze Tomáše Slánského předložil: Jakož jemu z otcovské péče a ochrany pánův, vrchnosti své milé, v mladém věku svém za opatrovníky a pány poručníky dáni a nařízeni byli (sic!) slovutní p. Jan Šultys z Felsdorfu a p. Václav Franc z Liblic, též p. Jan Hubka Jaromiřský, takovou povinnost oni že jsou při něm se vší pilností konali, jeho z mladého věku při literním umění zdržovali a jej ve všech potřebách otcovsky chránili a opatrovali, a jemu se všelikterakého fedruňku, jaké pomoci a nákladu v tom potřeboval, od nich se dostávalo, tak že i v jiných krajinách svá studia k většímu prospěchu vésti mohl. Nyní pak dostav se zase do své vlasti, pominulého dne sobotního jemu p. Jan Šultys, švagr jeho, a p. Václav Franc i na místě neb. p. Jana Hubky z světa sešlého v obecní váze z toho ze všeho nákladu na něj činěného počet učinili a odvedli. Protož vedle toho on JMstem pp. šephmistrům a jmenovaným pp. poručníkům a ochráncům svým z takové otcovské péče a ochrany, kterou sou nad ním jmíti a konati ráčili, i služebně se vší vděčností děkuje, takovej od nich učiněný pořádný počet přijímá a je z toho i z své spravedlnosti dědické od nich přijaté kvituje, i svými službami se jim i jich dědicům toho odsluhovati chce a bude. A tohoto svého ohlášení i přiznání za poznamenání, tu kdež náleží, žádá.

Druhá pak žádost jeho jest taková:

Jakož před čtyřmi lety o rodičův jeho v stav manželský vstoupení i řádném na svět svém pojití z týchž rodičův a splození při právě tomto svědkové péčí pánův poručníkův jeho postaveni i zapsáni jsou: Memor. a. 1607. Quat. Nro. 15 fol. 14 a, Da pacem Fer. 4 le Lucas etc. 17 Octob.; item Q. Nro. 17 fol. 16. b Salus populi f. 4 ve Crispi etc. 24 Octob. 1607, podle toho za pánův žádá, aby jemu takové vysvědčení na listu otevřeném pro budoucí jeho potřebu pod pečetí větší městskou vydati povoliti ráčili. P. Jan Šultys se ohlásil: Že cokoliv toho před rukama jest, od spravedlnosti M. Václava Peristeria po p. otci jeho Václavovi Holoubkovi i neb. p. Lidmile Kašové, bábě jeho, to jemu do rukou dnes neb zejtřejšího dne odvedeno bude. Na to dána odpověď skrze p. M. Jana Benicia Táborského: Co se předně ohlášení a kvitování od M. Václava Peristeria přítomných pánův poručníkův i také odvedení jemu toho všeho, cožkoliv dědictvím jemu náležitého jest, dotejče, podle toho takové přiznání i kvitování pro budoucí potřebu, tu kdež náleží, poznamenáno a zapsáno bude. Co se pak vysvědčení připomenutého dotejče, to jsou sobě páni vedle předloženého regi-

střiku vyhledati a přečísti dali a v něm žádného nedostatku nenacházejíce k tomu, aby takové vysvědčení pod velkou pečetí spraveno bylo, své povolení dávají, když sobě to k místu vésti a písařům, což náleží, učiněno bude. Při čemž také oznámeno, aby takové vděčnosti ku pp. poručníkům rukoudáním potvrdil a dokázal, což on vykonala podle toho pánův za přímluvu žádal, aby oni, páni poručníci, vždy dále jej mladého člověka, rozumu ještě nezkušeného, radou a pomocí neopouštěli a lásky své od něho neodnímali. Na to se jemu pp. poručníci zámluvna učinili, že pro odměnu od něho progressu temporis dítkám jich to učiniti [chtějí], v čem by kdy rady a fedruňku jejich potřeboval.

CXII.

Martin Horký z Lochovic dedikuje šepmistrům kalendáře, začež mu dány 2 kopy gr. č.

(1613, 28. ledna. Memor. 1613 fol. 14 p. v.)

P. Martinovi Horkýmu z Lochovic,*) philosofiae & medicinae candidatu, mathematices studioso, z snešení panského na připomenutí skrze psaní latinské, dnešního dne dodané, — datum Lochovicii 22 Januarii 1613., — kterýmž připomíná na některé kalendáře pánům odeslané a dedikované, pokudž pánům v celosti od posla dodány jsou, aby jeho svou dobročinností do jiných akademií pro titul doktorský v lékařství se vypravujícího fedrovati ráčili. Svoleno, aby 2 kopy gr. č. dáno a odesláno bylo.

CXIII.

Samuel Assula — Tříska — Klatovský, bývalý učitel, žádá za místo výběrčího poplatku varného.

(1613, 20. února. Memor. 1613 fol. 37.)

Samuel Assula Klatovský žádost svou, vyžádav sobě do plné raddy vstoupení, podle pánův přátel svých dožádaných, p. archyděkana a p. M. Jana Benicia Thaborského a Jakuba Bzeneckého, přednesl: Jakož jest na onen čas v zdejší škole za spolupomocníka při páních officiálích zůstávaje, také vedle řízení Božího i v manželský stav vstoupivši, jak při kůru literatském českém u Vysokého kostela při chválách Božských posavad pracoval a nápomocen byl, porozumívaje tomu, že po buohdá štastné proměně a obnově rady i jiné některé povinnosti při obci prázdné zuostávají, — mezi nimiž ta, [která] při varného vybírání na Thomášovi Slánským zůstávala,**)

---

*) Viz Čas. Č. Musea 1893. 265.

**) Týž stal se písařem důchodu Loreckého.

prázdna jest, on maje to před sebou, aby službou i uměním svým školským vedle možnosti své také této slavné obci posluživatelný byl, své práce pánům k té službě offeruje a za to, aby k ní připuštěn byl, připovídaje se v ní mírně, upřímně, pilně i povolně chovati a o to se skutečně přičiňovati, aby raději sobě od pánův pochvalu, nežli jakou domluvu vysluhovati a jmíti mohl, snažně žádá. A oni, p. archyděkan i p. M. Jan Benicius se za něj s pilností přimlouvají, aby páni té žádosti jeho místo dáti ráčili.

Odpovědíno z snešení panského skrze p. primatora: Jiné naděje páni nejmajíce do Samuele Třísky Klatovského, jedině že vedle tohoto svého ohlášení při práci a službě, ku kteréž by připuštěn byl, obci prospěšnej býti moci a se podle toho, což připovídá, chovati bude, nejmajíce páni v té příčině rozmyšlení žádného, poněvadž ta služba jiným opatřena býti musí, páni tak činí a jej k tý službě vybírání a přijímání varného připouštějí a přijímají. A ku pondělku jemu ku postavení se k vykonání závazku den jmenují. Děkovali.

CXIV.

Kněz Samuel [Malessius], kaplan od Vysokého, presentuje šepmistrům »Výklad na Malachyáše Proroka.«

(1613, 20. února. Memorab. 1613 fol. 37).

Kněz Samuel . . . .*), kaplan od Vysokého, přednesl a presentoval pánům výklad na Malachyaše proroka od p. archyděkana kn. Václava Štefana Teplického vydaný in 8⁰ a při tom obzvláštně Prophetiam de Christo in 8⁰ vytištěnou s psaním. A snešeno od pánův, aby z některého záduší p. archyděkanovi za jeho práci a dar 5 tolarův širokých dáno bylo.

CXV.

Kn. Jan Luxín, kaplan v K. H., dřív alumenus přední školy, odcházeje do Benešova za správce církevního, žádá pánův za propuštění.

(1613, 30. října. Memorab. 1613 fol. 237.)

CXVI.

Šepmistři dávají kn. Cypr. Pešínovi Žateckému odměnu, že jim dal 20 exempl. své knížky »O moru«.

(1614, 7. dubna. Memorab. 1614 fol. 41.)

Z snešení pánův: Kn. Cyprianovi Pešínovi Žateckému, správci a služebníku církevnímu u Náměti, jmá od úřadu 10 tolarů širokých vydáno a odvedeno býti, a to za darování pánům 20 exemplářův in 8⁰. »O moru příčinách a jiných při tom navštívení Božích«.

---

*) Místo vynecháno.

CXVII.

Martin Wagner, německý učitel od sv. Jiří, žádá radu za dovolení, aby směl koupiti dům od Mat. Kalousa.

(1614, 18. června. Memorab. 1614 fol. 89.)

Martin Wagner, šulmistr sv. Jiřský německý, předstoupiv přede pány do rady s Jindřichem Klebsattlem z Milhauzu a Jiříkem Ledererem, přáteli dožádanými, žádost svou přednesl: Poněvadž při vyučování mládeže v německém jazyku zde v městě tomto se po nájmích v cizích domích potloukati musí, což jemu odporné i obtížné jest, protož, poněvadž jest jistý trh s Matějem Kalousem o dům jeho blíž Kouřímský brány učinil, žádá, aby Alžbětě, manželce jeho, a synu jeho s ní splozenému zápisu na týž dům příno bylo. On, poněvadž ještě od vrchnosti své vyhoštěn není, ale naději a zámluvu sobě učiněnou jmá, potomně nepomine toho tak opatrovati, aby přednesa list svůj zachovací i vejhostný, takový zápis na sebe převésti a učiniti dáti mohl.

Dána na to odpověď: Poněvadž k této věci malý počet pánů, jakž to sami očitě spatřují, jest před rukami, protož této věci se do jiného času odkládá.

CXVIII.

Martin Wagner Mimoňský užil trhu na dům a povoleno mu radou k zápisu k ruce manželky a syna.

(1614, 25. června. Memorab. 1614 fol. 96 p. v.)

Martin Wagner Mimoňský, šulmistr při kostele sv. Jiří německý, připomenul předešlou žádost svou o povolení pánův k zápisu na dům, kterýž on od Matěje Kalousa koupil, manželce a synu a budoucím jeho, k převedení na sebe téhož zápisu, kdyžby od vrchnosti své vyhoštěn byl. Při tom vedle přítomných Jindřicha Klebsattla z Milhauzu a Jiříka Lederera, přátel svých dožádaných, zuostaven býti žádal. Předloženo také pánům připsání listovní od JMti. pána p. Adama Slavaty z Chlumu a z Košumberka, JMti. C. rady. Na to dána jemu odpověď, že páni prohlédajíce k tak vzácné přímluvě JMti pána, té žádosti jeho, aby jí na oznámený způsob pod jménem manželky a syna svého na ten čas užiti mohl, povolují, a příjemného při zápisu se uvolil složiti 3 kopy gr. č.

CXIX.

Při obnově rady a úřadů konané ku konci července 1614 voleni inspektoři do škol.

(1614, 28. července. Memorab. 1614 fol. 127 p. v.)

Inspektores do škol: p. rychtář JMC. Václav Sixt z Zvířetína 2. p. primator Jan Šultys z Felsdorfu, 3. p. Thobiáš Tříska Táborský 4. p. M.

Jan Benicius Táborský 5. p. Václav Franc z Liblic; k nim přidáni: JMC. pan hofmistr Jan Piscis, puchalter Mikuláš Vodňanský z Čázarova.

Každotýhodní: 1. p. Jan Strejc, 2. p. Pavel Spongopaeus, 3. Jakub Bzeneckej. 4. Ondřej Brtnickej, 5. Jan Agathónus, 6. Andreas Hubeus, 7. M. Petr Kapo, 8. Jakub Aunešovský, 9. Pavel Nicefor.

Starší kůru předního Vysoko[ko]stelského:

1. JMC. p. rychtář Václav Sixt z Zvířetína, 3. JMC. p. hofmistr Jan Piscis, 2. p. primator Jan Šultys z Felsdorfu, 4. p. Mistr Jan Benicius Táborský, 5. p. Jan Strejc Písecký, 6. p. Pavel Spongopaeus Jistebnický.

CXX.

Václav Štefan Teplický, arciděkan, věnuje radě své »Výklady na proroky«.

(1614, 30. července. Memorab. 1614 fol. 142.)

Pan archyděkan kn. Václav Štefan Teplický, odeslav pánům šepmistrům exemplářův 24 »Vejkladu na Micheáše proroka« po kaplanovi M. Václavovi Šindlerovi Novokolínským, v psaní svém se obvzláštně zámluvna pánům učinil, že, poněvadž již devět menších prorokův tisknouti dal (vše in 8°.) a ještě toliko tři zůstávají, totiž Zachariáš, Amos a Oseaš, při vydání dvanáctého z nich, popřeje-li pán Buoh zdraví a života, míní týto církvi Kristově a slavné obci Hor Kuten připsati je všecky, aby památka jeho věrné práce v této církvi byla, a aby tím osvědčil lásku k městu tomuto hornímu, kteréž jeho, jakoby přirozená vlast jeho byla, za mnohá leta chová a pod ochranou pánův šephmistrův a kollatorův Božím řízením zdržuje, a té naděje jest, že od něho tento kazatelský dar vděčnou a ochotnou myslí přijat bude. Snešeno ode pánův, aby na ten čas do dalšího uvážení, od úřadu 5 tolarův nových p. archyděkanovi odesláno bylo.

CXXI.

Opatrovníci důchodův školských a zádušních činí počet.

(1614, 20. srpna. Memorab. 1614 fol. 161.)

JMC. p. rychtář Václav Sixt z Zvířetína, p. Tobiáš Tříska Táborský a p. Adam Hněvusický, správcové vsi zádušní Poboře a důchodův z ní zádušní[ch], činili počet z týchž důchodův od Misericordias 1613 až zavíraje 1614 Jubilate, co na skutky milosrdné z strany suken na žákovstvo k obojí škole a chudým lidem naloženo; item co na vína k službám Božím ke třem kostelům: k Vysokému, k Náměti i k sv. Barboře učiněno a vydáno jest, v kterémž se příjmu našlo 34 kop 12 gr.; vydání pak všech 54 kop 53 gr. 2 d. č., a tak větší rest vydání nežli příjmův pozůstává o sumu 21 kop 2 gr. 4 d. č.

CXXII.

Manželka Jiříka Třísky vaří žákovstvu jídlo.

(1614, 18. října. Memorab. 1614 fol. 205 p. v.)

O vaření žákovstvu k obojí škole jídel dotaz na p. Jiříka Třísku učiněn, co by manželka jeho v úmyslu jměla, zdali by předce dále takových jídel strojením posluhovati chtěla, aby o tom pánům zprávu učinil.

P[roti] t[omu] on oznámil, že se o tom zpráva činila, že jest poručeno, aby maso nešeno bylo do domu Joachyma Šperlingka. Pak on i manželka jeho o tom vědomosti nejmají, zdali jaký páni příčiny před sebou jmají, pokud by co žákovstvo v stížnosti mělo. Zanecháno toho k uvážení do pondělka nejprv příštího přede všemi věcmi k uvážení.*)

CXXIII.

Jan Opsimates věnuje šepmistrům své spisy.

(1614, 3. listopadu. Memorab. 1614 fol. 221 p. v.)

P. Jan Opsimates přednesl pánům dvě genealogie rodu Krista P. illuminované, z nichž jedna plátnem podlepená, a prostých neilluminovaných 12; item: Druhej díl tištěnej in folio v českém jazyku »Ex institutione Christianae religionis Φ.« O poznání syna Božího, vykupitele našeho, též 24 exempláře.

Na to dána jemu odpověď: Vděčni by byli toho páni, aby jinším časem, při jinší zásobnosti obce mimo tuto nynější potřebu a nedostatky k spravování úrokův pro pány věřitele obce zdejší, to, což tak přednáší, učinil, a s ním by se o to snázeji námluva a porovnání státi mohlo. Však nechtíce se o to páni tříti, jakkoliv jest, pro ušetření a dokázání k slovu Božímu vděčnosti, poněvadž se to vše vztahuje ke cti a slávě Boží a vzdělání poznání čisté pravdy Boží, v tom jemu páni od P. B. dálšího zdraví, prospěchu a požehnání B. žádají, a jemu v nynější potřebnosti a nedostatcích obce 14 kop gr. č. vyčísti a odvésti dáti chtějí (z některých záduší).

A poněvadž naděje jest, že ještě něco jinšího dále na světlo vydávati bude, to jemu při jinší možnosti svým časem od pánův vynahraženo bude, páni v tu naději k němu přicházejí, že na tom přestane, což při úřadu spravováno a jemu odvozováno býti jmá. U přítomnosti p. primatora na tom přestal a k tomu přistoupil Joh. Opsimates.**)

*) Rada se tím více nezabývala; aspoň není zápis o tom učiněn.

**) Vlastnoruční podpis.

CXXIV.

Šepmistři činí opatření, aby chalupa v Neškaredicích koupená, z níž plat vycházel na stravu žákovskou, škody nevzala.

(1614, 10. listopadu. Memorab. 1614 fol. 232.)

Z snešení panského: aby Urbánková z Neškaredic, poddaná panská, poněvadž manžel její u vězení pro dluhy zůstává, a na ni z chalupy Neškaredické pro školy koupené každého týhodne po 5 gr. č. náklad jde a z toho se žákovstvu na jejich sustentací zmenšení a újma děje, do špitálu přijata byla, tam že jednostejně, kdo by jí opatrovali, jako i jiní na zraku snížení opatrováni bývají, opatrována, a tak z toho ujímání a vydávání na ni každotýhodního mimo to, kdež náleží, sjíti moci bude. O čemž také známost p. špitálmeistrům uvedeno býti jmá.

K správě chalupy Neškaredické, pro školy koupené a nadlepšení vychování žákovstva, podle podání toho na pány a žádosti p. Václava France z Liblic, že z té správy, kdež přestáno, počet učiniti a jej odvésti chce a dále toho zádušního pro nedostatek zdraví opatřovati nemůže i z toho propuštěn býti žádá. Čehož se jemu za oznámenou příčinou, že v tom ušetřen býti jmá a z toho se propouští, povoluje.

CXXV.

Šetějovice, ves ke školám kšaftem p. Tomáše Bikaneckého z Lipan odkázaná, ves Poboř a zvláště dvůr Luňákovský svěřeny ve správu p. Václava Syxta z Zvířetína a p. Jana Šultyse z Felsdorfu.

(1614, 12. listopadu. Memorab. 1614 fol. 235 p. v.)

CXXVI.

Kaplani M. Václav Šindlerius a kn. Augustinus odcházejí na jiná místa a za ně nastupují Jan Mathiades Nosislavský a Diviš Petrides Horský.

(1615, 27. dubna. Memorab. fol. 95 p. v.)

P. archyděkan s jinými správci a služebníky církevními před pány předvstoupil a pánům na místě M. Václava Šindleria a kn. Augustina etc. poděkování učinil, že jsou vedle nich je oba k službě posluhování slovem Božím a svátostmi připustiti a k tomu povoliti i je k své laskavé a otcovské ochraně sobě poručené jmíti a přijíti ráčili. Kteříž, poněvadž skrze jisté vokací jinam k práci církevní se hnouti jmají, vedle toho nyní také poctivého a učeného muže Johannem Nosislavinum a Dyonysium Petriadem Horského, z nichž přední jakožto oud akademie Pražské jak předně za kollegu u sv. Barbory zůstával a v městě Třebíči za správce školního a bakaláře z též akademie promovirován byl, druhý pak v zdejší škole

Vysoko[ko]stelské primanem jsa na examiních svého učení nejednou dokázal, pánům presentují. A poněvadž oni svou žádost pobožnou předloživše za spůsobné uznáni jsou, aby jim vokací k úřadu sv. kněžství dána byla, vedle toho tak činí a pánův, jakožto kollatorův svých milých, za to žádají, že vedle toho uznání jejich k tomu povoliti a je vedle nich a spolu s nimi k též církevní povinnosti připustiti a přijíti a sobě k ochraně otcovské poručené jmíti ráčí. Vedle čehož také i toho [žádají], aby jim připsání o takové vokací do konsistoře Pražské jim oběma k ordinací, ku kteréž se vypraviti do měst Pražských mají, dáno bylo.

Jest k tomu povoleno, a jaká jim pomoc učiněna bude, při úřadu se oba dva postaviti a toho dosáhnouti moci budou.

CXXVII.

M. Melichar Collidius Solnický žádá za uprázdněné místo písaře obecního; rozhodnutí o žádosti té odloženo na tři neděle.

(1615, 6. května Memorab. 1615 fol. 111.)

CXXVIII.

Kn. Daniel Johannides Kutnohorský, správce církevní na Kaňku, zemřel.

(1615, 11. února. Memorab. 1615 fol. 43.)

Ctihodný kn. Daniel Johannides Gutte[n]bergensis, správce církevní a služebník slova Božího na Kaňku, dnešního dne mezi 10 a 11 hod. život svůj v Pánu dokonal, a to Jan Čáslavský, přední starší, a Jan Vodňanský sklenář, konšel, a Zygmund Brodský, písař jich, na ten čas JMC štolmistr na Kaňku, na pány vznášeli, že toho oumyslu jsou, jej dáti v kostele na Kaňku pohřbiti, jehož lidé a posluchači velice litují a v čistotě slovo Boží od něho se vší vděčností přijímali. A podle toho panův také za to žádají, aby ku pohřbu dne zejtřejšího z prostředku svého osoby na Kaňk počísti a vyslati ráčili. Podle toho také i toho od nich doloženo jest, že se o tom zpráva činí, že Jan Joannides, bratr jeho, také těžce nemocný a takměř k smrti pracující jest. Pokudž jemu Pán Bůh cíl života uložiti ráčí, oni také toho úmyslu jsou, jej vedle kn. Daniela, jakožto bratři jednobřišní, v jednom hrobě dáti položiti a pochovati. Jest takové jejich tužebné a smutné vznešení také od pánův s žalostí přijato a jim úmysl jejich schválen.

CXXIX.

Šepmistři upravují školství postranní.

(1615, 20. května. Memorab. 1615, fol. 180.)

Postranních škol osoby obeslány: Jan Puellus Slánský, zvoník Námětský, u něhož skrze vyslané osoby 15 pacholat, u Jana Čáslavskýho na rybném trhu 13, u Jana Falcaria 31, u Jana Černohorskýho, zvoníka

Vysokostelského, 9, u Nikodema Špačka 20, u Martina Wognera, šulmistra německýho, 51, a to samých pacholat mimo děvčata uptáni, sečteni a poznamenáni jsou, a jim to stíženo, že z toho povolení jim ode pánův učiněného vykračují a vobojí pohlaví mládeže u velikém počtu k sobě přijímají. A to se děje na újmu počtu mládeže školám zdejším oběma hlavním. Protož nechtíce toho páni déleji trpěti a se rozmáhati dopouštěti, o tom nařízení mezi nimi činiti ráčí, že se

1. Janovi Puellusovi Slánskému 8 pacholátek propouští, a více přes ten počet k sobě přijímati nejmá pod panským toho při něm přetrhováním; však děvčat cokoli.

2. Janovi Čáslavskému, kterýž služeb Božích při zpívání v kostelích pilen jest, 10 se propouští, tolikéž mimo děvčata.

3. Janovi Černohorskému, zvoníkovi Vysokostelskému, 6 pacholat mimo děvčata.

4. Janovi Falcariusovi 10 pacholat mimo ty, které arithmetice a psáti učí; kterýchž může 10 aneb 15 [míti] obvzláštně mimo malá pacholata.

5. Nikodemovi Špačkovi 7 pacholat se mimo děvčátka pouští.

6. Martinovi Wognerovi, šulmistru německému u sv. Jiří, jak malé, tak větší, toliko pro německou řeč pacholata se propouštějí; i děvčat čísti učení jemu se propůjčuje, však tak, aby se do grammatiky a autorů, což mu nepřináleží, nedával, než in terminis se sdržoval a větším do předních škol ukazoval, a toliko německému jazyku, psaní a arithmetice je vyučoval. Však může-li pro arithmetiku větší počet pacholat jmíti, toho se jemu přeje. Těmto pak dvěma zvoníkům toho se dostati na ten čas toliko jmá z lásky pánův, aby vždy v tom pro pomoc extraordinární jakýž takýž fedruňk míti mohli, však tak, aby z mírnosti a toho počtu jim vyměřeného nevykračovali. A předložení i napomenutí jim přítomným všem učiněno, aby takového počtu se toliko drželi, což již jim oznámeno jest, načež páni pozor dáti a k nim mimo jejich naději vysílati chtějí.

CXXX.

M. Melichar Collidius Solnický vykonal závazek k službě písaře radního.

(1615, 1. června.*) Memorab. 1615 fol. 144 p. v. arch. Kutnohor.)

CXXXI.

Kn. Štefan Teplický, arciděkan K. H., oznamuje skrze kaplana kn. Diviše Petráčka šepmistrům dedikací svého Výkladu na Zachariáše proroka.

(1615, 20. července. Memorab. 1615, fol. 179.)

---

*) V knize psáno 1 máje as přepsáním.

CXXXII.

M. Textoris Curius žádá šepmistry, aby mu propustili k manželství Justinu, sirotka po neb. Valentinu Kytnerovi.

(1615, 7. října. Memorab. 1615 fol. 237.)

Justina, neb. Valentina Kytnera, někdy spoluhorníka zde na Horách Kutnách, dcerka, sirotek J. M. C., z ochrany pánův M. Václavovi Textorio Curio, správci školy při kostele sv. P. Barbory, k stavu sv. manželství na jeho toho při pánich skrze vzáctnou přímluvu pp. a přátel od něho k tomu dožádaných vyhledávání od této J. M. C. stolice na ten způsob, kdyžby náležitě manželské mezi nimi budoucími manžely opatření skrze smlouvy svadební předešlo, dána a vedle privilegium městu a horám těmto z strany sirotkův zdejších nadaného zasnoubena.

CXXXIII.

Kn. Jan Nosislavský jde za jiným místem do Petrovic a za něho nastupuje v kaplanství Jiří Seravius.

(1615, 19. října. Memorab. 1615 fol. 254 p. v.)

P. archyděkan kn. Václav Stefanides Teplický a kn. Jan Thaddeus Mezeříčský, farář Barborský, představili v radě pánům kn. Jana Nosislavskýho a zprávu učinili, že on kn. Jan pořádnou vokací od urozeného p. Jana Silvara z Silberštejna a na Smidařích k správě církevní do městečka Petrovic při sv. Havle sobě danou jmá, pročež toho na pány vznášeti nepomíjejí, aby to s vůlí a vědomostí pánův jinam propuštění se dálo. Podle toho také i toho přede pány netají, že těchto dnův přicházejících v konsistoři Pražské examen k úřadu sv. kněžství a ordinací držána býti jmá, že jsou před sebou pominulého dne pátečního Georgium Seravium zde zrodilého jměli v konsistoři a jemu (sic) vedle commendací od kn. Jana Thaddea jemu dané o jeho pilnosti a pokojnosti k ordinací za spůsobivého volili. Protož také ode pánův collatorův a ochráncův svých v tom jistým pánův úmyslem zpraveni býti žádají. A co se konservatoře aneb listu zachovacího dotýče, poněvadž k tomu, aby jej sobě zhotoviti mohl, dostačiti nemohl, aby jemu připsání do konsistoře o propůjčení jemu k tomu poněkud odložení učiněno ode pp. a vydáno bylo. Jest k tomu ke všemu ode pánův přistoupeno a k připsání povoleno.

CXXXIV.

M. Jiřík Syrus Českobrodský žádá za sousedství.

(1615, 14. prosince. Memor. 1615, fol. 303.)

M. Jiří Syrus Boëmo Brodenus předvstoupivši přede pány s přáteli svými dožádanými Jakubem Bzeneckým, Janem Agatonem a Zigmundem Kozlem z Rejzntolu žádal, aby jemu páni, sobě list jeho zachovací před-

ložený přečísti dadouce, živnosti měšťanské provozování povoliti, ano také jej do sousedství přijíti ráčili, připovídaje, že vedle povinnosti své ku pánům poslušné šetrnosti a uctivé vážnosti dokazovati a chování chvalitebného následovati chce.

Jest žádosti jeho povoleno; a zatím co se nařízení dotýče od zaručení, vedle naděje k osobě jeho, že se tak, jakž připovídá, chovati bude, upuštěno. Což že se vzláště u přítomnosti jeho dožádaných přátel děje, že toho o tom na pozoru jmíti a tomu dosti činiti se všelijak přičiňovati bude, děkoval. Příjemného 5 kop gr. uloženo.

CXXXV.

Václav Plavenský, někdejší kollega Vysokokostelský, žádá za propuštění sobě Anny, sirotka po neb. Jindřichovi Třískovi, k manželství.

(1616, 18. ledna. Memorab. fol. 15.)

CXXXVI.

Svědomí o poctivosti rodiny Jana Šultysa z Felsdorfu.

(1616, 13. dubna. Memor. 1616, fol. 94.)

Pan Jan starší Šultys z Felsdorfu, spoluradní na Horách Kutnách, předvstoupiv před pány do plné rady s Mikulášem a Janem, syny svými, a též s mnohými jinšími pány a přáteli k tomu od něho dožádanými, na místě přítomných již jmenovaných, též Mistra Jiřího, Karla a Bohuslava nepřítomných, všech svých synův žádá, aby toho od osob pořádně ku právu obeslaných a připravených relací o poctivém v stav sv. manželství s Alžbětou, manželkou jeho, vstoupení, též dobrém jich rodičův chování a z nich, jakožto manželuov, dotčených synuov jich také řádném a počestném na svět zplození vyslyšána, přijata i také pro budoucí pamět v knihách památných bedlivě poznamenána a zapsána byla. Kteréžto žádosti když se od pánnuov povo[li]lo, tu pan Jan Piscis, J. M. C. hofmistr, přijav to na ten závazek, který ku povinnosti své a službě J. M. C. učinil, oznámil, že toho dobře povědom jest, že leta 1589 p. Jan Šultys zůstávaje v škole Vyso[ko]kostelské za jednoho z spolupomocníkův oblíbiv sobě poctivou paní Alžbětu, po dobré paměti neb. Janovi Čechtickým z Kranychfeldu zůstalou vdovu, při ní toho počestně a náležitě vyhledával a ji sobě k stavu sv. manželství také namlouval, až potom skrze p. archyděkana kn. Syxta Candida Pražského zde na Horách Kutnách v domě nad Hrádkem u p. Lidmily Holoubkové oddáni jsou; z téhož manželství Mikuláše, Jiříka, Jana, Karla, Bohuslava řádně a počestně zplodili, sami se předně podle vůle Boží chovajíce ke všemu dobrému, obzvláštně liternímu umění, vedli, tak že z obzvláštního požehnání Božího toho oni rodičové [se] dočekali, že Mikuláš řádně a počestně v stav manželský vstoupil, druhý pak Jiří

netoliko bakkalářem a mistrem, ale, což více jest, i slavné akademie Pražské professorem učiněn jest, třetí, Jan, těchto nedávných dnův že bakkalářského titule až i místa poctivého došel. O jiních pak dvou Karlovi a Bohuslavovi, (kterémuž že kmotrem byl) jest ta naděje, poněvadž v literním umění zůstávají, že vícejí a víceji prospívati i o to také, co by k dobrému jich bylo, bedlivě pečovati budou. Což, aby se státi mohlo, že jim toho upřímně přeje a vinšuje.

Pan M. Jan Benicius Táborský, přijav to k povinnosti své konšelské, oznámil, že jemu to jako dnes v dobré paměti zůstává, když jest p. Jan Šultys při něm za jednoho spolupomocníka při spravování kůru v škole Vysoko[ko]stelské zůstával, že jest sobě k stavu sv. manželství poctivou pani Alžbětu,*) po dobré paměti neb. Janovi Čechtickém z Granychfeldu zůstalou vdovu, oblíbil, a v tom svém předsevzetí, jakž na poctivého a příkladného člověka [sluší], pořádně a náležitě kráčel, i také osoby jeho, jakožto tehdáž školy Vysoko[ko]stelské správce, i jiných officialův podle něho začasté užíval, až potom i k tomu přišlo, že jsou s dotčenou paní Alžbětou při přítomnosti mnohých dobrých poctivých lidí obojího pohlaví skrze dvojipoctivého muže p. archyděkana kněze Syxta Candida Pražského pořádně oddáni a že veselí svadební v domě nad Hrádkem leta 1589 tu neděli po Božím těle měli, a on že p. Janovi Šultysovi družbou byl; dáleji co se dotejče dítek jich pořádné[ho] na svět zplození, toho že jest dobře povědom, že totiž Mikuláš, Jiřík, Jan, Karel, Bohuslav jsou pořádně a náležitě na svět zplozeni, a od svých rodičův ke všemu dobrému vedeni, tak že Mikuláš v počestném manželství zůstává a p. M. Jiřík, což k obvzláštní pochvale této obci slouží, netoliko jednoho i druhého v literním umění tytule a stupně došel, ale také v slavné akademii Pražské za professora postaven a nařízen jest. Jan tolikéž bakkalářského [stupně] i místa poctivého došel; jiní pak dva, jako Karel a Bohuslav, — (kterémužto kmotrem byl), — poněvadž také v literním umění zůstávají a na sobě znamení pobožnosti i také budoucího prospěchu ukazují, že o nich jiné naděje není, než že také o to se, což by k jejich chvále a dobrému sloužiti mohlo, starati i také rodičův i bratří svých ve všem dobrém následovati budou.

P. Adam Hněvusický, přijav to k své povinnosti, kterou J. M. C. k vybírání ungeltu učinil, oznámil, že to v své paměti má, že jest p. Jan Šultys v škole Vysoko[ko]stelské zde na Horách Kutnách za jednoho z pomocníkův zůstával a potom oblíbivši sobě k stavu sv. manželství poctivou vdovu Alžbětu, po neb. p. Janovi Čechtickým z Granychfeldu zůstalou vdovu, spolu s ní veselí aneb sňatek svadební v domě, jenž slove u Čechtických nad Hrádkem jměli, a při tom veselí že mnoho lidí obojího pohlaví i on také přítomen byl; dáleji z téhož jejich sňatku Mikuláš, Jiřík, Jan, Karel, Bohuslav, dítky jich, že jsou poctivě a řádně na tento svět zplozeny a v tom se dobře pamatuje, že jest Janovi kmotrem byl. Rodičové jejich

*) po rodu Holoubkovou viz CXI.

také že se dobře a příkladně chovají, tak že o nich nic jiného neví co praviti, než všechno dobré a chvalitebné.

Jakub Aunešovský, přijav to k tomu závazku, který k písařství špitálskému učinil, pověděl, že byl toho času za sukcentora a p. Jan Šultys za kollegu a tu že sobě paní Alžbětu Čechtickou k stavu sv. manželství oblíbil až potom i řádně skrze správce církevního s touž paní Alžbětou oddáni byli, a při tom veselí také byl. Dítky jejich, jako Mikuláš, Jiřík, Jan, Karel, Bohuslav, že jsou počestně a řádně na svět zplozeny a jak jejich rodičové tak i synové jich že se příkladně chovají, tak že o nich neví co jiného, než všecko dobré praviti. Z strany pak dobrého chování to netoliko jemu ale i všemu městu vědomé jest, že on p. Jan Šultys mnohá leta v povinnostech městských obecních konšelských i v ouřadu J. M. C. při správě mince zůstával a až posavad v primasské povinnosti trvá.*)

Tu potom pan Jan Šultys z Felsdorfu s pány přáteli povolán a maje sobě to v známost uvedeno, že jsou ty osoby ku právu připravené k jeho žádosti o pořádném jeho s paní manželkou snětí, též dítek jich na svět zplození a dobrém chování relací učinili i také ji páni poznamenati dáti ráčili.

Poděkoval a Mikulášovi, synu svému, zachovacího listu pod velkou pečetí žádal, k čemuž, kdy toho koliv potřebovati bude, povoleno.

CXXXVII.

Kněžstvo žádá šepmistry za pomoc, aby mohli Vít Prlík Chlumecký a Tobiaš Cichoreus (= Čekanka) Hradecký, oba officialové, přijmouti svěcení kněžské.

(1616, 19. dubna. Memorab. 1616, fol. 95.)

P. archyděkan kn. Václav Štefanides Teplický s faráři Barborským a Námětským, předstoupivše před pány za jistými příčinami na rathouze shromážděné, pánům M. Vitum Prlicium Chlumecenum, správce školy Hradecké a před tím předního kollegu zde u Vysokého, kdež také tytule mistrovského došel, a Thobiam [Cichoraeum] Hradecenum, sukcentora zde v škole u Vysokého, poněvadž jsou z vnuknutí Pána Boha všemohoucího ad ministerium ecclesiasticum přistoupiti a do měst Pražských ještě dnešního dne ad examen a k přijetí sacros ordines se vypraviti umínili, praesentoval, s tou přitom žádostí, aby je páni pod svou ochranu přijíti, k nim všelikou lásku a náchylnost jmíti a jim pro větší v takovém pobožném a svatém jejich předsevzetí fedruňk psaní přímluvčí ku panu administratorovi, seniori a jiným assessorům obnovené konsistoře Pražské vydati poručiti a ňákou pomoc na outratu a spravení knížek učiniti ráčili.

Na to jim oznámeno, že páni jim oboum v tom sv. předsevzetí požehnání a hojného prospěchu vinšují a jakkoliv podle starobylého způsobu jměli v plné radě praesentováni býti, však, že jim tak pilná cesta nastává

*) Celá tato věta jest připsána na okraji rukou M. Jana Benicia, proto třeba ji vložiti za jeho výpověď, ač neudáno, kam by se přípisek připojiti měl.

a toho odloženo býti nemůže, to že starobylému způsobu nejmá ku překážce býti, a oni nicméně že se přijímají, a páni se jim všelijakou láskou a ochranou zamlouvati ráčí. Co se pak psaní přímluvného dotýče, poněvadž nikdy prvé ten způsob zachováván nebyl, a těm, kteří odsud pro sacris ordinibus vysíláni bývali, toliko od p. děkana a konsistoře zdejší vokací a přímluvčí psaní, však s povolením panským, vydáváno bývalo, že se toho při tom zůstavuje, a páni se p. archyděkanovi a p. farářům důvěřují, že také toho při předešlém způsobu zanechají. Pomoc na outratu a spravení některých knížek že jim také při ouřadu staršího p. šephmistra vedle snešení panského odvedena býti jmá.

Zanecháno toho všeho při tom, a páni se snésti ráčili, aby jim od některých záduší 2 kopy gr. č. spraveno bylo.

CXXXVIII.

Upravení škol postranních.

(1616, 11. května. Memorab. 1616, fol. 120 p. v.)

Postranních škol osoby obeslány: 1. Jan Čáslavský, 2. Jan Puellus Slanský, zvoník Námětský, 3. Martin Wogner, šulmeister německý sv. Jiří, 4. Jan Falkarius Žlutický, a příčina toho obeslání jim oznámena, že jsou oni opět z nařízení panského vykročili a přes počet jim vyměřený a uložený více mládeže a pacholat k vyučování v čtení k sobě přijali, a tak opět se na skrácení obojí školy zdejší vejsadní a generalní nutkají. A co při kterém mládeže nalezeno jest, to z poznamenání jim čteno bude:

1616 Vocem jucunditatis fer. 2.

U Jana Čáslavskýho	pacholat	8,	děvčat	23
u Nikodema Špačka	»	22,	»	25
u Jana Puellusa	»	10,	»	15
u Jana Falkaria	»	24,	»	18
u šulmistra	»	33,	»	12.

Jak pak to proti panskému nařízení čelí, to se z přečtení a přeslyšení jeho najde. Čteno: Memorab. anni 1615 Nro 5 Cantate fer. 4 serie etc. 20 maii. *)

Omluvena se činili: Jan Puellus, že pacholat toliko 10 jmá a z poručení panského nevykračuje. Nikodem Špaček, že od sv. Řehoře některá malá pacholátka i jemu pro dalekost cesty jsou přibyli, do 12 jich z Kolmarku a ze vsí, sedlský[ch] a podruhův. Ti na lístkách se učí. A jiní jsou slabikáři, a mezi nimi jmá ze vsi tři. Žádá, aby pro velikost nájmu a vyživení s manželkou přitom zůstaven byl, aby mohl podle toho služeb Božích pilen býti.

*) Viz číslo CXXIX.

3. Martin Wogner, šulmistr: že arythmetice a muzice učí, a dva pacholíky nedávno od sebe pustil, jednoho do Jihlavy; a toho od něho hutníci a jiní, když ho přijímali, vyhledávali, aby dítky jich zameškávány nebyly, a poněvadž jest táž obec [německá] a lidu německého i mládeže na mnoze jest, musím, bych nechtěl, větší počet jich míti a těm toliko nuda praecepta grammaticae ukazuje.

4. Jan Falkarius podal psané své žádosti, přitom zůstaven býti žádaje, že v nestatečnosti své žádného opatření s manželkou svou nejmá a některé darmo vyučuje. Jest mu oznámeno, že páni pro ušetření pokojného chování jeho k tomu, aby přitom, což mu předešle povoleno bylo, zůstaven byl, přistupovati ráčí. Martinovi pak Wognerovi, šulmistrovi, se toho propůjčuje na ten způsob, aby z toho počtu nevykračoval a mimo čtení, psaní a arythmetyku v nic jiného ani v jaká praecepta se nevydával, ač nechtěl-li by se o to, což mu propůjčeno, připraviti.*) Martin Wogner, šulmistr, se omluvna činil, že v tom, což mu tak stíženo jest, že jest se s omluvou jako nějakou apologií přihotovil a obec německou jmenoval, ješto až posavad se o tom neví, aby jaká jiná obec mimo národ český v království tomto Českém vyzdvížena byla, že to uznává, že jest pobloudil, a nepoznává, aby jaká jiná obec v království tomto mimo českého národu býti jměla.

Na to mu dopověděno, aby mimo samou německou řeč a arythmetyku neučil a více pacholat nepřijímal, mimo samou lekturu a skripturu a arythmetyku, a obvzláštně co se muziky dotýče, té toliko začátkům učiti moc jmíti bude. A obraně jeho, že s ten plat, co k Vysokému do školy dáti musejí, chudší lidé býti nemohou, nijakž místa dáti nemohou. Připověděl se tak podle toho chovati.

Jan Čáslavský a Jan Puellus přitom zůstaveni, aby na propůjčeném počtu přestanouce, poněvadž sou páni na školu Vysoko[ko]stelskou veliký náklad učinili a poctivým platem předního správce opatřili, na tom přestali a při zpívání u Náměti kůru literatského práce nezameškávali.

Nikodem Špaček, jsa poddaný obce této, že se při tom dobrodiní, jako Jan Čáslavský a Jan Puellus zůstavuje, aby na tom přestával, což mu vyměřeno jest, mimo děvčata, co by jich učívati jměl, a při kostelu a kůru Námětském zpívání vykonával.

A tak všechněm doloženo, že páni na to obvzláštní pozor dáti a jmíti chtíti ráčí, jak se vedle předešlého vyměření i tohoto nynějšího napomenutí chovati budou.

Jest-li by pak toho se nevykonávalo, na ty prostředky páni pomysliti ráčí, kterak by to k zastavení přivedeno bylo.

---

*) Odtud pokračuje zápis na listě 108 knihy memorab.

CXXXIX.

Při obnově úřadů v r. 1616 25. dubna nejvyšším mincmistrem konané volení inspektoři školní.

(1616, 2. května. Memorab. 1616, fol. 140.)

Inspectores do škol: J. M. C. p. rychtář Václav Sixt z Zvířetína, p. Jan Šultys z Felsdorfu, primator, p. Thobiaš Třiska Táborský, p. M. Jan Benicius, p. Václav Franc z Liblic a jiní páni všickni.

Každotýhodní: P. Ondřej Brtnický, p. Jakub Bzenecký, Jan Strejc Písecký, Pavel Spongopaeus Jistebnický, Jan Agathonus, M. Petr Capo.

CXL.

Šepmistři opatřují postranní školství.

(1616, 4. července. Memorab. 1616, fol. 199.)

Dítek postranní učitelé povoláni do rady. Martin Wogner od německého kostela sv. Jiří a jemu poručeno, aby se toho spravil, proč na zmenšení počtu mládeže při školách vejsadních dvouch, přední Vysoko[ko]stelské a druhé Barborské, z toho, co jest mu ode pánův vyměřeno, vykračuje, a počet tak velikej k sobě přijímá, o čemž zpráva učiněna od vyslaných k přehlídání toho, že jmá do 40 pacholat a děvčat dosti mnoho; též Jan Falkarius 35 pacholat jmá, a poněvadž to činí na protržení dobrého řádu a rozkaz jemu učiněný od pánův zlehčuje, podle toho páni k němu příčinu mají, aby to při něm přetrženo i vytrestáno bylo, že se vydává mimo to i grammatickým praeceptům přes zápověd panskou učí, nemaje než toliko učiti čísti, psáti, německy a tak sám sa obmeškán, mládež v jejím věku také obmeškává.

Martin Wogner se omluvna činil, že jmá přes 30 samých německých pacholat a vždycky chtějí, aby jich více přijímal; on že jim toho odporovati nemůže.

Jan Falkarius podal psané žádosti své, aby jemu páni, poněvadž na zdraví nedostatečnej jest, toho vyživení s vyučováním pacholátek příti ráčili. Na to povědíno z uvážení pánův skrze p. primatora Jana Šultysa z Felsdorfu: Páni této věci při předešlém nařízení zůstavovati a toho, jakž nejdříve příležitost káže, opatřiti dáti chtíti ráčí, aby osoby k tomu vyslány byly, a najde-li se co toho, čehož se tuto dopustili, že by z toho kdokoliv z nich vykročil, to přetrhnouti; a tak aby školám zdejším takového zmenšování mládeže se nedálo a dopouštíno nebylo.

CXLI.

Kněžstvo oznamuje šepmistrům, že kn. Jiří Bartoloměj jde do Vysoké a že M. Jiří Lukáš Záviš Velvarský, dosud správce školní, příjme kněžství.

(1616, 12. října. Memorab. 1616, fol. 289.)

P. archyděkan kn. Václav Štefanides Thermenus předvstoupil s kn. Janem Thadeusem Mezeříckým a kn. Jiříkem Kaňkovským, pánům v známost uvedli, že kn. Jiřík Bartolomeus, rodič zdejší, pořádnou vokací jmá k správě církevní na Vysokou od ur. paní Mandaleny Voděradské z Komárova, vdovy i na místě sirotků po neb. uroz. p. Bohuslavovi Voděradském z Hrušova a na Sukdole. A poněvadž k tomu přistoupiti při památce sv. Havla již přicházejícího míní a jmá, jemu tu commendací dává, že jest se při něm pilně, bedlivě a pobožně v svém povolání choval, za něj se ku pánům přimlouvá spolu s jinými přítomnými pány správci církevními, aby páni jej sobě dále k té lásce poručeného jmíti ráčili, tak jakž se jemu toho ode pánův dostávalo, tak jako by ještě dále při něm pod správou jeho zůstával.

Podle toho také poctivý M. Georgius Lucas Zavischius Welvarinus od nich se před pány postavuje a o něm zprávu činí, že on úmysl ten od P. Boha všemohúcího sobě daný jmaje, k služebnostem svatým církevním přikročiti a ten úřad sv. kněžství na sebe vzíti míní. Jakož již také tentamen to, kteréž s ním drženo býti jmělo, dostatečně, že k témuž povolání dostatečný jest a bude, se uznává, i dnův těchto examen při mládeži a žákovstvu pracování svého držeti bude. Vedle toho, poněvadž přibližujícího se dne outerního do měst Pražských pro ordínací se vypraviti a postaviti má a odtudž také list zachovací z své patrie k tomu potřebovati bude, protož tak se za něj v témž křestanském předsevzetí přimlouvají, aby jemu páni commendací svou k tomu dáti a jeho také sobě k laskavému fedruňku poručeného jmíti ráčili.

Jest na to odpovědíno skrze p. primasa: Poněvadž řádné povolání kn. Jiříkovi (sic) Bartoloměje se býti poznává, páni toho [mu] přejí a kn. Jiříkovi od P. Boha požehnání božského vinšují a žádají, naději tu jmajíce, že od konsistoře Pražské k nějakému protržení sněmovního snešení tato promocí přičítána nebude, že se bez dotazu též konsistoře Pražské děje, a žádného zaneprázdnění následovati nebude.

A co se předsevzetí p. M. Jiříka Lukáše Závišiusa Velvarskýho dotýče, páni k tomu jemu od P. Boha všemohoucího darův, umění a rozumu žádají a vinšují a na dokázání lásky jemu viaticum učiniti chtějí.

CXLII.

Při obnově úřadů 14. března 1617 nejvyš. mincmistrem Vilémem z Vřesovic vykonané volení inspektorové do škol.

(1617, 29. března. Memorab 1617. fol. 81.)

Inspektores do škol generální: JMC. p. rychtář Václav Sixt z Zvířetína, p. primator*) a všickni páni spoluradní.

Každotýhodní: 1. p. Jakub Bzeneckej, 2. p. Jan Strejc Píseckej, 3. P. Ondřej Brtnický, 4. p. Jan Agathonus, 5. p. M. Jan Benicius, 6. M. Jiřík Syrus, 7. M. Petr Capo, 8. M. Melichar Collidius.

CXLIII.

Rytíř Mírek z Solopisk brání se cupusům ze svých domů, jež má odváděti na pavování i na školu sv. Barborskou.

(1617, 12. dubna. Memorab. 1617, fol. 93.)

Pan Mírek Mírek z Solopisk skrze Mathyáše Dačického z Heslova pánům ohlášení učiniti dal, že k přeslyšení JMC. poručení o vypravování cupusů dle rozkverkování z domů jeho vysílá a vedle toho, že on se v to uvoluje, co na jiné stavu rytířského osoby i na něj uloženo jest, to také podnikati, však co se domu na Čechovském právě ležícího dotýče, poněvadž na ten 4 krejcary týhodní cupus uložen jest, toho on podnikati nemůže, nebo k škole sv. Barbory každotýhodně 2 gr. č. dává a odvozuje.

Na to dána odpověd: Co se ohlášení a uvolení dotýče, při tom toho páni, to přijímajíce, zůstavují; však co se druhé věci a žádosti dotýče, aby z toho, což uloženo jest v dotčeném rozkverkování, propouštín ode pánův býti jměl, poněvadž to pánův šephmistrův věc není, než J. M. C., protož, bude-li chtíti toho p. Mírek Mírek při nejvyšším p. mincmejstru vyhledávati, co obdrží, přitom ta věc zůstane.

CXLIV.

M. Jiří Lukáš Záviš Velvarský, dosud správce škol, stává se kaplanem na Horách Kutných.

(1617, 24. dubna. Memorab. 1617, fol. 106.)

P. archyděkan s kn. Janem Thadeusem sv. Barborským předvstoupivše přede pány, přednesl pánům, že poctivý a učený mistr kn. Matěj Viti Chlumecenus vokací maje ku p. Smilovi z Hodějova, na gruntech pána za správce církevního přijat býti a odsud se hnouti jmá, protož pánům za ochranu a dobrodiní prokazovaná děkuje; a poněvadž na jeho místo

*) Tobiáš Tříska Táborský.

poctivý a učený M. Jiří Lukáš Zavischius Velvarinus, vykonavši již prvé v církvi zdejší v Vysokém kostele prvotiny úřadu svého kněžského, již nyní při sv. Jiří od správy školy obojí zdejší odstupuje a pánům zase odevzdává, z ochrany a opatrování děkuje, nyní pak zase za kaplana přijímán býti jmá, vedle toho se také pánům k ochraně a v nastalých potřebách fedruňgku, jakožto služebník církve, poručena činí.

Na to odpověd dána: Poněvadž pořádná vokací kn. Matějovi dána jest, v tom jemu páni požehnání a zdraví vinšují; a poněvadž p. archyděkan také s jinými správci církevními osobu M. Jiřího Lukáše Zaviše hodnou uznal k témuž úřadu, k tomu také přistupují, jemu v potřebách nastalých přátelství prokazovati chtějí.

CXLV.

Jan Němčický, rychtář, dává zprávu o darovaném pivě do školy.

(1617, 26 dubna. Memorab. 1617, fol. 113.)

P. Jan Němčický dotázán jsa ode pánův, jak jest se v tom zachoval, co se dání a odevzdání jemu v důvěrnosti dvou sudův piva hořkého žákovstvu ke školám od p. Anny Foldymanský [dotýče]; poněvadž sem davši přivézti z Prahy 5 sudův, za ty nechtěla Motyčková peníze 5 kop za každý dáti pro jeho nehodnost, a tudy ona ty 2 sudy ke školám darovala. Oznámil: Že jest jeden sud toliko jemu v moc dala a jemu oznámila, aby to chudým, kde chce, obrátil; on že jest je Marušce šenkýřce na pudlače do 24, po 6 pudlačích za den, do školy k Vysokému dávati poručil. Kterýmiž se žáci zpili i práti se chtěli. Ale k sv. Barboře málo ho vzali; nevzal sem za druhý sud peněz, uvěřil sem je, a na to psaní ukáži pánům, které mi o to pivo učiněno jest. Zanecháno toho k dálšímu vyhledání a zprávy vzetí.

CXLVI.

Postranní učitelé se opět napomínají, aby mnoho dítek k vyučování nepřijímali.

(1617, 31. května. Memorab 1617, fol. 141.)

Martin Wogner, šulmistr německý, dosažen přede pány a jemu stíženo, že páni sobě od vyslaných inspektorův zprávu jmíti ráčí, kterak on mimo a přes vyměření předešlá panská veliký počet pacholat k sobě přijímá a je i v latinských praeceptích učí, a tak z mezí sobě propůjčených vykračuje. Poněvadž oni i o to připravováni a obmeškáváni bývají, čemu se v zdejších školách v latinském jazyku učiti mají, tak že to, čemu se prvé naučili, zapomínají a ad usum toho ani v nezpůsobnosti jeho přivozovati nemohou, jemu pak toliko v německém jazyku učení pacholat čtení, psaní a arithmetice propuštěno; jiný pak tak veliký počet, přes zápověd panskou, kterýž opět u něho shledán a spatřín jest, jemu do-

konce leta 1615 Cantate feria 4 zapovědíno bylo; on pak takovou zápověď panskou zlehčuje, protož se jemu poroučí, proč to činí, aby se toho spravil.

Proti tomu oznámil, že on žádných jiných pacholat k sobě nepřijímá než havířských, šmelcířských s dovolením pana mincmejstra a od nich plat jmám. A jestli že kdy kteří rodičové k němu přivedou které pachole a ono grammatiku jmá, že jemu toho zahájiti nemůže, aby, co umějí, nezapomenuli, ačkoli jich rodičův napomínám, aby tam choditi jim dali, kdež prvé chodili. Žádá, aby jemu toho páni příti ráčili. Na to jemu z uvážení panského skrze p. Mikuláše Vodňanského z Čázarova oznámeno: Poněvadž se to patrně nachází, že přijímáním velikého počtu pacholat, kteříž v latinském jazyku se učí, nemalá újma školám zdejším hlavním se činí, a paměti není, aby tak velký počet kterým šulmistrům trpěn byl, protož páni jemu Martinovi Wognerovi takové učení v latinské řeči pacholat dokonce zapovídati a jemu o tom přísně poroučeti ráčí, aby odbuda těch, kteréž z jiných škol jmá, mimo samý německý jazyk, čtení, psaní i arithmetice více po dnešní den neučil, k sobě cizích pacholat více nepřijímal; jinak, bude-li v tom shledán, že by tuto zápověd panskou přestoupil, s čím se potká, to aby sobě přičítal, nebo aby se i na to ohlídal, že toho netoliko jemu, ale ani jinému žádnému, aby tak veliký počet pacholat na újmu, škodu a skrácení hlavních škol zdejších k sobě přijímati a učiti, jiní mimo toliko děvčata jměli, trpěno nebude, nébrž páni k každému trestáním přikračovati budou. Oznámil, že na to od pánův ouředníkův instrukcí žádati bude. Jan Čáslavský z Rybného trhu, Jan Puellus Slánský, zvoník Náměstský, Nikodém Špaček a Jan Černohorský dosaženi přede pány a jim to v známost uvedeno, že jsou páni za jistými příčinami opět skrze inspektory škol to nařídditi ráčili, aby k těm, kteří z nich jak veliké počty pacholat mají, dohlídli, to spatřili a jim o tom zprávu jistou učinili. A poněvadž se to z zprávy jejich nachází, že jsou oni z zápovědi panské jim na onen čas učiněné, vystoupili a veliký počet jedenkaždý z nich více a vejše, přes to, nežli jemu vyměřeno a povoleno bylo, pacholat k sobě přijímají, — a to se všecko na újmu školy hlavní zdejší jedné i druhé od nich děje, — protož nejsouce na tom páni, aby jim to dále trpíno a dopouštíno býti jmělo, jim všech pacholat do konce po dnešní den učiti a k sobě choditi dáti a je přijímati zapovídají, a o tom přísně poroučejí, aby se toho více na újmu oznámených škol zdejších neujímali a nedopouštěli. Jest-li že by pak se z nich který tak nezachoval a toto nařízení panské přerušil, s čím se potká, to potomně sám každý sobě přičítati povinen bude. Načež pilný a dostatečný pozor dán bude, aby se tomu dosti stalo; přitom také ode pánův o tom poručeno a nařízeno, aby quotidiani inspectores každého měsíce k těm postranním učitelům dohlíželi a počty dítek vyšetřovali a na to, aby z vyměření panského nevykračovali, bedlivej pozor i o tom relací a zprávu pánům dávali.

CXLVII.

Sourozenci Mikuláš, Jan, Václav, Anna Jenikovští i na místě bratří a sester svých nezletilých přihlašují se k dědictví po svém bratranci neb. M. Adamovi Jeníkovském [Luskačovi]).*

(1617, 7. června. Memorab. fol. 152 p. v.)

CXLVIII.

Každotýhodní inspektoři strojí se vymáhati slíbený dům po neb. M. Adamovi Jeníkovském k účelům školské nemocnice.

(1617, 3. července. Memorab. 1617, fol. 193.)

Pp. inspektores každotýhodní obojí školy zdejší ohlášení oustní učinili podle vyžádaného vstoupení o žádost: Jakož jest neb. M. Adam Jeníkovský užívaje rozumu zdravého a paměti dobré před mnohými dobrými poctivými lidmi v tom se dobrovolně ohlašoval, že jeden dům svůj chce k týmž oběma školám odkázati, tak aby žákovstvo obojí školy tu své domicilium, kde by se časem svým obraceti v nedostatcích zdraví svého mohli, a to netoliko řečí, ale i skutkem naplniti a vykonati připovídal, protož, poněvadž oni to před sebou jmají, aby přípověd na tentýž duom při právě učinili a jiné přípovědníky k tomu obsílati dali, protož podle toho za to žádají, aby páni jim jednu aneb dvě osoby k tomu, kteréž aby od jiných inspektorův k tomu zmocněny byly, a oni všichni aby od té pře vystupovati nemusili, a tak k vložení takové přípovědi a dovedení jí na místo a konec jmenovány a nařízeny byly, jakožto od pánův šephmistrův a kollatorův obojí dotčené školy. Na to dána odpověd skrze p. Mikuláše Vodňanského: Poněvadž se toho trefiti nemůže, aby páni na místě jich inspektorův z počtu jich osoby a plnomocníky nařizovati jměli, nébrž oni sami k rozdílným povoláním při obnovení rady za přijímače odkazův i úrokův, což tak do důchodův literátských přináleží, jmenováni jsou, protož při tom se toho zůstavuje, vidí-li se jim k tomu p. Jana Strejce Píseckého, kterýž aedilis jest a z chalupy Neškaredické i úroky z odkazů p. Martina Kochana k sobě přijímá a registra drží, a Pavla Spongopaea užívati, toho páni při jejich uznání a tomto prostředku zůstavují.

A tak toto ohlášení na ten čas při svém místě zanecháno.

CIL.

Svědomí o sňatku kn. Havla Phaethonta a řádném zrození jeho syna Jana.

(1617, 5. července. Memorab. 1617, fol. 197.)

P. M. Jan Benicius Táborský vedle žádosti na něj od ctihodného kn. Havla Phaetonta Žalanského, na ten čas správce církevního a služeb-

*) Toto jméno potvrzuje zápis v Memor. 1617, fol. 187 p. v. Sourozenci pocházeli z Opočna, statku p. Trčky, kde pan Hendrych Straka z Nedabilic byl hlavním regentem.

níka slova Božího u sv. Jiljí v Starém městě Pražském, vzložené, obeslati davše ku právu p. Adama Hněvusického a Jana Švolba, též pí Martu Jiříka Lederera a Dorotu, jeho, M. Jana Beniciusa, manželku, sousedy a Horníky též sousedy a Hornice zde na Horách Kutnách, žádal, aby od nich vysvědčení o Jana, syna kn. Havla Faëtona a Salomeny, manželky jeho, na svět řádném zplození vyslyšáno a přijato bylo. I přijavše to všickni obeslaní k své víře a duši na místě přísahy vysvědčili takto:

Adam Hněvusický: O sňatku kdy jest kn. Havel v stav manželský s Salomenou, manželkou svou vstupoval, vědomosti nemám; ale toho jsem povědom, že tento Jan, syn kn. Havla a Salomeny, manželky jeho, syn jejich vlastní, z týchž rodičův zde u sv. Barbory zplozen jest, a jemu jsem byl při křtu kmotrem leta 1603 dominica Suscepimus feria 3. Jiní kmotrové odemřeli a nynější děkan jej křtil kn. Václav Štefanides Teplický. Jiného o rodičích jeho pověděti neví, než všecko dobré, že [se] dobře a poctivě chovali.

Jan Švolb, barvíř pláten, vysvědčil: Byl jsem tomuto Janovi, synu kn. Havla a Salomeny, manželky jeho, kmotrem, a pan děkan jej křtil, a on Jan, syn jejich vlastní, řádně na svět zplozený jest z téhož manželstva. O sňatku týchž manželův vědomosti nejmá.

Marta, Jiříka Lederera manželka: Že tento Jan poctivě jest zplozen z kn. Havla a Salomeny, manželky jeho, a ona též že jest jemu na křtu sv. kmotrou byla, a poctivě se rodičové jeho chovali.

Dorota, p. M. Jana Benicia manželka, vysvědčila, že jest kmotrou též tomuto Janovi, synu kn. Havla a Salomeny, manželky jeho, byla, a on z nich poctivě a řádně manželsky zplozen, syn jejich vlastní jest a od p. děkana tohoto nynějšího křtěn byl. O rodičích jeho jiného pověděti nemůže, než že sou dobře a poctivě [se] chovali, jakž na dobré a poctivé lidi náleží.

Po vysvědčení zpráva učiněna pánům od p. M. Jana Benicia: Ačkoliv ještě při této věci nedostatek ten se nachází, že o vstoupení kn. Havla v stav manželský na onen čas v městě Jitčíně nad Cidlinou s Salomenou, manželkou jeho [vědomo není], však že to také spraveno a k této potřebě, když by list zachovací psán a vydáván býti jměl, k němu o to psáti nepomine, aby hodnověrné listovní vysvědčení řádného svého v stav manželský vstoupení i k němu knězem a správcem církevním potvrzení sem odesláno bylo. A zatím aby dotčených osob vysvědčení, kdež náleží, zapsáno a od toho jemu rejstřík vydán byl. Povoleno k tomu.

[Na listě 198 jest opis vysvědčení, jež 7. srpna 1617 předložil mistr Jan Benicius Táborský a které zní:]

My purkmistr a radda města Jitčína nad Cidlinou všem vůbec i jednomu každému obzvláštně, jichž tento list náš dojde a od nichž čten anebo slyšán bude, oznamujem a na vědomí dáváme, že předstoupiv před nás do plné raddy naši dvojí cti hodný kněz Havel Phaethon, na ten čas správce církevní v Starém Bydžově, s přáteli svými nás jest vedle toho,

abychom jemu hodnověrné o řádném snětí manželském s Salomenou' manželkou jeho, vysvědčení pod pečetí naší městskou vydali, požádal, na paměti lidí starožitných, víry hodných a dobře zachovalých se potáhše a je před námi představivše zejmena tyto: pana Bartoloměje z Hrádku, pana Jana Sýkoru, p. Jana z Hrádku, p. Daniele Chrudimského, vše spoluradních a sousedův našich. Kteřížto před námi jednomyslně, přijavše to k své víře a duši, podle způsobu a obyčeje práva našeho vyznali a vysvědčili, že jim to dobře vědomé jest a v paměti zůstává, že ctibodný kněz Havel Phaethon s Salomenou, manželkou svou, poctivě a řádně v stav sv. manželství knězem k tomu vedle obyčeje a řádu sv. církve křesťanské v městě Jitčíně nad Cidlinou oddáni jsouce, vstoupili, nic toho, čímž by jejich dobrá pověst jakkoli narčena a zhyzděna býti mohla, se nedopustivše, dobře a poctivě se chovali. Takové vejšpsaných pánův spoluraddních a sousedův našich svědectví do již oznámeného listu našeho vložiti a vepsati jsme poručili. Vedle čehož ctihodnému kn. Havlovi Phaethonovi tentýž list od práva našeho k žádosti a potřebě jeho vydávajíce a to před sebou, že dobře a poctivě se jest choval, — což všelijakého fedruňku hodno jest, — jmajíce, k V. Mstem a k Vám vůbec se přimlouvajíce, žádáme, kdež by koli často jmenovaný kněz Havel Phaethon se obrátě byt a živnost sobě oblíbil, že jej laskavě a dobrovolně přijíti, k němu dobré vůle a lásky bejti a v nastalých potřebách sobě k náležitému fedruňku a ochraně, jak pro jeho dobré chování, tak i naše V. Mstem toho služebné a Vám volné i přátelské v podobné i jiné každé slušné příčině odměnění poručena jmíti ráčíte a budete. Tomu na svědomí a jistší toho důvěrnost pečet naši menší městskou k témuž listu jsme přivěsiti a přitisknouti dali. Jenž jest dán v témž městě Jitčíně nad Cidlinou v středu po sv. Řehoři leta od narození Syna Božího šestnáctistého.

CL.

Inspektoři přihlašují se k pozůstalosti po neb. M. Adamovi Jenikovském na slíbený dům pro žákovský špitál.

(1617, 5. července. Memorab. 1617, fol. 202 p. v.)

P. Jan Strejc Písecký, Pavel Spongopaeus, opatrovníci důchoduov k školám obce této náležejících, vstoupivše do raddy, oznámili, že o tom jistou zprávu jmají, že neb. M. Adam Jenikovský v těžké nemoci zůstávaje vo tom se před dobrými lidmi, pokudž by ho Pán Bůh smrti uchovati neráčil, tehdy že by dům svůj jeden, — míníc duom mezi domem Chyžderovským a pana Jana Špiesa z Hartenfelsu, — na Tandlmarce ležící — pro chudé žákovstvo, aby v něm své pohodlí a opatření jměli, chtěl darovati, ohlásil. Pročež že oni na týž dům právní připověd činí, a poněvadž jsou takovou připověd sobě v spis uvésti dali, že jí za přečtení žádají. Čteno. Po přečtení žádali, aby táž připověd ku právu přijata a mezi jiné připovědi vepsána byla. Povoleno a od přijetí též připovědi etc.*)

*) Nedopsáno.

CLI.

Inspektorové školní jednají o důchody školní vycházející z odkazu Jakuba Holého Šotnovského ze Závořic.

(1617, 19. července Memor. 1617, fol. 227.)

Inspektores a opatrovníci odkazův k školám zdejším náležitých, vyžádavše sobě do raddy vstoupení, žádosti a ohlášení svého o summu 80 kop. gr. č., dle odvedení p. Marianny Šotnovské z Krásné Hory etc. a postoupení jich ke školám na koupení rolí v registřích veských C. 7 zapsání, na spisu podali a toho za přečtení žádali. Čtena. Po přečtení žádali, aby toto jich ohlášení a žádost ku právu přijata a jim k ruce škol zdejších opatření uděleno bylo.

Na to povědíno z uvážení pánuov per dom. Nic. Vodňanum: Ačkoliv o tom nemůže nevědomé býti, že obec zdejší v velikých závadách postavena zůstává, outraty vede a na úroky vydání postačovati nemohou, však poněvadž se to v registřích veských zapsané nachází, že neb. Mariana Šotnovská z Krásné Hory 80 kop gr. č. k týmž školám vedle kšaftu neb. Jakuba Holýho Šotnovského z Závořic, manžela svého, při trhu a prodaji dvoru Janovi Vrbovi ve vsi Poličanech postoupila a odvedla, za kteroužto summu spravedlnost na témž gruntu k užitku obce zdejší skoupena a vyzdvihována byla, protož, aby tomu pomoženo býti a zase od obce odměna takové summy se státi mohla a nad takovými odkazy ke školám ode pánův ruka ochranná držána byla, páni ten prostředek obírati ráčí, aby oni inspektores a opatrovníci takových k školám odkazův na to se ptali, kde by role za takovou summu blíž Hory ke školám koupena býti mohla; když co toho uptáno bude, páni jim toho rádi pro dostiučinění a vypravení takových odkazův příti, nápomocni býti, i aby táž summa od obce zase vynahražena býti mohla, o tom nařditi chtějí; aneb s těmi lidmi jednáno bude, aby té summy na obci přestali. Děkovali za opatření a o tom pánům, kdyby se čeho doptali, zprávu dáti a v tom panův následovati chtějí a budou.*)

CLII.

*Kn. Šimon Alexius Svinčanský, farář,***) *s manželkou svou Annou přihlašují se k dědictví po svém tchánu Vítu Steidlovi.*

(1617, 25. září. Memorab. 1617, fol. 299.)

CLIII.

Kn. Matěj Prlicius Chlumecký žádá šepmistry, aby mu sirotek Lidmila, dcera neb. Jiříka Aletofila, někdy faráře sv. Barborského, za manželku dána byla.

(1617, 9. října. Memorab. 1617, fol. 321 p. v.)

---

*) Vztahuje se na odkaz zmíněný v Nováčkově listáři p. XVI. 35) a kšaft sám uložen pod č. 4495 v měst. archivu K. H. Kořínek se tedy nemýlil.

**) V Dobřichově dle Memor. 1617, fol. 382 p. v.

CLIV.

Kn. Jan Thaddeus, farář sv. Barborský, vymáhá deputátní žito.

(1617, 29. listopadu. Memorab. 1617, fol. 388 p. v.)

Pan farář Barborský kn. Jan Thadeus do rady před pány obeslán, toho, aby mu páni příčinu, pro kterou sou ho před sebe povolati ráčili, oznámili, žádal a dále i toho doložil, že by tomu povděčnější byl, aby raději k němu do domu farního odesláno bylo. A tu k němu z poručení panského p. Mikuláš Vodňanský z Čazarova promluvení učinil: Že jest to pánuom radním, a předně JMsti p. rychtáři, pánům šephmistrům velmi litostivé, že jest onehdejšího dne dosti neušetřeně spisu ňákého do rady podal a přitom o vydání ňákých 5 korcův žita se těžce domlouval; ježto kdyby jemu, odkudž pak se koliv takové obilí vydává, náležeti jmělo, tehdy že by v nově jako jiným pánuom fařářuom nic zadržováno nebylo. Že pak jemu těch 5 korců, o kteréž se on tolik domlouvá, vydáno není, to se proto děje, že se teprva při památce Třech králuov vydati jmají, a tak poněvadž se anticipirují, že jemu dříve, než by čas přišel, na újmu chudého záduší a pro zlý příklad vydány býti nemohou. A dáleji, poněvadž pánův jistá zpráva o tom dochází, že jest do církve města Jitčína se obrátiti a v ní slovem Božím od sv. Jiří sloužiti se zamluvil, pročež že páni šephmistři jeho, aby se v tom, co by před sebou jměl, vyjevil, žádají, a že tuto otázku na něj činí, to se ne proto, jako by s ním v nedorozumění ňákém býti jměli, děje, ale aby snad, kdyby on pánuom časně neoznámil a jinam se odebral, to místo bez správce nezůstalo.

Proti tomu: Že jest se toho nenadál, aby k němu jakožto služebníku Božímu tak neušetřeně mluveno býti jmělo. Nebo co se předně toho spisu dotýče, že jest jej ne do raddy, ale panu šephmistru staršímu odeslal, a ten, aby tak hrubě vykládán býti jměl, že na to nepřicházel. A poněvadž pak se jemu v tom veliká křivda a vzkázání stalo, totiž jedno v tom, že z pěti čtvrtí leta chce se rok toliko dělati, druhé, že nemůže těch 5 korcuov žita jemu náležitých dostati, pročež že jest nemohl mlčeti. A co se tu kolivěk děje, tím že ne páni, jakožto jeho laskaví kollatores, ale někdo jiný vinen jest, a ten že za to Pánu Bohu odpovídati musí.

Co se pak druhé věci, totiž že by se jměl do jiné církve, a jmenovitě do města Jitčína odebrati [dotýče], že o tom tak dalece neví; než toho, aby vokací k sobě učiněné nejměl, nepopírá. Aby pak se v tom pánuom na ten čas, co před sebou jmá, jměl resolvirovati, toho pro jisté příčiny učiniti nemůže, a protož že za to, aby k tomu nucen nebyl, žádá.

Proti tomu z uvážení panského skrze p. Mikuláše Vodňanského: Že ten spis odeslaný netoliko na pana šephmistra, ale na všecku obec se vstahuje, protože p. šephmistr není persona privata, než publica. A co se obilí tkne, to se jemu, poněvadž před časem žádný nic vybírati nemá, vydati nemůže, protože tou příčinou mnozí nedostatkové a spletky v rejstrách bejvají, když se co dřívěji, než má jíti, vydává. A dáleji že by tomu páni

povděčni býti, aby svůj úmysl vyjevil, ráčili. Ale, poněvadž toho dostati nemohou, že se obávají, aby snad on, farou se opatře, toho místa pustého zanechal. Pročež že páni se jemu v tom, pokudž by dobrovolně nezůstal a sám se hnouti chtěl, tehdy že by jiného opatřiti museli, ohlašují.

Proti tomu: Poněvadž již porozumívá, že toho obilí nyní nedostane, pročež že o tom zpraven býti, kdy by pak na ně očekávati jmá (sic), žádá. A nebude-li mu nyní dáno, že by rád věděl, čím manželku a dítky též officialy stravovati a vyživovati bude. On že v tom ohlašuje, že peněz nejmá, do trhu také nechodí, tak že neví, co činiti. Dáleji kdež toho, aby k tomu, aby se v čem vyjevovati jměl, nucen nebyl, žádal; že jest za jiné nejměl, nežli že při své znalosti zůstaven bude. Nyní pak že [ho] chtějí odsud vypovědíti a vyhnati, protož aby pamatovali na soud a že na místě Božím sedí. On že jest člověk lety sešlý a v této církvi zasloužilej, že by se mu toho díti nejmělo. A dáleji co mu se tu koliv mluví, že neví, jest-li to s povolením plné rady, čili toliko od jedné osoby, čili z ňákého záští promluveno.

A když se na dotaz p. Mikuláše Vodňanského všickni páni k tomu, co tu promluveno bylo, přiznali, p. farář řekl, jestli tu co nerozumně a nešetrně, jakožto ten člověk, který při soudu nebývá, promluvil, že za to, aby mu zle vykládáno, nýbrž raději to, co služebníku Božímu náleží, vydáno bylo, žádá. Proti tomu, že jest mu dosti, čím by se spraviti mohl, oznámeno, protož že páni toho všeho při tom zůstavují.

CLV.

Postranním učitelům pro neposlušnost dítky vůbec učiti se zapovídá.

(1617, 8. prosince. Memorab. 1617, fol. 396.)

Postranní učitelé dítek jmají opět skrze inspektory, jaký počet mají pacholat, přehlídnuti býti. A poněvadž se vedle zápovědi pánův tak nechovají, nébrž ji přestupují a až posavad počtu pacholat jim zapověděného k sobě přijímati a učiti (k čemuž, vzláště šulmistr v praeceptích školských, nepřináležejí) nepřestávají, k tomu prostředkem tím přikročeno býti jmá, aby jim to osvědčeno a z rozkazu panského v známost uvedeno bylo, poněvadž takového dobrodiní, že jim děvčátek učiti povoleno jest, vděčně nepřijímají a na tom nepřestávají, že jim i děvčat učení odňato býti jmá a bude.

CLVI.

Jakub Brázda (= Brasidinus) kárán pro potupu učiněnou rektorovi školnímu.

(1618, 7. března. Memorab. 1618, fol. 73, p. v.)

Jakub Brázda*) povolán a jemu oznámeno, že páni toho jistou zprávu jmíti ráčí, že by dnův nedávno minulých při konvokací pánův literatův

*) Jindy Jakub Brasidinus, viz Memor. fol. 176.

Námětských panu mistru školnímu, kterýž mezi ně pozván a dožádán byl, dva neb tři klofce pěstí dáti jměl. Protož, poněvadž pánům náleží takové věci vyhledávati a tu potupu, která se rektorovi školnímu stala, vyhledávati, protož, aby se toho, proč jest to učinil, zpravil.

Proti tomu: Že jest pan mistr nejprvé na něho sáhl a jemu pohlavek dal, on pak že se ho nedotekl a podle toho jměl sobě to do něho slušně on stěžovati; ale poněvadž se s p. mistrem ihned na druhej den o to porovnal, tehdy že jest toho zanechal, a nesmejšlí, aby mu to připomínáno býti jmělo; a jsa dotázán, poněvadž jest p. mistr jemu příčinu dal a křiv byl, proč jest na druhý den s dobrými lidmi k němu chodil a jeho, aby mu odpustil, žádal, neříkal k tomu nic. Jest mu dostatečně domluveno, že se takové vejtržnosti při přátelském bratrstva literatův Námětských proti panu mistru školnímu, který mezi ně, literaty, dožádán byl, všetečně a nenáležitě dopustiti směl, a poněvadž ta potupa, která mu se tím způsobem stala, ne na něho samého, ale také na pány, poněvadž on služebníkem jejich z jistého platu jest, táhne, že páni neohlídajíce se na to, že by p. mistr od toho upustil, nic méně jeho v své trestání berou a o něm rychtáři městskému, aby jej vězením šatlavním opatřiti dal a bez vědomí panského nepropouštěl, poroučeti ráčí. Připověděl rukou dáním, že se sám postaviti chce. Příno mu toho.

CLVII.

Při obnově úřadu 4. dubna 1618 vykonané nejv. mincmistrem Vilémem Vřesovcem z Vřesovic voleni inspektoři školní.

(1618, 7. května. Memorab. 1618, fol. 134 p. v.)

Inspektores škol: JMC. p. rychtář Václav Sixt z Zvířetína, p. primator Mikuláš Vodňanský etc, a páni radní všickni.

Každotýhodní: p. Ondřej Brtnický, 2. p. Václav Labuška, 3. p. Jan Strejc Písecký, 4. Pavel Spongopaeus Jistebnický, 5. Andreas Hubaeus 6. M. Petr Capo, 7. Jan Agathonus, 8. M. Jiřík Syrus.

CLVIII.

Martin Wagner, německý učitel, žádá za sousedství; přitom mu uděleno napomenutí ve příčině počtu žáků, jež smí chovati.

(1618, 23. května. Memorab. 1618, fol. 150.)

Martin Wagner, německý šulmistr, připomenul žádost svou, aby jej páni za souseda přijíti a jemu práva městského popříti ráčili, poněvadž mu to Pán Bůh dáti ráčil, že od předešlé své vrchnosti poddanosti osvobozen jest a podle toho i list zachovací jemu v kanceláři zdejší přeložený z německého jazyku předkládá.*)

*) Viz Memorab. 1618, fol. 148 p. v.

A na žádost jemu odpověd dána: Že jemu toho páni příti ráčí, že k svobodě přišel, a podle toho na přímluvu přátel i žádost jeho jemu k tomu povolují a jej za souseda přijímají, tak že jemu knihy městské a jiné svobody obce této k dobrému býti moci budou. Vedle toho se napomíná, aby J. M. C. p. rychtáře, pány šephmistry, vrchnost zdejší, v uctivosti jměl a poslušnosti dokazoval, v sousedství pokojně se choval, dům svůj v pobožnosti řídil a spravoval. To napomenutí přijal a tak se chovati rukou dáním připověděl.

Rukojmové zaň do dne a do roka Jan Kalvus, Petr Křivsoudovský a Václav Franc, švec. Příjemného naň vloženo 3 kopy 30 gr. č.

Martinovi Wagnerovi, německému šulmistru, stížnost p. mistra Vysoko-[ko]stelské školy v známost uvedena s napomenutím panským, aby on z počtu a vyměření panského o pacholat učení a vzláště, kteří jmají jinším lekcím a autorům též k dialektice, aby obmeškáváni nebyli, promovirováni býti, nevykračoval a jich nepřijímal. Omluvna se činil: Že jest teď dvouch odbyl a je do školy promovoval a podle instrukcí se chová a kráčí i na to pozor dává. Zdejších pak nemá, než do 15 přespolních že jmá, a těch od sebe strkati nemůže.

CLIX.

Šepmistři odmítají zvýšení příspěvku na vaření jídla žákovstvu obojí školy.

(1618, 4. července. Memorab. 1618, fol. 185.)

O vaření jídel žákům.

Jan Kalous vstoupivši do rady žádal oustně, poněvadž manželka jeho zachovajíc v tom dobré svědomí na tom práva býti nemůže, co se jí od soli vydává i také od sáhového dříví, tak že toliko se jemu tři prostice Prachatické vydávají a dříví jemu 26 sáhů náležitého zouplna svezeno není; protož za to žádá, aby mu v tom fedruňk učiněn byl a to nařízeno bylo, aby mu 4 prostice Prachatické a 28 sáhů dříví dáváno zouplna bylo, jakž to předešle bylo.

Na to jemu dána odpověd: Žádost Jana Kalousa páni jsou v svém uvážení jmíti i sobě poznamenání jisté vyhledati i přečísti dáti ráčili;*) a poněvadž se jisté snešení a nařízení předešlých let stalo, co by k vaření jídla žákovstvu k obojí škole od soli a dříví ku palivu vydáváno býti jmělo do roka, páni toho žádné slušné ani hodné příčiny nenacházejí, proč by z téhož nařízení vykračováno býti jmělo. Protož o tom i nyní nařizují a poroučeti ráčí na ten a takový způsob: totiž, že jemu Janovi Kalousovi a manželce jeho k témuž vaření do roka 3 prostice velký císařský odvozovány, a co se dříví dotýče, to také, aby na to 22 sáhů svezeno bylo a vycházelo, při tom, kdož k tomu povinnost jmá, nařízeno bude.

Na to oznámil: Že to musí sobě připisovati, že na to štěstí jmíti nemůže a nejmá, a manželka jeho přitom státi moci nebude. Jest toho při tom nařízení a jemu učiněném oznámení zůstaveno a zanecháno.

---

*) In margine: Prior consignatio anni 1614 extrav. D. 30. b. viz č. CXII.

CLX.

Šepmistři opět jednají o vaření jídel žákům.

(1618, 13. srpna. Memorab. 1618, fol. 210.)

O dříví sáhové a soli vydávání k vaření jídel žákovstvu.

Jan Kalous k ruce manželky své vyžádav sobě opět vstoupení pánům připomenul žádost manželky své, že ona na tom, což se jí od soli, tři prostice císařské na celý rok, k vaření jídel žákům vydává, práva býti nemůže a to jí nepostačuje. Nebo že i registra předešlých hospodářův to ukazují, že po nejedný malé hlávce soli předešle přidáváno bylo, protož za to žádá, aby se páni k tomu nakloniti ráčili, aby podle předešlých let soli vydávání nařízeno, a což prvé vycházelo, čtyři prostice menší Prachatické na to vydávány byly.

A poněvadž toliko dříví 22 sáhův svezeno jest, k tomu také, aby 28 sáhův všeho vycházelo a jemu se odvozovalo, toho ode pánův nařízení užiti žádá, tak aby příčinou škody jeho býti neráčili. I jest z snešení pánův k tomu povoleno, aby na celý rok soli 3 prostice velký císařský k témuž vaření aneb 4 Prachatické vydávány a ze sklepu obecného odvozovány byly. A aby nedostatku v dříví, kterejž předstírá, netrpěl, jemu se k tomu předešlému počtu 22 sáhův ještě 3 sáhy ode pánův přidávají, tak aby všeho dříví na celý rok 25 sáhů bylo, a na více se nepotahoval, poněvadž sice jiní by se nacházeli, kteříž by to k sobě, na tom rádi přestanouce, přijali.

CLXI.

Šepmistři opatřují vína k službám Božím a nákup masa pro žáky.

(1618, 26. listopadu. Memorab. 1618, fol. 257.)

Snešení panské: co se úroků 8 kop 15 gr. č., kteříž se na vína k službám Božím a k kostelům zdejším vydávati a odvozovány býti jmá (*sic*), dotejče, to páni ráčili z uvážení svého nařiditi: Aby vedle fundací Prokopa Adlera (*sic*)*) tentýž úrok na vína k službám Božím a k kostelům zdejším, jmenovitě pánům správcům a úředníkům dvoru zádušního ve vsi Poboři, kteříž odtudž k týmž kostelům a záduším taková vydání odvozují a vypravují, od tohoto času od hospodářův obce zdejší zase vydáván a odvozován byl, o čemž také obvzláštní titul v registřích hospodářských učiněn býti jmá, že tentýž plat aneb úrok týmž oznámeným způsobem vedle nařízení a snešení panského na dotčené úřadníky Pobořské k přijímání a, kdež náleží, odvozování — a tak za vydání kladen býti jmá — se přenáší.

---

*) Aldera.

Žákům masa k kupování každou sobotu k školám obojím v jistou hodinu, jmenovitě o nešpořích, nařízen p. Jan Kosař a k němu přidán Jiřík Matoušů. A to jmá napraveno býti pro přišpoření, což by mohlo nejlépe koupeno býti.

CLXII.

Kněžstvo presentuje za kaplana Zigm. Těšíka, officiala z Milevska. Šepmistři dávají žákům sukno na oděv a zapovídají přespolním koledu. Koledování řemeslníků a chodění havířů s hvězdou též zapověděno.

(1618 19. prosince. Memorab. 1618 fol. 267 p. v.)

Pan archyděkan kn. Václav Štephanides Thermenus spolu s kn. Ciprianem Pešínem Žateckým, kostela Náměstského, též M. Jiříkem Lukášem Zavišem Velvarským, kostela sv. panny Barbory, též kn. Adamem Bělským, farářem Kaňkovským, představili pánům Zygmunda Těšíka, sirotka panského, kterýž jsa oud akademie Pražské od pánův professorův a vrchnosti akademické do města Milívska za správce školního podán a promovirován byl a tam zůstával. Oni že jsouce toho povědomi, že v zdejší škole u tří praeceptorův zůstával a od M. Jana Campana na ten čas kommendován jest, aby k ouřadu správy církevní povolán a přijat byl, s tou jemu učiněnou zámluvou, že po slavnostech vánočních brzo k ordinací v městech Pražských přicházeti bude, protož oni správcové církevní toho bez vědomí a konsensu pánův předsebráti nemohouce, jej, Zygmunda Těšíka, pánům presentují, pokudž by se pánům tak vidělo, aby k témuž úřadu kněžskému jemu vokací dána byla, a jej k tomu spůsobného uznati ráčili. K tomu by se společně o jistý den snésti k examen v konsistoři zdejší na faře Vysokostelské, aby páni z prostředku svého také k tomu osoby zvoliti a vyslati ráčili, nepominuli. A poněvadž on Zigmund sirotek panský jest, matku pak chudou jmá, za něj se přimlouvají, aby jej páni ku pomoci a fedruňku poručeného jmíti ráčili.

Na to od pánův skrze p. Jana staršího Šultysa z Felsdorfu oznámeno: Aby z dobrého řádu z strany examen vykračováno nebylo, proti tomu páni býti neráčí, aby on Zigmund Těšík, člověk mladý, za kaplana přijat byl, prohlídajíce k tomu, že p. archyděkan, poněvadž se commendací zaň učiněné víra dáti může a dává, nemaje na ten čas než jednoho kaplana, pomocníka k slavnostem nastávajícím potřebovati bude, a na ten způsob páni k tomu povolují, aby týž dobrý řád skrze pořádné examen předešlo, a k tomu se o jistý den snešení stalo, k čemuž páni osob z prostředku svého vyslati nepominou. A dále v příčině přímluvy zaň o fedruňk učiněné páni pamět jmíti i jej, sirotka panského, p. archyděkan, aby jej pod svou správu za syna přijal a otcovsky tractiroval, [chtíti] ráčí; on pak Zygmund Těšík se napomíná, aby k tomu úřadu s pobožností přistupoval, poněvadž pobožnost ke všemu užitečna jest, též modliteb svatých a písem svatých čtení pilen byl.

O rozdávání suken žákovstvu nařízeno: Že dva postavové černí z gallesu a dva druzí, něco lacinější, koupeni a žákovstvu rozdáváni budou, k čemuž p. mistr školní, kteříž bezelstně šatův jmíti od chudých rodičův nemohou, poznamenané podati jmá.

O chození s hvězdou od havířstva a německé chasy. Na vznešení p. archydékana a stížnost jeho snešeno ode pánův, že skrze p. Špísa jmá s farářem německým u sv. Jiří mluveno a on v tom napomínán býti, aby to posluchačům svým v známost uvedl: jestli že se kdo z havířstva čeho toho dopustí, že proto vězením i jinak trestán býti jmá. To obdržíno při páních místodržících úřadu mincmistrského, že to jmá zastaveno a zapovědíno býti havířstvu.

O koledy přespolnímu žákovstvu jmá sem do města skrze muškeťýry choditi a tak dobrodiní zdejšímu žákovstvu uchvacovati zbráněno býti při branách i jinde, poněvadž pro chatrnost oděvu zdejší žákovstvo i pro přichránění zdraví jinam přes pole z obojí školy nikam choditi nebude, pročež i toho také se zde jiným přespolním dostati nejmá.

Řemeslníkům též jmá koleda zastavena býti skrze rychtáře městského, vymiňujíc některé cechovní, ku kterýmž oni samým toliko jíti moci budou.*)

CLXIII.

Dr. Daniel Basilius z Deutschenberku věnuje šepmistrům svůj spis »Soud hvězdářský o kometě«.

(1618 26. prosince. Memorabil. 1618 fol. 271 p. v.)

P. doktor Daniel Basilius z Deutschenbergku, připsav JM. pánům šephmistrům a pánům spoluradním zde na Horách Kutnách »Soud hvězdářský o kometě« s předmluvou a dedikací vytištěný, ten dle dožádání svého při p. Janovi starším Šultysovi z Felsdorfu z prostředku JMstí pánův direktorův skrze něj pánům dnešního dne na rathouze shromážděným s obzvláštním psaním takové exempláře presentovati dal, což od něho s obzvláštní vděčností páni přijíti a pro ušetření jeho, jakožto jednoho professora universitatis Pražského učení, a budoucí fedruňk škol zdejších jemu za dotčené exempláře deset tolarů nových darovati a, aby jemu odeslány a dodány byly, na tom se snésti ráčili.

CLXIV.

Šepmistři nařizují způsob, jakým platy officialům školním vydávány budou.

(1619 4. února. Memorab. 1619—20 fol. 14 p. v.)

Officialům školním odvozování na rathouze jejich salarií nařízeno od pánuov:

Poněvadž při odvozování tohoto quartalu při památce Tří králův z dobrého řádu příčinou nepostavení se osobně pro peníze sem na rathous

*) Další zápis o Těšíkovi, nesoucí se k jeho examinu, obsažen v Memorab. 1619 fol. 8 p. v.

od konrektora Andreasa Stupana Lounského vykročeno jest, aby to k zlému příkladu nesloužilo, k tomu na ten čas páni, že jemu týž quartal vydán býti jmá, povolují, a aby se toho na potomní čas nedálo.

Všichni officiales a collega jmají sem, snesouce se o jistý den, na rathouz před pana šephmistra staršího k přijímání svých salarií neb quartalův se postavovati; jináče žádnému z nich, koho by koli posílal na svém místě, nic vydáváno nebude, než jednomu každému samému.

CLXV.

Šepmistři nařizují, aby školy byly prohlédnuty a věci inventární přejaty, poněvadž školní správce Jan Martinides Plaňanský odstoupiti míní.

(1619 25. února. Memorab. 1619 fol. 21 p. v.)

Inspektores do školy mají jíti z poručení panského a spatřiti skla a jiné věci, též dříví, zůstává-li ho co k sv. Jiří. A s M. Janem Martiniusem Plaňanským, správcem přední školy Vysoko[ko]stelské, oustně mluveno a on v tom napomenut býti jmá, poněvadž odstoupiti míní od též správy při sv. Jiří, aby na sklích a stavení žádné škody se nestalo a on knihy v celosti od sebe podle inventáře odvedl, tak aby takové jeho odstoupení mohlo bez stížnosti pánův vykonáno býti.

CLXVI.

Relace inspektorů o prohlídce školy obojí.

(1619 1. března. Memorab. 1619 fol. 30.)

Relací o škole Vysoko[ko]stelské a Barborské od p. Vojtěcha Kašparového, Jana Strejce Píseckého a M. Melichara Kolidyusa učiněná pánům:

Že sobě mistr školní Jan Martynyus Plaňanský stěžuje, že jemu dříví pro žákovstvo tak z ouplna jak jiných let svezeno není.*) A když jemu připomenuto bylo, že se dříví šejtové od pivovárů lidem a nákladníkům tratí a tu někteří šejtové od nich dole v komoře dřevnici spatříni jsou, oznámil: Že nedostatek v dříví trpí, že by tak žákovstvo musil, aby zimou nemřeli, někam do hospod o lozumenty posílati; že se to předešle s vědomím jeho dálo, ale již toho není. Nebo kdyby se to jemu přičítati mělo, to by se na nářek a nepoctivost jeho i žákovstva vstahovati musilo, o čež by on se k akademií a vrchnosti své utéci musil. Pokud by se zajisté jaký zármutek jemu aneb žákovstvu jeho stal, ten by se taky i obci státi musil, že od něho psaní pánům již nebude odsílati, poněvadž sou se jemu páni opatřením zámluvna učinili.

Na sklích, stavení a komorách není spatříno škody; a on se ohlásil, jest-li že by jaká škoda uznána byla, že chce z toho odpovídati. Biblio-

*) in margine: »30 sáhů se dává do školy Vysokostelské«.

theka, počet kněh poznamenán jest, kteréž on s hněvem okazoval. Jest snešeno ode pánův, aby do sv. Jiří dva neb tři sáhy dříví přidány byly; žákovstvo jmá také napomenuto býti, aby někdo z nich k ourazu skrze to nočního času nepřišel.

Do školy sv. Barborské také od nich dohlídnuto jest; a tam se škody nespatřují na sklích aneb stavení. Lexicon jim toliko jest od p. bakaláře ukázán, jemuž o pilnost napomenutí od nich učiněno jest. A on se tak zachovati připověděl.

CLXVII.

Panu archyděkanovi se přidává 40 žejdlíků másla na vychování kaplanův a officialů.

(1619 11. března. Memor. 1619 fol. 36 p. v.)

Panu archyděkanovi pro snadnější vychování s kaplany a officialy z snešení panského nařízeno, aby jemu dávány byly dva hrnce másla, jeden každý dvadceti židlíkův držící, a tak v obou hrncích čtyrydceti židlíkův při sv. Jiří.

CLXVIII.

Martin Prokop Dobrušský, official u Vysokého, žádá za službu při obci.

(1619 29. dubna. Memorab. 1619 fol. 57.)

Martin Prokopii Dobrusscenus, succentor z Vysoko[ko]stelské školy, žádost pánům skrze Jana Henyocha přednésti dal, že jmaje toho zprávu, že Václav Nožička na ten čas v nedostatku zdraví postaven jest a páni ještě jednoho služebníka k úřadu přijíti na službu chtíti ráčí, protož za to žádá, aby jej v té žádosti jeho páni v své paměti jměli a jemu nyní ku p. p. Janovi Rudolfovi Trčkovi, vrchnosti jeho, připsání o propuštění jeho z poddanosti vydáno bylo Jest mu oznámeno: Že jemu té přímluvy a připsání uděleno bude, a když to při pánu, vrchnosti své, obdrží a propuštěn bude z poddanosti, tehdy na žádost svou připomenutou místnou a jistou odpověd míti bude.*)

CLXIX.

Opatrovníci dvoru Luňákovského v Poboři, ke školám patřícího, skládají počet z důchodů.

(1619 7. května. Memorab. 1619 fol. 63.)

K počtu přijímání z dvoru Luňákovského ve vsi Pobořì k školám náležitého, kterýž p. Václav Sixt z Zvířetína, JMC. rychtář, odvozovati

*) Viz též Memorab. 1619 fol. 92 p. v.

chtěl, páni šephmistři a páni spoluradní, též starší obecní a osmisoudcové obesláni jsouce, předně toho společně v radě považovati ráčili o titul tohoto počtu, jak by titulován býti jměl.

Poněvadž předešle za koupenej od pánův šephmistrův k školám pokládán byl a o tom se zpráva činí od p. primatora Mikuláše Vodňanského z Čazarova, že jest neb. Zigmund Kozel z Reyzntolu učinivši předně poctivou pomoc a fedruňk na stavení nové školy Vysoko[ko]stelské 50 kop gr. z vlastních peněz, když to jiní sousedé také podle možnosti to činili, dále zatím i toho přední příčina byl, že jest ten dvůr Luňákovskej koupen byl od něho a tak ačkoli sešlo z jednoho poddaného roboty z toho statku i povinností některých a on na něj zápis měl v registřích vesských, však věděti se nemůže, kdy a skrze koho takovej zápis z týchž register vyřezán jest; po z světa pak sjití p. Zigmunda Kozla etc Anna, po něm pozůstalá vdova, činivši obědy každý pátek žákovstvu k oběma školám, od držení a užívání téhož dvoru i k ruce sirotkův upustiti nechtěla, však nicméně, když páni na to nastoupili, ten dvůr ujali, 30 korců ovsa a něco více obilí dle smlouvy v obecní váze a porovnání v tom učiněného jí odvedše.

Podle toho se vidí za slušné a uvážení hodné býti, aby takového dobrodiní tak lehce pokládáno a jméno dobrodince v tituli pomíjeno, zastiňováno a jako blátem zatíráno nebylo, an toho leges scholasticae zdejší sebou přinášejí.

Na to z uvážení pánův povědíno skrze p. Jana Endrle: Poněvadž k uvážení této věci pro malý počet pánův též starších obecních a osmisoudcův přikročeno býti nemůže, toho páni do nedlouhého času odkládají, a to potomně, mohlo-li by tomu z strany zápisu a napravení titule pomoženo býti, vážiti chtějí.

Zatím pan primator oznámil, že jemu na tom nic nezáleží a p. Zigmund Kozel, předek jeho, žádnej přítel jeho nebyl, on také žádných dědicův nejmá a jemu potom nic není, jak by koliv páni s tím učiniti chtíti ráčili, však toliko se jemu vidí, že slušné jest se na to ohlídati, aby nějaká nevděčnost v tom od lidu obecného pokládána nebyla, poněvadž by na tom se příkladu urážejíce a zastavujíce mnozí mohli od dobročinnosti k záduším odvozováni a mysl jejich docela od toho odvracována býti mohla. Za tím k vyslyšení počtu přistoupeno.*)

CLXX.

Zabavená postylla Philadelfova vydána k užívání veřejnému.

(1619 8. května. Memorab. 1619 fol. 64.)

Postylla Philadelphi, která na onen čas tam někdy leta 1607 o jarmarce letním při památce Těla a Krve Krista Pána Jiříkovi Dačickýmu

*) Další řádky obsahují schválení počtu ze dvora Luňákovského skládaného za 14 let p. Sixtem z Zvířetína.

knihaři za tou příčinou, že by zapovědína býti [měla] a on ji nicméně proti té zápovědi prodávati jměl, původem některých lidí pravdě Boží na odpor se stavějících anebo takovým se zachovati chtějících, z krámu vzata a sem na právo dodána byla, a tu až posavad zůstávala, na poručení staršího šephmistra Mikuláše Vodňanského z Čazarova, primatora ouřad na místě Jana Šuldysa z Felsdorfu držícího, k ouřadu staršího šephmistrství, aby tam při Politií M. Daniele z Veleslavína zůstávala a jí se užívati mohlo, vydána.

CLXXI.

Zakoupena pro obec za 30 kop gr. č. osmidílná, v jazyku chaldejském, syrském, latinském a řeckém v Antverpách tištěná sv. biblí evangelická.

(1619 1. října. Memorab. 1619 fol. 161.)

CLXXII.

Svědomí o řádném zachování učiněná p. Václavovi Sixtovi z Zvířetína.

(1619 16. října. Memorab. 1619 fol. 180 p. v.)

Pan Václav Sixt z Zvířetína v nedostatku zdraví jsa postaven dožádav se toho při Zigmundovi Brodském, aby na místě jeho při úřadu staršího p. šepmistra Joba Neupaura vstoupení do plné raddy s Adamem, Sixtem a Jindřichem syny jeho a jich před pány ku postavení a vedle toho obeslání k tomu p. Mikuláše Vodňanského z Čazarova primatora, p. Jakuba Novomlýnskýho a p. M. Jana Beniciusa Táborského vyžádal, skrze téhož Zygmunda Brodského oustně přednésti pánům dal: Poněvadž již v věku svého sešlosti vždy dále v nemoci zůstává a života svého termín se přibližovati poznává, protož za tou příčinou toho časně opatrovati nepomíjí a za to žádá, aby od pánův obeslaných o řádném jeho na onen čas s jednou i druhou jako i touto třetí Dorotou v živobytí zuostávající manželkou jeho v stav sv. manželství zde na Horách Kutnách vstoupení a představených tří synův svých řádném na svět zplození při právě vysvědčení vyslyšáno, přijato a, kdež náleží, pro přednešení další žádosti poznamenáno a zapsáno bylo.

I přijavše to k svým závazkům konšelským, z povinnosti na místě přísahy vysvědčili: P. Mikuláš Vodňanský z Čazarova, primator: V paměti snáším, že p. Václav Sixtides Čáslavský na onen čas jedním z správcův školních byl v škole Vysokostelské a potom sobě Mandalínu Balcarku za manželku pojal, s kterouž však žádných dítek neměl. A potom sobě pojal druhou manželku Marianu od pí. Barbory Střelové z Rokyc na Ratajích a s ní pořádně správcem církevním oddán byl. A tito dva synové Adam a Sixt, též dvě dcery z též Mariany zplozeni jsou. Z třetí pak manželky Doroty, Jindřicha Klebsattle z Milhauzu dcery, kterou z města Hradce

nad Labem pojal, tento Jindřich, syn jejich, jest také řádně zplozen; rodičové i týž synové se dobře a poctivě chovali, o nich neví nic jiného, než všecko dobré.

P. Jakub Novomlejnský vysvědčil: P. Václav Sixt sobě pojal první manželku Mandalenu Balcarku zde zrodilou; potom druhou Marianu, která byla na Ratajích při paní Střelový, a tento Adam jest syn z též Mariany, manželky druhé, zplozen, jemuž sem já kmotrem byl a pokřtěn jest od kn. Sixta, děkana. A druhej Sixt taky jest p. Václava Sixta syn z též Mariany zplozený. Třetí syn, tento Jindřich' nejmladší, jest zplozen z třetí manželky Doroty, s kterouž se řádně také sešel a oddán byl. P. Václav Sixt, rodičové i též synové vždycky se dobře chovali.

P. M. Jan Benicius Táborský vysvědčil: V paměti mý se snáší, že p. Václav Sixt na onen čas při p. Janovi Piscisovi v škole Vysoko[ko]stelské za konrektora aneb kollegu zůstával; však těch časův, když první manželku pojímal, zde na Horách Kutnách nebyl, nébrž v městě Čáslavi správcem školním byl; potom sobě pojal druhou manželku Marianu, dceru neb. Jindřicha Trnky; z Rataj sem byla přivezena, to bylo 1587 leta; v domě Stodolovským řečeném veselí svadební jměli; oba manželé se ctně a šlechetně chovali; ona také Mariana ctná a šlechetná matrona a lidem dobrým příjemná byla. Z kteréhožto manželství tento Adam a Sixt synové jich řádně zplozeni jsou i též se dobře vždycky chovali.

S třetí manželkou, touto nynější Dorotou, kteráž p. Jindřicha Klebsattle z Milhauzu dcera jest a sem z města Hradce n. L. přivezena byla, také řádně oddán byl a z ní tento Jindřich, syn nejmladší jeho p. Václava Sixta, také řádně na svět zplozen jest, a on M. Jan Benicius jemu na křtu sv. kmotrem byl. A rodičové se ctně, poctivě, — i dotčení synové jich, — dobře chovali; neví o nich jinšího povědíti, než všecko dobré, zvláště o samém p. Václavovi Sixtovi, kterýž mnohá leta v pracech a povinnostech obecních, konšelských, též ouřadu JMC. rychtářství zde na Horách Kutnách zůstával.

Zatím od Zigmunda Brodského poděkováno za přijetí vysvědčení. A poněvadž tito tři synové, a vzláště dva starší, nejdříve však z nich Sixt listu zachovacího potřebovati jmá, za to jmenem p. Václava Sixta žádá, aby taková vysvědčení pro budoucí potřebu, kdež náleží, poznamenána byla, a jemu Sixtovi Sixtidesovi z Zvířetína list zachovací pod velkou pečetí napsán a přihotoven byl. Povoleno k tomu, však Adamovi a Jindřichovi jinším časem.

CLXXIII.

Šepmistři nechtějí kn. Cypriana Pešína Žateckého, faráře Náměstského, propustiti a chtějí mu ku pomoci dáti kaplana, poněvadž již 16 let tu působil a byl velmi oblíben.

(1619 23. října. Memorab. 1619 fol. 192.)

CLXXIV.

Rada uzavřela, aby k JM. králi odvolání učiněno bylo, proč se nemají v Kutné Hoře domy stavům vyšším propouštěti, neboť mezi jiným žákovstvu důchodu ubývá.

(1620 6. května. Memorab. 1620 fol. 344 p. v.)

Páni starší obecní a osmisoudcové obesláni jsouce a to sobě ku povážení dané ode pánův majíce, co by činěno býti jmělo, poněvadž poručení JMK. na postranní, — jakž se tomu rozumí — ur. a stat. rytíře p. Vilíma Konecchlumskýho z Konecchlumí sollicitování přinešeno ku právu tomuto jest a jim v známost uvedeno i propůjčeno bude: z strany pojištění témuž p. Vilímovi jisté summy od Václava, syna neb. Havla jinak Jakuba sládka na pivováře na dolejším městě blíž Čáslavské brány, kterýžto p. Vilím při tom také i jiným summy jich na témž pivováře pojištěné splatiti a vypraviti se uvoluje. Na to z potazu svého oznámiti dali skrze Zigmunda Brodského: 1. Poněvadž předešle na tom snešeno jest, že nejmá vyšším stavům více domů prodáváno býti, poněvadž by sousedův tím spůsobem ubejvalo.

2. Že od stavův vyšších, jakkoliv na se reversy činí, jako i od kněží některých cupusův i jiného od povinností obecních, což náleží dle sousedství, nevychází a se nevykonává, obvzláštně pak cupusův, na něž naražených a nevypravených, neodvedených a nezvyupomínaných včepných do tří set kop gr. č. se nachází a v retardátu zůstává, avšak přece od sousedův a horníkův cupusův vypravování dle sousedství uložené jde, jíti a vypravováno i od pánův placení opatrováno každotýhodně pro ujití hyndruňku býti musí.

3. Že ani ke školám, což jiní sousedé činí, těch dobrodiní času postního a pomoci se nečiní, v čemž ve všem je jiní sousedé zastupovati a podle pořádku sousedského to podnikati musejí, čehož oni prázdni jsou. A poněvadž v témž poručení královském k závěrce toho doloženo jest, pokud by tu co jiného v cestě bylo, aby o tom JMK. zpráva učiněna byla, protož oni za to žádají, aby tohoto pojištění povolováno, k němu přistupováno, a jemu místa dáváno nebylo, nébrž na tom zpráva postavena byla, že k tomu celá obce za jistými a hodnými příčinami přistoupiti nemůže.

CLXXV.

Václav Johannides žádá za list zachovací.

(1620 11. května. Memorab. fol. 346 p. v.)

Václav, neb. kn. Petra Johannidesa Košetického, někdy správce církevního při kostele Námětském zde na Horách Kutnách, syn, předvstoupivše přede pány oznámil, že za jistými příčinami listu zachovacího od práva tohoto, pod kterým zplozen jest, potřebovati musí, protož, poněvadž

na onen čas v leta 1610 Jan a Ezechiel, bratří jeho, ku právu tomuto jak předně listovní od ouřadu městečka Bohdánče o řádném a poctivém neb. kn. Petra Johannidesa Košetického, někdy faráře Námětského, s Martou, manželkou jeho, rodičův jeho, se sjití vysvědčení předložili, tak jisté svědky o řádném rodičův jeho snětí a poctivém jich všech splození i chování zavedli, a ti v knihách práva tohoto zapsáni jsou a i na něho se vstahují, že žádá, aby podle registříku, kterej předkládá, sobě páni obojí to takové vysvědčení ku paměti přivésti a podobně jako bratru jeho Ezechielovi list zachovací vydati poručili, předloživši přitom i registřík od poznamenání křtu a kmotrův jeho zde na Horách Kutnách od register kostelních kostela Námětského, v nichž se oddavky a křty i pohřbové zapisují, k letu Páně 1590 a přitom i registřík od listu zachovacího Ezechielovi, bratru jeho, vydanýho. Což vše pánům přečteno a poněvadž to vysvědčení i na něho se vstahuje, aby mu ten takový list zachovací vydán byl, povoleno.

CLXXVI.

Jednání a dělení dědiců po Valent. Kytnerovi, jehož dcera Justýna byla provdaná za M. Václava Textoria Dvorského.

(1620 25. května. Memorab. 1619—20 fol. 359.)

Pan Jan Špis z Hartenfelsu a Jan Agathon obeslati davše p. Jana Krištofa Opple, Vojtěcha Kašparova žádali, aby od nich zpráva o dělení statku po neb. Valentinovi Kytnerovi Marii, manželce jeho, též sirotkům po něm zůstalým přijata byla. A když to vykonáno bude, že nepominou toho, aby takové dělení do knih městských vloženo, nimi stvrzeno bylo, žádati. A ačkoliv se nadáli, že p. M. Václav Textorius, jsa již k tomu po dvakráte psaním od práva tohoto, aby k přeslyšení těch dílův stál, napomenut, státi bude, ale že se nespatřuje; protož že žádají, aby to podělení ku právu přijato bylo.

Proti tomu: že sou od práva města Čáslavě páni k žádosti M. Václava odeslali a to jim čteno. A po přečtení oznámeno: Poněvadž Juditta*) manželka M. Václava Textoria, k tomu, aby ti dílové bez její přítomnosti do knih kladeni byli, povoliti nechce, že se toho do jiného času odkládá.

CLXXVII.

Kn. Jan Klaudianus Berounský, farář Kaňkovský, žádá za vysvědčení svého sňatku.

(1620 13. července. Memorab. 1619—20 fol. 414.)

Kn. Jan Klaudianus Berounský, dožádav se obeslání na p. M. Jana Benicia Táborského též M. Petra Kapona Netovického, též p. Petra Betala, zedníka, a Marthu Ledererovou, žádal, aby od nich vysvědčení

*) Dle zápisu v Memorab. 1620 fol. 383 zove se Justýna, což jest správné.

o řádném jeho v stav sv. manželství s Judytou, Jana Langsimona dcerou, na onen čas zde na Horách Kutnách vstoupení a z téhož manželství Augustýna syna svého, — kteréhož představují, — na svět zplození vyslyšáno, a kdež náleží, pro budoucí toho nastalou potřebu poznamenáno bylo, kteréžto nadepsané osoby, přijavše to k svým závazkům, kteréž ku povinnosti své písařské učinili, nicméně Petr Betal a Martha Ledererova k své víře a duši na místě přísahy, o tom seznali a vysvědčili.

M. Jan Benicius Tháborský v paměti své snáší, že leta 1609 in Novembri na podzim tento p. Jan Claudianus, byvši kollegou a pomocníkem druhým správce školního u sv. Jakuba jinak v Vysoko[ko]stelské škole, oblíbiv sobě k stavu manželskému Judytu, dceru Jana Langsimona, řádně v stav sv. manželství s Judytou, dcerou Jana Langsimona, soukeníka, vstoupil, kteráž schovanice byla p. Adama Hněvusickýho v domě Mejšnarovském, a k němu od p. archyděkana oddáni a potvrzeni byli, o kterýchžto manželích všecko dobré oznamuje.

M. Petr Capo Netovický: Že na onen čas letha 1609 Jan Claudian, byvši jeho pomocníkem a kollegou v škole Vysokokostelské, chvalitebně se choval a s touto Judytou, manželkou svou, se řádně sňal a potomně úřad kněžský za kaplana u p. archyděkana zastával i toho Augustýna, syna svého, řádně na svět splodili, kterémuž on na křtu sv. kmotrem byl.*)

CLXXVIII.

Jednání o prodej školních statků a převedení závad z nich na jiné zboží.

(1620 20. července. Memorab. 1620 fol. 421 p. v.)

Starší obecní a osmisoudcové na obeslání se postavili a jim tři artykulové podáni: 1. o p. Heralta Václava Libštejnskýho z Kolovrat, kterýž na odpovědi pánův přestati nechce . . .; 2. o odprodání v městě zahrady při domě Johanny Skřivanové, vdovy, p. Karlovi Byšickýmu z Byšic; 3. o odprodání vsí Habrkovic se mlýnem a Horušic. A jim toho k uvážení mezi sebou podáno, co by k tomu říkati chtěli.

Na to oni z potazu svého skrze Zigmunda Brodského oznámili: . . . 3. Že jest předešle snešeno, aby v Poboří dvůr ke škole koupený i ves prodány byly a to, co ke škole vycházeti jmá, z jiného statku bližšího nařízeno bylo, aby každoročně vycházelo. Ze vsi Šetějovic též 10 kop gr. ke školám vycházejících, podobně aby ves prodána a ten plat od jinud ke školám nařízen byl.

Item dva poddaní ve vsi Blince i Aujezdec jim se vidí a na tom se i nyní snášejí, aby odprodáni byli a summy hlavní dluhův aby ubývalo**)

*) Ostatní svědectví jsou v příloze *A B C* v této knize Memorab. fol. 415, 416, 417 připojena a praví se v nich, že se sňatek konal 22. listopadu 1609.

**) Šepmistři koupili pro obec konfiskované zboží kláštera Sedleckého.

a k úrokův spravování snáze se postačiti mohlo. Ves pak Habrkovice a Horušice ještě od vložení do desk zemských dobře prohlednuty býti nemohly a lesův k obci potřebí bude, nyní odprodání jich aby zanecháno bylo. Potom po některém letě, pokudž se poznávati bude, že by s dobrým obce odprodány býti mohly, to se také státi moci bude; toliko nyní v to povoliti se nemůže, v tom omluveni býti žádají, poněvadž deputát z pěti tisíc do kláštera ještě vycházeti a z toho se úročiti má, aby ten statek roztrhován nebyl. Jiné vsi mohou odprodávány býti, poněvadž předešle na tom snešeno jest.

CLXXIX.

Při obnově rady a úřadů konané 21. září 1620 voleni inspektoři do škol.

(1620 28. září. Memorab. 1620 fol. 493.)

Inspectores scholae utriusque: Páni šephmistři a páni spoluradní všickni.

Quotidiani: P. Václav Labuška, Jakub Aunešovský, Václav Plavenský, Andreas Hubaeus, M. Petr Capo, M. Melichar Colidius.

CLXXX.

M. Václav Jiří Peristerius dedikuje šepmistrům svůj spis.

(1620 7. října. Memorab. 1620 fol. 507.)

M. Václav Jiří Peristerius dedikoval pánům exempláře »Distantiae quinquaginta urbium in regno Bohemiae« a ode pánuov snešeno, aby jemu od úřadu tři tolary široký za to darovány byly.

CLXXXI.

Šepmistři a rada jednají s arciděkanem Štefanem Teplickým o důchodech jeho a deputátním pivě, jakož i o stravování officialů.

(1621 18. ledna. Memoramb. 1621 fol. 34.)

Starší obecní a osmisoudcové obesláni a jim v známost uvedeni artykulové od p. archyděkana na pány podaní: 1. Že v těchto obtížných letech, kdež 20 let pracuje, v kontraktu jemu skrácení nemalé z strany dávání piva z Lorce učiněno jest. Nebo jestliže děk. Melisseusovi ex beneficio dáváno bylo, proti tomu měl na summě peněžité dostatečné opatření; ale jemu nyní toho se dostati nemůže, aby na tom přestati a se se všemi, kteříž jeho commensales jsou, vychovati mohl. On pak v žádném jako předešlých let a jiní předkové jeho ušetření od matron zdejších není; jemu se žádného fedruňku na vychování, jako jiných časův bylo, neděje, a tak i v tom mimo předešlý způsob upuštěn jest, jako by již ze vší péče

vyšel. A mimo to se na něj berně, kontribucí, cupusy ukládají v tom způsobu a v takové obtížnosti, pokud by mu spomoženo nebylo, on by déleji zůstávati nemohl.

2. Uloženo naň 12 krejcarův cupusu z dvorečku a z domu a jemu [to] každýho týhodne možné není podniknouti.

3. Officialům, aby strava na faře sv. Bartoloměјské dávána a to opatřeno od pánův bylo. On že na tom štansi, který se Námětskýmu správci též bez officialů dává, přestati chce.

4. Půjčka naň JMC. uložena; on že 45 kop m. založil, protož, poněvadž zámluvu ode pánův sobě učiněnou jmá, žádá v tom od obce zastoupen býti, a ti cupusové [aby] z něho sňati byli.

Na to z potazu svého oznámiti pánům dali skrze Jana Heniocha: 1. Co se prvního artykule dotýče, poněvadž rozdíl v tom se nachází, že jest se piva přidávání p. děkanovi Melisseovi dostalo, to se na onen čas ex beneficio stalo, protož za to žádají, aby tento kontrakt, kterého se tuto dotýče, v svém esse nepřerušitedlně zůstaven byl.

2. O stravování a sustentování officialův a jim stolu opatření na faře sv. Bartoloměјské k tomu nikterakž přijíti dopustiti nemohou, pro zlej, neslýchanej a neobyčejnej v obci zdejší a proti rozumu příklad, což by i s despektem obce zdejší býti musilo.

3. Z strany cupusův: poněvadž tři domy, rolí jmá, 12 kr. mnoho naň uloženo není; a poněvadž toho obec neukládala, z toho také ode pánův šephmistrův ani obce propuštěn býti nemůže.

4. Z strany půjčky JMC. aby zastoupen byl, toho se též státi nemůže, poněvadž jemu certifikací odvedena jest a ta jest communis calamitas, v čemž by i před tím páni jemu nápomocni býti chtěli, aby naň ta půjčka vzkládána nebyla, snadně by něco těžšího sami na obec poňoukli a příčinu k tomu dali. Obec aby jeho zastoupila, pro svou zadlužilost s to býti nemůže.

Zavříno, že páni toho při kontraktu zůstavují a v něm státi chtějí. Druhý artykul, že předkové při kostelích fary i školy stavěli pro dobré vzdělání, toho se měniti nemůže. 3. art. že z cupusu propouštěti nemohou, 4. o půjčku též peněz jemu na to dáváno býti nemůže, poněvadž certifikací na to jest dána a tyto gravamina obce jemu předestříny býti mají, aby jakožto oud spoluútrpnost nad ní měl.

CLXXXII.

Smrt arciděkana kn. Václava Štefana Teplického.

(1621 21. února. Memorab. 1621 fol. 63 p. v.)

Dominiky Esto mihi 21. Febr. ao 1621 mnohé poctivosti hodný kn. Václav Štefan Teplický,*) archiděkan zde na Horách Kutnách, Theodoru,

*) Viz též dra V. J. Nováčka zprávu v Č. Č. M. 1893 str. 267.

dcerku svou, ctihodnému kn. Zygmundovi Těšíkovi Horskému, správci církevnímu u Náměti, za manželku vdávaje mezi svadebním veselím před 5. hodinou noční život svůj upřímnopracovitý v Pánu pokojně a tiše dokonal. Sic in hoc mundi theatro miscentur tristia laetis.

CLXXXIII.

Ustanovení poručníkův sirotkům po neb. Štefanovi Teplickém.

(1621 22. února. Memorab. 1621 fol. 64.)

Poručníci sirotkům po dobré paměti mnohé poctivosti hodném knězi Václavovi Štefanovi Teplickém, archyděkanovi zde na Horách Kutnách, M. Augustýnovi, Danielovi, Samuelovi, — z nichž již Theodora dcera vdána jest, — a nejmladší dcerce Veruně zůstalým, k ochraňování nařízeni pp. M. Jiřík Sirus a Jan Agathonus Pražský

CLXXXIV.

Kn. Cyprian Pešín Žatecký, bývalý student Wittenberský, má se státi děkanem v Kutné Hoře, jelikož by se tím vyhovělo dekretu p. Karla z Lichtnštejna ze dne 27. února 1621, jímž nařízeno, aby za arciděkana byl volen kněz sub utraque aneb augsburského vyznání, jak se v Sasku učí; však kalvinista nesmí býti volen.

(1621 8. března. Memorab. 1621 fol. 73 a fol. 75.)

CLXXXV.

Při obnově úřadů a rady konané 15. března 1621 nejv. mincmistrem Vilémem Vřesovcem voleni inspektoři školní.

(1621 16. března. Memorab. 1621 fol. 91.)

Inspectores scholarum: Páni šephmistři a páni spoluradní. Quotidiani: p. Jan Strejc Písecký, p. Václav Labuška, p. Ondřej Brtnický, Jan Agathonus, Andreas Hubaeus, M. Petr Capo, Václav Plavenský, Jakub Brázda.

CLXXXVI.

Dorota, vdova po arciděk. Václavovi Štefanovi, vymáhá zadržalý plat za stravování officialův.

(1621 12. července. Memorab. 1621 fol. 241 p. v.)

Dorota, po dobré paměti kn. Václavovi Stephanovi Teplickém archyděkanu zdejším zůstalá vdova, skrze M. Jiříka Sirusa i na místě Jana Agathonusa, kostelníky a správce záduší sv. Jakuba, žádala, aby jí

ode pánův vynahražení opatrování stravou kaplanův a officialův za půl osmého týhodne z quartalu přicházejícího sv. Jakubského učiněno bylo. Ona za omastek náhrady nežádá.

Dána jí odpověd: že o tuto věc bude moci před hospodáři připomenouti, a tu jí, co slušného uznáno, vynahražení způsobeno a odvedeno bude.

CLXXXVII.

Šepmistři a rada jednají o některých přáních arciděkana Jeremiaše Denharta Skytořinského.

(1621 4. října. Memorab. 1621 fol. 311.)

Starší obecní a osmisoudcové obesláni do rady a jim v známost uvedeno, že relaci od pp. Jana Šrejtera, Jindřicha Klebsattle, Jana Strejce a M. Petra Kapona učiněna jest o desíti artykulích, kterýchž p. děkan pánům a šepmistrům podal.*) A jaká jemu na to odpověd dána byla od nich, ku kterým jest artykulům přistoupil, to také oznámeno jest. Však že ještě ve dvouch (!) artykulích se zastavuje· jedno, že bez anticipirování quartalu býti nemůže pro opatření kuchyně pro kaplany a officialy; druhé: o rozdělení osad na tři díly pro kněží, poněvadž rebus sic stantibus nikterakž by na sobě správy děkanské zdržovati nemohl. Protož, co by v té příčině mělo učiněno býti, o to aby svůj potaz měli.

Na to své snešení oznámili: Předně o anticipírování quartalu věc se býti vidí velmi odporná a neobyčejná, kdyby mimo starobylý způsob něco nového začínáno býti jmělo a to tím způsobem, jakž toho p. děkan jmíti chce, a věděti nemohou, kdy by takový anticipír začátek svůj vzal; nebo když se nejprvnější před vyjitím a zasloužením jeho vypraví, za ním druhej, třetí a potom čtvrtej při dokonání roku, potom pátej quartal přibejvá a přebíhá. Kterýmžto nezpůsobem nemohlo by než veliké skrácení obci se díti, poněvadž toho předkové neužívali. A mimo to zprávy docházejí, že on p. děkan s manželkou svou peníze na ourocích jmá a tak potřebný není, aby neměl odkud se založiti.

Však aby vždy k jeho popuzení větší příčiny dáváno nebylo a on spokoien býti mohl, jim se vidí, aby mimo povinnost obce, podle čehož by se neměl čím vymlouvati, k jednoho quartalu toliko anticipíru aby povoleno bylo a více nic, při sv. Havle, neb prvé pravil, že více žádati toho nebude.

Druhé: O rozdělení far aneb osad na tři díly, tu nemohou tomu rozuměti, aby kdy od založení Hory jaké far neb osad rozdělení se zde na Horách Kutnách stalo, aby se toho jaká pamět nacházela; nebo nikda zdejší sousedé a Horníci k jednomu kostelu zavázáni nebyli a posavad nejsou, což se i v městech Pražských zachovává. A pro samé kněží a vy-

*) V rkpe je tu odkaz k listu, kterýž za tímto zápisem podáváme.

chování jich, též žákovstva osady jsou rozděleny a ty vychování jich spravují.*) Ke křtům pak a oddavkům i jiných kněží ku pohřbům užívání podle svých kněží žádného bránění není a se neděje.

Což tuto aby se státi mělo, to v jejich moci není, aby mohli vší obcí, sousedy i svědomím a vůlí jich vládnouti. Nebo k kostelu sv. Barbory na větším díle by samé Cechovské předměstí přináleželo a Páchovské právo. K Náměti: Hloušky a Kolmark.

K sv. Jiří: Němci přináležejí a těch by jistá osada položena býti nemohla, poněvadž po všech stranách osazeni jsou.

Kostel pak sv. Jakuba Vysoký ten žádných pohřbův nejmá, nebo i Němci k svému kostelu zření měli a to by žákovstva také ujma byla. Odkudž se to poznává, že by to s větší nepříležitostí bylo panu děkanovi, nežli by o to státi a na to se pak neústupně nutkati jměl, z čehož raději předložením pokojně vyveden býti musí, aby od věcí nemožných upustil. A také lidé k němu jinší zření jmíti budou, když by jen on některých ceremonií upustil, nebo oni bezděčně k ničemuž nuceni a zavázáni býti a těmi páni v tom způsobu zvládnouti nemohou, vzláště že by to s jeho samého škodou býti musilo.

Zmíněné artykule, v počtu 10, jsou napsány na listu 309 a zní:

1. Za pět neděl, od quartalu sv. Jiřského až do sv. Jakuba co přijde, aby mi bylo dáno.

2. Másla čtyrydceti žejdlikův při času sv. Jiří přijala-li paní děkanka prvnější, musí se také ji zporážeti a nám proti tomu nahražovati, co tak na nás od neděle po svatém Vítu až do sv. Havla přichází.

3. Žito aby bylo odvedeno s jiným příslušenstvím.

4. A poněvadž nyní na menší míru obilí takové se odvozuje nežli prvy, když se ta smlouva stala, tak že na sedmi korcích korec jeden ucházi, ta věc potřebuje také napravení.

5. Z těch 25 kop nebožtíkovi přes tu smlouvu Melisseovu dávaných náležející částka nyní aby mi byla dána.

6. Zůstanu-li na druhé polouletí, tehdy hned při Galli neb sv. Havle, aby mi byl celý quartal dán následující k spravení potřeb kuchyňských.

7. Fary aby byly děleny a se vědělo, kdo k jistému kostelu přináleží.

8. Aby ti byli ztrestáni, jenž kázání má převracejí a jinam v smyslu lživém je píší a posílají, tolikéž honosně avšak s hanbou církvi této se pochloubají, že ke mně nenesou křtíti ani se dopouštějí mně oddávati.

9. Aby také i na pana kollegu budoucího byl dán quartal následující od sv. Havla počítaje, vzláště ten hrnek másla, kterýž by stál za 3 kop. míš. podle rejstříku.

10. Potom, dáli P. Bůh, po dokonání téhož quartalu zase na jiný kvartal aby dáno.

*) Odtud počínaje na listu 314.

CLXXXVIII.

M. Martin Havlův Žlutický, bývalý učitel při škole Barborské, žádá za živnost zde v Kutné Hoře.

(1621 4. října. Memorab. 1621 fol. 311 p. v.)

M. Martin Galli Žlutický, předvstoupivši přede pány se pány přáteli svými Jakubem Aunešovským, Pavlem Nyceforem, Janem Čáslavským, předložil list zachovací i vejhostní z města Žlutic, jehož datum 16. Augusti leta 1618, připomenul pánům, že pracovavši zde při správě školní sv. Barborské mládeži posluhoval; již pak manželkou se opatřivši, pojav sobě za manželku dcerku p. Jindřicha Chyždery, na to přichází, aby v obci zdejší nějaké živnosti se chopiti mohl a k čemu se utíkati měl, protož za to žádá a jeho přátelé dožádaní zaň se přimlouvají, aby jemu živnosti městské provozování povoleno bylo; k tomu přistoupila zaň přímluva p. primatora Jana Endrle.

Dána mu odpověd: K žádosti a přímluvě zaň činěné páni přistupujíce, to jemu povolují, aby živnosti městské, jakožto již v obci zdejší osazený, požívati a ji vésti mohl, však s jistým a obvzláštním vymíněním ujímání se handlování a šenkování vín, poněvadž ta živnost samým sousedům usedlým, jimž knihy městské slouží, [náleží], toho aby prázden byl a na ten čas se neujímal; a za živnost 1 kopu gr. č. uloženo, jakž on se uvolil ji odvésti proti certifikací.

CLXXXIX.

Rada jedná o básni, kterou složil Jan Celestin z Frayfelda a jíž se cítila dotknuta.

(1621 20. října, Memorab. 1621 fol 329.)

Starší obecní a osmisoudcové obesláni a jim v známost uvedeno, že Joh. Celestinus z Frayfeldu, kollega Vysoko[ko]stelský, carmen aneb verše p. děkanovi zdejšímu kn. Jeremiašovi Denhartovi dedikoval, kteréž on p. děkan vytisknouti dal, a toho exemplářové před rukami jsou, kteříž při jminulém examen ve škole pánům dodáni byli.

A poněvadž dotčení veršové vytištění hanliví, důtkliví na pohoršení a zjitření obecního lidu i sousedův jsou, protož aby toho mezi sebou považili, co by tomu říkáno býti jmělo. Na to oznámili z potazu svého: Co se těch veršův dotýče, kteréž se ode pánův za pasquill in verbis formalibus jmenují a na kollegu Vysokostelského se vztahuje, jakožto jeho autora, toho jsou se ulekli, a poněvadž by tudy vší obci vyměřování se z toho i zaneprazdňování nastalo, načež pokuta těžká právy městskými vyměřená jest, a z toho by následovati mohlo, že by děkan, že jest jej vydal, v ten nářek uvozován byl, nemohou toho najíti, aby takový verše za pasquill mohly položeny býti. A mohlo by s takovým ukvapením jemu

opět jiné nové zjitření a zkyselení způsobeno býti, protož se jim vidí, že raději proto se to stalo, aby mysl jeho upokojena byla, a týž kollega to tím úmyslem učinil a on děkan to vytisknouti dal ne tím úmyslem, aby tím komu na poctivosti ublíženo býti jmělo, a tak tím jmenem křtíti nebezpečné jest, tak jakž se to od pánův jmenuje, nebo ta slova faex populi, chasa obecní, na žádného se zejmena nevztahují, a žádná obec tak vyčistěna není, anobrž ti, kteří by v čem scestní byli, vždycky jsou vytrestáváni byli a za předešlého p. děkana do vězení bráváni byli z pálenýho, z placův od her a jiných povykův; a tak i nyní toho se nemůže odepříti, aby povykův se nenacházelo. A mezi učenými i neučenými rozdíl musí býti. A tak žádnej nemůže toho na sebe táhnouti, co conditionaliter položeno jest a čeho se nejistí. On pak kollega se v tom ohlašoval a omluvna činil při examen, že žádného nenaříká, neb v tom také jest licentia poëtica. A p. děkan jeho v tom zastupuje; z psaní jeho, kteréž učinil, se tomu rozumí, že k tomu se nabízí, aby k němu samému o to hleděno bylo. A tak nepoznáváme, aby to za paškvil bylo.

Však jestli že jest co tím komu ublíženo bylo a kdo sobě co do kollegy má stěžovati, jemu se na pořad práva ukázati jmá a ten zachován býti musí.

Ano synu Božímu se utrhání od lidí dostávalo, jeden ho blahoslaveného vyhlásil a jiní rouhavé řeči proti němu utrhavě mluvili, a tak jedni posluchači víry a užitku z poslouchání slova Božího nabejvali, jiní pak převráceného soudu a utrhání dokazovali. Pročež mnohem užitečnější bude, aby tato jiskra raději časně udušena byla a tak k následujícímu zjitření a zkormoucení, což by se jinam roznésti mohlo, příčina odvrácena byla. A za tou příčinou, že to p. děkan na svá ramena bere a toho se ujímá, i osoby autora, což by potomně za nářky zveličováno býti mohlo a při odstupování kollegy i potom dále za tím něco horšího pocházelo, podle onoho propovědění: Poetae habent ultrices calamos, jest toho přitom zůstaveno, aby potom na to ukazováno nebylo, že jsou toho páni mlčením pominuli.

CXC.

M. Martin Havlův Žlutický žádal za službu při důchodu Loreckém a obdržel ji.

(1621 3. listopadu. Memorab. 1621 fol. 337.)

CXCI.

Kn. Jeremiaš Denhart, arciděkan, vypovídá šepmistrům a uvádí důvody pro své rozhodnutí.

(1622 3. ledna. Memorab. fol. 28.)

O pana děkana relací pánům učiněna v radě, že pominulého dne čtvrtečního k němu práce vážena jest od těch, kteří k tomu počtěni byli,

a jemu jménem a na místě pánův přednesli, kterak to i na místě obce lítostivě nesou, a psaní od něho učiněné, kterýmž od sv. Jiří odstoupení od správy zdejší církevní ohlašuje, s uleknutím přeslechli a jemu nikdy takovými protimyslnostmi, pro které by takové náhlosti užívati přinucen býti mohl, činiti nedopouštěli, a jak možné bylo, jemu náležité opatření bez zkrácení a umenšení toho, což předešlým děkanům od obce vycházelo, zpravovati a odvozovati dali a nařídili. Protož že ještě k němu té důvěrnosti jsou, že od takového unáhlení svého upustí.

Proti čemuž on stížností svých podotekl těmi slovy: Že o příčinách víme, kterýchž oznamovati potřebí není, jak se sousedé jeho služeb církevních štítí a někteří tu přítomni jsou, kteříž to činí; bude-li kdo jinej se na ty příčiny vyptávati, on že jemu je oznámiti věděti bude. A protož on že jest do konce na tom ustrnul, že lermo od sv. Jiří odstoupiti míní, kde by vděčnější jeho služeb byli, nežli zde. A jestli mu na následující quartal, co náleží, odvedeno nebude, tehdy neodkládaje na překot se jinam hnouti míní.

Podle čehož se do vysvětlování svých příčin dal: že když jest on na onen čas v tom vyhledáván byl, aby správu církevní v obci zdejší na sebe přijal, on že jest vyslaným oznámil, že on s tak velkou práci býti a ji na sebe přijíti nemůže. Však přes to všecko v tom se jest jemu veliký despekt stal, že mimo a přes vůli jeho na něj konfirmací od knížete [Lichtenštejna] vyjednána jest. Při čemž také se omluvena činil, že kněh, které mu pobrány od lidu vojenského jsou, ani také počestného oděvu nejmá; však zámluvě té v tom učiněné, že tím obojím fedrován bude, v ničemž se zadosti nestalo. Když pak sem přivezen byl, na druhý den jeho s manželkou na faře samého nechali, ani jídla jemu s officialy neopatřili, a tak tu hned svou nelásku k němu pronesli Potomně že jsou první mé kázání valchovali a mnozí se posavad jeho štítí, mnichů, kabátníků, pletichářů jemu nadávají. Prosil jsem, aby to přetrženo bylo; nic se toho nestalo.

Item o rozdělení far aneb osad to mi oznámeno, že se toho státi nemůže. A poněvadž se toho trefiti nemůže, on že také praví, že podobně od svého umínění upustiti nemůže a neupustí. Od jdoucích pak okolo fary Vysoko[ko]stelské ta slova sám slyšel mluvená: že ten mnich tím vinen jest, že kázáno není ve dni slavnosti vánoční u sv. Barbory a u Náměti, pročež naň půjdeme a jej vytlučeme, že raději na Bikáň půjdou, než-li by od mnicha co slyšeli. K čemuž také že přistupuje i to, že jsou jemu podle předešlého způsobu škol pod jeho správu neuvedli ani konsistořské pečeti neodvedli Barborský farář že jest křtil z té osady a tím se vymlouval, že jemu toho o posvícení u sv. Barbory od některých radních povoleno bylo. Štefán Ronšperský, Jan Němčický oddavků také syna a dcery své skrze faráře Barborského na potupu jeho užili; Jan Agathonus totéž učinil.

Naposledy i to jemu nesnesitelné jest, že jsa zde toliko při té práci z samé stravy, ani kněh sobě a jiných potřeb odkud a zač spraviti nejmaje a na sukni penězi od manželky své založen býti musil, poněvadž jeho naděje zmýlila o opatření jemu sukna na oděv, že jest na kopy korcův obilí, kdež ve vsi byl, opykal, a do týto obce tak velký a k práci ustavičné se dostal; manželka pak maje pro své u věku již sešlém opatření, ta za služebnici toliko a šafářku sloužením a strojením jídel officialům býti a se, co by jísti jměli, starati musí. Protož vždy na svém že stojí a od té správy odstoupiti chce a míní.

Proti kterýmžto příčinám jemu oznámeno: Že vždy k němu páni šephmistři té naděje jsou, že od svého předsevzetí upustí. Oni že té jeho odpovědi k sobě na místě většího počtu nepřijímají; toliko to, což tak až posavad v stížnosti jmá, většímu počtu v známost uvésti chtějí.

CXCII.

M. Martin Havlův Žlutický přísahu složil k úřadu písaře důchodenského po Vavřinci Mathyadesovi Roudnickém, bývalém kantoru.

(1622 7. února. Memorab. 1621—2 fol. 61 p. v.)

Mistr Martin Galli Žluticenus maje sobě k dnešnímu dni odklad k juramentu ku povinnosti písařské důchodu Loreckého na místo Laurenciusa Mathyadesa Roudnického a k vykonání zaručení, jestli že by co do důchodu obecního restýroval, učiněný, proti tomu sobě učiněnému panskému podání a na žádost jeho oznámení spisu s commentem příliš prudkým podal. A co jemu na to za odpověd a resolucí dáno jest, to na témž spisu krátce poznamenáno jest retro sub signo MG.*)

CXCIII.

Šepmistři a rada uvažují o sproštění děkana povinnosti živiti officialy u svého stolu.

(1622 6. dubna. Memorab. 1621—2 fol. 110.)

Starší obecní a osmisoudcové obesláni do rady a jim nižepsaní artykulové k uvážení podáni: 1. O pana děkana, kterýž officialův při sobě spolu s sebou stolících jmíti nechce. Jakých jest artykulův na spisu pánům dne pátečního podal na faře: Janu Endrlovi, primatorovi a šephmistru staršímu, a Janovi Špísovi a Janovi Šrejterovi, jaké by oddělení k stolu svému jmíti a zde dále od sv. Jiří zůstávati chtěl, ty jim na témž spisu přednešeni budou 2. atd. atd.

---

*) Original listu Martina Žlutického se znamením MG jest na fol. 60; tam je dole připsáno: »Dána mu odpověď per Adalbertum: že se páni od něho jakožto člověka rozumného a učeného tak prudké odpovědi nenadáli, a poněvadž mu se tak líbí, že se při též své žádosti zůstavuje a z toho, k čemuž připuštěn byl, propouští.«

Na to z potazu svého pánům oznámilí: Co se toho nemístného pohnutí pana děkana dotýče, mnohem příkladnější věc by se jim býti by viděla, aby raději příčiny a příkladové ku pokoji, svornosti a lásce v nynější nebezpečné, posavad trvající roztržitosti od pana děkana dáváno a těch užíváno bylo.

Nicméně také mnohem pilnější a podstatnější toho potřeba a příčina před rukami jest, aby se páni předně a nejvíce o to starali. kterak by nedostatku tomu z strany posluhování slovem Božím k obojímu kostelu sv. Barbory a k Náměti tak, aby tu zase správcové církevní dosazeni býti mohlí a z naříkání lidu horního i všech domácích sjíti mohlo, pomoženo bylo. Aby pak takové rozdvojení a rozdělení z strany sustentací a stolu officialův dopouštíno býti jmělo, toho se z mnohých příčin státi a od starších obecních k tomu nižádným způsobem přistoupeno býti nemůže, nebo to, co předkové nařídili a v dobrej řád uvedli, bez nákladu a obtížení obce býti by nemohlo. Protož v tom artykuli se jim vidí, aby z prostředku pánův a většího počtu z obce ku p. děkanovi vysláno a s ním o to traktýrovano bylo, aby od svého umínění v té příčině upustil a s officialy v dobré correspondencí a otcovské náklonnosti a lásce zůstával. etc. etc.

CXCIV.

Martin Hladík Ostrovský žádá, aby směl děvčátka liternímu umění učiti.

(1622 6. dubna. Memorab. 1621—22 fol. 113.)

Martin Hladík Ostrovský, obyvatel z Kaňku, žádal skrze spis k učení děvčatek liternímu umění připuštěn býti v obci zdejší, poněvadž dva z světa sešli: Jan Černohorský a druhý N. Odloženo jemu toho do jinšího času.

CXCV.

M. Martin Bogacius žádá, aby šepmistři se za jeho vejhost u arcibiskupa Pražského přimluvili, poněvadž se chce s Kutnohorským sirotkem oženiti.

(1622 19. dubna. Memorab. 1621—2 fol. 124 p. v.)

M. Martin Bogacius skrze Jana Henyocha oznámil, poněvadž všickni, kteří v literním umění prospívají a je profityrují, obzvláštní dva cíle, aby církvi Boží anebo policií prospěli, před sebou jmíti mají a k nim pospíchati a běžeti musejí, a poněvadž pak on M. Martin Bogacius také k liternímu umění hned od své mladosti se oddal a před některým létem v škole zdejší Vyso[ko]kostelské pod disciplinou zůstával a již také v městech Pražských při osadě sv. Jiljí za správce školního zůstává, a dáleji vedle jistého vnuknutí Božího že jest toho oumyslu stav svůj svobodný proměniti a sirotka pánův šephmistrův jmenem Rozínu, po neb. p. Eliášovi Kňourovi zůstalou dceru, za manželku pojíti, že pak JMsti panu arci-

biskupu Pražskému poddaností zavázán zůstává a vejhostu potřebovati bude, protož že pánův za to, aby o propuštění jeho k JMsti přímluvné psaní učiniti ráčili, žádá. A aby fedruňku toho užiti mohl, že také od pp. osadních sv. Jiljí k pánům šephmistrům psaní přednáší a vedle něho zůstaven býti žádá. I jest to psaní čteno.

Po přečtení oznámeno: Že k žádosti jeho Martina Bogacia povolovati a psaní přímluvné o propuštění jeho poručiti napsati ráčí. Poděkoval.

CVCI.

Kn. Jeremiaš Denhart, arciděkan, píše šepmistrům důvody, pro které mu nelze vyživovati officialy školní u svého stolu.

(1622 25. dubna. Sbírka listin č. $\frac{7891}{1}$ arch. měst.)

Příčiny vzdálení officialův od stolu mého jsou mezi jinými nejpřednější tyto:

Proverbiorum 14 V. 23. »Všeliké práce bývá nějaký zisk«.

1. Pročež také já z své práce užitek míti žádám a to podle práva přirozeného, božského a všech všudy národův.

2. Věda, co mého jest, podle své líbeznosti na pokrm, oděv, knihy a jiné potřebné věci, obloupen jsa, z toho mohu a musím potřebné nakládati.

3. Až dosavad ničehéhož toho sobě jsem spraviti nemohl, kdež k společnému stravování netoliko 2 kop à 20 gr. míš. expensí též ty 200 kop a 25 kop musily vynaloženy býti; ale také mé případnosti v to přitroušené jsou, což již více učiniti nemohu. Nebo, jakž dí apoštol 2 Korinthu 8 v. 13, nemáme tak jiným sloužiti, aby jim bylo polehčení, nám pak samým soužení.

4. Vzrůst také té obtížnosti a cena masa jiných viktualných věcí tak zveličena jesti, že člověk jeden sám s sebou dosti bude míti činiti, aby se před nedostatkem opatřiti mohl.

5. Nejsem také do Hory Kutny podán a konfirmován, abych officialův školních kuchmistrem byl; posly o shromáždění viktualií 3, 4, 5, 10kráte a více vysílal a potomně kvitoval, i jinak se pro ně zaměstnával; oni pak, aby jako páni přišli k stolu hotovému.

6. Ani aby mne s officialy školními spolčili a zároveň jednomu z nich pokládali, kdež mé povolání vzdálené od jejich a mnohem důstojnější jesti.

7. Mnohem míněji mám já za nejšpatnějšího mezi těmi officialy pokládán býti, což se nachází způsobem tímto: Jsme spolčeni k stravě: mistr, conrektor, kollega, jednostejného pokrmu a nápoje se mnou požívavše, nevynaložili z svého stálého platu ničehehož na to, ale já k téhodní expensí, totiž 2 kopy a 20 gr. miš., na samé maso z platu toho kněžského dvoru Zibohlavského 3 kopy, potom na jiné drobné kuchyňské viktuálné

věci vždyckny za tejden přes 1 kopu vynaložiti jsem musil. Co pak na koření, co na sádlo, na máslo vynaloženo jesti, o tom také zprávu moje manželka učiniti může. Já sám vím, že do dvou kop do půl leta na koření přidala a másla i sádla do kopy žejdlíkův přikoupila; takť jsem já toliko stravu až dosavad měl, ale officialové skrze můj plat i stravu měli i plat sobě náležitý cele zachovali.

8. K tomuto znuzení přistoupilo osoby mé i mého úřadu kněžského při týchž officialích pohrdání. Nebo měvše oni mne za nehodného, netoliko sami podle způsobu obyčejného v zelený čtvrtek k užívání večeře Páně najíti se nedali, ale také žákovstvo a domestiky k tomu nepřidrželi, nýbrž jim to na vůli dali, vymlouvajíce se jalově, že dítkami rodičův nevládnou a sami žáci proti tomu se spěčují, což všechno znamením nedobré kázně a neupřímného o mně smýšlení.

I jakž bych tedy s takovými tak lehce o mně a úřadu mém smýšlejícími s chutí pokrmu požívati mohl? Mám-liž je zase míti za hodné, aby se mnou do mísy sáhli? Nemohla li by z té věci větší nepříležitost někdy pocházeti? Pročež jedno učiniti se musí: nebo jich stolem budu prázden, nebo celé správy v této církvi se shostím.

9. Jakož pak Bohu jsem se vysoce zavázal, že jináče neučiním než jedno z toho dvého.

10. Kdež také jiné manželky zaměstnání svá v příbytcích majíce s strávníky svými spolu s manžely k jednomu cíli patří, aby užitek z takového jich zaměstnání také se prejštil, moje manželka tuto faktorkyní jsouc toho všeho, nic nemá než pokrm ten, kteréhož bez toho zaměstknání, zdržujíc se při přátelích svých, dostati může. A co sice ona má míti jaký užitek za svou práci kuchyňskou, kdež já jej sám proti své církevní práci až dosavad jsem nespatřil? Kdo příčiny tyto podstatné býti nevidí, nechť užívá k tomu brýle neb sklennejch očí, a budou jemu netoliko patrné, ale také makavé, že nercili očima jich spatřiti, ale i rukama je pochopiti bude moci.

Poznamenání, od čeho se upouští: Předně: .... [Sem jest vložiti to, co Nováček v Listáři k dějinám školství Kutnohorského otiskl pod č. CLXXVI. za řádkem 13 za slovy »potřebí co přidávati«, dlužno však přidati větu: »Nádobí kupování žádného k své potřebě nežádám«].

Kteréžto však kuchařce zřízené moje manželka nejlépe by ordinancí ukázati mohla, žádána jsouc, jak by měla procedirovati každého týhodne, aby to, co na officialy dáno neb přidáno bude, stačiti mohlo.

Brevior indicatio,

při čemž já zůstávati a od čeho upouštěti mínim:

Všeho všudy pouštím polovici na mistra, konrektora a kaplana z věcí viktualných, toliko sobě vymiňuji: 6 korcův pšenice a 2 korce ovsa z dvoru Zibohlavského, potom upouštím od expensí, kteráž každého téhodne se

dává. Sobě pak pokládám a zanechávám 200 a 25 kop míš. z dvoru Zibohlavského, — jedno sto na vychování, druhé pak za práci počítaje a buď jakkoliv draho na tom přestávaje. Nebo poněvadž mistr školní 100 kop platu má při své stravě a konrektor tolikéž, podlé zprávy samého mistra, na 100 kop a lépe přichází, takyť děkanovi neb archyděkanovi tolik i více náleží; nebo čím větší povolání, tím větší práce.

Proti veliké pak práci náleží veliký plat, jakž viděti jest v nynějším běhu vojenským. Plat větší má fendrych, rytmistr, kapitán neb i ten duppelsoldater, kapral, forýr, nežli jiný obecní soldát.

Co se dotýče kollegy, on k tomu nepřináleží; na něho obzvláštně jest přidáno 16 kop miš., korec hrachu, pšenice a ječmena i za dvě kopě hrnec másla; i nechť nyní kdo chce jej chová na takovou summu.

Kuchařku chovati pro sebe také nepotřebuji, jejížto práce vlastně patří k officialům, maje já manželku, kteráž, co potřeba, mně přistrojiti může. Na kteroužto stravu kuchařky té také nemálo se pokládá. A majíc ona toliko 7 kop platu do roka, nápodobně 10 kop míti musí, což našinci přidávati přichází bezpotřebné. Maje pak zvoník mně posluhovati a jakožto služebník můj stravu ode mne míti, jemu povoluji, aby řemeslo své provozoval, jsa na tom, že místo něho pachole míti mohu, kteréž by pro něj sběhlo, když by toho potřeba ukázala.

[Přípisek na konci]: P. děkana příčiny, proč by officialův školních při svém stole jmíti nemohl a jakým by způsobem mohli opatřeni býti.

Cantate fer. 2 Marcique 25 Aprilis 1622.

CVCII.

Rada činí opatření, aby stížnosti děkanovy na vychování officialův školních byly odstraněny, ale přichází na odpor.

(1622 25. dubna. Memorab. 1621—22 fol. 127.)

Starší obecní a osmisoudcové obesláni a povoláni do rady a jim předloženo to, jaké rozvržení p. děkan učinil, na jaký by způsob officialové stuol svůj obvzláštní a vychování jmíti mohli s příčinami při tom od něho oznámenými; to vše na spisu.

Což jim k uvážení vše propůjčeno, načež oni oznámili: Že se jim v tomto jich skrovném počtu té věci tak veliké, kteráž by se na zlej příklad i protržení starodávního dobrého řádu a způsobu z strany vychování jistou expensí officialův a předjití takového pohoršitedlného oddělení, což by se i jinam do jiných obcí dostati a z toho i nějaké vejklady aneb pomluvy pocházeti mohly, vztahovala, sami na sebe bráti nemohou (sic!). Však vedle předešlého jich ohlášení v obecní váze jim se vidí, že jest toho pomíjeno býti nejmělo, což oni podávali, že jest jměla skrze jisté prostředkování a předložení mezi p. děkanem a officialy reconciliací a mezi nimi zase lásky a dobré náchylnosti navrácení a za-

chování zpuosobeno býti. Co se pak podaného rozvržení dotýče, takové oddělení bez rozdílných nepříležitostí by se nikoliv státi nemohlo. Nebo officiales podle kaplanův v nepřítomnosti p. děkana a inspektora svého mohli by sobě začasté příčiny k dalšímu posedění i truňku dávati a tak by z obojí strany od nich obmeškávání pocházelo. Pokud by tomu pomoženo býti nemohlo, aby u Samuele Klatovského jim obojím, jak kaplanům, tak officiálům Vysoko[ko]stelským, k nimž by Barborští svou expensí na ten čas také připojeni byli, jídlo strojeno bylo a oni tam na faře k stolu chodili, jimž by na tejden půl sudu piva dáván býti mohl.

Panu děkanovi aby, z štance a akcidencí že přidávati musí, skrácení se nedálo, na jeho stranu s manželkou aby jedno sto a dvadceti pět kop míšenských dáno bylo a z toho pro kaplany a officialy 75 kop m. obráceno bylo.

Na to jim starším obecním mínění pánův oznámeno: Poněvadž na ten čas obvzláštně na to se ohlédati sluší, že jiné obce na tuto obec pozor dávají, jaká by tuto proměna se stala, kdyby takové rozdvojení se státi jmělo, to by k zlému příkladu posloužiti musilo. V čemž kdyby prostředkováno nebylo, zatím by i děkan odstoupil od správy církevní a jiní by správcové mnohem odpornější sem dosazeni byli. Nicméně officiales také by odsud se hnuli; akademie pak s touto obcí by k dalším promocím officialův zle spokojena býti musila. Protož se pánům vidí, aby ještě tím prostředkem o smíření se p. děkanem officialův a jemu zatím jistého fedruňku a nadlepšení, ku kterému by on v nynější drahotě přistoupiti chtěl, naskytnuto bylo: totiž jedno sto kop míš., však toliko do roka, ne aby to za reguli na dálší časy a stálé bylo a se na jiné potom successory vztahovalo.

Což aby se státi mohlo, k tomu bude z prostředku větší počet vyslán. A k tomu také Zigmunda Kozla a Jindřicha Chyžderu z starších obecních, též Pavla Nicefora a Mathiaše Rulle z osmisoudcův k jití na faru po kázání dne zejtřejšího počítati ráčí. A tu předně o pominutí communio jednáno a spokojení a odvedení od takového pohnutí jednáno býti jmá.

Druhé: z strany nadlepšení expensí p. děkanovi tak, aby s kaplany i officiales při jeho stolu a spolu s ním zůstaveni byli.

Zatím od starších obecních ohlášení učiněno: Pokudž by tomu jistým prostředkem, který by oni rádi vynalézti pánům nápomocni byli, pomoženo býti nemohlo pro mnohé, které by zatím následovati mohly, nepříležitosti, proslejchajíce to, co se jinde děje, totiž v markrabství Moravském, že všecky kollatury odňaty a vzaty jsou a JMCská též že ráčí v tomto království všech kollatur arcibiskupu Pražskému v jeho moci zanechávati, kdyby tuto jaké zvejšení se stalo, a co by dále za tím následovati mohlo od budoucích správců, na to se také že plně ohledati a pozor dáti sluší. Protož oni k tomu z tohoto počtu svého skrovného, aby jaký nový plat anebo nová vydání mimo předešlý starobylý, z podstatných a bedlivě uvážených příčin nařízený způsob v obci zdejší začínána, uvalována i na-

řizována býti jměla, toho na sebe a na budoucí své uvozovati, dopouštěti a k tomu přistupovati nemohou. A v budoucích časích věděti se nemůže, chtěla-li by obec ze všech těch dluhův, které by tak naráženy byly, na sebe přijímati a z nich práva býti.

Protož poznávajíce toho potřebu býti, toho za poznamenání žádají.

CVCIII.

Přidánek na expensí officialův.

(1622 11. května. Memorab. 1621—22 fol. 155.)

Z snešení panského: K úřadu pana šephmistra staršího na týhodní vychování a opatření stolu v nynější tak vysoko vzešlé drahotě přidána 1 kopa gr., a ta k oněm 4 kopám 30 gr. m. připojena a kladena a k ouřadu z ungeltu vydávána býti jmá.

CIC.

Při obnově úřadu v r. 1622, dne 11. května jmenováni školní inspektoři.

(1622 11. května. Memorab. 1621—22 fol. 158 p. v.)

Při obnově úřadu byli jmenováni za inspektores scholarum; páni šepmistři a páni spoluradní s jedním neb dvěma z písařův radních.

Za quottidiany: 1. Pan Jan Bader, 2. p. Pavel Nicefor, 3. Karel Šmilaur, 4. Samuel Tříska Klatovský, 5. Štefan Ronšperský, 6. Václav Labuška, 7. Mistr Jiřík Syrus, 8. Ondřej Brtnický, 9. Jan Agathonus, 10. Václav Plavenský. Jeden z písařův.

CC.

Václav Textorius Curius žádá radu za povolení trhu a zápisu na dům.

(1622 12. října. Memorab. 1621—2 fol. 302.)

Mistr Václav Textorius Curius předvstoupivši přede pány do plné rady s přáteli svými dožádanými: M. Janem Beniciusem Táborským, Vojtěchem Kašparovým, M. Jiříkem Syrusem a Jakubem Aunešovským, žádost svou přednésti dal: Jakož jest na onen čas zde na Horách Kutnách za správce školního z akademie Pražské do školy při kostele sv. Panny Barbory promovirován byl a při vyučování mládeže pracoval i potom pak, v stav manželský vstoupivši, odsud do města Čáslavě ku povinnosti písařské se obrátil a tam za půl šesta léta zůstával a po odstoupení od též povinnosti sem do této obce se hnul, již pak dokonce na tom ustrnul, aby se zde v obci této s Justinou, manželkou svou, osadil, za kteroužto příčinou, předkládaje svůj list zachovací, též vysvědčení jemu z města Čáslavě vydané o chování svém v též obci při oznámené povinnosti písařské, za

to žádá, aby jemu páni kupu a zápisu na dům, kterýž sobě zde koupil, příti a jej do sousedství přijati ráčili. Jest žádosti jeho povoleno. A aby od pánův lásku poznati mohl, pro budoucí od sloužení jemu příjemné páni passírují a dávají. Děkoval z toho, že jest se takové lásky nenadál, a pánům se toho odsluhovati připověděl.

CCI.

Jednání v radě o chlebích, které ve školách žákovstvo dostává.

(1622 17. října. Memorab. 1621 – 2 fol. 308 p. v.)

Naposledy také i to předneseno:

O žákovstvo: Že odtud ze špitála chleba každotýhodně ke dvěma školám na onen čas po 15 pecních a teď posledních časův po 40 pecních vycházelo.

K tomu také i kněžím odtud vycházely chleby. Což kdyby odnímáno býti jmělo, obec by nikterakž s to býti nemohla, aby to odjinud vydáváno bylo a vycházelo. Protož za to žádá, aby toho na skrácení obce této dopouštíno takového odnímání nebylo.

CCII.

Martin Wagner, německý učitel, žádá radu, aby mu na právě uložený vejhost vrátila.

(1622 31. října. Memorab. 1621 – 2 fol. 328.)

Martin Wogner, německej šulmeister, žádost svou pánům předložil: Poněvadž na ten čas v městech Pražských z strany německých farářův a učitelův zápověd se proslejchá, aby své professí zanechali; protož on nevěda, jak dále jemu bytu a bezpečnosti pozůstávati a se dostávati bude, za to žádá, aby jemu list jeho vejhostní, kterýž on zde na právě do deposicí složil, zase k té potřebě jeho vydán a navrácen byl.

Dána jemu odpověd: Pokudž jemu toho nevyhnutedlná potřeba nastane, když to pánům připomene, že v tom žádosti své užíti a vejhost jeho jemu zase z práva vydán bude.

CCIII.

M. Samuel Alectorius žádá za list zachovací.

(1622 3. listopadu. Memorab. 1621—2 fol. 342 p. v.)

Mistr Samuel Alectorius žádal také, aby jemu v nynější nebezpečnosti list zachovací o práci jeho za půl čtvrta leta, kterouž při mládeži domácí i přespolní vedl, vydán byl, kteréhož sice ne na ten konec, aby od práce odstupovati jměl, vyhledává. Oznámeno: Jestli že jemu taková potřeba nastane, na připomenutí že žádosti své užíti moci bude.*)

*) M. Samuel Alectorius Batelovský.

CCIV.

M. Jiřík Syrus žádá za vysvědčení o svém řádném chování.

(1622 9. listopadu. Memorab. 1621—2 fol. 356.)

Mistr Jiřik Syrus žádal skrze přítele dožádaného Jana Heniocha, aby od obeslaných p. Jana Enderle, M. Jana Beniciusa, Jana Strejce, Jana Agathona a M. Melichara Colidiusa vysvědčení o řádném jeho v stav manželský vstoupení s Dorotou, manželkou jeho [přijato bylo], též za vydání jemu z deposicí listu zachovacího, kterýž zde na rathouzu na onen čas složil. [Výpověď Endrlova nedůležita.] M. Jan Benicius Tháborský: Jsem povědom toho, že M. Jiřík Syrus předně za konrektora zde v přední škole byl a potom sobě za manželku Dorotu, vdovu po neb. Bartolomějovi Štěrbovi zůstalou, za manželku pojal. A já sem také při psaní smluv svadebních dožádán byl. A toho řádně při dobré paměti p. Václavovi Francovi z Liblic, p. otci jejím, náležitými prostředky poctivě vyhledával, až to obdržel, a veselí svadební při přítomnosti obojího pohlaví vzáctných lidí u »Pokšichů« vykonáno bylo. A on se při správě a práci školní i v sousedství dobře, ctnostně a chvalitebně až posavad choval, ani se toho, čím by jeho pověst jakou ourážku trpěti mohla, nedopustivši. Jan Strejc [Písecký]: To v paměti jmám, že M. Jiřík Syrus předně za konrektora u Vysokého v škole byl a při mládeži pilně pracoval, a potom 24 Novembris 1615 leta sobě Dorotu, vdovu po neb. Bartoloměji Štěrbovi zůstalou, za manželku pojal a s ní řádně vedle nařízení Božího a řádu církve svaté potvrzen byl skrze p. děkana Václava Štefana Teplického. V počtu osmisoudců i potom do velké raddy počtěn a dán byl. V manželství poctivě se choval a s ní dcerku poctivě splodil. Jan Agathonus a M. Melichar Colidius v ten smysl vysvědčení učinili. Obzvláštně pak mistr Melichar Colidius, že jest on Jiřík Syrus přední jeho discipulus a potom do akademie promovirován a při něm potom za konrektora byl. Dána jemu odpověď, že takové vysvědčení přijato jest. I žádal, aby jemu list zachovací napsán byl o sňatku i povinnostech jeho, v kterých postaven byl. Povoleno.

CCV.

Adam Švenda, bývalý učitel u sv. Barbory, žádá za list zachovací pro své syny Jana a Daniele.

(1622 28. listopadu. Memorab. 1621—2 fol. 369.)

Adam Švenda,*) dožádav se obeslání na p. Jana Enderle, primatora a p. Jana Kosaře Píseckýho, oba spoluradní, žádal, aby od nich manželské jeho snětí a synův na svět splození vyslyšáno, přijato a zaznamenáno bylo. I přijavše to k svému závazku konšelskému, vysvědčili:

*) Německobrodský; viz Memor. 1616, fol. 289 p. v.

P. Jan Enderle, primator, přijav to k svému závazku konšelskému: Jakož ode mne vysvědčení požadováno jest, v paměti snáším o Adamovi Švendovi, že jest v stav sv. manželství vstoupil leta 1608 (byvši před tím kollegou u sv. Barbory v škole), pojavši sobě Dorotku, dceru neb. Jana Strunky, ševce, souseda a Horníka zdejšího, a byli oddáni od kn. Havla Phaetona Žalanského, faráře Barborského, a to v příbytku mým. A tyto dva syny mezi sebou jsou řádně splodili: Jana a Daniele. A já jsem na křtu sv. Danielovi kmotrem. A jsou oba jmenovaní synové týchž manželův vlastní. Rodičové jejich vždycky se v obci této dobře chovali a ještě posaváde se poctivě chovají; o nich se nic zlého neví, než všecko dobré. To jest věrná pravda.

P. Jan Kosař Písecký atd. atd.

I žádal Adam Švenda synům svým listu zachovacího pod velkou pečetí.

Povoleno k tomu.

CCVI.

Šepmistři supplikují, aby mohli zase důchody městskými vládnouti, poněvadž jest třeba štance a platů vydávati.

(1623 30. ledna. Memor. 1623—6 fol. 24 p. v.)

P. Jan Šrejtter z Šrejttntholu, spoluraddní, s M. Petrem Kaponem relací pánům v raddě učinil: . . . .

Druhé: Supplikací o odnětí všech důchodův obecních a spravování týhodního placení ke mším, officialům, žákům, p. šepmistrům a jiným služebníkům obce, též o vyzdvížení odsud vojákův toho J. M. Kn. dodáno jest a na to resolucí jmá, že vydání jako předešle vycházeti bude, k tomu některéžto vyprošování, a co se vojákův dotýče, ti po některém dni propuštěni budou.

CCVII.

Kn. Matouš Apianus z Milezu požaduje bezprávně i užívání zádušního dvora Zibohlavského i platu 225 kop míš.

(1623 27. března. Memorab. 1623—6 fol. 44 p. v.)

Pan děkan kn. Mathouš Apianus z Milezu přede pány v plné raddě ohlášení učinil, že toho úmyslu jest, se toho dvoru Zibohlavského, kterýž k děkanství náleží, těchto dnův ujíti a v něj právně zveden býti a, jakož předešlá smlouva na 225 kop míš. se vztahovala, poněvadž ta summa jemu pečetí městskou k odvedení ujištěna jest, ji za vypravení žádá; přitom také i toho vyhledává, aby jemu plat týhodní, kterýž na děkana náležel a šel a až posavad jde i s tím, co hned od sv. Havla minulého roku 1622 zašlo, jemu také vypraveno bylo. Item: co se na koření i ze dvorův obilí, hrachu, omastku a soli i 2 prostic dotýče, totéž aby jemu nařízeno a spraveno bylo. A poněvadž on officialův v nynější drahotě na své stravě

chovati nemůže, aby páni na ty prostředky pomyslili, kterak by jim sustentací opatřena býti mohla, poněvadž časové nynější mnohem rozdílnější jsou od předešlých.

Na to dána odpověd: Poněvadž se to vedle znění smlouvy s předešlými děkany učiněné nachází, že když rolí a dvoru toho zádušního od p. děkana užíváno bylo proti sdělání rolí od poddaných Lošanských a Zibohlavských, tehdy že summy peněžité žádáno, ani placeno nebylo. Ale když obilí menší cenu jmělo, tu proti odevzdání se držení téhož dvoru za rok 225 kop míš. z toho záduší a dvoru p. děkanovi dáváno bylo. Protož i nyní, poněvadž se p. děkan užívání dvoru toho ujíti chce, páni v tu naději přicházejí, že na témž užívání a držení dvoru přestati a peněžité summy nežádati bude. Co se pak koledy dotýče, jakož [se] jest před JM. nejv. p. mincmejstrem, [že] na 60 kop míš. přestati má, porovnali, také i to jemu opatřeno bude; toliko aby v nynějším pokojení a toho vypravování, co v obci od lejtenambta, officirův a soldatův protráveno, a dluhu do 6 set kop míš. naraženo jest, strpení jměl do sv. Jiří. A od těch některých týhodnův před vánoci od sv. Havla, poněvadž ten stans předešlému děkanovi šel, jest naděje, že od něho upustí a žádati jeho nebude Co se na koření peněz dotýče, jak ti při každém jarmarce vycházely, tak také i nyní vypraveny budou. Nicméně také od obilí a viktualií i omastku to též opatřeno bude, aby p. děkan v tom nedostatku netrpěl.

P. Jan Šrejtter z Šrejttntolu u přítomnosti pana děkana, též JMC. pana rychtáře Jana z Tulechova ohlášení učinil: Jakož on ode pánův za správce nad chalupou ve vsi Poboři nařízen jest a v též povinnosti za dvě letě zůstával, pročež, poněvadž z připuštění božího od krupobití škoda se stala, on že odkud expensí žákovstvu zakládati jmíti nebude.

Na to se p. děkan ohlásil, že to do velikonoci bude jináče opatřeno a zatím páni o tom poručili, aby se s počtem shotovil.*)

---

*) Některé k této věci se nesoucí listy jsou otištěny ve spisu Petra Miloslava Veselského »Persekuce Hory Kutné po bitvě Bělohorské«, str. 124 a 136, ač někde datum a bližší citování schází. I čtení má některé nedostatky.

Chyby ve čtení, jež nutno opraviti.

Str.	83.	řádek	16.	s hora	čti	místo	Harel Havel
»	101.	»	9. a 13.	»	»	»	Kapona, Caponium, Kumpana, Cumpanium
»	102.	»	15. a 11.	z dola	»	»	Kampan Kumpan.
»	102.	»	17. a 9.	»	»	»	Auxin Luxin.
»	110.	»	21.	s hora	»	»	výklad Výklad.
»	117.	»	13.	z dola	»	»	spůsobivého spůsobného.
»	139.	»	10.	s hora	»	»	Martinides Martinius.

Přehled osob učitelských

od r. 1594 až do r. 1623,

sestavený dle Nováčkova Listáře a této knihy s přibráním pamětí Dačického.*)

I. Rektoři školy Vysokokostelské či Sv.-Jakubské:

1. M. Ondřej Mitisko (N. 66) — 1594. 2. Martin Mathiades Písecký (N. 66, 70) — 1596. 3. M. Augustýn Lukan Svídnický (N. 67) — 1597. 4. M. Jan Hubecius Čáslavský prozatímně (N. 71) — 1598. 5. M. Laurentius Sarkandr Falkenberský, Sokolohorský (N. 73, H. 14) — 1599. 6. M. Jan Campanus Vodňanský (N. 85, 93) — 1603. 7. M. Václav Melissaeus Lounský (N. 94) — 1604. 8. M. Jan Palladius Hlinský (N. 103, H. 70) — 1605. 9. M. Petr Capo Netovický (N. 106, 107, H. 84) — 1609. 10. M. Melichar Colidius Solnický (N. 156, H. 84) — 1614. 11. M. Václav Jiří Peristerius Kutnohorský (N. 159) — 1615. 12. M. Jiří Lukáš Záviš Velvarský (N. 164, 165, H. 141) — 1616. 13. M. Samuel Alectorius Batelovský (N. 171) — 1623. 14. M. Laurentius Rudnerus z Rudenberka (N. 177).

II. Rektoři školy Sv.-Barborské:

1. Jan Mysticenus (N. 66) — 1595. 2. Jan Faberius Auštěcký (H. 4, 74) — 1596. 3. Mikuláš Latinius (H. 21) — 1598. 4. Jiří Veverýn z Kranichfeldu — 1599. 5. Pavel Stříbrský (D. II., 74) - 1600? 6. Jiřík Chudraeus dle matriky křestní Námětské fol. 37' Chudecius, Jaroměřský (H. 63) — 1603. 7. Jan Palladius Hlinský (N. 99) — 1604. 8. Tomáš Martinides Slánský (N. 103) — 1605. 9. Emerich Polonius Panonský (N. 107, 110, H. 82) — 1608. 10. Mikuláš Hanzlinius Mělnický (N. 118) — 1610. 11. Matěj Prlík Chlumecký (N. 132, 143, H. 137) — 1613. 12. M. Jiří Horatius Rychnovský (N. 143, 145) - 1614. 13. M. Václav Textorius Curius [Dvorský] (N. 143, 145, 158) — 1615. 14. M. Matěj Mrazius (N. 168) — 1617. 15. M. Martin Havlův, Galli Žlutický (N. 168. 169, H. 152) — 1620. 16. Cyprian Kozel z Peclinovce (N. 171) — 1621. 17. ? Václav Veverýn z Kranychfelda (N. 175) — 1623.

*) Písmeny N. a H. znamenají: Dr. Vojtěcha J. Nováčka Listář k Dějinám školství Kutnohorského (1520—1623). Prof. Otok. Hejnice Listář k dějinám školství Kutnohorského. Doplňky z let 1594—1623. Čísla vedle písmen jsou čísla aktů. Značka D. táhne se k Rezkovým: Paměti Mikuláše Dačického z Heslova.

III. Officialé Vysokokostelští (seznam neúplný): *Agathon Jan* Pražský, kollega (N. 94, H. 68) 1603—1604. *Assula, Tříska* Samuel Klatovský (H. 113) 1610? *Aunešovský* Jakub, kantor (H. 96) 1590—1596. *Brtnický* Ondřej, kantor (H. 49) 1600. *Capo* Petr Netovický, kollega (N. 99, 106, 107) 1604—1606. *Cichoreus* Tobiáš Král.-Hradecký, sukcentor (N. 170, H. 137) 1615. *Claudian* Jan Berounský, kollega (N. 118) 1609—1610. *Colidius* Melichar Solnický, kollega (N. 106, H. 84) 1606—1609. *Dicastus* Václav Nesuchýňský, kollega (N. 74, 76, H. 22) 1598—? *Faberius* Jan Auštěcký, kantor (H. 74) ?—1596. *Greylichius* Jan 1597. *Grünwald* Jan Mělnický, konrektor (N. 171) 1619. *Haldius z Neuenperka* Melichar Pražský, konrektor (N. 85, 92) 1600—1603. *Hanslinius* Mikuláš Mělnický, kollega (N. 109) 1606—1608. *Henniockus* Jan, kollega (H. 67) ? —1603. *Horatius* Jiří Rychnovský, kollega pak konrektor (N. 123, 143) 1609—1613, 1615—1616. *Kosorský* Jan Kutnohorský, kollega (N. 83, H. 76) 1599. *Mathiades* Jan Nosislavský, kollega (N. 135, 136) 1612—1614. *Mathiades* Vavřinec Roudnický, sukcentor (H. 38) ? -1599. *Pelargus* Jonáš Vodňanský, kollega (N. 122) 1610. *Plavenský* Václav, kollega (H. 135) ?—1616. *Pomarius* Jan, kollega (N. 91) 1602. *Prokop* Martin Dobrušský, sukcentor (H. 168 — 1619. *Sabatecius* Samuel Měřinský, kollega (N. 134) ? —1612. *Slaměnský* Martin, sukcentor (H. 36) ? -1598. *Strejc* Jan Písecký, kantor (H. 28) 1598—1603. *Stupan* Ondřej Lounský, konrektor (H. 164) 1619. *Syrus, Cyrus* Jiří Českobrodský, konrektor (N. 157) 164. *Šoustal* Jiří Třebechovský, kollega (N. 104) 1605. *Vodicius* Jan de Januciis Mirovský, kollega (N. 174, 175) 1619—1623. *Vokdl* Jan Pražský, kollega (N. 85) 1600. *Zdviž* Jiří Lukáš Velvarský, konrektor (N. 164, 165) 1615.

Seznam tento nemůže býti úplný, protože přicházejí jména učitelů v Hoře působících, na něž konfirmace ani vokace známa není, n. p. Václav Veverýn z Kranichfelda (N. 175), neb M. Adam Luskač Jenikovský (H. 128, 130, D. II., 172).

IV. Officialé Svatobarborští (seznam neúplný): *Aunešovský* Jakub, kantor (H. 11) 1596. *Beckovský* Jiřík Královéhradecký, kantor (H. 106) 1595. *Claudian* Jan Berounský, kollega (N. 117) 1608. *Knobelius* Václav Čáslavský, kollega (N. 135, 136) 1611—1614. *Mathiades* Jan Nosislavský, kollega (N. 134, 136) 1612. Mathiades Jan Týnský, kollega (N. 115, 116) 1608. *Nicolaides* Václav Chejnovský, kollega (N. 118 H. 85, 91) 1608—1609. *Petrides* Petr Křivsoudovský, sukcentor (N. 119) 1608. *Rys* Václav Hoštěcký, kantor (H. 63) 1604. *Spongopaeus* Pavel Jistebnický, kantor (H. 22, 23) 1598—1606? *Švenda* Adam Německobrodský, kollega (H. 78, 205) 1608.

V. Šulmistrové němečtí: Heylman Petr 1598—1608, Wagner Martin 1610—1623.

Přehled osob kněžských

v dobách 1593—1623,

sestavený na základě zápisů v »Knize práva duchovního« a v matrikách z l. 1571—1627 chovaných v městském archivu.

VI. Děkanové či arciděkanové u Vysokého: Sixt Candidus Pražský 1593. Valentýn Šubar(t) Landškrounský 1593. Jakub Melissaeus Krtský 1593—1600. Jan Štefan, Štefanides Teplický, Termenus 1600—1621. Jeremiáš Denhart Skytořinský 1621.

VII. Kaplani v Kutné Hoře: Burian Rožďalovský 1592, Jan Thadeus Meziříčský 1593. Jan Německobrodský a současně Jan Kadeus snad jedna osoba, Václav Kliment Hradištský 1592. Pavel Horský 1592—1593, Zygmund Jan Tribuletius 1592—3, Zygmund Johanides, syn děkana Píseckého 1592—3. Jiřík [Aletofil] Hoštěcký 1593. Mikuláš Dobromír Vsetínský 1593—5. Posloupnost přetržena. Václav Mathiades Netolický 1596—7. Jan Lukáš Nepomucký 1597 až 1598. Vavřinec Ondřejův Poličský (z Poličky) 1598—1600. Pavel Stradalius Horský 1599 1601. Řehoř Čechtický, kaplan u Barbory 1599—1601. Jan Svetonius Vysokomejtský, Lukáš Novenarius, Nikodem Smichaeus Turnovský (Námětské křty fol. 36') 1602. Cyprian Pešín Žatecký 1603, Jiřík Lhotský, Jakub Hrabeus, Jan Švícha, kaplan u Barbory 1604. Václav Cardus Třebícký, Václav Vítů Kolínský, Pavel Holešovský Turnovský, Ondřej Jakobides Polický 1605. M. Václav Melissaeus Lounský 1606. M. Jan Selinius Žatecký, Matouš Cabanius 1606, Jan Gregorii (Kreker) Hradecenus 1606. Simon Svinčanus [Alexius] 1607. Daniel Johanides Kuttenbergensis 1608. Zacharius Nechvatalius Brtnický (Námětské křty fol. 88') 1609—10. Emericus Polonius, kaplan u sv. Barbory 1608—10 Venceslaus Nicolaides Chejnovinus 1609. Jan Raphanides Milivenus 1610. Venceslaus Cumpanius Čáslavinus 1610. Johannes Claudianus Beronensis 1610. Joannes Luxin Radnicenus 1611. Samuel Malessius, Maleš, Claudus, Kulhavý, Bydžkovinus 1611. M. Venceslaus Šindlerus Colinus 1613. Augustinus Mitis Třebicenus 1613. Jan Mathiades Nosislavinus 1614. Dionysius Petrášek Cuttenus 1614. Georgius Serravius Cuttenus 1615. Mathias Prlides Chlumecenus 1616. Thobias [Cichoreus] Hradecenus 1616. M. Georgius Záviš, Lukáš Velvarinus 1616, Georgius Artopaei Semilenus 1618—19. Sigismundus Tessicius, Těšík, Cuttenus 1619. Venceslaus Balat Čáslavinus 1619. Sigismundus Piscis Cuttenus, Johannes Podolský Neo-Boleslavinus, Martin Celer Kouřimský (křty Námětské II.) 1621.

VIII. Faráři Svatobarborští: Matěj Sanctin Turnovský 1593. Václav Štefan Teplický 1593—1600. Jiřík Aletophil Hoštěcký 1600—1602. Havel Phaeton Žalanský 1602—1610. Jan Thadeus Mezeříčský 1610—1618. M. Jiřík Lukáš Záviš Velvarský 1618.

IX. Faráři Námětští: Jakub Kočovský, Jiřík Modestýn, Petr Johanides Košetický 1599. Vít Phagel Písecký 1600—1603 (před tím farář Kaňkovský). Cyprian Pešín Žatecký 1603—1620. Zygmund Těšík 1620.

X. Faráři (němečtí) u sv. Jiří: Jan Campanus Žlutický, Jiří Sartorius (neúplný seznam).

REJSTŘÍK.

REJSTŘÍK VĚCNÝ.

Mimo Rozpravy vyšlo:

V. V. Tomek. Mappa staré Prahy k létům 1200, 1348 a 1419 . . . . . . K 10·—

Dr. Bohuslav Rieger. Zřízení krajské v Čechách. Část I. . . . . » 7·50

» » » » » » Části II. seš. 1. . . . . » 3·—

» » » » » » » » » 2. . . . . » 4·20

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část I. (1373—1379.) Historický Archiv České Akademie č. 1. . . . . » 5·80

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část II. (1380—1387.) Historický Archiv České Akademie č. 2. . . . . » 6·40

František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. I. Dopisy z roku 1631 a 1633. Historický Archiv České Akademie č. 3. . . . . » 4·50

František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. II. Dopisy z roku 1634 a 1635. Historický Archiv České Akademie č. 7. . . . . » 5·—

Dr. František Kameníček. Prameny ke vpádům Bočkajovců na Moravu a k ratifikaci míru vídeňského od zemí koruny české r. 1605—1606. Historický Archiv České Akademie č. 4. . . . . » 4·—

Dr. Vojtěch J. Nováček. Listář k dějinám školství Kutnohorského. (1520 až 1623) Historický Archiv České Akademie č. 5. . . . . » 2·80

Ferdinand Tadra. Summa cancellariae (Cancellaria Caroli IV.). Formulář král. kanceláře české XIV. století. Historický Archiv České Akademie č. 6. . . . . » 4·20

Zikmund Winter. Život církevní v Čechách. Svazek první. . . . . » 2·60

» » » » » » druhý. . . . . » 2·80

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část III. (1392—1393., 1396—1398). Historický Archiv České Akademie č. 8. . . . . » 7·—

Max. Dvořák. Dva denníky dra. Matiáše Borbonia z Borbenheimu. Historický Archiv České Akademie č. 9. . . . . » 3·60

Ferdinand Menčík. Paměti Jana Jiřího Haranta z Polžic a Bezdružic od r. 1624 do r. 1648. Historický Archiv České Akademie č. 10. . . . » 3·—

Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. . . . . » 2·40

Zikmund Winter. Děje vysokých škol Pražských od secessí cizích národů po dobu bitvy bělohorské (1409—1622). . . . . » 2·—

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část IV. (1401—1404.) Historický Archiv České Akademie č. 11. . . . . » 4·40

Dr. Ladislav Klicman. Processus iudiciarius contra Jeronimum de Praga habitus Viennae a. 1410—1412 Historický Archiv České Akademie č. 12 . . . . » — 90

Dr. Zdeněk V. Tobolka. Hilaria Litoměřického traktát k panu Janovi z Rozenberka. Hist. Archiv Č. Akademie č. 13. . . . . » — 90

Václav Schulz. Korrespondence hraběte Václava Jiřího Holického ze Šternberka. Historický Archiv České Akademie č. 14. . . . . » 2·—

Emil Ott, Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl II. . . . » 2·40

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část V. (1406 - 1407). Histor. Archiv České Akademie č. 15. . . . . » 6·54

Václav Schulz. Listář koleje Jesuitské u sv. Klimenta na Starém Městě pražském z let 1628—1632. - Histor. Archivu číslo 16. . . . . . » 1·80

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie Díl I. (I. Knihověda a část všeobecná. II. Pomocné vědy). . . . . » 7·40

Václav Schulz. Korrespondence Jesuitů provincie české z let 1584—1770. Histor. Archiv Č. Akademie č. 17. . . . . » 4·20

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VI. (1407—1408). Historický Archiv Č. Akademie č. 18 . . . . » 5·30

Zikmund Winter. Život a učení na partikulárních školách v Čechách v XV. a XVI. stol. . . . . » 6·—

Václav Novotný. Inquisitio domorum hospitalis S. Johannis Hierosolimitani per pragensem archidioecesim facta anno 1373 Historický Archiv Č. Akademie č. 19 . . . . » 1·40

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám moru v zemích českých z let 1531 1746 Histor. Archiv Č. Akademie č. 20. . . . . K 4·20

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VII. 1420 1424 a Dodatky.) Historický Archiv Č Akademie č. 21. . . . . . . » 3·80

Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl III. . . » 3·—

Dr. Antonín Pavlíček. Chek ve vědě a v zákonodárství. Cena . . . . . » 3·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl II. (I. Prameny. II. Zpracování) » 14·50

Martin Kolář a August Sedláček. Heraldika českomoravská . . . . . » 5·

Dr. Jan B. Novák Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně. Histor. Archiv Č. Akademie č. 22 . . . . » 4 -

Ferdinand Tadra. Listy kláštera Zbraslavského. Historický Archiv Č. Akademie č. 23 . . . . » 5·80

Gustav Friedrich. Památky umění písařského v Čechách a na Moravě (Sešit I.) . . . . » 4·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl III. 1. . . . . » 4·—

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám soudu komorního království Českého z let 1526- 1627. Histor Archiv. Č. Akademie č. 24 . . . . » 3·30

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE, KNIHTISKAŘE ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ

